

နတ်တောင်ရွယ်



BURMESE CLASSIC

အားနည်းခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့က ချီတက်ပေးမည်...

fatigon

ဓာတ်ပွန်

fatigon

Reg No. 201220457



နက္ခတ္တဗေဒင်မြည်

သောတီပညာဂုဏ်မဂ္ဂဇင်း



ထူးခြားသော ကြေးမုံဟင်းအတွင်း
အောက်ခြေမှ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ပုံတော်မှာ
ထူးခြားလှသည်... ၈-၂၀

နာယကကြီး
ခေါက်ဘာ အောင်နိုင်
 M.B.B.S (Ygn)
 ၁-၁-၀(တိုင်ရင်သော)
 M.Med.Sc (Pharmacology)
 Advanced Pharmacokinetics
 Training (London)
 M.C.P.A, A.T.C.M
 (Wuhan), D.M.A
 Senior Fellowship of Aryuvedic
 Medicine(India)
 သာသနာ့အကျိုးဆောင်
 ကာလာသ ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ
အကြံပေး
အိတ်ကုညီညွတ်
 B.Sc(Bot),Dip.T.Med.
ဦးစိတ်ဆိုင်ကျော်
 B.A(Philos),Dip.T.Med.,
 T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ
အယ်ဒီတာ
ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်
ဦးကျော်မိုးသိန်း
တာဝန်ခံစာတည်း
ဓမ္မသေဝ
နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ
အောင်ဇ(L.L.B)ကိုဗိုဆန်း
သန်းထွန်း(ဘားဘဲ)
ပါပြီ အယ်ဒီတာ
*** ဦးစံတင့်**
(စတုရန်းကာယဇကောဝိဒ၊ဝိနယဇရာ၊ဓမ္မာစရိယ)
*** ဦးသန်းအောင်ဌ**
(ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒါ မြန်မာဂုဏ်ထူး)
ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယဇကောဝိဒ
(နိကာယဒီဂရယ်)
ဥပဒေအကြံပေး
ဦးထွန်းစိန်
 B.A(Myanmar),H.G.P.R.L(Advocate)
မန်းချီဝိပဿနာရှင်
ကိုတင်ဦး၊
တင်တင်စွယ်
မျက်နှာဖုံးဝန်းချီ
မြတ်မင်းဟန်
မြန်ချီရေးဖူး
ယဉ်ကျေးဝေ
တွန်းမျှတာစာပီ
ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

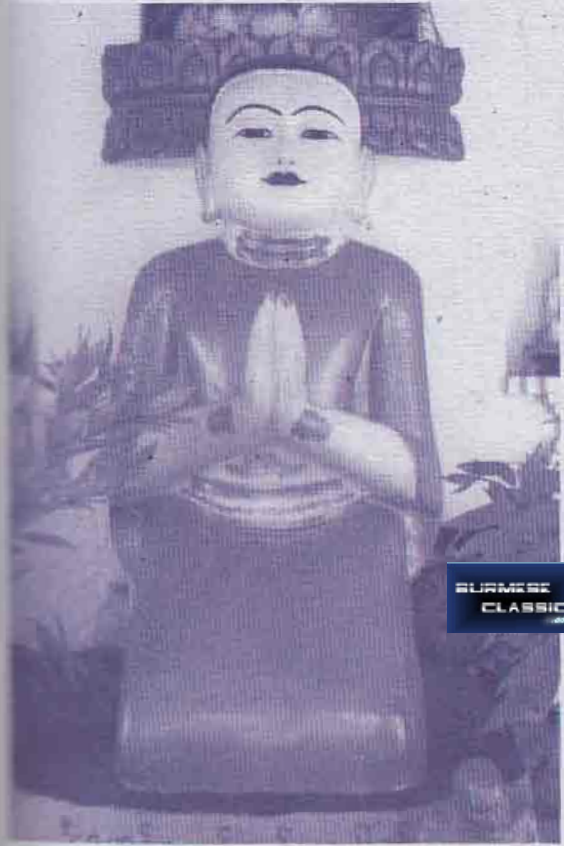


ထုတ်ဝေသူ
 ဦးစင်မောင်ပင်(ခ)ဦးကျော်မိုးသိန်း(၀၀၇၇၉)
 နက္ခတ္တဗေဒင်မြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်
 ၂၀၅၊ ၉ လမ်း ရန်ကင်းမြို့၊
 အတွင်းနှင့်မျက်နှာဖုံးစိုက်
 ဦးကျော်မင်းစို(၀၀၇၇၉)၊ ဦးမောင်စို(၀၀၇၇၉)
 အမှတ် ၁၇/က ၅၆ လမ်း ၂ ရပ်ကွက်
 ဗုဒ္ဓန်တောင်မြို့နယ် ရန်ကင်းမြို့၊
 မန္တလေးပြည်နယ်
 နယ်စာဝေ
ဂုဏ်တော်ကယား မြန်ချီရေး
 ဝိသုဒ္ဓါမာဓဝ (တောင်ခြေ)
 ဝက်ပိစာပေမြန်ချီရေး(တောင်ခြေ)
မွန်မြည်နယ် ကာရင်မြည်နယ်မြန်ချီရေး
 ကျော်ကျော်စာပေ(မော်ယမြိုင်)
 မြန်ချီရေး
 ထုတ်ဝေသိန်းစာပေ ၂၀၅ ၉ လမ်း ရန်ကင်းမြို့၊
 ၈- ၀၀ ၂၅၂၂၀၄

ကြော်ငြာဌာနများ - ကိုတင်မောင်ဌေး
ယပ်လား ဝိသုဒ္ဓါရေး ကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ
အမှတ် ၃၅၃
တန်ဖိုး - ၂၀၀ကျပ် (မြန်ချီရေး)
[နှစ်ထောင့်တစ်ရာကျပ်]
ဘုပ်ငှာ
၁၀၀၀
၈-၀၀ ၂၅၂၂၀၄

www.burmeseclassic.com



BURMESE CLASSIC

မဟာဇာတိပုံစံတူစတီတွင်း၌
လက်ချုပ်၌ကပုသိမ်ဒူးတပ်ပူဇော်နေသော
ရှင်ဘုရားရှင်တုဇော်ကို... ► ၈၁-၁၀၀

ဂမ္ဘီရကြေးမုံလေးများနှင့်အတူ
ထွေ့ ရှိရသောမောင်းများလည်း
ထူးခြားလှသည်... ► ၈၁-၁၀



★ ထွေ့ချ်ခြင်းရောင်ခြည် ★

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝေါမြို့နယ်၊
ဇမ္ဗူအေးတိုင်းရင်းဆေးကုခန်း ဆရာကြီးဦးသိန်းစိုး
(တဆ-၀၅၀၇၆)၏ နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါ ကာကွယ်
စောင့်ရှောက်နည်းများ [မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၂၁၇

🌀 လက္ခဏာရောင်ခြည် 🌀

ချစ်မှုရေးရာလက္ခဏာ [ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာတ] ၃၁
အမေးရှိ၍ အဖြေရှိခဲ့ရပါသည်
[ဆရာဦးခင်မောင်လင်း-B.Sc ရွှေဘို] ၄၇
သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ [သန်းလှညာ] ၁၀၀
လက္ခဏာပေး၌ အဖြေညီကြစို့
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၅၂
ပွဲစားအလုပ်နဲ့ နိုင်ငံခြားအလုပ် ဘယ်ဟာလုပ်သင့်လဲ ၁၉၁

🌀 ယမ်းချွန်ရောင်ခြည် 🌀

ဝမ်းသင်းခြေတော်ရာ ဘုရားဖူးခရီး [အောင်-L.L.B] ၃၃
ဘုရားကုန်းရွာမှ ဆုတောင်းပြည့် ဖိုးကောင်းစေတီ
[ငြိမ်းသော်တာ] ၅၇
မွတ်လအိ မွတ်လအပ် တောင်ထွတ်များပေါ်
ဆံတော်ရှင် ဘုရားဖူးခရီး (၃) [အောင်-L.L.B] ၆၅
သရက်မြို့ အရှေ့မြောက်စွန်းမှ ဖာလီတောင်
သာသနာ့မြေသို့ (၃) [ငြိမ်းသော်တာ] ၁၀၅

○ မထူးတဖြာရောင်ခြည် ○

ကြေးခေါင်းလောင်း...ကြေးမောင်း...ကြေးစည်...
ကြေးဖလား ဂန္ထိဓူဝမ်းအားများ (၁) [ရွှေစိုး] ၁၇
ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း ရပ်စောက်မြို့မှ မေတ္တာရှင်
တောင်သူကုန်းဆရာတော်ကြီးအား
ဖူးမြော်ကြည်ညိုခြင်း(၁) [ညီလေးငယ်-လယ်တော်] ၂၅
ဓမ္မဝိဟာရ ရွှေကုန်းပေါ်နှင့် ကြည်ညိုဖွယ်
ရဟန်းတော်တစ်ပါး(၂) [ငြိမ်းသော်တာ] ၇၃
မန္တလာနယ်မှ ရှင်အရဟံသိမ်တော် ပုဇော်ဗုဒ္ဓ(၃)
[ကန်ကောက်မွန်းတည့်သိမ်] [စံထွန်းသာ] ၉၇
ရတနာဂူစေတီနှစ်ဆူနှင့် ရွှေဖျဉ်းညီနောင်
နတ်ပူဇော်ပွဲ (၂) [ငြိမ်းသော်တာ] ၁၁၃
အာစရိ နမာဓိ (၁)
[ဒေါ်သုမနှစ်စိထွဲ-B.Sc, H.G.P, Dip.Ed] ၁၄၅

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၃

★ ဂိုဏ်းပျော်ပျော်ခြင်ချိန် ★

အံ့ကြတုန်နီင်ဖွယ် အမြီးနှစ်ခွဲအိမ်မြောင်နဲ့
 ပဌာန်းဆက်ရှိသူ [ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၁၅၅
 နတ်နှင့်နဂါး မလှည့်စားရ [ကျော်စင်ဖြူ] ၂၂၅
 တောရောက်တောင်ရောက်ပြော၍ တောမှောက်ခဲရသူ
 [မောင်ကံ-တံတားရွာ] ၂၃၃
 အဖြူရောင်မုန်းသောတာ [ကျော်မိုးတည်] ၂၄၄
 စေတနာမှန်ကံတရား ဓားပြတိုက်၍ရသလား
 [အရဟံဆရာသိန်း-လပုတ္တာ] ၂၅၄
 မုဆိုးလက်သင်နှင့် မုဆိုးပေဒင် [တင်ဘုန်းဝင်း] ၂၇၃

*** ဂျင်းပွင့်ပျော်ခြင်ချိန် ***

သာမညဆရာတော် ညွှန်ပြတော်မူသော
 ဆရာတော်နှစ်ပါးနှင့် လောကီလောကုတ်ကျင့်စဉ်များ
 [ခင်ခင်ဝင်း-မောရဝတီ] ၄၁
 ရှစ်ပဌမ နာမ်ပဌမ ပုဂံအိမ်ကျင့်စဉ် [မြိုင်ကြီးပျော်] ၁၀၁
 ပဲခူးမြို့ လင်းရောင်ကြည် ဆရာတော်ကြီး၏
 အန္တရာယ်ကင်း ခရီးသွားကျင့်စဉ်
 [ဦးမင်းစံလှိုင်-အကြောဘုရင်] ၁၈၀
 ဘိုးအာစရ မိန့်ကြားသော ဗုဒ္ဓါနုဿတိပွားများနည်းနှင့်
 ဗုဒ္ဓပန္နက်တော်တည်နည်း(၂) [ဝိမလသိဒ္ဓိ] ၁၈၅
 အလိုတော်ဆန္ဒပြည့်ဝကြစေဖို့
 ပုတီးစိပ်အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် [မောင်အောင်ကျော်-အိမ်မဲ] ၁၉၀

● အမိအဖျော်ပျော်ခြင်ချိန် ●

အလိုတော်ပြည့်ကျောက် စီရင်နည်းနှင့် သူ့ခွမ်းအင်
 [မောင်မောင်ရွှေတိုး-ရေနံချောင်း] ၂၃
 ၁၃၇၇ခုနှစ် ဝိတနိဆောင်မုန်းလ ကိုးစနေမှာ
 ကြီးလေးကြီး ပြိုင်ဘက်ကင်းစေ စီမံကြရအောင်
 [အောင် (သိဒ္ဓိရာဇာ)-နဝင်းမြို့တော်] ၁၂၅
 မေတ္တာထမင်း မှော်သွင်းနည်း
 [အောင်မင်းကျော်-နေလပိဇ္ဇာဂိုဏ်းတော်ကြီး] ၁၆၅
 သုဇတာ နို့သွင်းကပ်ရာ၌ နို့ညှစ်နည်းသုံးမျိုးနှင့်
 ၁၃၇၇ခုနှစ်အတွက် အထူးယကြာ
 [ငြိမ်းသော်တာ] ၁၆၉
 အန္တရာယ်ကင်း လာဘ်ရွှင်စေသော သစ်ပင်တိုက်
 ယကြာအစီအရင် [ဂါမဏီဇော်-ဝေဒဝိဇ္ဇာဓေ ဝစ်ကိုင်း] ၁၉၉
 ယခု မိမိရောက်ရှိနေသောနေရာဝေသမှ မိမိပြောင်းရွှေ့
 လိုသော နေရာဝေသသို့ အမြန်ဆုံး ပြောင်းရွှေ့လိုသော်
 [ဆရာမဒေါ်ခင်သန်းဦး-ဝန်ခါးရေမြ] ၂၀၅
 ခါးပိုက်နှိုက်သော အေးပြီလား [ကောင်းဟိန်း-ကျွန်းသစ်] ၂၁၆

၄ နက္ခတ္တပျော်ခြင်ချိန်မဂ္ဂစင်:



ပြောင်ရာ ရောင်ရောင်လျှောက်အောင်လွင်
သယံဇာတပျော်လှမ်း
ပျော်လှမ်းလှည့်လှည့်ပူပူ... စာ-၃၀

ရတနာရုစေတီသန်းရှိ မယ်ဝဏ္ဏနန်း၌
မယ်တော်ရုပ်တုများမှ
မယ်တော်၏ ဂုဏ်ရုပ်တုများ... စာ-၁၁၅





BURMESE CLASSIC

ပြည့်စုံတဲ့အခါချွေတာ၊ ကျန်းမာစဉ်ဆေးစား
စဉ်းစားဝေဝန့်လျှက် အလုပ်ဆုံးတန်လုပ်
ပါရမီဥစ္စာကို ရနိုင်သမျှအထုပ်ထုပ်... ၈-၄၂

ဆရာတော်ဦးသာကရမိမိခဲသော
ဇီဝကရုပ်လုံးတော်မှ ထူးခြားသော
ဆေးထည်သဏ္ဍိန်သံဆေးတကောင်းမှာ... ၈-၁၃၅



□ အင်္ဂါရက်များခြေညှိ □

မဟာမြိုင်တောမှ ရသေ့ရွှင်ပြောသော သံမြတ်များ
[ရဲချီးသူ-ဟောသီခြင်] ၁၀၈
ပြဒါဇာတ်လုံးမင်းပုံ အတွေ့အကြုံအဆင့်ဆင့်
[ဆောင်သန်း-ပုသိမ်ကြီး] ၁၅၄
လွယ်မလောင်ခွဲခွဲ တိမ်မလောင်ခွဲခွဲ(ပ)
[ဦးမင်းစင်-ရွှေစုဝင်း] ၂၀၄
ဣန္ဒာစရိယဆရာတော်၏ ကြီးနေကြဇာတ်ပြကမ်း၏
နောက်ဆုံးအပိုင်း ကောမောင်ကြီးသို့ပေးသော မေတ္တာစာ
မှ ဒန်နာ၊ သုတ၊ ရတေတဟူသော ဇာတ်လေးပါး၏ လုပ်
ဆောင်ချက်လင်္ကာအချို့၏တောက်ရက်ချက် [ဦးညွှတ်] ၂၂၀

* ပါကပစ္စန္ဒ်များခြေညှိ *

တပင်ရွှေထီးပင်နှင့် သွေးတိတ်မန်းဝါထား
[နယ်လှည့်ဆေးသမားတစ်ဦး] ၁၃၄
မြွေဆိပ်ချမန္တန်တစ်ခု၏ တောက်ကြောင်း
[ကသာသင်းမွှေး] ၁၅၃
နဖူးသင်းကျစ်ဝါထား [မောင်မဟိန်း-အင်းတော်] ၁၆၃
ဝွေမတုန်တဲ့ ရေယုန်ပျောက်ဝါထားတစ်ပုဒ်
[မောင်ကဲ-တံတားရွာ] ၁၉၀

* ဆေးမှည်းဖျိများခြေညှိ *

သွေးဝမ်းသွားခြင်းအတွက် ဆေးနည်းနှစ်လက် [ချစ်ဆိုင်း] ၆၁
ပန်းနာရောဂါအတွက် ဆေးနည်း
[အေးချမ်းအောင်-ရမည်းသင်း] ၁၅၁
ဝမ်းကိုက်ရောဂါအတွက်ဆေး [သင်းသီရိဝန်] ၂၆၄

◆ ဆေးပေးများခြေညှိ ◆

မိသားစုကျန်းမာရေးအတွက် တန်ဆေးလွန်သော
နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန်စားသောက်ရမည့် အစားအစာများ(၃)
[ဦး ပုစွန်ချင်း ငါးချဉ် ပုစွန်ဆီ] [ပင်းချမ်းရမြ-ပုသိမ်] ၁၃၁
သွေးတိုး လေဝန်း အစာအိမ် ရောဂါများအတွက် ဆေးကောင်း
တစ်လက် [ဦးကျော်အေးအောင်-ပေါက်ခေါင်း] ၁၄၉
ကိုယ်တွေ့ပျောက်ခဲ့သော ဆီးရောဂါအတွက်
ဆေးတစ်ခွက် [စေတနာဆရာမောင်ကြည်-ကိုးဆောင်] ၁၅၉

* ပုဂ္ဂိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်များခြေညှိ *

မှားပါတယ် အစ်မတော်မမြစ်မိမ်း [ချစ်ဆိုင်း] ၂၆၅
အဘိုးတလမ္ဗန်နှင့် ဝိနိပင်အောက်မှ မီးလုံးကြီးများ(၂)
[ဝယုန်သက်လွင်] ၂၀၉

† ထူးခြားသစ်ပင်များခြေညှိ †

လောကဓံအဆိုးများ လျှော့ပါးစေသည့်
နှင်းပန်းနေကြာဝမုန်း [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၇၈
ဆေးဖက်ဝင် ရှားပါးသော အသားနီ မန်ကျည်းပင်
[နတ်မောက်လှမြင့်သစ်] ၂၁၁
နတ္ထုတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၅

❀ ဗဟုသုတရောင်ခြည် ❀

ဝင့်တူနက်ကြီး [ဦးသန်းစိုး-ချောင်းနက်] ၂၇၀

† ထူးခြားစုစည်းရောင်ခြည် †

Aသဏ္ဍာန် သနပ်ခါးသစ်တွင်း [သာထက်စော်-မကျော်] ၁၆၁
ဘဝ၏အမှတ်တရ ပုထိုးတုံးများ [မျိုးသစ်] ၂၇၆

✱ ထုထုံးရောင်ခြည် ✱

အကြောနှင့်ဆရာ ဆက်စပ်ပါ မြန်နွှာပျောက်တမ်းမှု
[ဥလာညောင်တိုက်ရောဂါနှင့် အကြောပြင်ကုသခြင်း]
[ဆရာဦးလှညီမ်း-အကြောပညာရှင်၊ တံတားဦး-အင်းဝ] ၁၃၂
နဝလောကုတ္တရာ ဝိုက်ထော်ကြီး၏ မြွေမှော်ပညာနှင့်
အဆိပ်ကုထုံးကျမ်း(၄) [ရဲရဲထွန်း-ဟင်္သာတ] ၂၀၉

✦ အပျိုးသမီးအပျိုးရောင်ခြည် ✦

အကောင်းဆုံး ကြေးရွာတံဆိပ် [မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး] ၁၅၈
သစ်တိုသီးခိုးစိမ် အနံ့မဆိုးအောင် [ပဖြူ] ၃၀၁

○ သုတေသနရောင်ခြည် ○

မဟာဘုတ်ချိုခွင်နှင့် ကေအုဇွန် ဆရာတော်ကြီးများ
[ပုသိမ်မြို့၊ နိဂြောဓာရုံညောင်ပင်သာပရိယတ္တိဓာသင်တိုက်
ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တဝိသုတအား
ဂါရဝပြု ပူဇော်ခြင်း [သန်းပညာ] ၁၄၅
စိတ်ဝင်စားဖွယ်တောင်းသော ထိုမြို့လက်မှတ်များအကြောင်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့.] ၂၁၂

ဆောင်းပါးရှင် လွယ်ကောင်းအောင်၏ ကျည်လွဲ
နုငယ်တွင်းပိတ်နှင့် လှေလာမိသမျှ [နေဝန်းသစ်] ၂၂၂

○ မြန်ချင်းပြီးဆေးပင်ဆေးမြစ်ရောင်ခြည် ○

လေနိုင်ဆေးပင် (ကွမ်းခါး) [သာဂဒူး-ကသာပြေ] ၆၀
မြွေဆိုးဘေးနှင့် မြန်မာ့ဆေးပင် လမ်းညွှန်ပါရစေ
[ကိုထွန်း-မင်းလှ] ၁၄၇

✱ ဝါရုဏ္ဍာန်ရောင်ခြည် ✱

ရွာပခုံးပေါက်အနာအတွက် ဆေးနည်းတစ်လက်
- [ကိုဝင်းတင်-လယ်လှ၊ အထက်မင်းလှ] ၁၅၀

☞ ကြည်ညိုခြင်းရောင်ခြည် ☞

ထီးတော်ကွဲပြား ပေါရိသတ်ဘုရား [နိုင်မင်းညို] ၉

၆ နှစ်ရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



07/04/2014

ဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တာဇာတိကြောင့်
ဘုရားစင်ရွှေ့ ဘေးထားသော မေတ္တာရေချိုးမှု
ရေပျား ပွစ်ပွက်ချနေသည့်ကို... ၈၇-၂၅

မဂ္ဂဇင်းအားဖြင့် ဘေးတော်
ပျော်စင်တိုက်တော်ဖြင့် ဘေးတော်ဆုံးရှုံးမှု
အားကောင်းပင်-ခေါင်းတိုက်ပိုင် မဂ္ဂဇင်းပျော်စင်... ၈၈-၉၅





ဆရာတော်
 သည်
 ဝိပဿနာ
 အာရုံထုတ်ပီ
 ကပင်
 သမထာဝရနာ
 စာချုပ်တို
 အာရုံထုတ်ပီ
 အထူးခြားဆုံး
 ပြန်ရပ်ပျာ...
 ❖ ၈၁-၈၁

ဤမြေဆေးသည်ကို တူးယူကာ ဆေးဥလက်တစ်ဆစ်ခန့်နှင့်
 ရွှေးပျော့အနက်စေ့၅၅စေ့ကို
 ဝါးစားရန်ပေးပိုင်ရာ... ❖ ၈၁-၁၃၇



ဤနှင်းပန်းနေကြာပင်များ
 ကောင်းစွာရှင်သန်လာပါကနေအိမ်ဂေဟာအတွင်း
 အိမ်ထွင်းရေးသာယာစေသည်ဟု... ❖ ၈၁-၇၉



*** အောင်မြေ့ရောင်ခြည် ***
 စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြေ့နှင့်
 ရှိပုံစံ ဝါထာတော်များ(၃၄) [သမန်းကြည်မှဒွာစေတီတော်]
 [အောင်မြေ့မြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၈၉

❖ ဝါးစားရောင်ခြည် ❖
 ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ထိစာတွင်
 ရွှေချယ်ပါ ဤဝဏန်း [ဆရာရဲထက်-သုတေသီ] ၆၂
 ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် ထိစာကြီးများ
 ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၅၂

❖ မိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည် ❖
 သရက်ပင် အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းအောင်ဖို့နည်း
 [ကိုစနေ] ၁၈၃

❖ အင်းစာရောင်ခြည် ❖
 မေတ္တာသုတ်ထဲမှ ဝိယသိန္နိ ယဿာနုဘာဝစော
 မေတ္တာအင်းတော်ကြီး
 [ဆရာဦးစန်းယု-ခေတ်မီအဘိဓမ္မာတောင်သာ] ၁၄၆
 မောင်ပေါက်တိုင်းရဲ့ အဆောင် [ဇော်မြင့်-မြင်းမြို့] ၂၀၂

❖ ပုလဲကြက်ထူးရောင်ခြည် ❖
 စေတုတုန်ကုန်တွင်းဆရာတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍဝဏား
 ဝါရဝပြုပူဇော်ခြင်း (၁) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၄၉
 တနင်္သာရီမြို့မှ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော သာသနာ့ရိပ်သာ
 ပထမဆရာတော်ကြီး အရှင်သာဝရ [နန်းမြို့ရွှေရီ] ၈၁
 ဒီပဲခဲမြဆရာတော် အရှင်နန္ဒသီရိနှင့်
 တူသိုလ်တော်စေတီနှစ်ဆူ(၅) [ခရီးသည် သုတေသီ] ၁၂၁
 ကျောက်မြစ်ရှင်ကြွင်းဆရာတော်တစ်ပါး၏ ဩဝါဒနှင့်
 တွန့်ခိုင်ကိုယ်တွေ့ ရက္ခန်းစင်တောင်ဆရာတော်၏
 ထူးခြားလက္ခဏာတော် [ခင်စိုး-အုပ်စို] ၁၂၉

*** ထူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်ခြည် ***
 နှာပင်လောက၏ မြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်
 [စိုးလင်းအောင်-မြန်အောင်] ၂၂၁
 ယောသားရွာဟောင်းမှ မြစ်ရပ်ဆန်း [ခိုင်မင်း-မင်းလှ] ၂၄၉
 အစွမ်းကိုယ်စီ [ဦးစိုး-မတ္တရာ] ၂၈၅
 ဝတ္ထိရဆန်သော မြွေကွင်းဆတ်၏ နောက်ဆက်တွဲ
 [အောင်ဆန်းလင်း-တီအေ] ၂၈၅
 † ဣတ္ထရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇

❖ နေ့စဉ်သုံး ဘဝလမ်းညွှန်များခြေညှိ ❖

၂၀၁၅ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလအတွင်း
 ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ တံကြားမှာ [ဟုဂျင်အီ] ၆၃
 ၂၀၁၅ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလအတွင်း
 လာဘ်လာဘရွှင်လန်းစေဦး [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၆၀
 ၂၀၁၅ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလအတွက်
 နေ့တောင်းရက်သာ ခန္ဓေချယ်ပါ [သုခစုစံ-ကျိုက်လတ်] ၁၉၂
 ၂၀၁၅ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလအတွက်
 ခုနှစ်ရက်သာသမီး ဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၂၁၄

❖ မြန်မာ့ရိုးရာပညာများခြေညှိ ❖

ယိုးဒယားခေါ် ထိုင်းပေစင် တွက်နည်း ဟောနည်း
 [ကောင်းဆန်း-သန္တတိမြေ၊ ဝက်လက်] ၁၁၈

❖ စပျင်းမာရေး တတ်စာများခြေညှိ ❖

၂၀၁၅ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ
 ကျန်းမာရေးအတွက်အကြံပေးချက်များ [ဆေးသုတေသီ] ၅၅

❖ မိမိရားပုများခြေညှိ ❖

ကျွန်ုပ်နှင့် ဆရာအရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ (၁)
 [အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၁၃၇
 ကျွန်တော်သိသော ဝန္တီပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပစ်တိုင်းထောင်သူ
 အဘကြီး (၁) [စင်မောင်မြင့်-ကသာ] ၁၉၃
 ဘိုးတော်သိန်းမြောမြဲသော ဝညာသည်အဖိုးသမီးကြီး
 နှင့် စက်ပြတ်နည်းပညာ [ရဲမျိုးသူ-ဟေမီမြိုင်] ၃၀၂

● ဝရုဏာပဒများခြေညှိ ●

တောင်ပေါ်ရွာလေးမှ ခိုးခွက်များလှန်၍
 သားဝါးတင်များ လာစားသော မကောင်းဆိုးဝါးကောင်
 [ချို-အမရပူရ] ၂၃၀
 မှော်ဝင်နေသောရုပ်တု [နေဇော်-နုဂ္ဂလာ] ၂၃၆
 သနားစရာ နဂါးမလေး
 [ထွန်းအေးကြိုင်-ရွှေတောင်] ၂၄၁
 အစားမတော် တစ်လှတ် [ထွန်းလင်း-ရေနံမြေ] ၂၅၃
 သဘက်ဆိုသည်မှာ [ရှင်ရဲထွန်း] ၂၈၁
 မောင်တစ်ထမ်း မယ်တစ်ရွက် (၁)
 [ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး] ၂၉၇
 မ နတ္ထရာများခြေညှိပုဂ္ဂလင်း

..ပေါက်ခေါက်
 ဖြစ်သည်...
 ဂုဏ်-၌
 ကင်္ဂါတောင်
 သရားတော်ကြီး၏
 ရုပ်ကံပေါ်တော်ကို
 ဂုဏ်-ထားသည်
 ခေါင်းနှင့်ခြေရင်း
 တို့...
 ၈-၁၀၅

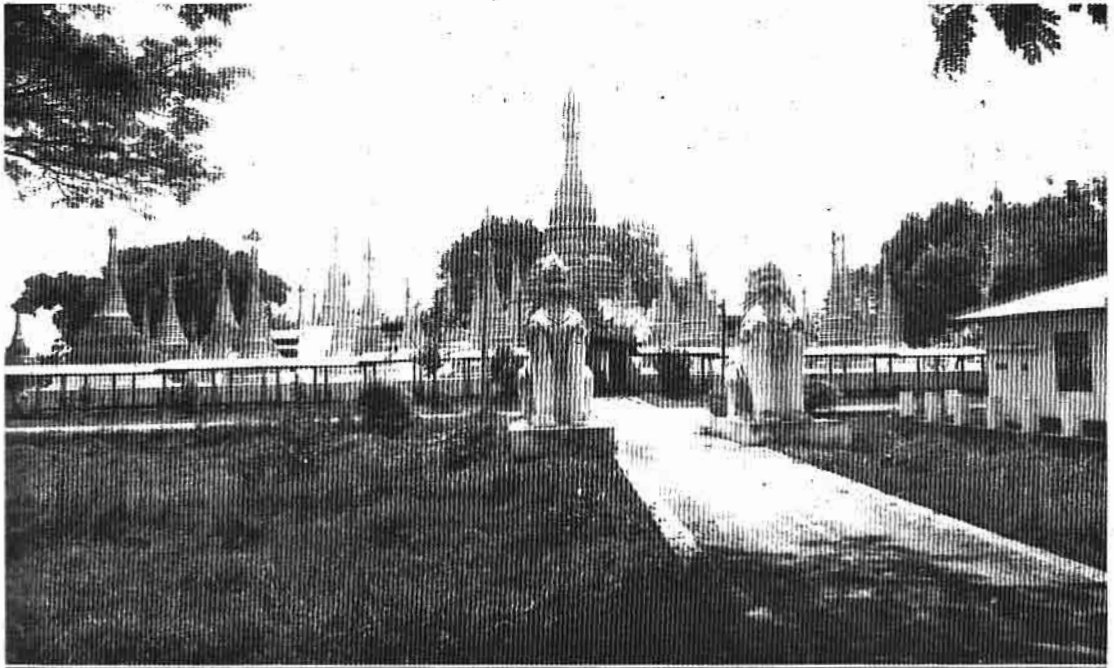


ခေါင်းလောင်း
 မျောက်၌
 ငှက်ဂျီ
 ဖြေဖျာ
 ရုပ်တုများကို
 ထွင်းထု
 ထားသည်မှာ
 ၈-၁၂၂



မီးလဲ
 ကွင်းစေတမ်
 ကျွန်းကယ်လဲ
 ကင်းစေး
 စေတမ်
 ကြီးများ
 ရှမ်းသာပူလဲ
 စေးခွမ်း
 နိုင်ကယ်...
 ၈-၁၆၁





• ထောင်တော်မှမြင်ကွင်း ပေါ်ရိသတ်ဘုရားကြီး

[၀]

ထီးတော်ကွဲပြား

နိဗ္ဗာန်

စာရေးသူ ဤဆောင်းပါးကို မတင် ပြမိ...

ရှမ်းပြည်နယ်၌ နရပတိစည်သူမင်း တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ဧတီ ပေါင်းမှာ စုစုပေါင်း(၄၂)ဆူရှိသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၂၆၉ ခု၊ တပို့တွဲလဆုတ် (၁၀)ရက် ကူးယူသည်ဟု (၇)ကြောင်း ပါ ပေတစ်စောင်မှာ ဖော်ပြပါရှိတဲ့ စာတမ်းကို ဖတ်ရှုလေ့လာပြီးနောက် ရှမ်းပြည်နယ်အတွင်း သောင်ရွှေ မြို့နယ်ဘက် * အလည်တစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့စဉ်မှာ နရပတိစည်သူမင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ဧတီ ဘုရားပေါင်း (၄၂)ဆူစာရင်းမှာပါရှိတဲ့ "ပေါရိသတ်" ဘုရားဆီ သွားရောက် ဖူးမြော်ကန်တော့လို့ လက်လှမ်းမီ သိရှိခဲ့ရသမျှ စိတ်ဝင်စားစရာ အချက် အလက်တွေကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် ဓလေ့စား စာချစ်သူများထံ ဗဟုသုတ တစ်ခုအဖြစ် စုစည်းတင်ပြလိုက်ပါ

ပေါရိသတ်ဘုရား

• ပေါ်ရိသတ်ထီးတော် ထွဋ်ညောင်ညောင်ရွှေ ကားလမ်းနံဘေးဘက်



တယ်။ ပေါရိသတ်မွေတော် ဘုရားကြီးရဲ့ တည်ရှိရာနေရာကတော့ သောင်ရွှေ

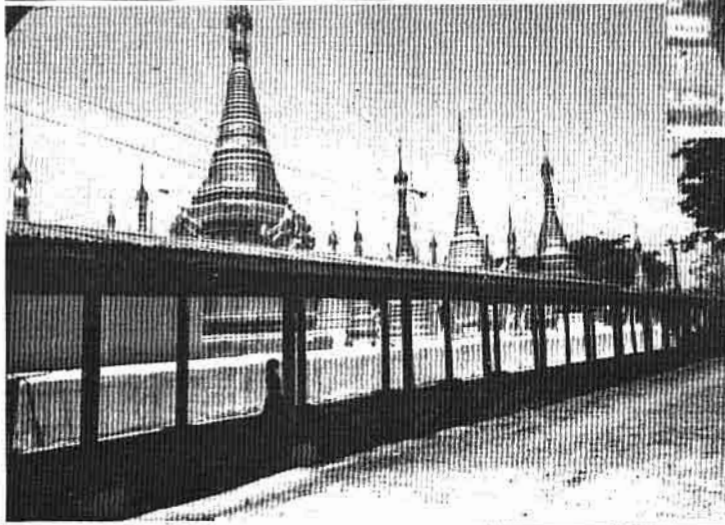
မြို့နယ် တိလောစခန်းကြီး ကျေးရွာ အုပ်စု ပေါရိသတ်ရွာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ စာမှာတော့ "ဟေဓိသတ်" လို့ တွင်ခဲ့

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉



◆ အထူးဘက်မှ မှုမြော်ရသည့် ယိရိသတ်ဘုရား

◆ သေသင်္ဂဟသည့် မောင်တန်းနှင့်ဘုရား



◆ ဘုရားကြီးတစ်ဆူတော်မှ ရှင်ဥပသုတ်



၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



◆ ဘုရားကြီး တစ်ဆူတော်တော်ကို မတ်ရပ်ဆင်တော်

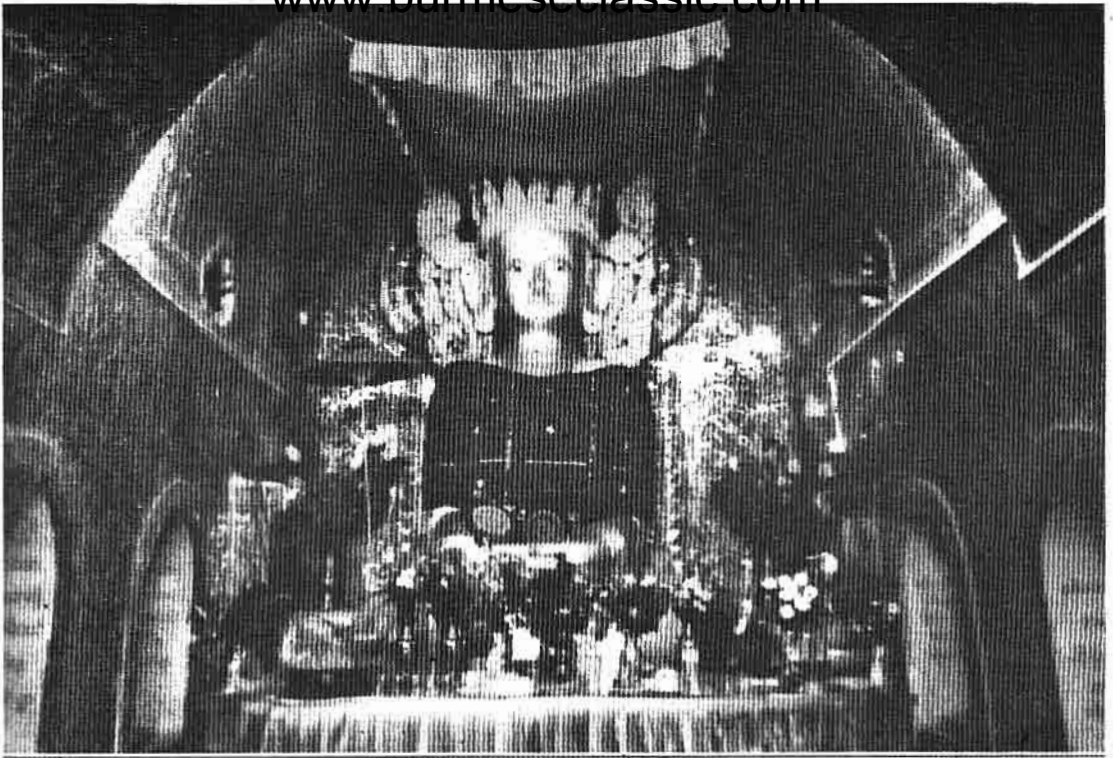
ပေမယ့်လက်ရှိမှာတော့ “ပေါရိသတ်” လို့သာ သုံးနှုန်းကြတယ်။

ယခင် ရှမ်းကိုးပြည်ထောင်လို့ခေါ်တဲ့ မောက်ကိုးပြည်မှာ တစ်ပြည်ဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ “ကောသန္တီ” ပြည်ကြီးဟာ ညောင်ရွှေမြို့တော်ဖြစ်ခဲ့ပြီး ယခု မြို့မြောက်ဘက်ဆီက ဗောဓိသတ်ဘုရားအနီးမှာ တည်ရှိခဲ့တာပါ။

အဆိုပါ ကောသန္တီကို ရှမ်းတိုင်းရင်းသားဘာသာဖြင့် “ကောက်ဆံပြီ” ဟုဆိုတယ်။ “မောင်နှမသုံးယောက် တစ်လှည့်စီ အခွန်ကောက်ရသော မြို့” ဟု ဆိုတယ်။ ထိုကောက်ဆံပြီကို နောင်တွင် ကောသန္တီရေးသားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု “ဆရာတော်အရှင်တိလောကသာရ” မှ မိန့်ဆိုခဲ့ဖူးပါတယ်။

အဲဒီပထမမြို့တော် ကောသန္တီမြို့ကြီး ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားသွားပြီးနောက် မိုင်းသောက်နဲ့ သလဲဦးနှစ်ရွာ

www.burmeseclassic.com



• ကျွန်တို့၏ ဝေါဟာရ ဝေါဟာရကြီး

• ဘုရားကြီး လက်ထောက်မှ ရှင်သီလီ



ကြားအင်းရေပြင်ပေါ်မှာ "ရမ္မာဝတီ" ဆိုတဲ့အမည်နဲ့ ဒုတိယမြို့တော် တည်ခဲ့တယ်လို့ စာမှာပါရှိတယ်။

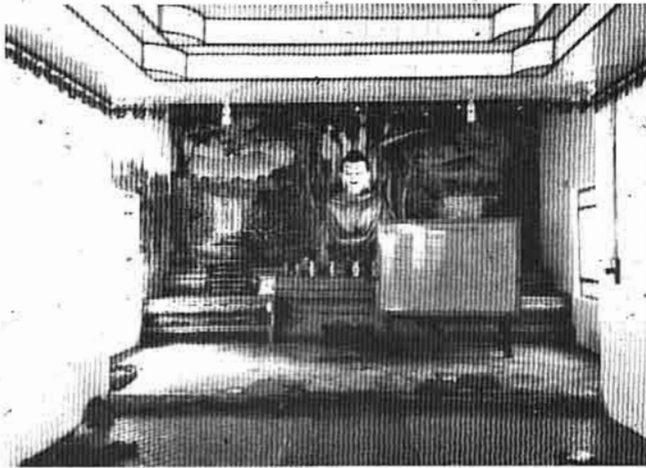
ပေါရီသတ်ဘုရားကို ထပ်မံလို့ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားလို ပေါရစပ်(ဖျာပတ်ဘုရား)လို့ သိရပြန်တယ်။ ရာဇဝင်အရ ကောသလပြည်မင်းကြီးမှာ သားတော်တစ်ပါးနဲ့ သမီးတော်နှစ်ပါး ပေါင်း

သုံးပါးရှိခဲ့တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ တစ်နေ့ အငယ်ဆုံး သမီးထွေးမှာ ကုသလို့မပျောက်နိုင်တဲ့ နူနာရောဂါကြီးစွဲကပ်တော့ ဖခင်ဘုရင်ကြီးက ကောသလပြည်ကနေဆုတ်လိုက်တယ်။ အဲဒီမှာ ရှမ်းမင်းသမီးလေးရဲ့ဆရာဖြစ်သူက ယခင် နန်းဆရာချောင်းယခု နန်းသီတာချောင်း(စာချစ်သူတို့

ညောင်ရွှေလမ်းခွဲကနေ လာရင် နန်းသီတာချောင်းနဲ့ နန်းသီတာတံတားကို တွေ့ရမှာပါ)မှာ ရေဆင်းချိုးခိုင်းတော့ မကြာခင် ကာလတစ်ခုမှာပဲ ရှမ်းမင်းသမီးလေးမှာ စွဲကပ်နေတဲ့ နူနာရောဂါဟာ ပျောက်ကင်းခဲ့ရတယ်လို့ဆိုတယ်။

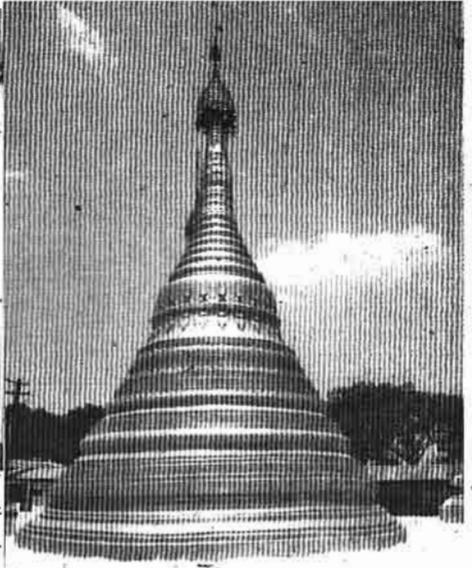
ဒါကြောင့် ရှမ်းမင်းသမီးလေးနန်းရဲ့ ဆရာညွှန်ပြတဲ့ချောင်းမို့ "နန်းဆရာချောင်း" အဲဒီကနေ ကာလရွှေလာတော့ အခုလက်ရှိ "နန်းသီတာချောင်း" လို့ တွင်နေကြောင်း သိရပြန်တယ်။

တစ်နေ့မှာ အရွယ်လွန်လာတဲ့ ဘုရင်ကြီးက ထီးနန်းလွှဲဖို့ အကြောင်း ဖန်လာတာနဲ့ မင်းသားမင်းသမီးသုံးဦးကို သင့်တင့်လျောက်ပတ်တဲ့ အရပ်တွေမှာ ဘုရားအပြိုင်တည်ကြဖို့နဲ့ အဲဒီဘုရားတည်ပြိုင်ဖွဲ့မှာ ပထမဦးဆုံး ဘုရားတည်လို့ ပြီးသူကို နန်းအပ်မယ်လို့ မိန့်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ မင်းသားတ



◆ ကောသလတော်ရာအလယ်မှ ဘုရားကြီးဆင်တူထော်**ဓမ္မာရုံ**

◆ ဘုရားကြီး အကျောက်အင်္ဂါရုပ် နန်းရုံဘုရား



◆ ယိုးဒယား(သိုင်း)မင်း တည်ခဲ့သော
မင်းပင်ပည့်
ဗြဲဆွမ်းတူးစေတီ



◆ အကျောက်အင်္ဂါရုံ သိကြားမင်းနှင့် နတ်မင်းကြီးလေးပါး

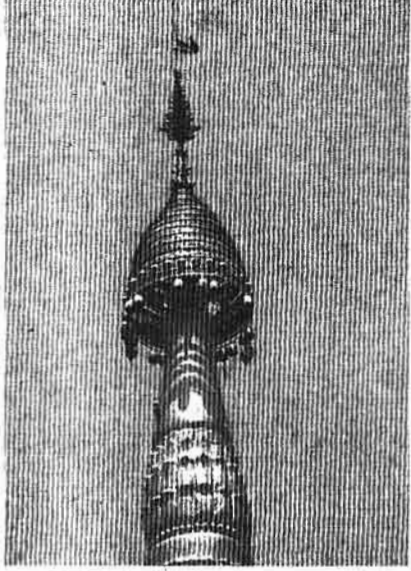


၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ယခု စခန်းကြီးဘုရား။ ဒုတိယမင်းသမီးက တောင်လေးလုံးအနီးက ဘုံရားနီနဲ့ အထွေးဆုံး မင်းသမီးက ယခုပေါ်ရိသတ်အရပ် သုံးခုမှာ အပြိုင်အဆိုင် တည်ကြတယ်လို့ ဆိုတယ်။ အဲဒီမှာ အစ်ကိုဖြစ်သူက အုတ်သရီးနဲ့ အခိုင်အခံ တည်နေလေတော့ တော်တော်နဲ့ မပြီးဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီမှာ အငယ်ဆုံး ရှမ်းမင်းသမီးနဲ့ ဒုတိယမင်းသမီးက သူတို့တည်တဲ့ ဘုရားတွေကို ဖျာကြမ်းတွေယူလို့ စေတီပုံသဏ္ဍာန် အကြမ်းတည်း ထုံးသင်္ကန်းကပ်လိုက်တော့ အလျင်ပြီး သူများဆိုပြီး အနိုင်ရလို့ တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်ခဲ့ရတယ်။ အဲဒီမှာ ရှမ်းလို (ပေါရာစပ်-ဖျာ)ဖျာပတ်တည် သည့်ဘုရားမို့ "ပေါရာစပ်" ဘုရားမှ "ပေါ်ရိသတ်" ဘုရားလို့ ကူးပြောင်းခဲ့ကြောင်း သိရပါတယ်။



◆ ယိုးဒယား(ထိုင်း)မင်း
တစ်လှူခဲ့သည့် ငြိမ်းချမ်းရေးစေတီ



◆ ထေရ်လုံ့ထိမှ ထီးတော်
ယိုးဒယား(ထိုင်း)လက်ရာ



◆ နတ်ယဇ္ဈာန် ယိုးဒယား(ထိုင်း)မင်း
တည်ခဲ့သော ထီးတော်နက္ခတ်စေတီ

[၂]

ဘုရားသမိုင်းလို့ဆိုရာမှာ ဘုရား
အထီးသမိုင်းသီးသန့်နဲ့ တည်ထား
ကိုးကွယ်ခဲ့တဲ့ မင်းအဆက်ဆက်တို့ရဲ့
သမိုင်းဟာ အများအားဖြင့် ဆက်နွယ်
အထိသက်မှု မကင်းတာကို တွေ့ရ
တယ်။

အခုလဲ ဘုရားစေတီသမိုင်းကို

ရှေးမြန်မာမင်းများ တည်ထား၊ ပြုပြင်
မွမ်းမံကိုးကွယ်မှု အထောက်အထား
ကိုပဲ အဓိက အားထားလို့ ရေးသားရ
ခြင်းပါ။

ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း ညောင်
ရွှေမြို့နယ်ထဲက နာမည်ကျော်ကြား
တန်ခိုးကြီးဘုရားဖြစ်တဲ့ ဖောင်တော်
ဦးအပါအဝင်၊ အလိုတော်ပေါက်

ဘုရား၊ အင်းတိမ်ဘုရား စသဖြင့်
နာမည်ကျော်ကြားတဲ့ အထူးထူးသော
များပြားလှသည့် ဘုရားများစွာမှ ယခု
“ပေါရိသတ်”ဘုရားမှာလဲ ကျမ်းအဆူ
ဆူ စာအုပ်ဖုံမှာ အများဆုံး မြင်တွေ့ရ
တဲ့ ဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ်ပါတယ်။

အရှေ့ဘက်ရှိ ရှေးထီးလောင်းကြီး

◆ ရာစင်လာ “တာယာ”ချောင်း



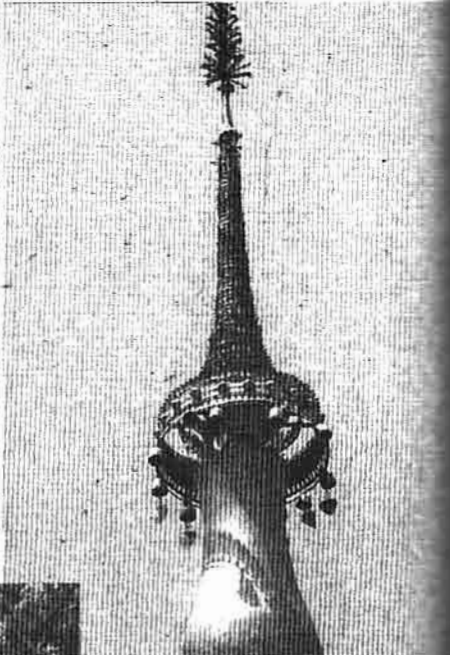
နက္ခတ်စေတီမြစ်ဖဝါး



◆ ထီးထက်မတူသည့် ထေဝီ(၃)ဆူ

ပုံစံကွဲ ထီးထက်

◆ မြို့ထက်ထက်ထပ် လှမ်းကျော်ကြည့်အောင် ခြင်္သေ့ကြီး (၂)ကောင်



သက္ကရာဇ် ၁၁၁၄ ခုနှစ်၊ အေဒီ ၁၇၅၂ စာကြောင်း(၈)ကြောင်းပါ မူရင်းသတ်ပုံအရ အလောင်းမင်းတရားကြီး နိုင်ငံထူထောင်မှု ပြုစုအချိန် ညောင်ရွှေမြို့ မြောက်ဘက် (၄)မိုင် အကွာတွင် ဖောဇိသတ်ခေါ်ဝေါ်ရိသတ်စေတီရှိတယ်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၂၃၃ နှစ်က အနီးအနားရှိ ရှမ်းရွာ မြန်မာတို့ စုပေါင်းလျက် စေတီထီးတင်ပွဲလုပ်ခဲ့တယ်။ ကုသိုလ်မှတ်တမ်းစာကို ဘုရားထီးအောက်ခံ ကြေးခွေကြီးတွင် ရေးသားခဲ့တယ်။

ထီးခံ ကြေးခွေကြီးကို ညောင်ရွှေ ၁၄ နဂျဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြို့ ရတနာမာန်အောင် ဘုရားပြတိုက်၊ မြောက်ဘက်မှန်၊ အနောက်ခြမ်း၊ မှန်ခန်းငယ်တစ်ခုနဲ့ ပြထားတယ်လို့ အထောက်အထား တစ်ခုရှိကြောင်း မှတ်သားရပါတယ်။

[၃]

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူများ လာရောက်မည်ဆိုပါက ရွှေညောင်-ညောင်ရွှေသွား ကားလမ်းနံဘေး၌ တည်ရှိပြီး ရွှေညောင်မှ တောင်ဘက်သို့ လမ်းခွဲအတိုင်း (၃)မိုင်နဲ့ ညောင်ရွှေမြို့မှလာလျှင် (၄)မိုင်ခန့်သာကွာဝေးတာဖြစ်ပါတယ်။ တောင်ဘက်မှန်ဦးကြီးမှ ဝင်ရောက်

ဖူးမြော်နိုင်မည်ဖြစ်ပြီး / ဘုရားဝင်အပြင်မှ လေးထောင့်စပ်စပ် ညီညာလှပတဲ့ စောင်းတန်းများနဲ့ အတွင်းအရံစေတီပေါင်း (၇၈)ဆူ ဝိုင်းရံထားတဲ့ ဘုရားကို ဖူးမြော်ရမှာပါ။

အရှေ့ဘက် ဘုရားပရိဝုဏ်အပြင် ရေကန်အလည်မှ ရေများစွာနဲ့ နက်နက် ဘုရားကို ဝင်ရောက်ဖူးမြော်လိုက်ရင် ကိုစိတ်ကြည်နူးချမ်းမြေ့ကြမယ်ဆိုတာ စာရေးသူ ကြိုတင်လို့ သတင်းကောင်းပါးထားပါရစေ။

ဘုရား အရှေ့ဘက်မှန်မှ ကျောင်းဝင်းအတွင်း ဝင်ဝင်ချင်းမှာပင် တင့်တယ်လှစွာဖြင့် သမိုင်းဝင် ဝေါရိသတ်ဘုရားကြီးကို ပူဇော်ကန်တော့နိုင်ပြီး လက်ဝဲဘက် အတွင်းနံရံပေါ်က ရှင်သီဝေကိုယ်တော်၊ လက်ယာဘက် နံရံပေါ်က ရှင်ဥပဂုတ် ကိုယ်တော်ကြီးများကို တစ်ပါတည်း ဖူးတွေ့ရမှာ ဖြစ်တယ်။ အပြင်ဘက်ကနေ လက်ယာဖူးမြော်မည်ဆိုပါက အနောက်ဘက် အုပ်စိုးတော်မူတဲ့ ဝိဂ္ဂဟကုဏ္ဍိန်မင်းကြီး



ပုဂံဆေတီနောင်လက်ရာနှင့်ဆင်တူတော်(၁)

ပုဂံဆေတီနောင် လက်ရာ

ပုဂံဆေတီအရပ်မှ ကုဝေရနတ်မင်း၊ ဆယ်ယဉ် သိကြားမင်း၊ အရှေ့အရပ်မှ ဆေတီနတ်မင်းနှင့် တောင်အရပ်မှ ဆေတီနတ်မင်းကြီးများကို မြင်တွေ့ကြရပါသည်။

ဆေတီ မနိုးမဝေးမှာပဲအလောင်းမင်း ဆေတီကြီးလက်ထက် ယိုးဒယား(ထိုင်း) သိမ်းပိုက်ပြီးကာလ နောက်ပိုင်း ဆေတီဘုရင်နှင့် ချစ်ကြည်ရေးယူပြီး ထိုင်း ဘုရင်ကိုယ်တော်တိုင် ငြိမ်းချမ်းရေး အသိမ်းအမှတ်အဖြစ် လာရောက် ဆည်ထားခဲ့တဲ့စေတီသုံးဆူကိုပါ ဖူးတွေ့ ခြင်းပင်တည်း။

ယိုးဒယားမင်းတည်ခဲ့တဲ့ ဘုရား ဆေတီတော်တွေနဲ့ အလောင်းမင်းတရား ခြင်းတည်ခဲ့တဲ့ ထီးတော်တွေ မတူတာ ကို ထူးခြားစွာ ဖူးမြင်ရမှာပါ။

တစ်ဖန် ယိုးဒယား(ထိုင်း)ကပဲ ဆည်ထားခဲ့တဲ့ မှစ်တစ်ခုမှမပါရှိတဲ့ ဆေတီအခေါ် စေတီလုံးတစ်ဆူကိုလဲ ဆေတီကြီးစွာ ဖူးတွေ့ရခြင်းဟာတစ်ချိန် တစ်ချိန်မှာနဲ့ ထိုင်းတို့ရဲ့ ကူးလူး သက်ဆုံးမှုဟာစာရေးသူတို့ရှင်းပြည့်နယ် ဆောင်ပိုင်းမှာ သမိုင်းပြယုဂ်တစ်ခု အဖြစ် ပြသနိုင်တာပါပဲ။

ပုဂံဆေတီနောင်ပိုင်း လက်ရာနဲ့ ရှေးဘုရား ဆင်းတုတော်နှစ်ဆူကို စေတီလုံးမြောက်ဘက် အရှေ့အရပ် ဘက် မှစ်နှစ်ခုထဲမှာ ပုံသဏ္ဍာန်ကွဲပြား စွာနဲ့ ထပ်မံဖူးတွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အရှေ့တောင်ထောင့် တစ်နေရာ မှာတော့ ၁၂၅၃ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း (၈)ရက် နေ့စွဲပါ အရှည်တစ်ထောင့် ထွာ၊ အဝအကျယ် အချင်းတစ်တောင် ရှိတဲ့ ရှေးခေါင်းလောင်းကို ခေါင်း လောင်းစာများနဲ့တကွမြင်ကြရပါဦးမယ်။

သံသရာတစ်လျှောက် ပြုခဲ့တဲ့ ကောင်းမှုရာသိုလ်များရဲ့ အဖို့ဘာဂ များကို ရှိရှိသမျှ သတ္တဝါတွေအတွက် ရည်စူးလို့ ခေတ်အဆက်ဆက်တီးပြီး အမျှပေးဝေခဲ့ကြဟန် တူပါတယ်။

ခေါင်းလောင်းမှာ ထွင်းထုထားတဲ့ စာတန်းတော်တော်များများကို စာရေး သူ ဖတ်ရှုမလေ့လာနိုင်ခဲ့ပါ။ သိမှတ် သမျှ တွက်ချက်ကြည့်ရာ ခေါင်း လောင်းတော်ရဲ့သက်တမ်းမှာ နှစ်ပေါင်း (၁၂၃)နှစ်ခန့် ရှိပြီဆိုတာကိုတော့ သိခဲ့ ရပါတယ်။

ဘုရားကြီးရဲ့ အရှေ့ဘက်မှာတော့ ဆင်တောင်တန်းများကို မြင်တွေ့နိုင်

ပြီး အနောက်ဘက်မှာတော့ အချို့ ဒဏ္ဍာရီဆန်သော အဆိုများအတိုင်း မြောက်ဘက် မောလီဖက်(ယခု- တာယော)အထိ ကျယ်ပြန့်လှတဲ့ လွင်ပြင်ကြီးဘက် စောင်းငဲ့ကြည့် လွမ်းမောနေဟန်ရှိတဲ့ ခေတ်သစ် လက်ရာမြောက် ခြင်္သေ့ကြီးနှစ်ကောင် ကို မောလီဖက်(တာယော)ချောင်း နံ ဘေးမှာ တွေ့ကြရမှာပါ။

အဲဒီဒဏ္ဍာရီထဲမှ မောလီဖက် (တာယော)တစ်ပိုက် အနီးအနားမှာ မြို့ရိုးများဖြင့် ဝိုင်းရံထားသော ရှေးမြို့ တော်ကြီး ရှိခဲ့ဖူးတဲ့ အထောက် အထားများကို စာရေးသူကိုယ်တိုင် တွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။

သို့သော် အဆိုပါ မြို့တော်ကြီးမှာ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့ရဲ့ မြို့တော်ကြီး တစ်ခု ဟုတ်/မဟုတ်ကိုတော့ လေ့လာ ရဦးမယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

အဆိုပါ ရှေးဟောင်းနယ်မြေမှ တူး ဖော်ရရှိသော မြေဆေးတံနဲ့ မြေအိုးများ မှာ ထူးခြားသော ဝိသေသ လက္ခဏာ ဖြစ်ကြောင်းကိုတော့ သုတေသီအချို့ က အတည်ပြုပါတယ်။

ထိုရှေးဟောင်းပစ္စည်းမှာ သက်တမ်း ကြာမြင့်မှုနဲ့ အမည်းရောင်အဖြစ် တွေ့ ရသော်လဲ ရှေးနယ်ခံ လက်မှပညာရှင် များက ငွေသတ္တုတစ်မျိုးဖြင့် ရောစပ် ပြုပြင် အသုံးပြုခဲ့ကြောင်း မှတ်သားခဲ့ ရပြီး သမိုင်းဝင် ပေါ်ရိသတ်ဘုရားကြီး ကို သွားရောက် ဖူးမြော်ကန်တော့၍ မြင်မြင်သမျှကို လေ့လာမှတ်တမ်းတင် လို့ ပြန်လည် ရေးသားဖော်ပြခြင်းအား ဖတ်ရှုတဲ့ စာချစ်သူများ အတိုင်းအတာ တစ်ခုခန့် ကျေနပ်မည်ဆိုလျှင်ပင် စာ ရေးသူ ကျွန်တော့်အတွက် ထပ်မံရေး သားဦးမယ့် ဆောင်းပါးများအတွက် အားဆေးတစ်လက် ဖြစ်ပါကြောင်းကို လေးစားစွာတင်ပြရင်းဖြင့်...

နိုင်မင်းညို



ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီး ရင်တွင်းလန်းချင်ရင် အင်ကြင်းပန်း သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ



အမှတ်တံဆိပ်
 “ကိုမင်းကျော်ပါလား မတွေ့တာကြာပြီ”
 “ဆရာကိုယ်တိုင်နဲ့ ဆရာကိုဖော်ရဲနိုင်တို့ကို . . . စိတ်ထဲကတွ့ချင်နေတာနဲ့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လာတွေ့တာ . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”
 “ကျွန်တော်တို့ဘာအတုပေးရမလဲပြောပါဦး”
 “တခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး ဆရာတို့က တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီတွေဆို တော့ . . . သွေးတိုးရောဂါခံစားနေရတဲ့ ကျွန်တော်ကို သွေးတိုးကျဆေးကောင်း တစ်လက် . . . ဆေးလမ်းညွှန်ပေးဖို့ပါ”
 “ကိုမင်းကျော်သွေးတိုးက . . . ဘယ်အဆင့်မှာရှိနေပြီလဲ”
 “အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၆၀ နဲ့ ၉၀ ရှိတယ် . . . နိုင်ငံတကာဆေးတွေသောက်တာ . . . တက်လိုက်ကျလိုက်နဲ့ သံသရာလည်နေတာပဲ . . . ”
 “မပေါနဲ့ ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးကျဆေးကောင်းကောင်းသောက်ဖို့လိုအပ်နေပြီ . . . ”
 “ဒါဆို . . . ကျွန်တော်ဘယ်ဆေးသောက်ရင်ကောင်းမှာလဲဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး”
 ကိုမင်းကျော်ပြောသလိုတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ . . . အခုလဲ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ . . . တိုင်ရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် ထုတ်လုပ်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးပါ လာတယ် . . . ဆရာမဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် . . . တသမားတော်ကြီးတွေဆီမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာနည်းနာခံယူပြီး ဆေးကုသက် (၁၅) နှစ်အတွင်း . . . သွေးတိုးရောဂါရှင်ပေါင်းများစွာကိုကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ဆေးဖြစ်တဲ့အတွက် . . . သွေးတိုးရောဂါရှင်တွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ”
 “ဆရာတို့ ကိုတွေ့ချင်နေတာနဲ့တွေ့လိုက်ရလို့ ကံကောင်းသလို . . . ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ သွေးတိုးရောဂါအတွက် ဆေးလည်းပါလာတယ်ဆိုတော့ . . . ကံကောင်းပြီးရင် . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”
 “ဒါနဲ့တစ်ခုလောက်မေးမယ် . . . ခင်ဗျား နိုင်ငံတကာသွေးတိုးကျဆေးတွေစားပြီး . . . အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ရဲ့လား”
 “ရှောင်ကြဉ်ရမယ့်အစားအစာနဲ့ စားသောက်ရမယ့်အစားအစာတွေခွဲခြားမသိလို့ . . . အသိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကစားချင်တာစား . . . ဒီဆေးဆောင်ထားဆိုတာနဲ့ သူပြောတဲ့ဆေးက . . . ”
 “ကျွန်တော်ပြောမယ်ကိုမင်းကျော် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့သမုဒ္ဒာန်တရား (၄) ပါးကို၊ လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲမှားပြုမှုများရင် . . . မဖြစ်သေးတဲ့ရောဂါတွေဖြစ်လာပြီး . . . ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါလဲ သံသရာလည်နေမှာပဲ . . . အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲနဲ့ ဒံပေါက်ထမင်းစားပြီးဆေးစားလဲ . . . ရောဂါမတိုးချင်သာနေမယ် . . . သက်သာပျောက်ကင်းမှာ မဟုတ်ဘူး . . . အပဲနဲ့ ထွင်းရမယ့်နေရာမှာ ပုဆိန်နဲ့ ထွင်းရမယ့်ကိန်းဆိုက်လိမ့်မယ် . . . ”
 “ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ ကျန်းမာရေး အသိနဲ့ ကျန်းမာရေးသတိမရှိလို့ သွေးတိုးရောဂါထဲမှာသံသရာလည်နေတာ ပါ”
 “ပြောနေတာနဲ့လိုရာ မရောက်ဘူးခင်ပါလားတဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကို တစ်နေ့ (၂) ကြိမ် သောက်ရင် . . . အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၂၀ နဲ့ ၈၀ ကြားမှာ ရှိစေတဲ့မြန်မာဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . အဲဒီဆေးကသွေးတိုးရောဂါကြောင့် ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းရှိုင်းခြင်း၊ အိပ်မပျော်စားမဝခြင်း၊ ဇက်ကြောတက် နောက်ကြောတက်ခြင်း၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ ခြေဖျားအေးခြင်း၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်းလေချုပ်ခြင်းတို့ကိုသက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး၊ သွေးတိုးကိုပုံမှန်ဖြစ်အောင်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . ရွေးချယ်မှုမှန်ကန်ဖို့တော့လိုတယ် ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးရောဂါကို ပုံမှန်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ဆေးဖြစ်လို့ . . . နှစ်ထပ်ရုံမှမတိမ်မယ်ဆိုရင် . . . ထပ်ပြောလိုက်မယ် . . . ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီးရင်တွင်းလန်းချင်ရင် . . . **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ။”

မှတ်တံဆိပ် ၀၀၀၆ (၇၆) ၀၁၂၅၇၃ ထိုင်ဝမ် ၁၀၇၀

ပင်ရင်း ‘ဝင်း’ ဆေးတိုက်
 ပုန်း - ၀၁ ၅၉၀၅၇၇

ပြန်ချိရေး - အောင်သိဒ္ဓိဆေးဆိုင်
 ၃/၀၀၁/၀၀၁၀၀၀၀၀၀၀၀
 ၀/တောင်ရင်ကွက်၊ သယ်ခိုးကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊
 မုန်း - ၀၉ ၅၃၀၃၃၃၀၀၊ ၀၉ ၅၁၇၀၀၃၃၊ ၀၉ ၃၃၀၅၅၀၅၅

၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

ကြေးခေါင်းလောင်း...ကြေးမောင်း...

ရွှေစိုး

ကြေးဝဉ်...ကြေးပုလား...

ဝတ္ထုရွှေစိုးအားများ (၁)

ဂန္ထီရတနာသည် နက်နဲလှသည့်အပြင် ဓနိကများပင် သိပ်သည်း ကျစ်လစ်လှ

သို့သော် ယုံကြည်မှုနှင့် ပတ်သက်နေသော ကိုးကွယ်မှုနှင့် ပတ်သက်နေသော အကြောင်းအရာတိုင်း၊ ဝတ္ထုရွှေစိုးတိုင်း၌ ဂန္ထီရတနာ အလွယ်ခေါ်ဆီသုံးစွဲနေသော "သတ္တိအရှိန်" များ နှိုးနှေးကြသည်ချည်းဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်လည်း လူသားတို့သည် နှိုးနှေးကြသည်။ ကိုးကွယ်မှုတို့နှင့် ပတ်သက်နေသော အကြောင်းအရာ ဝတ္ထုပစ္စည်းများ၏ ဂန္ထီရတနာခိုးယူသော သတ္တိရှိန်စေကို ခံစားနေရသော်လည်း ထိုတန်ခိုးရှိန်ဝါတို့က လွန်စွာ နက်နဲသိပ်သည်းလှသည်။

သို့ဖြစ်၍ ထိုအကြောင်းအရာ ဝတ္ထုရွှေစိုးတို့၏ တန်ခိုးရှိန်ဝါ အကျိုးဆေးဇူးကို အတွင်းကျကျ လေးလေးနက်နက် မသိကြ။ အသုံးမပြုတတ်ကြသလိုမျိုး များလှသည်ဖြစ်၍ ယင်းတို့ကို ဂန္ထီရတနာ ခြုံငုံရစ်ပတ် သမုတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

ထိုသို့ အတွင်းကျကျ လေးလေးနက်နက် မသိကြသူများထဲတွင် ရွှေစိုးသည် တစ်ယောက် အပါအဝင် ဖြစ်ပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ သိနိုင်သမျှ သိထားလျှင် အောင်းပေမည်ဟု အတွေးပေါက်မိသည့် နေ့မှစ၍ သိနိုင်သမျှ သိအောင် ဆက်လုပ်မိသမျှ မေးမြန်းရှာဖွေ ဆွေးနွေးစွဲခဲ့ပါသည်။



သားယာသံဃ်အားတော်ရုံး

ထို့အတူ မိမိမေးမြန်းသမျှကို မည်သည့်အရာဖြင့်မှ မဖြေကြားပေးသော ဆရာအရှင်မြတ်ကြီးများ၊ ရဟန်းပညာရှိ လူပညာရှိအရှင်မြတ်ကြီးများ၊ ကူညီရှာဖွေညွှန်ပြပေးသူများ၊ စူးစမ်းလေ့လာခွင့်ပြုသူများ အားလုံးကို ကျေးဇူးဆပ်သော အနေဖြင့် မိမိကဲ့သို့ပင် စူးစမ်းလေ့လာသူများ၊ ဗဟုသုတ

ပွားလှသူများကိုလည်း မိမိသိထားသမျှ ပြန်လည်၍ ဝေငှမိပြန်၏။ ယခုလည်း ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆောင်းပါးရှင် (ဆရာ) နိုင်မင်းညို၏ "ဂန္ထီရတနာတစ်လုံး" ဆောင်းပါးနှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာတည်းချုပ်၏ မေတ္တာရပ်ခံ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇

www.burmeseclassic.com



• ဇာင်း

◀ ဦး မဟိပိဏ္ဍဟန်

ခြင်းကို ဖတ်လိုက်ရပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ရွှေစိုးကိုယ်တိုင်ရော မေးမြန်းလေ့လာမှုရော၊ စူးစမ်းမှုများ ကိုပါ စာတွေ့ ကိုယ်တွေ့ ပြုခဲ့ဖူးသည့် ကြေးခေါင်းလောင်း၊ ကြေးမောင်း၊ ကြေးစည်၊ ကြေးဖလားတို့၏ ဂန္ထီရ စွမ်းအားများနှင့် ယင်းတို့၏ သမိုင်း ကြောင်းအချို့ကို ပြန်လည်သတိရမိပြီး မှတ်ထားသော မှတ်စုများကို ပြန်၍ ဖတ်ကြည့်မိပါသည်။

ထို ရွှေစိုး စပ်မိစုမိသမျှ အကြား အမြင် အမှတ်များထဲမှ အထက်ပါ “ဂန္ထီရဖလားတစ်လုံး” ဆောင်းပါးပါ

၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖိတ်ခေါ်ပစ္စည်း

ဗဟုသုတများကို ထပ်မံ၍ အားဖြည့် ကာ ဝေငှလိုပါသည်။

ရွှေစိုးသည် ဆရာနိုင်မင်းညို အဆို အတိုင်း ဖော်ပြရမည့် “ဂန္ထီရဖလား” များကို ကိုယ်တိုင် စူးစမ်းလေ့လာဖူးပါ

သည်။

ရွှေစိုးသည် ဘန်ကောက်မြို့ရှိ ကွမ်ယင်မယ်တော် ကျောင်းကြီးသို့ မကြာခဏရောက်ကာ တရားထိုင် ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းများကို ငြိမ့်လှုပ်လေ့

F.3B, December, 2015.

နိုင်ပါသည်။

ထို “ကွမ်အင်ပေါဒီသတ်” ဟု
သီးဒယား(ထိုင်း)အသံဖြင့် ခေါ်ကြသော
ကွမ်ယင်ပယ်တော်၏ ကျောင်းကိုမှ
ဆောက်ခြင်းမှာ ကျောင်းကြီးကလည်း
ကြီး လူကနည်းနည်း၊ မြန်မာနိုင်ငံမှ
ဗုဒ္ဓ ဆင်းတုတော်ကြီးများကလည်း
ဇနကာပို ကျောင်းကြီးတစ်ကျောင်း
သီးသန့်ဖြင့် ကိန်းဝပ်တော်မူနေခြင်းတို့
ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကျောင်းတော်မှ ကျောင်းထိုင်
ဆရာတော်ကြီးကလည်း ရွှေစိုးတို့
မြန်မာနိုင်ငံမှ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်
ကြီးကို အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် အဖူးအမြော်
ဆောက်ခဲ့ဖူး၍လည်း ရွှေစိုး ကျေနပ်
သော ပီတိရှိနေသည်ကလည်း အစွဲ
ထစ်ခုအနေဖြင့် ဤကျောင်းတော်သို့
ဆောက်ရန် တွန်းပို့နေခြင်းလည်း
အကြောင်းတစ်ခုဖြစ်ဟန် တူပါသည်။

လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်ကာလအတွင်း
မှတစ်ခုသော တနင်္ဂနွေနေ့တစ်နေ့ဖြစ်

ရွှေစိုးသည် ထုံးစံအတိုင်း ထိုကွမ်
ယင်ပယ်တော်ကျောင်းကြီးသို့ ပုတီးစိပ်
ရန် ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ပုတီးစိပ်ပြီး၍
ကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ လှပဆန်းကြယ်
သော ရုပ်တုများကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှု
နေလျှင် တစ်နေရာတွင် တရုတ်ဘုန်းကြီး
ဆိုကြီးတစ်ပါးနှင့် တွေ့ပါသည်။

ဘုန်းကြီးဆိုကြီးဟု ဆိုရခြင်းမှာ
သိသွယ်၊ နာသွယ်များ ချိုင့်ခွက်နေခြင်း၊
နာခေါင်းကြီးက တရုတ်လူမျိုးတို့၏
နာခေါင်းနှင့်မတူ ထူးခြားစွာ ပေါ်လွင်
ပြီး ငှက်တစ်ကောင်၏ နှုတ်သီးပမာ
ကောက်နေခြင်း မျက်တွင်းနှစ်ဖက်
လေးကလည်း အတွင်းသို့ နက်စွာ
ချိုင့်ဝင်နေပြီး မျက်ခုံးမွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေး၊



◆ သံစဉ်သာသည့် ကြေးပလာတစ်လုံး

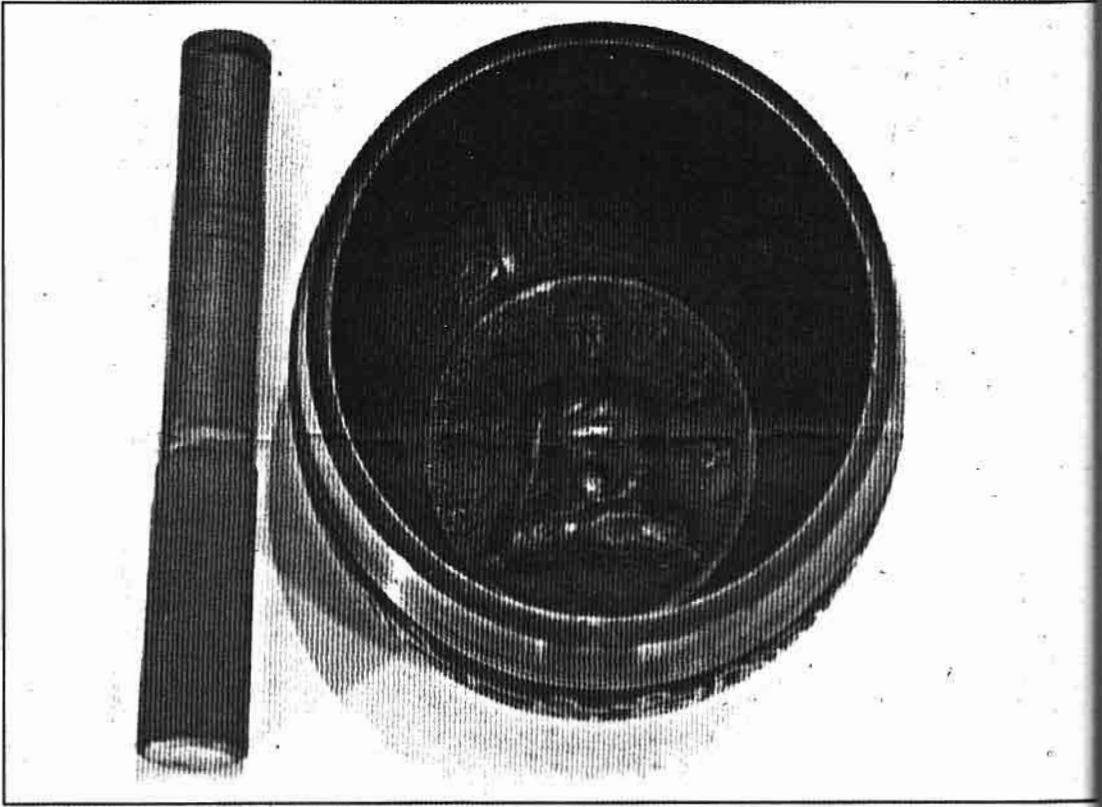
◆ သံစဉ်သာသည့် ကြေးပလာတစ်လုံး



မုတ်ဆိတ်မွေးများက ဖြူဆွတ်ပြီး
ရှည်လျားနေခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။
ကိုယ်ကာယမှာလည်း အရိုးပေါ် အရေ
တင်သည်ဟု ဆိုရမလောက် ပိန်လို့နေ
ပါသည်။

ဤလက္ခဏာ အသွင်သဏ္ဍာန်
အားလုံးက အဘိုးကြီးကို ပို၍အိုနေစေ

ခြင်းဖြစ်၏။ ရွှေစိုးက ရုပ်တုများကို
ကြည့်နေရာမှ နောက်တစ်နေရာ
ပြောင်း၍ ကြည့်လိုက်ဦးမည်ဟူသော
အတွေးဖြင့် နောက်အလှည့်တွင်
ပြုန်းခနဲ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆုံမိရာမှ
အထိတ်တလန့်ဖြင့် ပူးလိုက်ရသည့်
သဏ္ဍာန်တော်ကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်၏။



◀ ကြေးသလားအတွင်း ထောက်ကြီးမှု ဣရိယားထက်ပို

ရွှေစိုးကသာ ထိတ်ခနဲ လန့်သွားသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးကတော့ ပြုံး၍ ရွှေစိုးကို ကြည့်နေ၏။ ဘုန်းတော်ကြီးက ပြုံး၍ကြည့်နေသော်လည်း ရွှေစိုးက ဘုန်းတော်ကြီးကို ပြန်၍ ပြုံးမပြမိဘဲ အံ့ဩစွာ ပြန်ကြည့်မိ၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုန်းတော်ကြီး၏ အတွင်းသို့ နက်ချိုင့်စွာ ဝင်နေသော မျက်တွင်းခွက်ခွက် နှစ်ခုထဲမှ မျက်စိနက်ဆန်များသည် သေးငယ်ပြီး မဟူရာသားကျအောင် နက်ပြောင်စူးရှနေသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ထို့ပြင် လွန်စွာ အသက်ကြီးသော အသွင်ကို ဆောင်နေပါသော်လည်း ဧရာ၏သင်္ကေတတစ်ခုဖြစ်သော ခါးကုန်းခြင်း လုံးဝမရှိဘဲ ပြောင့်မတ်နေခြင်းကိုလည်း ရွှေစိုး အံ့ဩမိ၏။

၂၀ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

ဤသို့ ခဏမျှ မှင်တက်နေမိရာမှ ပြန်လည် သတိဝင်လာပြီး ထို တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီးကို ရွှေစိုးက လက်အုပ်ချီကာ ယိုးဒယား(ထိုင်း)ဘာသာဖြင့် **“နမ(စ်)ကန်လုံတော့”** (ဦးတင်ပါသည်ဘုရား)ဟု မတ်တတ်အနေအထားမှပင် ကန်တော့လိုက်မိ၏။

ထိုအခါ ဘုန်းတော်ကြီးက ရွှေစိုးကို ဆုပေးတော်မူ၍ ရပ်လျက်ပင် **“သာဓု”** ခေါ်ရ၏။ ရွှေစိုးက သာဓုခေါ်ပြီးနောက် အိတ်ထဲမှ ဘတ်ငွေငါးဆယ်တန် တစ်ရွက်ကို ထိုဘုန်းတော်ကြီးအား ဆက်ကပ်လိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ ဘုန်းတော်ကြီးက လက်ကာ၍ ငြင်းတော်မူပြီး ရွှေစိုးအား ကျောင်းဝင်းထဲရှိ ထိုင်ခုံရှိရာ တစ်နေရာသို့ ခေါ်သွားလေသည်။ ထူးဆန်းဖွယ်

များကို စိတ်ဝင်စားတတ်သော ရွှေစိုးကလည်း မငြင်းမိဘဲ လိုက်သွားခဲ့မိလေသည်။

တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီးသည် ထိုင်းပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်စဉ် ရွှေစိုးက မထိုင်ဘဲ ရပ်နေသောကြောင့် ရွှေစိုးကို သူနံ့ဘေးတွင် ဝင်ထိုင်ရန် ထိုင်းဘာသာဖြင့် ပြောပါသည်။ ထိုင်းမဟုတ်သဖြင့် မဝိသဘဲ အလွန်ဝဲပါသည်။

ရွှေစိုးက ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောပြီး ခပ်ယိုယို ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။ ရွှေစိုး ထိုင်မိပြီးသည်နှင့် ဘုန်းတော်ကြီးသည် ဘေးအိတ်ကြီးထဲမှ တစ်စုံတစ်ခုကို ထုတ်လိုက်ပြီး ရွှေစိုးအား ပြုလေသည်။

တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီးက ရွှေစိုးအား ရှေ့သို့ ထိုး၍ပြုလာသည့် အရာမှာ

အုန်းမှုတ်ခွက်တစ်ခုဟု ရွှေစိုးထင်မိ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုန်းတော်ကြီးက ရွှေစိုးထံမှ အလှူခံနေသည်ဟုလည်း တွေးလိုက်မိ၏။

ရွှေစိုး တွေးတောနေစဉ်မှာပင် တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီးက သူ၏လက်ဖဝါးပြင်ပေါ်တွင် ထိုခွက်နှင့် တူသော အရာကိုတင်ပြီး ရွှေစိုးအား ပြလေသည်။ ထိုအခါမှ ရွှေစိုး သေသေချာချာကြည့်မိ၏။

ဤအရာကား ခွက်တော့ခွက်ပင်။ သို့သော် သာမန်ခွက်မျိုးကား မဟုတ်။ အနီရင့်ရင့်၊ အဝါရင့်ရင့်နှင့် အနက်ရောင်တို့ ရောသွေးစွာဖြင့် နီညိုရင့်ရင့်ဘက် လှနေသည့် ကြေးညိုရောင်ခွက်တစ်ခု ဖြစ်၏။

ရွှေစိုးက တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီးထံတွင် ခွင့်တောင်းပြီး ယူကြည့်မိ၏။

ကြေးနီညိုရင့် အရောင်ရှိသော ထိုခွက်မှာ ကိုင်မိလိုက်သည်နှင့် ထူးခြားသော ထိတွေ့မှုကို ခံစားလိုက်ရ၏။ ကြေးသား၏ မာကျောမှုနှင့်အတူ နူးအိအိ ဖောဋ္ဌဗွအာရုံကိုလည်း ခံစားမိ၏။

ကြေးသားတို့၏ ကြမ်းတမ်းတင်းမာခက်ထန်မှုအသွင်နှင့်အတူ ညီညွတ်ချောမွေ့သော အမြင်ကိုလည်း ခံစားလိုက်ရ၏။

ဆန့်ကျင်ဘက် သဘောများကို တစ်ပြိုင်တည်း ခံစားလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုမျှဖြင့်ပင် ထူးဆန်းသော ကြေးခွက်တစ်လုံးဟု ရွှေစိုး ယေဘုယျ သိလိုက်မိ၏။

ထို့နောက် ထို ထူးဆန်းသော ကြေးခွက်လေးကို လှည့်ပတ်ပြီး စူးစမ်းစိစစ်၏။ ထိုကြေးခွက်တွင် အရေးအကြောင်း ခပ်မှိန်မှိန် ခုနစ်ရစ်ကို တွေ့ရ၏။ ထို့ပြင် အိန္ဒိယဘာသာ



◆ သံဠိသာသည့် ကြေးလားတစ်လုံး အနီကပ်မြင်ကွင်း

စာလုံးများနှင့် ဆင်ဆင်တူသည့် စာတန်းကိုလည်း တွေ့ရ၏။

ထို့နောက် ထိုကြေးခွက်လေး၏ အတွင်းအပြင် ဖင်ပြန်ခေါင်းပြန် စူးစမ်းလိုက်ပြန်၏။ ကြေးခွက်လေး၏ အတွင်းဘက်တွင် ဟိန္ဒူလူမျိုးတို့၏ သင်္ကေတ(အရဟံ)ပုံစံမျိုးကို တွေ့ရပြီး ကြေးခွက်၏ အောက်ခြေဖင်ဘက်တွင် ဝါးကျစ်လိမ်အင်းကွက်လိုလို၊ တရုတ်ကြိုးထုံးအကွက်မျိုးလိုလို လိမ်ယုက်နေသော မုန့်ကြိုးလိမ်ကွက် တစ်ခုကိုလည်း တွေ့ရ၏။

အရွယ်အစားမှာ အလတ်စား အုန်းမှုတ်ခွက်ခြမ်းခန့်ရှိ၏။ အလေးချိန် အတန်စီးနှင့်၏။ ထွေထွေထူးထူး တန်ဆာဆင်ထားခြင်း မရှိသော်လည်း အထိအတွေ့နှင့် အမြင်အာရုံညီခံစားရချက် ထူးသဖြင့် ရွှေစိုး၏ စိတ်ထဲတွင် လိုချင်စိတ်ပင် ပေါ်ခဲ့မိ၏။

ရွှေစိုး၏ စူးစမ်းမှုများကို စိုက်ကြည့်နေသော ထို တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီးက ရွှေစိုး၏ လိုချင်နေသောစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကို သိလိုက်သည့်အလား ရွှေစိုး၏လက်ထဲမှ ထိုကြေးခွက်လေးကို ဆတ်ခနဲ ပြန်ယူလိုက်၏။

ရွှေစိုး၏ စိတ်ထဲတွင် နည်းနည်းဒေါသ ဖြစ်မိ၏။ တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီးသည် ထိုကြေးခွက်လေးကို လက်ဝါးပြင်ပေါ် အပြန်သား အနေအထားဖြင့် တင်လိုက်ပြီး သူ၏မျက်စိကို စုံမှိတ်ကာ သူ့လက်ထဲမှ ကုလားကွမ်းယာဆိုင်မှ ကွမ်းကို ထုံးသုတ်သော သစ်သား ကျည်ပွေ့သေးသေးလေးဖြင့် ထိုခွက်ကို ဖွဖွလေး တစ်ချက်ခေါက်လိုက်၏။

ထို့နောက် ထို သစ်သားလက်ခတ်လေးဖြင့် ကြေးခွက်၏ နှုတ်ခမ်းသား တစ်လျှောက် ဖွဖွလေး ပွတ်ကာပတ်နေ၏။ တစ်ပတ်မျှ ပတ်မိသောအခါ ထိုကြေးခွက်လေးမှ တိုးညှင်းသော

www.burmeseclassic.com



◆ သာသာသံဠိ လေးကြီးများ

ကြေးစည်သံလေး ထွက်လာ၏။ ထိုကြေးစည်သံလေးက ညင်ညင် လေးမြည်နေရာမှ တဖြည်းဖြည်းကျယ် လောင်လာ၏။ တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီး၏ ဗိုတ်ထားသည့် မျက်စိအစုံမှာ လည်း ထိုကြေးစည်သံလေးနှင့်အတူ တဖြည်းဖြည်းချင်း ပွင့်ဟလာ၏။

တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီး၏ မျက်လုံးအစုံ ပြည့်စုံစွာ ပွင့်လာသောအခါတွင် ကြေးခွက်ကလေးမှ ထွက်ပေါ်နေသော ကြေးစည်သံလေးမှာလည်း ပို၍ ကျယ်လောင်လာရုံမျှမက ကြေးစည်သံမှာ ဝဲလှည့်သလို လှည့်၍ ကတော့ထိုးပြီး အထက်ကောင်းကင်ဘက်သို့ တက်နေသည်ဟု ခံစားရ၏။

တရုတ် ဘုန်းတော်ကြီးကလည်း ရွှေစိုး ထင်သလို ထင်၍လားမသိ။ အထက်ကောင်းကင်ဆီသို့ မော့ကြည့်ရင်း နှုတ်ဖျားမှ “ဥုံ”ခံကာ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို ရွတ်နေ၏။

ရွှေစိုးသည် ထိုမြင်ကွင်းများကို ကြည့်နေရင်းမှ ကြေးခွက်လေးနှင့် လက်ခတ်တံလေးထံသို့ မျက်စိရော အာရုံရော ပြန်ရောက်မိ၏။ တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီးသည် ထိုကြေးခွက်ကို သူ၏လက်ခတ်တံဖြင့် မထိဘဲ ကြေးခွက်၏ နှုတ်ခမ်းသားအပေါ် အတန်

ငယ် အကွာမှနေ၍ ရစ်ပတ်နေသည်ကို မြင်လိုက်ရ၏။

ထိုသို့ ကြေးခွက်နှင့် လက်ခတ်တံတို့ လုံးဝ မထိဘဲ အကွာမှ ရစ်ပတ်ပေးနေရုံမျှဖြင့် ထိုကြေးခွက်မှ အသံသည် ကြေးစည်ငယ်သံ မရပ်တမ်း ဆက်တိုက်ပေါ်နေသည်ကို ရွှေစိုးအံ့ဩစွာ တွေ့မြင်ရလေသည်။

ထိုထူးဆန်းသောမြင်ကွင်းကို အလွန် စပ်စုတတ်သော ရွှေစိုးက မေးမြန်းမည်အပြုတွင် ထို တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီးက ရွှေစိုးကို လက်ကာပြပြီး ရွှေစိုး၏လက်ကို ဆွဲယူလိုက်သည်။

ထိုနောက် သူ လုပ်သလိုပင် လက်ခတ်တံလေးကိုကိုင်လျက် ကြေးခွက်၏ပတ်လည် နှုတ်ခမ်းသားကို လက်တံဖြင့် မထိစေဘဲ အပေါ်ကွာမှ လှည့်ပတ်ရစ်ပတ်စေပြီး လိုရာဆုတစ်ခုတည်းကို ခုနစ်ကြိမ် ဆန္ဒပြုရန် ခိုင်းလေသည်။

ရွှေစိုးလည်း ထိုစဉ်အခါက ရွှေစိုးကြုံတွေ့နေရသည့် အခက်အခဲတစ်ခုကို ပြေလည်စေရန် ဆုတောင်းခဲ့ပါ၏။ တိုက်ဆိုင်သည်ဟု စာဖတ်သူ ဆိုချင်ပါကဆိုပါ။ ရွှေစိုးရင်ဆိုင်နေရသည့် ထိုအခက်အခဲသည် ယခုနှစ်တွင် ပြေလည်ခဲ့ပါကြောင်းကို ရွှေစိုးဝန်ခံပါသည်။

ရွှေစိုး ဆုတောင်းပြီးနောက် ထိုတရုတ်ဘုန်းတော်ကြီးသည် ထိုကြေးခွက်သေးကို သူ၏ လွယ်အိတ်ကြီးထဲ ထိုးထည့်ပြီး ရွှေစိုးအား နှုတ်ပင်မဆက်ဘဲ သုတ်ခနဲ ထသွားလေတော့သည်။

ရွှေစိုးသည်လည်း မှင်တက်မိကာ ထိုထိုင်ခုံပေါ်တွင် ထိုင်လျက်ပင် ကျန်ခဲ့ပါသည်။ သတိရ၍ ကျောင်းတွင်း၊ ကျောင်းပေါ်၊ ကျောင်းအပြင် အနှံ့ ထိုတရုတ်ဘုန်းတော်ကြီးကို ရှာရာ မတွေ့တော့ပါ။

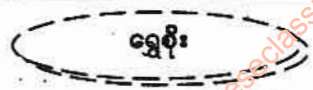
ကျောင်းတော်အတွင်း၌ နံ့သာတိုင်း အလင်းတိုင် စသည့် လှူဖွယ်များ ရောင်းနေသည့် တရုတ်မယ်သီလရှင်များကို မေးကြည့်ရာ တရုတ်ဘုန်းကြီးတစ်ပါး စောစောက ထွက်သွားသည်ကို မြင်လိုက်ကြောင်းထက်ပို၍ မပြောနိုင်ကြပါ။

ထို့ကြောင့် ရွှေစိုး၏ ခေါင်းထဲတွင် ကြေးခွက်ပဟေဠိ၊ တရုတ်ဘုန်းကြီးပဟေဠိတို့ဖြင့် ပြည့်ကျပ်စွာ ကျန်ခဲ့ရပါသည်။

ထိုနေ့ နောက်ပိုင်းမှစ၍ ထိုကြေးခွက်မျိုးအကြောင်းတို့ကို ကွမ်းယင်ကျောင်းတော်တွင် လည်းကောင်း၊ အခြားဘာသာရေး လိုက်စားသူတိုင်း မိတ်ဆွေများထံတွင် လည်းကောင်း၊ အင်တာနက် ကွန်ယက်များတွင် လည်းကောင်း ရွှေစိုး ရှာဖွေကာ မှတ်တမ်းပြုထားမိခဲ့ပါသည်။

ထိုပြင် ထိုကြေးခွက်မျိုးကို ဝယ်ယူရရှိနိုင်သည့် နေရာကိုပါ စုံစမ်းရရှိခဲ့ပေသည်။ ရွှေစိုး မှတ်ထားသမျှလေး ထဲမှအချို့ကို ကောက်နုတ်ဖော်ပြပါမည်။

ဂေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်



အလိုတော်ပြည့်ကျောက်

စီရင်နည်းနှင့် သူ့စွမ်းအင်

“သီတာဂုတ်ကျောက်” ဆိုတာ အလွန်ရှားပါးပြီး တန်ဖိုး ကြီးမား သလောက် စီရင်ဆောင်ထားသူ အပေါင်းတို့မှာလဲ တန်ဖိုးပင် ဖြတ်လို့ မရနိုင်လောက်တဲ့ အကျိုးထူးတရား တွေကို ရရှိကြပါတယ်။

ဒါကြောင့် ရှေးတုန်းက နားလည်တဲ့ ကျောက်သမားကြီးတွေဟာ ဒီကျောက် ကိုရပြီဆိုရင် ဆက်မတူးတော့ဘဲ ကျောက်တွင်းကို ပိတ်ပစ်လိုက်ကြပါ တယ်။

အဲ...သူ့ကို သေချာစီရင်ပြီး အိမ်မှာ ထားကြတော့တယ်။ သူက အတွင်းထဲ မှာ စာပါးစပ်ကလေးပါတယ်။ အဲဒီ စာပါးစပ်ကလေးက ဂေါ်လိုပဲ ရှည်မျော မျောနဲ့ အဖြူရောင်ကလေး။

အဲဒီစာပါးစပ်ကလေးက စာငယ်လေး သူ့မိခင်ထံ အစာတောင်းသလို ပါးစပ် တလေးကို ဟစ်...ဟစ်လုပ်ပြီး ကျောက်အတွင်းထဲမှာ ပတ်ပြေးပြီး နေတတ်တယ်။

အဲဒီလို အစာတောင်းပြီဆိုရင်တော့ သူ့အတွက် အစာဖြစ်တဲ့ ရွှေ-ငွေ- ကျောက်သံပတ္တမြားတွေဟာ အလိုလို ရောက်လာလိမ့်မယ်။

တစ်ခုတော့ရှိတယ် သူက တခြား ကျောက်တွေလို မလှဘူး။ ချထားတဲ့ အခါ မည်းပြီး ညိုပုပ်ပုပ် ဖြစ်နေတတ် ပြီး ကောက်ကိုင်ကြည့်တဲ့အခါ ဝါကြန့်ကြန့် နေရောင်ကို ထောင်ကြည့် တဲ့အခါမှာ ပြည့်ပုပ်ရောင် စိမ်းပုပ်ပုပ်၊ ဒါကြောင့် အမြင်မှာ မက်မောလောက် တဲ့ကျောက် မဟုတ်ပါဘူး။

သူ့ကို...
‘သီတာဂုတ် ပြည့်ပုံရောင် နှုတ်အချပ် သီတာဂုတ်’
အဲဒီလို မှတ်သားကြသလို...
ပြည့်ပုပ်အရောင်
စာပါးစပ်နဲ့
ကျောက်မြတ်ကိုတဲ့ ရအောင်ရှာ။
ရရှိပြီးလျှင် စီရင်လိုက်ကွယ်အများ

စီးပွားတက်မှာ၊ လွန်သေချာ။
လို့လဲ စပ်ဆိုထားတာ တွေ့ရပါ တယ်။

ဒါပေမယ့် ခုခေတ် ကျောက်လောက မှာတော့ ဂေါ်ပိတ်ကိုပဲ သီတာဂုတ် ကျောက်အဖြစ်နဲ့ အရောင်းအဝယ် ဖြစ်နေကြတာပါ။

တကယ်တမ်း ပြောရရင် သီတာ ဂုတ်ကျောက်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူ ကိုယ် တိုင်တောင် ဒါကို သီတာဂုတ်ကျောက် လို့ မသိတာတွေလဲ ရှိပါတယ်။

သိတယ်ဆိုပြန်တော့လဲ သူ့ကို အသုံးမချတတ်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်ပြန် ပါတယ်။

ခု စနစ်တကျ စီရင်အသုံးချနည်း ကို ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

- ၁။ ဆီမီး (၉) တိုင်
- ၂။ ယန်းဖြူ (၉) ပွင့်
- ၃။ ယန်းနီ (၉) ပွင့်
- ၄။ အောင်သပြေ (၉) ညွန့်
- ၅။ နံ့သာတိုင် (၉) တိုင်
- ၆။ သစ်သီး (၉) ပျိုး
- ၇။ ရေချမ်း (၉) ခွက်
- ၈။ ဆွမ်း (၉) ဆုပ်
- ၉။ ထီးဖြူ (၉) လက်

[မှတ်ချက်]။ မိမိမွေးနေ့ မနက် (၉)နာရီတိတိ၌ တင်ရန်။]

ကျောက်ကို ဧရွရည်ငွေရည် တရော် ကင်ပွန်းနဲ့ဆေး။ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင် ပြုလုပ်၊ အမျိုးသားဖြစ်ပါက ညာလက် လက်ခလယ်နဲ့ လက်တစ်ဆစ်တိုင်းပြီး ငွေကြုတ်လုပ်၊ အမြင့်ကို လက် တစ်ဆစ်ကွက်တိ ပိုမလုပ်ရ။ အကျယ် ကို လိုအပ်သလို ပြုလုပ်နိုင်သည်။



အမျိုးသမီးဖြစ်က ဘယ်လက် လက်ခလယ်နဲ့ လက်တစ်ဆစ်တိုင်း ငွေကြုတ်လုပ်...

အထက်ပါ အစီအရင်အတိုင်း သေချာစွာပြုလုပ်ပြီး ဘုရားကိုတင်လျှ။ ငါးပါးသီလခံ၊ ဂုဏ်တော်(၉)ပတ်စိပ်၊ လိုရာဆု(၉)မျိုးကို ဘုရားရှင်ထံ သစ္စာ ဆို၍တောင်း။

စီရင်သည့်နေ့သည် မိမိမွေးနေ့လဲ ဖြစ်ရမည်။ ရက်ရာဇာနေ့လဲ ဖြစ်ရ မည်။ ထို့အပြင် လပြည့်နေ့ဖြစ်ပါက ပို၍ အကျိုးထူးမည်။

ဘုရားရှင်အား ကပ်လျှပြီးသည့်နေ့ မှစ၍ ကျောက်ထည့်ထားသည့်ကြုတ် အား (လုံးဝ)ဖွင့်မကြည့်ရ။ အထူး သတိပြုပါ။

နေ့စဉ်မနက်တိုင်း လိုရာဆု(၉)မျိုး ကို တောင်းပါ။ စတင်စီရင်သည့်နေ့ တွင် တောင်းသည့်ဆု (၉)မျိုးအတိုင်း သာ တောင်းရမည်။ အပြောင်းအလဲ မလုပ်ရ။

လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ...

မောင်မောင်ရွှေတိုး
(ရေနံချောင်း)



ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်အမှန်

တိုင်းရင်းသေးဝါးမှတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)

လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/တဆထလ/တိုး(၁၁၄၇)

“တိုမင်းဝေပါလား... မရွှင်လေးနန်းနဲ့ စိတ်ဝင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့တူသရင်ကောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါသိမှတော့ဆေးဖို့ပါတယ် တိုမင်းဝေ... ကျွန်တော်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ)၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးတုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုကောင်းတာပေါ့”

“ခါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”



“တိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာကိုး၊ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ခါ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ တိုမင်းဝေပါ၊ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ကဲ... တိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲစိုးရိမ်သောကမဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ တိုက်ညီမှုရှိမရှိသိမှ ပိုကောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်မှုလွန်တတ်သူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) ကုန်ခန်းသွားသောသူတံဇာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ မြန်မည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်ခြောက်နာရှိသူများ၊ (၆) သားကြောဖြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေဖြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တနေနံ့လျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်”

“ခါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ တုသသွားမယ်ဆိုရင် တိုမင်းဝေခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်တင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်တင်းစေပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် ထုတ်လွှတ်ခြင်း၊ ထုတ်အားနည်းခြင်း၊ ထုတ်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နုံးချည်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေတော့...”

<p>သေးထုတ်လုပ်ပင်ရင်း အမှတ် (၂၅၁၉/ခ)၊ ဗညားဒလလမ်း၊ (၇၃) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)</p>	<p>ဆေးပြန်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကဆာဘုရားဝင်းတောင်ဘက်မုခ်မိုင်၊ သယ်နန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။</p>
--	--



ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း ရပ်စောက်မြို့

ပေတ္တာကုင်

ခိုလှောက်
(လယ်တော်)

တောင်သူကုန်း ဆရာတော်ကြီး

အား ဖူးမြော်ကြည်ညိုခြင်း (၁)

၇-၄-၂၀၁၄ ရက်နေ့၌ စာရေးသူ
ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း
ရပ်စောက်မြို့နယ် အတွင်းတွင်ရှိ
သော မက်သင်္ဘောကျေးရွာသို့
အလုပ်ကိစ္စဖြင့် သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။
မက်သင်္ဘောကျေးရွာမှာ ရပ်စောက်မြို့
နယ် အင်တောမြို့နယ်ခွဲ ကျောက်ဂူ
မြို့ကျေးရွာအုပ်စုထဲတွင် တည်ရှိပါ
သည်။

စာရေးသူ၏အလုပ်မှာ NGOအလုပ်
ဖြစ်ပြီး တောင်သူများအား လယ်ယာ
ဆိုင်ရာအချက်အလက်များကို အရစ်ကျ ရောင်းချ
ပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ
အထူးတစ်ခေါက် ရောက်ရှိချိန်မှာ ငွေ
အောက်ယူရန်ဖြစ်၏။

ပထမအကြိမ် စာရေးသူ မက်
သင်္ဘောရွာသို့ ရောက်ရှိစဉ်က
တောင်သူကုန်းရွာနေ မက်သင်္ဘော
အမက ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးက
သူတို့၏ တောင်သူကုန်းရွာဦးကျောင်း
ဆရာတော်ကြီးအကြောင်း စာရေးပေး
ရန် စာရေးသူအား တောင်းဆို၏။

တောင်သူကုန်းရွာ ဆရာတော်ကြီး
၏ ထူးခြားသောဖြစ်ရပ်များကို ပြောပြ
၍ စာရေးသူကျွန်ုပ်မှာ စာရေးချင်စိတ်
များ တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်မိခဲ့ပါသည်။
သို့သော်လည်း ပထမအခေါက်
အချိန်မရ၍ မသွားဖြစ်ခဲ့ပါ။

နောက်လျှော့၍သာ နေရပ်ဖြစ်သော
E.A. December, 2015.



07/04/2014

တောင်သူကုန်း တောင်သူကုန်း ဆရာတော်ကြီး၏ ပုံစာ

www.burmeseclassic.com



ဆရာတော်ကြီးတရားကျောင်းမှာ တောင်သူကုန်းရွာသမိုင်းအားမှ
ထော်အောင်မြင်ကွင်း

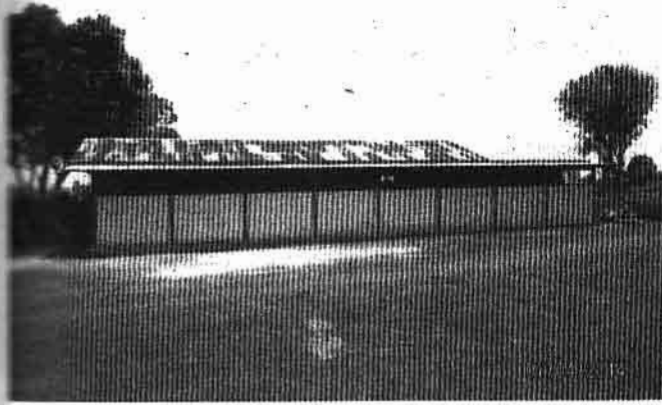
ဆရာတော်ကြီး တရားကျောင်းမှာ တောင်သူကုန်းရွာ သမိုင်းအားမှ
ထော်အောင်မြင်ကွင်း

ရပ်စောက်မြို့သို့ ပြန်လာခဲ့ရ၏။
 ဤသို့လျှင် ယခုလို ဒုတိယအခေါက်
 ခရီးစဉ်၌ ရောက်အောင်သွားပြီး မှတ်
 တမ်းယူကာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
 ၌ ရေးသား ကုသိုလ်ယူခွင့်ရခဲ့ပါသည်။
 တောင်သူကုန်းရွာသို့ ရောက်ပြီး
 တောင်သူကုန်းရွာနေ အ.မ.က မက်
 သဘောရွာ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး
 အိမ်သို့ သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာမ
 က စာရေးသူအား အားရဝမ်းသာ ဆီး
 ကြို၍ ဆရာတော်ကြီး၏ ကျောင်းသို့
 လိုက်ပို့ပေးပါသည်။
 စာရေးသူ သွားရောက်စဉ် ဆရာ
 တော်ကြီးမှာ ကျောင်းရှေ့ ဝရံတာပေါ်
 တွင် လေညင်းခံရင်း ထိုင်တော်မူနေ
 သည်။
 စာရေးသူအား တွေ့တွေ့ချင်း
 ထမင်းသုံးဆောင်ပြီးမှ ပြန်ဖို့ မိန့်၏။
 ဤသို့ ကျောင်းသို့လာသူတိုင်းကို
 ထမင်းသုံးဆောင်ပြီးမှ ပြန်ဖို့ အမြဲမိန့်
 ကြားနေကြဖြစ်သည်ဟု ရွာခံများက
၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပြောပြကြပါသည်။
 စာရေးသူနည်းတူ ဆရာတော်ကြီး
 အား လာရောက် ဖူးမြော်ကြသူများ
 များစွာ ရောက်ရှိနေကြပါသည်။ တချို့
 မှာလည်း ကျောင်းထဲဝယ် ထမင်းသုံး
 ဆောင်နေကြသည်။ စာရေးသူသည်
 လည်း နေ့လယ် မွန်းလွဲချိန်ရောက်နေ
 ပြီဖြစ်၍ နေ့လယ်စာ ဝင်ရောက်စားခဲ့
 ပါသည်။
 နေ့လယ်စာ စားသောက်ပြီး ရွာခံ
 များနှင့် ဆရာတော်ကျောင်းမှ တခြား
 ဆရာတော်များက ဆရာတော်၏
 ထေရုပ္ပတ္တိနှင့် ထူးခြားသော တန်ခိုး
 တော်ဖြစ်စဉ်များအကြောင်းကို စာရေး
 သူအား ပြောပြကြပါသည်။
 စာရေးသူသည်လည်း စာဖြင့်
 မှတ်တမ်းယူသည်က တချို့၊ ဖုန်းဖြင့်
 အသံသွင်းယူသည်က တချို့ဖြင့် မှတ်
 တမ်းများရယူကာ ဆရာတော်ကြီး၏
 ထေရုပ္ပတ္တိနှင့် ထူးခြားဖြစ်စဉ်များ
 အကြောင်းကို ဉာဏ်မီသလောက် ရေး
 သား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။
 ဆရာတော်ကြီး၏ ဘွဲ့တော်မှာ

ဘဒ္ဒန္တသာရကဖြစ်ပြီး ၁၂၉၀ ပြည့်
 နှစ်၊ ကဆုန်လဆုတ်(၉)ရက်၊
 သောကြာနေ့တွင် ခမည်းတော်
 ကျောင်းဒကာကြီး ဦးဖိုးစုံနှင့်
 ကျောင်းအစ်မကြီး ဒေါ်လှထွန်းတို့က
 ဖွားမြင်တော်မူခဲ့ပါသည်။
 မွေးချင်း(၅)ယောက်တွင် ဒုတိယ
 သားတော်ဖြစ်ပြီး ငယ်နာမည်မှာ
 မောင်သာမွှေး ဖြစ်ပါသည်။ နေ့တိုင်း
 ရင်းသားဖြစ်ပြီး တောင်ထိပ်ရွာသား
 ဖြစ်၏။ သက်တော်(၈၅)နှစ်ဖြစ်၍
 ဝါတော်(သိက္ခာတော်) (၄၂)ဝါ ဖြစ်ပါ
 သည်။
 ဆရာတော်ကြီး၏မွေးရပ် တောင်
 ထိပ်ရွာသည်ကား ရပ်စောက်မြို့၊
 အင်တောမြို့နယ်ခွဲအတွင်းတွင် တည်
 ရှိ၍ ဆရာတော်ယခု သီတင်းသုံးရာ
 တောင်သူကုန်းရွာနှင့် နီးပါသည်။
 ထိုနေရာတစ်ဝိုက်၌ တောင်ထိပ်
 တောင်သူကုန်း၊ စံပါယ်ကုန်း၊ ဆီဆုံ
 ဂနိုင် ဟူသော ရွာများတည်ရှိပြီး ထိုရွာ
 လေး ရွာပေါင်းကို ကျောက်အိုးလေး
 ရွာဟု ခေါ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com



• ကျောင်းဝင်းအတွင်းမှ တရားဆန်ကုန်းဟု ယူဆထားသော

မြို့လည်ပြင်တွင်ဆံ့ထားသော ကျောင်းဝင်းဆုံ ဇော်ဝယ် •

အင်တောမြို့မှ လာမည်ဆိုပါက အင်တောမြို့ အလွန်မြောက်ဘက် (၉) မိုင်ကျော်အကွာတွင် ထိုရွာသို့ ရောက် နိုင်သည် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုရွာလေးရွာမှာ စိတန်းနေပြီး ထောင်ဘက်အစတွင် တောင်ထိပ်ရွာ ဖြစ်ပြီး မြောက်ဘက်အစွန်တွင် ဆီဆုံ နိုင်ရွာဖြစ်ပါသည်။ တောင်သူကုန်းရွာ နှင့် စံပါယ်ကုန်းရွာမှာ အလယ်တွင်ရှိပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ်၍ လမ်းဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ရှိပါသည်။

ထိုလမ်းမှာ ရပ်စောက်မြို့မှ နောင်ချို မြို့သို့ဖောက်ထားသောလမ်း ဖြစ်ပါ၏။ စာရေးသူတို့ ရပ်စောက်မြို့မှ သွားမည် ဆိုပါက လမ်း၏ ဘယ်ဘက်ခြမ်းမှာ ထောင်သူကုန်းရွာဖြစ်ပြီး ညာဘက် ခြမ်းမှာ စံပါယ်ကုန်းရွာ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုရွာသို့ အဝင်၌ လှပသော ညောင် ပင်ကြီးများကို တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်ပေ သည်။ ထိုရွာ နှစ်ရွာအစတွင် အရိပ် အာဝါသကောင်းသော ညောင်ပင်ကြီး များ များစွာ ပေါက်ရောက်နေ၏။ ဆရာတော်ကြီး၏ ကျောင်းဝင်းကို ထည်း ညောင်ပင်ကြီးများက လှပစွာ

ဝန်းရံထားပါသည်။ တောင်သူ ကုန်းရွာနှင့် ရပ်စောက်မြို့မှာ (၄၂)မိုင်ကျော်မျှ ဝေးကွာပါ သည်။

ဆရာတော်မှာ ဓနုတိုင်းရင်းသား ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ထိုရွာသားများ အားလုံးမှာလည်း ဓနုတိုင်းရင်းသား များဖြစ်ကြ၏။

ဆရာတော်ကြီးမှာ အသက်(၁၅)နှစ် အရွယ်တွင် ကိုရင်ဝတ် ရှင်သာမဏေ ပြုခဲ့ပြီး စံပါယ်ကုန်းရွာ ဆရာတော် ဦးဉာဏိန္ဒထံတွင် သင်ပုန်းကြီးကုန် သင်ယူ၍ ဆုံးမစာများ သင်ယူခဲ့ပါ သည်။

ဆရာတော်ကြီး သင်ပေးခဲ့သော ပစ္စဝေက္ခဏာ(၄)ပါး၊ လိင်(၁၀)ပါး၊ ဒဏ်(၁၀)ပါး၊ သေခိယ(၁၅)ပါး၊ ခန္ဓက ဝတ်(၁၄)ပါး၊ ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်များ အား သင်ယူတတ်မြောက်ခဲ့ပါသည်။

ကိုရင်ဘဝဖြင့် (၇)ဝါနေခဲ့ပြီး ရှင် လူထွက်ကာ မိဘနှစ်ပါးအား အလုပ် ကြွေးပြုခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် မယ်တော်ကြီး ကွယ်လွန်ပြီးချိန် ၁၃၃၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်းပိုင်း၌ စံပါယ်ကုန်း



ကျောင်းဆရာတော် ဦးကလျာဏထံ ဖခမည်းတော် ရှင်ဘဦးအံ့စုံပစ္စယာနုဂ္ဂဟ ခံယူပြီး ဒုတိယ ရှင်သာမဏေပြုခဲ့ပြန်ပါ သည်။

ထို့နောက် ၁၃၃၃ ခုနှစ်၊ သီတင်း ကျွတ်လဆုတ်(၉)ရက်နေ့ နံနက်(၉) နာရီ (၃၀)မိနစ်အချိန်၌တောင်သူကုန်း ကျောင်း ခဏ္ဍာသိမ်တော်တွင် တစ်ဖက် ရွာမှ ကုန်းလွန်းဆရာတော်ကြီး ဦးဖေန က ဥပဇ္ဈာယ်ပြု ရဟန်းဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ရဟန်းဖြစ်ပြီး စံပါယ်ကုန်း ဆရာ တော် ဦးကလျာဏထံ ဝိနည်း(၄)စောင် သင်ယူ၍ ၁၃၃၃ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း တွင် တောင်သူကုန်းရွာမှ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ ပင့်ဆောင်မှုဖြင့် တောင်သူကုန်းရွာဦးကျောင်း၌ ကျောင်း ထိုင်ဆရာတော် ပြုတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ရဟန်းဖြစ်ပြီး နောက် ဝိနည်းတော်နှင့်အညီ နေထိုင် ကျင့်ဆောင်၍ တရားအားထုတ်ခဲ့ပါ သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် တရားအား



ဆရာတော်ကြီး၏ ဖယောင်းရုပ်တု

ဆရာတော်ကြီးအား အချိန်ကုန်ပြုပေးသော ဝမ်းထူးဆရာတော်ကြီးပညာရှင်

ထုတ်ရာ တောထဲ၊ ဂူများနှင့် သင်္ချိုင်းများ၌ သွားရောက် အားထုတ်လေ့ရှိ၏။ တောင်သူကုန်းရွာသင်္ချိုင်း၌လည်း အမြဲတရားသွားရောက် အားထုတ်နေကြဖြစ်သည်။

ယခုအခါ ဆရာတော်ကြီး တရားသွားအားထုတ်ရာသင်္ချိုင်း၌ စေတီတစ်ဆူ တည်ထားတော်မူပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ရဟန်းဖြစ်ပြီး တရားသွားအားထုတ်ရာ တောများမှာ ထိုစဉ်က သားရဲတိရစ္ဆာန်များနှင့် ဓားပြ၊ သူပုန်များ လွန်စွာပေါများ၏။ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော် ဖြစ်သော ထိုစဉ်က ထိုတောင်သူကုန်းရွာတစ်ကြောမှာ ရောင်စုံသူပုန်များ ခေတ်ထနေသော ကာလ ဖြစ်ပါသည်။

မည်သူမျှ အပြင်မထွက်ရဲသော အချိန်၌ ဆရာတော်ကြီးမှာ ထိုသူပုန်များ ပုန်းခိုနေထိုင်နေသော တောထဲသို့ တရား အားထုတ်သွားနေကြ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ခေါက်သွားလျှင် (၄၊ ၅) ရက်မျှ ကြာတတ်ပါသည်။

တောထဲ၌ ထွန်း၊ ကွမ်း၊ ယုန်၊ နှင်းကို

တောကမူ ပြန်လာချိန်၌ အားတင် ထည့်၍ ထိန်းသိမ်းခြင်း အလျဉ်းရှိပါသည်။

ထိုအချိန်ကမူ တောင်သူကုန်းရွာမှာ တောင်ပေါ်တွင်ရှိသည်နှင့်အညီ အလွန် ရေရှားပါး၏။ ဆရာတော်ကြီးမှာ နေ့စဉ် နေ့တိုင်းရွာနှင့် (၁)မိုင်ကျော်မျှဝေးသော ကျောက်အိုးတောင်ချောင်းသို့ ရေသဟာယ်၍ သွားတတ်၏။

ဆရာတော် ရေသဟာယ်ရန် သွားရာ လမ်းတွင် ကျီးတစ်ကောင်က ဆရာတော်၏ ပခုံးထက်ဝယ် အမြဲလိုက်တတ်သည်ဟု ရွာသားများက ပြောပြကြပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးအား လိုက်လံ စောင့်ရှောက်နေသည့်ပုံစံ ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကြီးမှာ ထို (၁)မိုင်ကျော်မျှဝေးသောနေရာသို့ ရေသဟာယ်သွားရာတွင် (၁၅)မိနစ်လောက်ဖြင့်သာ ပြန်ရောက်လာတတ်၏။

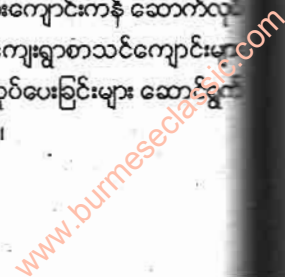
ကြမ်းတမ်းသော တောလမ်းခရီး ဖြစ်သော်လည်း ဆရာတော်ကြီး ပြန်ရောက်လာချိန်၌ ချွေးပင် စိမ့်နေပါ။

ဆရာတော်ကြီးသည် ဈာန်ရ ရဟန်းတော်ဖြစ်သည်ဟု ရွာသားများက ဆိုကြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှာ နှစ်စဉ်အချိန်မှစ၍ ယနေ့အချိန်ထိ ကျောင်းပတ်ဝန်းကျင် မြေကွက်လပ်များတွင် ရွာသားများနှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်၍ စားပင်၊ သီးပင်များ စိုက်တတ်၏။

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဆရာတော်ကြီး၏ စိုက်ပျိုးသီးနှံများဖြင့် ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ လာရောက်ကြသော ဧည့်သည်တော်များအား ကျွေးမွေးရာ၌ စေးနဲခြင်း အလျဉ်းမရှိပါ။ ဆရာတော်ကြီး၌ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကင်းစင်လေ၏။

ထို့ပြင် ဆရာတော်ကြီးမှာ ဒကာ ဒကာမများ ကပ်လျှူသော နဝက မွှေးများကို ကိုင်တွယ်ခြင်းမရှိပါ။ တစ်ကျောင်းတည်းနေ ဆရာတော်တစ်ပါး ကိုင်တွယ် သိမ်းဆည်းပေးရ၏။ ထိုသူများကိုလည်း မိမိအကျိုးအတွက် မသုံးစွဲဘဲ ဘုရားကျောင်းကန် ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ ကျေးရွာစာသင်ကျောင်း မှ ဆောက်လုပ်ပေးခြင်းများ ဆောင်ရွက်လေသည်။



အစက တောင်သူကုန်းရွာမှာ အိမ်ခြေ(၃၀)ကျော်မျှသာရှိသော ရွာလေးတစ်ရွာဖြစ်ပါသည်။ ရွာသားများမှာ စာသင်ကျောင်းလည်း မရှိသဖြင့် ပညာမတတ်၊ ခေတ်နောက်ကျခဲ့ပါသည်။

မည်မျှပင် ခေတ်နောက်ကျသနည်းဆိုသော် ဆရာတော်ကြီး တောင်သူကုန်းရွာတွင် သီတင်းသုံးစ ယခင်က ရွာသားများမှာ အိုးခွက်ပန်းကန်များပင် မသုံးစွဲတတ်ပါ။ ဝါးကျည်တောက်များ၊ မြေအိုးမြေခွက်များကိုသာ သုံးစွဲတတ်သည်အထိ ခေတ်နောက်ကျခဲ့၏။

ဆရာတော်ကြီး၏ ဆုံးမလမ်းညွှန် ဩဝါဒပေးမှုကြောင့် ယခုအခါ တောင်သူကုန်းရွာမှာ အိမ်ခြေ(၂၀၀) ကျော်ရှိပြီး ရေ၊ မီးအပြည့်အစုံရသော ရွာကြီးတစ်ရွာဖြစ်နေလေပြီ။ အားလုံးမှာ ဆရာတော်ကြီး၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ရွာသားများက ပြောကြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှာ ခရစ်နှစ် ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ သက်တော်(၇၆)နှစ်အချိန်၌ ကျန်းမာရေးမကောင်းသဖြင့် မန္တလေး မြို့သို့ ဆေးကုသမှုခံယူရန် သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။

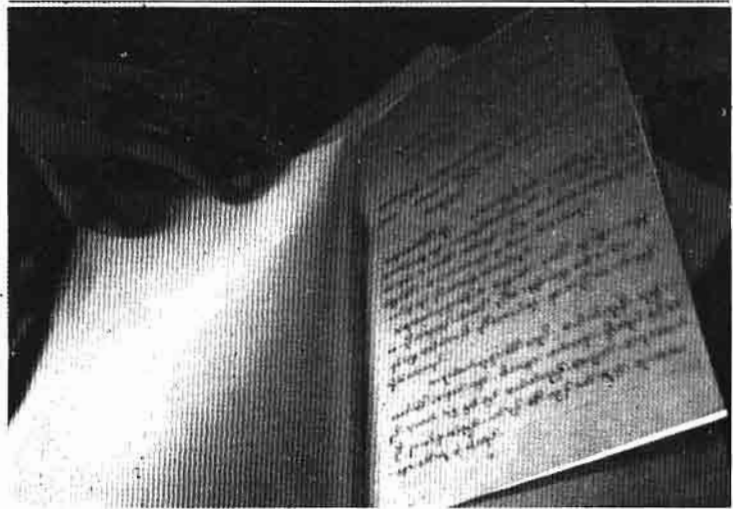
မန္တလေးမြို့သို့ ရောက်သောအခါ မန္တလေးမြို့ အဏုမြူဓာတ်ခွဲခန်း၌ ဆရာတော်အား စမ်းသပ်ကြည့်ရာ အနိကင်ဆာ ဖြစ်သည်ဟု အဖြေရ၏။ ထို့နောက် ဆရာတော်ကြီးအား အလွန်ဆုံး (၆)လသာခံတော့မည်ဟု ပြောလာခဲ့သည်။

တစ်ရွာလုံးမှာ ဆရာတော်ကြီးအတွက် စိတ်မကောင်းနိုင်ကြဘဲ ရှိနေကြသည်။ သို့သော် ဆရာတော်ကြီးမှာ တရားဖြင့် ရောဂါကို ကုသခဲ့ရာ ယခု သက်တော်(၈၅)နှစ် အရွယ်ထိ ကျန်းမာ သက်ရှင်နေဆဲဖြစ်၏။



ဆရာတော်တစ်ပါးတည်း တရားစာထုတ်ရာ မောဂုဏ်ကျောင်းတိုက်

ဆရာတော်ကြီး၏ ထေရ်ဗုဒ္ဓဘာသာ မှတ်သားထားသော စာအုပ်



ယခုအသက်အရွယ်ထိ မျက်မှန် တပ်စရာမလိုဘဲ တရားစာအုပ်များ ဖတ်နေဆဲ ဖြစ်သည်။ နားထိုင်းခြင်းလည်းမရှိဘဲ သာမန်အသံဖြင့်သာ ကြားနိုင်သေး၏။

ဆရာတော်ကြီးမှာ အိပ်စက်ချိန် အလွန်နည်းသူ ဖြစ်ပါသည်။ ညစဉ် ညတိုင်း (၁)နာရီလောက်သာ အိပ်တတ်ပါသည်။ ည နှစ်နာရီအချိန် လောက်၌ ဘုရားစင်၌ ဘုရားထ ရှိခိုးပြီး မနက်မိုးလင်းသည် အချိန်ထိ

ဝေနေယျသတ္တဝါများအား မေတ္တာပို့ပေး၏။

ဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တာဓာတ်ကြောင့် ဘုရားစင်ကျမှ ထားထားသော မေတ္တာတော်မှ တရား မှတ်စွက်ထုနေခဲ့သည်ကို ရွာသားများက အံ့ဩဖွယ် ထွေရှိခဲ့ရသည်ဟု စာတော်များ ပြောကြားခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးအား ပူးမြော်ရန် လာရောက်ကြသူတိုင်းမှာ ဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တာရေအား တောင်းယူသွားတတ်ကြ၏။

www.burmeseclassic.com



◆ စာရှုသူ သိလိုမည့်များအား မြော်မြော်အသော ဆရာမနှင့်ရွာသားတစ်ဦး

ဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တာရေမှာ ပယောဂများ၊ အနာရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် အနည်းငယ် သောက်ပေးပါက ကျန်းမာသည် ဟု ဒေသခံများက ပြောကြပါသည်။

ထို့ပြင် ဆရာတော်ကြီးမှာ ဆွမ်းစားချိန်ကို (၁၀း၃၀)နာရီကျော်သွားပါက လုံးဝမသုံးတော့ပေ။ ဆွမ်းစားရာမှာလည်း အနည်းငယ်သာ ဘုဉ်းပေးတတ်၏။ ဤသို့ အအိပ်အစားနည်းသော်လည်း အသားအရေ စိုပြည် ဝပြုံးလျက် ရှိပါသည်။

ထို့ပြင် ဆရာတော်ကြီးမှာ မလို

စကား မပြောတတ်ပါ။ တပည့်လက်သား ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများကို...

'လောက ဒေသ မောဟထာနှင့် ဖိဖိကိုယ်ကို ဒုက္ခပေးနေတာပဲ၊ ဒါကြောင့် ဒုက္ခရောက်စေတတ်တဲ့ လောက၊ ဒေသ၊ မောဟတွေကို ဖျောက်ဖျက်ကြပါ' ဟု အမြဲ သွန်သင် ဆုံးမကြပါပေ။

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ တစ်ခုသော နွေတစ်နေ့၌ ဆရာတော်ကြီးမှာ ရွာသားများအား အစည်းအဝေးခေါ်၍ ရွာလမ်းများကို ပြင်ဆင်၏။ ရွာလယ်လမ်းမရှိ ဝါးငုတ်များကို တူးစေပါသည်။

ရွာလမ်းကို (၅)ရက်အတွင်း ကောင်းမွန်အောင် ပြင်ဆင်လေသည်။

ရွာသားများမှာ ဆရာတော်ကြီး (၅)ရက်အတွင်း ရွာလမ်းကောင်းအောင် ပြင်ဆင်ခြင်းအတွက် နားမလည်နိုင်ခဲ့ကြပါ။

ဤသို့လျှင် ရွာလမ်းပြင်ပြီးချိန် (၅)ရက်မြောက်သောနေ့၌ မန္တလေးမြို့၊ ဒကာ၊ ဒကာမများ ဆရာတော်ကြီးအား ဖူးမြော်ကြရန် ကားဖြင့် အစီအရိရောက်ရှိလာခဲ့ကြလေသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှာ ရှေ့ဖြစ်မည့် နိမိတ်ကို ကြိုသိနေသည့်အလား ဖြစ်နေ၍ ရွာသားများမှာ အံ့ဩမဆုံးဖြစ်ခဲ့ကြလေသည်။

မန္တလေးမှ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ ဆရာတော်ကြီးအား လာရောက်ဖူးမြော်ဖြစ်ခဲ့ကြပုံမှာ ထိုမန္တလေးမှ ဒကာ၊ ဒကာမမိသားစုတို့သည် နေ့စဉ် နေ့တိုင်း ဘုရားဝတ်တက် အာနာပါန တရားရှုမှတ်ချိန်တိုင်း ဆရာတော်ကြီး၏ ပုံရိပ်တော်ကို အာရုံထဲ၌ ဖူးတွေ့နေရ၏။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ညီလေးငယ်(လယ်တော်)

စာရှုသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့ . . .

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်သွားပါမည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်-၅၀၆



ချစ်မရော့မှာ

လက္ခဏာ



ပရံ ရက္ခဏာ အတ္တာနံ ရက္ခဏံ

ဦးသော်ဝင် (ဟင်္သာတ)

နက္ခတ္တဗေဒနိဒါန်း ၃၁

ကြည့်ပါ။
● နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် မျဉ်းနှစ်
ကြောင်းထပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေ
တယ်။ (၁)

ဒါကတော့...
နှလုံးသားရော အချစ်ရေးအချစ်ရာနဲ့
ပတ်သက်ပြီး အချစ်ကြီးပေယျံ ချစ်ကံခေ
စေတဲ့အကြောင်းပါ။

● ကံလမ်းကြောင်းသည် နှလုံးလမ်း
ကြောင့် ရပ်တန့်နေပြီး ကံလမ်း
တစ်ကြောင်းကတော့ ဉာဏ်
လမ်းကြောင်းမှာ
ရပ်တန့်နေပါတယ်။
(၂) (၃)

ဒါကတော့...
နှလုံးသားရောမှာ ဆုံးဖြတ်ချက်
မှားယွင်းစေတဲ့ သင်္ကေတမျိုးပါ။
ကဲ ဒါကြောင့်...
ဆင်ကန်းတောတိုး
အချစ်မျိုးလို့ ဆိုရမှာပါပဲ။

ကြေးငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားပို့တဲ့

သမားအိုဆေးဖိုက်

မှ-ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး



သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ မြို့နယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးစွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ဗိုလ်ကြီး) ဝန်၊ ဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဝေ၊ ညီပဒေါ်ခင်ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၅၇] [လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိတဲ့ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေ့၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွှဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။
အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။
နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူရေချောမွတ်ပြီး မကြုံဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျွဲကိတ်ထီးရိုးတောင်၊ ပုပ္ပါးတောင်ကဲ့သို့ အလှေအကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားပူ၊ ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထိုကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျွဲပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျွဲပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စစ်အလွန် များနေခြင်း၊ အေအက်စ်အို သီတာယူနစ်(၂၀၀)ထက် ရှိခြင်း၊ နောက်ဆုံး အာအေ စမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုးကို သိရှိနိုင်ပေသည်။ လေးဖက်နာရောဂါ၏ ဆင့်ပွားရောက်များဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးတိုး၊ ဇီယပ်ကျားများ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြီးတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးဝါးများ သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထုတ်ဝေထားပါသည်။

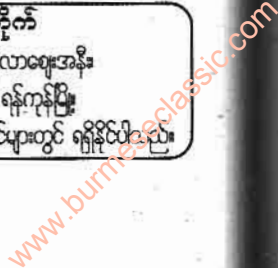
သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုအပြောင်းအလဲ၊ တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူများ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နှိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေပန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးရန်လွန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည့်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတွဂုထိ" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူကျောင်းသားများနှင့် ရုန်းသိမ်းရေးအင်ဂျင်နီယာများ စာမေးပွဲနီးသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။
ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဝေ (တဆ-၀၂၉၁၇) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
အမှတ်(၄၃) (၁၀၆)လမ်း၊ မင်္ဂလာဈေးအနီး
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ် ရန်ကင်းမြို့
ဖုန်း ၂၉၀၆၃၀ အမြို့မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။





◆ ဝမ်းသာခင်းခြေတော်ရာတောင်ထိပ် ကျောက်ဆောင်ထိရှိ စေတီတော်နှင့် ခြေတော်ရာ တန်ဆောင်ပုံ

ဝမ်းသာခင်းခြေတော်ရာ

ဘုရားဖူးခရီး

ရှောလီ (LL.B)

ကရင်ပြည်နယ် မိကရင်ကျေးရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ဆရာတော် အဒ္ဒန္တဝဏ္ဏီတ၊ ကပ္ပိယကျောင်းသား မောင်ကျော်လှနှင့် ကျွန်ုပ်စာရေးသူ တို့သည် (၂၉-၄-၂၀၁၅)ရက်နေ့ မွန်း လွဲပိုင်းတွင် ကျိုက်မွတ်လအိမ်တော် မှင်တောင်ထိပ်ဘုရားဖူးခရီးမှ ပြန်လာ ကြပါသည်။ ထိုခရီးမှ အပြန်တွင် မြဝတီမြို့ တောရတိုက်ကျောင်း၊ ထိုက်အုပ်ဆရာတော် ဦးသောဘိတ ကျောင်းဆောင်တွင် ခေတ္တအနားယူ ငြိမ် မွန်းလွဲ(၃)နာရီခန့်တွင် မြဝတီမြို့ မှ မဲဆောက်မြို့ (ထိုင်းနိုင်ငံ)ဘက်သို့ F.5A. December, 2015.

သွားရောက်ရန်၊ သောင်ရင်းမြစ် ကူး တို့ဆိပ်သို့ ဆင်းခဲ့ကြပါသည်။ သောင်ရင်းမြစ်ကို စက်လှေဖြင့် (၃)မိနစ်ခန့်သာ မောင်းရသည်။ ထိုင်း နိုင်ငံဘက် တပ်မဟာဆိပ်သို့ ရောက် ကြ၏။ ဆရာတော်ဦးဝဏ္ဏီတ၏ တူမတော် စပ်သူ မနော်မု (မယ်တော်ရွာတွင် နေထိုင်သူ)ထံသို့ ကြိုတင်ဖုန်းဆက် ထားသဖြင့် သူမ၏ခင်ပွန်းက ကိုယ် ပိုင်ကားဖြင့် လာကြိုနေသည်။ နော်မုက မိကရင်ကျေးရွာသူဖြစ် ပြီး၊ သူမ၏ခင်ပွန်းမှာ ကော့ကရိတ်

မြို့နယ် ဒေါ်လန်းရွာသားဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကို လာကြိုသော ကိုယ် ပိုင်ကားမောင်းသူမှာလည်း မွန်ပြည် နယ်၊ တောင်စွန်းရွာဇာတိ အမျိုးသား လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်၏။ ထိုင်းနိုင်ငံမဲဆောက်မြို့တွင် မြန်မာ နိုင်ငံ ရွှေပြောင်း အခြေချနေထိုင်သူ သုံးပုံနှစ်ပုံခန့်ရှိကြောင်း သိရသည်။ တပ်မဟာရွာဆိပ်ကမ်းမှ ကတ္တရာ မော်တော်ကားလမ်းအတိုင်း မြောက် ဘက်သို့ (၁၅)မိနစ်ခန့်မောင်းပြီး ဝမ်း သခင်းရွာ ခြေတော်ရာတောင်ခြေသို့

www.burmeseclassic.com

ရောက်ရှိသည်။

ဒေသခံများ၏အသံထွက်မှာ “ဝမ်းစကင်း”ဖြစ်သည်။ ထိုင်းစကားမှာ မွန်စကားကဲ့သို့ “သ”အသံမရှိပါ။ “သ”ကို “စ”ဟုသာ အသံထွက်ကြသည်။

ခြေတော်ရာတောင်ခြေတွင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ပရိဝုဏ်ရှိသည်။ ဈေးဆိုင်နှင့် အရိပ်ရအပင်များလည်း ရှိသည်။

ခြေတော်ရာတောင်ဝန်းကျင် လမ်းညွှန်မြေပုံလည်းရှိသည်။ ထိုင်းဘာသာနှင့် ရေးထားသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ မကြည့်တတ်ပါ။

ခြေတော်ရာတောင်၏ အနောက်ဘက်မှာ သောင်ရင်းမြစ်ရှိသည်။ ခြေတော်ရာတောင်၏ တောင်ဘက်ခြမ်းမှာ တောင်တက်လမ်းအစရှိသည်။

တောင်တက်လမ်းမှာ အင်္ဂတေလှေကားထစ်များ ပြုလုပ်ထားသည်။ တောင်တက်လမ်းအစ၏ အရှေ့ဘက်အနီးတွင် နဂါးစောင်းတန်းရှည်နှင့် ရပ်တော်မူ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်(၁)ဆူကို ဖူးတွေ့ရ၏။

ခြေတော်ရာ တောင်တက်လမ်းမှာ အနည်းငယ်မတ်သဖြင့် နားနားပြီး တက်ကြရသည်။ မွန်းလွဲ (၃)နာရီ (၄၅)မိနစ်တွင် တောင်ခြေမှ စတင်တက်ရာ (၄)နာရီတိတိတွင် တောင်တက်လမ်းဘေး၌ ဘုရားလိုဏ်ဂူတစ်ဂူကို တွေ့ရှိရသည်။

လိုဏ်ဂူမှာ အရှေ့ဘက်သို့လှည့်သည်။ လိုဏ်ဂူတည့်တည့် လှသွားလမ်းရှေ့ တောင်စောင်းတွင် နားနေဇရပ်ငယ်တစ်ဆောင်ရှိသည်။ လိုဏ်ဂူမှာ အကျယ်(၅)ပေခန့်၊ အမြင့်(၁၅)ပေခန့်ရှိသည်။ အတွင်းမှာ



◆ ဝမ်းသောင်ခြေတော်ရာတောင်ထိပ်ရှိ ဝေတီထော်နှင့် ရုပ်ပွားတော် ရုပ်တုတော်များ
◆ ဝမ်းသောင်ခြေတော်ရာတောင်ထိပ်ရှိ ရတနာပုံ ဝိတုရှင်တော်



◆ ဝမ်းသောင်ခြေတော်ရာတောင်ထိပ်ရှိ နားနေဇရပ်

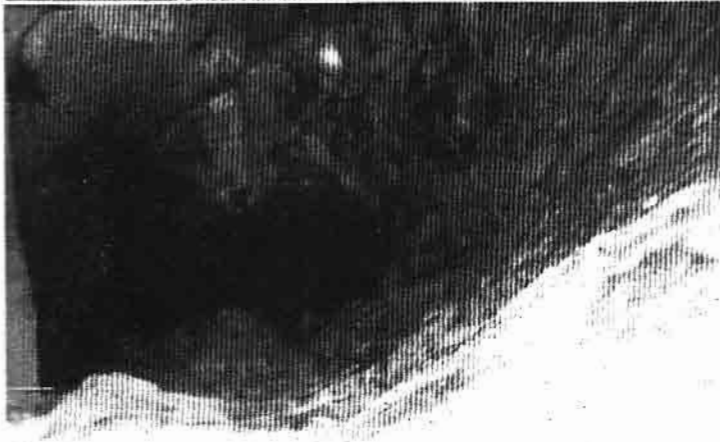
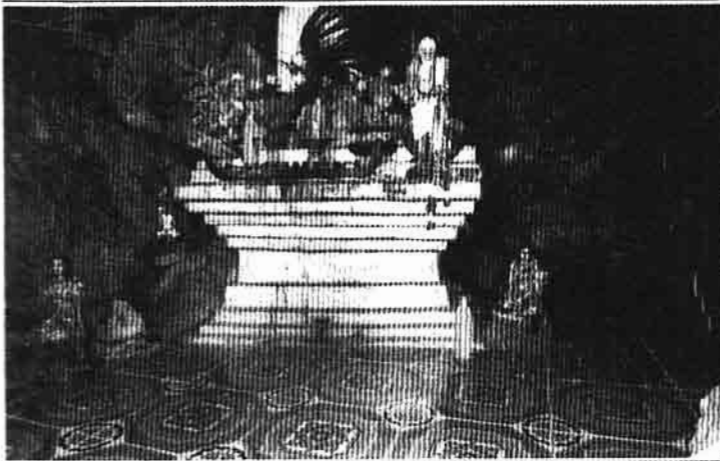


www.burmeseclassic.com



◆ ဝမ်သဝင်ခြေတော်ရာထောင်ထိမ် နားနေရပ်တွင်၌
ပုထိုးထောင်ထားသော ရုပ်ပွားတော်များ

● ဝမ်သဝင်ခြေတော်ရာ ထောင်တက်လမ်းတစ်ထက်ရှိ
လိုက်ရုံဝပ်ပွားတော်ပလ္လင်အနီးမှ ဖန်းစုထောင်နှင့် အပြာစုထောင်
ထပ်ရုံများ ထပ်ဆင်ထားသော အချိုးသမီးရုပ်တုများ



အနည်းငယ် ပိုကျယ်သည်။
ထိုလိုက်ရုံတွင်းမှာ ကြွေပြားများ
ခင်းထားသဖြင့် အေးမြနေသည်။
ထိုင်တော်မူ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ
ပူဇော်ခံထားသည်။

ထူးခြားချက်မှာ ဘုရားပလ္လင်
အောက်ခြေဘယ်ညာတွင် အပြာ
ရောင်ဝတ်စုံနှင့် အမျိုးသမီးတစ်ဦး၊
ပန်းရောင်ဝတ်စုံနှင့် အမျိုးသမီးပုံ
ရုပ်တုများတွေ့ရသည်။ ကျွန်တို့အား
ရှင်းပြနိုင်သူမရှိသဖြင့် ထိုရုပ်တုများ
အကြောင်း မသိခဲ့ရပါ။

ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်၏ ကျောနောက်မှာ
လိုက်ရုံအမှောင်ခန်း တွေ့ရသည်။
ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဓာတ်မီးပါမသွားသဖြင့်
အမှောင်ဂူထဲသို့လည်း မဝင်ခဲ့ရပေ။
လိုက်ရုံထဲရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကို ရှိခိုး
ဦးချပြီး ဂူပြင်ထွက်၍ တောင်ထိပ်ပေါ်
ဆက်တက်ကြသည်။

(၁၀)မိနစ်ခန့် ဆက်တက်ပြီး
ခြေတော်ရာတောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ရောက်
ကြ၏။ တောင်ထိပ်တွင် နားနေရပ်
ကြီးတစ်ဆောင်ရှိကြောင်း တွေ့ရ
သည်။

ထိုရပ်တွင် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ
ပူဇော်ခံထားသည်။ ခေတ္တမျှထိုင်နား
ရင်း ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များကို ရှိခိုးဦးချ
ပူဇော်ကြ၏။

နားနေရပ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်
တွင် ကျောက်ဆောင်ကျောက်တုံးများ
ပေါ်၌ ရှင်သီဝလီရဟန္တာရုပ်တုတော်၊
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ရုပ်တုတော်နှင့်
စေတီတော်တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရသည်။

ထိုစေတီတော်သို့ အတက်လမ်း
နှင့် အာရုံခံတန်ဆောင်းလည်းရှိသည်။

◆ ဝမ်သဝင်ခြေတော်ရာ
ထောင်တက်လမ်းတစ်ထက်ရှိ
လိုက်ရုံတွင်၌ အမှောင်လမ်း

ထိုစေတီတော်၏ အနီးကပ်လျက်မှာ မြဘုရားတစ်ဆူ ပူဇော်ခံထားသည့် ကျောင်းတစ်ဆောင်ရှိ၏။ “ရတနာ ပုံစံကျောင်း”ဟု ဆိုင်းဘုတ်ရေးထိုး ထားသည်။

ဤကျောင်းတော်ကို ကရင် ပြည်နယ်၊ ဘားအံမြို့မှ ကျောက် ကလပ်ဆရာတော်ကြီး ဦးဆောင် လှူဒါန်းထားကြောင်း မှတ်တမ်း ရေးထိုးထားသည်။

အမှန်တော့ ဤခြေတော်ရာ တောင်ရှိ သာသနိက အဆောက် အအုံများ တည်ဆောက်ခြင်း၊ ပြုပြင် ခြင်း၊ အားလုံးကို မြန်မာနိုင်ငံမှ မဲဆောက်တွင် လာရောက်နေထိုင် လုပ်ကိုင်ကြသော မြန်မာနိုင်ငံ ဇာတိဖွား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များက လှူဒါန်းသာသနာပြုကြခြင်း ဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။

သာမည ဆရာတော်ကြီးသည် ဤခြေတော်ရာတောင်တွင် သီတင်း သုံး တရားစာထုတ်ဖူးကြောင်း လည်း သိရသည်။

နားနေရပ်အနီး တောင်တက် လမ်းအဆုံးထိပ်အစွန်းတွင် ခြေတော် ရာ ကျောက်ဆောင်ကြီးရှိသည်။ ကျောက်ဆောင်ထိပ်မှာ စေတီတော် တစ်ဆူရှိပြီး လက်တန်းပါသော အင်္ဂတေ လှေကားထစ်များဖြင့် ကျောက်ဆောင်ပေါ် တက်ရသည်။ ပေ(၃၀)ခန့်သာမြင့်သည်။

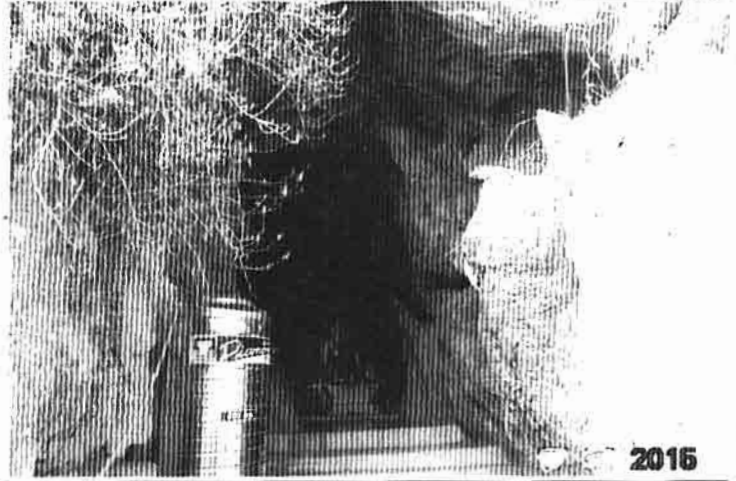
စေတီတော်အနီးမှာ ကျောင်း ဆောင်ငယ်တစ်ခုရှိပြီး အင်္ဂတေ ကြာပွင့်ကြီးသဏ္ဍာန် ပတ်ကာထား သောနေရာမှာဂေါတမဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ရှင်၏ ခြေတော်ရာရှိသောနေရာဖြစ် သည်။

ငုံ၍ ဖူးမြော်လိုက်သောအခါ ရွှေ ၃၆ နှစ်ရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



◆ ဝမ်းသင်းခြေတော်ရာတောင် လိုက်ရုံတွင် ပူဇော်ခံထားသော ဗုဒ္ဓရှင်မွှားတော်

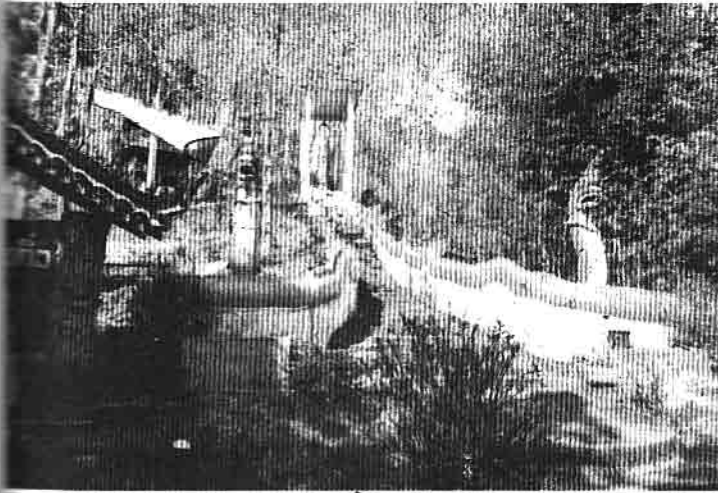
◆ ဝမ်းသင်းခြေတော်ရာ တောင်တက်လမ်းတစ်ထက်ရှိ လိုက်ရုံ



2016

◆ ဝမ်းသင်းခြေတော်ရာ တောင်တက်လမ်းအစ အင်္ဂတေလှေကားထစ်များ





ဝမ်းသင်းခြေတော်ရာ ထောင်တက်လမ်းကားထောက်ရှိ နဂါးစောင်းတန်းနှင့် ရုပ်ပွားတော်

ဝမ်းသင်းခြေတော်ရာအိုအာအေးရာ



သူ့ဘေးသော ဘယ်ဘက်ခြေတော်
ထောင်ဆူကို ဖူးမြင်ရပါသည်။
ဆရာကဆောင် ကျောက်သားပေါ်
ထိုင် အလွန်ထင်ရှားပါသည်။ လူတို့
အံ့အံ့ထူထူလုပ်သည်နှင့် မတူပါ။
ခြေတော်ရာမှာ မြန်မာပြည် မြဝတီ
မြို့နယ်သို့ ခြေဦးလှည့်ထား၏။
ခြေတော်ရာ၏ အလျားမှာ (၂)ပေ
အကျယ်မှာ (၁)ပေခန့်ရှိသည်။
ဤကဲ့သို့ ခြေတော်ရာမျိုး၊ မြဝတီ
မြို့နယ် သင်္ကန်းညီနောင်ရွာ ဝေရမ်း
ထောင်တွင်လည်း တစ်ဆူရှိကြောင်း

သိခဲ့ရသည်။
ခြေတော်ရာတောင်နှင့် ခြေတော်
ရာသမိုင်းကို စုံစမ်းမေးမြန်းရန်
ဒေသခံများ တစ်ဦးမှ မတွေ့ရှိရပါ။
လိုက်ပို့သူများကလည်း မဲဆောက်တွင်
နေထိုင်သော်လည်း ဤခြေတော်ရာ
တောင်သို့ ပထမဆုံးအကြိမ် ရောက်ဖူး
သူများသာဖြစ်ကြ၍ သူတို့လည်း မသိ
ပါ။
ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်
ဝါတော်(၈)ဝါရပြီးသောအခါ ဘိုးတော်
အဋ္ဌနမင်းကြီး ဖြိုကြွင်းသက္ကရာဇ်

(၁၁၁)ခုနှစ်၊ ဟေမန္တဆောင်းဥတု၌
ရာမညတိုင်းနှင့် ယောနကတိုင်းတို့ကို
ရဟန္တာပေါင်း(၅၀၀)နှင့် ဒေသစာရီ
ဖြန့်ချိတော်မူခဲ့သည်။

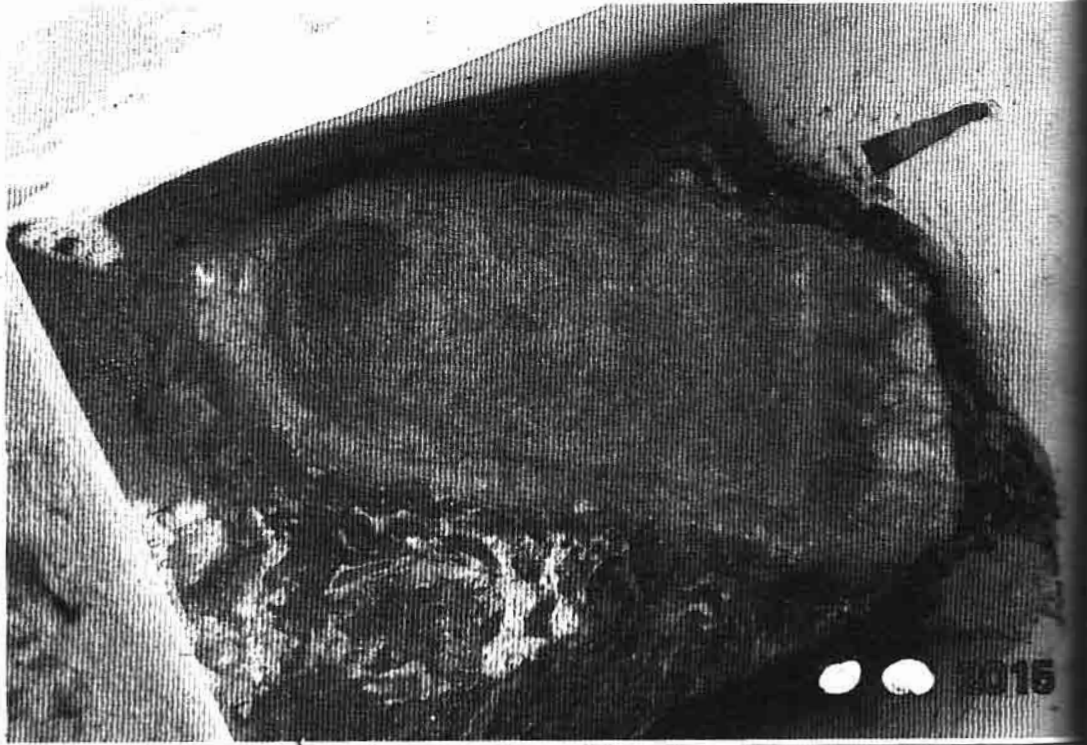
တရုတ်ပြည် မာလကမြို့၊ သောက္က
ဒဲ၊ သီအယုဒ္ဓယ၊ ဒွါရာဝတီ ယိုးဒယား
ပြည်၊ ထားဝယ်မြို့၊ ကွမ်ထားလောင်း
စသည်တို့မှတစ်ဆင့် အိမ်ခြေပေါင်း
(၅၀၀)အိမ်ရှိသော “ကွမ်ဘရဲ့ဖတိုင်”
(သဲစမြေရွာ)၊ ယခု မြဝတီမြို့သို့ရောက်
ရှိပြီး မြို့စားသုမနမင်းနှင့် ရွာသူ
ရွာသား၊ မြို့သူမြို့သားတို့က ဆွမ်း
ကျွေး လှူဒါန်းကြသည်။

မြတ်စွာဘုရားကလည်း တရားဓမ္မ
ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။ ထို့နောက်
မှ ယောနကတိုင်း၊ ကြင်းမိုင်းအရပ်သို့
ဆက်လက် ကြွသွားကြောင်း၊
မွန်ရာဇဝင်နှင့် စေတီတော်သမိုင်း
ပေါင်းချုပ်စာအုပ်တွင် ဖတ်ရှုခဲ့ရဖူး
ပါသည်။

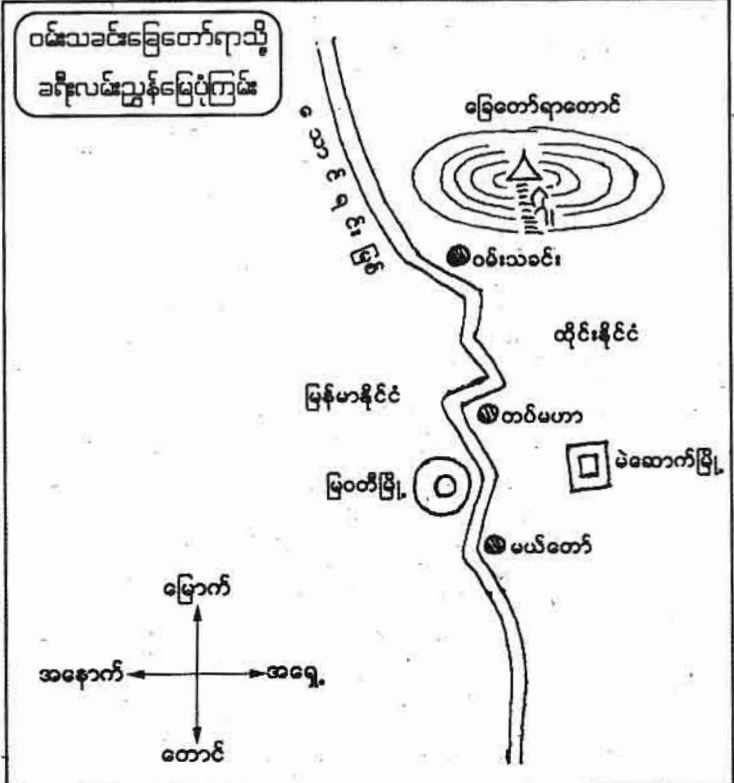
ထိုသမိုင်း အထောက်အထား
အရဆိုလျှင် ဤဒေသသို့ ဂေါတမ
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာ(၅၀၀)
ကြွရောက်တော်မူခဲ့သည်ဖြစ်၍ ယခု
ကျွန်ုပ်တို့ဖူးမြင်ရသည့် ဝမ်းသင်း
ခြေတော်ရာမှာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏
ခြေတော်ရာ (သို့မဟုတ်) ရဟန္တာ
တစ်ပါးပါး၏ခြေတော်ရာ ဖြစ်နိုင်
ပါသည်။

မြဝတီဒေသခံ စာရေးဆရာတို့မှ
ဤ ဝမ်းသင်းခြေတော်ရာ၏
သမိုင်းကြောင်းနှင့်တကွ ယခု ဖြစ်
ပေါ်တိုးတက်မှုများကို စုံစမ်းမေးမြန်း
ပြီး၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း
တိုက်သို့ ဆောင်းပါးပေးပို့ကြပါရန်
မေတ္တာရပ်ခံ တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။
ဝမ်းသင်း ခြေတော်ရာတောင်မှာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇၇



ဝမ်းသခင်းခြေတော်ရာထောင်ထိရှိ တွေ့ရသော သော ဝေါဟာရမြတ်စွာဘုရား၏ ဝောက်ခြေတော်ရာ



၃၈ နက္ခတ္တရာဇင်ဒြဏ်မဂ္ဂဇင်း

တန်ခူးလသကြန်ရက်များတွင် အစည်ကားကြောင်း သိခဲ့ရသည်။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ကပြည်နယ်၊ ဘားအံဒေသသို့ ရောက်ကြသူများအနေဖြင့် ဘာမြို့မှ မြဝတီမြို့သို့ အချိန်(၃)ခန့်မျှနှင့် မောင်းနှင်နိုင်သော ကရိတ်-မြဝတီ ဖော်တော်ကား သစ်ကြီးမှတစ်ဆင့် ထိုင်းမဲဆောက်မြို့နယ် ဝမ်းသခင်းခြေတော်ရာကို နေ့ချင်းပြန်ဘုရားမှ ရောက်နိုင်ကြစေရန် လမ်းဖော်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။ ကရိတ်မြို့မှ မြဝတီမြို့သို့ (၃၀)မျှသာ ကားမောင်းရပါသည်။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းအောင်စ (LL.B)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီး ဝမ်း လေမှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အပူအပုပ် ကင်းစေတဲ့

စကြာမင်း

ပျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ ဆောင်ရွက်နေသော ရှေးသားနေ့စဉ် "ဟာ ဘာလဲ ဆရာကြီးကို တွေ့မှတော့ပါမလား" ဆိုသော အသံရှင်ကြောင့် ရှေးလက်စ ချော့ကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ခြံ နတ်ဆက်လိုက်သည်။

ဪ... ကိုမျိုးမြင့်ပါလား။ လာဗျာ' စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ သိသိအချိန်တွေတွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း ပြည့်စုံစေပေးဖတ်အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်' ဆဲ... ဟဲ... ဟဲ'

ဆဲ... ဟဲ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ ဆောင်ရွက်လို့ပျံ့

ဪ... ကိုမျိုးမြင့်' ဒီလိုပျံ့ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အခြားမှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ သလို အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ ဆောင်ရွက်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ တို့ရင် မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ ခေါင်းထိလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ခေါင်းထိ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ပျံ့။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ သုံးရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆီမှာ အကြံဉာဏ် လာ ဆောင်တာ'

ဪ... သည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။ အဲဒါလေး သုံးဆောင်ပါဦး'

ဪ... အဲဒါပဲ အဲဒါပဲ။ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အဲဒါပဲ မအေးစိန်တို့ ဇနီး မိန်းမကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ



ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃



သူတွေပို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲပျံ့။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာပျံ့။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀.၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညှာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အထ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနိပ်ပေး ရတယ်။ သူကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

ကြောမင်း



'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ၊ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ၊ ကိုယ်ရေစိတာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ' ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ၊ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိမပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးစမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒုလ္လာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်ပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂင်း

'သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စိမ့်ဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိမူန့်ဝေခြင်း၊ မျက် အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ မအီ မသာ ထိုင်းဖိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာကိုက် ညောင်းညာ ချည်နွဲခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးမှာ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန် စမြင်းခဲခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆိပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအမွှေးခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း၊ စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆိများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီးဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရေး ဖယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရှုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းမှာ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာမ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် ဖိုဝဲသုံးစွဲသင့် ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်၊ ခေါင်းမခဲဘဲ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အထောက်အကူဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ဖြစ် ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း" မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး"ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျ'

ပင်ရင်း-မြန်မာ့စီးပွားရေး

စကြာမင်း

ထိုင်းရင်းဆေးထုတ်

အမှတ်စ/၆၆၆၊ သုတေသနဗဟိုဌာန

သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပိဗ္ဗိယ

ဖုန်း-၀၆-၉၀၀၉၀ ၇၂၂၈၃၀

သာမညဆရာတော် ညွှန်ပြတော်မူသော

ဆရာတော်နှစ်ပါးနှင့် လောကီလောကုတ် ကျင့်စဉ်များ

၁၆၁၀၆
(မောဂဝတီ)



သာမညတောင်တော်ပေါ်မှ မြတ်စောညီနောင်တော်နှစ်ပါး
ဆရာတော်လုံးသက်နှစ်(၃)မြို့မြို့ သာမညတောင်တော်သို့
ကြွရောက် သာသနာပြုသည်။



၁၃၄၅ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့
မှာ ဖြစ်ပါသည်။ သာမညတောင်တော်
ရှိ သာမညဆရာတော်ကြီးထံတော်ပါး
သို့ ကျွန်ုပ်တို့တစ်စု ပထမဦးဆုံးအကြိမ်
သွားရောက် ဖူးမြော်ပူဇော်ကြခြင်း ဖြစ်
သည်။
'ဆရာတော်တစ်ပါး ပေါ်နေတယ်။
လောကီသိဒ္ဓိပေါက်နေတယ် ပြောကြတယ်။
ဆရာတော်ရဲ့ မေတ္တာစာတ်ကို ခံယူပြီးရင်
ဇိပွားရေး ကျန်းမာရေး အားလုံး အဆင်ပြေ
တယ်တဲ့'

မော်လမြိုင်မြို့၊ ဈေးကြီးတစ်ခွင်မှာ
သတင်းပျံ့နေသည်။ ဘာသာရေးနှင့်
ပတ်သက်၍ ထူးခြားသတင်းရလျှင်
ဦးဦးဖျားဖျားသွားတတ်သော ကျွန်ုပ်
တို့တစ်စုက တပေါင်းလပြည့်နေ့
အရောက်သွားရန် ချိန်းဆိုလိုက်ကြပါ
သည်။
ကျွန်ုပ်တို့တစ်စု ဆိုသော်လည်း (၄)
ဦးတည်းပါ။ မုဒုံမြို့၊ သိမ်ကျောင်းရှေ့၊

စိန်ပွဲစား ဒေါ်မလေးနှင့် ညီမ မအေးမြင့်
မော်လမြိုင်မြို့မှ ကျွန်ုပ်မခင်ခင်ဝင်းနှင့်
သမီးလေး ဖြိုးဖြိုးအိတို့ ဖြစ်ပါသည်။
'သွားတဲ့နေ့ကစပြီး သက်သတ်လွတ်စား
သွားကြနော်'
သွားရောက်ဖူးပြီးသွားသူက ညွှန်
ကြားသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း
လိုက်နာကြပါသည်။ လွန်ခဲ့သော (၃၂)
နှစ်က ပထမဦးဆုံး သက်သတ်လွတ်

www.burmeseclassic.com



စားဖြစ်သောနေ့ ဖြစ်ပါသည်။

ဖြစ်ပါမလားဟု စိုးရိမ်မိသော်လည်း ကြည်လင်အေးငြိမ်း ပြုံးရိပ်ဆင်ထားသော မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြော်ပြီးစဉ် မှာပင် သတ်လွတ်တင်မက မီးလွတ်ပင် စားနိုင်သွားလေပြီ။

ဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တာဓာတ်နှင့် ဘုန်းတော်ဂုဏ်တော်များက ဤမျှ စွမ်းနိုင်သလို အေးငြိမ်းချမ်းသာသော ပီတိကို လက်တွေ့ ခံစားခဲ့ကြရပါသည်။

သစ်သား ကျောင်းငယ်လေး အောက်မှာ အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရွာများက လာရောက် လှူထားကြသော

၄၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရွှေဖရုံသီး၊ ကျောက်ဖရုံသီး၊ ဘူးသီး၊ ခရမ်းသီး အစရှိသည်များကို အစုံအပုံလိုက် တွေ့ကြရသည်။

ထိုမှစ၍ အပတ်စဉ် ကျွန်မတို့ (၄)ဦးသည် စနေနေ့သွား သာမညတောင်တော်တွင် တစ်ညအိပ်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ မော်လမြိုင်သို့ပြန်၊ နိစ္စဓူဝဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။

ထိုစဉ်က တောင်ပေါ်တက်သည့် ကားလမ်းလည်း မရှိသေးပါ။ တောင်ပေါ်တက်သော မြေနီလမ်းကလေးသာ ရှိပါသည်။ တောင်ခြေတွင် အိမ်လေးသေးသေးများ အနည်းငယ်သာ ရှိသေးသည်။

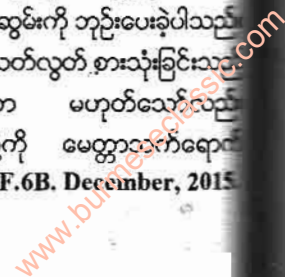
◆ ကျွဲခြံဆရာတော်ကြီးသည် လူ့ဘဝသော လေယာဉ်မှည့်မှ ဆရာတော်တစ်ပါး ဈာန်မှန်ကြွဲ့ပုံ ငုံ့တော်
! မဂ်ဆရာတော်ကြီး ဘန္တုမိလားစာရ ဘွဲ့တံဆိပ်ယူစဉ်

သက်တော်(၇၀)နှစ် ရှိပြီဖြစ်သော ဆရာတော်သည် သီလ၊ သမာဓိ၊ အကျင့်စရုဏ်ပိုင်းတို့၏ အားကောင်းမှုဂုဏ်သတင်းကြောင့် တစ်ခါဖူးမြော်ပြီးလျှင် ထပ်ကာထပ်ကာ သွားရောက်ဖူးချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။

အသက်(၆၀)ပြည့် မြွေးနေ့မှစ၍ သက်ဝယ်ဆွမ်းကို ဘုန်းပေးသည်

၁၃၃၄ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း(၆)ရက်နေ့ ဆရာတော်၏ သက်တော်(၆၀)ပြည့်မွေးနေ့ အလှူပြဲမှ စတင်၍ သက်ဝယ်ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးခဲ့ပါသည်။

သက်သတ်လွတ် စားသုံးခြင်းသည် ဘုရားဟော မဟုတ်သော်လည်း သတ္တဝါတို့ကို မေတ္တာသက်ရောက်





သာမညတောင်ဆရာတော် - အဘိဓမ္မာဂုဏ်သိက္ခာပုဒ်တော်က
အခွင့်အလမ်း အရင်သုဖြတ်ကြီး၏ လက္ခဏာတော်ဖြစ်

◆ ရောင်ထွက်စေရင်သာ အရာထင်သို့ သာမညတောင်၏
လက်သီးတော်ဖြင့် ခိုက်၍ ရောင်ထွက်ပါစေ
ထုတောင်ရန် သာမညတောင်တော် မိန့်ပါသည်

◆ စာရေးသူကိုကွယ်ထားသော သာမညတောင်တော်ဦးမိန့်ယ၏
တုတ်ခွက်ပုံတော်ကြီး

စာနာထောက်ထားမှု၊ မေတ္တာဘာဝနာ
များများမှုတွင် မေတ္တာစေတနာကို ပိုမို
ထက်သန်ပြည့်စုံစေသည် ဖြစ်၍
ဆရာတော်ကြီး လက်ကိုင်ပြု ဩဝါဒ
မိန့်ခဲ့ပါသည်။

◆ သော ဘိက္ခုဝေ သတ္တော သုလော ရူပေါ
ဇာနည်ဟောဝိတု ဘူတပုဗ္ဗော ဣပိနာ
ဦးဆံ အဇ္ဈနာ။

(ဒီဒါနဝဂ္ဂ သံယုတ်၊ အနုမတဂ္ဂသုတ်)
တွင် ပြဆိုချက်ကို မြန်မာပြန်လျှင်...
“ဤအာဟာရီ သတ္တဝါတို့တွင် မိမိ နှင့်
အာဟာရမျိုး မတော်စပ်ခဲ့ဘူးသော
အတ္တဝါ၏ နှို”

သို့ကြောင့် အဆွေအမျိုးဖြစ်သော
အတ္တဝါအချင်းချင်း တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး
အတ္တဝါထားကြပါ။ မညင်ဆဲကြပါနဲ့။
ဆတ်ဖြတ်ကြပါနဲ့။ မိမိအသက်ကို
နုတ်ထုလို၊ သူ့အသက်ကို လဲချစ်ပါ။
သက်သတ်လွတ် စားသုံးခြင်းဟာ

အတ္တ (၃)မျိုးလှူပြီး ဖြစ်တယ်။

◆ မိမိအစာအာဟာရအတွက် သက်သက်နဲ့
အတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ဘေးဒုက္ခကင်းဝေး
ဆွေ အာဟာရအလှူ

၂။ မိမိအစာအာဟာရအတွက် သက်သက်နဲ့
အသက်ဝေစေ့ မရှိတဲ့ ဝီပိတဒါနအလှူ။

၃။ သတ္တဝါတို့ကို အချိန်မစေ့မီ ဆေးကျခြင်း
မရောက်စေသဖြင့် အကာလမရဏအလှူ
တို့ကို လှူပြုဖြစ်တယ်”

ဆရာတော်ကြီးအား သွားရောက်
ပူဇော်ပြီး ရာသက်ပန် သက်သတ်လွတ်
အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သွားသူ ကျွန်မ၏ မိတ်ဆွေ
(၂)ဦး ရှိပါသည်။

၁။ ဒေါ်လှရီ (တရားသုံးဆူမြို့၊ မြန်မာ
သစ်သားပန်းပုဆိုင်။)

၂။ ဒေါ်ချိုအေး (ရှုဟိုင်းအလှပြင်ဆိုင်၊
မော်လမြိုင်မြို့။)တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။
ကျွန်မတို့ကတော့ (၉) (၁၈)
(၂၇) (၃၆) (၄၅) (၅၄) (၆၃)
(၇၂) (၈၁) (၉၀) (၉၉) (၁၀၈)ရက်
သက်သတ်လွတ် အဓိဋ္ဌာန်တင်၍
စားသုံးကျင့်ကြံခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး သင်ပေးသော
လောကီလောကုတ်ကျင့်စဉ်များ
အပတ်စဉ်မပျက် သွားရောက်

ပူဇော် လှူဒါန်းခဲ့ကြသော ဝီရိယများ
ကြောင့် ဆရာတော်ကြီးနှင့် ကျွန်မတို့
သည် မိဘနှင့် သားသမီးလို ဆရာနှင့်
ဒကာလို ရင်းနှီးလေးစား ကြည်ညို
ခဲ့ကြပါသည်။

အပတ်စဉ် ကျင့်စဉ်တစ်ခု၊ မှတ်သား
ဆုံးမဩဝါဒတစ်ခု အလှူဒါနတစ်ခု
စသည်ဖြင့် အမြဲရရှိစေခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် လက်နှင့်
ဖျော်၍တိုက်သော ဆေးကိုလည်း
သောက်ခဲ့ရဖူးပါသည်။

ကျွန်မတို့ သိဒ္ဓိတင်ချင်သော
အရောင်းအဝယ်ပစ္စည်းများ၊ အဆောင်
ပစ္စည်းများကို ဆရာတော်ကြီး ကိုယ်
တိုင် လက်ဖြင့် ကိုင်၍ တင်ပေး ချွတ်
ဖတ်ပေးပါသည်။

အရဟံအစ ဘဂဝါအဆုံး ဂုဏ်
တော်ကိုးပါးကို အလယ်ချက်ပဟိုဖြစ်
သော လောကဝိဒူ ဂုဏ်တော်ကို အစ
ပြု၍ ကျန်ဂုဏ်တော်များကို ထက်
အောက်ကွန်ချာ အင်းဆန်သွင်းထား
သောဂါထာကို ဆောင်ထားစေခြင်း

ရွတ်ဖတ်စေခြင်း၊ ပုတီးစိပ်စေခြင်း
တို့ကို ပြုလုပ်စေပြီး...

လိုတရ အောင်မြင်ပြီးမြောက်
ချမ်းသာစေကာ အရှေ့တွင် သီရိ၊
သီရိ” ဟု နှစ်ခေါက်ရွတ်ဆို ပုတီးစိပ်
ပါဟု မိန့်တော်မူပါသည်။ (၂)ခေါက်
ရွတ် (၁၀၈)ရပါသည်။

သီရိ

လော၊ သု

သု လော၊ ပု

ပု လော၊ သု၊ ဝိ

ဝိ သု၊ လော၊ ပု သ

သ၊ ပု လော၊ သု၊ ဝိ သံ

သံ၊ ဝိ သု၊ လော၊ ပု၊ သ၊ ပု

ပု သ၊ ပု လော၊ သု၊ ဝိ သံ အ

အ၊ သံ၊ ဝိ သု၊ လော၊ ပု၊ သ၊ ပု ဘ

ဘ၊ ပု သ၊ ပု လော၊ သု၊ ဝိ သံ၊ အ

အ = အရဟံ

သံ = သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ

ဝိ = ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော

သု = သုဂတော

လော = လောကဝိဒ္ဓ

ပု = အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ

သ = သတ္တာဒေဝနဿာနံ

ပု = ဗုဒ္ဓေါ

ဘ = ဘဂဝါ

ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံ
ပွားများခဲ့သော ဂုဏ်တော်ပုဒ္ဓါနုဿတိ
ဘာဝနာဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားသဖြင့်
ကျွန်မတို့ နှုတ်တိုက် ရွတ်ဆို ပုတီးစိပ်
ပွားများကြပါသည်။

မလ္လာကြန့်တော့လို့ မိန့်တော်မူခြင်း

ဆရာတော်ကြီး၏ ဂုဏ်တော်များ
ကြောင့် ကြိတ်ကြိတ်တိုး စည်ကား
တော့မည်ကို ဆရာတော်ကြီးက ကြို
တင်သိနှင့်လေပြီ။ ကျွန်မတို့မှာ သိပ်
မစည်ကားမီ ပူဇော်ခွင့်ကြိုလိုက်သဖြင့်

၄၄ နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



▲ အဘိဓမ္မာဂုဏ်သတ္တဝါတို့က ဘုရားနိဗ္ဗာန်ရောက်ကြီး
[ကျောင်းထွက်ခွင့်သာ ပစ္စည်းကို စင်္ကြာထိုးပည့်
အကျကြီးစကားများကို ဆရာတော်ပါပေါ်နှင့်ပြောပေးပါဟု
သာမညဆရာတော်တို့လည်းဆိုပါသည်။

သာ စိတ်တိုင်းကျ ဆရာတော်ကြီးကို
ပူဇော်ခွင့်ရကြခြင်း ဖြစ်သည်။

မသွားရောက်နိုင်ကြသော မိတ်ဆွေ
များအတွက် သက်န်းကိုယ်စား ကပ်
ပေးခြင်း၊ လှူပေးခြင်းများကို ကျွန်မတို့
အဖွဲ့က ဥပသကာ ပြုပေးခဲ့ကြသည်။

‘နပ်တို့ မလ္လာကြန့်တော့’

ဆရာတော်ကြီး၏ မိန့်ကြားချက်ကို
ပထမတော့ အံ့သြဝမ်းနည်းမိကြ
သည်။ သာမညဆရာတော်ကြီး လမ်း
ညွှန်တော်မူသည်။

‘ဒီအစား ကျွန်ုပ်ဆရာတော်ကြီးကို သွား
ဖူးကြ မရမ်းဆရာတော်ကြီးကို သွားဖူးကြ
ထူးခြားတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတွေပဲ။
ပစ္စည်းတွေ အရောင်းအဝယ်ကောင်း
ရင်တော့ ဓာတ်ပုံထဲက ဆရာတော်ရဲ့ ပုံ
နဲ့ပြော လက်ဖက်နဲ့ရိုက်’
ဟု ညွှန်ကြား မိန့်တော်မူလေသည်။
ကျွန်မတို့ မကြာမကြာ သာမည
တောင်သို့ သွားရောက်ကြသည့်
ဆရာတော်ကြီးနားကပ်ဖို့နေနေသော
အဝေးက လက်အုပ်ချီမိုးရပ်သည်။



● စာရေးသူဆောင်ထားသော သာမညဆရာတော် ဦးဇိနယ၏ ကြေးလက်ကတ်အဆောင်ပုံ

◆ ကျွဲခြံဆရာတော်ကြီး အရှင်အာစာရမဟာထေရ်

မြန်မာနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံလုံးက ဝင်လာမစ်သော ဘုရားဖူးတို့အား တစ်နေ့တစ်နေ့ ဆန်တင်း(၁၀၀)ခန့် ကျွေးမွေးချက်ပြုတ်လှူနေသည်။

ကျွန်မတို့ကို မလာနဲ့တော့လို့ပြောတာ ဒီအကြောင်းများကြောင့် ဖြစ်ပေမည်။ သာမညဆရာတော်ကြီးလမ်းညွှန်တော်မူသော **ကျွဲခြံဆရာတော်ကြီး အရှင်အာစာရမဟာထေရ်** အား သွားရောက်ဖူးမြော်ကြသည်။

ကျွဲခြံဆရာတော်ကြီး၏ ထူးခြားစုတ်သတင်းများကြောင့် သာမညဆရာတော်ကြီးကိုကျေးဇူးတင်ရပါသည်။

ကျွန်မတို့အဖွဲ့ တစ်လတစ်ခါ ကျွဲခြံဆရာတော်ကြီးထံ လေယာဉ်ပျံပေါ်မှ ဆရာတော်တစ်ပါး စုန်ယုံကြံနေပုံဟု ဆိုကြသော ပုံတော်ကို တစ်ယောက်ပုံ(၅၀)စီကူး၍ သွားလှူကြမြဲဖြစ်သည်။

အပေါင်မြို့မှ စိန်ရတနာကုန်သည် အပေါင်မအေး၏ သမီးငြိမ်းငြိမ်းက ဆရာတော်ကြီးထံမှ ဝိပဿနာတရားအမြဲဝင်ခြင်း၊ မိဘများကလည်း ဆရာတော်ကြီး၏ ဒကာရင်းများဖြစ်ကြ

သည့် အားလျော်စွာ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များဖြစ်ကြသော ကျွန်မတို့ကို ကျွဲခြံဆရာတော်ကြီး၏ ဂုဏ်သတင်းများကို အမြဲ ပြောပြကြသဖြင့် ကျွန်မတို့အဖွဲ့လည်း အားတက်ရပါသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ကျွဲခြံဆရာတော်ကြီးက မိန့်တော်မူပါသည်။

'ခန္ဓာဝန်ကြီးကို ဖယ်နဲ့နိပ်ထားဘူး'

ဆရာတော်ကြီးက ကြမ်းပြင်မှာခင်းထားသော အိပ်ရာပေါ်တွင် ထိုင်နေတော်မူသည်။ ကြည့်တော့လည်း ဘာမျှ မဖြစ်သလိုပါပဲ။

ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးမြော်လှူဒါန်းပြီး မော်လမြိုင်သို့ အပြန်ခရီးတွင် အတူပါလာသော **အေးသီပုံမအေး (သီပုံရတနာ ရောင်းဝယ်ရေး)**က ပြောသည်။

'ဆရာတော်ကြီးယုံကြည်ချက်ကထူးတယ်'

'ကျွန်မလဲ စိတ်ထဲ လေးနေတယ်။

ဝမ်းနည်းနေသလို ခံစားရတယ်'

နှစ်ယောက်သား၏ အတွေးက ထုတ်မပြောဝံ့သော်လည်း အမှန်ဖြစ်သွားပါသည်။ ထိုနေ့က ဖူးမြော်လိုက်ရသည်မှာ နောက်ဆုံးပင်။

၁၃၅၆ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း(၁၄)ရက်နေ့တွင် ခန္ဓာဝန်ကို စွန့်လွှတ်တော်မူခဲ့လေပြီ။ ကျွဲခြံဆရာတော်ကြီး၏ စုဂပနပီးပူဇော်ရာသို့ ကျွန်မတို့အဖွဲ့ သွားရောက်ဖူးမြော်ကြပါသည်။

ဝေဠုဝန်နိကာယ(ဆဋ္ဌ)သာသနာပိုင် မရမ်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝိမလာစာရ

သာမညဆရာတော်ကြီး လမ်းညွှန်တော်မူသည့်အတိုင်း **မွန်ပြည်နယ်၊ ဘီလူးကျွန်း၊ ချောင်းဆုံမြို့နယ်၊ မရမ်းရွာ(ကွမ်သီရွာအနီး) စမ်းချောင်း** တိုက်သို့ ရေတစ်တန်၊ ကုန်းတစ်တန် သွားဖူးကြပါသည်။

သွားရေးလာရေးခက်ခဲသဖြင့် ကျွဲခြံဆရာတော်ကြီးထံ နှစ်ခေါက်၊ မရမ်းဆရာတော်ကြီးထံ တစ်ခေါက်နှုန်းဖြင့် သွားကြသည်။

ငယ်ဖြူ ဆရာတော်ကြီးဖြစ်ပြီး ရဟန်း(၁၀)ဝါမှစ၍ စာချဆရာတော်ဖြစ်သည်။ ဂန္ထဂူရု၊ ဝိပဿနာဂူရု(၂)ပါးလုံး ထမ်းဆောင်ရန် မရမ်းရွာသို့ ၁၂၉၁ ခုနှစ်တွင် ကြွရောက်တော်မူလာသည်။ ဤနေရာသည် ဘုန်းတော်

www.burmeseclassic.com



ကြီးဦးသီလ စခန်းချရာဌာနဖြစ်ကြောင်းသိ၍ ဖြစ်သည်။

စာပေကျမ်းဂန်များ ပို့ချ၍ ပိဋကတ်ကျမ်းကျင့်သော တပည့်များ များစွာပေါ်ပေါက်လာလေသည်။ မော်လမြိုင်မြို့ ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မပါလ စာမေးပွဲကြီး၏ အာဒိကမ္ဘိကနာယက၊ သထုံမြို့ ဝေဠုဝန်ဂိုဏ်း၊ ဝိနည်းစာမေးပွဲကြီး၏ ဩဝါဒစရိယ ဖြစ်တော်မူသည်။

စာပေပို့ချခြင်း၊ တရားဟောခြင်း၊ ဝေဠုဝန်ဂိုဏ်းကြီးကို တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ရင်း စာပေကျမ်းဂန်များ ရေးသားတော်မူသည်။ တပည့်များအတွက် **“အလင်္ကာရ နိဿယသစ်ကျမ်း”** ကိုလည်း ပြုစုတော်မူပါသည်။

ငယ်စဉ်ကပင် အေးချမ်းစွာ သီတင်းသုံးလေ့ရှိပြီး ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်အား

၄၆ နုတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မကျိုးပေါက်အောင် ဂရုစိုက် ပြုကျင့်တော်မူသည်။

ပစ္စည်းလတ်လာတာများ မက်မောခြင်းမရှိ **ယောဂတာဝန်ကို အခြားမိတ္တူများရန်နှင့် တာဝန်ကမ္ဘာများကိုယ်တိုင်လည်း အာထုတ်သည်။ တပည့်အကများအားလည်း တိုက်တွန်းသည်။**

ဆရာတော်ကြီး၏ သီလဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊ ဘာဝနာဂုဏ်များကြောင့် မြို့နယ်ပေါင်းစုံမှာ နေ့စဉ် ကြည်ညိုဖူးမြော်ခဲ့ကြသည်။

အမြင့်ဆုံး ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ဖြစ်သော **အဘိဓမ္မတာရေဂ္ဂဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော်**ကို ၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၄)ရက်နေ့တွင် အလှူခံတော်မူသည်။

‘ဆရာတော်ကြီး ကြီးတော်မူနေရင်အိမ်ရာနဲ့ တစ်ထောင်ထောင် လေထဲမှာ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့အိမ်ရာ လွတ်နေတယ်’

ကျွန်မတို့ကို တပည့်ဒကာ တစ်ယောက်က ပြောပြသည်။ ဖူးခွင့်ရအောင်၊ လှူခွင့်ရအောင် သာမညဆရာတော်ကြီး၏ ညွှန်ပြမှုကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

- ❖ ပြည့်စုံတဲ့အခါ ရွှေတာ
 - ❖ ကျန်းမာစဉ်ခါ ဆေးစား
 - ❖ စဉ်းစားထေးနံ့လျက် အလုပ်သုံးတန်လုပ်
 - ❖ ပါရမီစွာကို ရှိနိုင်သမျှ အထုပ်ထုပ်
- ဟူသော ဩဝါဒကို အကျဉ်းချုပ် ဆုံးမလေ့ ရှိပါသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ဆရာတော်ကြီးသည် စကားသိပ်မပြောတော့ပါ။ ပဝါအဖြူလေးတစ်ထည်၏ ထောင့်စွန်းများကို လှည့်ပတ်ကိုင်၍ အာရုံပြုနေတတ်ပါသည်။

၁၃၅၆ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် (၃)ရက်နေ့တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူလေသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ ဈာပန ပူဇော်ပွဲသို့ ကျွန်မတို့တစ်စု သွားရောက် ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

ကျွဲခြံဆရာတော်ကြီးနှင့် မရှေးမနှောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ **သက်တော် (၉၅)၊ ဝါတော်(၄၅)ဝါ ဖြစ်သည်။**

သာမည ဆရာတော်ကြီးသည် ကျွန်မတို့အား သံသရာလည်နေသရွေ့ ပါရမီပွေ့စေရန် ညွှန်ပြပေးခဲ့သော လမ်းညွှန်မှုများက ကျေးဇူးကြီးလှပါဘိ။

ကျွဲခြံဆရာတော်ကြီးနှင့် မရမ်းဆရာတော်ကြီးတို့ ခန္ဓာဝန်စွန့်ပြီး (၉)နှစ်အကြာ ၁၃၆၅ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း(၆)ရက်နေ့ နံနက်(၉)နာရီတွင် တစ်ဘဝခန္ဓာကို စွန့်တော်မူလေသည်။ **သက်တော်(၉၃)နှစ်၊ ဝါတော်(၆၃)ဝါ ဖြစ်ပါသည်။**

ကျွန်မတို့အဖို့တော့ ဆရာတော်ကြီးလမ်းညွှန်ခဲ့သည်များကို ယနေ့တိုင် လိုက်နာကျင့်သုံးလျက် ရှိကြောင်း ဤဆောင်းပါးဖြင့် လျှောက်ထားရေးသား ပူဇော်လိုက်ရပါသည်။

ခင်ခင်ဝင်း(မောဂဝတီ)

အာပေးဒီဗြီ

အဖြေပိုခဲ့ရပါသည်

ထူးထူးဆန်းဆန်း အောင်မြင်နိုင်ပါလား။

ကြည့်ပါ။

ရည်ရွယ်ချက် လမ်းကြောင်းကို ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံတွင် တွေ့ရတယ်။ (က)

ဒါကတော့...

ရည်ရွယ်ချက်ထားရှိခြင်းနှင့် ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ပြီးမြောက်စေတဲ့ ဆန္ဒပြည့် အမှတ်အသားတစ်ခုပါ။

ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံ စနေဂြိုဟ်ခုံကြားတွင် ညောင်ရွက်သဏ္ဍာန် တွေ့ရတယ်။ (ခ)

ဒါကတော့....

စိတ်ချမ်းသာမှုရရှိခြင်းနှင့် ကံအခွင့်အလမ်းကောင်း ကြံ့ကြံ့ကို ပြတဲ့ အမှတ်အသားပါ။

ဉာဏ်လမ်းပေါ်မှာ သရဖူ(၃)ခု ထင်ရှားနေပါတယ်။ (ဂ)

ဒါကတော့...

ဂုဏ်ထူး ရရှိခြင်းနှင့် ထူးဆန်းစွာ အောင်မြင်ခြင်းရဲ့ အမှတ်အသားပါ။

ကျေးညွတ်သော ဉာဏ်လမ်းကြောင်းကို တွေ့ရတယ်။ (ဃ)

ဒါကတော့...

ပိတ္တဘာသာရပ် မှာနှင့် အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှုပေး အမှတ်အသားပါ။ ကဲ...ဒါဆိုရင်... အဖြေက ရှင်းလောက်ပါပြီ။ သာယာချမ်းမြေ့ပါစေ။



ဆရာဦးခင်မောင်လင်း (B.Sci ရွှေဘို) (လက္ခဏာ-မဟာဘုတ်သုတေသီ)



တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တစ်ဆယ့်လေး (တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ်တစာဝက (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၁/၀၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းစစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရဲ့ရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မျှတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဂီတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေဝန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမှိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနံ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်တွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမှိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း

အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေအာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပပြိနယ်၊ ရန်ကန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၀၇၊ ၀၉-၅၁-၀၈၆၃

မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

၄၈ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

စတုဘုမ္မိကငှက်တွင်း ဆရာတော်ကြီး

ဦးပဏ္ဍာဝ

အား ဝါရပ်ပြုဖော်ခြင်း (၁) လက်ခံပေးကျိစွာ

စာတည်းချုပ်၏ တာဝန်ပေးချက် အရ သထုံမြို့၊ စတုဘုမ္မိက ငှက်တွင်းကျောင်းတိုက်သို့ သွားရောက်ကာ ငှက်တွင်းဂိုဏ်းကို စတင်ထူထောင်ခဲ့သော ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍာဝ၏ အရိုးတော်စာတ်စေတီအား ဝါရပ်ပြုလျက် စတုဘုမ္မိကငှက်တွင်းဂိုဏ်း ဖြစ်ပေါ်လာပုံကို လေ့လာဖြစ်ခဲ့သည်။

သထုံမြို့၏ အဓိကရ စေတီကြီးတစ်ဆူဖြစ်သော ရွှေစာရံစေတီတော်၏ မြောက်ဘက်အနီး ရွှေစာရံဘုရားထမ်းပေါ်တွင် **“ပါရမီမင်္ဂလာ လောကုတ္တရာ စတုဘုမ္မိက မဟာ ဆတိပဋ္ဌာန်ကျောင်း”** ဟူသော ကမ္ဘည်းတင်ထားသည့် ကျောင်းအဝင် နံရံကို တွေ့ရ၏။

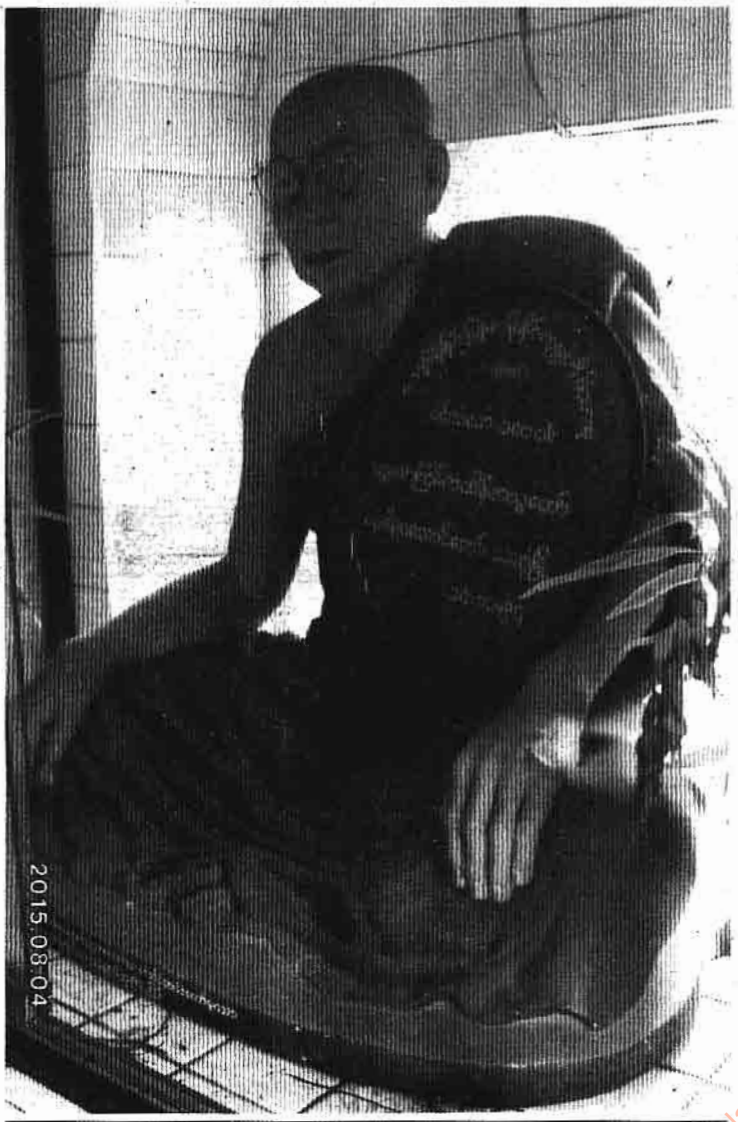
ကျောင်းဝင်းအတွင်း၌ လုပ်ငန်းခွင်ခင်နေကြသော ပန်းရန်သမားများကို မြင်ရုံမျှ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ရှိရာသို့ ရှာဖွေ ပို့ဆောင်ပေးကြသည်။

သို့ဖြစ်၍ **လက်ရှိဆရာတော် ဦးထိက္ခဉာဏအား** ပူးတွေရာတွင် ထိုအပ်သမျှကို အားတက်သရောကညီ ရှင်းပြပေးတော်မူလေသည်။

မူလဆရာတော် ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

မူလ ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍာဝ ဆောင်းလျာ မောင်မြသီးကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၉၃ ခုနှစ်၊ ပထမဝါဆိုလဆန်း(၇)ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ မိခင်ပိုင်းတွင် ရွှေဘိုမြို့နေ ဦးမောင်ဆောင်လေး၊ ဒေါ်ခင်ငြိမ်းတို့မှာ ဖွားမြင်ခဲ့သည်။

ဦးမောင်မောင်လေး၏ ဖခင်မှာ မြန်မာစာပေနယ်၌ ထင်ရှားသော မြတ်စွာ ဝန်ကြီးဦးစဖြစ်၍ ဒေါ်ခင်ငြိမ်း၏ အဘိုးကြွယ်ဝကား **“ကျောက်တလုံး”** ဝန်ကြီး **“မင်းကွန်း”** ကင်းတို့ကို



◆ မူလငှက်တွင်းဆရာတော်ဦးပဏ္ဍာဝ ရုပ်တုတော်

www.burmeseclassic.com



2015.08.04

▲ မုလဒုတ်တွင်ဆရာတော်ကြီး၏ အရိဇာတ်စေတီ

တာဝန်ယူရသော “ကင်းဝန်ကြီး” ဖြစ်လေသည်။

အသက်(၆)နှစ်အရွယ်တွင် ရွှေဘိုမြို့၊ စရစ်ကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးကောဏ္ဍညထံ စာသင်သည်။ ဉာဏ်ကောင်း၍ (၇)နှစ်အရွယ်တွင် သဒ္ဒါ၊ သင်္ဂြိုဟ်၊ ဝိနည်းနှင့်တကွ နက္ခတ်၊ ဗေဒင်၊ ဆေးကျမ်း၊ ဓာတ်ကျမ်းတို့ကို အဓိပ္ပါယ်တွင်းဖောက် တတ်မြောက်ခဲ့သည်။

၅၀ နက္ခတ္တရာဇင်ဒြညီမဂ္ဂဇင်း

ရွှေဘိုမြို့နန်းတွင် ဘကြီးတော်မင်းမှ သာယာဝတီမင်း၊ ပုဂံမင်း၊ မင်းတုန်းမင်းတို့ အဆက်ဆက်ပြောင်းကာ မင်းတုန်းမင်း နန်းစံ(၁၀)လအကြာ ၁၂၁၄ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း(၁၄)ရက်နေ့တွင် မောင်မြ သီးသည် စရစ်ကျောင်း ခဏ္ဍသိမ်၌ ဦးကောဏ္ဍညအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြုကာ ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိလျက် ဦးပဏ္ဍဝဘွဲ့မည်တွင်၏။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် ပါဠိ၊ သက္ကတ

စာပေများနှင့် ဆေးကျမ်း စသော လောကီရေးရာစာပေများကို စနစ်တကျ သင်ယူကာ (၅)ဝါအရတွင် ဆရာတော်ဦးအဂ္ဂဓမ္မထံ၌ စာချဘုန်းကြီးအဖြစ် တာဝန်ယူရ၏။

မင်းတုန်းမင်းသည် မန္တလေးမြို့တည်ဆောက်ပြီးနောက် သင်္ဂဇာကျောင်းကို ဦးအဂ္ဂဓမ္မအား လှူဒါန်းရာ၌ ဦးပဏ္ဍဝလည်း သင်္ဂဇာတိုက်၏ ပထမစာချဘုန်းကြီး ဖြစ်လာသည်။

ရဟန်းဝါ(၁၅)ဝါအရ တစ်နေ့တွင် သင်္ဂဇာဆရာတော်၏ တာဝန်ပေးချက်အရ နန်းတွင်းသို့ဝင်ကာ မင်းနှင့် မျှူးမတ်တို့ကို တရားဟောရ၏။

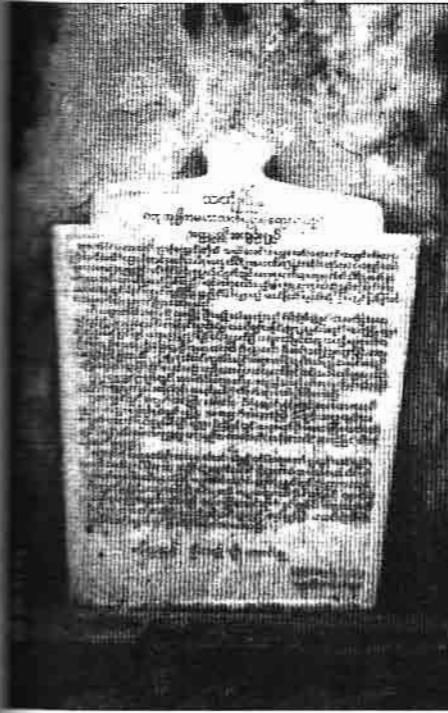
ထိုအခါ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သတိပဋ္ဌာန်တရားသည် ငြိမ်းအေးစေ၍ စိုးရိမ်သောကကို ပြေပျောက်စေနိုင်၏။ ဘေးအပေါင်းချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်ပေးတတ်၏။ သံသရာ၌ အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် ကျင်လည်ခဲ့ကြ၍ ဝဋ်ဆင်းရဲအမျိုးမျိုးကို ကြုံတွေ့ ခံစားခဲ့ရပြီ။

သို့ဖြစ်၍ သာသနာနှင့် ကြုံခိုက်သတိပဋ္ဌာန်တရားကိုသာ အားထုတ်သင့်ကြောင်း အကျယ်တဝင့် ဟောကြားပါသည်။

ထိုအခါ မင်းတုန်းမင်း သဘောကျ၍ ပစ္စည်းလေးပါး ဒါယကာခံယူ၍ ဦးပဏ္ဍဝအား “ပညာဒီပ ကဝိဓေဒိသာပါမောက္ခ တိပိဋက လင်္ကာရ” ဟူသော ဘွဲ့တံဆိပ်တော် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းလေသည်။

ဘွဲ့တံဆိပ်တော်များ သမိုင်းတွင် ဤဘွဲ့တံဆိပ်တော်သည် ၎င်းတို့တွင် ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍဝ တစ်ပါးတည်းသာ ဆက်ကပ်ခြင်းခံရသည် ဘွဲ့တံဆိပ်ဖြစ်သည် ဆိုလေ၏။

www.burmeseclassic.com



သင်္ဃာတိုက်၊ ဟောပြောရေးတိုက်၊ နေပြည်တော်

ထာဝရတော်ဘုရား

ထိုနှစ် ၁၂၂၉ ခုနှစ်တွင်ပင် ဦးပဏ္ဍဝသည် သင်္ဃာဆရာတော်ထံ ခွင့်ပန်၍ မင်းဝံတောင်သို့ ကြွကာ ဘာစာရီတောရဆောက်တည်တော်မူသည်။

မင်းဝံတောင်တန်းရှိ ပုစဉ်းထိုးငှက်များ တူးဆွထားသဖြင့် တွင်းကြီးတွင်းငယ် ဖြစ်ပေါ်နေသော တောင်ခါးပန်းထိုက်အတွင်း သီတင်းသုံးကာ ဘုရားဆောက်တည်သည်။

သို့ဖြစ်၍ အဆိုပါနေရာကို ငှက်တွင်းဆောင်ဟု ခေါ်ကြသည်။ ငှက်တွင်းဆောင်တွင် သုံးနှစ်သုံးမိုး အားထုတ်သီတင်းသုံးခဲ့ရာ ကြေးမြင့်မိဖုရားနှင့် မင်းတုန်းမင်းသမီးတော်ကြီး ထိပ်တင်စုမင်းသမီးတို့က ကျောင်းဆောက်လုပ်ပေးခဲ့ကြ၏။

ငှက်တွင်းဆောင်တွင် ယခင်က သင်္ဃာဆရာတော်ဦးအဂ္ဂဓမ္မ၊ ယင်းနောက် ဦးကောဏ္ဍညတို့ သီတင်းသုံးခဲ့

ဦးပဏ္ဍဝသည် ငှက်တွင်းဆောင်၌ (၁၅)နှစ်တိုင်အောင် သီတင်းသုံးကာ သတိပဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တရားများ ဟောပြောညွှန်ပြခဲ့သဖြင့် ငှက်တွင်းဆရာတော်ဟု လူသိများကြသည်။

၁၂၃၄ ခုနှစ်၌ စစ်ကိုင်းတောင်အဘယာရာမ ပြန်ကြီးချောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့သီတင်းသုံး၏။ ၁၂၄၈-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း(၈)ရက်နေ့တွင် ဧဝံတီမြစ်ကြောင်းအတိုင်း အောက်ပြည်သို့ စုန်သည်။

လှေပေါ်၌ ဝါဆို၍ အဆင်ပြေရာ မြို့ရွာများ တက်ရောက်ကာ ဆွမ်းခံဘုဉ်းပေးသည်။ သတိပဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တရားများ ဟောကြားပေးသည်။ ဆရာတော် ဟောသည့်တရားကို နှစ်သက်သူများရှိသကဲ့သို့ မနှစ်သက်သူများလည်း ရှိလေသည်။

၁၂၄၈ ခုနှစ်မကုန်မီတွင် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ကွမ်းခြံကုန်းမြို့၊ အရှေ့

ပိုင်းရပ်ရှိ "လယ်ပေါ်"ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိသည်။ လယ်ပေါ်ကျောင်းဆရာတော်ဦးဥက္ကဋ္ဌသည် သင်္ဃာဆရာတော်အား ပရိယတ်၊ ပဋိပတ် စွယ်စုံတတ်ကျွမ်းသော ဘုန်းကြီးတစ်ပါး စေလွှတ်ပေးပါရန် လျှောက်ထားခဲ့ဖူးသည်ဖြစ်ရာ သင်္ဃာဆရာတော်က ဦးပဏ္ဍဝအား အောက်ပြည်သို့ ရောက်လျှင် လယ်ပေါ်ကျောင်းသို့ ဝင် ရောက်ပါရန် မိန့်မှာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဦးဥက္ကဋ္ဌသည်က ဝမ်းမြောက်စွာ ကြိုဆို၍ လယ်ပေါ်ကျောင်းတွင် စာဝါပို့ချပေးစေသည်။ ဦးပဏ္ဍဝသည် စာဝါပို့ချလျက် သတိပဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တရားကို လည်း ဟောကြားရာတွင် ငှက်တွင်းဆရာတော်ဦးပဏ္ဍဝ၏ ကျင့်စဉ်အဖြစ် လူသိများလာသည်။

၁၂၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် လယ်ပေါ်ကျောင်း ပဓာန နာယက ဆရာတော် ဦးဥက္ကဋ္ဌ ပျံလွန်တော်မူသဖြင့် ဦးပဏ္ဍဝက ပဓာန နာယက ဆရာတော်အဖြစ် တာဝန်ယူရသည်။

လယ်ပေါ်ကျောင်းသည် သံဃာ

www.burmeseclassic.com



မုလဆရာတော် အရိဇာတ်တော် ယင်အတ်ဆုံ

အင်အား လွန်စွာကောင်း၍ ကျောင်း တိုက်ခွဲများ မြို့ရွာအနှံ့ ရှိ၏။ ပဝါရဏာ ဂိုဏ်းဝင် ကျောင်းပေါင်း(၃၀၀)ကျော်ရှိ ၍ လယ်ပေါ်ဂိုဏ်းဟု ထင်ရှား၏။

ဦးပဏ္ဍဝက ဘုန်းကြီးပုံပွဲ၊ ရှင်ပြု ရဟန်းဆွဲများ၌ ပွဲလမ်းသဘင်၊ အပျော် အပါး ထည့်သွင်းလျက် ပကာသနနှင့် ဆက်နွယ်မှုကို ရှောင်ကြဉ်သင့် ကြောင်း၊ ဘုရားပူဇော်ယဉ်ဟူ၍ ပျော်ပွဲ ရွှင်ပွဲများ ကျင်းပခြင်းကို စွန့်ပယ်သင့် ကြောင်း အကြံပြုရာတွင် နှစ်သက်သူ နှင့် ကန့်ကွက်သူဟု နှစ်စကွဲသွား၏။

ငှက်တွင်းသတိပဋ္ဌာန်ဂိုဏ်းအစ

ဤသို့ သဘောထားကွဲနေရာမှ ကွမ်းခြံကုန်းမြို့နေ ဒေါ်ကြီးကြီးက လယ်ပေါ်ကျောင်းနှင့် ချောင်းတစ်ခုခြား သော ဥယျာဉ်ခြံကို သာသနာမြေအဖြစ် လျှင်ဒါန်းကာ ကျောင်းဆောက်ပေးရာ

၅၂ နဂရတ္ထရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၁၂၅၀ ပြည့်နှစ်တွင်ပင် ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝနှင့် ဆရာတော်၏ကျင့်စဉ်ကို နှစ်သက်ကြသော တပည့်သံဃာများ ပြောင်းရွှေ့သီတင်းသုံးကြသည်။

ယင်းကျောင်းကို **“ပါရမီစံကျောင်း တိုက်”** ဟု အမည်ပေးသည်။ ထိုအချိန် မှ၍ ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍဝ ဦးဆောင် သော သံဃာအဖွဲ့သည် ဂိုဏ်းတစ်ခု အဖြစ် သီးသန့်ထွက်ပေါ်လာ၏။

ငှက်တွင်းဆရာတော်ကို အစွဲပြု၍ **“ငှက်တွင်းဂိုဏ်း”** ဟု လည်းကောင်း၊ တပည့်ဒါယကာများမှာ အာဇီဝဋ္ဌမက သီလကို အမြဲကျင့်သုံး ထိန်းသိမ်းကြ သဖြင့် **“အာဇီဝဋ္ဌမကဂိုဏ်း”** ဟု

လည်းကောင်း၊ သတိပဋ္ဌာန်တရားကို မပြတ်ပွားများရသဖြင့် **“သတိပဋ္ဌာန် ဂိုဏ်း”** ဟု လည်းကောင်း ခေါ်တွင်ကြ သည်။

တတိယဂဏ္ဍာဓိပတိ (ဂိုဏ်းချုပ်)

ဆရာတော်ဖြစ်သော နံယော ဆရာတော်ဦးဖာဂရ လက်ထက်မှစ၍ **“စတုဘုမ္မိကဂိုဏ်း”** ဟုလည်း ခေါ် တွင်ကြလေသည်။ **(စတုဘုမ္မိက ဟူ၍ ခေါ်ပေါ်ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို မသိရှိရချေ။)**

စတုဘုမ္မိကကျောင်းများ

ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍဝသည် ၁၂၅၀ ခုနှစ်မှစ၍ ၁၂၇၂ ခုနှစ် ပုံလွန်တော်မူ သည်အထိ နှစ်(၂၀)ကျော်ကာလ အတွင်း အမြို့မြို့အနယ်နယ်သို့ လှည့် လည်ကြွရောက်၍ စတုဘုမ္မိက ငှက် တွင်း သတိပဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တရားများ ဟောကြားခဲ့ရာ ရဟန်း၊ လူတပည့် သာဝကများစွာနှင့် စတုဘုမ္မိက ကျောင်းများစွာ ပေါ်ထွက်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ယခုအခါ စတုဘုမ္မိက နိကာယကျောင်းများအနေဖြင့် **“ခန့်ကုန်**

တိုင်းဒေသကြီးအတွင်း သန်လျင်မြို့နယ်၊ သာကောတမြို့နယ်၊ ကွမ်းခြံကုန်းမြို့နယ်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ သုံးခွမြို့နယ်၊ လှည်းကူးမြို့နယ်၊ ဒေါပုံမြို့နယ်၊ တွံတေးမြို့နယ်၊ ထန်းတပင်မြို့နယ်၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ သယ်န်းကျွန်းမြို့နယ်၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ဘားမားမြို့နယ်၊ ကော့မှူးမြို့နယ်၊ ရွှေပြည်သာမြို့နယ်၊ ဒဂုံတောင်ပိုင်းမြို့နယ်နှင့် ခရမ်းမြို့နယ်တို့တွင် (၂၅) ကျောင်း...

မန္တလေးတိုင်း ဒေသကြီးအတွင်း
အောင်မြေသာဇံ အမရပူရ၊ မတ္တရာ၊ ဗြစ်သာ၊ ပြင်ဦးလွင် စသည့် မြို့နယ်များတွင် (၂၁)ကျောင်း။

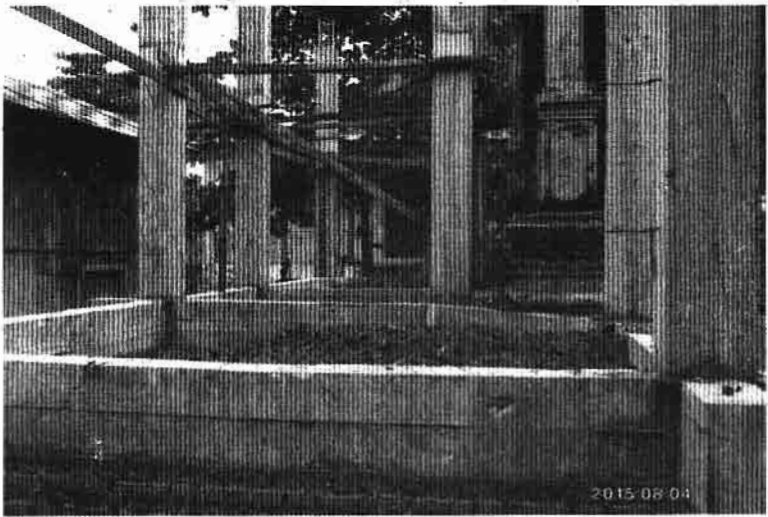
မွန်ပြည်နယ် သထုံ၊ မော်လမြိုင်၊ ဆောင်ဆုံမြို့နယ်များအတွင်း (၃) ကျောင်း။

ရောဝတီတိုင်း ဒေသကြီးအတွင်း
ဒေဒရဲ၊ ပုသိမ်၊ မအူပင်၊ ကျိုက်လတ်၊ ဗျာပုံ၊ ဘိုကလေး၊ မော်လမြိုင်ကျွန်း၊ နန်းတနော်၊ ကျုံပျော်၊ ရေကြည်၊ ဘာသာ၊ လွန်၊ မြောင်းမြ၊ ငပုတော၊ ဝိသယ်မမြို့နယ်များတွင် (၄၆) ကျောင်း။

ပဲခူးတိုင်း ဒေသကြီးအတွင်း
ထောင့်တူ၊ ပြည်လက်ပံတန်း၊ နတ္တလင်း၊ ခင်းလှ၊ ဝက်ထီးကန်၊ ပေါင်းတလည်၊ ရွှေတောင်၊ ပေါက်ခေါင်း၊ အုတ်ဖို၊ နီကုန်း၊ ပန်းတောင်း၊ ပဲခူး၊ ကျောက်ကြီး၊ ဖြူ၊ ကျောက်တံခါးမြို့များတွင် (၂၅)ကျောင်း။

စစ်ကိုင်းတိုင်း ဒေသကြီးအတွင်း
စစ်ကိုင်း၊ ကောလင်း၊ ရွှေဘို၊ မြင်းမူ၊ ခင်ဦး၊ တန့်ဆည်၊ ဒီပဲယင်းမြို့နယ်များတွင် (၂၂)ကျောင်း။

မကွေးတိုင်း ဒေသကြီးအတွင်း
ဆွေဆောင်း၊ ပွင့်ဖြူ၊ ရေစကြို၊ တောင်



အရိုးဇာတ်ထော်အနီး တာဝန်လက်စ မြင်ကွင်း

တွင်းကြီးမြို့များ၌ (၆)ကျောင်း။
ကချင်ပြည်နယ်၊ မြစ်ကြီးနားမြို့

တွင် (၁)ကျောင်း။
ရှမ်းပြည်နယ်၊ တောင်ကြီး၊

ညောင်ရွှေ၊ ကလေး၊ သီပေါမြို့များ၌ (၆)ကျောင်း။

ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘားအံမြို့နယ်၌ (၄)ကျောင်း။

တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုလောမြို့နယ်တွင် (၁)ကျောင်း။

စုစုပေါင်း ကျောင်း(၁၆၀)ရှိသည်။
၁၃၇၂ ခုနှစ်တွင် ပြုစုသော စာရင်း ဖြစ်၍ စာရင်း၌ မပါဝင်သော ပျောက်ကွယ်သွားသည့် စတုဘုမ္မိကကျောင်းများလည်း ရှိခဲ့သည်။

ဥပမာ ဆရာတော်ကြီး သထုံသို့ မကြွမီ နောက်ဆုံး သီတင်းသုံးခဲ့သည့် ရန်ကုန်မြို့ သရက်တောကျောင်းတိုက်တွင်းရှိ စတုဘုမ္မိကကျောင်း အာဇာနည်ကုန်း စတုဘုမ္မိကကျောင်း၊ သုံးခွမြို့နယ်၊ နံယောရွာ စတုဘုမ္မိကကျောင်း၊ မန္တလေးဘုရားကြီး အရှေ့မြောက်ထောင့်ရှိ စတုဘုမ္မိက သောတာပန်ကျောင်းတို့မှာ ထင်ရှားကြလေသည်။

ဂဏာမိပတိဆရာတော်များ

၁။ ပထမဂဏာမိပတိ=ပညာဒီပု ကဝိဇေ ဒိသာပါမောက္ခ တိပိဋက

လင်္ကာရဌာန်တွင်းဆရာတော်ကြီး အရှင်ပဏ္ဍဝ (၁၁၉၃-၁၂၇၂)

၂။ ဒုတိယဂဏာမိပတိ= ကွမ်းခြံကုန်းဆရာတော်ဦးဇောတ (၁၂၂၁-၁၃၀၆)

၃။ တတိယဂဏာမိပတိ= နံယောဆရာတော်ဦးဇာဂရ (၁၂၆၂-၁၃၃၁)

၄။ စတုတ္ထဂဏာမိပတိ= နိုင်ငံတော်ဩဝါဒါစရိယ၊ ဒုတိယကွမ်းခြံကုန်းဆရာတော် ဦးအာသာ(၁၂၇၃-၁၃၄၉)

၅။ ပဉ္စမဂဏာမိပတိ= နိုင်ငံတော်ဩဝါဒါစရိယ၊ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ သာသနဇေ မြောစရိယ ဗိုလ်ချုပ်ဆရာတော်

အရှင်ဣန္ဒကာဇီဝ (၁၂၈၃-၁၃၇၃)

၆။ ဆဋ္ဌမဂဏာမိပတိ= မူလဓမ္မာစရိယ၊ မဟာဓမ္မကထိက၊ ဗဟုဇန

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာတ် ၂၃



2015 06 04

◆ မူလပုံစံတွင်ဆရာတော်ကြီး(ယာ) တပည့်ကြီးစာတ(တတိယဆရာတော်)ခဲ

ဟိတဝေ၊ အရှင်သုန္ဒရ၊ စတု
ဘုမ္မိကကျောင်း၊ ဗိုလ်မှူးဖိုးကွန်း
လမ်း၊ တောင်ငူမြို့(၁၂၉၁-)
တို့ ဖြစ်ကြသည်ဟု သိမှတ်ရ၏။

ဆရာတော်ကြီး၏ နောက်ဆုံးခရီး

ငှက်တွင်းဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝ
သည် မြို့ရွာအနီး လှည့်လည်၍
စတုဘုမ္မိက သတိပဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်များ
ဟောကြား ပြသပေးတော်မူကာ သက်
တော်(၇၉)နှစ်အရွယ်တွင် သထုံမြို့မှ
ဦး“စောယုဟောက” ထံသို့ ဒါယကာ
၅၄ နှစ်ရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

များ ပင့်ဖိတ်သဖြင့် ရန်ကုန်၊ သရက်
တောကျောင်းတိုက် စတုဘုမ္မိက
ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးနေရာမှ
၁၂၅ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း(၈)ရက်နေ့
တွင် သထုံသို့ ကြွတော်မူသည်။
တပည့်များဖြစ်ကြသော ကွမ်းခြံ
ကုန်း ဆရာတော်ဦးဇောတ၊ ရေစကြို
ဆရာတော် ဦးသောမ၊ ဘောက်ထော်
ဆရာတော် ဦးအိယဝံသ၊ ထန်းတပင်
ဆရာတော်ဦးတိသ၊ သံယုတ်ဆရာ
တော် ဦးနန္ဒမာလာ၊ ဟင်္သာတ-အဒီး
ဆရာတော်ဦးဝေပုလ္လ၊ တော်ကမယ်

ဆရာတော်ဦးသုန္ဒရတို့ စုံလင်စွာ ခြံ
လျက် ကြွတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။ ယခင်
ခရီးစဉ်များတွင် ဤသို့ တပည့်ကြီးများ
စုံလင်စွာ ပါဝင်ခြင်း မရှိပေ။

သထုံမြို့၊ ရွှေစာရံစေတီဝင်းအတွင်း
ရှိ ဒေါ်သက်နှင့် ဒေါ်ကြီးတို့ ဆောက်
လှူသည့် “ထန်းနှစ်ပင်အုတ်
ကျောင်း” တွင် ဝါဆိုလျက် တပည့်ကြီး
များနှင့်အတူ စတုဘုမ္မိကကျင့်စဉ်
တရားကို နေ့မအား၊ ညမအား ဟော
ကြားသည်။

၁၂၅ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လထန်း
(၁၀)ရက် နံနက် အရက်မတက်သီတင်း
တွင် ထန်းနှစ်ပင်အုတ်ကျောင်း
သီတင်းလုံးပမာအားဖြင့် ဂါထာ အလစ်
တန်းကြီး ထွက်ပေါ်လာကာ ထန်း
နှစ်ပင်ကို ခြတ်သန်၍ တွေ့စာရံစေတီ
ထီးထော်အား လက်ယာရစ် သုံးထပ်
လှည့်ပြီးနောက် ပျောက်ကွယ်သွား၏။

ထိုအခြင်းအရာကို မြင်လိုက်သော
တပည့်ဒကာများက ထန်းနှစ်ပင်
ကျောင်းသို့ အပြေးသွားကြည့်ကြရာ
အိပ်ရာထက်တွင် လဲလျောင်းလျက်
ခန္ဓာဝန်ချတော်မူပြီးသည့် ဆရာတော်
ကို ဖူးတွေ့ရ၏။ မည်သည့်ရောင်
ဝေဒနာကိုမျှ မခံစားရဘဲ ပျံလွန်ထော်
မူခြင်း ဖြစ်သည်။

ရုပ်ကလာပ်တော်ကို (၆)လ ပူဇော်
ထားရာဆေးထိုးပြုပြင်မှုမရှိသော်လည်း
အနံ့ထွက်ခြင်း၊ ပုပ်ပျက်ခြင်း မရှိပေ။
၁၂၅ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ်(၃)
ရက်နေ့တွင် အန္တိမဈာပနသဘင်
ကျင်းပကာ အရိုးတော်ဓာတ်များကို
ရွှေစာရံစေတီဝင်း အပြင်ဘက်၊ ဆေး
ကုန်းထိပ်တွင် အရိုးအိုးစေတီတည်
ကိုးကွယ်ထားကြ၏။

ရွှေလ ဆာဖာဖတ်ပါရန်

ထက်မင်းခဲကျော်စွာ

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ

ကျန်းမာရေးအတွက်

အကြံပေးချက်

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင်...
 * **ဒီဇင်ဘာလအတွက် (မတ်လ ၂၁ ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)** တို့သည် အာပေါင်တတ်စားများကို အားပြုစားသုံးသင့်၍ ပထဝီဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့ ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။

● **အာပေါင်တတ်စား** ။ ရေမြေသား၊ ကျွဲသား၊ ကြွက်သား၊ ရေကြက်သား၊ ဝက်သား (သံသယ်)၊ ခရု လိမ်း၊ ကဏန်း၊ ကနကဏား၊ ချိုင်း၊ ဘဲ၊ ငန်း၊ ငါးလင်ပန်း၊ ငါးပတ်၊ ငါးပယ်၊ ငါးသိုင်း၊ ငါးခွ၊ ငါးကျည်း၊ ငါးခုံ၊ ငါးဝက်မ၊ ငါးသင်းအုံ၊ ကကုန်၊ ကတိလူး၊ ကသပေါင်း၊ ကသဗို၊ ငါးသလဲထိုး၊ ဖားသား၊

ပုစွန်၊ ဆီချိုသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ ရှောက်၊ သရက်သီး၊ ဘူးသီး၊ သခွားသီး၊ ကောက်ပဲခိုသီး၊ ပရဲသီး၊ ကြက်မောက်သီး၊ ကော်သီး၊ ပုလဲသီး၊ သဘောသီး၊ ဇီကြွင်း၊ ကနပေး၊ ကနဖော၊ မန်ကျည်းသီးစိမ်း၊ သစ်တော့၊ အောင်မဲညို၊ ခဲ၊ သပွတ်၊ သံတူသီး။

ကြက်သွန်နီ၊ ကြံရည်၊ ကျောက်ပွင့်၊ ရေ၊ တော်သလင်းဖူး၊ ဂေါ်ဖိထုပ်၊ သိတ်ဖူး၊ မုန်ညင်းပြု၊ ပုန်းရည်ကြီး၊ အမဲရည်၊ ဖလံတောင်ပေး။

● **ပထဝီဓာတ်စား** ။ ။ ကြက်သား၊ ချိုးသား၊ ခါသား၊ ချေ၊ သမင်၊ ဆတ်၊ ဆည်း၊ ဆိတ်သား၊ ဝက်ပေါင်သား၊ အမဲ (အား)သား၊ ဖွတ်၊ ပုတတ်၊ လင်းမြေ၊ သေကြွေးမြေ၊ ငါးခွ၊ ငါးကြင်း၊ ငါးစင်ရိုင်း၊ ငါးစင်စင်၊

အုန်း ငါးသလောက်၊ ငါးရှည် ငါးမြေထိုး၊ ဆိတ်နီ၊ ကျွဲနီ၊ ထောပတ်၊ ဝိနီညှု၊ မျောက်ညှု၊ ကန်စွန်းညှု၊ ဥသျှစ်၊ ကြည်း၊ မာလကား၊ ဒူးရင်း၊ မန်ကျည်းပုည၊ မုန်လာညှု၊ ကောက်ညှင်း၊ ရွှေပရဲ၊ မြေ၊ ပဲလွန်း၊ ပဲကြီး၊ အုန်းသီး။ ကြက်သီး၊ စားတော်ပဲ၊ ဒန်သလွန်း။

* **ဒီဇင်ဘာလအတွက် (ဧပြီလ ၂၁ ရက်မှ မေလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)** တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အားပြု စားသုံး၍ ဝါယောဓာတ်စာများကို ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။

● **တေဇောဓာတ်စား** ။ ။ မြေပွေးသား၊ မြေဟက်သား၊ ငါးပြေမ၊ ငါးဖမ်းမ၊ သံတန်၊ ကတိလူး၊ ကကတစ်၊ ငါးကြင်း၊ ငါးသလောက်၊ ကြောင်၊ ကြက်၊ ရှဉ့်သား၊ နှင်းသီး၊ ရဲယိုသီး၊ ရဲယိုရွက်၊ သဘောသီး၊ ဩဇာသီး၊ စောင်းလျှာသီး၊ မရန်း၊ သံတူသီး၊ ရှောက်ချိုသီး၊ ဆီးသီး

(ချဉ်)၊ ကနစိုးသီး၊ လက်လုပ်ချဉ်မျိုးစုံ၊ မုန်လာညှု၊ ရှိ၊ မျှစ်၊ ကြက်သွန်ပြု၊ ချင်း၊ ဝိတ်ချင်း၊ ငရုတ်သီး၊ ငရုတ်ကောင်း၊ ကရောသစ်ကြီး၊ လေးညှင်း။

ပတ်ကော၊ ပင်စိမ်း၊ ဒန်သလွန်းရွက်၊ တောင်သလဲရွက်၊ ပေါက်ပန်းပြု၊ ကြိတ်မုန်ရွက်၊ လဲလှရွက်၊ ဝါရွက်၊ ချဉ်ပေါင်းရွက်၊ ကင်ပွန်းရွက်၊ ကြာဟင်း၊ ကုက္ကိုရွက်၊ သက်ရင်း၊ ကနချို၊ ထန်းရည်၊ ဝဉ္ဇ၊ အင်ဉ္ဇ၊ ပီလောသိန်ဉ္ဇ။

● **ဝါယောဓာတ်စား** ။ ။ ငါးခုံးမ၊ ငါးမြင်း၊ ငါးမြစ်ချင်း၊ ကတိလူး၊ ကကတစ်၊ ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ၊ လိပ်ဥ၊ ငှက်ဥ၊ ကင်ပွန်းရွက်၊ မာလာဖူး၊ ပုတတ်စား၊ သရက်ကင်းဖူး၊ ခွေးတောက်ရွက်၊ သပွတ်ခါး၊ ကြောင်လျှာသီး၊ ဆေးပုလဲ၊ ဆင်တုံးမန္တလေး၊ သဘောသီးရင့်၊ တမာရွက်၊ ယင်းပြား၊ လက်ဖက်၊

ရှားစောင်းခါး၊ ကန့်ဂလား၊ ကြက်ဟင်းခါး၊ မဲလေ၊ ဆီးဖြူသီး၊ ဖန်ခါးသီး၊ မုန်လာရွက်၊ သခွတ်ပွင့်၊ လက်ပံပွင့်၊ ဆူးပုပ်ရွက်၊ ကစော့ခါး၊ ကြောင်ပန်းရွက်၊ စပါးလင်း၊ မန်ကျည်းပုည၊ ဟင်းနုနယ်၊ ထန်းလျက်၊ မုန်ညင်းခါး။

◆ **ပေထုန်ရာသီဇာတ် (မေလ ၂၁ ရက်မှ ဇွန်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)** တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ အာပေါင်တတ်စားကို လျော့ပေါ့ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ **ကရုဏ်ရာသီဇာတ် (ဇွန်လ ၂၁ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)** တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ တေဇောဓာတ်စာများ လျော့ပေါ့

ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။

◆ **သီတီရာသီဇာတ် (ဇူလိုင်လ ၂၁ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ)** တို့သည် အာပေါင်တတ်စားကို အားပြုစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ **ကန်ရာသီဇာတ် (ဩဂုတ်လ ၂၁ ရက်မှ စက်တင်ဘာ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ)** တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အားပြု၍ ဝါယောဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့ စားသုံးပါ။

◆ **တူရာသီဇာတ် (စက်တင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်အတွင်း မွေးသူ)** တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ အာပေါင်တတ်စားများကို လျော့ပေါ့ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ **ဒြိစ္ဆာရာသီဇာတ် (အောက်တိုဘာ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ)** တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ တေဇောဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့စားသုံးပါ။

◆ **နေရာသီဇာတ် (နိုဝင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)** တို့သည် အာပေါင်တတ်စားများကို အားပြုစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ **မကာရာသီဇာတ် (ဒီဇင်ဘာ ၂၁ ရက်မှ ဇန်နဝါရီ ၁၉ ရက်အတွင်း မွေးသူ)** တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ ဝါယောဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့စားသုံးပါ။

◆ **ကုရာသီဇာတ် (ဇန်နဝါရီ ၂၀ ရက်မှ ပေဖော်ဝါရီ ၁၈ ရက်အတွင်း မွေးသူ)** တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ အာပေါင်တတ်စားများကို လျော့ပေါ့ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ **မိနီရာသီ (ပေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်မှ မတ် ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)** တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာများကို အားပြုစားသုံး၍ တေဇောဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့ စားသုံးပါ။



အာရောဂျဆုလာဘ်နှင့် ပြည့်ဝကြပါစေ။

ဆေးသူတေသိ

နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း ၅၅

‘ဘေ တို့ကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း
သုပ်နေတာလာဗျ’

‘အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။
စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ’

‘ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ
ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ’

‘ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။
ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ
ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့
ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော
မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်မှာ အမျိုးသားအား
နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။
ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ’

‘ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား’

‘သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး
ကိုဘုန်းရ’

‘ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့
ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်
(စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ “အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း
စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ” ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက်
ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား
ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။
အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့

(၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း
သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့
ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း
အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော
အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ’

‘ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ’

‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ
ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး
ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိထူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊
ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး
နိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ်
အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သုက်
လွတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ အကြော
အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊
ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း
ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို
သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံခြုံ စိတ်ဓာတ်အား၊
ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ
လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း
နိုင်သော ရသာယာဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက
ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မှုတစေ
ပါတယ်’

‘ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပူရင်

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်မရွှင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၉၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)



ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း)
၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ ပေးကြည့်တော့ မရှိဘူး
ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ’

‘မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ကြိမ်
လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သ
ပြေးပြီးဝယ်ပေးတော့’

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး
အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွ
တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား
တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင်
စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ
မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ
ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။
အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းတိုင်ရင်ဆာတိုက်
အမှတ် (၈/၆၆၆) သုဗ္ဗလယ်မင်္ဂလာ၊ သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
(၈)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ဖုန်းဂူ၂၂၅၄

ကိုကြီးကောင်း

ဘုရားကုန်းရွာမှ ဆုတောင်းပြည့်

ပိုးကောင်းစေတီ

မြန်မာ့စာပေ

‘ဆရာကြီး ဘုရားကုန်းရွာဘက် ကို
ဦးလေးရှိလို့ လိုက်ခဲ့မလား’

‘ကောင်းတာပေါ့ လူလေး’
သာစည်ရွာသို့ အလည်ရောက်စဉ်
မောင်ထွန်းလင်းအောင်က အနီးရှိ
ဘုရားကုန်းရွာသို့ သွားရန် ဖိတ်ခေါ်
ခြင်း ဖြစ်သည်။ စာရေးဆရာပေမို့
“ဆရာ”ခေါ်ရာမှ မိဘနှင့် အသက်
အရွယ်တန်းတူ ဖြစ်သောကြောင့်
“ကြီး”တစ်လုံးတိုးကာ “ဆရာကြီး”
ဟုခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားကုန်းကျေးရွာမှာ သာစည်ရွာ
မှ တစ်မိုင်ခန့်သာကွာဝေး၍ ဘုရား
ကုန်းမှ နှစ်မိုင်ခန့် ဆက်သွားပါက
အင်္ဂလိပ်ပြန်မာစစ်ပွဲတွင် အဓိက
အိမ်ထောင်ဖြစ်ခဲ့သည့် “ကျေ့ချောင်း”
အိမ်ထောင် ရောက်လေသည်။

ဘုရားကုန်းကျေးရွာကား တောင်
ကုန်း ချိုင့်ဝှမ်းများပြားသော မြေနေရာ
၌ ရွာတည်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

မောင်ထွန်းလင်းအောင်က အိမ်
ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့၌ ဆိုင်ကယ်ရပ်ကာ
“အိမ်ကမှာတာကလေး လုပ်ပေးလိုက်
ဦးမယ်” ဆိုလျက် ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်သွား
ခဲ့သည်။

ဆိုင်ပြင်မြေကွက်လပ်တွင် စောင့်
ဆိုင်းနေစဉ်အတွင်း ဝဲယာရှုခင်းကို
ဆရာလာကြည့်ရာ တောင်ကုန်းမြင့်
အစိတ်အထက်၌ ရွှေတဝင်းဝင်းနှင့်
အတိတ်တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရ၏။ အနီးရှိ
ဘုရားကုန်းရွာသူတစ်ဦး (ဒေါ်ဌေးညွန့်



ဆုတောင်းပြည့် ပိုးကောင်းစေတီ

ဟု အမည်ရှိကြောင်း သိရ၏။)ကို
မေးမြန်းကြည့်ရာက...

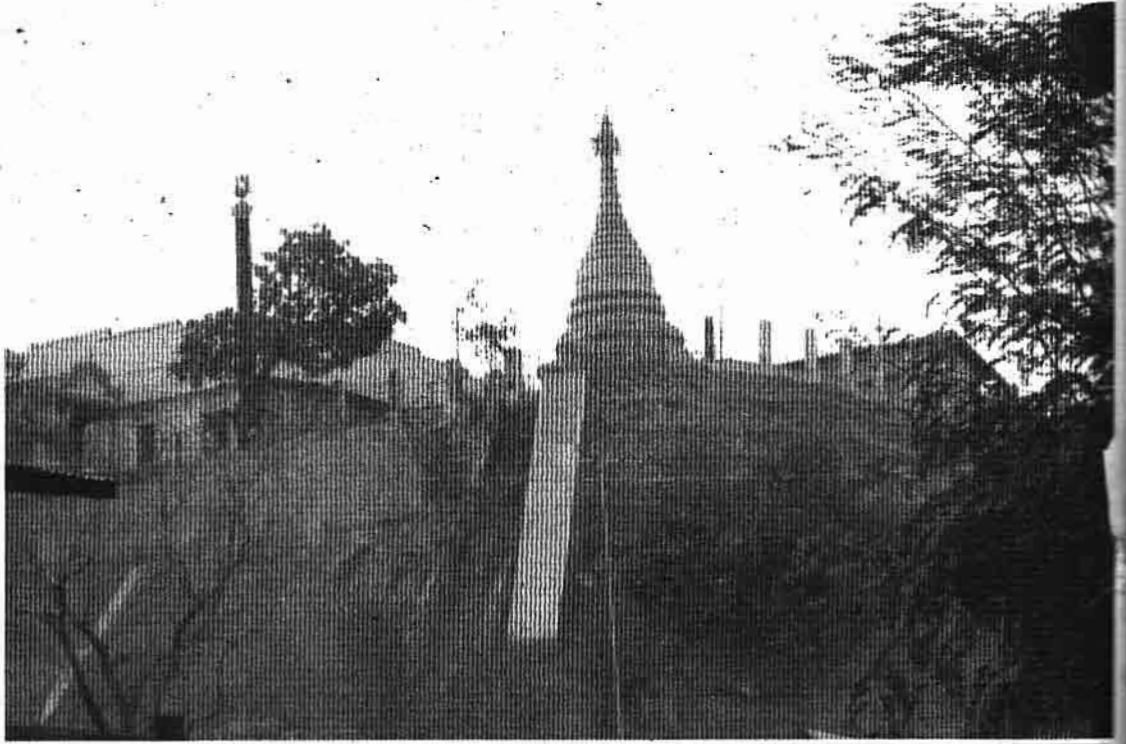
“ဆုတောင်းပြည့် ပိုးကောင်း
စေတီ” ဟု ဘွဲ့မည်ရှိ၍ မူလ ဒါယကာ

မှာ အမယ်အိုကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း
သိရသည်။

ယခင်က ဤကုန်းထိပ်တွင် ကိုး
တောင်ပြည့်စေတီတစ်ဆူ ရှိခဲ့သည်။

နက္ခတ္တရာဇင်ဒြေဗေဒဗေဒနာ

www.burmeseclassic.com



ဆောက်ကြေးရာဇာ ဆုတောင်းပြည့် မိုးကောင်းစေတီ

ထိုအမယ်အိုသည် မိုးလေမှန်ကန် ကောင်းမွန်၍ စိုက်ပျိုးသီးနှံများ ဖြစ် ထွန်းအောင်မြင်ပါက အဆိုပါစေတီ ငယ်အား စေတီကြီးတစ်ဆူအဖြစ် ပူဇော်မည်ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့သည်။

ထိုမှ သုံးနှစ်တိုင်အောင် မိုးကောင်း (မိုးလေမှန်ကန်)၍ စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင် သော ပဲနှမ်းများအောင်မြင်သဖြင့် ကိုးတောင်ပြည့်စေတီကို ငုံ့ကာ ဤ စေတီကြီးကို ပူဇော်ခဲ့ကြောင်း သိရ၏။

ပိုမိုသိရှိလိုပါက ကျေးရွာလူကြီးများ ထံတွင် စုံစမ်းကြည့်ရန်လည်း အကြံ ပြုလေသည်။

မိုးကောင်း၍ ဆုတောင်းပြည့်ခဲ့ သော ထိုစေတီ၏ ဖြစ်စဉ်တော်ကို သိရှိရန် ဘုရားကုန်းရွာသား ဦးကျော် မြင့်၊ ဦးသောင်းလွင် စသူတို့အား တွေ့ဆုံမေးမြန်းကြည့်ရာ ဤသို့

သိရ၏။

ဆုတောင်းပြည့် မိုးကောင်းစေတီ

ဘုရားကုန်းကျေးရွာ ဝန်းကျင်သည် ရှေးဘုရင်များလက်ထက်က ဘုရား စေတီတော် ကိန်းဝပ်တော်မူခဲ့သဖြင့် ဘုရားကုန်းဟု ခေါ်တွင်ခြင်းဖြစ်သည်။

တောင်ကုန်းချိုင့်ဝှမ်း ထူပြော၍ ထွန်ယက်လုပ်ကိုင်ကြသူများ အနက် ရှေးလက်ဝတ်ရတနာအချို့ ကောက်ရ သည့် ကံထူးရှင်များလည်း ရှိခဲ့သည်။

အများဆုံး တွေ့ရသည်ကား “လကြေး” ကျောက်များ ဖြစ်သည်။ တောင်ကုန်းများတွင် တူးဆွပါက (အထူ)ထု စပါးတစ်ထောက်မှ သုံး လေးလက်မအထိရှိသော လကြေးချပ် လွှာများ ထွက်ရှိသည်။

ထို “လကြေး” ကျောက်များကို မီးဖုတ်ကာ နောက်ကျိနေသော ရေအိုး

၌ ထည့်လိုက်ပါက ရေများ ကြည်လင် သွားစေသည်။

ယာခင်းများတွင် မိုးနည်းပါးသော အခါ လကြေးမှုန့်များ ကြဲပက်ထား ပေးခြင်းဖြင့် အစိုဓာတ် ထိန်းပေး သည်။

ပန်းအိုး၊ မြေအိုးများတွင် လကြေး မှုန့်ဖြူးထားပေးပါက ထိုပန်းထိုအပင် မှာ ကြာရှည်ခံ၍ မညှိုးမနွမ်းဘဲရှိ ကြောင်း သိရ၏။

ဘုရားကုန်းဟု ခေါ်သော်လည်း ကုန်းဘောင်ခေတ်နှောင်းကာလအထိ လူနေအိမ်ခြေမရှိသော သဘာဝ မြေရိုင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။

စာဆိုအမတ်ကြီး “ဝက်မစွပ် နဝဒေး”သည် မင်းဒဏ်သင့်သော အခါ ဤဘုရားကုန်း၌ နေထိုင်ကွန်းဆို ခဲ့ရသည်။

ရတနာပုံနေပြည်တော် တည်ပြီး၍

www.burmeseclassic.com



▲ အာနက်တက်တောင်ကုန်းမှ ယောင်တော်ဦးစေတီ

(၁၅)နှစ်အကြာ ၁၂၃၆ ခုနှစ် ခန့်တွင် နိဿာပြည့်၊ ဖိုးချင်းနှင့် ဖိုးမှည့် သူငယ် ချင်းသုံးဦးက အိုးအိမ်တည်ဆောက် နေထိုင်ကြရာမှ “ဘုရားကုန်း”ရွာ စတင်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

ယင်းကာလတွင် တောင်ကုန်း ထက်၌ ကိုးတောင်ပြည့်စေတီငယ် ထည်ရှိပြီး ဖြစ်သည်။ ၁၂၄၂ ခုနှစ်တွင် မှ “မယ်အေးသာ” အမည်ရှိ အမယ် အိုက အဓိဋ္ဌာန်အောင် စီးပွားတိုးတက် ခြစ်ထွန်းသောကြောင့် ရှိရင်း ကိုး တောင်ပြည့်စေတီကိုငှကာ ဆုတောင်း ပြည့်မိုးကောင်းစေတီအဖြစ် တည် ထားပူဇော်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မယ်အေး သာက မ၊တည်၍ ရွာသားအများ စု ခေါင်းကောင်းမှုပြုကြောင်း သိရ၏။

မိုးကောင်းခြင်း သာဓက

စေတီတော်အား သံဃာတော်များ ခြံကပ်ဆိုပြီးသော ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ရက်များ၌ ပူဇော်ယဉ်တော် ကျင်းပ ပူဇော်လေ့ရှိကြသည်။

တစ်ခုသောနှစ်တွင် ဝါဆိုလပြည့် ကျော်ပြီဖြစ်သော်လည်း မိုးအရိပ်

အရောင် မမြင်ရပေ။

မိုးကောင်းစေတီအား မိုးမကောင်း တော့ပြီဟူ၍ ကျင်းပချိန်တန်သော် လည်း ပူဇော်ယဉ်တော် ကျင်းပခြင်း မပြုရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

ထိုညတွင်ပင် မိုးသံသဲမဲရွာသွန်း လေရာ ရှိသမျှအုတ်ကန်များ ပြည့်လျှံ သွားတော့သည်။

သို့ဖြစ်လေရာ နောက်တစ်နေ့တွင် ပင် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားနှင့် သမ္မာဒေဝ တို့အား ရှိခိုးတောင်းပန်၍ ပူဇော်ယဉ် တော်ကို အစဉ်အလာမပျက် ကျင်းပ ကြလေသည်။

စေတီတော်ပူဇော်ယဉ်နေ့ နောက် ဆုံးနေ့တွင် ဝန်းကျင်ကျောင်းများရှိ သံဃာတော်များကို ပင့်ဖိတ်ကာ ဆွမ်း ဆန်စိမ်းလောင်းလှူပွဲ ကျင်းပလေ့ရှိ သည်။

ဆွမ်းဆန်စိမ်း လောင်းလှူပြီးသည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မိုးရွာမြဲဖြစ်ကြောင်း ပြောပြကြသည်။

ဖူးမြော်ရစဉ်

ယင်းနောက်တွင် စေတီ ကိန်းဝပ်

တော်မူရာ တောင်ကုန်းထက်သို့ တက် ရောက်ဖူးမြော်သည်။ စေတီတော်မှာ လေးထောင့်ပစ္စယံ သုံးဆင့်ခံ၍ အထက်၌ ခေါင်းလောင်းမောက်စေတီ ပေါက်ထားသည်။

အနီးတွင် အုတ်တိုက်ဓမ္မာရုံတစ် ဆောင်ရှိ၍ အတွင်း၌ ကျောက်ဖြူသား တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်ကြီးသုံးဆူ ပူဇော်ထားသည်။ ဓမ္မာရုံနံဘေး မြေ တွက်လပ်အစွန်းတွင် “ဇာတ်စင်”ကို တွေ့ရ၏။ အင်္ဂတေခင်း၍ သံတန်း များဖြင့် အခိုင်အမာပြုလုပ်ထားသော ဇာတ်စင်ဖြစ်သည်။

ဓမ္မာရုံနှင့်ကပ်လျက်၌ ထည်ဝါလှ သော နှစ်ထပ်အုတ်ကျောင်းကိုလည်း တွေ့ရ၏။ ဤသာသနိက အဆောက် အအုံများက စေတီတော်အား ပူဇော် ကုသိုလ်ပြုကြသည့် ဒါယကာပရိသတ် အင်အား ကောင်းမွန်တောင့်တင်းလှ သည့် ပြယုဂ်ဟု ယူဆမိသည်။

ထိုမှ အနောက်ဘက် မလှမ်းမကမ်း ရှိ တောင်ကုန်းထက်တွင် ဖောင်တော် ဦးစေတီကို လှမ်း၍ ဖူးမြင်ရသည်။ အလောင်းစည်သူမင်း တိုင်းခန်းလှည့် လည်စဉ် ဖောင်တော်ဆိုက်ရာနေရာ၌ အထိမ်းအမှတ်ပြု တည်ထားသည့် စေတီဖြစ်သည်ဆို၏။

ဆုတောင်းပြည့် မိုးကောင်းစေတီ နှင့် စပ်လျဉ်းသမျှ ဝေနေယျအားလုံး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာ ကြပါစေ။

(မကျွေးဗြို့နယ် မြင်ကွန်းကျေးရွာ အုပ်စု ဘုရားကုန်းရွာသူရွာသားတို့ အား ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိပါသည်။)



www.burmeseclassic.com

စာရေးသူသည် လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ကျော်အချိန်က လေဖြတ်သော ရောဂါ ဖြစ်သွားသဖြင့် ကိုယ်တစ်ခြမ်း မလှုပ်နိုင်ဘဲ လူကောင်းပကတိမှ ဝေဒနာရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ပါ သည်။

ယခင်က နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း မှာ ဆေးဆောင်းပါးများ အချိန်ရသလို ရေးသားပေးပို့ခဲ့သော စာရေးသား သော ဆေးဝါသနာရှင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ယခု ကျန်းမာရေး ပြန်ကောင်းသွားပြီး ညှာလက်ချောင်းများကို အသုံးချနိုင်ပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ဝါသနာအရ စာရေး ဖြစ်သွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။

လေဖြတ်သည် ဝေဒနာသည် လည်း အလွန်ဆိုးသည်။ လေဖြတ်ခံရ သော ဝေဒနာရှင်များသည် ဝေဒနာကို ဆိုရွားစွာ ခံစားခဲ့ရပါက ဒုက္ခိတဘဝ နှင့်မခြား ဖြစ်ကြရသည်။

လေဖြတ်ခြင်းဝေဒနာ မဖြစ်ရလေ အောင် သတိထား ရှောင်ကြဉ်ရမည့် နည်းလမ်းများကို ပညာရှင်များနှင့် ကိုယ်တွေ့ အတွေ့အကြုံရှိသူများထံ မှာမေးပြီး လိုက်နာရှောင်ကြဉ်ရမည်။

လူ၏ အသက်တစ်ချောင်းသည် အသက်ရှင် ကျန်းမာသောအခါများ၌ ဘာမှ မဖြစ်နိုင်သလို ပျော်ရွှင်ကြည်နူး စရာအပြည့် ရှိသည်ဟု ထင်ရသည်။ တကယ်တမ်း ကျန်းမာရေး ဆိုးဝါးစွာ ဖြစ်သွားလိုကတော့ လူဖြစ်ရပြီး အသက်ရှင်နေထိုင်ရသော ကာလများ က ကောင်းစားခဲ့သည့် ပျော်ရွှင်မှုအား လုံး တစ်ထိုင်ရာတည်းနှင့် ပျောက် ပျက်သွားရတော့သည်။

ယခု စာရေးသူ ဖော်ပြမည့် ဆေးပင်သည်လည်း လူများအတွက် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း အထောက်အကူ ရနိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။

စာရေးသူ လေဖြတ်ရောဂါ ဖြစ် သွားတော့ ကိုယ်တစ်ခြမ်း မလှုပ်ရှား

၆၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



ကွမ်းခါဆေးပင်

လေနိုင်ဆေးပင် (ကွမ်းခါး)

နိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားရသည်။ ပါးစပ်ထဲမှ သွားရည်များ မထိန်းနိုင်ဘဲ အလိုလို ကျနေသည်။

အစားစာဆိုလျှင် လုံးဝ မစားနိုင် တော့ဘဲ စားလို့ရမည်ဟု ထင်ပြီး စားကြည့်တော့ ဝမ်းထဲသို့ မကျဘဲ အပြင်သို့သာ သီးပြီး ပြန်ထွက်သွား သည်။

ထိုသို့ဖြစ်သော ဝေဒနာကို တဖြည်း ဖြည်း ပြန်ကောင်းလာအောင် အခြား ကုနည်းများနှင့် ကွမ်းခါးဆေးမြစ်တို့ ကို ရေသောက်သလို သောက်ပြီး ရက်အတော်ကြာ သုံးဆောင်ကြည့်

ရာ လေခံနေသော ဝမ်းတွင်းမှ လေများသည် အလိုလို ပျောက် သွားကာ ယခု စာရေးသူ စားလိုသော အစာများ လူကောင်းလို စားနိုင်ခဲ့ပါ သည်။

စာရေးသူကိုယ်တွေ့ ဆေးပင် ကွမ်းခါး ဖြစ်သည့်အကြောင်း ရေးသား ရပါသည်။ ဆေးမြစ်ကို ပြုတ်သောအခါ ရသည်ဖြစ်၍ လွယ်ကူသော မြစ်ရစ် ပြီး လေနိုင်ဆေး ဖြစ်ပါသည်။

သာဂဒူး(ကသာမြေ)

ဆေးသုတေသီ တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်များသို့...

ယခု ကွမ်းခါးဆေးပင်မှာ ကသာမြို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှ အခေါ်အဝေါ်ဖြစ်သည့် အခြားအရပ်ဒေသများတွင် မည်သို့ ခေါ်ဝေါ်သတ်မှတ်သည်ကို ရေးသားဖော်ပြ ကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရာ အလုပ်ရုံထဲသို့ သွားရန် ပြင်ဆင်နေချိန် ဇနီးသည် ဒေါ်မိုးမိုးအေးက မီးကွင်းဂမုန်းတွေ့လျှင် အရွက်(၆)ရွက်လောက် ခူးခဲ့ရန် မှာပါသည်။

ကျွန်ုပ်က “ဘာလုပ်ဖို့လဲ” ဟု မေးသောအခါ သူ့မှာ သွေးဝမ်းသွားနေကြောင်း၊ မီးကွင်းဂမုန်း(၃)ရွက်အား ကြက်ဥ(၁)လုံးနှင့်ကြော်ပြီး စားပါက ပျောက်ကင်းကြောင်း၊ ကြော်သည့်အခါ ကြက်သွန်နီ(၁)တစ်လုံး၊ ဆားအသင့်အတင့်ထည့်ပြီး ကြော်ရမှာဖြစ်ကြောင်း၊ ငံပြာရည် မသုံးရပါကြောင်း...

ဖြစ်နိုင်လျှင် တစ်ခါတည်း ကုန်အောင်စားရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ရောဂါနုလျှင် တစ်ခါစားရုံနှင့် ပျောက်ကင်းပြီး ရောဂါရင့်လျှင် နောက်တစ်ရက် ဆက်ပြီးစားရန် လိုအပ်ကြောင်း၊ အများဆုံး သုံးရက်အပြင် မစားရဘဲ ပျောက်ကင်းနေကျ ဖြစ်ပါကြောင်း... သို့ဖြစ်၍ ခူးယူခဲ့ရန် မှာကြားပါတော့သည်။

မီးကွင်းဂမုန်းမှာ လူသိများပါသည်။ အရွက်မှာ နာနတ်ရွက်နှင့်တူပြီး အရွက်၏ အောက်ဘက်က အရောင်မှာ ကြက်သွေးရောင် ဖြစ်ပါသည်။

အပေါ်ဘက်တွင်မူ အစိမ်းရောင် ဖြစ်ပါသည်။ အချို့သော နေအိမ်များတွင် ပန်းအလှပင်အဖြစ် စိုက်ပျိုးကြပါသည်။

အဆိုပါ မီးကွင်းဂမုန်းပင်သည် ကျွန်ုပ် တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသော အလုပ်ရုံနှင့် ကားလမ်းကလေးသာ ခြားထားသော ပစ္စည်းချောထိန်းဌာန အလုပ်ရုံတွင်ရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်က သိပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ထိုအလုပ်ရုံသို့သွားပြီး

သွေးဝမ်းသွားခြင်းအတွက်

၁၅၅၃

ဆေးနည်းနှစ်လက်



မီးကွင်းဂမုန်း၏ အရွက်(၆)ရွက်အား တောင်းယူကြည့်ရာ သူတို့ကလည်း လိုလိုလားလားဖြင့် ပေးကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်က အရွက်(၆)ရွက် လောက်ကို ဖြတ်ယူပြီးသော အခါ သူတို့ဆီက ငှားလာသော စားအား သွားပြန်ပေးရင်း ကျေးဇူးတင်စကား

ပြောလေရာ ထိုအလုပ်ရုံ၏ အလုပ်ရုံစုမှူး အဆင့်ရှိ အလုပ်ရုံတာဝန်ခံ ဦးအေးဝင်းမှ...

‘ကျေးဇူးတင်စရာ မလိုပါဘူး။ အချင်းချင်းတွေပဲဟာ။ ဒါနဲ့ နေပါဦးဗျ။ ဒီအရွက်ကြီး ယူပြီး ဘာလုပ်ဖို့လဲဗျ’

ဟု မေးလေသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးသည်မှာ သွေးဝမ်းသွားနေကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဆေးအဖြစ် ကြက်ဥနှင့် ကြော်စားရမှာဖြစ်ကြောင်း ကြော်စားပုံ ကြော်စားနည်းများကိုပါ အသေးစိတ် ရှင်းပြလိုက်ရာ ဦးအေးဝင်းက...

‘အေးဗျာ... ကျွန်တော်တို့က ပန်းအလှပင်အဖြစ် စိုက်ထားတာဗျ။ ဆေးဖက်ဝင်မှန်း မသိပါဘူး။

ကဲဗျာ... ပြောလက်စ စကားနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ကျွန်တော် သိထားတဲ့ သွေးဝမ်းသွားရောဂါ ပျောက်ကင်းစေနိုင်တဲ့ ဆေးနည်းတစ်မျိုးကို ပြောလိုက်ပါရစေ၊ စာတွေ့မဟုတ်ဘူးဗျ။ ငါတွေ့လို့ပဲ ပြောပါရစေ။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လဲ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဒီဆေးကို ဖော်ပြီးလဲ စားခဲ့ဖူး

တယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း အရာရှိ အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်ရဲ့ ဇနီး။ အဲဒီ သူ့ဇနီးက ဟိုအရင်က တောင့်တောင့်မြောင့်မြောင့် လှတပတကြီးဗျ။

တစ်နေ့ ကျွန်တော် သူတို့အိမ်ကို အလည်ရောက်သွားတော့ အဲဒီအမျိုးသမီးက ပိန်လိမ်ခြောက်ကပ်ပြီး အသားအရေတွေလဲ ပိုးဟပ်ဖြူလို ဖြစ်နေတော့တယ်။ တကယ် သူ့အိုသူနာပုံကြီးကို ပေါက်နေတော့တာပါပဲဗျာ။ တကယ်ကို မယုံနိုင်စရာပါ။

အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော် သူ့ရဲ့ ရောဂါ ဇာစ်မြစ်ကို မေးကြည့်တော့ သွေးဝမ်းသွားနေတာတဲ့။ ငွေကြေး တတ်နိုင်တဲ့ သူတွေပဲဗျာ။ ဆေးရုံဆေးခန်းတွေ မသွားဘဲ ရှိမလား။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လို ကုကု ကုသလို့ မရလို့ ဒီအတိုင်းပဲ ဖြစ်နေရတာပါတဲ့။

အဲဒီအခါမှာတော့ ကျွန်တော်လဲ ကျွန်တော့်ရဲ့ ပွဲတိုင်းကျော် ဆေးနည်း တစ်မျိုးကို ပြောပြပေးလိုက်တယ်။ ပွဲတိုင်းကျော်ဆိုတာက ဆေးရဲ့ နာမည်

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီရောဂါ ဖြစ်ကြတဲ့ သူတိုင်းကို ဒီဆေးနည်းနဲ့ ကုသလို့ လူတိုင်း ပျောက်ကင်းချမ်းသာရာ ရခဲ့တဲ့အတွက် ကျွန်တော်က တင်စား ပြီး ပြောတာပါ။

ယောက်ျား မိန်းမတွေမှာ ဖြစ်တတ် တဲ့ သွေးဝမ်းရောဂါတွေအပြင် မိန်းမ တွေမှာသာ ဖြစ်တတ်တဲ့ မီးယပ်ဝမ်း တို့၊ မီးတွင်းထဲ သွေးသွန်တာတို့ပါ ကုစားနိုင်ပါတယ်။

ဆေးနည်းကတော့ လင်းမြေ အသားပါပဲ။ လင်းမြေတွေဟာ အရောင်ကိုလိုက်ပြီး လင်းဝါရယ်၊ လင်းနက်ရယ်၊ ရိုးရိုးလင်းမြေရယ် ဆိုပြီး ရှိကြတယ်။ ဘယ်လို လင်းမြေ ကိုပဲရရပါ အားလုံးဟာ အခုပြောတဲ့ သွေးဝမ်းရောဂါအတွက် အသုံးပြုနိုင် ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လင်းဝါက ပိုပြီး ဆေးစွမ်းထက်ပါတယ်။

အခု ပြောခဲ့တဲ့ လင်းမြေသား ရပြီဆိုတာနဲ့ အရွေ့ကို ဆုတ်ပြီး အတုံး အတုံးကလေး တွေ ပြုလုပ်ရတယ်။ ပြီးရင် နူးနပ်လာတဲ့ အထိ ရေခန်းပြတ်ရတယ်။ ပြတ်ပြီး ပြန်ဆယ်၊ ပြန်ဆယ်ပြီးတော့ အနီတွေ

တာတွေ နှစ်ပေါ့၊ ပွင့်လဲ ရတော့ ရပါတယ်။ ပြီးရင် ကြက်သွန် အဖြူ၊ အနီတွေနဲ့ ထုထောင်းပြီး ဆီသတ်ပေါ့။ ဆီသတ် တဲ့နေရာမှာ **ငရုတ်သီး၊ ချင်းတွေ ထည့်မသုံးရဘူး။** ချက်တဲ့အခါမှာ **ငံပြာရည်မသုံးရဘူး။ ဆားမသုံးရမယ်။**

အဲဒါကို ဆီပြန်ချက်ပြီး တဝတပြ စားရမယ်ဗျ။ ချွေတာပြီး မစားရဘူး။ ထမင်းနဲ့ စားမယ်ဆိုရင် ထမင်းနည်း နည်း၊ ဟင်း(ဆေး)များများ စားရမယ်။ အဲဒီလိုသာ စားလိုက်လို့ကတော့ ဆေးရုံ ဆေးခန်းက လက်မခံတော့တဲ့ သွေးဝမ်းရောဂါသည်တွေတောင် ဒီဆေး နည်းနဲ့ ပျောက်ကင်းနေကြတယ်ဗျ။ အဲ... ခုနက ကျွန်တော် ပြောခဲ့တဲ့ သူငယ်ချင်းရဲ့ ဇနီးသည်လဲ ဒီဆေး နည်းနဲ့ ရက်ပိုင်းအတွင်း ပျောက်ကင်း ချမ်းသာခဲ့ရတယ်ဗျ'

ဟု ရှည်လျားစွာဖြင့် ရှင်းပြပြီး စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်ပါတော့ သည်။ ထိုအခါမှ ကျွန်ုပ်မှ... 'နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှာ ထည့်ရေးလိုက်မယ်ဗျာ'


ဟု ပြောလိုက်သောအခါ အလင်း တာဝန်ခံ ဦးအေးဝင်းက...

'ရေစမ်းပါဗျာ... သွေးဝမ်းသွား ရောဂါဆိုတာ အသက်အန္တရာယ်အဆ ရှိနိုင်တယ်ဗျ။ ကိုယ်ပေးလိုက်တဲ့ ဆေးနည်းကြောင့် လူတစ်ဖက်သာ ရောဂါဝေဒနာတွေ သက်သာပျောက် ကင်း ချမ်းသာရာ ရသွားတယ်ဆိုရင် ပြောပြပေးတဲ့ ကျွန်တော်လဲ ကုသိုလ် ရတယ်။ ရေးပြပေးတဲ့ ခင်ဗျားက ကုသိုလ်ရတယ်။

မဂ္ဂဇင်းမှာ ဖော်ပြပေးတဲ့ တာဝန်ခံ သူတွေပါ အားလုံး ကုသိုလ်ရသွားတော့ တာပဲဗျ။ ဒါကြောင့် ရေးသာ ရေးပါ [ဆေးနည်း ပြောပြပေးသော အလုပ်ရုံစုမှ၊ ဦးအေးဝင်း(တာဝန်ခံ ပစ္စည်းချောထိန်းဌာန ကစေ(ခင် ဆင်တံနှင့် စာရေးသူ၏ဇနီးဒေါ်မိုးခင် အေးတို့အား အထူးကျေးဇူး တင်နှိုင်း ကြောင်း...)]

ရှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ၊
ချစ်ဆိုင်

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ



အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁)ရက်နေ့ တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထိပွင့်ပွဲ တွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတွဲ များအား အောက်ပါအတိုင်း တွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ် ၃၂၃
ဒီဇင်ဘာလ + ၁၂
ခုနှစ် ၂၀၁၅

၂၃၅၀ = ၁၁ = ၁

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ်များအား တစ်လုံး တည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၁)ဂဏန်းရ သည်။ သို့ဖြစ်၍ ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၆ ဂဏန်း များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ အထူးသဖြင့် ၁၊ ၃၊ ၆ ဂဏန်းများ ဦးစားပေးပါ။


ဥပမာ

၈...ဆုံး	၈...ဆုံး	၈...ဆုံး	၈...ဆုံး
၁...၁	၂...၁	၃...၁	၆...၁
၁...၂	၂...၂	၃...၂	၆...၂
၁...၃	၂...၃	၃...၃	၆...၃
၁...၆	၂...၆	၃...၆	၆...၆
၁...၉	၂...၉	၃...၉	၆...၉

မှတ်ချက် ။ ။ (...)ကွင်းအတွင်း တွင် ၁၊ ၃၊ ၆ ဂဏန်းများ ဦးစားပေး ရွေးချယ်ပါ။

"အကြိမ်" ဂဏန်းမပါဘဲ "လ" ဂဏန်းနှင့် "နှစ်" ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါ က (၁+၂+၃+၆+၉) = ၁၁ = ၂ ဂဏန်းမှာ ပို၍ အားကောင်းလှသည်။ သို့ဖြစ်၍...

၈...ဆုံး	၁... ၁၂၃၆
၂... ၂၃၆၁	၃... ၃၆၁၂
၆... ၆၁၂၃	



ဤလတွင် တနင်္ဂနွေနှင့် တနင်္လာ သားသမီးများ ထိက်ပွင့်နေပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့ဒေသရှိ ဘုရားတစ်ဆူ ဆူ၏ ရင်ပြင်တော်ကို (၃)ရက်တိတိ သီး ရှင်းရေးပြုလုပ်ပေးပါ။

နေ့စဉ် မိမိမွေးနေ့အရင်ထောင့်တွင် မိမိ အသက်ထက် တစ်ခွက်ပို၍ မြတ်စွာဘုရား ကို ရည်မှန်း၍ ရေလှူဒါန်းပေးပါ။ တစ် နှစ်ပါက သက်စေ့ဆီမီးတိုင်လှူဒါန်းပေးပါ။

အထက်ပါအဓိဋ္ဌာန်ပြီးပါက မိမိတို့အိမ် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သက်ကြီးရွယ်အို(၃)ဦး အား ဆေးဝါးအာဟာရ လှူဒါန်းပေးပါ။ ပြီးမှ ထိက်စမ်းကြရန်ဖြစ်ပါသည်။

အထူးဂဏန်း
 + ၁၃၆၁၂ + ၂၃၁၆၂ + ၂၁၂၆၁၆

ထိက် ပွင့်ပါစေ။

ဆရာရဲထက် (သုတေသီ)

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွင်း ပုံစုံပုံရိပ်တို့၏

ကံကြမ္မာ



ကြက်နှစ်ဖွား
 ငွေကြေးအမြောက်အမြား
 ပိုင်ဆိုင်ရကိန်းရှိသည်။ ငွေကြေး
 သောက ပြဿနာနည်းပါး၍ ရရန်ရှိသော
 စာရင်းပေး ကြေးမြီဟောင်းများ ပြန်လည်
 ရရှိသည်။



ယာဉ်ရထားဝင်ကိန်းရှိသည်။ စက်ဘီး၊
 အင်ချပ်စက်ကဲ့သို့ စွမ်းအင်မဲ့စက်ပစ္စည်း
 များနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးထက်သန်
 သော ကာလဖြစ်သည်။ ဖခင်၏ ဆွေမျိုးသား
 များများအတွင်း သုမင်္ဂလကိစ္စ
 သိပေါက်မည်။

နွားနှစ်ဖွား
 အတွေ့အကြုံသစ်၊ နေရာ
 အသစ်အသစ်သို့ သွားရောက်ဆုံတွေ့ရတတ်
 သည်။ ကြည်နူးဖွယ် ဣန္ဒာရုံ မြင်ကွင်းများ
 ခြုံဆိုရမည်။



အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်သော ကျေးလက်
 အသများမှ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး အကျိုး
 အမြတ် ရရှိနိုင်မည်။ သစ်၊ဝါး၊ကြိမ်
 သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍
 အကျိုးပေးထက်သန်သောကာလ ဖြစ်
 သည်။

သွားနှစ်ဖွား
 အတွေ့အခေါ် ကြံစည်မှုများ
 နှစ်ဆင့်မြင့်တက်လာသည်။ ဤကာလ
 အတွင်း မရေမရာ မှန်းဆရသော လုပ်ငန်းကိစ္စ
 များကို ရှောင်ရှား ဆိုင်းငံ့ထားသင့်သည်။
 အိမ်ခြံမြေနှင့် ပတ်သက်၍ သောကကြံရ
 နှစ်နိုင်သည်။ ကြောထည်မြေထည် ပစ္စည်းများ
 နှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင်ကြ
 သည်။ ခံတွင်းနှင့် သွားဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ
 သတိပြု ကာကွယ်ပါ။



သန်းနှစ်ဖွား
 ဆန်းသစ်တီထွင်မှုများ
 အောင်မြင်အောင်မြင်မည်။ စီးပွားရေး
 အတွင်း ရေးကွက်သစ်၊ ကုန်စည်သစ်များ
 ရရှိနိုင်သည်။



အတုဗေဒပစ္စည်း တွင်းထွက်ပစ္စည်း
 များနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေး အမြတ်
 ရရှိမည်။ ပျိုရွယ်သူတို့ ချစ်မှုရေးရာ
 အောင်မြင်၍ စန်းပွင့်သောကာလဖြစ်
 သည်။

ဆေးနှစ်ဖွား
 သင်ယူလေ့လာထားသည့်
 အသိပညာရပ်များကို အသုံးချကာ
 အထူးအတွက် ကူညီပံ့ပိုးပေးဖြစ်မည်။
 အထူးအတွက် လေးစားမှု ခံရသောကာလ
 ဖြစ်သည်။ စက္ကူအထည်အလိပ်နှင့်
 အသက်၍ အကျိုးပေးထက်သန် ကောင်း



မွန်လိမ့်မည်။ မိခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်း
 များအတွင်း သာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်၍
 လူအားငွေအားဖြင့် ပံ့ပိုးပေးရဖွယ်ရှိသည်။

မြွေနှစ်ဖွား
 မိတ်ဆွေရင်းချာ ဒုက္ခပေးတတ်
 သည်။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်း
 ကိစ္စများအတွက် ကိုယ်စားလှူယုံလွှဲအပ်ခြင်း
 ကို သတိထားပါ။ စွန့်စားရသော လုပ်ငန်း
 ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရတတ်သည်။
 စွမ်းအင်လောင်စာများနှင့် ပတ်သက်၍
 ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင်သည်။ နှလုံး
 နှင့် အူသိမ်ဆိုင်ရာ ရောဂါများ စစ်ဆေး
 ကာကွယ်သင့်သည်။



မြင်းနှစ်ဖွား
 အကြံအစည် အောင်မြင်၍
 အခက်အခဲ ပြဿနာအချို့ ပြေလည်သွား
 မည်။ မင်းစိုးရာဇာများနှင့် သိက္ခာမခင်မင်ရ
 တတ်သည်။



အိမ်တွင်းရေး သာယာ၍ အလှူအတန်း
 များ ပြုလုပ်ဖြစ်မည်။ လျှပ်စစ်နှင့် ပတ်သက်
 သော အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ အကျိုး
 ပေးသည်ကာလဖြစ်သည်။

ဆိတ်နှစ်ဖွား
 လူမှုရေး အကူအညီများ
 လက်ခံရကိန်းရှိသည်။ ပန်းချီ၊ ပန်းပု
 လက်ရာများ လက်ဆောင်ရတတ်သည်။



မိတ်ဆွေသစ်၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်အသစ်
 များ ရရှိ၍ လုပ်ငန်းဆောင်တာများ ပိုမို
 အဆင်ပြေ သွက်လက်လာလိမ့်မည်။ မျက်စိ
 အမြင်နှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါများ
 ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။

မောက်နှစ်ဖွား
 လုပ်ငန်း ဆောင်တာများ
 အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်း၍ ရာထူးအဆင့်အတန်း
 တိုးတက်မြင့်မလာလားနိုင်သည်။ လုပ်ငန်း
 ချဲ့ထွင်ခြင်းအတွက် ကောင်းမွန်သော
 ကာလဖြစ်သည်။



မိမိခံပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်းရှိသည်။
 အမျိုးသားဇာတာရှင်တို့မှာ ဇနီးမယား
 ဝင်ကိန်းခိုင်ခြေရှိ၍ အမျိုးသမီးတို့မှာ ဖခင်
 ၏ ထောက်ပံ့ကူညီမှုကို ခံစားရနိုင်ဖွယ်ရှိ
 သည်။

ကြက်နှစ်ဖွား
 ငွေကြေး အတန်အသင့်
 ပြည့်စုံဝေသာသော ကာလဖြစ်သည်။
 ဝန်ဆောင်မှု၊ ကူညီမှုများမှ တွဲပြန်ကျေးဇူး
 ဆပ်ခြင်းကို ခံစားရရှိမည်။



မျိုးပွားအားပေးမှုများ ခံရကာ ပရဟိတ
 လုပ်ငန်းတွင် ပိုမိုဆောင်ရွက်ဖြစ်မည်။
 ရေဒီယိုအသံဖမ်းစက်၊ လက်ကိုင်ဖုန်း
 စသည် လက်ဆောင်ရတတ်သည်။

နွားနှစ်ဖွား
 ပညာရပ် ပွဲလယ်တင်သော
 အချိန်ဖြစ်သည်။ တတ်မြောက်ထားသော
 ပညာဖြင့် ကူညီပေးရန် ကမ်းလှမ်းခြင်း
 ခံရမည်။ ပြည်ပရပ်ဝေဖေ့ သတင်းစကားများ
 ကြားသိရမည်။



အိမ်ဂေဟာသို့ ဂုဏ်သရေရှိ ဧည့်သည်
 ရောက်လာတတ်သည်။ အဖျော်ယမကာ
 ဆိုးဆေး ရေထွက်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်
 ၍ အကျိုးပေးသောကာလဖြစ်သည်။

ဝက်နှစ်ဖွား
 ငွေကြေးဆုံးရှုံးမှု ကြုံရတတ်
 သည်။ လောင်းကစားနှင့် ဥပဒေဥစ္စန်းသော
 ငွေကြေးများကို သတိပြုရှောင်ရှားပါ။
 နေအိမ်၌ ခြံ၊ ပုရွက်၊ ကြွက်၊ ပိုးမွှား၊
 တိရစ္ဆာန်များ အပျက်အဆီး ပေါများနေ
 တတ်သည်။



သတ္တုနှင့် ပတ်သက်သော လုပ်ငန်း
 ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးသော ကာလဖြစ်
 သည်။

ဤလတွင် ကံကြမ္မာ နိမ့်ပါးနေသူတို့
 သည် တနင်္လာနေ့တွင် ကောက်ညှင်းဖြင့်
 ပြုလုပ်ထားသော စားဖွယ်(၂)မျိုးကို
 သက်ကြီးရွယ်အို အမျိုးသမီး(အဘွားအို)
 တစ်ဦးအား လှူဒါန်းပါ။ အဆိုးများ ခြေ
 ပျောက်သွားပါလိမ့်မည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

ဟူဂျင်းစီ (Hu Jin Zhi)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း (၆၃)



ထုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင်အမှတ် ၂/၂၀၁၂တဆထလ/တိုး(၁၀၂၄)

ဝင်ရင်း ကိစ္စရိ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တာရဝတီဆေးတိုက် အမှတ်-၇၄၁၊ နေသိဒ္ဓိလမ်း၊ (၁)ရပ်ကွက်
မရန်းကုန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း ၀၉ ၅၁၄၀၃၈၉၊ ၀၉ ၄၂၀၀၀၃၀၈၅



ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေးပြား
အပြား ၁၀၀ပါ ဖူးကြီး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)



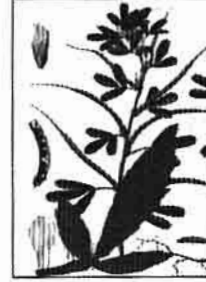
ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေးပြား
အပြား ၄၀ပါ ဖူးငယ်

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)



မင်းမာကိုဇွဲ
သွေးချို ဆီးချိုကျဆေး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 012254(0916)



ရင်ငြိမ်းအေး
နှလုံးဆေး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 012014(0516)



ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၆၇/၀၆၁၃

ပွတ်လဒ် ပွတ်လဒ်

တောင်ထွတ်များပေါ် ဆံတော်ရှင် ဘုရားဖူးခရီး (၃)

၆၅၀၆ (LLB)

ယခင်လမှ အဆက်

ကိုယ့်ရှေ့မှ ဘုရားဖူးအဆက်ဆက် ထိုနေရာတွင် ရေလဲပြုလုပ်ရန် ဆက်နားများ၊ ပုဆိုးများ၊ ထဘီများ အဆင်သင့် ထားပေးသဖြင့် အဆင် ခြေလှပါသည်။

'ခေါင်းလျှော် ရေချိုးပြီးမှ ဘုရားဖူးတက်ပါ' ဟုသော စာလုံးများကို အင်တေ ဆုကန်တွင် ထွင်းထားသည်။

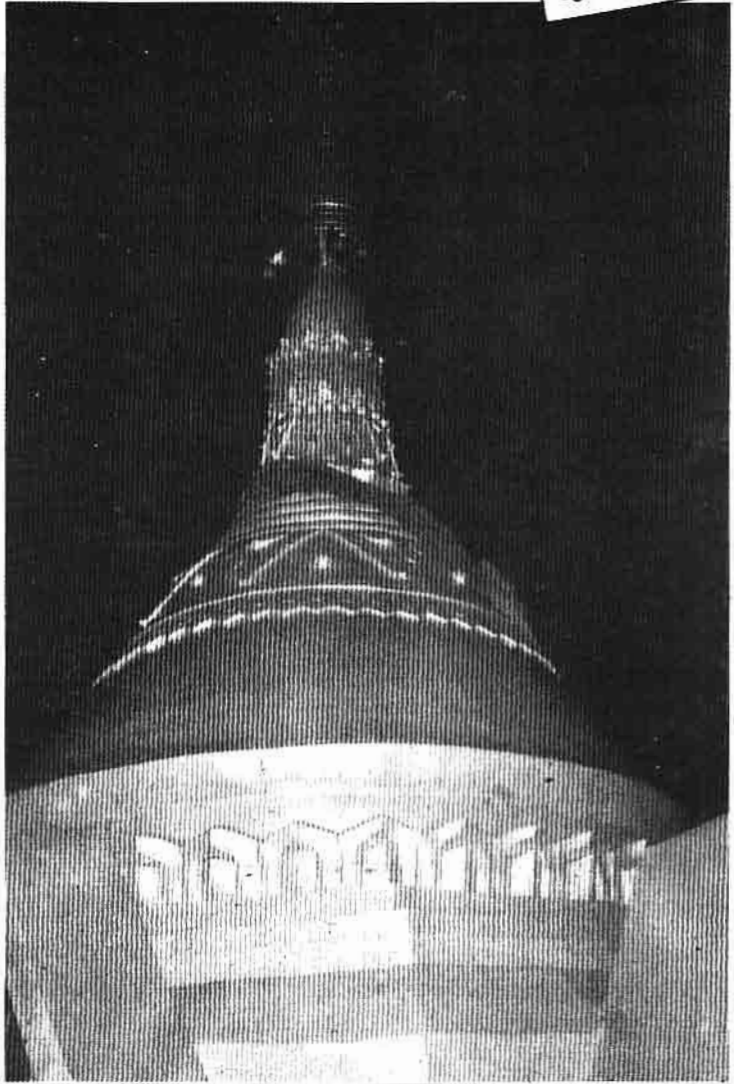
ထို့ပြင် ဆိုင်းဘုတ်ငယ် တစ်ခုဖြင့် သည်း မြန်မာဘာသာ၊ ကရင်ဘာသာ အဖြစ် သတ်ပေးချက် တွေ့ရှိရသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားဖူးကားနှစ်စီးမှ အထာသူများလည်း အားလုံး မျက်နှာ သစ် ခေါင်းလျှော်၊ ခြေလက်ဆေး ချေ့ပြုကြသည်။ ရေမှာ ရေခဲရေတမျှ အဖောက်လှပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ရှေ့ရှိ ဘုရားဖူးကားများ ၏ ဘားအံမြို့၊ ဇွဲကပင်တောင်ခြေရှိ သူနီအင်ကြင်းတစ်ထောင် ကျောင်း ဆရာတော် ဦးသုတ ဦးဆောင်လာပြီး ဘုရားဖူး အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး အပေါင်း (၈)ယောက်ခန့် ပါဝင်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားဖူးနှစ်ဖွဲ့စလုံးက အမှတ်တရ ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ကြသည်။ ဤကင်ပွန်းစခန်းမှာ ဝါးတောမရှိဘဲ သစ်ပင်ကြီးများသာ အုပ်ဆိုင်းနေ သည်။ တောကင်ပွန်းပင်ကြီးများ ပေါ် မှုတ်သဖြင့် ကင်ပွန်းစခန်းဟု ခေါ်တွင် ကြောင်း သိရသည်။

ဤနေ့ (၅)နာရီ (၄၅)မိနစ်တွင် ဘုရားဖူးကားနှစ်စီး ခရီးဆက်ကြရာ



▲ မွတ်လဒ်ဆံတော်ရှင်ဘုရားကို (၂၀-၄-၂၀၀၅)ညတက်(၈)နာရီခန့် တွင် ဖူးမြင်ရန်(အနီးကပ်)

ကျွန်ုပ်တို့ကားက ရှေ့မှထွက်ခဲ့သည်။ အကွေ့အကောက် အတက်အဆင်း ကြမ်းတမ်းလှ၍ ဘုရား တယူရသည်။ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားသို့ မော်တော်

ကားဖြင့် အကြိမ်ပေါင်းစွာ အတက် အဆင်း လုပ်ခဲ့ဖူးသလို ဘီးလင်းမြို့ အနီးရှိ မဲလံဆံတော်ရှင်တောင်သို့ လည်းကောင်း၊ ပေါင်မြို့အနီးရှိ

www.burmeseclassic.com

နားလို့စေတီတောင်သို့ လည်းကောင်း
တောင်တက်ကားဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်
တက်ဖူးခဲ့ပါသည်။

ဤ မွတ်လအိတောင်တက်ကား
လမ်းက ခရီးအဝေးဆုံး အကွေ့
အကောက် အတက်အဆင်း အများ
ဆုံး၊ တောအနက်ဆုံး ဖြစ်ပါသည်။
ညနေ (၆)နာရီ (၁၅)မိနစ်တွင်
တောင်ထိပ် ကားရပ်နားစခန်းသို့
ရောက်ရှိသည်။

ကားရပ်နားစခန်းတွင် လမ်းပြင်
ရန်ထားသော ဘတ်ဖိုးကားကြီးတစ်စီး
နှင့် အလုပ်သမားတန်းလျား
တစ်ဆောင်ကို ပထမဆုံး တွေ့ရသည်။

ထိုနေရာအနီးမှာ အိမ်သာတွဲများ
ရှိသည်။ ထိုနေရာအထက်မှာ ကျောက်
တုံးသုံးလုံးဆင့်ပေါ်၌ စေတီငယ်တစ်ဆူ
ကို ဖူးတွေ့ရသည်။

“စိတ်အေးချမ်းသာစေတီ”

“ကြိုဆိုပါ လာဘ်လာဘပွင့်
ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား”

ဟူသော စာတန်းများ ရေးထား
သည်။

ထိုစေတီငယ်နှင့် ကပ်လျက်တွင်
ဆွမ်းစားကျောင်းရှိ၏။ ထိုဆွမ်းစား
ကျောင်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လမ်း
တစ်ဖက်မှာ အလှူခံမဏ္ဍပ်နှင့် သောက်
ရေအိုးစင်ရှိသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း မော်တော်ကားပေါ်မှ
ဆင်းလျှင်ဆင်းချင်း သောက်ရေအိုး
စင်သို့သွားပြီး ရေတစ်ခွက်ခပ်သောက်
လိုက်ရာ ရေခဲတမ္ဘ အေးမြပြီး အမော
အပန်း ပြေသွားတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ကားရပ်ထားသော
နေရာအနီးမှာ အစိမ်းရောင် ကြွေပြား
များ ကပ်ထားသည့် တစ်ဝက်တစ်ပျက်
ဆောက်လက်စ အဆောက်အအုံကြီး
တစ်လုံးကို တွေ့ရသည်။

၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



နက်သင်မြို့နယ်မှ အိုင်သနည် မွတ်လအိတောင်ကို

ကပ်ကျင့် အနီးကပ် ဆွဲရိုက်ထားပုံ

မွတ်လအိတောင် ယဉ်ကျေးစနစ်မှ

တောင်ထွက်စေတီပေါ်တက်ရသော လူသွားလမ်းအစဉ်



မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်၏ တပည့်
များ အလှူခံပြီး ဆောက်လုပ်နေသော
ဓမ္မာရုံကြီးဖြစ်ကြောင်း၊ မွတ်လအိ
တောင်သို့ ဘုရားဖူးလာကြသော
ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များ ညအိပ်
တည်းခိုရန်ဖြစ်ကြောင်း ကားဒရိုင်ဘာ
က ပြောပြသည်။

ဓမ္မာရုံအတွင်းမှာ အခန်းများရှိပြီး
ရဟန်းသံဃာတော်များ သီးသန့်၊
အမျိုးသားများအတွက် သီးသန့်၊

အမျိုးသမီးများအတွက် သီးသန့်
ခွဲခြားထားသည်။

ထိုအခန်းများတွင် ထိုင်းနိုင်ငံထု
ပလတ်စတစ်ဖျာများ၊ ခေါင်းအုံးများ၊
အိပ်ရာခင်းများ၊ ခြံစောင်များ
အမြောက်အမြား ထားရှိသည်။ ဘုရား
ဖူးညီသည် အနည်းဆုံး တစ်
လောက်အတွက် ပြည့်စုံပါသည်။

ထိုဓမ္မာရုံကြီး၏ အရှေ့ဘက်တွင်
လည်း အဆောက်အအုံ ဆောက်

www.burmeseclassic.com

ဆဲ ရေပ်တစ်ဆောင်ရှိသည်။ ထို အဆောင်မှာလည်း ဘုရားဖူး ညွှန်သည်များ ညအိပ်ညဉ့်နေ တည်းခို ရန်အတွက် ရွှေကုက္ကိုလ်မြိုင်ဆရာ တော်၏ တပည့်များက အလှူခံ၍ ဆောက်လုပ်နေသော ဓမ္မာရုံဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။

ထိုဓမ္မာရုံများတွင်လည်း ဖျာများ၊ အိပ်ရာခင်းများ၊ ခေါင်းအုံးများ၊ စောင် များ၊ ရဟန်းသံဃာ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်တို့ အတွက် အနည်းဆုံး (၃၀)ဦးစာမက ပြည့်စုံနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားဖူးများအတွက် အဆင်ပြေလှ သေးသည်။

ဓမ္မာရုံ ဆောက်လက်စ အဆောက် အအုံကြီးနှစ်ခုနှင့် ပေ(၅၀)ခန့်အကွာ တွင် အင်္ဂတေရေလှောင်ကန်ကြီး ဆရာပြည့်ရှိသည်။ ရေခပ်ချိုးရန် ထားခွက်များ၊ ရေလဲများ၊ ဆပ်ပြာ များလည်း အဆင်သင့်ရှိသည်။

ထိုရေကန်မှာ ရဟန်းသံဃာများနှင့် အမျိုးသားများ ရေချိုးခြင်း၊ မျက်နှာ သစ်ခြင်း၊ ခြေလက်ဆေးခြင်း ပြုရ ကြောင်း ကားဒရိုင်ဘာက လိုက်ပြ သည်။

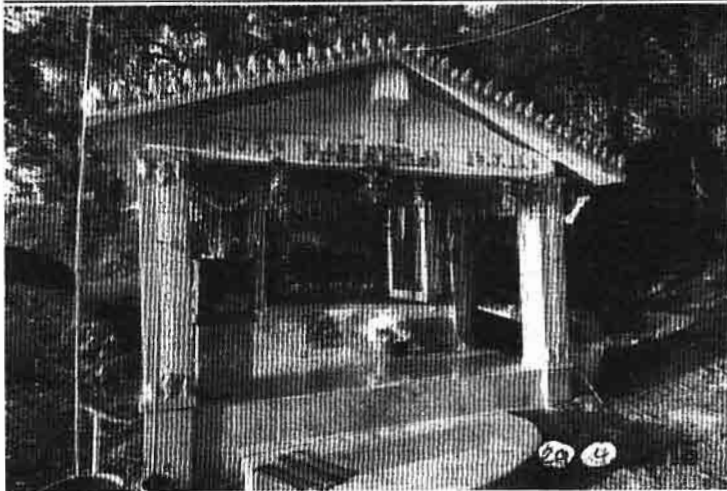
အနည်းဆုံး ပေခြောက်ထောင် အတန်မြင့်သော ဤ မွတ်လအိတောင် သီမှာ ရေပြည့်လျှံ ပေါများနေသည်မှာ အထူးဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။ ရေကို လက် နှစ်ဘက်ကြည့်ရာ ရေခဲရေလို အေးစက် နေသဖြင့် ရေချိုးရန် မဆိုထားနှင့် မှုန်နာသစ်ရန်ပင် အတော် စဉ်းစားရ သေးသည်။

ညနေ(၆)နာရီကျော် အချိန်ဖြစ်၍ နေပြင်းတွေ များစွာ ကျလာသည်။ ထိုအခါတွင် အလွန်အေးမြလှ၏။

အနွေးထည်ဝတ်ပြီး ဦးထုပ်ပါ ဆောင်းလိုက်ရသည်။ နွေရာသီမှာပင်



▲ ကမ္ဘင်္ဂါကျေးကျောင်းဆောင်တွင် မွတ်လအိတောင် ရှင်အလှူတော် မွတ်လအိတောင်ထွတ် တောင်လမ်းစာမပု ဘာဝါ (ကမ္ဘင်္ဂါကျေး)ကျောင်း



ဤမျှအေးမြပါက ဆောင်းရာသီ၊ မိုးရာသီတို့တွင် ကျွန်ုပ်တို့ တောင်ပေါ် မှာ ညအိပ်နိုင်မည် မထင်ပေ။

ရေကန်နှင့် ပေ(၅၀)ခန့်အကွာတွင် သွပ်မိုးအစိမ်းရောင် အဆောက်အအုံ တစ်ခုရှိသည်။ အဆောက်အအုံ အတွင်းမှာ ကျောက်လုံးကြီးနှင့် ရုပ်တု များရှိသည်။

'အဲဒါ တိုးတိုး(ကျောက်လုံးကြီး)ကျောင်းပဲ။ လင်ယားစံတွဲတွေ ဒီနေရာမှာလာပြီး မောင်နှမလို နေပါ့မယ်လို့ အပ်နှံကတိပေးရ တယ်။

ပြီးတော့ ဘုရားတောင်ထွတ်ပေါ်ကို ပတက်ခင် ဒီနေရာမှာ ဘေးရန်ကင်းဖို့ အတိုးကာကွယ်ပေးဖို့ ဖိကိုက်ကို အပ်နှံ ဆုတောင်းကြရတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကားဒရိုင်ဘာက အတွေ့အကြုံများသူပီပီ ကျွန်ုပ်ကို လိုက်ပြရင်း သိသင့်သည်များကို ပြော ပြပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

မိကရင်ကျောင်း ဆရာတော်နှင့် မြဝတီတောရတိုက်ကျောင်း တိုက်အုပ် ဆရာတော်တို့နှစ်ပါးက သိမ် အဆောက်အအုံတွင် သီတင်းသုံး

www.burmeseclassic.com

နေထိုင်သော မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်က တာဝန်ချထားပေးသည့် မွတ်လအိ တောင်ကျောင်း ဆရာတော်လေးထံ သို့ သွားရောက်တွေ့ဆုံရင်း ညအိပ် တည်းခိုရေးကိစ္စ သတင်းများ ပို့နေပါ သည်။

ထိုဆရာတော်လေးမှာ (၅)ဝါသာ ရှိသေးပြီး စကားနည်းကြောင်း ကား ဒရိုင်ဘာက ပြောပြသည်။ အချိန်မှာ ည(၇)နာရီရှိပြီ။

ကဲ ညဘက် ဘုရားတက်ဖူးရအောင် ပိုးချုပ်နေပြီ။ လက်နိပ်တတ်ပြီးတွေ ယူလာ ကြ

ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ ဆရာ တော်(၂)ပါးနှင့် လူဒကာ(၂)ဦး ဓာတ်မီးကိုယ်စီဖြင့် ဘုရားဖူးလမ်း အတိုင်း သွားကြစဉ် နောက်က ဘုရား ဖူးကားတစ်စီး ကားရပ်နားစခန်းသို့ ဆိုက်ရောက်လာသည်။

ကားရပ်နားစခန်းမှ ဘုရားစေတီ ရှိရာ တောင်ထွတ်သို့ အသွားလမ်းမှာ အချို့နေရာ မြေသား၊ အချို့နေရာမှာ အင်္ဂတေအနည်းငယ်ဖြင့် လှေကားထစ် လုပ်ပေးထားသည်။ လမ်းအကျယ်မှာ (၆)ပေခန့်ရှိ၍ အတက်များသာဖြစ် သည်။ အချို့နေရာမှာ လမ်းနှစ်ခွ လုပ်ပေးထားသည်။

လမ်းတစ်ခွက မတ်မတ်တက်ရပြီး နောက်လမ်းတစ်ခွမှာ ပြေလျော့လျော့ ကွေ့ပတ် ပြုလုပ်ပေးထားခြင်းဖြစ် သည်။ မှောင်နေသဖြင့် ဘေးဘယ်ညာ ဘာမှ မမြင်ရပါ။

နင်းမြူများကြောင့် အေးစိမ့်နေသလို လေတဟူးဟူး တိုက်ခတ်နေ၍ ပိုအေး ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့(၄)ဦးထဲမှာ တောရ ကျောင်း တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဦးသောဘိတသာလျှင် ဤဘုရားသို့ ငယ်စဉ်က တစ်ခေါက်သာ ရောက်ဖူး

၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



မွတ်လအိဘုရားတောင်သိမ်တော်

မွတ်လအိဘုရားတောင်ထွတ်သို့ ဘတက်လမ်းတောင်ကျောင်းရှိ ထိုင်ဖုန်းရန် သစ်လားနံတန်း



၂၉ (၄) ၂၀၁၆

သဖြင့် ရှေ့မှ ဦးဆောင်သွားပါသည်။ ကျွန်(၃)ဦးကတော့ ယခုမှ ပထမ အကြိမ် ရောက်ဖူးကြခြင်းဖြစ်၍ နောက်မှ လိုက်ကြရသည်။ နားလိုက် တက်လိုက်နှင့် သွားကြရာ (၇)နာရီ (၉)မိနစ်ခန့်တွင် တောင်ကုန်းထိပ်၌ စေတီငယ်တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ကြရ သည်။ ရင်ပြင်ကို အင်္ဂတေ ခင်းထား ပြီး အကာအရံ မရှိပါ။ ဉာဏ်တော်(၉) တောင်မျှသာ ရှိမည်ထင်သည်။

အိစေတီတော်က အမျိုးသမီး ဒကာမတွေ သီလရုပ်တွေ ဖူးရတဲ့ စေတီပေါ့။ ဒေသန်

တွေကတော့ လွယ်လွယ်ကူကူပဲ။ ဦး ဘုရားလို့ ခေါ်ကြတယ်။ မြဝတီတောရ တိုက်အုပ်ဆရာ တော်က ရှင်းပြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အား လုံး ထိုစေတီရင်ပြင်တွင်ထိုင်၍ ဦး ရင်း ခေတ္တ အမောဖြေကြသည်။ ထိုနောက် ဆက်တက်ကြရမည် သည်။ အတက် တော်တော်မဟုတ် သဖြင့် မကြာခဏ ထိုင်နားကြရသည်။ အင်္ဂတေလှေကားထစ်များရှိ၍ တောရ ကျောင်းသို့ တွေ့ရသည်။ ည(၇)နာရီ (၂၀)မိနစ်ခန့် မွတ်လအိတောင်ထွတ် ဆိုတော်မူ



• မွတ်လအိတရားတောင်ထွတ် အတက်လမ်းအစ

ကျောက်လုံးကြီးအနီးရှိ ထိုင်နေသော ဝိဇ္ဇာဂုဏ်တု

• မွတ်လအိတရားတောင်ထွတ် တက်လမ်းအစ

ကျောက်လုံးကြီးအနီးမှ တောင်ထောင့်ဆီသွားထက်ရှိဂုဏ်တု

စေတီရင်ပြင်သို့ ရောက်ရှိကြသည်။ ဘုရားရင်ပြင်တော်မှာ အင်္ဂတေ ခင်းထားသည်။ အကာအရံမရှိပါ။ အင်္ဂတေအုတ် (၃,၄)လုံး ထပ်၍ စီထား ခြင်းသာရှိသည်။

ရင်ပြင်တော်ပတ်လည်မှာ ဆိုလာ ငြားနှင့် မီးလင်းသော မီးမောင်းငယ် များ (၄,၅)လုံးခန့် ရှိသော်လည်း အချို့မှာ မီးမလင်းသဖြင့် စေတီတော် တို့ ခပ်မှောင်မှောင်ပင် ဖူးမြင်ရသည်။ ဉာဏ်တော် (၁၁)တောင်ခန့် ရှိမည်ဟု ထင်ရပါသည်။

ဒီစေတီတော်ကို ဒေသခံတွေက ယောက်ျားဘုရားလို့ ခေါ်ကြတယ်။ ဘယ် အမျိုးသမီးမှ ဒီဘုရားရင်ပြင်ဘက်ကို လာဖူးလို့မရဘူး။ အမျိုးသားတွေသာ လာဖူး လို့ရတယ်။

ဟိုအောက်က မိန်းမဘုရားက ခြေတစ် လှမ်းတောင် ကျော်လာခွင့်မရှိဘူး။ မလိုက် ခာရင် ချက်ချင်း လေကြီးမိုးကြီးကျတယ်' မြဝတီတောရတိုက်ကျောင်း တိုက်

အုပ်ဆရာတော်မှ ရှင်းပြသည်။ ကျွန်ုပ် တို့အားလုံး ရင်ပြင်ပတ်လည်တွင် နေရာယူပြီး ဦးချရှိခိုးခြင်း၊ ပရိတ်တော်၊ ပဋ္ဌာန်းတော်များ ရွတ်ပွားပူဇော်ခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ အမျှဝေခြင်းများ ပြုကြ ပါသည်။

'ဒီတောင်ပေါ် အတက်လမ်းမှာ ဒူးတွေ တုန်တယ်။ တစ်ခါတလေ ပူးခနဲ မိုက်ခနဲ တောင် ဖြစ်ချင်တယ်'

ဆရာတော်နှစ်ပါးက ထိုသို့ ပြောကြ သည်။ တစ်နေကုန် ခုရိုးကြမ်းကို မော်တော်ကားတွင် ထိုင်စီးခဲ့ကြရပြီး ယခုလို မမြင်မစမ်းတွင် တောင်ထွတ် ပေါ် ခြေကျင်တက်ရသဖြင့် ကျွန်ုပ် လည်း အသည်းတုန်အူတုန် ဖြစ်ရ သည်။ သို့သော် ဘုရားတန်ခိုးတော် ကြောင့် အန္တရာယ် မဖြစ်ကြပါ။

'မိုကောက်ကပ်ကို မျောကြည့်ပါဦး။ ကြယ် တွေက နီးနီးလေးပဲ။ လက်နဲ့ လှမ်းဆွဲရင် ပီတော့မလောက် ထင်ရတယ်'

ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်သဖြင့် အားလုံး ကောင်းကင်ပေါ် မော့ကြည့်လိုက်ကြ သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မှောင်မိုက် နေပြီး တိတ်ဆိတ်လွန်းလှသည်။ လေတဟူးဟူးနှင့် အေးစိမ့်နေသည်။ မိမိတို့ကိုယ် ကောင်းကင်ပေါ် ရောက် နေသလို ခံစားရသည်။

'တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကို အရှင်လတ် 'လတ် ရောက်နေသလိုပဲ' 'လူဖြစ်ရကျိုး နှပ်သွားပြီ' 'နှတ်သား။ နှတ်သားတွေ စကားပြောသံ တောင် ကြားနေရသလို ထင်ရတယ်'

ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်စီ ခံစားချက်များကို ပြောနေမိကြသည်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ရှင် သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်က ကပ္ပရသေ့ ကြီးကို ချီးမြှင့်ခဲ့သော ဆံတော်ကို ဌာပနာပြီး တည်ထားသော စေတီတော် ဖြစ်၍ 'မွတ်လအိဆံတော်ရှင်ဘုရား' ဟု ထင်ရှားကျော်ကြားရခြင်း ဖြစ်ပေ သည်။ အနှစ်နှစ် အလလက ရောက်ဖူး ချင်သော နေရာကို ယခု ရောက်ဖူး လေပြီ။

'ကဲ ပြန်ဆင်းကြပယ် မနက်စောစောမှ တစ်ခါ ပြန်တက်ဖူးကြတာပေါ့' မိကရင်ဆရာတော် ဦးဝဏ္ဏိဝေမှ

www.burmeseclassic.com



◆ သံဃိကလုံကို မယူဆသော ဘုရားဖူး အမျိုးသမီးတစ်ဦး

◆ သံဃိကလုံကို မယူဆသော ဘုရားဖူး အမျိုးသမီးတစ်ဦး



နှိုးဆော်၍ ပြန်ဆင်းခဲ့ကြသည်။ ညအိပ်ရပ်နားစခန်းသို့ (၁၅)မိနစ်ခန့် မျှနှင့် ရောက်ကြသည်။ အဆင်းမှာ တော်တော် မြန်ပါသည်။

‘ဆွမ်းစားရပ်မှာ သက်လွတ် မုန့်တီနဲ့ မုန့်တီသုပ် သွားစားကြပါဦး’

ဓမ္မာရုံသို့ရောက်သည်နှင့် ကားဒရိုင် ဘာ မောင်ကစီ (ခ) အောင်မျိုးချစ်က လာဖိတ်သဖြင့် ဆွမ်းစားရပ်သို့ ကျွန်ုပ်နှင့် မောင်ကျော်လှ လိုက်သွားပြီး မုန့်တီဟင်းရည်နှင့် မုန့်တီသုပ်တို့ကို

၇၀ နှစ်ပြည့်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စားကြသည်။ သက်လွတ်ဖြစ်သော်လည်း စား၍ အလွန် ကောင်းပါသည်။ ဗိုက်ဆာ နေသောအချိန်ဖြစ်၍ အလွန် မြိန်ပါ သည်။

‘ဒီမှာ လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ သောက်ကြဦး၊ လက်ဖက်ရည်ကြမ်း လဲသောက်ကြ၊ မုန့်တွေလဲ ကြိုက်ရာ စားကြ။ ဒီမှာ ဘာမှ အားနာစရာ မရှိဘူး’

ဆွမ်းစားရပ်တွင် မြိုင်ငူကြီးဆရာ

တော်၏ တပည့် ဦးပွင့်၊ ဦးဝိသာရနှင့် ရသေ့ဦးခန္တီတို့က ဖော်ရွေစွာ ဧည့်ဝတ် ပြုကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ကော်ဖီသောက် လက်ဖက်ရည်ကြမ်းလည်း သောက်၊ မုန့်ပုံးထဲက မုန့်တွေလည်း ယူစား သဖြင့် ဗိုက်ပြည့်သွားသည်။

‘အကာတို့ကို ဖွတ်လအိဆေးဖြစ်စုံ စိမ်ရည် တိုက်လိုက်ဦး၊ အညောင်းအညာအကိုက် အခဲတွေပျောက်ပြီး လန်းဆန်းသွားအောင် ဦးပွင့်၊ ဝိသာရမှ ပြောလိုက်သဖြင့် ရသေ့ကြီးဦးခန္တီက ကျွန်ုပ်တို့ကို ဆေးဖြစ်စိမ်ရည်တစ်ခွက်စီ ခပ်ပေး သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ သောက်လိုက်ကြ၏။

ချိုချဉ်ခါးပြင်းရှုအရသာ ရှိပါသည်။ ဆေးဖြစ်စုံကို လူတစ်ဖက်လောက် ပလတ်စတစ်ပုံးကြီးဖြင့် စိမ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖွတ်လအိတောင်ထိပ်တွင် ပေါက် သော ဆေးဖက်ဝင်အပင်တို့၏ ပဉ္စ ငါးပါးကို ခုတ်စဉ်းပြီး ထန်းလျက်နှင့် ရေကျက်အေး ထည့်စိမ်ထားခြင်းဖြစ် ကြောင်း ရသေ့ဦးခန္တီမှ ရှင်းပြပါသည်။

ဦးခန္တီမှာ အသက်(၆၃)နှစ်ရှိပြီး ဤ တောင်တွင် (၁၃)နှစ်ကြာပြီဟု သိရ သည်။ ရသေ့ဝတ်ဖြင့် (၁)ဝါမျှသာ ရှိသေးကြောင်း ပြောပြသည်။

ထိုဦးရသေ့၏ ဇာတိမှာ လှိုင်းဘွဲ့ မြို့နယ်၊ တောင်ကလေးရွာဖြစ်ပြီး ဦးပွင့်၊ ဝိသာရမှာ အသက်(၄၅)နှစ်၊ ရဟန်းဝတ်တာ မကြာသေး၊ ဇွဲကပင် တောင်ခြေ၊ ဖာနန်ရွာဇာတိဖြစ် ကြောင်း သိရှိရသည်။ အလွန်ဖော်ရွေ သူများ ဖြစ်ကြသည်။

ရွှေလဆက်ဖတ်ပါရန်

အောင်စ (LLB)

အသိကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်



ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်သေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် နာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရတာကတော့ ဓမ္မတာ ခေါ် လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသား ခေါ်ပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်း ကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရလည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ ဘုန်းမာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု ထုတ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်း မာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေး များ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် ကျော့ နှစ်ကျော့တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်း ခြင်းဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပေါ် လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညို ခြေရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊သထက် ဝ၊ လာ ကြပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ တာလည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ ဆော့တာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဗိုက်ပူနံကား ငါးစိပူခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက ဆက်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ဆေးကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ဆရာသွားပါတယ်။ ဆရာကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ ကို အကုန်ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက -

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု သော အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ဆတ်မိရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ. . .

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

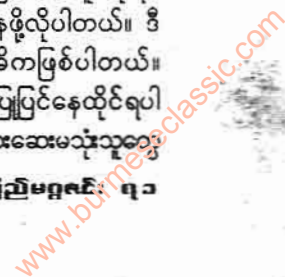
“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တာ တတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါ မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ



ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ချွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနှံဝမ်းကိုတော့ မှန်မှန် နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထေခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”



၇၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာဆီလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရှောင်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

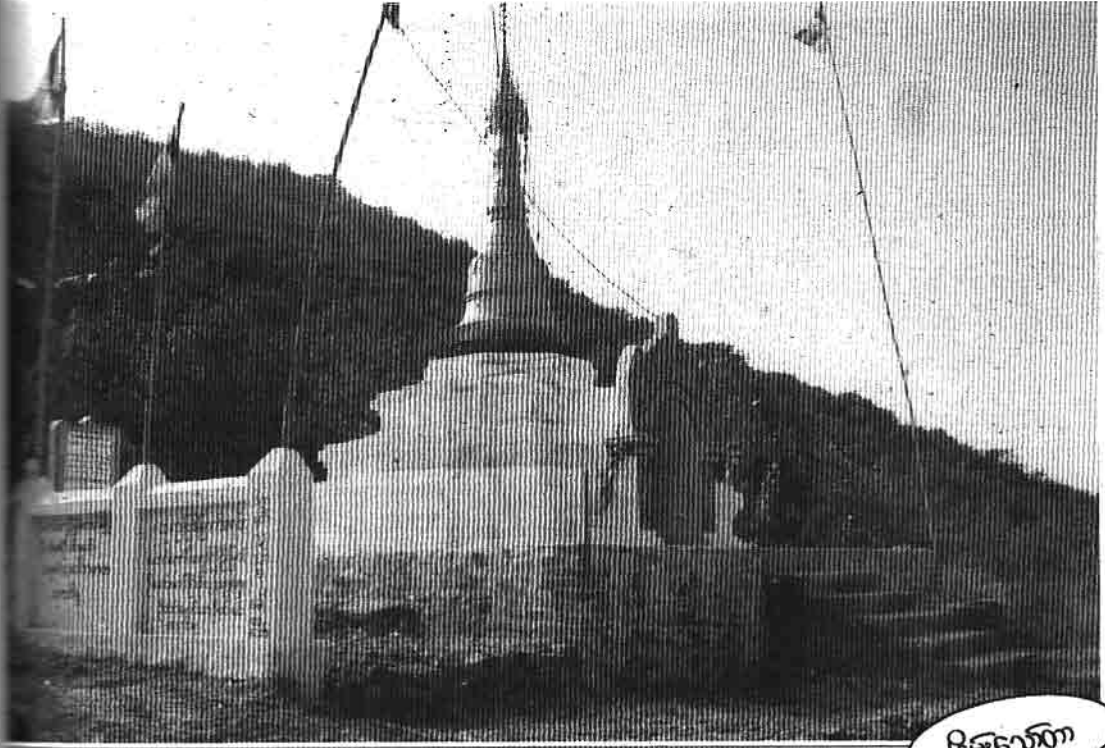
“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဇူလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေ မွဲခြောက်ခြင်း၊ အပူအပိန့်အတွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်နံ့များ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံမှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလုံအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညတိပ်ရာထဲ ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မပြေသေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (စ) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဝန်း - ၀၁၆၃၀၇၁၊ ၀၉၇၃၁၇၂၂



▲ ထောင်မြို့တော်

မြို့အသစ်က

ဓမ္မဝိမာဏာရ စန္ဒာစုန်းပေါ် နှင့်

ကြည့်ညိုဖွယ် ရဟန်းတော်တစ်ပါး (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

‘ထောင်သမိုင်းကြောင်းကော ကြား နှုတ်ဖူးသလား’

‘ထောင်သမိုင်းကတော့ တောင်ရှေ့ ဣန္ဒာ ဦးပြေအေးက သေသေချာချာ ပြောနိုင်ပါတယ်။ အသီးအနှံသိမ်းချိန် ဆီတော့ အိမ်မှာပဲ ရှိပါလိမ့်မယ်။ ဒီက အထီပုထိုး သာသနိကအဆောက် အုံတော့ကို စောင့်ရှောက်တဲ့ ဂေါပက အဖွဲ့ဝင်လဲဖြစ်လို့ သွားမေးသင့်တယ်။ ဒီကနေ သိပ်မဝေးလှပါဘူး’

သိပ္ပံစံ၍ သုံးမိုင်ခန့်အကွာရှိ တောင်
BMA, December, 2015.

ရှေ့ရွာသို့ သွားကာ ဦးပြေအေးနှင့် တွေ့ဆုံ မေးမြန်းဖြစ်ခဲ့သည်။

‘စာတွေ့တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မိဘ ဘိုးဘွားတွေ လက်ဆင့်ကမ်း ပြောကြ တာပါ။ ရှေးတုန်းက အားအင်ပြည့်ဝတဲ့ နွားကြီးတစ်ကောင်ရှိတယ်။ နွားတွေက သူသွားရာ နောက်က လိုက်ပြီး အစာ ရှာစားကြရသတဲ့။

အခု နန်းမြင့်တောင်ဆိုတာ နွားပြင်း တောင်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ နွားကြီးက တခြားနေရာတွေမှာ ကျက်စားပေမယ့် ဒီတောင်ကြီးပေါ်ကို လုံးဝတက်ရောက်

ခြင်းမရှိဘူးတဲ့။

လူတွေပိုင်းအံ့ခြောက်လုန့်ပြီး မောင်း ပေမယ့် ဒီတောင်ကို လုံးဝ မတက်လို့ နွားကြီးတောင်မှ တက်ဖို့ပျင်းတဲ့တောင် ဆိုပြီး နွားပျင်းတောင် ခေါ်တာလို့ ဆို ပါတယ်။ နောက်တော့ “နွားပြင်း” တောင်ဖြစ်လာတယ်။

ဒီနွားကြီးဟာ ခွာယက်ပြီး တွန်လိုက် ရင် နွားတွေအားလုံး စုဝေးလာကြ တယ်။ နွားထိန်း၊ နွားမင်းကြီးလို့ဆိုကြ တယ်။ သူသေသွားတော့ ဂူကလေးထဲ မှာ မြှုပ်နှံသင်္ဂြိုဟ်ပြီး နွားပြင်းဂူလို့

www.burmeseclassic.com



အောင်မြင်ထင်ရှားစွာ ရုပ်ပွားတော် နှင့် ဖွဲ့စည်းပုံတော်အတိုင်း

ခေါ်ကြတယ်။ နွားပြင်းတောင်ရဲ့ တောင်ဘက်မှာ ရှိပါတယ်။

နွားပြင်းတောင်ပေါ်မှာ ပုဂံခေတ် ဘုရင်တစ်ပါးလာပြီး စေတီငယ်တစ်ဆူ တည်ခဲ့ဖူးသတဲ့။ တောင်ထက်ဝက် လောက်မှာ "မောင်းမင့်" အတက်ဆို တာရှိတယ်။ ဘုရင်စေတီ တည်တုန်း က မောင်းမတွေ မတက်နိုင်လို့ ထိုင်ခို ရတဲ့နေရာတဲ့။

၇၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့နယ်ဂုဏ်း

အင်္ဂလိပ်ခေတ်လောက်မှာ ဝိနည်း လေးစားတဲ့ စာတတ်ဆရာတော် ဦးဝိလာသ ကြွရောက်ပြီး စာသင်ထိုက် ဖွင့်တယ်။ သံဃာအပါး(၄၀)၊ သီလရှင် (၄၀)ကျော်လောက် စာပါသင်ယူကြ တယ်။ ဝိနည်းလေးစားတဲ့ ဆရာတော် ဖြစ်လို့ သီလရှင်ဆိုရင် (၃)ယောက်နဲ့ အထက်လာမှ ကန့်လန့်ကာ သုံးထပ် ကာပြီး စာချပေးတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

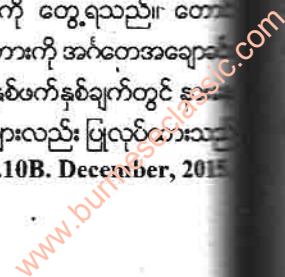
ဦးဝိလာသနောက် ဆက်ခံတဲ့ ဦးဖာဂရဟာ ပခုက္ကူ ရွှေကူတိုက်ကို ကျောင်းထိုင်ဖို့ ကြံသွားတော့ တဖြည်း ဖြည်းနဲ့ စာသင်တိုက် ပျက်သွားတယ်။ အဲဒီထဲက သီလရှင်ဒေါ်ဝကြီးဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ မိလိုက်သေးတယ်။ သူ က သံဃာတွေကိုတောင် ပြန်ပြီး စာ ချပေးနိုင်တယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ ရှစ်နှစ်လောက်က ထင်ပါ တယ်။ နွားပြင်းရွာသား ဦးထွန်းအောင် ဆိုတာ တောထွက်ရဟန်းဝတ်ပြီး နွားပြင်းတောင်မှာနေတော့ နန်းမြင့် တောင်လို့ နာမည်ပြောင်းလိုက်တယ်။ တောင်ခြေက နွားပြင်းရွာကိုယ် "နန်းမြင့်" ရွာလို့ ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ်ကြ ပါတယ်။ နွားပြင်းတောင်ခေါ် နန်း မြင့်တောင်က မြင်းခြံမြို့နယ်ထဲမှာ ရှိပြီး နွားပြင်း(နန်းမြင့်)ရွာက တောင်သား မြို့နယ်ထဲမှာ ပါဝင်ပါတယ်။

အခုလို မောင်ရင်ပေါ်ချောက်က ဆရာတော်ဦးဖိုးပြီး မွမ်းမံပြုပြင်တဲ့အခါ သာသနိက အဆောက်အအုံတွေထဲ တိုးတက်ပြီး ယုန်ထောင်၊ တောလိုက် အကုသိုလ်အမှုတွေလဲ ပပျောက်သွား တယ်။ သစ်တောပြုန်းတီးမှုလဲ လျော့ ပါးလာလို့ သိပ်ကို ကောင်းပါတယ်။

ဦးပြေအေးက သူ့သိသမျှ ပြောပြ သည်ကို မှတ်သားပြီးနောက် နန်းမြင့် တောင်ခြေသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ တောင် တက်ကားလမ်း ဖောက်လုပ်နေမှု မြို့ သေးသဖြင့် စောင်းတန်းလှေကားမှတ် တက်ရောက်ကြည့်ညိုခဲ့သည်။

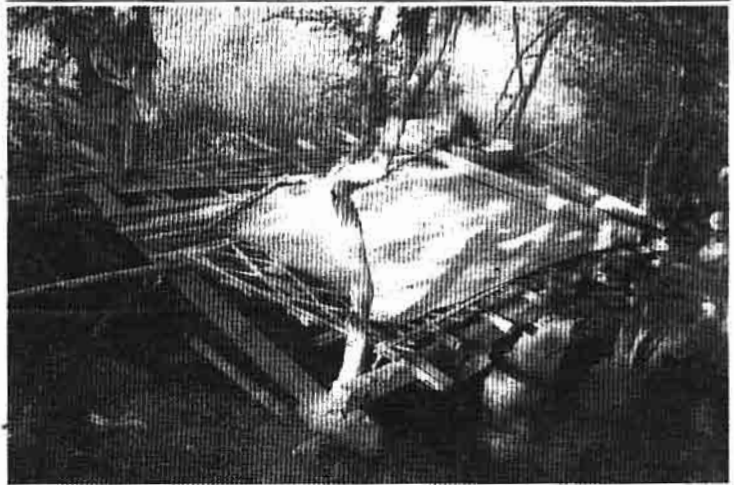
တောင်ခြေ စောင်းတန်းဦးထွန်း "မွေဝိဟာရ ရွှေကုန်းပေါ်" ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်ကို တွေ့ရသည်။ တောင် တက်လှေကားကို အင်တေအချောဆုံး ကာ ဘေးနှစ်ဖက်နှစ်ချက်တွင် နွားရန် ထိုင်ခုံများလည်း ပြုလုပ်ထားသည်။





◆ မတ်တော်အနီးမှ ထောင်ခြေရှာခြင်း

◆ ရှာဖွေတွေ့ရှိရသောနေရာ

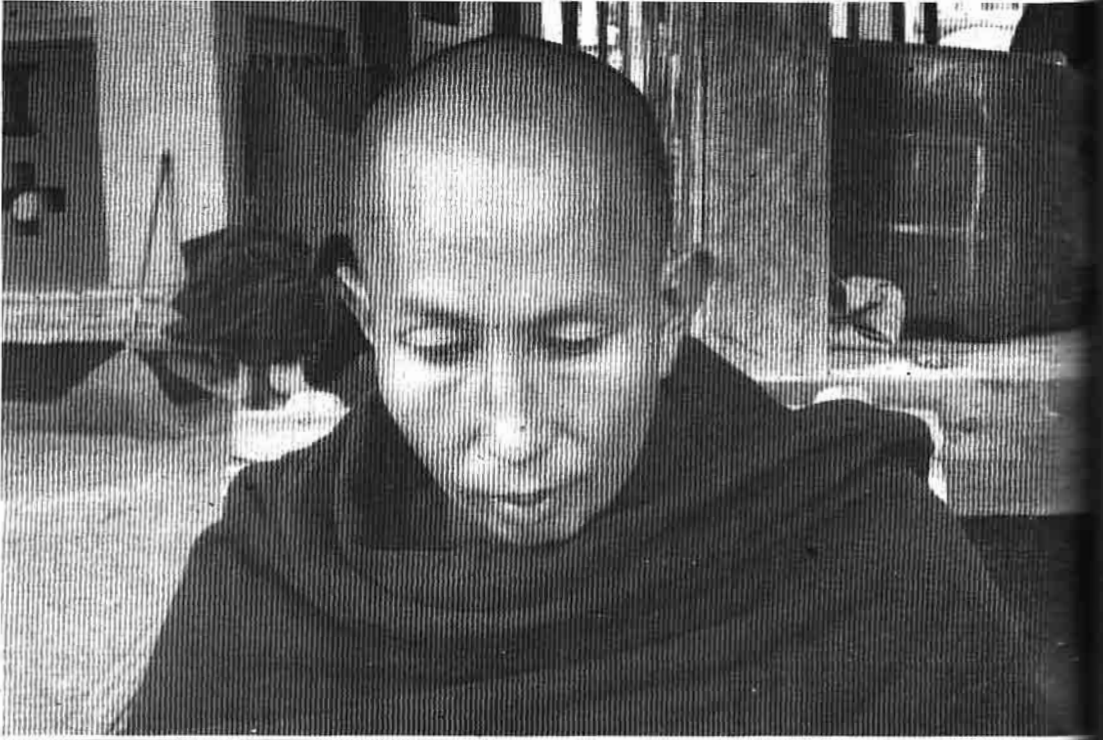


တို့ တွေ့ရသည်။
 မတ်တော်သော အချိုးအကွေ့များ
 သွင်း နောက်မှိုပါ အုတ်ခုံများ ထားရှိလေ
 အပြင်ကြောက်သူများအတွက် စိတ်
 သက်သာရာရစေ၍ အကာအရံသဖွယ်
 ထည်း ဖြစ်သောကြောင့် ကောင်းမွန်လှ
 သော အစီအစဉ်ဖြစ်သည်။
 အမြင့် သုံးပုံတစ်ပုံခန့်တွင် စေတီ
 သံတစ်ဆူနှင့် အုတ်တိုက်ကျောင်း
 သစ်ဆောင်တွေ့ရသည်။ “နန်းမြင့်
 ဆောင်လတ် ဓမ္မဝိဟာရ ရွှေတုန်း
 သီကျောင်းတိုက်” ဟူသော ကမ္ဘည်း
 အတူ “ငါသည် မုချသေရမည်။
 အချိန်ပိုင်းသာ လိုသည်။ ထိ.သိ.
 သတိ” ဟူသည့် စွန်းလွန်းဝိပဿနာ
 ဆောင်ပုဒ်ကိုလည်း တွေ့မြင်ရသည်။
 ကျောင်းတိုက်မှာ သော့ခတ်လျက်
 နှုတ် သီတင်းသုံးရဟန်း အပြင်သို့

ထွက်ကြွနေဟန်ရှိသည်။ အနီးရှိ ရေ
 ကန်တွင် သုဉ္ဇ ခုနစ် လျှာဒါန်းကြောင်း
 ကမ္ဘည်းစာ တွေ့ရလေရာ ဦးပြေအေး
 ပြောပြသည့် စာသင်တိုက် တည်ရှိစဉ်
 က ကောင်းမှုအလှူဖြစ်သည်ဟု ယူဆ
 ရသည်။

ထိုမှအထက် ထောင်ချိုးကျေ
 အထက်တွင် ဦးဝါယမအား အမှူးထား
 လျှာဒါန်းထားသော နဂါးရုံရုပ်ပွားတော်
 စံပယ်တော်မူသည်။ ထိုမှအတက်တွင်
 “မောင်းမင်္ဂလာတက်” ဟူသော
 ကမ္ဘည်းနှင့်အတူ အနည်းငယ် မတ်တော်

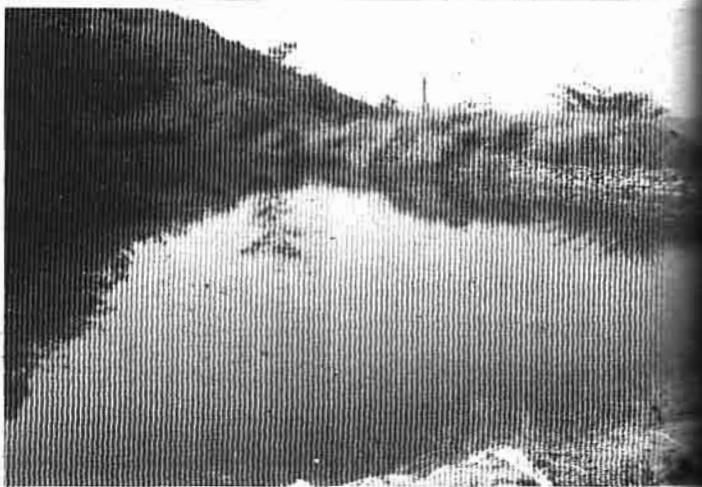
နက္ခတ္တဓာတ်မြေညီမဂ္ဂဇင်း ၅၅



◆ သာသနာပြုရဟန်းတော် အရှင်ဦးညွှန်

စောက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။
 အနီးတွင် နားနေရန် သွပ်မိုးဇရပ်
 တစ်ဆောင်ရှိသည်။ လမ်းအကွေ့ချိုး
 ဖြစ်သောကြောင့် တောင်လယ် ရွှေ
 ကုန်းပေါ်ကျောင်းနှင့် အောက်ခြေကို
 စီးမိုး မြင်တွေ့နိုင်လေသည်။
 ထိုမှအထက် တောင်စောင်းတစ်ခု
 တွင် “ဝိဇ္ဇာဂူ”ကို မြင်ရသည်။
 ကျောက်တုံးများ ကာရံထားသော မြေ
 လိုဏ်ဂူငယ်နှင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်ရန်
 နေရာအခင်းတစ်ခု ရှိသည်။ ဝိဇ္ဇာဂူနှင့်
 မနီးမဝေးရှိ သစ်ပင်ရိပ်မှ ဝါးအခင်း
 ကလေးကား တိတ်ဆိတ်အေးချမ်းလှ
 သော ရုက္ခမူကျောင်းကလေး ဖြစ်လေ
 သည်။
 ထိုတောင်စောင်းထိပ် ကမူတွင်
 အောင်သိဒ္ဓိစေတီကို အရှေ့လှည့်မှန်နှင့်
 ဖူးမြော်ရသည်။ မှစ်တွင်းရုပ်ပွားတော်

◆ တောင်ထိပ်မှ မိုးကုလောင်းကန်



အနီး၌ ဗျည်းအက္ခရာတစ်ဝက်ကျော်
 ပါဝင်သည့် ကျောက်အုတ်ပိုင်းတစ်ခု
 တွေ့ရသည်။ အပြည့်အစုံ စုဆောင်း
 ရရှိပါက သမိုင်းဖြစ်စဉ်တစ်ခုခုကို ညွှန်း
 ဆိုဖော်ပြနိုင်မည်ဟု တွေးဆရလေ

သည်။
 ဆင်ခြေလျှောက်ကုန်းစောင်းမှ
 တန်းလှေကားသို့ ပြန်လာသော
 ရပ်တော်မူရပ်ပွားတော်ကြီးကို
 သည်။ ရှေ့သို့ လက်ညှိုးညွှန်းထား

သဖြင့် ဗျာဒိတ်ပေးရပ်ပွားတော်ဟု လည်း ခေါ်ကြသည်။ ရုပ်ပွားစေတီများ ၏ အလှူရှင်မှတ်တမ်းတွင် သက်တော် ချည်ဆရာတော်ဦးဝါယမကို အမျိုးထား လှူဒါန်းကြောင်း ကမ္ဘည်းစာများ တွေ့ ရလေသည်။

ရုပ်တော်မူရပ်ပွားတော်မှ စောင်း တန်းလှေကားအတိုင်းတက်၍ အသက် ချမြန်စပြုချိန်တွင် ရေကန်ကြီးတစ်ခု ကို မြင်ရသည်။ မိုးရေလျှောင်ရေကန် ဖြစ်သည်။ ကန်နံဘေးတွင် မောင်နှမ ဖြစ်ဟန်ရှိသော ကလေးနှစ်ယောက် ထိုင်နေကြသည်။

ဤနန်းမြင့်တောင်သို့ သတိပဋ္ဌာန် ဆရာတော်ဦးလောကတိဏ္ဍသည် ကြံ ရောက်၍ သာသနာပြုခဲ့ဖူးသည်။ ဆရာတော် ဦးလောကတိဏ္ဍသည် ဓတနာသီရိကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေ စဉ် (၁၃၁၆ ခုနှစ်ခန့်က ဖြစ်သည်။) အိပ်မက်ကဲ့သို့ အာရုံတွင် ပေါ်လာ သည်။

နန်းမြင့်တောင်ပေါ်သို့ တက်သွားရာ တောင်ထိပ်အလယ်သို့ ရောက်သွား သောအခါ အသက်(၁၅)နှစ်၊ (၁၆)နှစ် ခန့်အရွယ် မောင်နှမနှစ်ဦးကို တွေ့ရ၍ တလေးများက ဝတ်ဖြည့် ကန်တော့ကြ သည်။ ဆရာတော်က...

'မင်းဆိုး ဒီမှာရှိကြသကိုး၊ ချမ်းသာစွာ နေကြပေါ့၊ နောင်သာသနာပြုတဲ့အခါ မင်းတို့ လဲ မိထံပြီး ပိုင်းဝန်းကျင်ကြပေါ့' ဟု ဆို၍ သရဏဂုံချပေးလိုက် သည်။

နောင်တွင် ၁၃၂၃ ခုနှစ်၌ နန်းမြင့် တောင် အရှေ့ဘက်အခြေ ဓမ္မိဿရ တုန်းတော်၌ စေတီတော်များ တည် ဆောက် ပူဇော်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ (မြတ် ထေရ်မုနိ၏ ဘဝဖြစ်စဉ် စာမျက်နှာ ၃၁၊ ၃၂)



♦ ထောင်ကျရွာသား ဦးမြင့်သာ

ဆရာတော်ဦးလောကတိဏ္ဍ တွေ့ ခဲ့သော မောင်နှမမှာ ဘုမ္မိရတ်များဖြစ် ဟန်တူပါသည်။ ယခုတွေ့ရသော မောင်နှမမှာ အေးလှသော ရာသီဥတုမှ ကာကွယ်နိုင်ရန် လမ်းဘေး၌ စုပုံ ရောင်းချသော တန်ဖိုးနည်း အနွေး ထည်များ ဝတ်ဆင်ထားလျက် တစ်စုံ တစ်ယောက်ကို စောင့်မျှော်နေဟန်ရှိ သည်။

အတန်ကြာသော် ထင်းစည်းရွက် လာသည့် အသက်(၄၀)ကျော် အမျိုး သမီးတစ်ဦးရောက်လာသည်။ ကလေး များ၏ မိခင်ဖြစ်၍ ထင်းခွေရန် လာကြ ကြောင်း သိရသည်။

'ဒီရေကန်က နာမည်ဘယ်လိုခေါ် သလဲ'

'နာမည်တော့ မသိပါဘူး။ ရှေး ကတည်းက ရှိခဲ့တာ။ မိုးရေတွေစုထား ပြီး တောင်ပေါ်မှာနေတဲ့ ဦးပဉ္စင်းကိုရင် တွေ သုံးကြတယ်'

'ရေက နောက်ကျိနေပါလား။ သုံး လို့ ဖြစ်ပါ့မလား'

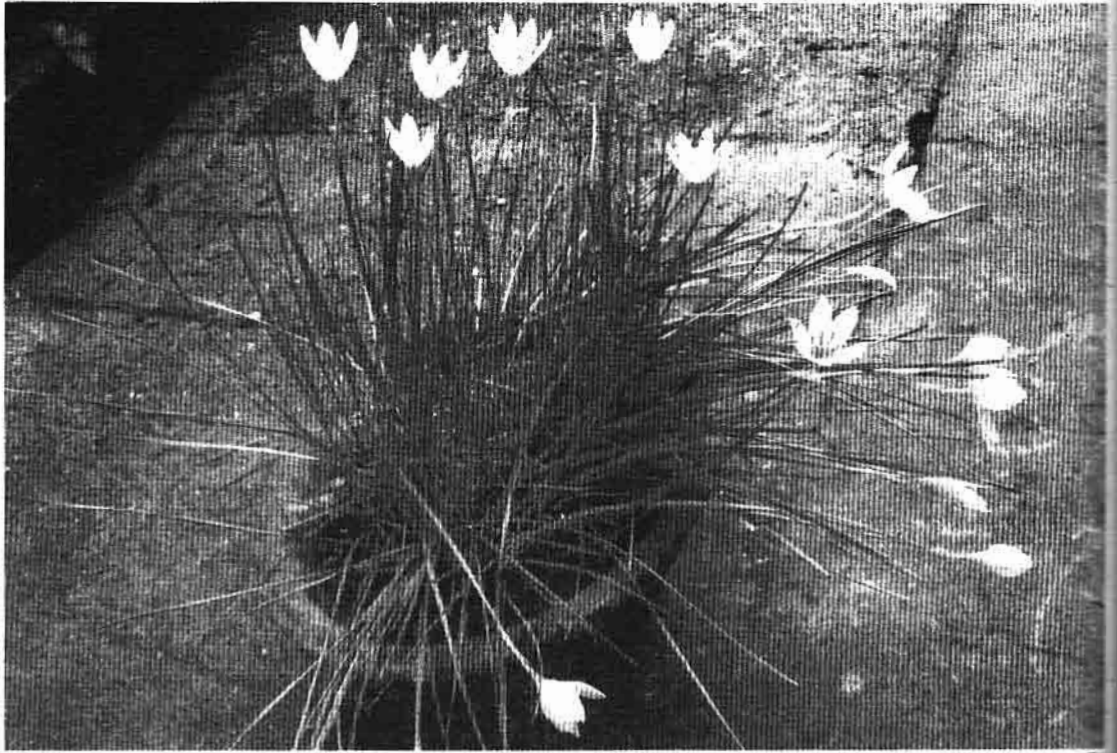
'အခု မသုံးတာ နှစ်၊နှစ်ရှိပြီ။ မောင်ရင်ပေါ် ဆရာတော်ကြီးက အောက်ကနေ ရေတင်လို့ရအောင်

လုပ်ပေးထားတယ်' ထင်းခွေလာသည့်မိသားစု ပြန်ဆင်း သွားပြီးနောက် နေလုံးသည်လည်း တောင်ထိပ်တွင် မေးတင်စမြူနေရာ တောင်ခြေသို့ ပြန်ဆင်းခဲ့လေသည်။

လောကဝံလှိုင်းဂယက်တွင် နိဗ္ဗိ တစ်ခါ မြင့်တစ်လှည့်ရှိခဲ့သော နန်းမြင့် တောင်ခေါ် နွားပြင်းတောင် သာသနာ မြေသည် ပဋိပတ်အကျင့်မြတ်ကို အား စိုက်ကြိုးပမ်းကြကုန်သော သံဃာ တော်များ၏ လုံ့လဥဿဟဖြင့် ပြန် လည်ပွင့်လင်းလာကာ အေးချမ်းဆိတ် ငြိမ်စွာဖြင့် ဓမ္မသုခ ရှာဖွေလိုသူတို့ အတွက်သာမက အပန်းဖြေ အနားယူ လိုသူများအတွက်လည်း သာယာလှ သောနေရာ ဖြစ်လေသည်။

မြင်းခြံ-တောင်သာ ကားလမ်း နံဘေး ပဝေးလှသော နေရာတွင် ရှိ၍ စောင်းတန်းလှေကားအတက် မှာလည်း များစွာ မမြင့်လှသဖြင့် ခရီးကြွလျှင် ဝင်ရောက်နားချိ ကြည့်လို သင့်လှပေသည်။





နံနက်သောသောသောရိုက် ပွင့်ကာစ နှင်းပန်းရေကြောမွှေးများ

ထက်မြက်စွာ

လောကဏ်အဆိုးများ လျှော့ပါးစေသည့်

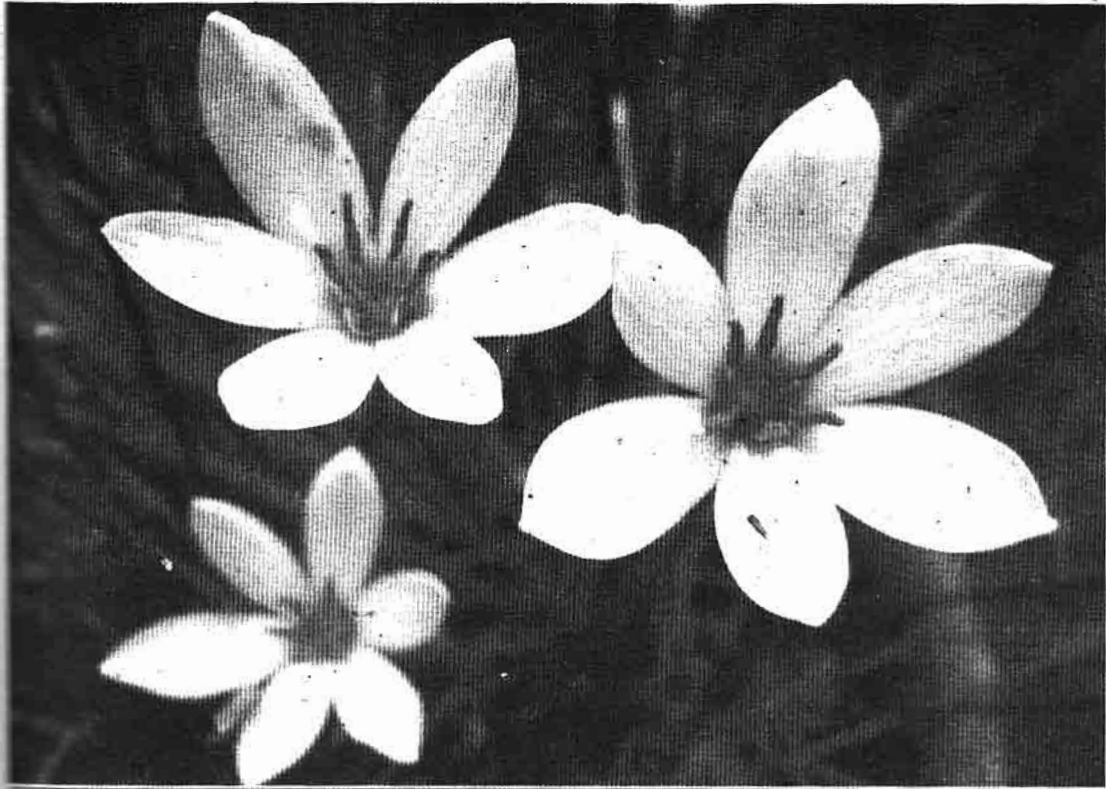
နှင်းပန်းရေကြောမွှေး

နှင်းပန်းမျိုးနွယ်ဝင်ဖြစ်၍ ကြက်သွန်နီကဲ့သို့ အမြစ်ဥ၊ ပင်စည်ရှိသည်။ မြေအောက်ပင်စည် ဖြစ်သည်။ ကြက်သွန်မြိတ်ပမာ ရွက်လုံး၊ ရိုးတံရှည်များ ဝေဆာစွာ ထွက်ပေါ်သည်။ နွေရာသီအကုန် ကာလတိုင်အောင် ရေအနည်းငယ်မျှရရှိဖြင့် စိမ်းလန်းစွာ ရှိ၏။ မိုးဦးကာလ၊ သကြဲအလွန်ရက်(၃၀)(ခရစ်ပြက္ခဒိန် ဇွန်လ ၁၆-ရက်ဝန်းကျင်)တွင် ရွက်တံထိပ်ဖျားမှအပွင့်ကလေးများပွင့်လာကြသည်။ အပွင့်မှာ (၂)လက်မခန့်ရှိ၍ အဖြူရောင် ပွင့်ဖတ်(၆)ခုစီ ဝန်းရံကာ ဝတ်ဆံများမှာ နီဝါရောင်ရှိ၏။ ပွင့်ချပ်ထင်ရှားခြင်း မရှိပါ။

၇၈ နက္ခတ္တရာဇ်မြဲညီမဂ္ဂဇင်း

ထူးခြားသည်ကား တစ်ညလုံး အိပ်မောကျ(ပွင့်ဖတ်များ တင်းရင်းစွာ စုင့်ခြင်း)နေကာ နံနက် အလင်းရောင်ရသောအခါ အနည်းငယ် ပွင့်အာလာသည်။ နေရောင်(အလင်းရောင်) ပြည့်စွာ ကျရောက်သော နံနက်(၉)နာရီခန့်မှညနေ(၃)နာရီခန့်အထိကာလအတွင်း အစွမ်းကုန် ပွင့်အာကြသည်။ နေကျ (နေရောင်အားနည်းသွားခြင်း)သွားသော မွန်းလွဲ(၃)နာရီနောက်ပိုင်းတွင် ပြန်လည် စုင့်ကာ မှောင်ရီပျိုးသော် လုံးဝ တင်းရင်းစွာ စုင့်သွားလေသည်။ နေကြာပန်းပမာ နေရောင်ကို လိုက်၍ ပွင့်အာလေ့ရှိသဖြင့် နှင်းပန်း

နေကြာဟု ခေါ်တွင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အပွင့်မှာ သိသာရှုံ့ သင်းသင်းမွှေးနံ့ရနံ့စူးရခြင်း မရှိပါ။ ယင်းသည် ပွင့်တစ်လှည့် ငုံ့တစ်လှည့်ဖြင့် ခုနစ်ရက် တစ်ပတ်မျှ ကြာသောအခါ တဖြည်းဖြည်း ညှိုးမော့ ကြေကျသွားလေသည်။ နှင်းပန်းနေကြာတို့သည် တစ်ကြိမ်လျှင် (၁၀)ပွင့်ခန့်မျှ တွေ့ရတတ်သည်။ သက်တမ်းပြည့်၍ ကြေသွားသောအခါ အသစ်ပွင့်လာသော အပွင့်များကြောင့် ပန်းအိုးတွင်းရှိ အရွက်ရိုးထဲ ကုန်သည်အထိ အပွင့်များကို ကြာရှည်စွာ မြင်တွေ့နိုင်၏။ နှင်းပန်းနေကြာဂမုန်းကို နေအိမ်



◆ နှင်းပန်းနေကြာပွင့် အထိမ်းမြတ်တူင်း

မျက်နှာစာတွင် အဆောင်ပြု စိုက်ပျိုး ထားကြသည်။ သန့်စင်သော မြေတွင် စိုက်ပျိုး၍ အောက်ပါ ဂါထာ(၁၀၈)အုပ် စုတ်ထားသော ရွှေရည်ငွေရည်ကို ထောင်းပေးရသည်။ နေ့ရက် အချိန် အခါမရွေး စိုက်ပျိုးနိုင်သည်။

ထွက်ရန်ဂါထာ

‘ဣဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ဣပ္ပတိ၊ အယောကံ ပိရဝံ ခေမံ’
ထို့နောက်တွင် နေ့စဉ် အထက်ပါ ဂါထာဖြင့် သန့်ရှင်းသော ရေကို (၃၇) ဆယ်နန်း နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် ထောင်းပေးရသည်။ ရေများစွာ မလို အနီးအနားတွင်း မြေကြီးစိုသည် ဆိုရုံမျှ ထောင်းပေးသော လိုအပ်ပါသည်။
နှင်းပန်းနေကြာပင်များ ကောင်းစွာ မြှင့်သန်လာပါက နေအိမ်ဧကော အထွင်း အိမ်တွင်းရေး သာယာစေ ရသည်။

လောကဝံအဆိုးများ ကြုံဆိုရပါက လည်း နှင်းပန်းနေကြာပွင့်များ ပွင့်လန်း ဝေဆာလာသောအခါ ထိုအဆိုးတရား များကို တဖြည်းဖြည်း လျော့ပါး ပပျောက်စေလေသည်။

လောကဓမ္မတာအရ လာဘ်လာဘ နည်းပါးခြင်း၊ ဒုက္ခများပြားခြင်း စသည် လောကဝံအဆိုးများ ကြုံရ သောအခါ **“နေလာနှင်းပျောက်”** ဆိုထုံးဖြင့် အားတင်းကျော်ဖြတ်လေ့ ရှိကြ၏။

နေရောင်လာသောအခါ နှင်းပန်း ပျောက်ကွယ်၍ နှေးကွေးသော ဘဝ အခြေအနေသို့ ရောက်တော့မည်ဟု အားပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

နှင်းပန်းနေကြာတို့မှာ နေရောင် အလင်းရောင် အားကောင်းစွာ ရရှိ သော အချိန်ကာလတွင် အစွမ်းကုန် ပွင့်အာကြသဖြင့် နှင်းပျောက်ခြင်း နိမိတ်ကိုဆောင်၏။

အခြွေအရံ နည်းပါး ကဲ့ရဲ့ခံရခြင်း စသည့် လောကဝံအဆိုးများ ကြုံရ သောအခါ **“ချီးမွမ်းခုနစ်ရက်၊ ကဲ့ရဲ့ ခုနစ်ရက်”** ဟူ၍ မိမိကိုယ်ကို အားပေးလေ့ ရှိကြ၏။

နှင်းပန်းနေကြာပွင့်များ၏ သက် တမ်းသည် ခုနစ်ရက်တာမျှသာ ရှိကြ လေရာ ကံကောင်းခြင်းတရားတို့ အတွက် သင့်မြတ်သော နိမိတ်ကို ဆောင်လေသည်။

နှင်းပန်းနေကြာ ဂမုန်းပင်များကို မွန်ပြည်နယ်၊ ပေါင်မြို့မ၊ ကဒုံစီး ရပ်ကွက်၊ စကားဝါချောင်ရှိ ဦးအောင် မြတ်တိုး၊ ဒေါ်နွယ်နီအေးတို့၏ နေအိမ်မျက်နှာစာတွင် ကောင်းစွာ ပွားစည်းလျက် ရှိသည်ကို မှတ်တမ်းပြု ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးခဲ့ပါသည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ



ကြေးခြားဆောင်းပါး

နှလုံးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လာလျှင်

တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားတိုးဆေးကို

တွေ့အောင်ဖို့

[တိုင်းရင်းဒေသဒါးမှတ်ပုံတင်
၀၃၀၆ Y ၀၆၆၅၃
လိုင်စင်-၃/၂၀၀၄
တဆထလ (၁၂၅၁)]

မြောက်ဥက္ကလာပ မြို့နယ်၊
ရောက်တဲ့အခါ “နှလုံးရောဂါနဲ့
ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင်
နှလုံးအားတိုးဆေးကိုတွေ့အောင်
ရှာ”ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်စာတန်းတစ်ခု
ကို စတွေ့စဉ်ကပတ်ပြီး ပြုံးခဲ့မိပါ
တယ်။

အလေးအနက် မထားမိရိုး
အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း
လေညှင်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုး
ရှင် နှလုံးအားတိုးဆေးကို သောက်
ပြီး နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့
သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရဖန် များလာတဲ့အခါ
စိတ်ဝင်တစား ရှိလာပါတယ်။

နှလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီး၊
အဖြူဖြူအနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့
အကျိုးမျှော် နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်တွင် အဖြစ်များသော ရောဂါများအနက် နှလုံးရောဂါ
လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နှလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရုပ် ဖြစ်ပါတယ်။
လူခန္ဓာကိုယ် ရင်ခေါ် အတွင်းသားမြိတ်နှစ်ခု အလယ် ပခုမ္မာကြောင့်
သဏ္ဍာန်တည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ
ခေါ် နှလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး
နေ့/ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်
စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်
ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြု
လုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင်
ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

နှလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ ဝမ်း
တွင်းမှာရှိတဲ့ လေ(ဝါယော)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။ လေအား
နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းမပို့နိုင်တဲ့အတွက် နှလုံးသွေးဟာ
ပျစ်ခဲပြီး နှလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ လေးဖက်နား လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါများ နောက်
ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးရောဂါဟာ
ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

နှလုံးတုန်ခြင်း၊ နှလုံးအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးပူခြင်း၊ မောခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း

၈၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း



တို့ဟာ သိတနဲ့ညှော် ဝိရောဓိပစ္စယ
ကြောင့် ဖြစ်လာခြင်းပါ။ အချို့
အသိမဲ့ အသီးအစေးများသော
အစာအာဟာရများ လွန်ကျူးစွာ
စားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး
ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ သောက်
သုံးခြင်း၊ စိုးရိမ် ပူပန်မှုများခြင်း၊
ဖိမ်ခံမှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်
ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ မီးပူခံပြီး
ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ ဆေး
အေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများ
ခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်များ
ဟာ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာ
ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်
တယ်။

အဲဒီ နှလုံးရောဂါကို လျင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေဖို့
ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင်နှလုံးအားတိုးဆေးပါပဲ။ ဘယ်လိုရော
တွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နှလုံးသွေးကြော
ကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊
အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာ
လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေးအား
နည်းခြင်း၊ ရင်တုန်ပူမဝခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးရော
အောင့်ခြင်း၊ မီးယပ်ထိမ်း၊ မီးယပ်ကျန်၊ မီးယပ်ငုပ်ခြင်း စသည့်
ရောဂါများအတွက် ရေခဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကလေး
ငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ဆီး၊ ဝမ်း
လေ မှန်ကန်၍ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်း
ပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့်
မောမော အမောပြေပေပါတယ်။

အဖြူဖြူ အနယ်နယ်ရှိ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွန်
တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ မြန်
မာပြည်တစ်ဝန်း ဖြန့်ချိ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း မင်္ဂလာသတင်း
ကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပင်ရင်း

တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်

အမှတ်-(၁၉၂)၊ ၆ရာ(ဂ)လမ်း၊ (ည)ရပ်ကွက်၊
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း၀၉ ၅၀၀၀၁၀၇

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင်

www.burmeseclassic.com

တနင်္သာရီမြို့မှ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော သာသနာရိပ်သာ
ပထမဆရာတော်ကြီး

အရှင်သာဂရ

နန်းမြို့ ၅၅၆



မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးမှ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဆရာတော်ကြီးများအကြောင်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် လစဉ် ဖတ်ရှုရသဖြင့် စာရေးသူ အပါအဝင် စာရှုသူများက သိုလ်တရား များစွာ ရရှိပါသည်။ စာရေးသူလည်း ဆရာတော်ကြီးများ၏ သမိုင်းခြေရာများကို မပျောက်ပျက်သွားအောင် ထိန်းသိမ်းလိုသော နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏ စာတည်းချုပ်စေတနာကို လွန်စွာ လေးစားခဲ့ရပါသည်။

စာရေးသူမှာ လက်လှမ်းမီရာ ထူးခြားဆန်းကြယ်ခဲ့သော ဆရာတော်ကြီးများ၏ ပုံရိပ်များကို စွမ်းနိုင်သမျှ စုစည်းကာ စာမူပေးပို့ခြင်းဖြင့် အုတ်တစ်ချပ် သဲတစ်ပွင့် တာဝန်ကျေခွင့်ရသည်ကို များစွာ အားရမိပါသည်။

တနင်္သာရီမြို့သည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် တောင်ဖျားဒေသဖြစ်ပြီး ထိုင်းနိုင်ငံနှင့် (၁၅၉)မိုင်ခန့် နယ်မြေချင်း ထိစပ်နေသော မြို့နယ်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ရှေးတနင်္သာရီမြို့တော်ဟောင်း အတွင်းတွင် တနင်္သာရီမြို့သစ် ပြန်လည်တည်ထားပြီး ဘာသာ သာသနာ လွန်စွာ ထွန်းကားခဲ့ပါသည်။

တနင်္သာရီအုတ်မြို့ရိုးကြီး၏ တောင်ဘက် သာဂရတံခါးတွင် မဟာစည် သာသနာရိပ်သာ ရှိပါသည်။ ယင်းရိပ်သာကို ပထမ တည်ထောင်သော ဆရာတော်ကြီးမှာ ထူးခြားသော အရှင်သာဂရ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးကို ခမည်းတော် ဦးစစ်အင်၊ မယ်တော် ဒေါ်ငွေရုံတို့မှ ၁၂၇၄ ခုနှစ်တွင် တနင်္သာရီမြို့နယ်၊ လယ်သစ်ကျေးရွာတွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ သားကြီးဩရသ ဖြစ်ပါသည်။ မွေးချင်း များမှာ ညီတော် ဦးဉာဏ၊ ညီမဖြစ်သူ

◆ တနင်္သာရီမြို့ သာသနာရိပ်သာ ပထမဆရာတော် အရှင်သာဂရ ဆရာတော် အရှင်သာဂရ

www.burmeseclassic.com



• တနင်္သာရီမြို့ သာသနာ့ဦးစီးဌာန ယထာဏကောသလ
ဆရာတော်ဦးသာကုဏိတပည့်ရှင် ယခုဆရာတော် ဦးတောထံသကာ
ဆရာတော်ဦးသာကုဏိကြောင်း ပြောပြသည်ကို စာရေးသူမှ မှတ်တမ်းယူရန်
သက်တော်(၉၀)နှစ်ရှိ ဆရာတော်ဦးသာကုဏိ ညီမတော်အထွေးထွေး
သီလဟင်္ဂါကြီး ဖော်ထုတ်ပြောဆိုခဲ့သည်။

ဒေါ်ကြည်၊ ဒေါ်ညာနှင့် သီလရှင်လေး
ဒေါ်ထူးရှိန်တို့ ဖြစ်ပါသည်။
ဆရာတော်လောင်းလျာသည် ငယ်
စဉ်ကပင် အတိတ်ထူး၊ နိမိတ်ထူးများ
ဖြင့် မွေးဖွားလာသူ ဖြစ်ပါသည်။
လယ်သစ်ရွာ ဆိုသည်မှာလည်း
တနင်္သာရီမြို့နယ်၏ ရှေးဟောင်း နဂါး
လှေကြီးများကို ထိန်းသိမ်းထားသည့်
သမိုင်းဝင် ထိန်မြို့ဟောင်းအနီးမှ
ရွာကြီးတစ်ရွာ ဖြစ်ပါသည်။ ယင်း
မြို့ဟောင်းအနီးတွင် ရမ္မာဝတီ၊
မောင်းတီး၊ ထောင့်ကွာ စသော
မြို့ဟောင်းကြီးများလည်း ရှိသည်။
ဆရာတော်သည် ရဟန်းပြုသည်မှ
တနင်္သာရီရိုးမအလယ် သမန္တကုဋ
စက်တော်ရာတောင်ကြီးရှိ ဂူထဲတွင်
နှစ်ပေါင်းများစွာ တရားကျင့်ကြံပါ
သည်။ တောဆင်ကြီးများ၊ မြွေဆိုးကြီး
များဖြင့် အန္တရာယ် လွန်စွာ များပြားလှ
ပါသည်။
ထိုတောကြီးထဲတွင် ဆရာတော်
အနီးမှ အနီးကပ် ပွတ်တိုက်ဖြတ်သန်း
၈၅ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သွားသော စပါးကြီးမြွေကြောင့် တရား
ထိုင်နေသော ဆရာတော်ပင် အရှေ့
သို့ ကိုင်းသွားပြီး မြွေဝမ်းမှိုက်သားကြီး
များက ဆရာတော်ကျောပေါ် တအိအိ
ဖြတ်သန်းသွားသော်လည်း တရားထိုင်
မပျက်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။
ဆရာတော် တရားအားထုတ်ရာမှ
တောင်ခြေအထိသည် နှစ်မိုင်ကျော်ခန့်
ဆင်းမှ ဆွမ်းခံရာ လယ်တောင်ယာရွာ
သို့ ရောက်ပါသည်။ ကြမ်းတမ်းသော
မိုးရာသီတွင် တောင်ခြေအားလုံး မြစ်
ရေကြီး၍ လူအများ ဝါးဖောင်တို့ဖြင့်
ရက်(၄၀)ကြာ နေရသော ကာလတွင်
ဆရာတော်မှာ စရဏအားကြောင့်
ဆွမ်းမပြတ်လပ်ခဲ့ပါ။
ဆရာတော်သည် ခြေတော်ရာ
တောင်ကလောင်တွင် သမထ ဘာဝနာ
ကျင့်ကြံစဉ်က ယင်းနေရာမှ အရှေ့
ဘက် (၁၅)မိုင်ခန့် ဝေးကွာသော
သကျက်ရွာနှင့် အနောက်ဘက်
မိုင်(၂၀)ခန့် ဝေးသော လယ်သစ်ရွာ
သားတို့ တနင်္သာရီမြို့ စာရေးသူမိခင်

ပိုင် ကုန်စုံဆိုင်တွင် ဈေးဝယ်ရင်း
လယ်သစ်သူမှ နံနက်ခင်းက ဦးသာကရ
အား ဆွမ်းလောင်းလှူခဲ့ကြောင်း
ပြောပြသည်။
ထိုသို့ ပြောဆိုရင်းမှ သကျက်သူမှ
လည်း မိမိလည်း နံနက်ဘက်တွင်ပင်
ဆရာတော်ကို အရုဏ်ဆွမ်း လောင်း
လှူခဲ့ပါကြောင်း ပြောဆိုခြင်းခုသည်
ကို ကြံဖူးပါကြောင်း စာရေးသူ၏
မိခင်က ဆိုပါသည်။
ကျောက်ဂူများ၌သာ တရားအား
ထုတ်ခဲ့သော ဆရာတော်သည်
တနင်္သာရီအောက်ကင်းအရပ် ဓား
သွေးချောင်း လျှိုကြီးထဲတွင် တောင်
မြေကို လိုဏ်ဂူတူးပြီး တစ်ဝါခန့် တရား
အားထုတ်ကြောင်း လိုဏ်ဂူတူး၍
ကုသိုလ်ပြုခဲ့ဖူးသူ ဖိုးအောင်ကွန်မှ
ပြောပြပါသည်။
အဆိုပါ ဓားသွေးချောင်း၌ တော
ဆင်အုပ်ကြီးများ သောင်းကျန်းလှုပ်
သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဓားသွေးချောင်း
တနင်္သာရီမြစ်နံဘေးတွင် လားဘင်ဇာ
F.11B. December, 2015



ဆရာတော်ဦးသာကရ သီတင်းသုံးခဲ့သည့် ကျောင်းဆောင်ကြီး

ဆရာတော်ဦးသာကရအကြောင်းအား ဦးထွန်းပိုးထီးတင်ဖေ ဝါရီမောင်နု သတိတရ ပြောပြနေစဉ်

သော ဝန်ဖောင်များကို ဆင်များ ဆုပ်လိုက် လာရောက် စားသောက်ကြ ပါသည်။

ဆင်သံများကြားလျှင် မုဆိုးကြီး များပင် အလျင်အမြန် လေအောက် အရပ်သို့ ကွင်းရှောင်ပြေးလေ့ ရှိသော် ထည်း ဆရာတော်မှာ စားသွေးချောင်း မှ တနင်္သာရီမြို့တွင်းမှ (၃)မိုင်ခန့် အဝေးလျှောက်ကာ နေ့စဉ်မပျက် ဆွမ်းခံ ကြပါသည်။

ဆရာတော်သည် ခြေတော်ရာ၊ ဆာမိကမ်း၊ စားသွေးချောင်းတို့တွင် သီတင်းသုံးနေစဉ် မိုးတွင်းအခါ အငမ်း ချ သွေးစုပ်တတ်သော ကျွတ်သတ္တဝါ များက ဆရာတော်၏ ခြေထောက်တွင် ဆွယ်ရစ်ကာ ဝိုင်းဝန်းသွေးစုပ်၍ သွေးဖောင်းနေသည်ကို တွေ့သော ဦးအောင်ကွန်မှ ကျွတ်များကို ခွာချပေး ခြင်း လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်မှ...

‘နယ်ခေ ဝိတဒိနပါ၊ သူတို့ဝမ်းတစ်လုံး ပြည့်သွားနှင့် သူတို့ဟာသူတို့ ကွာကျသွေး ကြလိမ့်မည်’

ဟု ဆရာတော်က မိန့်ကြားဖူးသည် ကို ဦးအောင်ကွန်မှ ပြောပြပါသည်။ တနင်္သာရီမြို့နယ်သည် ထိုစဉ်အခါ က ရောင်စုံသောင်းကျန်းသူများ ပြည့် နက်နေသည့် အမည်းရောင်နယ်မြေ ဖြစ်၍ မြို့သူမြို့သားများမှာ ကျိုးလန့် စာစား ဖြစ်နေပါသည်။ ဆရာတော် သည် တနင်္သာရီမြို့ တစ်မြို့လုံးရှိ အိမ်အားလုံးမှ ချည်လုံးတစ်လုံးစီကို အလှူခံပါသည်။

ဦးလျှင် မြို့၊ ဦးကြီးလေးပက်ကို ယိုတ်ချည်ပတ်၍ မြို့၊ ဦးလေးထောင့်မှ ယိုတ်ချည်ကို မြို့၊ အလယ်ပတ်ရှိ ရှင်မအောင်သာ ကျောက်တိုင်ကြီးထိ ဆွဲယူကာ ယင်းဆုတ်နန်းမှ သံဃာတော် များအား ယိုတ်တို့ သုံးရက်တိုင်တိုင် ယိုတ်ရွတ်ကြပါသည်။

ဦးကို ကာကွယ်သူ ရှင်မအောင် သာအား ဝါဝါခြောက် ယိုတ်တို့ဖြင့် မြို့သူမြို့သားများကို ခဲ့တစ်ပေါက် မစွန်းရအောင် မေတ္တာတရားဖြင့် ကာကွယ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

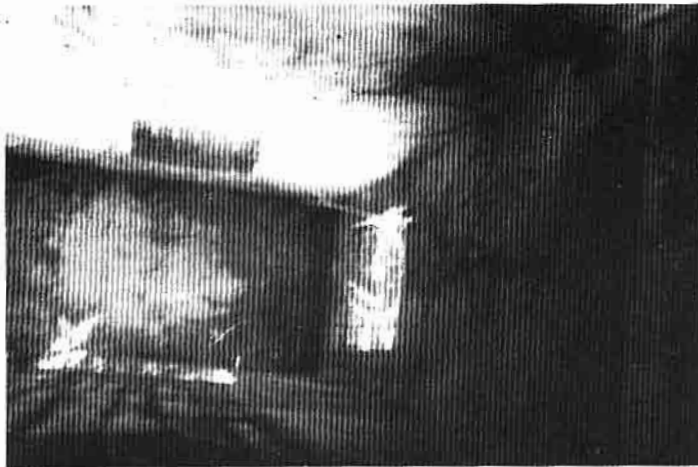
ဆရာတော်၏ တပည့်တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ သော ဦးငွေပိုး၊ အသက်(၆၄)နှစ် အား စာရေးသူတို့ တွေ့ဆုံရန် တနင်္သာရီမြို့၊ မင်္ဂလာငယ်လမ်းသို့

သွားရောက် ခဲ့ပါသည်။ ဦးငွေပိုးက ပြောပြသည်မှာ...

သူ (၁၀)နှစ်သာခန့်ကတည်းက ဆရာ တော်ထံတွင် ကျောင်းသားအဖြစ် နေခဲ့ ကြောင်း ဆရာတော်မှာ ယဟာစည် နည်းနာနိဿယများအား အားမထုတ်ခင် ကပင် သမထတာဝနာများ ကျင့်ကြံအား ထုတ်ခဲ့ပါသည်။

ယင်းအထဲတွင် အထူးခြားဆုံး ဖြစ်ရပ် သုံးခုမှာ တနင်္သာရီမြို့တစ်ဖက်ကမ်း မရင်း ကြီးရွာသို့ သွားရာတွင် ပေ(၁၀၀၀)ခန့် ကျယ်သော တနင်္သာရီမြစ်အား ဖြတ်ကူး ရန် လောင်းလှေဖို၍ ဆရာတော်မှ “အကာငယ်၊ ဆရာတော်နောက်က သက်နှံစက်ကိုပြီး မျက်စိပိုက်ကာ ဘုရား အာရုံပြုထား”

ဟု ပြောသဖြင့် မောင်ငွေပိုးမှ ဘုရားအာရုံပြုနေစဉ် လူမှာ လေထဲ တွင် တလွင့်လွင့် ဖြစ်နေသလိုမျိုး ခံစားရသဖြင့် မျက်စိလည်း မဖွင့်ရဲဘဲ ဘုရားကိုသာ အာရုံပြုပြီး နေရပါသည်။ အချိန်ဝါးမိနစ်တောင် မကြာပါ။ ဒကာ ငယ် မျက်စိဖွင့်လို့ရပြီလို့ ဆရာတော်မှ အမိန့်ရှိလိုက်သောအခါ မရင်းကြီးရွာ



ဆရာတော်ဦးသာကျ တရားအားထုတ်သည့် ဂူထဲမှာတစ်နေရာ

ဆရာတော်ဦးသာကျ တရားအားထုတ်ရာ ဇေယျ(၅၀)အနည်

(၇)ဇေ အကျယ်ရှိသည့် ဂူပေါက်ဝ

ရောက်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ကြိမ်မှာက တနင်္သာရီရိပ်သာမှ ကိစ္စအရေးပေါ်၍ ကမ္ဘာလှိုင်းရွာသို့ ကြွချီခြင်းမှာလည်း ဤကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ တတိယအကြိမ်မှာတော့ တနင်္သာရီမြို့မှ မိုင်(၉၀)ခန့် ကွာဝေးသော ပရာချွတ်မြို့မှ ပင့်ဆောင်ဖိတ်ထားခဲ့သဖြင့် ကြွစဉ်မှာလည်း ဤကဲ့သို့ပင် ကြွသွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုင်းနိုင်ငံသားများမှာ များစွာ ကြည်ညိုပင့်ဖိတ်ကြသော်လည်း ထိုနေရာ၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်ခြင်း မပြုဘဲ တနင်္သာရီမြို့ သာသနာ့ရိပ်သာသို့သာ ပြန်ကြွလာခဲ့ပါသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် မဟာစည်ဆရာတော်ကြီးထံ တရားစခန်း ဝါတွင်း (၃)လအားထုတ်ခြင်း၊ အိန္ဒိယ၊ သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)ကျွန်းများသို့ ဘုရားဖူးကြွခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီး ဝိပဿနာတရားကိုသာ အထူးရှုမှတ်နေသည်ကိုသာ တွေ့ရပါကြောင်း ဦးငွေပိုးမှ ပြောပြပါသည်။

ဆရာတော်၏ ပစ္စည်းလေးပါး

၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဒကာ၊ဒကာမများဖြစ်သော တနင်္သာရီမြို့၊ ချောင်းငယ်ရပ်ကွက်၊ ကမ်းနားလမ်းရှိ **ဘိုးထွန်းရီ (၈၄)နှစ်၊ ဘွားအင်မေ(၈၅)နှစ် ဇနီးမောင်နှံအား** စာရေးသူတို့ သွားရောက် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့ပါသည်။

ဘွားအင်မေမှာ စာရေးသူ၏ ကွယ်လွန်သူ မိခင်ကြီး ဒေါ်သန်း၏ ယောဂီဟောင်းတစ်ဦးဖြစ်ပြီး စာရေးသူနှင့်လည်း ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သူ ဖြစ်ပါသည်။

ဘွားအင်မေမှာ ဆရာတော်ထံတွင် သီလရှင်ဝတ်ရန် ပိန္နဲခေါက် မဆိုးသေးသော ပိတ်ဖြူ(၂)အုပ်ကို သိမ်းထားသော်လည်း မိခင်၊ ဖခင်များ ခွင့်မပြုသဖြင့် ရက်ရှည်တရားစခန်းသာ ဝင်ခဲ့ရသူ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်၏ တရားအားထုတ်မှုမှာ မိမိမြင်တွေ့ရသည့် အချိန်တိုင်း ရှုမှတ်နေသည်ကိုသာ တွေ့ရပါသည်။ ဆွမ်းခံချိန်မှာ ဆွမ်းခံပြီး ရရှိလာသော ဆွမ်းဘောဇဉ်အားလုံးကို သပိတ်ထဲ၌ ပင် ရောနှောကာ ပတ္တပိုက်ဆွမ်း

သုံးပါသည်။

ဝတ္ထုငွေကြေးများ ကိုင်စွဲခြင်း မရှိပါ။ ဆွမ်းစားပြီး ဆရာတော်၏ ချမ်းခုတင်ဟုခေါ်သော ထိုင်ရာမှ တရားထိုင်လိုက်လျှင် ညနေ နေဝင်ခန်းမှ ထပါသည်။

တစ်နေ့ ဘွားအင်မေမှ ယင်းနေရာအား ဆရာတော် ဆွမ်းခံကြွစဉ် သူ့ရင်းရေး ပြုလုပ်ရန် သင်ဖြူဖျားအား ခွာကြည့်ရာ ယင်းနေရာမှ ကြမ်းပိုင်းအမြောက်အမြား တွေ့ရ၍ ယခုထိုင်ပြောရင်း ကြက်သီးမွေးညင်း ထားသေးသည်။

ခြေတော်ရာတောင် (၂၄၂၄) အမြင့်၌ တရားပြနေစဉ် ဆရာတော် သွေးဝမ်းသွား၍ တနင်္သာရီမြို့မှ ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာထွန်းထွန်းအောင်နှင့် တနင်္သာရီမြို့သူကြီးတို့ ဆေးရုံကိုသွားရန်ပင့်ရာ တရားထိုင်ရက်မပြည့်သေး၍ မကြွပါ။ တရားစခန်းရက်ပြည့်မှ ကြွလာပြီး နေရာ



▲ တနင်္သာရီမြို့ သာသနာ့ရိပ်သာမှ ရှေးဦးပုဂ္ဂိုလ်တို့

◆ တနင်္သာရီမြို့ သာသနာ့ရိပ်သာကျောင်းမှ ရှေးဟောင်းကျောက်သားသိမ်း သမုတ်တိုင်ကြီး

ထယ် သမုတ်သိမ်၌ ဆေးကုသခံယူ ဆော်မှုပါသည်။

ဆရာတော် သွေးအားနည်း၍ ဆွေးသွင်းရန် ပြုလုပ်စဉ် ဆရာတော်မှ အကာမတို့သွေးနှင့် အခြား မအပ်စပ် သောသွေးများ သွင်းလျှင် အာပတ် သင့်မည်စိုး၍ ခွင့်ပြုတော်မမူဘဲ သွေး အားတိုးစေသည့် သစ်ညှု၊ သစ်ဖု၊ ဆေးဝါး၊ ဓာတ်စာများကိုသာ အပ်စပ် နှာ ဘုဉ်းပေးတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်၏ တူမဖြစ်သော ခေါ်ထူးမြသင်က ပြောပြသည်မှာ ဆရာတော်သည် ရှေးတနင်္သာရီမင်း နှစ်အား သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)မင်းတို့ ဆွဲလက်ဆောင်ပြု၍ ပူဇော်အပ်သော တနင်္သာရီမြို့ အရှေ့ဘက်ကမ်း ဗောဓိ သစ်ကြီးအနီးတွင်တောရဆောက်တည် ဆရာအားထုတ်နေသည်။

ထုတ် နှစ် တစ်ရာလပြည့်အတွက် ယင်းဗောဓိပင်ကြီးက အရောင်များ ခြုံထွက်ပြီး ကွမ်းသီးလုံးခန့် အလင်း

လုံးကြီးများမှာ ဗောဓိပင် အောက်ဖျားမှ တလက်လက် ခြာ ထွက်နေသည်ကို တနင်္သာရီ တစ်မြို့နယ်လုံး ယင်းလပြည့်ကျော်(၃) ရက်အထိ ပူးမြော်စုကြောင်း ပြောပြ ပါသည်။

ဆရာတော်၏ သီလ၊ သမာဓိဂုဏ် တို့ကြောင့် တနင်္သာရီမြို့ပိုင် ဦးအောင် သန်းမှ ဆရာတော်ရှိရာ ဗောဓိကမ်းသို့ လာရောက်ပြီး တနင်္သာရီမြို့နယ်တွင် မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ ထူထောင် ရန် ဆရာတော်အား ရွေးချယ်လျှောက် ထားသဖြင့် ယင်းနှစ်ဝါဝင်အမိ မဟာ စည်ဆရာတော်ကြီးရှိရာ ရန်ကုန်မြို့၊ ကုက္ကိုင်းမဟာဌာနချုပ်သို့ ကြွတော်မူခဲ့ ပါသည်။

ယင်းနောက် တနင်္သာရီမြို့ သာသနာ့ရိပ်သာအား မဟာစည် ဌာနခွဲအဖြစ် ဖွင့်လှစ်တရားပြခဲ့ရာ တနင်္သာရီမြို့နယ်၊ မြိတ်မြို့နယ်များမှ ယောဂီများ တရားအားထုတ်ကြပါ သည်။

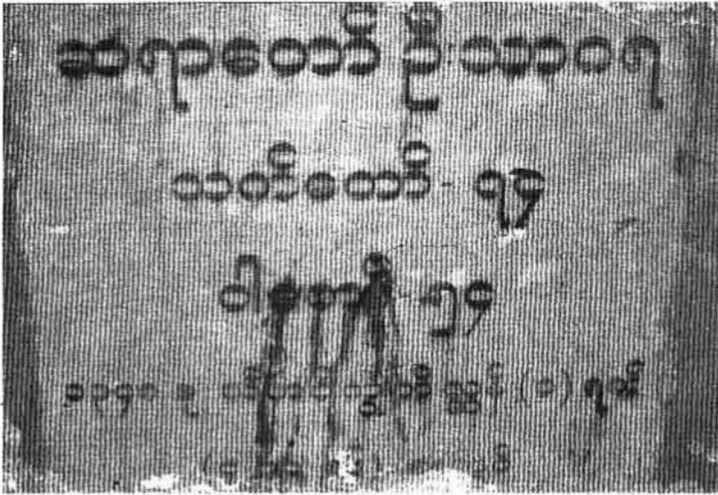
ဆရာတော်ကြီး၏ အကြောင်းကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံသိရန်အတွက် ဆရာ

တော်ကြီး၏ တပည့်ရင်းတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ သော တနင်္သာရီမြို့ သာသနာ့ရိပ် သာလမ်းရှိ မဟာစည်သာသနာ့ ရိပ်သာဆရာတော် ဦးတေဇဝံသ ထံသို့ စာရေးသူတို့ သွားရောက်ခဲ့ကြ ပြီး ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးအား ထုတ်ခဲ့သည့် နေရာများကို ဓာတ်ပုံရိုက် ကြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး အကြောင်းကို လက်ရှိဆရာတော် အရှင်တေဇဝံသ (၇၈)နှစ်မှ မိန့်ကြားတော်မူသည်မှာ ဆရာတော်ကြီးသည် တနင်္သာရီသမိုင်း နှင့် ဓလေ့ရိုးရာများကို ဖော်ထုတ်ထိန်း သိမ်းတတ်အောင် လမ်းညွှန်ခဲ့သည့် နာယကဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ် ကြောင်း ဆရာတော်ကြီးကျေးဇူးကြောင့် လယ်သစ်ကျောင်းကြီး မြကြီးနောင် နဂါးလှေတော်မှတစ်ဆင့် တနင်္သာရီ ရိုးရာဓလေ့များကို ပြန်လည်စုစည်း ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ခဲ့ကြောင်း ပြောပြပါ သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် တနင်္သာရီ တိုင်းဒေသကြီးရှိ စက်တော်ရာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



ဆရာတော်ဦးသာဝရ အုပ်ပြုသော မှတ်တမ်းစာ

သုံးဆူအနက်မှ တိမ်မြုပ်နေသော သမန္တကုဋ ဓက်တော်ရာကိုလည်း ဖော်ထုတ်ပွားပံ့ခဲ့ပါသည်။ တနင်္သာရီ ဂဝံပတိသိုက်ခန်းနှင့် တနင်္သာရီ ရှေးဟောင်းမြို့နေရာ၌ “အိမ်ရာ တစ်ခု ရွှေတစ်ကြက်ဥမက တန်ဖိုး မြင့်ပြီး ကြက်ပျံမကျ စည်ကားမည်။ မောတောင်တောကြီး၌ နယ်စပ် ကုန်သွယ်ရေးစခန်းကြီး ဖြစ်မည်” စသည်ဖြင့် တဘောင်ဇောပုံစံများကို တရားအားထုတ်သည့် အစ၌ မြွက် ကြားစဉ်က ကြည်ညိုသူများပင် ဖြစ် နိုင်ပါမလားဟု သံသယစိတ်လေးများ ဝင်ခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ ဖြစ်ပေါ် လာပြီဖြစ်၍ ယုံကြည်ရလေပြီဟု ဆရာ တော်မှ မိန့်ကြားပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ဓက်တော်ရာ ဘုရားပွဲ၌ မိမိအား တောင်ခြေ၌ ပဋ္ဌာန်းရွတ်ခြင်း၊ ဆုပေးခြင်းကို တာဝန် ပေးပြီး ဆရာတော်ကြီးက (၂၄၂၄)ပေ မြင့်သော တောင်ထိပ်စက်တော်ရာတွင် သီတင်းသုံးနေပါသည်။

တောင်ထိပ်မှ တောင်ခြေအထိမှ ခက်ခဲပင်ပန်းသော လမ်းတစ်ကြောင်း သာရှိ၍ အကွေ့အကောက်ဖြင့် နှစ်မိုင်

မျှ ရှည်လျားပါသည်။ ထူးခြား သည်မှာ မိမိလည်း အလုပ်ချိန်တွင် ရဟန်းငယ်ပီပီ နားနေရန် နေရာမှ ထသည်နှင့် ဆရာတော်ကြီး မိမိ အနား ရောက်နေသည်မှာ အမြဲတိုက် ဆိုင်လွန်းလှပါသည်။

ပို၍ ထူးခြားသည်မှာ တောင်တက် လမ်း၌ ဘုရားတည်ရန် အုတ်သယ် နေကြသူများစွာ ရှိသော်လည်း တောင် တက်လမ်း၌ ဆရာတော်ကို မတွေ့ မမြင်ဘဲ တောင်ခြေရောက်ရှိနေခြင်း၊ တောင်ထိပ်ခြေတော်ရာတွင် သီတင်း သုံး တရားအားထုတ်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်သည် လျောင်းအိမ်ခြင်း ကို မိမိ မမြင်တွေ့ခဲ့ဘူးကြောင်း အရှင် တေဇဝံသမှ ပြောပြပါသည်။ ညဘက် များတွင် ဆရာတော်အဆောင်ဘက် သို့ ပုံမှန် သွား၍ အကဲခတ်ကြည့်ရှုရာ ဆရာတော်မှာ တရားရှုမှတ်နေသည် ကိုသာ တွေ့ရကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ဘိုးထွန်းရီ၊ ဘွားအင်မေတို့ အိမ်၌ တစ်ညတာ အိပ်စက်ရန် အခွင့်ကြုံ သဖြင့် ဆရာတော်အတွက် ပြင်ဆင် ပေးခဲ့သော်လည်း တရားတစ်ထိုင်

တည်းဖြင့် နံနက်အရုဏ်တက်သွား ကြောင်း ဘိုးထွန်းရီ၊ ဘွားအင်မေတို့ ဇနီးမောင်နှံမှ ပြောပြကြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ကျင့်စဉ်မှာ တစ်နေ့လုံး တစ်ညလုံး တရားအား ထုတ် နေထိုင်မှုတို့မှာ အလွန်ထိ ပီရိယတ္တလုံလကြီးမြတ်ပါကြောင်း၊ ယခု ဆရာတော်၏ တပည့်သားမြေးများ သီတင်းသုံး ကျောင်းထိုင်နေကြသော ဤသာသနာ့ရိပ်သာ ခြေတော်ရ တောရ လယ်သစ်ကျောင်းကြီး သာရပုံနှင့် ကုသိနာရုံမှ ဆရာတော် များမှ လိုက်နာရန် ကြိုးစားနေကြ သော်လည်း ယင်းဖွဲ့လုံ့လမျိုးကို မိမိ နိုင်ပါ။

မိမိသည်ပင် ဆရာတော်ကြီး မိမိ အား ကျောင်းအပ်ပြီး တစ်နှစ် တစ် ကြိမ် သီတင်းလာသုံးလျှင် တစ်ချိန်ထဲ တရားရှုမှတ်နေရာ တရားထိုင်နေ သည်ကို ဟိုစဉ်အခါက မှု့ခဲ့ကြောင်း ကြောက်ရွံ့မိသည်အထိပင် ဖြစ်ခဲ့သည်။

ကို ရယ်မော၍ အမိန့်ရှိပြီး ဆရာတော်ကြီးအကြောင်းကို မပျောက်ပျက်ဘဲ နတ်တမ်းတင်ရေးသားပြီး နက္ခတ္တဆောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ ပို့ဖြစ်အောင် နှိုးဆော်ရန် အမိန့်ရှိပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် တနင်္သာရီမြို့၊ ဆာသနာရိပ်သာတွင် ရဟန်းရှင်၊ ဘုရားကျောင်းများကို အောင်မြင်စွာ တရားပြောခဲ့သည့်အပြင် တနင်္သာရီမြို့နယ်၊ ဘိလရှင်အမှုဆောင်အဖွဲ့ ဖြစ်ပေါ်လာရေးအတွက်လည်း ဦးစီးနာယက ပြုဆောင်မှုခဲ့ပါသည်။

တနင်္သာရီမြို့တွင် တရားပြနေသော ဆရာတော်ဦးသာဂရထံ ဗြိတိမြို့မှ အာဇာနည်များသည်လည်း ရက်ရှည်လများ တရားစခန်းလာဝင်ကြပါသည်။

ထို့နောက် ဗြိတိမြို့ ကုသိနာရုံ ဆရာတော်သည်လည်း တရားစခန်း ဖွင့်လှစ် ဆောင်ရွက်ရန် အကြိမ်ကြိမ် လျှောက်ထားသဖြင့် ကုသိနာရုံသို့ ကြွပြီး နှစ်ရှည် တရားစခန်း ဖွင့်လှစ်ပြီး စူဠာမဏိ ဆရာတော်ကြီးကိုလည်း တည်ထားဆောင်ရွက်ပါသည်။

သုတ ခုနှစ် ဝါထွက်ရန် နှစ်ပတ်လို့ ဆရာတော်မှ ပုံမှန် တရားစခန်း ဖွင့်လှစ်ပြသနေသော်လည်း ယင်းနှစ် နှစ်ဆန်းကျော်လဆန်း (၁)ရက်နေ့ တွင် တရားဟောပွဲ၌ ဆရာတော်ကြီး မိန့်လွန်တော်မူလျှင် ကုသိနာရုံ ဆရာတော်များ၏ ညာဘက် ဆရာတော်ကြီး အုတ်ဂူသွင်းရန်နှင့် ဆရာတော်အား မည်သည့် နေရာမှ မစီရင်ရန် ဒကာ၊ဒကာမ များမှာကြားသဖြင့် မယုံကြည်သော အခါအခင်းအကြောင်းကြားပါသည်။

ထို့နောက် ယင်းနှစ်တွင် ဆရာတော်ကြီးအဆောင်အနီးတွင် ထူးဆန်းသော ဖြစ်ရပ်များ တွေ့ရခြင်း၊ ကျောင်း



ဗြိတိမြို့ ကုသိနာရုံ ယိုးဒယားမြို့သို့ တရားရှင်အား ဆရာတော်ကြီး ပြုဆောင်မှု ဖြစ်ပုံ

ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း၊ အလင်းတန်းများ အတတ်အထင်ရှိခြင်း၊ ဖွေးကြိုင် ယောဂျနများ ကျောင်းဝင်အတွင်း သင်းပျံ့ ဝန်ကြီး ထေဉ်တို့နှင့် ချိတ်ဆက်ဆံခြင်း စသဖြင့် ဆရာတော်သည် မလိမ္မာမာတိ နှင့် ဆရာတော်အဖွဲ့အစည်းကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ယင်း နေ့လယ်ဘက်တွင် တရားအားထုတ် ရင်း ပျံ့လွန်တော်မူသည်ကိုပင် တရားရှုမှတ်နေသည်ဟုပင် အနီးရှိ ဒကာကြီးက မှတ်ထင်နေကြရသည်အထိ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝေဒနာများကို လွန်စွာ သည်းခံရှုမှတ် ဖွဲ့လုံ့လစီရိယ ကြီးမားတော်မူပါသည်။

ကုသိနာရုံ ပရိနိဗ္ဗာန်ရုပ်ပွားတော်ကြီး ခြေရင်းဘက်မှ သစ်ပင်များမှ အခါမဟုတ် ပန်းများ ပွင့်ပူးလာကြသည်ကို တွေ့ရမှ ဒကာ၊ဒကာမများ သည် ဉာဏ်ထူးဉာဏ်မြတ်ကို ရရှိတော်မူသော ရှေးဆရာတော်ကြီးများ၏ ထေရုပ္ပတ္တိအတိုင်းပင် ဆရာတော်ကြီး၏ ဖြစ်စဉ်ကို မျက်ဝါးထင်ထင်

တွေ့မြင်ကြည့်ညိုရတော့သည်။ ဆရာတော်၏ ဥတုဇရပ်မှာ လေးရက်မြောက်သည်အထိ ပျော့ပျောင်းနေပြီး မပုပ်သိုးသော်လည်း ပိုမို စိတ်ချစေရန် မြို့နယ်ဆရာဝန်ကြီး မှ ဆေးတစ်လုံးထိုးသည်တွင် ဥတုဇရပ် မှ သွေးစိမ်းရှင်ရှင် တစ်ထွာအမြင့်ခန့် အထိ ပန်းထွက်လာပါသည်။

သို့နှင့် ဆရာတော် မိန့်မှာခဲ့သည့် အတိုင်းသာ အလောင်းတော်ကြီးကို လည်း အင်္ဂါမစာပနပြုလုပ်၍ ဓာတ်တော်ရလျှင် ဝိုင်းယူကြမည့် အစီအစဉ်ကို ဖျက်ကာ စံကျောင်းတော်ညာဘက် ထောင့်၌ အုတ်ပြာသား တည်ဆောက်ပြီး ဂူသွင်းတော်မူလိုက်ကြပါသည်။

ဆရာတော်၏ နောက်ဆုံးပူဇော်ပွဲကြီးကို ဗြိတိမြို့၊ တနင်္သာရီမြို့များမှ ဒကာ၊ဒကာမများဖြင့် လွန်စွာပင် စည်ကားခဲ့ကြောင်း ပြောပြကြပါသည်။ ယခုတိုင် ဆရာတော်၏ အုတ်ပြာသား ဂူတော်သို့ စိတ်ဝင်စား ကြည့်ရှုချင်သူ များ ရှိသော်လည်း ဆရာတော် မိန့်မှာ

ဝစ်ကရိတ်စာပေတွင် သမန်မန်စာပေများ

၏ အောင်မြင်မှုနှင့် ဂြိုဟ်ပုလဲဝါထာဝန်များ (၃၄)

ဘောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

သမန်ကြည်းမုဋ္ဌောစေတီတော်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ

ဏော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ် ရွတ်ဆိုပါ။]

ကာရိတံ ဝပ္ပာယောကေန၊
သမန်မုဋ္ဌော သတတုကံ။
သဗ္ဗဒ္ဓေ ယသန္ဓော ဟုတ္တာ၊
ဇနာပိ သိရဿအံ။

အဘိဿော ပါဠိအသံထွက်

- မုဋ္ဌ = ဓမ်ပံ
- မုဋ္ဌော = မုတ်ထော
- သဗ္ဗဒ္ဓေ = သမ်မုတ်ဝေ
- ယသန္ဓော = ပသန်နော
- ဟုတ္တာ = ဟုတ်တဝါ
- ဇနာပိ = ဝန်ဒါပိ

အဘိဿော

ဓမ္မသောကေန၊ သီရိဓမ္မာသောက
ဿိ အာသောကရာဇာမင်းမြတ်သည်။
ကာရိတံ၊ ကိုးကွယ် တည်ထားအပ်
သော။

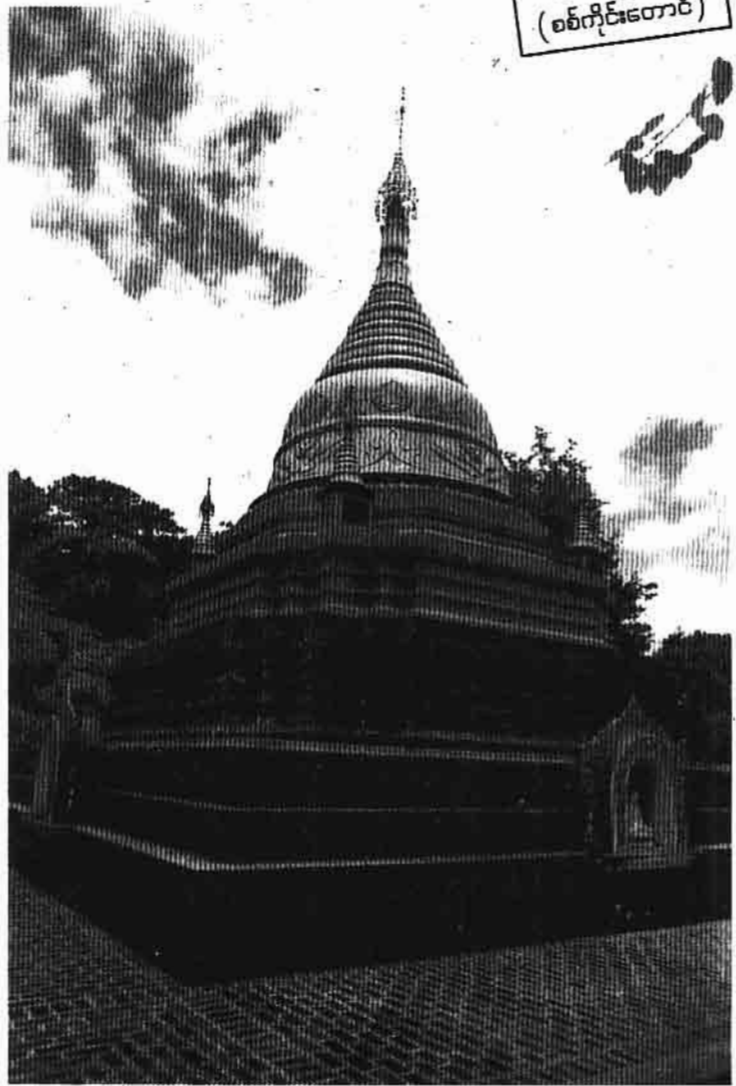
သဝါတုကံ၊ ဓာတ်တော်မွေတော်
နှင့်တကွဖြစ်သော။

သမန်မုဋ္ဌော၊ သမန်မုဋ္ဌောစေတီ
သို့သို့သော စေတီတော်မြတ်ကို။

သဗ္ဗဒ္ဓေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှင်
ဘုရားရှင်ထံပါး၌။

အဟံ၊ “.....”ဟု နာမသမုတ်
အညွှန်သည်။

မုဋ္ဌံလျက် ။ “.....”နေရာတွင်
မုဋ္ဌံဆိုကန်တော့သူ၏အမည် ထည့်
ပါ။



◆ သမန်ကြည်းမုဋ္ဌောစေတီတော်နှင့် အောင်မြင်မှုများ

ပသန္ဓော၊ သဒ္ဓါရွန်းစို လွန်ကြည်ညို
လှသည်။
ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ပါသောကြောင့်။
သိရဿ၊ ဦးခေါင်းရတနာ မြတ်

အင်္ဂါအားဖြင့်။
အာဒရံ၊ လေးစားကြည်ညို ရိုသေ
လှစွာ။
ဝန္ဓာပိ၊ ရိုရိုးဦးချ ကန်တော့ပါဇ

နက္ခတ္တဗေဒဗိမ္ဗိတိယဂ္ဂဇာတ် ၁၉

www.burmeseclassic.com



• မိဂ္ဂန္တဝါတီတော်အား မူပြင်ရန်



• သားပန်တော်အား မူပြင်ရန်

ဘုရား။

ဘုရားတည်နှစ်

သက္ကရာဇ် ၂၂၄ ခုနှစ်။

ဘုရားဒါယကာ

သီရိဓမ္မာသောက “အာသောက ရာဇာ” မင်းမြတ်။

တည်နေရာ

စစ်ကိုင်းမြို့ ရောဝတီမြစ်အနီး ပြည်သူ့အားကစားကွင်း၏ တောင်ဘက်။

ဗွဲ့တော်ရက်

နှစ်စဉ် နယုန်လဆန်း (၈) ရက်နေ့။

အောင်မြင်

သမန်းကြည်းမုဋ္ဌောစေတီ၏ အရှေ့လှည့်မုခ်ရှေ့။

အစောင့်အရှောက်

နဂါးမယ်တော်ကြီး။

၉၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထူးခြားချက်

သမန်းကြည်း မုဋ္ဌောစေတီတော် တည်ရှိရာကုန်းတော်မှာ စစ်ကိုင်းမြို့ သမိုင်းဝင်ဖြစ်သော ကုန်း(၉)ကုန်းတွင် တစ်ကုန်းဖြစ်သည့် သမန်းကြည်းကုန်းတော် ဖြစ်လေသည်။

သမိုင်းဝင် ကုန်း(၉)ကုန်းဆိုသည်မှာ စစ်ကိုင်းမြို့တွင် အတွင်း(၉)ကုန်း၊ အပြင်(၉)ကုန်းဟူ၍ မှတ်တမ်းရှိလေသည်။ သမန်းကြည်းမုဋ္ဌောစေတီတော် တည်ရှိသောကုန်းမှာ အပြင်(၉)ကုန်းတွင် ပါဝင်လေသည်။

အပြင်ကုန်း (၉)ကုန်း

၁။ ရန်အောင်ပြင်ကုန်း

၂။ သားပန်ကုန်း

၃။ ဝှိုးကုန်း

၄။ ပေါ်ပီးသွေးကုန်း

၅။ သမန်းကြည်းကုန်း

၆။ ယိုင်းကုန်း

၇။ ပိတောက်တင်းကုန်း

၈။ ကြက်တိုက်ကုန်း

၉။ ယုန်သေကုန်း

တို့ ဖြစ်လေသည်။

ထို့အတူ စစ်ကိုင်းမြို့ သမိုင်းဝင် ကုန်း(၉)ကျင်းတွင်လည်း တစ်ပါးအပြင် အဝင် ဖြစ်လေသည်။ ကျင်းဟူသော ဝေါဟာရမှာ နေရာဌာန ကျဉ်းမြောင်းခြင်း၊ ကျင်းချိုင့်နေရာဖြစ်ခြင်းတို့ကို ဝှိုးစားပြုထားပါသည်။

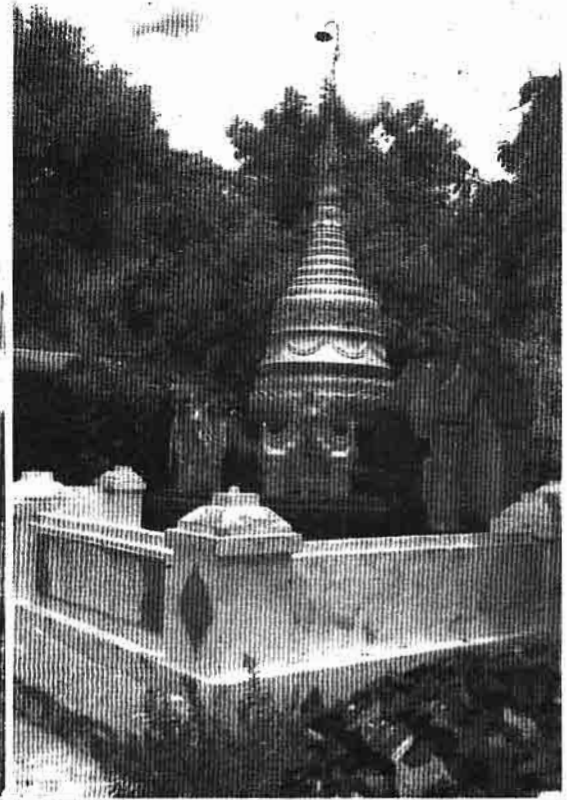
ကျင်း (၉)ကျင်း

၁။ ကန်တော်ကျင်း

၂။ ဆဒွန်ကျင်း

၃။ သမန်ကျင်း

၄။ ဆပ်ပြာကျင်း



▲ သာသနာ့ဇာတိတော်အား ဖူးမြင်ရုံ

▲ ကိုးနင်းထေရ်တော်အား ဖူးမြင်ရုံ

- ၁။ သာသနာ့ဇာတိ
- ၂။ သာသနာ့ဇာတိ
- ၃။ သာသနာ့ဇာတိ
- ၄။ သာသနာ့ဇာတိ
- ၅။ သာသနာ့ဇာတိ
- ၆။ သာသနာ့ဇာတိ
- ၇။ သာသနာ့ဇာတိ
- ၈။ သာသနာ့ဇာတိ
- ၉။ သာသနာ့ဇာတိ
- ၁၀။ သာသနာ့ဇာတိ
- ၁၁။ သာသနာ့ဇာတိ
- ၁၂။ သာသနာ့ဇာတိ
- ၁၃။ သာသနာ့ဇာတိ
- ၁၄။ သာသနာ့ဇာတိ
- ၁၅။ သာသနာ့ဇာတိ
- ၁၆။ သာသနာ့ဇာတိ
- ၁၇။ သာသနာ့ဇာတိ
- ၁၈။ သာသနာ့ဇာတိ
- ၁၉။ သာသနာ့ဇာတိ
- ၂၀။ သာသနာ့ဇာတိ

၆။ ပတ္တမြားစေတီပုဏ္ဏား
 ၇။ ဘုံရာလှပုဏ္ဏား
 ၈။ ရွာထောင်ပုဏ္ဏား
 ၉။ ယုံတောင်ပုဏ္ဏား
 အားဖြင့် အပြင်ပုဏ္ဏား(၉)ဆူဖြစ်လေသည်။ စစ်ကိုင်းစာဆိုတော်ကြီးညောင်ပင်သာဠီပုည၏ မှတ်တမ်းတင်ထားသော တေးထပ်လင်္ကာကို စစ်ကိုင်း သာသနာ့ဇာတိကျမ်း၌ ပါရှိပါသည်။
 ထို့အတူ အတွင်းအပြင် ကုန်း(၉) ကုန်းသမိုင်းကိုလည်း ညောင်ပင်သာဠီပုညက ရေးသားဖွဲ့ဆိုထားကြောင်း သိရပါသည်။
 သမန်ကြည်ပုဏ္ဏား စေတီတော် မြတ်ကြီးသည်ကား ခေတ်အဆက်ဆက်မှ ယနေ့ထိတိုင်အောင် ဘွဲ့မည်

တော် (၄) မျိုးဖြင့် ကျော်ကြားထင်ရှားခဲ့လေသည်။
 ထို့အမည်လေးမျိုး
 ၁။ သမန်ကြည်ပုဏ္ဏား
 ၂။ သမန်ပုဏ္ဏား
 ၃။ သမန်ပုဏ္ဏား
 ၄။ သတန်ပုဏ္ဏား
 ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်လျက် ရှိကြလေသည်။
 ဤကုန်းတော်ကြီးတွင် သမန်ကြည်ပုဏ္ဏားတော်ကြီးသည်လည်း စေတီတော်နှင့်အတူ အပါအဝင်ဖြစ်လေသည်။
 သမန်ကြည်ပုဏ္ဏား ကျောင်းတော်ကြီးမှာ “မိဖုရား ရွှေတောင်မယ်”၏ ကျောက်စာဖြစ်သည့် (ကျောက်စာ/၄က) တွင် သဒ္ဒါသီလ တူမျှကြသော

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉၁



• စာတယ် သက်တော်ရှည်ထေရီတော်ကို ကြည်နူးဖွယ် မြင်တွေ့ရပုံ

• သာယာပုံအောင်မြင်တံခွန်တိုင်



• နဂါးမယ်တော်ကြီးထေရီတော်အား ဖူးမြင်ရပုံ

• စာရုံမာတွင်းမှ လှူပေးသောပုဂံတော်များကို ဖူးတွေ့ရပုံ

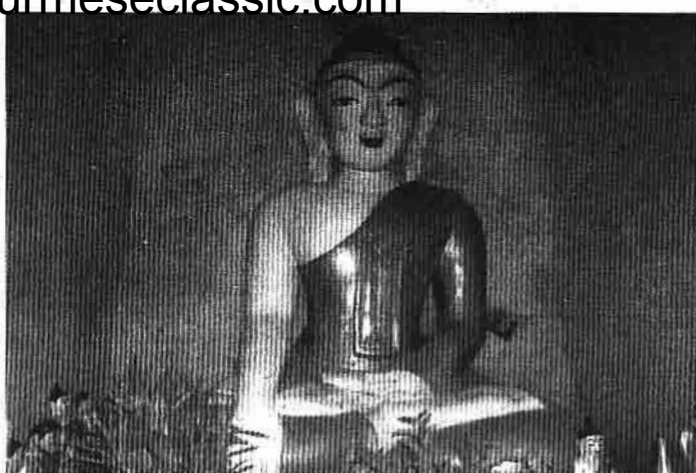


• စစ်ကိုင်းမြို့သမိုင်းဝင် သာယာပုံကျောင်းနေရာ



၉၂ နတ္ထပူရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း





◆ ဟူးဟောင်း သမန်းကြည်ရုပ်ပွားတော်အား ဖူးမြင်ရပုံ

◆ သမန်းကြည်မုဋ္ဌာဝေတီတော်မြတ်အား မြဲမြံစောင့်ရှောက်ရှိသော သမန်းကြည်ဆရာတော်ကြီး ဦးထောတရအား ဖူးတွေ့ရပုံ

◆ ဟူးဟောင်းဝေါတော်မှ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ
◆ သမန်းကြည်မုဋ္ဌာဝေတီတော် ရုပ်မြင်မှ နတ်ညောင်နှင့် အမိဋ္ဌာန်တရအား



◆ သမန်းကြည်မုဋ္ဌာဝေတီအကြောင်း မှတ်သားဖွယ်ရာများပြောပြသော ဝမ်းဆူရဟန်းတော်



◆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅၃



◆ သမန်ကြည်းကုန်းရင်ပြင်ဘုရားမှ
စောင့်ရှောက်သနကြသော သမန်ကုန်းလှိုင်ကုန်းရင်များ
◆ ဣယျာဉ်၊ ဝိဇ္ဇာအောင်မြင် ရုပ်ပွားတော်မြတ်အား ဖူးမြင်ရပုံ

“မဟာသမန်ဇနီးမောင်နှံ” တစ်စုက ကျောင်းတော်ကြီး (၃)ကျောင်း ဤ ကုန်းတော်တွင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းကြောင်း ပါရှိလေသည်။

အလွန်ကျော်ကြား ထင်ရှားသော ဒါယကာများဖြစ်သောကြောင့် မဟာသမန်ကျောင်းဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ကြလေသည်။

နောင်သောအခါ၌ မဟာဖြူတံ၌ အတိုအကောက် သမန်ကျောင်း၊ သမန်မုဋ္ဌောဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလေတော့သည်။

သမန်ကုန်းတော်ကို ကျွန်ုပ်တို့၏ အညာဒေသအလျောက် ကုန်းမှန်သမျှကို ကြည်းကုန်းဟူ၍ ခေါ်လေ့ရှိသောကြောင့် ယခုအခါကာလတွင် သမန်းကြည်းကျောင်း၊ သမန်းကြည်းကုန်း၊ သမန်းကြည်းမုဋ္ဌောဟူ၍သာ တွင်နေလေတော့သည်။

ယနေ့အချိန်တွင် “ဆရာတော်ကြီး ဦးခေမာစာရ”က ပြုပြင်စောင့်ရှောက်

၉၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လျက်ရှိနေလေပြီ။
တိုက်တာ အဆောက်အဦးနှင့်တကွ အထူးတိုးတက် ပွင့်လန်းလျက်သာသနာပြုသူများ၊ ဘုရားဖူးများ၊ အဓိဋ္ဌာန်ရှင်များဖြင့် စည်ကားနေလေသည်။

ရှေးအခါက မူလ မဟာသမန်ဇနီးမောင်နှံ လှူဒါန်းသွားသော ကျောင်းဟောင်းကြီး၏ ကျောင်းဟောင်းနေရာတွင် “မက္ခရာမင်းသားကြီး၏ သားတော် ထိပ်တင်ကိုယ်တော်ကြီး” သီတင်းသုံးရန်အတွက် “အဘအောင်မင်းခေါင်” ကိုယ်တိုင် ပန္နက်ရိုက်ပေးသွားသော ကျောင်းဖြစ်ကြောင်း ဆရာကြီး သဖြူမြသောင်းက စစ်ကိုင်း၊ မင်းဝံတောင်တန်းရှိ ဘုရားစေတီများသမိုင်းတွင် ဖော်ပြထားလေသည်။

ယင်းကျောင်းတော်ကြီးမှာ အဓိဋ္ဌာန်နေရာထူးဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဓာတ်ပန္နက်ချရာ နေရာထူးဖြစ်သည့် “ကိုးနဝင်းစေတီတော်”၏ အောင်မြေနေရာနေရာမှန် ဖြစ်လေသည်။

ကိုးနဝင်းစေတီတော်မှာ သက္ကရာဇ် ၁၃၂၇ ခုနှစ်က ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် အရှင်စန္ဒိမာက အာရုံအရ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည်ဟု မှတ်သားရပါသည်။

ဤသမန်းကြည်းကုန်းတော်ကြီးတွင် အရံစေတီတော်အဖြစ် ပါဝင်သော “သားပန်စေတီတော်”မှာ အလှူဒကာ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး၏ ကုသိုလ်တော် မဟုတ်ပါ။

ရှေးအခါက စစ်ကိုင်းမြို့တွင် သားပန်ဘုရား၊ သားပန်စေတီဟူ၍ တစ်ဆူတည်းသာ တည်ရှိခဲ့လေသည်။

မူလ သားပန်စေတီတော်မှာ စစ်ကိုင်းမြို့၏ သမိုင်းဝင် အဖြစ်မှစ၍ (၉)ထုတ်တစ်ထုတ်အထိဖြစ်ပါ သည်။

မူလဒကာမှာလည်း သီရိဓမ္မာသောကမင်းမြတ်၏ ကောင်းမှုတော်ဖြစ်လေ၏။ တည်ရှိနေရာမှာ ထူမိန့်စေတီတော်ကြီး၏ တောင်ဘက်လက်ခုတ်ပင် ကျောင်းဝင်းအတွင်း တည်ရှိလေရာ သမိုင်းဝင်ဖြစ်လေသည်။

ခေတ်ကာလ၏ ကျော်ဖြတ်မှု ရာဇဉာဏ် ရိုက်ခတ်မှု ပြုပြင်ဆောင်ရွက်



ကျေးရွာအုပ်စုကြီးအသားတော် ထိပ်တင်ကိုယ်တော်ကြီး သီတင်သုံးရန် အတွက် "အာအောင်မင်ဆိုင်" ကိုယ်တိုင် ပဏ္ဍိတ်ရိုက်ပေးသွားသော ကျောင်းတော်

သမန်ကြည်းမှဌာစေတီတော်၏ သမိုင်းကျောက်စာ

နှင်းမုံမှု နည်းပါးသောကြောင့် ပျက်စီး ယိုယွင်းလျက်ရှိလေ၏။

မူလစေတီတော်မှာ စစ်ကိုင်းတောင် တော်ရှိ ဩဆံ (၃၀)စေတီကဲ့သို့ သား ဆုန်ရာ၌ အထူး ကျော်စောခဲ့လေသည်။

ထူးပါရုံဘုရားဒကာ "နရပတိမင်း ဩ၏ မိဖုရားငယ်" တစ်ဦးက သားပန်စေတီတော်တွင် အဓိဋ္ဌာန် ဆင် သားဆုပန်လေရာ အကယ်ပင် ဆိုင် သားရတနာ ထွန်းပေါက်ဖွား ချောက် ရရှိသဖြင့် ထိုမိဖုရားငယ်က အသစ်မွမ်းမံ ဖြည့်ဆည်း ကိုးကွယ်ခဲ့ လေသည်။

ယနေ့တိုင်အောင် သားပန်စေတီ (၁) သားပန်မှဌာဟူ၍ စစ်ကိုင်းမြို့တွင် ဆင်ရှားခဲ့လေသည်။ ယခုကာလတွင် မူလသားပန်စေတီ ကွယ်ပျောက်လုနီး အိအချိန်ဖြစ်သောကြောင့် လည်း ကောင်း...

သမန်ကြည်ကုန်းတော်တွင် တည် နှိုသော သမန်ကြည်စေတီမှာလည်း အိဓိဋ္ဌာသောကမင်းကြီး၏ ကုသိုလ် ဆော်ဖြစ်လေရာ မူလသားပန်မှဌာ စေတီ ပျက်စီးပြိုကွဲသွားသောကြောင့်

သမန်းကြည်းကုန်းတော်တွင် စေတီပွားအဖြစ် တည်ထား ကိုးကွယ်ထားဟန် တူလေသည်။

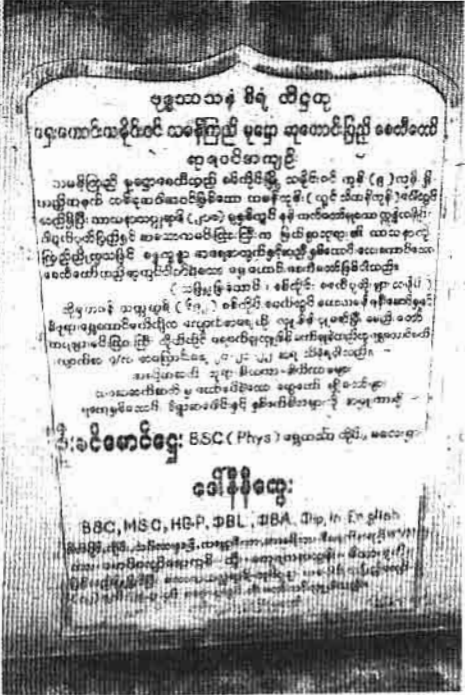
သမန်းကြည်း မှဌာစေတီတော်၏ ပုံဟန်မှာ အရှေ့အရပ် မှခံဦးလှည့်ဖြစ် လေသည်။ သမန်းကြည်းကုန်းတော် ကြီး၏ အဓိကနေရာတွင် တည်ရှိလေ ၏။

အုတ်ဖိနပ်အမြင့်ပေါ်တွင် ပစ္စယံ(၃) ဆင့်တက်၍ အထက်ဆုံးပစ္စယံ၏ ထောင့်များတွင် အရံရွှေစေတီများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားပါသည်။

ခေါင်းလောင်းမှောက်တွင် ဘီလူး မင်းကြီး(၄)ဦးက စောင့်ရှောက်နေဟန် ပုံများဖြင့် ခြံရံထားလေသည်။

ခါးပန်းစည်း၏အထက်၌ စက်ပန်း ဝိုင်းနှင့် ဓာတ်စမများကို ကနုတ်ပန်းများ အားဖြင့် စီမံထားရှိသည်ကို မြင်တွေ့နိုင် လေ၏။

ဖောင်းရစ်မှာ ကိုးဆင့်ဖြစ်၍ နဝင်း ဓာတ်ဖြင့် ပူဇော်ထားပြီးလျှင် ကြာ မှောက်ကြာလှန်တို့ဖြင့် ရွှေထီးတော် အထွဋ်တင်ထားလေသည်။



သမန်းကြည်းမှဌာစေတီကား အထူး အားထုတ်ရမည့် နေရာထူးလေသည်။ သားပန်စေတီတော်၌ လည်းကောင်း၊ ပိဋကအောင်မြင်စေတီတော်၌ လည်းကောင်း၊ ဟေမိနေလ စကြာစေတီတော်၌ လည်း ကောင်း

အဘယ သက်တော်ရှည် စေတီတော်၌ လည်းကောင်း

ကိုးနဝင်း ရွှေစေတီတော်၌ လည်းကောင်း၊

နဂါးပယ်တော်ကြီး စေတီတော်တွင် လည်းကောင်း

နတ်ရံညောင်ပင်ကြီးတွင် လည်းကောင်း၊

သမန်းကြည်းကုန်း သိုက်နန်းရှင်များ၏ အဆောင်တို့တွင် လည်းကောင်း

မိမိတို့အလိုရှိရာ ကိစ္စ၊ ဆန္ဒ၊ ပဋ္ဌာန်း ဆက်အားဖြင့် သွားရောက်အဓိဋ္ဌာန်ဝင် အားထုတ်ရမည့်

"ပိဋကစည်း အောင်မြေ" ဖြစ်ပါကြောင်း လမ်းညွှန် လိုက်ရပါသည်။

အောင်ရွှေမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အကြောအားဆေး

(ဟာယီ တိုင်ရှင်ဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၁YR ၀၀၆၀၂၅)



ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

'မင်္ဂလာပါ ဆရာ'

'မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတုံး'

'ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ၊ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်ခိုင်းလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်ညာကိုက်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလို့လို့ နင်းခိုင်း၊ နိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ'

'ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ'

'ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ'

'အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ'

'အာရုံကြောတွေ့ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ့ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ့ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်ခိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ့ ညောင်ညာတောင့်တင်ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ့ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ့ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားစေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်ခိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်ညာခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချပါဒ ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်'

'ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ'

'ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ နှိပ်ပါ'

'စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ'

'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်အတွယ်မမြဲခြင်း ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်ညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက် ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင် အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်ညာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေ ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချပါဒရောဂါများအတွက် ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား နှိပ် ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်'

'ဒီဆေးဟာ ဆရာ့ဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ'

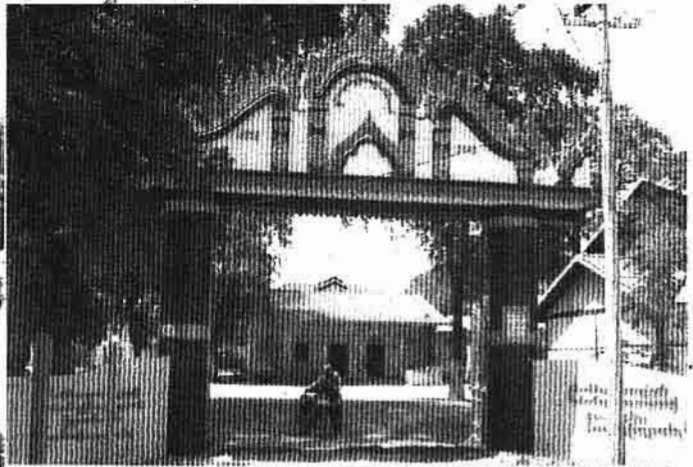
'ကျွန်တော်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးနဲ့ ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်'

'အခုဆိုရင် ကျွန်တော့်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအား ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး နှိပ်ကြပါစေ အကြံပြုပါရစေ'

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် ၈/ ၆၆၆၊ သုတေသနပုဂံကြီး၊ သန္တာပုတ်တိုင်းအနီး၊
 ပြောက်တူကလေး၊ ပြည်နယ်၊ ဖုန်း ၄၂၂၅၁

ဦးဇော်ထွန်း

www.burmeseclassic.com



• ကန်ကောက်ရွာ မွန်းတည့်သိမ် အဝင်ပုလိ

◀ ကန်ကောက်ရွာ မွန်းတည့်သိမ်လမ်းညွှန် ထိုင်ဘုတ်

မန္တလေးနယ်မှ

စံလွန်းသာ

ယခင်လမှအဆက်

ကန်ကောက်

မွန်းတည့်သိမ်

ရုဇော်အရဟံသိမ်တော်

ပူဇော်မှုခရီး (၃)

ထိပ်တက်ကုန်းရွာမှ ရှေ့သို့ အနည်း
 သို့ (၁၀ မိနစ်ခန့်) ခရီးဆက်ခြင်းဖြင့်
 မြင်းပြင်ဦးလွင်မြို့ ဒွေးလမ်းမကြီး
 သို့ ရောက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ရှင်အရဟံနေထွက်သိမ်
 ကို ရောက်သည့်လမ်းကို ညွှန်ရပါက
 မြင်းပြင်ဦးလွင်မြို့ ဒွေးလမ်းမကြီး
 မှ ဝဲဘက်သို့ လှည့်လှည့်လှည့်လှည့်
 သွားရောက်နိုင်သည်။

ထို့နောက်တွင် လက်ယာဘက်လမ်းခွဲ
 သို့ သွားရောက်နိုင်သည်။

ထို့နောက်လမ်းချောဖြစ်၍ ပို၍ ခရီးတွင်
 အဆင်ပြေသော သောင့်သက်သာ ရှိပါလိမ့်
 မည်။

မွန်းတည့်သိမ်သို့ သွားရန် ပြင်ဦး

လွင်မြို့ မန္တလေးလမ်းအတိုင်း စုန်ဆင်း
 လာကာ ရေတံခွန်တောင်လမ်းခွဲ
 အရောက်တွင် မြောက်ဘက်သို့ မောင်း
 နှင်ရသည်။

(၃၅)လမ်း အရှေ့ဘက်အဆုံးနှင့်
 မဝေးလှသော နေရာ၊ လမ်း၏ တောင်
 ဘက် လမ်းချိုးကွေ့အနီးတွင် သိမ်
 တော်သို့ လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်ကို
 တွေ့ရ၏။

ဆိုင်းဘုတ်အနီး လမ်းချိုးကလေး
 အဆုံးတွင် ထည်ဝါသော မုခ်ဦးနှင့်
 ရှင်အရဟံ မွန်းတည့်သိမ်တော်
 ဟူသော ကမ္ဘာဦးစာတန်း တည်ရှိလေ
 သည်။

မုခ်ဦးကို ဖြတ်ကျော်ဝင်ရောက်

သည်နှင့် လက်ဝဲဘက်၊ အရှေ့ဘက်၌
 ဘုံ(၅)ဆင့် အမိုးပြာသာဒ်နှင့် သိမ်
 တော်ကို အနောက်သို့ မျက်နှာလှည့်
 လျက် တွေ့ရသည်။ အတွင်း၌ ရတနာ
 ဘုံခေတ်လက်ရာ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွား
 တော်တစ်ဆူ စံပယ်တော်မူသည်။

သိမ်တော်၏ အမိုးမျက်နှာကြက်
 တွင် လှပသော သစ်ထွင်းကနတ်များ
 နှင့် တန်ဆာဆင်ထားသည့် ကျွဲရင်တင်
 ကို တွေ့ရသည်။ ရတနာပုံခေတ် ပန်းပု
 လက်ရာအဆင့်အတန်းကို ဖော်ပြနေ
 သော ရှေးလက်ရာတစ်ခုဖြစ်သည်။

သိမ်ဝန်းကျင် နိမိတ်တိုင်များကို
 ပြည့်စုံထင်ရှားစွာ မြင်တွေ့ရသည်။ ရှင်
 အရဟံရုပ်တုကို သိမ်တွင်း၌ မတွေ့ရ

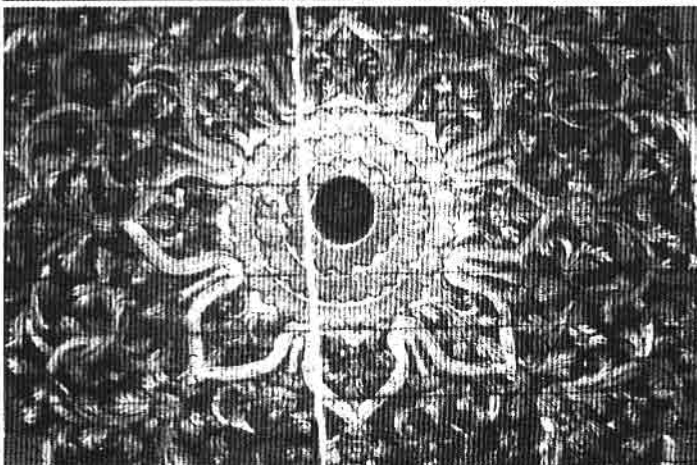
www.burmeseclassic.com



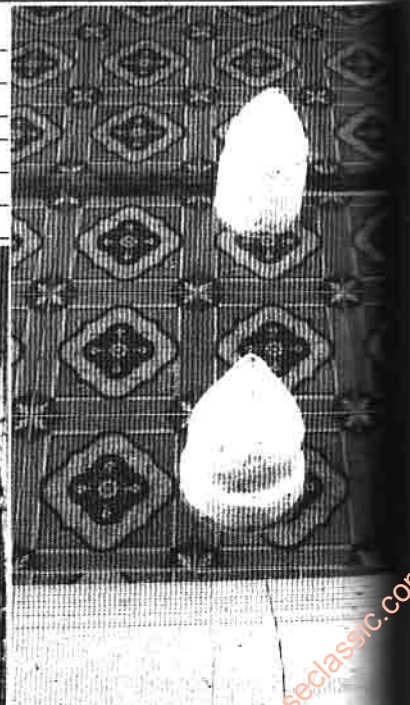
◆ ကန်တောက်ရွာ မွန်တည်သိမ်

ကန်တောက်ရွာ
မွန်တည်သိမ်တော်တိုင်းများ

◆ ကန်တောက်ရွာ မွန်တည်
သိမ်ဆုတ်နာကြက်နု
ကဗိုက်တင့်



ဥပ နက္ခတ္တဓမ္မာင်ဒြိယမဂ္ဂဇင်း



F.13B. December, 2011



◆ ကန်တောက်ရွာ မွန်တည့်သိမ်တွင် ရုပ်ပွားတော်

◆ သိမ်တန်ဖျ မဟာတစ်ထော်

သိမ်အဝင် စောင်းတန်းနဖူးစည်း
ရဟန္တာမထေရ်မြတ် ရှင်အရဟံ
မုတ်တော်မူခဲ့သည့် မွန်တည့်
သိမ်တော်”ဟူ၍ မှတ်တမ်းပြုထား
သည်။
စောင်းတန်း မြောက်ဘက်တွင်
မဟာမောဓိပုံစံတူ စေတီတစ်ဆူ
ရှိသော်လည်း အတွင်း၌
အာရုံအပ်ချိကာ ပုဆစ်ဒူးတုပ် ပူဇော်
သော ရှင်အရဟံတို့ကို တွေ့မြင်
သည်။

အဓိဋ္ဌာန်ပြု ပူဇော်ခြင်း

မွန်တည့်ချိန်သည် ပွင့်လင်းသော
အရင်းကလာ၊ ကောင်းကင်တွင် နေ

အမြင့်ဆုံးနေရာ ထိပ်တည့်ရပ်သို့
ရောက်ရှိချိန်ဖြစ်သည်။ ဤမွန်တည့်
သိမ်တွင် မွန်တည့်ချိန်၌ ဘာဝနာ
ကုသိုလ်ပြုခြင်းကြောင့် မြင့်မားသော
ဘဝနေမှုအဆင့်အတန်းကို မျှော်လင့်
နိုင်သည်။ ရာထူးဌာနန္တရတိုးတက်ရေး
အတွက် ဆုပန်ပြည့်ဝနိုင်သည်။
ရင်ဆိုင်နေရသော အမှုတပေါင်များ
တရားနည်းလမ်းတကျ ပြီးစီးနိုင်သည်။
ရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရသူများ
အတွက် အမြင့်ဆုံးကာလသို့ ရောက်
ဖြစ်၍ ဝေဒနာမှ လွန်မြောက်နိုင်သည်။
(ရောဂါကျမ်း၊ နေပါက ဝဋ်ဒုက္ခမှ
ကျွတ်လွတ်၍ ဘဝတစ်ပါးသို့ ကူး
ပြောင်းမည်။ အာဂန္တုဝေဒနာ ဖြစ်ပါ
က သက်သာပျောက်ကင်းသွားနိုင်

သည်။)
စာသင်သား ကျောင်းသူကျောင်း
သားများအတွက် အထူးချွန်ဆုံး အခြေ
အနေကို မျှော်မှန်းနိုင်ကြပေသည်။
အနောက်သို့ မျက်နှာလှည့်သော
သိမ်တော်ဖြစ်သောကြောင့် မွန်
တည့်ပြီးနောက်ပိုင်း နေဝင်သည့်တိုင်
နေရောင်ကို ကောင်းစွာ ရရှိ၏။ ထို့
ကြောင့် ရေရှည်မျှော်လင့်ရသော
လုပ်ငန်းများအတွက် အခြေအနေ
ကောင်းကို ဖန်တီးပေးနိုင်၏။
လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်များ
တွင် အနောက်သို့ ဦးခေါင်းပြုသော
လျောင်းတော်မူကို နေရဟန်းလျောင်း
တော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ အဂ္ဂမဟာ
ပဏ္ဍိတ ပခုက္ကူဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝံသ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်၊ ၉၉



မဟာတေခိတတီတွင်းမှ ရှင်အုတ်ရုပ်တုတော်

ထေရ်က သုဂတောပုဒ်ကို သုဂတော-
နန်းခေမံ နေရဗာန်သို့ ကေနိကြ
သွားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
ဟူ၍အနက် ပြန်တော်မူခဲ့သည်။
နေရဗာန်သည် နိဝါနပုဒ်နှင့် အလား
တူသော နိရဝါနပုဒ်မှ ပြောင်းလွဲလာ
ခဲ့သော ပါဠိသက် ဝေါဟာရဖြစ်သည်။
ဝါန-တဏှာမှ၊ နိရ-ကင်းခြင်း၊ မရှိ
ခြင်း၊ တဏှာကင်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်
ဝေဝ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇ်း

ကို နေရဗာန်ဆိုခြင်းဖြစ်၏။
နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုလျက် သမာပတ်
ဝင်စားနေသော ပုံတော်ကို နေရဗာန်ပုံ
တော်ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။**[မောင်အောင်**
မြင့်(ညောင်ဦး)၏ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား
မှဋ္ဌာစေတီသမိုင်း၊ ၁၂၀]
ထို့ကြောင့် အနောက်သို့ မျက်နှာ
လှည့်သော ဤသိမ်တော် (မြတ်စွာ
ဘုရားရှင်ရှေ့တော်)၌ ဘာဝနာကုသိုလ်

ပြုခြင်းကြောင့် လောကုတ္တရာဥစ္စာ
ဆိုအပ်သော တရားထူးခြင်း အထူး
ဖြစ်စေသည်။

ကာလကိန်းအရ နေမွန်းတည့်
အချိန်သည် နေ့သခင်၏ အမြစ်နံ့ပြု
ပိုင်ဆိုင်သောကာလ စတင်သည်ဖြစ်
ကူညီထောက်ပံ့မှုရရှိခြင်း၊ အခြေ
တောင်းမွန်ခြင်း အကျိုးကို မျှော်ထု
နိုင်၏။

မွန်းတည့်ချိန်၊ နေ့ခင်း(၁၂)နာရီ
ဖြစ်လေရာ ပွင့်လင်းမြင်သာသော
အမြစ်ဂြိုဟ်စိုးမိုးခြင်းဖြစ်၏။ ပရိသတ်
အများ ထောက်ခံမှုကို လိုလားသော
မိဒီယာသမားများ၊ အနုပညာရှင်များ
မဲဆွယ်စည်းရုံးသူများ၊ အရောင်
တင်ရေးသမားများအတွက် အထူး
အကျိုးများစေနိုင်ပေသည်။

အထူးပြု ပူဇော်ခြင်း

ကန်ကောက် မွန်းတည့်သိမ်တော်
အဂီဇေ နေ့လည်(၁၂)နာရီမှ
နာရီခွဲအချိန်အတွင်း ဒါန၊ သီတင်း
ဘာဝနာ ကုသိုလ်ပြုခြင်းဖြင့် တနင်္ဂနွေ
ပရိယာယ်ဆိုင်ရာ ချစ်သူခင်သူ
နှစ်ချောင်း၊ အလှူပွဲ၊ မင်္ဂလာပွဲ၊
ကြောင်၊ ကျောက်၊ ကား၊ ခါး၊
ခေါင်း စသည်တို့နှင့် ပတ်သက်သော
ကိစ္စရပ်များတွင် အောင်မြင်မှု ရရှိ
ကြသည်။

သိမ်တော်တည်အရပ်မှာ တနင်္ဂနွေ
နှစ်ထပ် **“ကန်ကောက်”** ပညတ်တော်
ခြင်းကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်





ဘိုးဘိုးအောင်၏

မြတ်ဗုဒ္ဓ

ရုပ်ပဋ္ဌမံ နာမ်ပဋ္ဌမံ

ပုတီးစိပ်ကျင့်စဉ်

ဘိုးဘိုးအောင်၏ ရုပ်ပဋ္ဌမံ နာမ်ပဋ္ဌမံ ပုတီးစိပ်ကျင့်စဉ်ကို မဖော်ပြမီ ဘိုးဘိုးအောင်၏ အကြောင်းအရာအချို့မှ အနည်းငယ်ကို တင်ပြလိုပါသည်။

အထင်ရှားဆုံး

ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်

ပထမဘိုးဘိုးအောင်ဟု ထင်ရှားသော ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကား မြန်မာနိုင်ငံမှ ထွက်ရပ်ပေါက် ရဟန်း ဖဉ္စိုလ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များအနက် ထင်ရှားသောပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်သည်။

စစ်မဖြစ်မီက ထင်ရှားသော ဘိုးဘိုး

အောင်သီချင်း၊ ဝ၊ တစ်လုံးသီချင်း စသည်များသည် ဘိုးဘိုးအောင်ကို ဖွဲ့ဆိုထားသော သီချင်းများဖြစ်သည်။

အမျိုးသားပညာဝန် ဦးဖိုးကျား၏ မြန်မာ့ဂုဏ်ရည် စာအုပ်တွင်လည်း ဘိုးဘိုးအောင်အကြောင်းကို ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ ပြဆိုထားရာ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလှပေသည်။

စစ်ကြိုခေတ်က ရုပ်သေးသဘင်များတွင်လည်း စကြာရေချဇာတ်ဟူ၍ စကြာမင်းခေါ် ညောင်ရမ်းမင်းသားအား ရေချကွပ်မျက်သည့်ဇာတ်လမ်းကို တောရွာတစ်ခွင်တွင် ပြသသည်။

နောက်ဆုံး စကြာမင်းကို ဘိုးဘိုးအောင်က ကယ်သွားခန်းကို ထည့်သွင်း၍ ဇာတ်လမ်းအဖြစ် ကပြသည်။

ထို့ကြောင့် မြန်မာ့သဘင် ထုံးစံအတိုင်း သတ်၍သေသည်နှင့် မဆုံးဘဲ ပြန်၍ရှင်သည့်ဇာတ်ကို ကပြနိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ် ကျေးလက်တောရွာအထိ ဘိုးဘိုးအောင်ကို မကြားဘူးသူ မရှိအောင် ပျံ့နှံ့ကျော်ကြားခဲ့သည်။

ဘိုးဘိုးအောင်သည်

ဒဏ္ဍာရီမဟုတ်

ထုံးစံအတိုင်းပင် ဘိုးဘိုးအောင်အကြောင်း ပြောကြဆိုကြဖန် များလာသောအခါ ဘိုးဘိုးအောင်ကို ဒဏ္ဍာရီလို မြင်လာကြသည်။ သာမန်လူတို့ ဖစ္စမ်းသော တန်ခိုးကူခွဲပါဒ်ကိုကြည့်ပြီး ဘိုးဘိုးအောင် သာမန်လူသားတစ်ယောက်မှ ပေါက်ဖွားခြင်းမဟုတ်သော မိုးကျရွေ့ကိုယ်လို ထင်လာကြသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ဘိုးဘိုးအောင်ကို ဒဏ္ဍာရီတန်ခိုးရှင် လူစွမ်းကောင်းအဖြစ် ယူဆချင်လာကြသည်။ စင်စစ်ဘိုးဘိုးအောင်မှာ တန်ခိုးရှင်၊ သိဒ္ဓိရှင် ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်သည်မှာ မှန်ပါသည်။

သို့ရာတွင် လူ့လောကထဲမှ သူလိုကိုယ်လို မိနှင့်ဖနှင့် ဆွေနှင့်မျိုးနှင့် ပေါက်ဖွားလာရာမှ ထူးမြတ်စွာ သိဒ္ဓိပေါက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း စာပေနှင့် တကွ လာပါသည်။

ဘိုးဘိုးအောင်အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဘိုးဘိုးအောင်ကိုယ်တိုင် ရေးစပ်ခဲ့သော ဆွေမျိုးလင်္ကာတွင်လည်း ဤသို့ တွေ့ရှိရသည်။

နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေညှိမဂ္ဂစာအုပ် ၁၀၁

ညီရင်းနှစ်ယောက်တို့
ဒုက္ခသည် နှစ်တန်းယှက်ထွေး
ဌေးသူဌေး ပွဲသွယ်ကြ
သဟာယစွာ အားလုံးပင် ရှိကြသေးရဲ့
ကုသိုလ်ကံဖွင့်တဲ့ ဟောင်မင်းအောင်မှာ
ခေးခေါင်အေး ပွန်တလိုင်တို့ တိုင်းရည်
အလပြုဝယ် ဂုဏ်ကလယ်တွင်
ပဖွယ်စတိုက်၊ လှေထိုးလိုက်၍
လှိုက်လှည့် အကျွန်းခြံနေရာပေါ်
စစ်စစ်ပတ်ရိုက် အကုသိုလ်အလွန်များသူကို
ဘုရားတောင် မကယ်နိုင်ဘူး
ရှောင်ရွယ်ဆင်ခြင် ကုသိုလ်ထောက်ပံ့
ကျိုးပေးချိန်သင့်တော့မှ ဆွဲပြန်၍တင်တော့မည်
တောင်ကာ ထွက်ရပ်လမ်းနှင့်
ထက်မြတ်ခြင်း ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပေမယ့်
ဇောထီး၊ လောကီကိုပစ်နိုင်လို့
သံယောဇဉ်အချိတ်အလျစ်တွေနှင့်
စိတ်ညစ်ဖို့ ကြုံရသေးတော့တယ်...

ဟူ၍ ဖွဲ့ဆို ရေးသားထားသည်ကို
တွေ့ရှိရသည်။

ဤလက်ကံကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့်
ဘိုးဘိုးအောင်သည် ညီရင်းအစ်ကိုပင်
ဖြစ်လင့်ကစား အကုသိုလ်များသူကို
မကယ်တင်နိုင်၊ ကုသိုလ်ထောက်ပံ့၍
အကျိုးပေးချိန်သင့်မှသာ ကူညီနိုင်မည်
ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ထုတ်ရေးသားခဲ့
သည်ကို သတိပြုသင့်ပေသည်။

ဘိုးဘိုးအောင်သည် သိဒ္ဓိစခန်းကို
လျှောက်လှမ်းနေစဉ် ကာလအတွင်း
မိမိလိုရာကိစ္စ မပြီးမြောက်သေးသဖြင့်
ဘုန်းကြီးကျောင်းသားအဖြစ် ကျောင်း
တွင်ကပ်နေပြီး အခါအခွင့်ကို စောင့်
စားရင်း အောက်ပါကဗျာကို မြည်တမ်း
လေ့ရှိ၏။

အရပ်လျှောက်၍ ဖွဲ့နောက်လည်လည်
အတည်မကျ ဗာဟိရလိုက်
ပိုက်လေ့စွာ မောဟချိတ်ဝင်
အရှူးများထပ်ကြတယ် လိုအင်းအရေး

သိဒ္ဓိပေါက်၍ မပြောက်သေးတော့
ရိက္ခေးပလရာ၊ ဖျင်ပိုင်ကိတ်
ရွတ်လိုက်ထား၊ ခပ်နာနာနှင့်
ကြည့်ကံခေ ကျောင်းဟောင်း နေရာတယ်
အခြေခမ်းပါတီတော့တယ်...

ဤသို့ဖြင့် ဘိုးဘိုးအောင်သည်
ဘဝသံသရာ၏ ဝဋ်ဆင်းရဲဒုက္ခများကို
သံဝေဂယူ၍ မိမိ မျှော်မှန်းထားသော
အရိယာသိဒ္ဓိစခန်းကို မလျော့သောစွာ
လုံ့လ၊ ဝီရိယတို့ဖြင့် ကြိုးစားကျင့်ကြံ
အားထုတ်ခဲ့ရာ ပေါက်မြောက်အောင်
မြင်ခြင်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါတော့သည်။

ဘိုးဘိုးအောင်၏ ရုပ်ပဋ္ဌမံ နာမ်ပဋ္ဌမံ
ကျင့်စဉ်မှာ ဂုဏ်တော်(၉)ပါးကို သိဒ္ဓိ
တပ်၍ ဘုရားတန်ခိုးကြီးတွင် ဂြိုဟ်
သက်အလိုက် ပွားများသည့်ကျင့်စဉ်
ဖြစ်ပါသည်။ ကျင့်ဆောင်ပုံမှာ ဘုရား
တန်ခိုးကြီး တစ်ဆူဆူတွင် သွားရောက်
ကျင့်ဆောင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဂုဏ်တော်(၉)ပါး ဆိုသည်မှာ
အရဟံသိဒ္ဓိ(မှ)ဘဂဝါသိဒ္ဓိအထိ ဂုဏ်
တော်(၉)ပါးလုံးကို အစဉ်အတိုင်း ပွား
များရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ပထမဦးစွာ ဘုရားတန်ခိုးကြီးတစ်
ဆူဆူသို့သွားရောက်၍ ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်မှ
စတင်ကျင့်ဆောင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။
ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်သို့ ရောက်သောအခါ
ဦးသုံးကြိမ် ချပေါ့။

ပြီးလျှင် လက်အုပ်ချီပြီး ဘုရားကို
လက်ယာရစ် တစ်ပတ်လှည့် ပူဇော်ပါ။
ပြီးလျှင် ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်သို့ ပြန်ဝင်၍
ဦးသုံးကြိမ်ချပြီး ပရိကံပြု၊ အဓိဋ္ဌာန်
ပြု၍ စိပ်ပွားရပါမည်။

ပရိကံပြု၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရမည်
ဆိုသည်မှာ ပဋ္ဌမံ(၂၇)ကြိမ် အတွက်
ကို ဆိုလိုပါသည်။

ပထမဦးစွာ "အရဟံသိဒ္ဓိ"ကို
ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သက်အရ (၁၇)ပတ်စိပ်ပါ။

ထို့နောက် လက်ယာရစ် တစ်ပတ်
လှည့်ပြီး (ကုလား)မိတ်ဖက်ဖြစ်သော
တနင်္လာအရပ်ကနေ ဘုရားသို့
မျက်နှာမူပြီး (၁၅)ပတ်စိပ်ပါ။

ထို့နောက် လက်ယာရစ် တစ်ပတ်
လှည့်ပြီး အင်္ဂါထောင့်သို့ဝင်ပြီး ဘုရား
ဘက်သို့ မျက်နှာမူ၍ (၈)ပတ်စိပ်။
လက်ယာရစ်တစ်ပတ်လှည့်သောကြာ
အရပ်ဝင် (၂၁)ပတ်စိပ်။

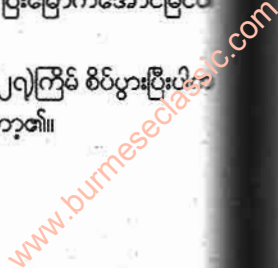
လက်ယာရစ်လှည့် စနေထောင့်ဝင်
(၁၀)ပတ်စိပ်၊ လက်ယာရစ် တစ်ပတ်
လှည့် ရာဟုထောင့်ဝင် (၁၂)ပတ်စိပ်
ပါ။ လက်ယာရစ်တစ်ပတ်လှည့်
တနင်္ဂနွေထောင့်ဝင် (၆)ပတ်စိပ်။

လက်ယာရစ် တစ်ပတ်လှည့်
ကြာသပတေးအရပ်ဝင် (၁၉)ပတ်စိပ်။

ဤကဲ့သို့ "ကုလား၊ ဆွေသားမှ
နောင်ရင်း၊ အောင်ပ" မိတ်ဖက်အရပ်
ရှစ်မျက်နှာ(၁၀၈)ပတ် စိပ်ပြီးသွားလျှင်
နောက်ဆုံး ကြာသပတေးအရပ်မှ
တစ်ပတ် လက်ယာရစ်လှည့်ပြီး ဗုဒ္ဓဟူး
အရပ်ဝင်၊ ဘုရားဦးသုံးကြိမ်ချပြီး
တစ်ပတ်လက်အုပ်ချီ လက်ယာရစ်
လှည့်ပြီး ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်သို့ အလယ်
တည့်တည့်ဝင် ("ဂြိုဟ်ရှစ်ပါးတို့၏
အလယ်ကို ဆိုလိုသည်")။ ပြီးလျှင်
အရှေ့အရပ် မျက်နှာမူ၍ (၁၀၈)ပတ်၊
(၁၀၈)နဝင်း ပြီးအောင်စိပ်ပါ။

ဤကဲ့သို့ စိပ်လျှင် "အရဟံသိဒ္ဓိ"
အတွက် ရုပ်ပဋ္ဌမံပြီးပါသည်။ ကျန်ဂုဏ်
တော်(၈)ပါးကို အထက်ပါအတိုင်း
ဆက်လက် ပွားများသောအခါ ဂုဏ်
တော်(၉)ပါးဖြစ်၍ (၉)ရက်ဖြစ်၏။ ဤ
(၉)ရက်ပြီးမြောက်ပါက ရုပ်ပဋ္ဌမံ
တစ်ကြိမ် ပြီးမြောက်အောင်မြင်ပါ
သည်။

ဤကဲ့သို့ (၂၇)ကြိမ် စိပ်ပွားပြီးပါက
ရုပ်ပဋ္ဌမံပြီးတော့၏။



ရုပ်ပွင့်ပြီးလျှင် နာမ်ပွင့်ကို စိပ်ရပါမည်။ နာမ်ပွင့် စိပ်နည်းမှာ...

“အန္တော၊ ဂဗ္ဘေ၊ စရေ၊ ဝိသေ” ဓာတ်ကြီးလေးပါးအရ ဖြစ်ပါသည်။ တွင်ဆောင်ပုံမှာလည်းရုပ်ပွင့်အတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ရုပ်ပွင့်ကဲ့သို့ပင် ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်မှ ဝင်ပြီး လက်ယာရစ် ဦးတိုက်တစ်ပတ် လှည့်၊ ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်မှ ထိုင်လျက် ဘုရားဘက်မျက်နှာမူ၍ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် သက်အရ (၁၇)ပတ်စိပ်။

လက်ယာတစ်ပတ်လှည့်သောကြာ အရပ်ဝင်၍ (၂၁)ပတ်စိပ်၊ တစ်ပတ် လှည့် အင်္ဂါထောင့်ဝင် (၈)ပတ်စိပ်၊ တစ်ပတ်လှည့် ရာဟုထောင့်ဝင် (၁၂) ပတ်စိပ်၊ တစ်ပတ်လှည့် တနင်္လာဝင် (၁၅)ပတ်စိပ်၊ တစ်ပတ်လှည့် ကြာသ တေးထောင့်ဝင် (၁၉)ပတ်စိပ်။

တစ်ပတ်လှည့် တနင်္ဂနွေထောင့် ဝင် (၆)ပတ်စိပ်၊ တစ်ပတ်လှည့် စနေ ထောင့်ဝင် (၁၀)ပတ်စိပ်။

တစ်ပတ်လှည့် ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်ဝင် အလယ်တည့်တည့် အရှေ့ဘက် မျက်နှာမူထိုင် (၁၀၈)ပတ်စိပ်။

ဤကဲ့သို့ ရုပ်ပွင့်အတိုင်း (၂၇) ကြိမ် စိပ်ပွားပြီးပါက နာမ်ပွင့် ပြီး တော့၏။

ပထမဦးစွာ ရုပ်ပွင့် (၂၇)ကြိမ်၊ နာမ်ပွင့် (၂၇)ကြိမ် ပြီးမြောက်အောင် မြင်ပါက ပွင့်အောင်ခြင်း ရပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ လက်ယာရစ် လှည့် ဆိုင်း လှည့်တိုင်း လက်အုပ်ချီ လှည့် ရမည်ကို သတိပြုပါ။ ပုတီးစိပ်မည့် ဦးလွင်အရပ်ရောက်ပါကဦး(၃)ကြိမ် ချပြီး စိပ်ရပါမည်။

ပထမဦးစွာ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခွင် စိပ် ဆတည်းက ပရိကံပြု၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြု



ထားရပါမည်။ (၂၇)ကြိမ် ပြီးမြောက် အောင်မြင်ပြီးတိုင်း နားနေနိုင်ပါသည်။ ပထမဦးစွာ ရုပ်ပွင့် (၂၇)ကြိမ်၊ နာမ်ပွင့် (၂၇)ကြိမ် ပြီးစီးအောင်မြင် သွားပါက ဆက်လက်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ရန်မှာ...

ပွင့်ရုပ်နာမ်(၂)ပါးတွဲ၍ တစ်နေ့ တည်း ပြီးစီးအောင် စိပ်ရပါမည်။ အချိန်ယူရန်မှာနံနက်အရက်ရုပ်ပွင့်၊ ညနေဆည်းဆာ နာမ်ပွင့်တွဲ၍ တစ်နေ့တည်းပြီးစီးအောင် စိပ်ရပါ မည်။

ဤကဲ့သို့ (၂)ပါးတွဲ၍ (၂၇)ကြိမ် ပြီးစီးအောင် စိပ်ပွားပါ။ ဥပမာ၊ နံနက် အရက် အရဟံသိဒ္ဓိ (ရုပ်ပွင့်)၊ ညနေ ဆည်းဆာ အရဟံသိဒ္ဓိ (နာမ်ပွင့်) ကျန်ဂုဏ်တော်ရှစ်ပါးကိုလည်း ဤ အတိုင်းဂုဏ်တော်(၉)ပါးဖြစ်၍ (၉)ရက် တစ်ကြိမ် ဤကဲ့သို့ စိပ်ရမည်ကိုမမေ့ ပါနှင့်။ (၂၇)ကြိမ် ပြီးစီးအောင်မြင် အောင် စိပ်ရပါမည်။

ထို့နောက် ဆက်လက်၍ ညလမ္ဗန်း တည့် ရုပ်ပွင့်၊ နေနေမုန်းတည့် နာမ်ပွင့်၊ ဤအချိန်နှစ်ပါးတွဲ၍ အထက်ပါအတိုင်း (၂၇)ကြိမ်ပြီးစီး

အောင်မြင်အောင် စိပ်ရပါမည်။

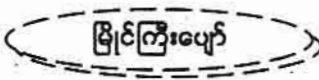
ထို့နောက် ဆက်လက်၍ နံနက်(၆) နာရီ ရုပ်ပွင့်၊ ညနေ(၆)နာရီ နာမ်ပွင့် ဤကဲ့သို့ နှစ်ပါးတွဲ၍ ဘုရားဝါတော် အရ(၄၅)ကြိမ် စိပ်ပွားရပါမည်။ (အထက်ပါ (၃)ဆင့်တွင်တစ်ဆင့်ပြီး ပါက ခေတ္တနားနေနိုင်ပါသည်။ တစ်ဆင့်နှင့် တစ်ဆင့်အကြားကို ဆိုလိုပါသည်။)

ဤအဆင့်သည် ထွက်ရမည့်အဆင့် ဖြစ်ပါသည်။ သက်သတ်လွတ်စား၊ သစ်သီးစား၊ (၉)ပါးသီလစောင့်ပြီး စိပ်ရပါမည်။ ပါရမီအလတ်စားရှိသူတို့ ဤအဆင့်နှင့်ပင် ထွက်နိုင်ပါသည်။

ပါရမီထက်သူတို့မှာ ရှေ့အချိန်နှစ်ပါး ပြီးလျှင် ထွက်နိုင်ပါသည်။ ပါရမီမှန်မှန် ရှိသူတို့မှာ ဘုရားသက်တော်အရ (၈)ကြိမ်ထပ်တိုး၍ ရုပ်ပွင့်၊ နာမ်ပွင့် တွဲပြီးစိပ်ပါက ပေါက်မြောက်နိုင်ပါ သည်။

“ယောက်ျားဝီရိယဇနက္က” ဆို သည့်အတိုင်း မရမနေ ကြိုးစား ကြည့်ကြကုန်လော့...။ မှတ်ချက်။ ။ ဘုရားရှင်၏ သက်တော် မှာ (၈၀)ဖြစ်သော်လည်း နဝင်းဆိုက် အောင် (၁)ခုတိုးခြင်း ဖြစ်သည်။

“နိဋ္ဌိတံ”



ကျမ်းကိုး
○ ဘိုးဘိုးအောင်နှင့်ကျင့်စဉ်
○ သတ္တမမြောက် ကျော်အောင် စံထား ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သိဒ္ဓိ၊ မဟိဒ္ဓိမန္တန် ဝိဇ္ဇာ ထွက်လမ်းကျမ်း အတွဲ(၃)။

www.burmeseclassic.com

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

ပုဂံပုံတင် - ၀၁၄၄၅ ဝေဖရုဗ် လျှိုင်စင် ၇၂၀၁၁၊ စာဆစ်လတိုး (၃၃၂)

မုံရွာဆရာမိုး အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်တံဆိပ်

ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ကျပွားပြီး မောတယ်များ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ ဟု အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝမီးတောက်လောင်ပြီး နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်တော့ပါ။

နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတာဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။

နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန္နိပါတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပျံခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွဲအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းဖျားပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ် ကိုချစ်ဆွေ။

ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးချို့နဲ့ တူတယ်ဗျ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့။

ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။

ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။ သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်



ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။
သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။

ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ ရူး၍ အောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်ခနဲ မောပန်းနှမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ရွှေးထွက်လွန်၍ နုလုံးခနဲမမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်ပိတ်မှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။

ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။

အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရောက်တစ်လုံး၊ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးဖျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

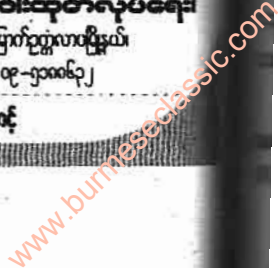
ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ် - (၅/၃၆) သစ်တီးမိတ္ထီ၊ မြောက်ဘက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဝန်းတ - ၆၃၁၀၇၉ ၊ ၀၉-၅၁၀၈၆၃

မြိုင်နီ ဇော်ဆွံ့စာနီ



သရက်မြို့ အရှေ့မြောက်စွန်းမှ

ဇာလီတောင် သာသနာ့ဇေယျံ (၃)

ယခင်လမှ အဆက်

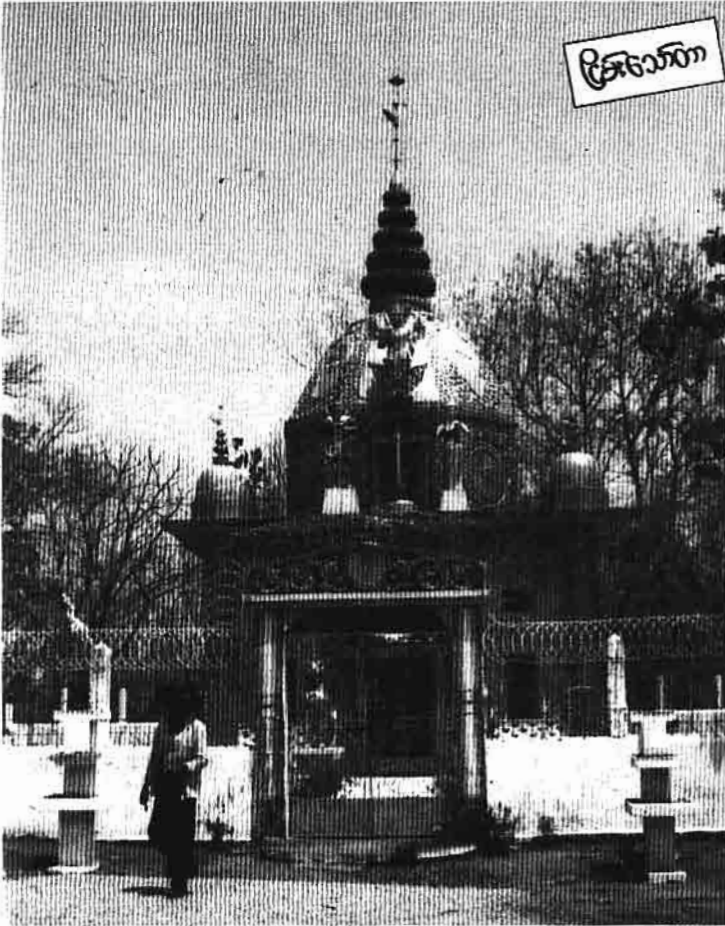
နဂါး၏ ပါးပျဉ်းကို အထူးပြု အသား
သန့် ထုလုပ်ထားကာ အုန်း၊ ငှက်ပျော
အန်တော့ပွဲများကိုလည်း တွေ့ရ၏။
ဘုရားရှင် သတ္တသတ္တဟာ ဝံပယ်
ဆော်မှုရာ မုစလိန္နာသတ္တဟကို
ရည်စူးပူဇော်သကဲ့သို့ အစောင့်
အရှောက် နတ်နဂါးကိုလည်း ပူဇော်
ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဝန်းကျင်၌ အမေရေယဉ် စသည့်
အစောင့်အရှောက်ပုဂ္ဂိုလ်များ ကွန်း
ဆောင်တို့အပြင် တောင်ပိုင်ဘိုးဘိုးကြီး
တို့ကွန်းဆောင်တို့ကိုလည်း တွေ့ရ၏။

“တောင်ပိုင် ဘိုးဘိုးကြီး” ဟူ
သော ကမ္ဘည်းနှင့် အဘိုးမှာ ဤ
ကုန်းတော်ကို စောင့်ရှောက်သော
ဘိုးဘိုးကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်နိုင်၍
“ဇာလီတောင်ပိုင်ဘိုးဘိုး” ဟူသော
အမည်ပါ အဘိုးကား ဇာလီတောင်
အစောင့်အရှောက်သည့် အဘိုး
ဖြစ်သည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိပေသည်။
ဘိုးဘိုးကြီးရုပ်တုနှစ်ခု မြင်တွေ့ခဲ့
သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် ဆရာတော်ကြီး၏
သာသနာပြုလုပ်ငန်း၌ ကူညီပေးခဲ့
သည့် အစောင့်အရှောက် ပုဂ္ဂိုလ်တို့
အတွက် ရည်စူးကာ ကွန်းဆောင် ပြု
လုပ်ပေးထားသည်ဟု ခန့်မှန်းရပေ
မည်။

အချစ်လေရာ ဇာလီတောင် ဆရာ
တော်၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွင်
2014, December, 2015.



ပေါက်စေတီ

ပါဝင်ကူညီပေးကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များ
အားလုံးသို့ မေတ္တာပို့သ အမှုပေးဝေခဲ့
လေသည်။

ပေါက်စေတီ

ယင်းနောက်တွင် နောက်ဆုံး ပူဇော်
မှုအဖြစ် ပေါက်စေတီအား သွားရောက်
ဖူးမြော်ကြသည်။ ဇာလီတောင်ဆရာ

တော်ကြီး၏ ဗိမာန်ဖြစ်သည်။

“ပေါက်စေတီ” ဟူသော ကမ္ဘည်း
နှင့်လိုက်ဖွဲ့ကာ လိုက်အထက်၌ ရှစ်
မြှောင့်ပုံပေါင်းမိုးနှင့် လိုက်တစ်ထပ်
တင်ထားသည်။

ဝန်းကျင်၌ ကိန္နရီနတ်သမီး၊ ဝိဇ္ဇာ
မယ် စသည့် ဣတ္ထိယများ ရံထား၏။
ပေါင်းမိုးအထက်တွင် ထီးငါးဆင့်နှင့်

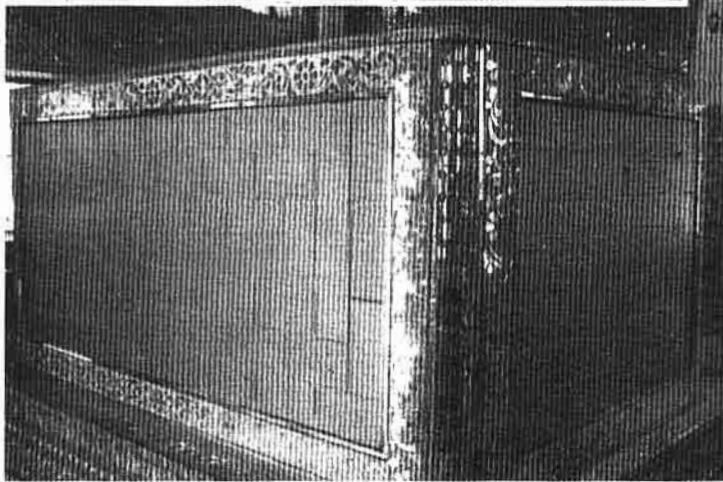
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၀၅



◆ နဂါးရုပ်ပွားတော်

ဆရာတော် မတ်ရပ်ရုပ်တု

◆ ဆရာတော်၏ ဘုတ်ဘု



ချရားသီး အထွတ်တင်ထားသည်။
 အောက်လိုက် အတွင်း၌ကား
 တောင်ငှေးကိုင်ထားသော ဆရာတော်
 ၏ မတ်ရပ်ရုပ်တုကို ဖူးတွေ့ရ၏။
 ရုပ်တုရှေ့တွင် ဆရာတော်၏
 ရုပ်ကလာပ်ကို ဂုသွင်းထားသည်။
 ခေါင်းရင်းနှင့် ခြေရင်းတို့၌ ကျပ်လုံး
 ခန့် အပေါက်ဖောက်ထားသည်။ ထို
 အပေါက်မှ မည်သည့်အနံ့မျှ ရှူရှိုက်
 ရခြင်း မရှိသည်ကို ကြုံတွေ့ရ၏။
 ပါရမီကျင့်စဉ်လမ်းမှ ဆရာတော်
 ကြီးများ ခန္ဓာဝန်ချသောအခါ ကြွင်း
 ဝမ်း နုတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်

ကျန်ရစ်သော ရုပ်ကလာပ်တော်ကို
 မီးရှို့ခြင်း၊ ရေမျှောခြင်းမပြုဘဲ ဂုသွင်း
 ကာ ခေါင်းရင်းနှင့် ခြေရင်း၌ ဤသို့
 အပေါက်များ ဖောက်ထားသည်ကို
 တွေ့ခဲ့ရ၏။
 အနီးဆုံးဥပမာအနေဖြင့် ဇာလီတောင်
 အနီးရှိ ပတ္တမြားဆော်သီးကျောင်း ဆရာ
 တော် ဦးရာဇိန္ဒာ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို
 မြစ်တောင်ထက်၌ ဤသို့သောနည်းဖြင့်
 ငွေ့ငွေ့ထားသည်။
 ဝါးကျောင်းဆရာတော်သည် ဇာလီ
 တောင် ဆရာတော်ထက် နှစ်နှစ်နီးပါး
 သက်တော်ကြီး၍ (၂)ဝါကြီး မြင့်ပါ

သည်။ ဆုကြီးပန် (ဘုရားဆုပန်)ဖြင့်
 ကြောင်း မိန့်တော်မူခဲ့သည်။
 ဇာလီတောင် ဆရာတော်ကြီး
 သည်လည်း ဆုကြီးပန်ဖြစ်ကြောင်း
 တပည့်ဒါယကာများအား ထုတ်ဖော်
 မြှောက်ကြားခဲ့ကြောင်း သိရပေသည်။
 (ဆရာတော်နှစ်ပါးသည် ကျောင်း
 ဝိဟာရချင်း မဝေးလှ၊ သက်တော်
 ဝါတော်လည်း မတိမ်းမယိမ်း
 လျက် ဘုရားဆုပန်သည်ချင်း တူညီ
 ကြသော်လည်း နှစ်ပါးရင်း
 ဆက်ဆံမှုမှတ်တမ်း အထောက်
 အထားကိုမူ မတွေ့ရှိခဲ့ချေ။)
 ဇာလီတောင် ဆရာတော်
 ဦးသုမင်္ဂလသာမိသည် ၁၃၄၉ ခုနှစ်
 တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၃)ရက် (၁၈-
 ၁၀-၁၉၈၇)စနေနေ့တွင် ဘဝနတ်ဆီ
 ပျံလွန်တော်မူခဲ့သည်။
 ဆရာတော်ကြီးသည် တပည့်
 ဒါယကာတို့အား...
 'ဦးပါးသီလသည် မူလ လောကပါလအ

www.burmeseclassic.com



◆ တောင်ပိုင်ဘိုဘိုရုပ်တု

◆ တာလီတောင်ပိုင်ဘိုဘိုရုပ်တု

◆ အထွေထွေနှင့် ကွန်ဆောင်း



အခြေခံ သရဏဂုံသည် အတည်တတ်ဖြစ် သည့် ထို့ကြောင့် သရဏဂုံတည်၍ ငါးပါး သီတကို စွဲပြုစွာ စောင့်ထိန်းကြရန် ဝဠာရ် အဓိကယ်စတင်၍ မိန့်မှာတော်မူလေ့ရှိ သည့်ဟု သိရ၏။

ဤသို့ မိန့်မှာလေ့ရှိသဖြင့် တပည့်ဒါယကာ များအနက် တစ်နေ့လျှင် သရဏဂုံ တစ်ထောင်ပြည့်အောင် စိပ်ပွားလှူပူားလည်း ရှိခဲ့သည်ဆို၏။

ယင်းကဲ့သို့ နှလုံးသွင်းစိပ်ပွားမှုသည် မိမိ၏ ကိုယ်ခံဓာတ်၊ သမာဓိကို ကျစ်လျစ်အောင် ကျင့်ကြံ အားထုတ် ခြင်းဖြစ်သည်။

သမာဓိတရား ပိုမိုအားကောင်း လာအောင် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်းဖြင့် ဓာတ်စကားပြောပြီး တောမရောက်၊ တောင်မရောက်သူများ၏ စကားကို နားမထောင်ဘဲ ခွဲခြားသိလျက် မှန် ရာလမ်းကို လျှောက်လှမ်းနိုင်မည် ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။ အပြော ထက်အလုပ်၊ လက်တွေ့ကို အာရုံစိုက် လုပ်ဆောင်စေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကို ယုံကြည်ကိုးစားစွာ ဆည်းကပ်ကြသော ဒါယကာတို့

သည် သာမန်အသိဉာဏ်နှင့်မမီ ထူးဆန်းအံ့ဖွယ် ဖြစ်ရပ်များကို လက် တွေ့မျက်မြင် ကြုံတွေ့ကြရကာ ယနေ့ တိုင်ပင်လျှင် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မြဲ ဖြစ်သည်ဟု သိရပေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ မြန်မာ့သာသနာဝင် တွင် ရဟန်းထူးတစ်ပါးဖြစ်ခဲ့သည့် ဇာလီတောင် ဆရာတော်ဦးသုမင်္ဂလ သာမိ၏ ဝိမာန်တော်နှင့် ဇာလီတောင် သာသနာမြေသို့ အခါအခွင့်ကြုံလျှင် သွားရောက်လေ့လာ ကြည့်ညိုနိုင်ကြ စေရန်တိုက်တွန်းတင်ပြလိုက်ရပါသည်။ ဇာလီတောင်ဆရာတော်နှင့် ပတ် သက်၍ ကြားသိရသမျှ ပြောပြကူညီ ပေးကြသော သရက်မြို့မှ မိတ်ဆွေများ ကို ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ငြိမ်းသော်တာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း သရေ

ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာဝိသုဒ္ဓိတို့ကား

ဆေးအတတ်၊ အင်းအတတ်၊

စမအတတ်၊ ပြဒါးအတတ်တို့ကို နတ်
တို့အလား စွမ်းရည်သတ္တိ ပြည့်စုံစွာ
တတ်လေသည်ဟုလယ်တီဆရာတော်
ကြီး၏ ဝိဇ္ဇာမဂ္ဂဒီပနီကျမ်းတွင် ဖော်ပြ
လေသည်။

ဂန္ဓာရီတို့၏ ဝိဇ္ဇာပညာမှာ သံဆို
လျှင် သံအကြောင်းများစွာ နားလည်
သိမှတ်ရသည်ဟု ဆရာအရှင်တို့က
ဆို၏။

ဆရာရှင်ရသေ့ဆိုသည်က
ပညာဒီပရသေ့မြတ်ပင်
ဖြစ်လေသည်။ ဆရာရသေ့မှ

'သံဆိုရာဝယ် ဝိဟာ ကျမ်းကို
မရှိဘူး၊ ဝါရုံ အသိနဲ့

အတတ်တွေကို ဆရာမြတ်တို့

လက်တွေ့ပြခဲ့တယ်၊ လက်တွေ့ဆန်တော့

ဝိယုံတယ်၊ ဆရာမြတ်တို့သင်တဲ့ လမ်း

အတိုင်း ဝါလိုက်တယ်၊ သံမှာ အပျိုးပျိုး

အပြောပြောရုံတယ်၊ အနုလောဟာ စီရင်နိုင်

တဲ့ သံ(၅)မျိုးကို ဝါပြောမယ် မှတ်လော့

အကာယ်'

ရေဖယ်သံ

ရေညှိအတတ်လို့ပြောရင် ရေဖယ်သံ
လို့ သဘောပေါက်ရတယ်။ ထိုသံဟာ
ရောဂါမျိုးစုံကိုနိုင်တယ်။ ရေမှာနေ
တယ်။ ထိုက်သူထံ ရောက်တတ်တယ်။
အရည်ပျော်လွယ်တယ်။

ဗိုလို့မပေါက် ရေမနောက်တဲ့
အထင်အရှားနေရာကတော့ ပင်လယ်
အောက်မှာသာဖြစ်တယ်။ ငါးအလွန်
လိုက်လို့ "ငါးလိုက်သံ" လို့လဲ ခေါ်ပြီး
ရေမှဆိုးလူသားများ ရှာကြတယ်။

ရောရောနှောနှော မဟုတ်တဲ့
ရေဖယ်သံဟာ ရှေးအိန္ဒိယပိုက်ဆံ
နဲ့ မြန်မာနိုင်ငံ ယခင်ထုတ် (၈)ပဲသံ

၁၀၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



ရေချိုးသူ (မောသိမြိုင်)

မဟာမြိုင်တောမှ

ရသေ့ရှင်ပြောသော သံဖြတ်များ

ငွေစေ့တွေပဲပေါ့။

အမျိုးမျိုးအပြားပြား နတ်နဂါးတို့
စောင့်တယ်။ ယုတ်သူထံမနေ၊ မြတ်သူ
ထံ၌သာနေတယ်။ ကျော်ကြားလှ
သဖြင့် ကုသိုလ်ရှင်သံအဖြစ် ဝိဇ္ဇာဝိသု
ဒ္ဓိတို့အပြား ပြာနတော် သုံးခွင့်ရလို့
အဓိပတိသံရယ်လို့ ဝိဇ္ဇာတို့ ခေါ်ကြ
တယ်။

အမျိုးအမည် ဂုဏ်သတင်းကြီးလို့
ရှားပါးသံ၊ သိဒ္ဓိသံ၊ အရှင်သခင်သံ၊
ဘုရင်သံ၊ ပညာသံ၊ အထက်သံအဖြစ်
ဝိဇ္ဇာကိစ္စကို ပြီးမြောက်စေတယ်။

မိစ္ဆာသံ

အရောင်ဖြူတယ်၊ အဆင်
တယ်၊ စွဲမက်ဖွယ်လဲ ရှိပြန်တယ်။
အိမ်ရိုက်သံနဲ့လဲ တူတယ်။ ရှေး
တင့်တယ်ပေမယ့် ဉာဏ်ပညာ
မှသာ ဝိဇ္ဇာကိစ္စ ပြီးမြောက်နိုင်တယ်။
ထိုသံကို ဝက်ဘာချောင်း
(သို့မဟုတ်) မဟာမြိုင်တောမှ
ဖြစ်တယ်။ အရိပ်ရိပ်အပြား
အဆင်းအလွန်လှတယ်။
မကြီးလေနှင့် ဘဝင်မြင့်လှစွာ
မရောက် ထွက်ရင်ကိစ္စ မပြီး

သောသံသာ ဖြစ်ပေတယ်။

ထိုသံကို မှားလို့ဆောင်မူ

မျိုးဆက်ကို တုံးစေတယ်။

စိတ်ကို "အ"စေ တယ်။

"မ"တို့ ဖျက်ဆီးမှုကိုခံရတယ်။

အဲဒီသံဟာ ချင်းတွင်းမြစ်မှာလဲ

ရနိုင်တယ်။

လိပ်ပြာသံ

(ဏာလပ်သံ၊ မဏ္ဍိုင်သံ၊ ခြံသံ)

အသားစင်းတယ်။ သစ်သားနဲ့ တူ
တယ်။ ဗဟိုနေရာမှာသာ အနှစ်ရှိ
တယ်။ ထိုအရာက ခြံတို့၏ မျိုးရင်း
အမှန် လိပ်ပြာသံသာဖြစ်လေတယ်။

အဆင်းမလှ ခက်ရင်းခွနဲ့တူတယ်။
အသိနည်းသူအတွက် လိုက်မမီ
အောင် အရောင်ထွက်တယ်။ စုန်း
အလွန်ကြောက်သော သံလဲဖြစ်
တယ်။

"မြောက်မှာမနေ တောင်မှာနေ
ဆိုတဲ့ စကားအရ" ခြံတောင်ပိုလို
မှတ်ရတယ်။ ခြံသံကို ဆန်းစစ်ရာတွင်
မဏ္ဍိုင်သံနှင့် အကာသံဟာ ကွာလှ
တယ်။

ခြံသံရှိတဲ့နေရာမှာ ခြံကောင်မရှိ၊
အဆင်းမလှ၊ ခြံတောင်မှန်သော်လဲ
သက်တံ့ရောင်စုံထွက်ခြင်းက ရှိပြန်
တယ်။

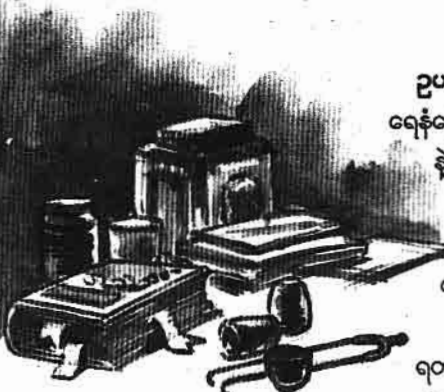
တွေ့ရှိလိုချင်ပါက သစ္စာဆိုတောင်း
ယူပါလျှင် မပေးမရှိ ပေးတတ်ပါတယ်။

ကံကောင်းသူအဖို့ အလွန်ရှားပါး
တဲ့ ကလပ်သံအနှစ် ညိုမည်းရောင်
အကြောထနေတဲ့အနှစ် ဥကလပ်လုံး
တို့ မဏ္ဍိုင်အထက်မှာ ရနိုင်တယ်။

ထိုအရာက သဘာဝတရားရဲ့ ပြဒါး
ရှင်အစစ်သာ ဖြစ်လေသည်။

သစ်ချသံ

ပျဉ်းမနား၊ ရေဆင်းအရပ်မှာ တည်



ရှိတယ်။ တဘောင်ရှိတယ်။ "သစ်ချ
မှန်က အရောတောင် လူတို့ကား
မခင်တွယ်"။ ထိုသံက ပယောဂကို
နိုင်တယ်။ သစ္စာကြီးတယ်။ ရောဂါထူသူ
ကို ပျောက်ကင်းစေတယ်။ ကြိတ်ကြေ
အသွင် ရှိတယ်။

သစ်ချသံဆိုသဖြင့် သစ်ချသီး
အသွင် ဆောင်တယ်။ ထိုသံ၏ နေရပ်
အမှန်က သစ်ချပင်အောက်တွင်
ဖြစ်တယ်။

သစ်ချသီးကို နေပူလှန်း၊ သစ်ချ
အဆီနဲ့ သံတတ်ရောနေတဲ့သံ ဖြစ်လေ
တယ်။ ပညာအသိ မျက်စိရှိက သိနိုင်
တယ်။ တစ်နည်းကား ရေဆင်း
ဆည်အဖျားရှိ သံတို့ကို သံလိုက်နှင့်
ကောက်၍ယူ အနှစ်ချရန်ကား သစ်ချ
ဆံသာဖြစ်တယ်။ အနှစ်သားဟာ
ဖြူတယ်။ ထိုသံဟာ သစ်ချသံပဲ
ဖြစ်တယ်။

ကျွန်းနက်သံ

ကျွန်းနက်ဟာ ရှားပါးတယ်လို့ မဆို
နိုင်ပါဘူး။ ဝိဇ္ဇာရေအတတ်ဟာ ထင်
ရှားခြင်းမရှိသော်လဲ အရာခပ်သိမ်း
ကို ပြည့်စုံစေတယ်။

ကျွန်းနက်ဟာ သဘာဝသတ္တိ
လွန်ကဲမှု ရှိနေတာပဲ။ ရေနံမြေနဲ့
ဆက်စပ်နေတဲ့ တောတောင်တွေမှာ
ပေါက်တတ်တယ်။

ဥပမာ ။ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊
ရေနံမြေဒေသများ၊ ကမ်းလွန်ရေနံမြေ
နဲ့ ဆက်စပ်နေတဲ့ တောတွေမှာ
ရှိတတ်တယ်။

သံထုတ်ယူခြင်း ပြုလိုပါက
လွယ်လွယ်ကူကူ မီးရှို့လိုက်ရင်
အုတ်နီခဲ အမှုန့် (အနီ)ပြာကို
ရတယ်။

အဲဒီ ပြာတွေဟာ သံလိုက်နေတော့
တယ်။ မီးရှို့ရင် အနံ့အငွေ့ဟာ ရေနံနဲ့
သစ်ပင် ရောစပ်တဲ့ အနံ့ပဲပေါ့။

သံမှုန့်ကို မှိုဖြူနဲ့ စရ နယ်ရတယ်။
ပြီးလျှင် ရေဆေး၊ လက်ချားနဲ့ လုံမှာ
ကျို၊ ရွံ့ပုပ်နဲ့ ခံရည်လောင်းရတယ်။
ဝက်ဆီနဲ့ပါ ခံရည်အဖြစ် လောင်းရ
တယ်။

ဓာတ်ပညာမှာ မီးအသိပညာဟာ
လွန်စွာ အရေးကြီးတော့ မီးလတ်ကို
သုံးရတယ်။ အရောင်မတောက်
မည်းပုပ်ပုပ်အသွင် ဆောင်ပါတယ်။

ဝိဇ္ဇာရှင်တို့က ဝိဇ္ဇာမျက်စိနဲ့ တူလို့
သံမျက်စိလို့လဲ ခေါ်တယ်။ ကျွန်းဖိုသံ၊
လက်ခတ်သံလို့လဲ မှတ်ကြပါတယ်။
ထိုသံဟာ အကြားအမြင်ရခြင်း၊ ထီဆု
တို့ အကြိမ်ကြိမ် ပေါက်သလို အကျိုး
ပေးလှပါတယ်။

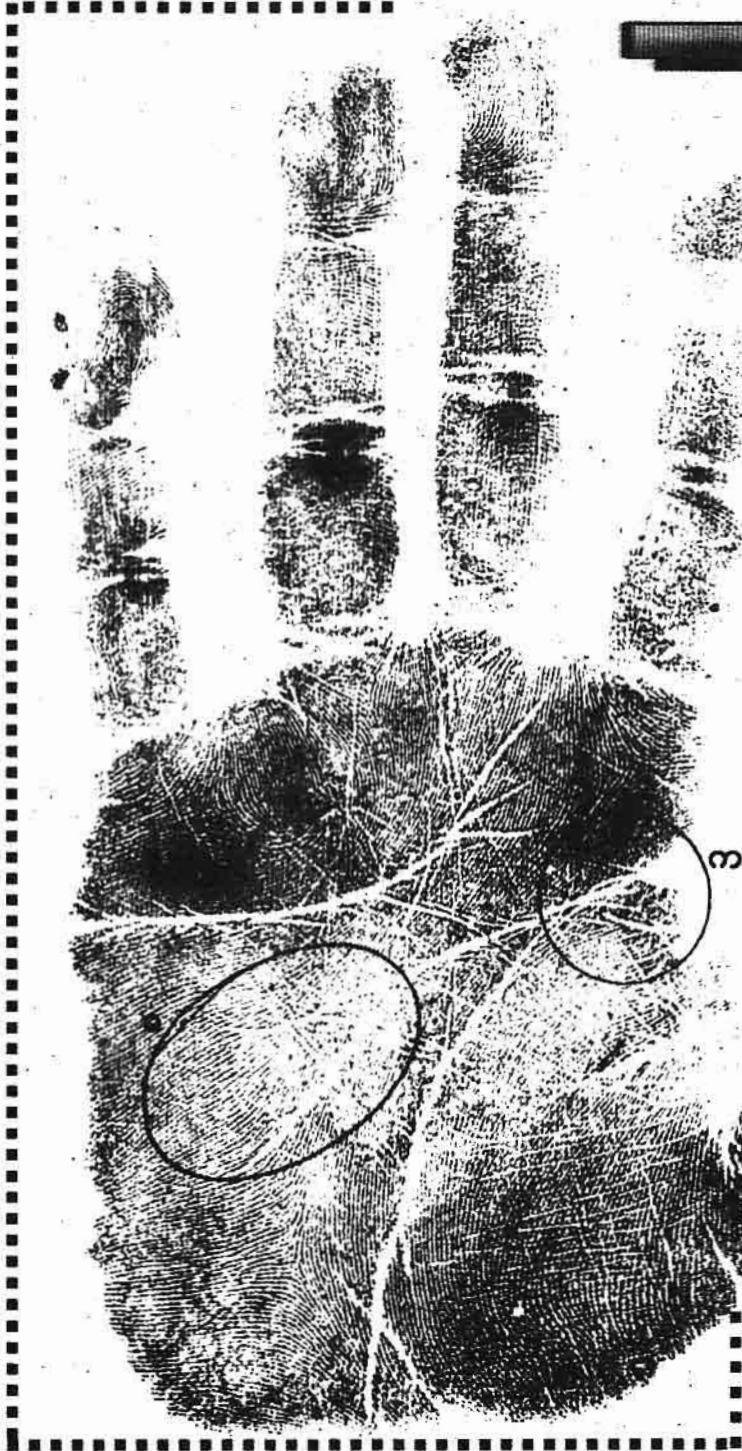
စမ်းသပ်လို့မူ ဆားနဲ့အတူ ရော
ကာစိမ်က အလိပ်လိပ် အထွေးထွေး
အရိပ်တို့ တက်ပါတယ်။ အဲဒါတွေဟာ
အထင်အရှား သံ(၅)ပါပဲ ဒကာငယ်

ထူးခြားသော သံများအကြောင်း
အား ဆရာရှင်ပညာဒီပ မိန့်ကြားမှု
များကို ဝါသနာအရ လေ့လာမှုတို့
ဗဟုသုတရဖွယ် ရေးသားတင်ပြ
အပ်ပါသည်။

၇
ရဲမျိုးသူ (ဗောဓိဗြိုင်)
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၀၉

အသက်

ဘယ်လိုလူစားလဲ



ကြည့်ပါ။

⊙ အသက်လမ်းကြောင်းနဲ့ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း ပူးကပ်နေပါတယ်။ (က) ဒါကတော့...

ချိတ်ချတ်ဖြင့် ဝိနိပ်ကြောင့် ကျမှားစေခြင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ပိုင်ပိုင် မရနိုင်ခြင်း စသည်တို့ပါ။

⊙ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းသည် အနုသဏ္ဍာန်ဖြင့် အဆုံးသတ်ထားတယ်။ (ခ)

ဒါကတော့...



စိတ်နှစ်ဖွဲ့ နှစ်ဖွဲ့ခြင်း

တွေ့ရခြင်း ဒွါစိတ်များခြင်း သံသယစိတ် များစေခြင်းတို့ပါ။ ကဲ...ဒါဆိုရင်...

သူ... ဘယ်လိုလူစားလဲ ဆိုတာ သိနိုင်လောက်ပါပြီ။

အေးပါစေ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

သေမ နုတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်း
ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ
ဦးအိုက်စ် ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ်
သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက်
ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါ
တယ်”ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့်
အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး
ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြား
ချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲမိသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့်
ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့
ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို
သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်း
လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်မျှင်း
မျှင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား
တက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်
လို ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ
ဝပြုံးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နှုတ်အတိုင်း အားအင်
အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ
ရန်ကင်းသို့ မိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့မိသည်။ ဆရာထံ
ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမှန်းကို မသိ
တော့ပါဘူး”လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး
ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ်
မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စ်လေး။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့
ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု
ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ
ဆရာ”ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စ်ကိုး အခုလို
ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခု
လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော်
ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်း
ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ်
ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်စ်အနေနဲ့ အသည်း
ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မှာက ဆေးကုခန်း
ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက
တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်
ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရော
ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ
အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို
ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ
ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။ “ဟာ...
ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စ်ထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ”
“ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ၊ ပေးဖို့
ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီ
ပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းလေး
စားပါတယ် ဆရာ”

ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစား
နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာမြင့်
ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှု
ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှု
အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်
သည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခ
လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့
မန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။
ဤမန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး၏ အာနိသင်
ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသား
ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်း
ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက်
အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင်ဖြစ်သောရောဂါ
များအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာစာ
အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအမျိုး
ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာ
မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူ
များဖြစ်နေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာစာအမှတ်တံဆိပ်
အသည်းအားဆေး**ပဲဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး
လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စ် (လူဆု)

**ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့်
အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။**

**ပစ်ရင်း-မန်းရာစာတိုင်းရင်းဆေးထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(ဆ/၃၆၀) သန့်နု(ဂ)လမ်း မ/ဥက္ကလာပရိယယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း-၀၉-၅၀၁၃၁၊ ၀၉-၅၂၂ ၄၃၀၉**

**ပုံနှိပ်ဖြန့်ဖြူးရေး
အမှတ်(ဥ/၉) ဘုဂ္ဂလမ်း၊ ရန်ကင်း-၁၀၊ လားရှိုးမြို့။
ဖုန်း-၀၇၂ ၂၆၂၃၊ ၀၉-၅၇၃ ၂၂၃၃။**

၁၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း





◆ သီလရှာနန်းတွင်း ရုပ်တုများ

ရတနာဂူစေတီနှစ်ဆူနှင့်

ရွှေပျဉ်းညှိချောင်းနုတ်

ပူဇော်ပွဲ

(၂)

မြို့အသံက

ယခင်လမှ အဆက်

အထက်နန်း

အပူပူရ-စစ်ကိုင်း ကားလမ်းနှင့်
ကားလမ်းဆုံရာအနီးတွင် ရှိသည်။
အထက်အထက် အတန်ကြာကာလက
အထက်တွင် ရေကြီး ရေလွှမ်းသဖြင့်
အထက်သည်ရာ ရတနာဂူစေတီ ကုန်း
အထက်သည်လည်း ရေလွှမ်းမိုးခြင်း

အထက်ကြောင့် ယင်းနှစ်တွင် ရေလွတ်
အထက်ပြောင်း၍ ပူဇော်ပွဲကျင်းပခဲ့သည်။

နောင်နှစ်များတွင် မူလနန်း၌ပင် ပြန်
လည် ကျင်းပပူဇော်ကြသည်။

နောင်းလူများက ရေလွှမ်းသည့်နှစ်
တွင် ပူဇော်ပွဲသည့်နေရာ၌ နတ်နန်း
ဆောက်လျက် ပူဇော်ပသမှုများ ပြု
လုပ်ကြသဖြင့် အထက်နန်းဟု ခေါ်
တွင်၏။

၃။ အောက်နန်း

အောက်ဘက်၊ ချောင်းကမ်းနဖူး
မင်းကြီးစွာစော်ကဲကောင်းမှု ရတနာဂူ
စေတီအနီး၌ ရှိ၏။ ရာဇဝတ်ဘေးသင့်

၍ တစ်သက်တစ်ကျွန်းပြစ်ဒဏ် ချမှတ်
ခံရသည့် ဦးရာမအမည်ရှိ ပုဏ္ဏားလူမျိုး
တစ်ဦးသည် ရွှေပျဉ်းညှိချောင်းအား အပြစ်
ဒဏ်မှ ကင်းလွတ်ရန် ကူညီပေးပါဟု
တောင်းပန်သည်။

အပြစ်ဒဏ်မှ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်
ရပါက နန်းဆောက်၍ ပူဇော်ပသပါမည့်
အကြောင်း အံ့မဝန္တခံယူ ကတိပေး၏။
မကြာမီတွင် နိုင်ငံတော်အစိုးရမှ
သာသနာ့အောင်ပွဲ အထိမ်းအမှတ်
(ဆဋ္ဌမသင်္ဂါယနာတင်ပွဲ)ဟု မှန်းဆကြ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၃



• သီလရှာနန်း

မယ်တရားမူလရုပ်တု

၏။အဖြစ် လွတ်ငြိမ်းသာခွင့်ပေးရာတွင် ဦးရာမလည်း လွတ်မြောက်လာခဲ့ သည်။

ထို့ကြောင့် မင်းကြီးစွာထက် ကောင်းမှုရတနာစေတီ၏ အထောက် အမြောက်ထောင့်ယွန်းယွန်း၊ မယ်တရား (သားထော်များ သတင်းကြား၍) ထေရ် ဌ လူးလို့မိသောနေရာအနီးတွင် ထူထောင် ညီတောင်နတ်နန်းကို ဝမ်းနားစွာ ထောက်လှမ်းပူဇော်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ထောက်နန်း သို့မဟုတ် ဦးရာမနန်းဟု လည်းခေါ်ကြလေသည်။

(ရှင်လင်းပြောပြပေးကြသည့် မွှာ သောကမင်းကောင်းမှု ရတနာဂုဏ်စေတီ ဂေါပကအဖွဲ့လှူကြီးများအား ကျေးဇူး အထူးတင်ဖို့ပါသည်။)

နန်းဆောင်တွင်းဝယ်

အလယ်နန်းခေါ် မူလနန်းဆောင် တွင်း ဝင်ရောက် ကြည့်သောအခါ နန်းထိန်းဒေါ်လဲက ကောင်းစွာ ကြိုဆို သော နဂုဏ္ဍရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

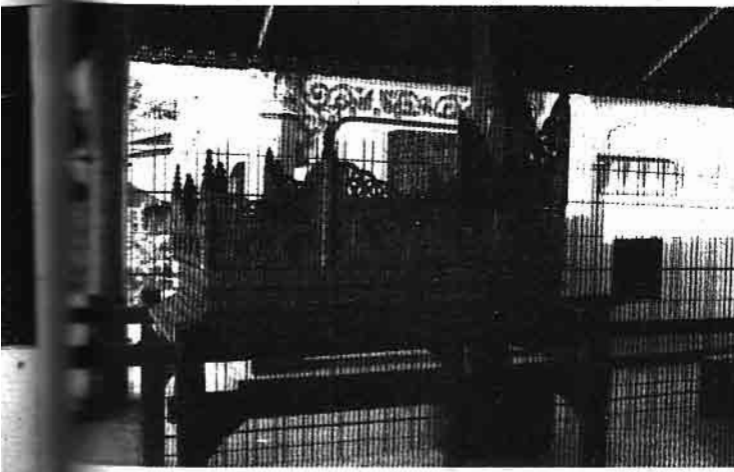


ရှင်းပြပေးသည်။ အသက်(၉၀)ရှိသည့် တိုင် သွားမကျိုး၊ မျက်စိမမှုန်၊ နား မထိုင်းသေးပါ။

‘မျိုးနွယ်ဆက် အစဉ်အလာ အမွှေခံ ထိန်း သိမ်းတဲ့အနေနဲ့ နန်းထိန်းအုပ်ကို လုပ်ကိုင် ပါတယ်။ အနန္တဝါးပါးဂုဏ်ကျေးဇူးကို အမြဲ ထာဝရ ဦးထိပ်ထားပြီး ဘယ်သောအခါမှ မပေးပလ္လော့ခဲ့ပါဘူး’ ဟု ဆို၏။ ဒေါ်လဲဦးဆောင်၍ ခန်းဆောင်

အတွင်း ရုပ်တုများကို လေ့လာထူး ရွေးဖွဲ့ပြီးကြီးနတ်မှာ အောက်ခံပုလ္လင်ပေါ်တွင် လက်ယာဒူးထောင်၊ လက် ချွေးလုံး၊ ယာလက် ဓားထမ်း၊ ဝဲလက်ပေါင်ကို ထောက်၊ ဖောင်းနားထောင့် လက်ကောက်တန်ဆာနှင့်ရှိ၍ ငွေခွယ် ငယ်နတ်မှာ အထက်ပုံအတိုင်း သီးခြား တွင် အနည်းငယ်နိမ့်၍ ထုလုပ်ထား ဟူ၍ နတ်လေ့မှတ်တမ်း၌ ဖော်ပြထား သည်။

www.burmeseclassic.com



◆ ချီတက်သံသည့် ထိလာဥ

အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် အာရုံစိုက် တစ်ဆောင်တွင်



မြင်တွေ့ရသည်မှာ ခြုံပဝါ အထပ်
ဆစ် ဆက်ကပ်ထားကြသဖြင့် မောက်
အိမ်နန်းပေါ်ရမူ မြင်ရ၏။ လက်ဝဲဘက်
အိမ်တူမှာ အနည်းငယ်နိမ့်သဖြင့် ရွှေဖျဉ်း
သစ်နတ်ဟု မှန်းဆရ၏။

သူတို့၏ ဖြစ်စဉ်ကား...

မိမိကွရာနယ်မှ ဗျတ်ဝါ၊ ဗျတ္တ ညီ
ဆောင်နှစ်ဦးသည် ပင်လယ်တွင်
သင်္ဘောပျက်ကာ သထုံသို့ ဆိုက်ရောက်
ပြီး နင်းဆရာရသေ့ထံ ခိုလှုံကြ၏။ ဆရာ
သေ့ချစ်မြတ်နိုး၍ ကောင်းစွာ စောင့်
ရှောက်ထား၏။

ထိုစဉ် ဇော်ဂျီဖိုလ်ဝင်သား စားမိကြ
သဖြင့် ဆင်ပြောင်ကြီးပမာ အားမာန်
ကြီးကြ၏။ သို့ဖြစ်ရာ၌ သထုံဘုရင်က
အိမ်နန်းကို စိုးရိမ်သဖြင့် ညီနောင်အား
အိမ်စေသည်။ အစ်ကိုဗျတ်ဝါမှာ မယား
မရှိဘဲ နေခိုက် ဖမ်းမိ၍ အသက်ခံရ၏။

ညီဗျတ္တသည် ပုဂံသို့ ထွက်ပြေးကာ
အနက်ရထားမင်းထံ ခိုလှုံခစား၏။ ပုပ္ပါး
မောင်သို့ တစ်နှေ(၁၀)ခေါက်စေ၍
အားမာန်ယူခိုင်းရာ စွမ်းနိုင်သဖြင့်
အနက် သဘောကျ ချီးမြှောက်၏။
ထိုစဉ်ကာလ ပုပ္ပါးတောင်မှ ဘီလူးမ

မယ်ဝဏ္ဏသည် ရှေးကပြုဖူးသောကံ
စေ့စပ်သဖြင့် ဗျတ္တအား တပ်မက်ကာ
လူယောင်ဆောင်၍ ရည်ငံကြ၏။

သားနှစ်ဦးမွေးပြီးနောက် ဘုရင်အား
ဆက်ရာ ရွှေဖျဉ်းကြီး၊ ရွှေဖျဉ်းငယ်ဟု
သမုတ်၍ ပုဏ္ဏားသားတစ်ဦးကို မွေးမြူ
စေ၏။ ယင်းအား ရွှေဖျဉ်းညီနောင်က
အဘိုးဟု ခေါ်ကြ၏။

တစ်ချိန်တွင် တောင်ပြုံးအရပ်
ဘုရားတည်ရာ၌ ရွှေဖျဉ်းညီနောင်တို့
တာဝန်ကျသော အုတ်နှစ်ချပ် လစ်လပ်
သဖြင့် ဆုံးမစေရမ နာလိုသော
အမတ်တို့က အဆုံးစီရင်လိုက်ကြ
သည်။

ထိုအခါ ရွှေဖျဉ်းညီနောင်ကို ဘုရင့်
အမိန့်အရ မွေးမြူရသော ပုဏ္ဏားသား
ကိုလည်း ကွပ်မျက်ကြသည်။

မန္တလေးအရပ်တွင် အသတ်ခံရ
သဖြင့် မန္တလေးဘိုးတော်ဟု ခေါ်၏။
ထို့အတူ ယင်း၏နမ “ရှင်ကွ” သည်
လည်း ကွပ်မျက်ခြင်းခံရသဖြင့် မန္တလေး
ဘိုးတော်နတ်၊ ရှင်ကွနတ်ဟူ၍ ပူဇော်
ပသခြင်းခံရသော အပြင်(၃၇)မင်း
စာရင်းဝင်နတ်များ ဖြစ်လာကြလေ

သည်။

တောင်သမန်ကျော်

ရွှေဖျဉ်းညီနောင် နတ်ရုပ်များ၏
လက်ဝဲဘက်တွင် မြင်းစီးထားသည့်
ဦးမင်းကျော်နတ်ရုပ်ရှိသည်။ မင်းနှစ်ပါး
ဟု ခေါ်ကြသည့် ရွှေဖျဉ်းညီနောင်နှင့်စူ
“ပုခန်းအဖေကြီး”ဟု ခေါ်သည့်
ဦးမင်းကျော်ကိုပါ တွဲဖက် ပသလေ့ရှိ
ကြသည်။ အပြင်(၃၇)မင်း နတ်စာရင်း
တွင် မပါရှိသော်လည်း ထင်ရှားသည့်
ဦးမင်းကျော်နတ်သည် မူးယစ်ခြင်း၊
လောင်းကစားခြင်း စသည်ဖြင့်
အပျော်အပါး ဝါသနာထုံသည်။

အသက်ပေးစတမ်း ကြက်တိုက်ရာ
မှ ဝိညာဉ်နတ်၍ နတ်စိမ်းဖြစ်ရသည်
ဆို၏။ ကျော်လေးကျော်ဟူ၍ ထင်ရှား
၏။

ပူဇော်ပသခံရမှုအရ ခွဲခြားခြင်းဖြစ်
ဟန် ရှိသည်။ လူအများဆုံး ပသပူဇော်
ခြင်းခံရသည့် ဒေသလေးခု ဖြစ်သည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၅



အိန္ဒိယနိုင်ငံရှိ လူသော မယ်ဝတ္ထုပုဂံဟု



သင်္ဃာတော်၊ ခင်မလာရုပ်ဟု

၁။ ကုန်ကျော်(ဦးမင်းကျော်၏ မူလနန်းဟု ဆို၏။ ရေစကြိုမြို့နယ် ပုခန်းငယ်ရွာ၏ ချောင်းတစ်ဖက်ကမ်း ကုန်နေဝန်းရွာတွင် ရှိ၏။)

၂။ ပုခန်းကျော် (ရေစကြိုမြို့နယ်၊ ပုခန်းကြီးကျေးရွာတွင် ရှိ၏။)

၃။ တောင်သမန်ကျော် (အမရပူရမြို့နယ်၊ ဤနတ်နန်းဖြစ်သည်။)

၄။ ဖီးတောကျော် (မုံရွာအနောက်၊ ရောဝတီတစ်ဖက်ကမ်း၊ ရေယာဉ်မယ်တော်နန်းအနီး၌ ရှိ၏) တို့ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပေသည်။)

ထူးခြားသည်ကား ရွှေပျဉ်းညီနောင်၏ မိခင်မယ်ဝတ္ထုနန်းကို အနီးတွင် တွေ့ရ၏။ သို့သော် ဖခင်ဖြစ်သူ သူရဲကောင်းပျတ္တ၏နန်းနှင့် ဦးပျတ္တအား

၁၁၆ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

ပူဇော်ပသခြင်းကို မတွေ့ရပါ။ အချို့သူတို့၏ ထင်မြင်ချက်ကား ဦးပျတ္တသည် ရှင်အရဟံ၏ လမ်းညွှန်ဆုံးမမှုကို ခံယူရသဖြင့် သောတာပန်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိကာ နတ်စိမ်းစာရင်းတွင် မပါဝင်ဟု ဆိုကြလေသည်။ ပသပုံများ...

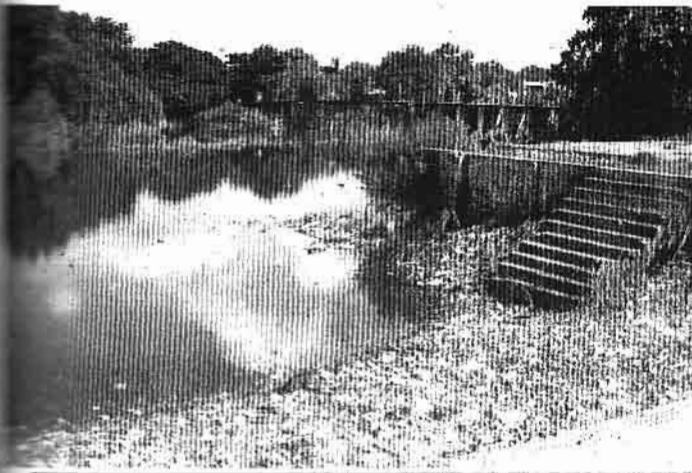
အကြိုထောက် ပူဇော်ပုံ

နှစ်စဉ် နယုန်လဆန်း(၁၃)ရက်၊ (၁၄)ရက်နေ့များတွင် အကြိုထောက်ပူဇော်ပသရသည်။ မင်းနှစ်ပါး၏ မယ်တော် မယ်ဝတ္ထုပုပိုးမှလာ၍ တောင်ပြုံးသို့သွားရန် ဤနေရာ၌ ကွန်းထောက်ရပ်နားခြင်း အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် အကြိုထောက် ပူဇော်ခြင်းဖြစ်

၏။ ကောက်ညှင်းပေါင်းနှင့် ငါးထည်ထားသော ပန်းကန်(၉) သကြားစွက်ထားသော အုန်းရည်ခွက်တို့ဖြင့် ပုပိုးမယ်တော်(မယ်ဝတ္ထုအား ပသရသည်။

နှုတ်ဆက်ပွဲ

တော်သလင်းလဆန်း (၅)ရက်တွင် တောင်ပြုံးပွဲသီမ်းအပြန် ဤနှုတ်ဆက်၍ ပူဇော်ပသလေ့ရှိကြသော မွန်းလွဲ(၃)နာရီခန့်တွင် စားထောင်အကြိုပွဲအပြင် မင်းသုံးပါး (ဦးမင်းနှင့် ရွှေပျဉ်းညီနောင်)တို့အား ပေါင်(အကြော်)သုံးခု၊ အင်္ကျီပုလင်း၊ အချီရည်(၃)ပုလင်း၊



ထောက်နန်းမှ လှေထိုင် နန်းထိန်း ထိလှဲ



(၃)လိပ် ဆက်ကပ်ရသည်။

ညနေစောင်းသောအခါ ထမင်းဖြူကြက်သား၊ ဝင်း၊ သရက်ချဉ်သုပ်၊ ငါးပိချက်တို့နှင့်အတူ ဆေးပေါ့လိပ် (သနပ်ဇက်လိပ်ခေါ် ဖက်စိမ်းလိပ်) (၅)လိပ်တို့ဖြင့် ဆက်ရသည်။

ထိုသို့ ဆက်ကပ်ပြီး၍ နေဝင်စ၊ ညနေ(၆)နာရီခန့်တွင် အနောက်ဘက်လယ်ကွင်းပြင်သို့သွားကာ ထမင်းတစ်ပြည်ချက်နှင့် အမဲသားဟင်း တစ်ပိဿာတို့ချ၍ မင်းသုံးပါး၏ နောက်လိုက်နောက်ပါ အစေအပါး၊ သရဲတစ္ဆေအားလုံးသို့ ခေါ်ယူ ကျွေးမွေးရလေသည်။

စားသောက်ပြီးချိန်ခန့်တွင် "တစ္ဆေသရဲ၊ နောက်လိုက် အစေအပါးအားလုံးတို့ ဝလင်အောင် စားသောက်ကြပါ။ ရပ်ရွာနေသူများအား အနှောင့်အယှက် မပေးကြပါနဲ့" လို့ ကြေညာပြီး စည်း(၇)တန်သားပြီးမှ ရွာကို ပြန်လာကြရတယ်။

ဒီ နှုတ်ဆက်ကန်တော့ပွဲကိုတော့ တောင်ပြီးပွဲဝင်ခဲ့ကြတဲ့ ဆယ်နှစ်ပွဲဈေးသည်ကအစ နတ်ကတော်၊ ကနားစီးနတ်ထိန်း၊ နန်းထိန်းအားလုံး ဝင်ရောက်

ပူဇော်လေ့ ရှိကြပါတယ်။

ပင်မပွဲတော်

ရတနာဂူဘုရား ပူဇော်ယဉ်တော်ကာလဖြစ်သော တော်သလင်းလပြည့်ကျော်(၈)ရက်နေ့မှ လကွယ်နေ့အထိ ကာလတွင်ကား (ရွှေဖျဉ်းညီနောင်)မင်းနှစ်ပါးအား အဓိကရ ပူဇော်ပွဲကြီးကို ကျင်းပကြသည်။ နန်းထိန်းခေါ်လဲကဏ္ဍာသို့ ပြောပြလေသည်။

'ပွဲတော်အစရက်ဖြစ်တဲ့ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် (၈)ရက်နေ့မှာ "ချီးတော်သုံးပွဲ" စတင်ပါတယ်။ ပင်းနှစ်ပါးနဲ့ ပုခန်းအဖော်ကြီး (ရုပ်တုတို့က- ဝေါယာဉ်ပေါ် ပင့်ရပါတယ်'

နတ်နန်းအတွင်း၌ ထိုဝေါယာဉ်ကို အစဉ်အမြဲထားရှိသည်။

'လူမျိုးတော် ဝေါယာဉ်ထမ်းအဖွဲ့က ရှေ့နောက် နှစ်ယောက်စီ အလှည့်ကျ ထမ်းပြီး ပထမဆုံးဘုရား(ရတနာဂူစေတီ)ကို ဦးတိုက်ပါတယ်။ ပြီးတဲ့နောက် ရပ်ရွာတွင်းလှည့်လည် အပူဇော်ခံတယ်။

ရပ်ရွာတွင်း လှည့်လည်ပြီးလို့ နန်းရှေ့ ပြန်ရောက်တဲ့အခါ ချီးတော်သုံးပါးတယ်။ ရေချိုးပေးရတာပေါ့ကွယ်။ ပုန်း

အရင်တုန်းကတော့ ဖောင်နဲ့ပင့်ပြီး ချောင်းရိုးအတိုင်း စုန်လို့(ဒုဋ္ဌဝတီ) မြစ်ဆိပ်အထိ သွားရတယ်။ နောက်ပိုင်း ကာလတွေမှာ နန်းရှေ့မှာပဲ ချီးတော်သုံးပါတယ်'

'နောက်နေ့တွေ ကျတော့ကော အမေကြီး'

နောက်နေ့တွေကျတော့ (ထမင်းဟင်း)ပွဲတော်ဆက်တာက နှုတ်ဆက်ပွဲအတိုင်းပါပဲ။ ပွဲတော်ကာလဆိုတော့ ကိုးထား (ကိစ္စတစ်ရပ်ရပ်ကို အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းစေရန် ကြိုတင်လျှောက်ထား၍ အောင်မြင်လာပါက မည်ကဲ့သို့ ပူဇော်ပသပါမည်ဟု ကတိစကားပြုထားခြင်း)တဲ့အတိုင်း အောင်မြင်တဲ့သူတွေက ခြံ့ပေါ့။ ဖောင်းတော်ဝတ်လဲတော်အမျိုးမျိုးပေါ့လေ ဆက်ကြတယ်။

ရှေ့လ ဆက်တော်ပါရန်

ငြိမ်းသော်တာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အုပ်စု

ကမ္ဘာပေါ်တွင် နေထိုင်ကြသော လူမျိုးတိုင်းပင် ရိုးရာနတ်၊ ရိုးရာဗေဒင် စသည်တို့ကို အများစုအားဖြင့် ယုံကြည်စွဲလမ်းမှု ရှိကြ၏။

ထို့ကြောင့်ပင် လူမျိုးတိုင်း၌ နတ်ဆရာ၊ နတ်ကတော်၊ ဗေဒင်ဆရာ စသဖြင့် ရှိကြ၏။ မေးမြန်းတတ်ကြ၏။

ယခုတစ်ပတ်တွင် စာရေးသူအနေနှင့် ထိုင်းရိုးရာ ဗေဒင်တွက်နည်းထဲမှ အလွယ်ဆုံးနည်းအဖြစ် နက္ခတ်ပွားအတွက် အဟောနည်းတို့ကို ဗေဒဝါသနာရှင်တို့အတွက် ဗဟုသုတရရှိကြစေရန် ရှာဖွေ ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

တွက်နည်းမှာ လွယ်ပါသည်။ တွက်လိုသူ၏ ကောဇာဗွေသက္ကရာဇ်ကို တည်ပါ။ (၁)ခုနုတ်ပြီး (၁၂)နှင့်စားပါ။ အကြွင်းကဏန်းကို ကြည့်ပြီး ကျရောက်ရာ အပွားနက္ခတ်အဟောအတိုင်း ဟောပါ။ ယဟာတုတ်အဟောကဲ့သို့ မှန်ကန်မှုကို တွေ့ရပါမည်။

အောက်တွင် ရေးပြထားသော အဟောနက္ခတ်အတိုင်း ကြည့်ပါ။

သတိပြုရန်မှာ (၁) သုညကြွင်းကို ၁၂ ဟု ယူပါသည်။

* * *

အကြွင်း	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂
အပွား	ထန်းပင်	အုန်းပင်	ကသစ်ပင်	လက်ပံပင်	သင်္ကန်းပင်	ဗောဓိပင်	ငှက်ပျောပင်	ကသစ်ပင်	ပိန္နဲပင်	သင်္ဘောပင်	ကြာဖက်ဆောင်းပင်	ပျဉ်းပင်
နက္ခတ်	ဘုရားအကာ	ကျောင်းအကာ	ဘီလူး	နတ်သမီး	ဇော်ဂျီ	ဘုရားအကာ	တောထွက်ခန်း	ရှက္ခရီး	ဟန်မာန်	သတ္တောအေသိကြား	ဒိသာပါမောက်	မြူတစ်ပင်

တွက်လိုသူ မိမိ၏ အကြွင်းအတိုင်း အထက်ပါဇယားတွင် ကြည့်ပါ။

ကျရောက်ရာ အပွားနက္ခတ်အတိုင်း အဟောတို့ကို အောက်တွင် ကြည့်ပြီး ဟောနိုင်ပါသည်။

၁။ ၁-ခုကြွင်းလျှင်... ထန်းပင်ပွား

၂။ ၂-ခုကြွင်းလျှင်... ကျောင်းအကာ

၃။ ၃-ခုကြွင်းလျှင်... ဘီလူး

၄။ ၄-ခုကြွင်းလျှင်... နတ်သမီး

၅။ ၅-ခုကြွင်းလျှင်... ဇော်ဂျီ

၆။ ၆-ခုကြွင်းလျှင်... ဗောဓိပင်

၇။ ၇-ခုကြွင်းလျှင်... ငှက်ပျောပင်

၈။ ၈-ခုကြွင်းလျှင်... ကသစ်ပင်

၉။ ၉-ခုကြွင်းလျှင်... ပိန္နဲပင်

၁၀။ ၁၀-ခုကြွင်းလျှင်... သင်္ဘောပင်

၁၁။ ၁၁-ခုကြွင်းလျှင်... ကြာဖက်ဆောင်းပင်

၁၂။ ၁၂-ခုကြွင်းလျှင်... ပျဉ်းပင်

ထိုးဒဿဒေါ

ဆိုင်းပေခင်

ထွက်နည်း

ကောဇာသန့် (သဒ္ဓတ်မြေ) ဝက်လက်

ဘုရားဒကာနက္ခတ်နှင့် မွေးဖွားသူ ဖြစ်သဖြင့် ထန်းပင်ပွားဆိုသည့် အတိုင်း နွေ့မိုးဆောင်း ရာသီ မရွေး ကြံကြံနိုင်နိုင်သူဖြစ်ခြင်း...

မိမိသည် အမြင့်၌နေသည်ဖြစ်စေ၊ အနိမ့်၌နေသည်ဖြစ်စေ မာနကြီးခြင်း၊ ဘဝမြင့်တတ်ခြင်း၊ အောက်ကျမခံတတ်ခြင်း စသည်တို့ကြောင့် ဘဝအောင်မြင်မှုအတွက် မိမိအထက် ပုဂ္ဂိုလ်များထံ ကပ်သော်လည်း အကျိုးမရှိတတ်ပေ။

မိမိစွမ်းအားနှင့် ကိုယ့်ထူးကိုယ်ချွန် လုပ်ကိုင်မှသာ အောင်မြင်မှု ရတတ်၏။

၂။ ၂-ခုကြွင်းလျှင်... အုန်းပင်ပွား ကျောင်းဒကာနက္ခတ် ဖြစ်သဖြင့် မိမိထက် ရာထူးကြီးသူ၊ အဆင့်

အပေါင်းအသင်းများကို ခင်တွယ်ခြင်း၊ အနစ်နာခံတတ်ခြင်း၊ ကျေးဇူးသိတတ်ခြင်းတို့နှင့်ပြည့်စုံသူဖြစ်ပါသည်။

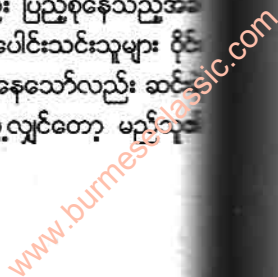
၃။ ၃-ခုကြွင်းလျှင်... ကသစ်ပင်ပွား ဘီလူးနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သူ ဖြစ်သဖြင့် ဒေါသကြီးတတ်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးကို အပြစ်မြင်တတ်ခြင်း၊ အစားအသောက်ကြီးခြင်း၊ ရာထူးကြီးသူနှင့် ဆက်နွယ်၍ အောင်မြင်မှု ရှိခြင်း...

ဩဇာအာဏာစက်ပြင်းသူ ဖြစ်မည်။ စကားပြောဆို ဆက်ဆံရေး၌ မပြေပြစ်၍ တစ်ခါတစ်ရံ မိမိအပေါ် အထင်လွှဲမှု ဖြစ်တတ်ပါသည်။

၄။ ၄-ခုကြွင်းလျှင်... လက်ပံပင်ပွား နတ်သမီးနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သဖြင့်

လက်ပံပင်ကဲ့သို့ တစ်ခါတစ်ရံ အနစ်သာရ မရှိတတ်ပေ။ မိမိ၌

ဥစ္စာပစ္စည်း ပြည့်စုံနေသည့်အခါ၌ ခင်မင်ပေါင်းသင်းသူများ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေသော်လည်း ဆင်းဒုက္ခ တွေ့လျှင်တော့ မညှိသူ



www.burmeseclassic.com

အကူအညီမှ မရတတ်ပေ။ မိမိပစ္စည်းကို နှမြောခြင်းမရှိ ပေးကမ်းမှုကို ဆင်ခြင်၍ ပေးသင့်သူ တို့ပေးပါ။ ကျွေးသင့်သူကိုကျွေး၍ တိုင်းထွာဆင်ခြင်မည် ဆိုပါက သင့်တော်သူ ဖြစ်ပါသည်။

၅။ ၅-ခုကြွင်းလျှင်... သင်္ကန်းပင် ဖွား ဇော်ကိုနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သူဖြစ် သဖြင့် အမှုထမ်း ဖြစ်ပါက ရာထူး ကြီးရရှိပြီး အထွတ်အထိပ် ရောက်နိုင်ပါသည်။ အများ၏ အားကိုးအရေးထားခြင်း ခံရမည်။ ပင်ပန်းဆင်းရဲသော အလုပ်ကို လုပ်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ ပင်ကို စိတ်ထားကောင်းသော်လည်း လောဘ ဒေါသကြီးတတ်၍ မိမိကိုယ်ကို ထိန်း ချုပ်ပါ။

ဇာတိဂုဏ်၊ ဩဇာဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ် ဩဇာရုံခြင်း အလှူဒါနပြုရာ၌ ရက်ရော တတ်ခြင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံပါမည်။

၆။ ၆-ခုကြွင်းလျှင်... ဗောဓိပင်ဖွား ဘုရားဒကာနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်ဖွား သဖြင့် ဆွေမျိုးတို့နှင့် အကျိုးပြုခြင်း ဆွေမျိုးတို့ကို ဦးဆောင်မှု ပြုတတ် ခြင်း၊ ကူးသန်းရောင်းဝယ်အလုပ် နှင့် အကျိုးပြုခြင်း...

လယ်ယာလုပ်ငန်း လယ်ယာထွက် ကုန်ပစ္စည်းနှင့် အကျိုးပြုခြင်း၊ အုပ်ချုပ် သူများနှင့်မူ လုံးဝ အကျိုးမဖြစ်ပါ။ မိမိကလည်း အရေးမစိုက်တတ်ပါ။

၇။ ၇-ခုကြွင်းလျှင်... ငှက်ပျောပင် ဖွား တောထွက်ခန်းနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သဖြင့် သဘောဖြူ အူစင်းသူ ဖြစ်မည်။ စိတ်နေစိတ်ထား ကောင်း၍ နှမြောတွန့်တိုခြင်း မရှိ သဖြင့် သာပေါင်းညှာစားများနှင့် ဝိုင်းဝိုင်းလည်၍ နေတတ်ပါသည်။ သူတစ်ပါးကို ပေးကမ်းမှုနှင့် အကုန် အကျ များနေတတ်ပါသည်။ မိမိလို

သောအခါကျလျှင်မူ ထိုသူတို့ထံမှ လုံးဝ တုံ့ပြန်ရနိုင်မှု မရှိတတ်ပါ။ မည် သူ့ကိုမှ တရားလွန် ယုံကြည်မှု မထား ပါနှင့်။

၈။ ၈-ခုကြွင်းလျှင်... ကသစ်ပင်ဖွား ရက္ခစိုးနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သဖြင့် အရောင်းအဝယ် အကျိုးပြုခြင်း၊ လယ်ယာနှင့် အကျိုးပြုခြင်း မရှိ မရှား အမျိုးအစားတွင် ဖြစ်နေ တတ်ပါသည်။

ရာထူးကြီး ဂုဏ်ကြီးသူတို့ထံမှ အကျိုးမရတတ်၊ မိမိကိုယ်ကို အားကိုး ခြင်းနှင့်သာ မိမိအတွက် အကောင်း ဆုံးဖြစ်၏။ သူတစ်ပါးအကျိုး မိမိအကျိုး ကို မျှတနားလည်တတ်ခြင်း၊ အမျိုး ဇာတိကောင်းမွန်သူ၊ သမာဓိခိုင်မြဲသူ ဖြစ်မည်။

၉။ ၉-ခုကြွင်းလျှင်... ပိန္နဲပင်ဖွား ဖြစ်ပြီး ဟနမာန်နက္ခတ်နှင့်ယှဉ် သဖြင့် မိမိအထက်လူကြီး ရာထူး ကြီးမားသူတို့ကို မှီခိုရမည်။ ဥပဒေ ကျွမ်းကျင်၍ အမှုအခင်းတို့ကို လိုက်လံဆောင်ရွက်ပါက အောင် မြင်မှုရမည်။

သူများအတွက် ဆောင်ရွက်ပေး သော်လည်း မိမိအတွက် ကြုံပါက ကူညီမည်သူ မရှိပါ။ ဟနမာန်နက္ခတ် ဖြစ်သဖြင့် ရဲရင့်သော ခေါင်းဆောင် ကောင်းဖြစ်မည်။

၁၀။ ၁၀-ခုကြွင်းလျှင်... သဘောဝါနီ ပင်ဖွားဖြစ်ပြီး သက္ကောဒေဝ သိကြားနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သဖြင့် အများတကာ၏ ကြည်ညိုလေးစား သူ၊ အုပ်ချုပ်သူဖြစ်၏။

ကုန်သည်လုပ်ငန်း၊ လယ်ယာလုပ် ငန်းတို့တွင် အကျိုးပေးပြီး ဆရာဝန် သမားတော် အဖြစ်၌လည်း အကျိုးပြု ပါသည်။ သူတစ်ပါးကို အားမကိုးဘဲ ကိုယ့်ထူးကိုယ်ချွန် ကြိုးစားရမည်။

၁၁။ ၁၁-ခုကြွင်းလျှင်... ကြာဖက် ဆောင်းဖွားဖြစ်ပြီး ဒိသာပါမောက် နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်ဖွားသူဖြစ်၏။ တရားဓမ္မရှိ၍ အကျင့်သီလ ကောင်းမွန်၏။

အုပ်ချုပ်သူ၊ ရာထူးရှိသူထံတွင် မှီခို ပါက မကြာမီမှာပင် အထွတ်အထိပ် ရောက်မည်။

စကားများများ မပြောတတ်ပါ။ လိုရင်းတိုရှင်းသာ ပြောတတ်၏။ အစားအသောက်ဘက်တွင် ရှိသလို ကြုံသလို စားသောက်နိုင်၏။

အိပ်ရာနေရာ၌လည်း မည်သို့ပင် အိပ်ရပါစေ အိပ်ပျော်လွယ်၏။ ဆေးဝါး ဘက်တွင်လည်း ဆေးလိုက်၍ ဆေးစွမ်း ထက်သူဖြစ်မည်။

၁၂။ ၁၂-ခုကြွင်းလျှင်... ပလ္လင်ခံဖွား ဖြစ်၍ ဗြဟ္မဒတ်မင်းနက္ခတ်ဖြစ် သဖြင့် အရာရာ ရဲဝံ့၍ ကိုယ်ကျိုး စွန့်တတ်သူ ဖြစ်မည်။

ကုန်သွယ်ရေးနှင့် ဆိုင်သည့်ဌာန များတွင် အမှုထမ်းပါက ကောင်းမွန်ပါ မည်။ ရာဇဝတ်ဘေး၊ လက်နက်ဘေး၊ ရန်အသွယ်သွယ်ဘေးက လွတ်သူဖြစ် သည်။

လယ်ယာလုပ်နှင့် အကျိုးမပေးနိုင်။ နိုင်ငံဝန်ထမ်းနှင့်သာ သင့်တော်ပါ သည်။

(အထက် ၁၂-နှင့် စားရာ၌ ၀- သုညကြွင်းကို ၁၂ ကြွင်းဟု ယူပါ။) အထက်ပါ တွက်နည်းသည် တွက် ရာတွင် လွယ်ကူပြီး အနီးစပ်ဆုံး မှန်ကန်ကြောင်းကို သင်ကိုယ်တိုင် တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

သုနက္ခတ္တံ ကောင်းသော နက္ခတ်နှင့် ကြုံ၍ ကောင်းကျိုးသူခ ရရှိကြပါစေ

=====

ကောင်းခန့် (သဒ္ဓတံမြေ)

ဝက်လက်

=====

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာ ၁၁၉

ဒီပါဠိဘာသာစကား

အရှင်နန္ဒသီရိနှင့် ကုသိုလ်တော် စေတီနှစ်ဆူ (၅)

ခရီးသုတ်သုတေသီ

သခင်လမာ့ အဆက်

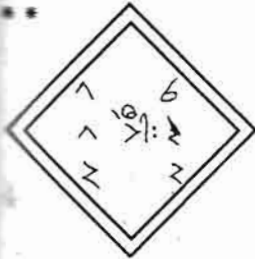
ဆိုကြောင့် ထူပါရုံပြတိုက်တွင်းရှိ အစီအရင်မှာ ဒီပါဠိဆရာတော် ဦးနန္ဒသီရိခွဲသော စုတ်ပွင့် လာဘ်ပွင့် ဆင်းတော် အမှန်ပင်ဖြစ်သည်ဟု သိသိပ်ပြကြသည်။

အဆိုပါ စမအင်းကို မှန်ပေါ်တွင် ခြင်းကောင်း၊ ကြော်ငြာပေါ်တွင် ခြင်းကောင်း၊ အိမ်ခါးပန်းတွင် ခြင်းကောင်း မှန်ကူကွက်ပုံအတွင်း ခြင်းဆန်သွင်း၍ စီးပွားလာဘ်ဘဝ ဆောင်အဖြစ် ထားရှိအသုံးပြုနိုင် ကြောင်း သိရသည်။

အဆက်အခံ ပြဿနာ ပေါ်ပေါက်ပါ သော စမအင်းတော်ရှေ့တွင် ကြေးဖလား ခြင်းကြေးဖွန်းဖြင့်ခေါက်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆောင်ကိုင်နိုင်သည်ဟု ဆို၏။ မြန်မာ့ အယူအဆသဘောအရ အင်းသင်္ချာဖြင့် ဆောင်ကိုင်၍ အကျိုးရှိနိုင်သည်ဆို၏။



◆ ဒီပါဠိဆရာတော် ဦးနန္ဒသီရိ



အင်းသင်္ချာ ရေးသွင်းထားပုံ

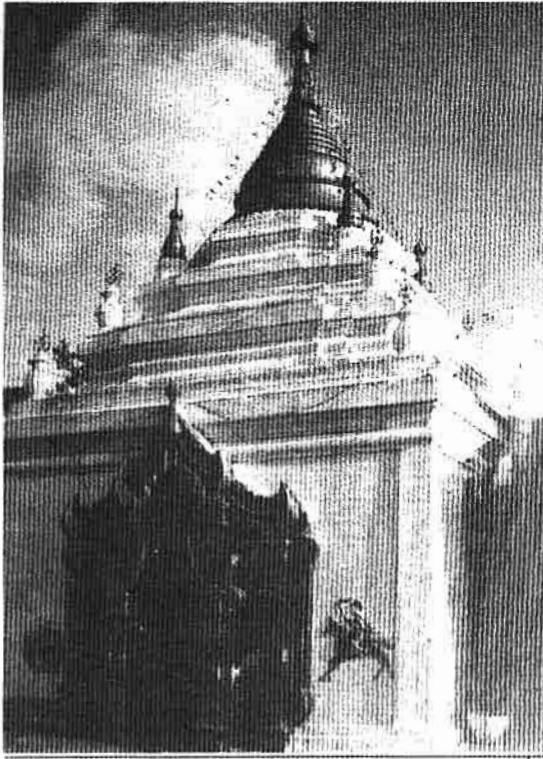
မြန်မာ့အင်းသုတေသီများနှင့် မြန်မာ့ ယူဆချက်အချို့ကလည်း ဤသို့ ဆိုသိပ်ကြသည်။

ဤ စမအင်းတော်ကြီးသည် စစ်ကိုင်းမြို့အတွက် စီရင်ထားသည်

အစီအရင် ဖြစ်သည်။ စစ်ကိုင်းသည် အင်္ဂါနံသင့်အမည် ဖြစ်သည်။ အင်္ဂါ၏ ဆင်္ဂါနံ တနင်္ဂနွေ ကို အလယ်မှာ သန္တေတည်၍ စီရင်ရ သည်။ စီရင်ပုံမှာ တနင်္ဂနွေ နေမင်း အားအကောင်းဆုံးအချိန်ကို အစင် အကြယ် ယူရသည်။ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ဥစ်ရာသီ၊ သာယန

မိဿရာသီဝင်ချိန် မဟာဝိသုဝမဏ္ဍလ ကာလ တန်ခူးလတွင် အသဝန်နက္ခတ် ပေါ် ဖြတ်သန်းချိန်၏ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရဒိဂ်ဆုံး ဖြတ်သန်း ချိန် ဝါဆိုလ အသလိဿနက္ခတ်ပေါ် အရောက် တနင်္ဂနွေနေ့ တစ်နေ့မှာ လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိကာဒိဂ် ဖြတ်သန်း ချိန် ပြာသိုလ ဓနသိဒ္ဓိနက္ခတ်ပေါ်

www.burmeseclassic.com



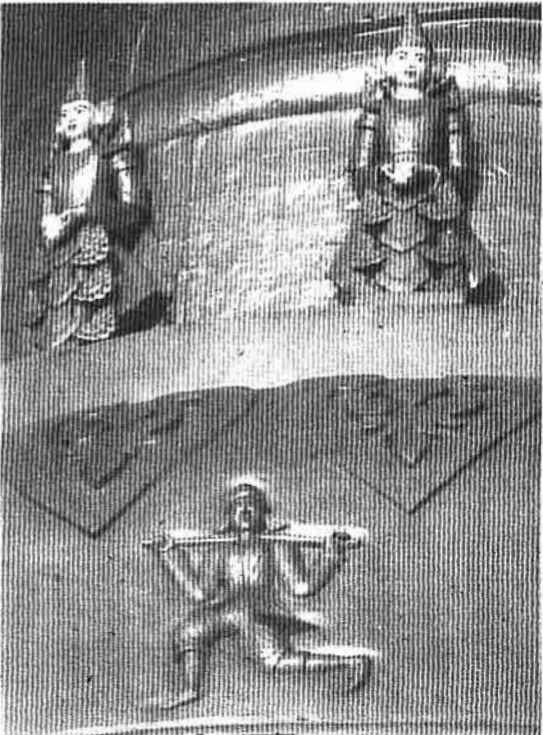
◆ မင်္ဂလာကြီးထေရီ

◆ ထာရီ ဗြဟ္မာရုပ်များတန်ခိုးကပ် မြင်ကွင်း

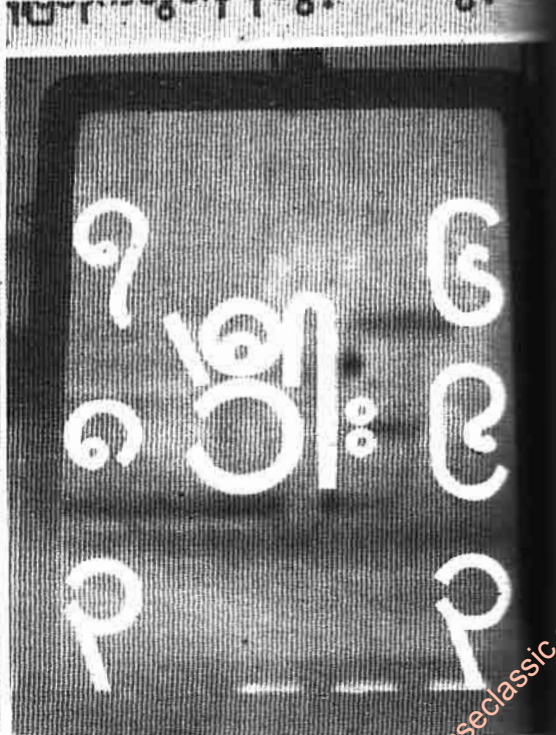


◆ မင်္ဂလာကြီးထေရီတွင်းမှ မတ်ရုပ်တော်

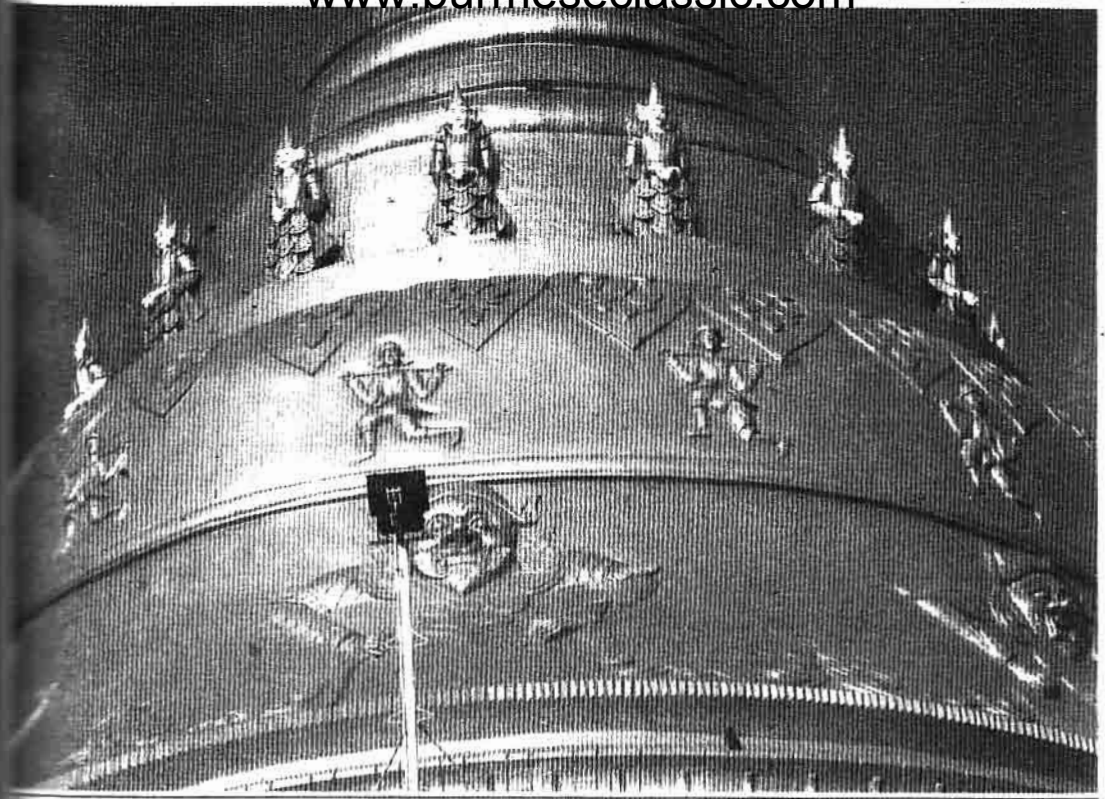
◆ ဒိမ်မြောက်တော်ရှိမြန်မာ့ပညာ ကြည့်ရှုရန် စတင်



၁၂၂ နက္ခတ္တဇရာင်ခြင်္ဘာမဂ္ဂဇင်း



F.16B. December, 2015



◆ သီလိလောင်းဆောက်နှင့် အထက်ဝန်ကျင့်

◆ တံတူကျင်



◆ နုထွဏ္ဍာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း: ၁၅၃



မြောက်ဘက်မှ ဟန်ဒီကာ ဒီပီမြေဆရာတော်နှင့် ထွက်ရင်ထိက် ပုဂ္ဂိုလ်အကျိုးများ

အရောက် တနင်္ဂနွေနေ့ တစ်နေ့မှာ လည်းကောင်း စီရင်ရမည်ဖြစ်သည်။

စီရင်ရန်မှာ အဆိုပါ တနင်္ဂနွေနေ့၏ နံနက် (၈)နာရီမှ (၉)နာရီအတွင်း အင်္ဂါ နဝင်းပေါ်ချိန်မှာ လည်းကောင်း၊ စတု မဟာရာဇ် လောကပါလနတ်တို့ကို ပွဲစုံ ကျင်း၍ ဘုရားမှန်လိုဏ်အတွင်း အရှေ့ သို့လှည့်၍ စီရင်မည်။ စီရင်နေချိန်၌ စီရင်ရာ ပစ္စည်းများကို လေမတိုက်စေ ရန် သတိထားရမည်။

သိဒ္ဓိတင် အသက်သွင်းလျှင် မြောက်အရပ်သို့ လှည့်၍ သိဒ္ဓိတင် အသက်သွင်းရသည်။ ဆောင်ရွက်သူ ၏ ကျင့်ဆောင်ပွားများအပ်သော ပါရမီ သီလ ကောင်းသလောက်၊ ပညာ နက်

၁၂၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြေညီမဂ္ဂဇင်း

သလောက် အကျိုးထူး အမှန်ပင်ပေး စေသည့် စုတ်ပွင့်လာဘ်ပွင့် စမ အစီ အရင်တော်ကြီးဖြစ်သည်။ **(ဆရာ မျိုးသူရ(စစ်ကိုင်း)၏ ထူပါရုံဘုရားသမိုင်း စာမျက်နှာ ၁၃၃ မှ ၁၃၆ထိ)**

ဆရာတော်ရုပ်တုအနီး နံရံထက် တွင် ဒီပီမြေဆရာတော်ကြီးနှင့် ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များပုံကို ထူပါရုံစေတီနောက်ခံပြု ရေးဆွဲထား သည်။ တရားဟောပလ္လင်ပေါ်တွင် ဒီပီ မြေဆရာတော်ထိုင်၍ အနီးတွင် အဘ အောင်မင်းခေါင်၊ လေးညှင်းရောင် ဝတ်စုံနှင့် လေးညှင်းရောင် တဘက် သိုင်းထားသူတစ်ဦးတို့ကို တွေ့ရလေ သည်။

ဒီပီမြေဆရာတော် အရှင်နန္ဒာ ပြုပြင်တည်ဆောက်ခဲ့သည့် စစ်ကိုင်း ကုသိုလ်တော် စေတီနှစ်ဆူ သွားရောက် လေ့လာကြည့်ည့်ခဲ့ရာ ဆရာတော် ကျင့်ကြံအားထုတ် တရားထူး ပေါက်မြောက်ပုံတို့ကို ရှိခဲ့ရပေ။

(လက်ရှိ)စတုတ္ထ ဒီပီမြေ ဆရာတော် ဦးတေကော ဗုဒ္ဓိနုဿတိကဿ (ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များကို ပွား ပူဇော်ခြင်း)ကို အမြဲမပြတ် နှလုံး အားထုတ်တော်မူ၍ တပည့်များ လည်း တိုက်တွန်းတော်မူခဲ့သည်။

သာမဏေများကိုပင်လျှင် “အ ဗုဒ္ဓေါဘဂဝါ” ဟူ၍ (ပုတီးစိပ်) ထုတ်ကြရန် တိုက်တွန်းမိန့်မှာ သည်ဟု မိန့်ကြားသည်။

ဒီပီမြေချောင် စတင်ထူဆင် သည့် ၁၃၀၂ ခုနှစ်တွင် ဆရာတော် ဦးနန္ဒာသီရိအား ထွက်ရပ်ပေါက် ဆရာတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြကာ မည်သို့ တရားထူး ရရှိခဲ့သည်ကိုမူ မသိ ဟု ဆိုသည်။

သို့သော်လည်း ၁၃၂၄ ခုနှစ် ၁၃၄၅ ခုနှစ်အထိ (၂၁)နှစ်တာအထိ အသစ်တစ်ဖန် ပြုပြင် တည်ဆောက် ခဲ့သော စေတီကြီး(၁၄)ဆူနှင့် ထီးတင်ခဲ့သည့် ကရင်ပြည် ကယားပြည်နယ်၊ မန္တလေး၊ အမေရိကန် စစ်ကိုင်းဒေသများမှ စေတီများစွာ ရှိသည့်အပြင် ပျံလွန်သောအခါ ရုပ်ကလာပ်တော် မပျက် ဖူးတွေ့ရသဖြင့် ထူးခြား သာသနာပြု ဆရာတော်ကြီးအဖြစ် ရှိသေးလေးမြတ်စွာ ပူဇော် လိုက်ရပေသည်။

ခရီးသည်သုတေသန

၁၃၇၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလဆန်းလ ကိုးစနေမှာ

ကြီးပေးကြီး

ကျော်
(သိဒ္ဓိရာဇာ)
နဝင်းမြို့တော်

ပြိုင်ဘက်ကင်းစင်

စိမ့်ကြဲရအောင်

တစ်နေ့က ကျွန်ုပ်သည် လက်ကိုင် ဖုန်းကင်မရာနှင့် ရိုက်ကူးခဲ့သော ဓာတ်ပုံများကို ပြန်လည်ကြည့်ရှုနေမိ ပါသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဧည့်သည်ရောက်ရှိ လာ၍ ဓာတ်ပုံများ ကြည့်နေရာမှ နားလိုက်ရပါတော့သည်။

'ဆရာ ဘာတွေ ကြည့်နေတာလဲ'

ဟု မေးရင်းဖြင့် ဝင်လာသူမှာ တပည့်ဖြစ်သူ မောင်စောလှမြင့် ဖြစ်ပါ သည်။

'ဗိဿနိုးမြို့ဟောင်းနဲ့ စမတောင် ခရီးသွားစဉ်က မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့ တဲ့ ဓာတ်ပုံတွေကို ပြန်ကြည့်နေတာ ပါ'

ဟု ပြန်ပြောလိုက်ရပါသည်။

နောက် တစ်ဆက်တည်းပင်...

'ကိစ္စအထူးပါသလား'

ဟု မေးလိုက်သောအခါတွင် တပည့်မှ အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြ လေသည်။

'ကြိုကြိုတင်တင် လာပြောထား တာပါဆရာ၊ လာမယ့် တန်ဆောင် မုန်းလမှာ ကိုးစနေ ကြိုတောက် ပြကွဒိန်မှာ တွေ့ရလို့ပါ။ ကျွန်တော် တို့အတွက် ဘာများ စိမ့်ပေးမှာလဲ ဆရာ၊ ကျင့်စဉ်ရာ ပေးပါဦး'

ဟု ပြောဆို တောင်းခံလေတော့ သည်။

ဟုတ်ပါသည် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၇ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ် (၉)ရက်သည် စနေနေ့ ဖြစ်ပါသည်။ (ခရစ်နှစ် အလိုအရ ၂၀၁၅ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ (၅)ရက်) ဖြစ်ပါသည်။

ကောဇာနှစ် ၁၃၇၇ ခုနှစ်ကို အကွရာနှင့် ပြောင်းပြီး အရကောက် လျှင် "အစွမ်းထက်နိုင်" ဟု ရပါ

သည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၁၅ ခုနှစ်ကို အကွရာ နှင့် ပြောင်းလဲ၍ အရကောက်ရမည် ဆိုလျှင် "ကြီးထွားအောင်မြင်" ဟု ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ နှစ်အလိုအားဖြင့် ဂမ္ဘီရဆန်သောနှစ် ဖြစ်နေပါသည်။

ဝိဇ္ဇာရေဂမ္ဘီရ ပညာအနေဖြင့်

*အစွမ်းထက်နိုင်၊ *ကြီးပွား

အောင်မြင်နိုင်သောနှစ်တွင် တူလျှင် သာရမည်ဟု မိမိကိုယ်ကို အားကိုး ယုံကြည်ကြသော အံ့မျိုးကောင်းသား၊ အမျိုးကောင်းသမီး ဖြစ်ကြသော ခုနစ် နေ့သားသမီးတို့အနေဖြင့် အခါ ကောင်း ကြုံတုန်းမှာ အမိအရယူပြီး ကျင့်စဉ်အဓိဋ္ဌာန်တစ်ခုနှင့် ဂမ္ဘီရ အဆောင်တစ်ခု စိမ့်သင့်ပါသည်။

သို့နှင့် ကျွန်ုပ်၏ တပည့်ကို ကျင့်စဉ် နှင့် အဆောင်ပေးမည်ဟု ကတိပေး လိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ တပည့်ကဲ့သို့ လွန်စွာမှ ရှားပါးသည့် နှစ်ကောင်း၊ လကောင်း၊ အခါကောင်းတွင် ကျင့်စဉ်အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ခြင်းနှင့် တွဲဖက်စိမ့်ရသော အဆောင် တစ်ခု ပိုင်ဆိုင်လိုကြလျှင် စိမ့်ဆောင် ရွက်နိုင်ကြရန်အတွက် အောက်တွင် ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဦးစွာပထမ အဆင့်ဆင့် စိမ့်ရမည့် စမအကြောင်းကို ရှင်းပြပါမည်။ စမ၏ အမည်မှာ "ကြီးလေးကြီးပြိုင်ဘက်

ကင်းစင် စိမ့်" ဟု မည်ရပါသည်။

ထိုစမများတွင် ထောင့်လေး ထောင့်တွင်မူ စ ဝ ဝ ဝ ဓာတ်စမများ နှင့် ထောင့်ချုပ်ထားရှိပါသည်။

စမသည်းခြေတွင် *က ယ ထ ဋ တို့ဖြစ်သော ကြီးလေးကြီးစမဖြင့် ဆင့်ထားပါသည်။

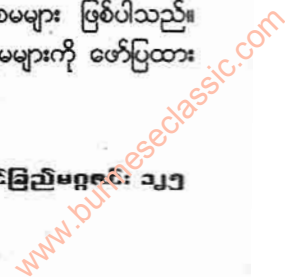
အဖို၊ စမတွင်မူ "ဋ" ကို လက်ယာ ရစ် တင်ထားပြီး နဝင်းအညွန့်တင် ထားပါသည်။ ဘေးအပေါ်မှ လက်ယာ ရစ် "ပြိုင်ဘက်ကင်းစင် ကြီးမြင့်ခြင်း အားလုံး ငါဖြစ်စေ" ဟု ရေးသားပါရှိ ပါသည်။

စမ၊ အမတွင် ထောင့်လေးထောင့် တွင် စ ဝ ဝ ဝ ဓာတ်စမဖြင့် ထောင့် ချုပ်ထားခြင်း၊ စမသည်းခြေတွင် *က ယ ထ ဋ တို့ ဆင့်၍ ထားရှိပါသည်။ ကိုယ်ထည်မှာ "ခ" ကို လက်ဝဲရစ် တင်ထားပြီး နဝင်းအညွန့် တည်ထား ရှိပါသည်။

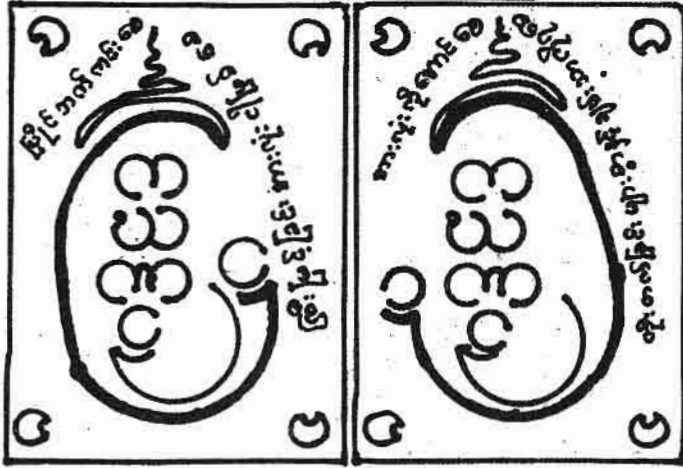
အပြင်ဘက်ထိပ်မှ စာတန်းသည် "အားလုံးကို အောင်စေ၊ တိုးတက် ခြင်းများစွာနှင့် ချမ်းသာကိုရစေ" ဟု ပါရှိပါသည်။

ထူးထူးခြားခြား စမများထဲ တစ်ခု ထူးခြားသည့် စမများ ဖြစ်ပါသည်။ အောက်တွင် စမများကို ဖော်ပြထား ပါသည်။

* * *



ကြီးလေးကြီးပြိုင်ဘက်တင်စမ ဖြူ



စမအပို

စမအမ

ထိုစမများ၏ ဂုဏ်သတ္တိတို့မှာ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး အလုပ်အကိုင် တို့တွင် မကောင်းကြံစည်ခြင်း အဖျက် အဆီးများစွာတို့ဖြင့် တိုက်ခိုက်သော် လည်း အောင်နိုင်စေပါသည်။

ထို စမအဆောင် စီမံခြင်းနှင့်အတူ ကျင့်စဉ်အဓိဋ္ဌာန်တစ်ခုကို ဝင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ နှုတ်ပြန်ကျင့်စဉ် အဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်ပါသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ကာလ မှာ (၉)ရက်သာဖြစ်၍ အတိုဆုံး အဓိဋ္ဌာန်တစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါသည်။

စမများကို မိမိကိုယ်တိုင် မစီမံနိုင် ပါက ဝိတ္တုဆိုင်တွင် စိတ်ကြိုက်အရွယ် ကူးယူပါ။ နောက် စမ(၂)လုံးကို ကျောချင်းကပ်ထားပြီး ပလတ်စတစ် လောင်းရန် ဖြစ်ပါသည်။

ကျင့်စဉ်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရမည့် ဂါထာ သုံးပုဒ်မှာမူ *ပုဗ္ဗဏှသုတ်ပရိတ် တော်မှလာသော ပထမဂါထာများဖြစ် ကြပါသည်။ ထိုဂါထာသုံးပုဒ်ကို နေ့စဉ် (၁၀၈)လုံးပုတီးကုံးဖြင့် ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ရပါမည်။

ပုတီးစိပ်ရန်မှာ ဂါထာတစ်ပုဒ်ပုတီး တစ်လုံးချစနစ်ဖြင့် တစ်ဂါထာ ပုတီး တစ်ပတ်နှုန်းစိပ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

၁၂၆ နတ္ထရာဇာဓိခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ဂါထာတော်များ

◆ ယံ ဒုန္နိပိတ္တံ အဝ,မင်္ဂလဉ္စ၊
ယောစာ,မနာပေါ သကုဏသ သဒ္ဓေါ၊
ပါပ,ဂ္ဂဟော ဒု,သုပိနံ အ,ကန္တံ၊
ဗုဒ္ဓိ နဘာဝေန ဝိနာသ, ဖေန္တံ။

◆ ယံ ဒုန္နိပိတ္တံ အဝ,မင်္ဂလဉ္စ၊
ယောစာ,မနာပေါ သကုဏသ သဒ္ဓေါ၊
ပါပ,ဂ္ဂဟော ဒု,သုပိနံ အ,ကန္တံ၊
ဗျော နဘာဝေန ဝိနာသ, ဖေန္တံ။

◆ ယံ ဒုန္နိပိတ္တံ အဝ,မင်္ဂလဉ္စ၊
ယောစာ,မနာပေါ သကုဏသ သဒ္ဓေါ၊
ပါပ,ဂ္ဂဟော ဒု,သုပိနံ အ,ကန္တံ၊
သံဃာ နဘာဝေန ဝိနာသ, ဖေန္တံ။

အဓိဋ္ဌာန်ဆောင်ရွက်ပုံ
၁။ရက်ရွေးချယ်ခြင်းနှင့် ကာလ သတ်မှတ်ရခြင်း

- * တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ် (၉)ရက် စနေနေ့မှ စတင်ပါ။
- * တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ် (၁၃) ရက် တနင်္လာနေ့အထိ (၉)ရက် ဖြစ်သည်။

၂။ဦးစွာစီမံထားရန်မှာ

- * စမများကို ပန်းကန်ပြားတွင်

ထည့်ထားပါ။

၃။အဓိဋ္ဌာန်ကာလ (၉)ရက်တွင် နေ့စဉ် ဆောင်ရွက်ရန်

- * ဝိဇ္ဇာလေးပါး, သိဒ္ဓိရှင်, မဟိဒ္ဓိရှင် ဆရာတော်ကြီးများ၊ စတုလောက ပါလနတ်မင်းကြီးများ၊ သိကြား မင်းနှင့် ပါရမီဖြည့်ဖက်များ၊ အမြဲ လိုက်လံကူညီနေကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ် များအား ပင့်ဖိတ်ထားရန်၊
- * ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ သီလခံယူခြင်း၊ ဆုမွန်တောင်းခံခြင်း၊ မေတ္တာပို့သ ခြင်း၊
- * ဂါထာတော်များ ပုတီးစိပ်ခြင်း
- * သစ္စာပြုပြီး ဆုတောင်းခံခြင်း ဝေနေယျတို့အား မေတ္တာပို့သ ခြင်း၊ ကုသိုလ်အမျှ ပေးဝေခြင်းတို့ ပြုလုပ်ပါ။

* ပင့်ဖိတ်ထားသူများအား နေရာ ဌာနကို ပြန်ပို့ပါ။

မကျိုးမပေါက် မပျောက်မကြား လေအောင်၊ အဓိဋ္ဌာန်ကိုအောင်မြင် အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်သူသည် သိဒ္ဓိ အထူးကို မုချရရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာသခင်တို့၏ ဆုံးမဩဝါဒစကား တစ်ခုကိုလည်း အသိပေးပါမည်။

အဓိဋ္ဌာန်ကာလ (၉)ရက်တွင် *မေတ္တာသုတ်ကို အချိန်ရတိုင်း ရွတ် ပွားရမည်ဟု ဆိုပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်၍ အကျိုးထူး သူများအနေဖြင့် မိခင်၊ ဖခင်တို့အား မပြတ်ပူဇော် ကုန်တော့ရမည်ဟု မိန့် ဆိုထားကြောင်းကိုလည်း အသိပေး လိုက်ရပါသည်။

ကောင်းမှုကိစ္စမှန်သမျှ လိုထား တောင့်တတိုင်း ရရှိပြည့်စုံကြပါစေ။

အောင်(သိဒ္ဓိရာဇာ) နဝင်း၊ဂြို,တော် မှီခြင်း

- * သီရိမင်္ဂလာပရိတ်ဝတ်ရွတ်စဉ်
- * အင်းစမကျမ်းဟောင်း(လက်ရေး)

အောင်မြင်စေရန်

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလားလို့”

“အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား၊ လာဗျာ ထိုင်”

“ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”

“ရပါဗျာ... ပြောလေ”

“ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေလေးလံ

ညောင်းညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အံ့ခဲနေတယ် ဆရာ။

အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”

“ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြဗျာ၊ သွေးစမ်း ဖြည့်ရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအံ့ နေမယ်၊ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး လေးညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း ခဲ့ရ”

“ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”

“ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့၊ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ် ကျန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ချွေးလို့ ခြေထဲ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားမှာက ဆီးလေးကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့ ဆိုတဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ့ရတယ်လေ”

“အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Con- traction လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ လေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား ခြင်းတွေ ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ ပါ့ဆရာ”

“အင်းပေါ့ဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊ လေတို့ပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး တားတော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ် တို့ဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ အပြင်ပြင် ပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင် ခေါင်းကိုက်တာ၊ ခေါင်းအုံ့တာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြော တက်တာ၊ မျက်လုံးမျက်ခုံးများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ လေးလံ ညောင်း ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအီမသာ ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ သိရတော့တယ်”

“ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ ဒါကြောင့် ဇွေးကသမားတော် ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ ပေါ့ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ တယ်နော် ဆရာ”

“သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့၊ လူတစ်ယောက်ဟာ မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက ဆီးနီနည်းတာတို့ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊ ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခံတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊ လေချုပ်တာ၊ ချွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ် တယ်ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“အဲ... အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျောတာ၊ ဝမ်းကိုက် တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ အဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ် ဗျာ၊ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခံတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမှုမဲ့၊ အမှတ်မဲ့ နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ် အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်း ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊ အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်၊ ပန်ကရိယစတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်ရောက် ရှိ ခဲ့အောင်းအပြစ်ပြု ရာကစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သာ မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

www.burmeseclassic.com

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို အကြောလည်းပြေတဲ့ မြင့်မြန်ဟာ ဝမ်းမှန်ဆေး . . .

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”
“ဟာ . . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့
တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ
အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့
ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”
“ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဟုတ်ပါ”
“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေအောင်
ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”
“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ်
ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . . ဒီမှာ မြင့်
မြန်မှာ တောရှောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို
သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”



“ဒီမြင့်မြန်မှာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ထိ
လည်း ပြောပါဦးဆရာ”
“မြင့်မြန်မှာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းထက်
တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊
ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်း
ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲ
ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊
အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်
ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ
ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမဲ့ခြောက်ခြင်း၊ အပူ
အပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်
ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်
ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများထွက်
ခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊
သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီး
ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက်
ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်ဘဲ
အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဝိုက်ခေါင်း
ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေ
အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများ
ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်
ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”
“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”
“မြင့်မြန်မှာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်
ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲ
ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်
ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်
(ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့ စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။
ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံး
နိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေ
အောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေး
ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ်
ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဖုန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၃၃၉၇၁

www.burmeseclassic.com

ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း ဆရာတော်တစ်ပါး၏ ဩဝါဒနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ယုံကြည်

ကျွန်းဝင်တောင် ဆရာတော်၏

ထူးခြားလက္ခဏာတော်

၁၇၆ (အုပ်စုံ)



ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း ဆရာတော်
မိမိဟန်တည်နေရာ အုပ်စုံမြို့နယ်၊
အိုးသည့်ကုန်း တာဆုံအနီး သရက်
ပင်ကံကျေးရွာ ရွှေဘုန်းပွင့်ကျောင်း
ဆရာတွင် တည်ရှိပါသည်။

ယခုမှ နောက် နှစ်(၅၀)ခန့်က ထို
ဆရာပင်ကံရွာ ရွှေဘုန်းပွင့်တစ်ပါး
ဆောင်းတွင် ဆရာတော် ဦးသီဟ
သီတင်းသုံးနေခဲ့ဖူးပါသည်။

စာရေးသူ အထက်တန်းကျောင်း
ဆားဘဝ ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင်
ဆရာတော်ကျောင်းသို့ သွားရောက်
ထည့်ပတ်ခြင်း၊ ဆရာတော်၏ စာအုပ်
စင်မှ ကပ္ပလကာရအဖွင့်ကျမ်း၊ ဝိဇ္ဇာ
ဆရာကျမ်းများ၊ အခြားစာပေများ မှတ်
တမ်းလေ့လာရင်း နက္ခတ်ပညာ
အခြေခံကို သင်ယူရင်း အချိန်ကို
အသုံးပြုခဲ့ရာ ဆရာတော်မှာ ပညာ
အရံ စိတ်ရှည်စွာ သင်ကြားပေးလေ့
ရှိပါသည်။

ဆရာတော်၏ ဥပမိရုပ်မှာ အသား
အရေ အလွန်နူးညံ့ပြီး ရွှေဝါရောင်ရှိပြီး
အတွင်းက အကြောစိမ်းများ တွေ့မြင်
ရသည်ထိ အသားအရေမှာ ထူးခြား
ကြည်လင်ပါသည်။

ဆရာတော်၏ စရဏမှာ ညစဉ်
ခါတ်ကြီး(၁၁)သုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်
နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်နှင့် တွေ့ဆုံစဉ်မှာ ဆရာ
တော်၏ သံကံတော်မှာ (၆၅-၇၀)ခန့်
နည်းဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။ ရံခါ မင်းလှ
တာဆုံအနီးမှ သာဓမ္မောဓရဆရာတော်

ထံသို့ ကြွလေ့ရှိပါသည်။
သာသနာရေး တရားဓမ္မ
များ ဆွေးနွေးလေ့ ရှိပါ
သည်။ ကျွန်တော် တစ်ခေါက်
ဆရာတော်နှင့်အတူ လိုက်ခဲ့
ဖူးပါသည်။

ဆရာတော်ထံမှ ရွှေရောင်
ဓာတ်လုံး တွေ့ရပါသည်။
ယခင်က ဖိုထိုးခဲ့ဖူးပုံ ရှိပါ
သည်။ ဆရာတော်၏
စာအုပ်စင်မှ မှတ်တမ်းများ

ထဲတွင် အဂ္ဂိရတ်စာပေ မှတ်တမ်းများ
တွေ့ရပါသည်။ ဆရာတော်က မန္တန်
ဝိဇ္ဇာအကြောင်း မိန့်လေ့ရှိပါသည်။
ဆရာတော်သည် မန္တန်ဝိဇ္ဇာလမ်းကို
စိတ်ဝင်စားပုံရပါသည်။

နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ဝိပဿနာ
အကြောင်း တစ်ကြိမ် မိန့်ဖူးပါသည်။

'ဒကာ ဝိပဿနာတရားဆိုတာ(ဆရာ
တော်၏ရှေ့က စားပွဲပေါ်မှာ ထွန်းထားသော
ဆီမီးတိုင်ကို ညွှန်ပြ၍) ဆီမီးတိုင်က နာမ
ယုတ်ကွ မီးရုံပုတီးသဘောက ပရမတ်ကွ
အဲဒီ ပူသဘောရုပ်ကို ဉာဏ်ပျက်လုံးနဲ့သာ
ပြင်သိခံစားနိုင်တယ်။ အဲဒါ ဝိပဿနာ
သဘောပဲကွ'

ဟု အမိန့်ရှိရာ စာရေးသူ သဘော
ပေါက်မိပါသည်။ မမေ့နိုင်သော ဩဝါဒ
အမှတ်တရ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်က စာရေးသူအား

လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်လျက် ဂန္တီရ
ပညာနှင့် ဘုန်းကြီးရဟန်းကို ခင်မင်
ကြည်ညိုခြင်းသည် ပါရမီရှိသူအဖြစ်
အမိန့်ရှိဖူးပါသည်။ စိတ်ဓာတ်မြင့်မြင့်
ထားဖို့ မိန့်ကြားလေ့ရှိပါသည်။

ရံခါ သထုံသို့ နိက္ခမတောထွက်ဖို့
စိတ်ကူးလေ့ရှိပါသည်။ ဆရာတော်၏
နိက္ခမဝိတက်မှာ စာရေးသူပါ ပါဝင်
လိုက်ပါစေလိုသော မိန့်ကြားမှုများ
ရှိပါသည်။

ရွာမှာ ပရိတ်အသင်း ရှိပါသည်။
ဆရာတော်အား အလွန်လေးစား
ကြည်ညို၍ ကြောက်ရွံ့ရှိသေကြပါ
သည်။ ဆရာတော်မှာ အလွန်တည်
ကြည်၍ ရွတ်ဖတ်မှုများလျှင် မာမာ
ပြတ်ပြတ် မိန့်ကြားလေ့ ရှိပါသည်။

တစ်ပါးတည်း ဧကစာရ သီတင်းသုံး
ရခြင်းကို ဝူတင်အကျင့်ဖြင့် အလွန်

www.burmeseclassic.com

မွေ့လျော်ပုံရပါသည်။

ဆရာတော် ကျောင်းတွင်းနေရခြင်းက ဆရာတော်၏ မေတ္တာဓာတ်ကြောင့် စာရေးသူ၏စိတ်ကို ငြိမ်းချမ်းသော စိတ်ခံစားမှု ရရှိနေ၍ စာရေးသူ ပြောနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

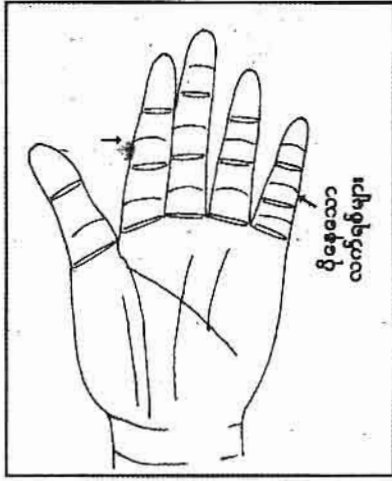
ဆရာတော်၏ ညီဖြစ်သူနှင့် ညီ၏ ဇနီးတို့က ဆွမ်းကပ်ပါသည်။ ဆွမ်းကို ရောင့်ရဲခြိုးခြံစွာ သုံးဆောင်ပါသည်။ အသားငါး ဘုဉ်းပေးပုံမရပါ။ ငါးခြောက် ထောင်းကြော်၊ ပဲငါးပိ စသည်တို့ကို သာ တွေ့ရပြီး ဟင်းချို၊ တို့စရာ၊ ငါးပိရည် စသည်ကို ဘုဉ်းပေးလေ့ မရှိပါ။

ရေနှေးကြမ်းလောက်သာ ဘုဉ်းပေး၍ အလွန်ရောင့်ရဲစွာ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ **(ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်နှင့် တွေ့ဆုံရပုံကို ဆက်လက် ဖော်ပြပါမည်။)**

ကျောင်းပိတ်ရက်မှာ ဆရာတော်ထံ အုပ်ဖိုဖြူမှ အိုးသည်ကုန်း တာဆုံ သရက်ပင်ကံရွာ ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ ရွှေဘုန်းပွင့်ကျောင်းသို့ အမှတ်မထင် ရောက်ရှိသွားရာ ဆရာတော် သာသနာပွဲ ကျင်းပနေသော ကာလ ကြိုကြိုက်နေပါသည်။ ဆိုင်းဝိုင်းနှင့် ကန်တော့ပွဲများ အခမ်းအနားတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ ညနေပိုင်း ကျောင်းရောက်ပြီး အရုံဏီတက်ချိန်တွင် ဆရာတော်ကျောင်းပေါ်သို့ တက်သွားသောအခါ ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်နှင့် ဆရာတော် ဦးသီဟတို့ အရုဏ်ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးနေသည်ကို အမှတ်မထင် ဖူးတွေ့ရပါသည်။

ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကို အုပ်ဖိုဖြူ၊ (၃)လမ်းတွင် ဖူးတွေ့ဖူးပါ **၁၃၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း**



ရက္ကန်းစင်တောင်ဆရာတော်၏လက္ခဏာ

သည်။ ဓာတ်ပုံမှ ပုံတော်အတိုင်းဖြစ်၍ အရပ်တော်မှာ မရှည်လွန်း မပုလွန်းပါ။ ပိန်ပိန်ပါးပါး သွားလာ လှုပ်ရှားမှု အလွန် သွက်လက်ပေါ့ပါးပါသည်။

သက်န်းကို ပုံတော်မှာအတိုင်း ခြုံထား၍ အတွင်းခန္ဓာကိုယ် ပိန်သည်။ ဝသည်ကို မပြောနိုင်သော်လည်း ပေါ့ပေါ့ပါးပါး သွက်လက်ပုံအရ ပိန်ပိန်ပါးပါး ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။

ကျွန်တော်၏ ဆရာတော်ကား မည်သို့ မိန့်သည်မသိ။ ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်က ကျွန်တော့်အား ဆွမ်းပွဲမှ စောင်းငဲ့ကြည့်ပြီး ဆွမ်းပွဲသို့ လာရန် ခေါ်ပါသည်။

စာရေးသူသည် ရိုသေစွာ ချဉ်းကပ်သွားရာ ထိုအခါ ဆရာတော်က သူ၏ လက်ဖဝါးကို စာရေးသူအားပြ၍ **“ဘာထူးသလဲ”**ဟု မေးပါသည်။

စာရေးသူလည်း ဆရာတော်၏ လက်ကိုကြည့်ရာ လက်ချောင်းတိုင်းမှ လက်ဆစ်နှစ်ခုကြား အလယ်မှာ လက်ရစ်တွေ ပိုနေကြောင်း ပြန်လည် လျှောက်ထားပါသည်။ စာရေးသူလည်း မိမိလက်ဖဝါးကို ပြန်ကြည့်နေမိရာ ဆရာတော်မှ **“မင်းမှာ**

ရိုသလား”ဟုမိန့်ရာ စာရေးသူက ညာလက်မတွင် တစ်ရစ်ပိုရှိနေကြောင်း ပြန်လည်ဖြေကြားပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်က ဆွမ်းပွဲမှ ကောက်ညှင်းပေါင်းတစ်ပွဲကို စာရေးသူအား ချ၍ကျွေးပါသည်။

ဆရာတော်၏ ထူးခြားသိသာလွယ်မြင်လွယ်သည့် လက္ခဏာကို စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်ရမိ၍ အခြား အာယုလမ်း၊ ဉာဏာလေခလမ်းတို့ကို သင်တန်းထားလိုက်မိပါ။

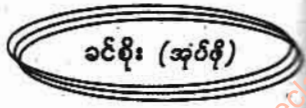
ကျွန်တော် မြင်တွေ့လိုက်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ပါး၏ ထူးခြားလက္ခဏာအား ရေးသားဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း ဆရာတော်ကို မင်းလှမြို့ တပည့်များက ဂူဗိမာန်မှာ ပူဇော်ထားပါသည်။ ဂူဗိမာန်၏ မျက်စောင်းထိုးအိမ်တွင် ဆရာတော်၏ တူမ မခင်နန်းဆွေတစ်ဦးသာ ဆရာတော်၏ မျိုးနွယ်မှ ကျန်ရှိပါသည်။

ခရီးကြ၍ ဖူးမြင်လိုလျှင် အိုသည်ကုန်း တာဆုံမှ ဆင်း၍ ဆိုက်ကားနှင့် သွားရောက်နိုင်ပါသည်။ စာရေးသူ နောက်(၅-နှစ်ခန့်က) တစ်ခေါင် ရောက်၍ ဆရာတော် ရုပ်ကလာပ်ကို ကန်တော့ရပါသည်။ ကင်မရာမဖမ်းပုန်းမပါသွား၍ ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ မဖော်ပြနိုင်ခြင်းကို ခွင့်လွှတ်ပါခေါ် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများကို ကြည့်ညိုနိုင်ခေါ် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

လမ်းညွှန်

ရန်ကုန်-ပြည်လမ်း၊ အုပ်ဖိုဖြူ အိုသည်ကုန်း(တာဆုံ) သရက်ပင်ကံရွာ။



www.burmeseclassic.com

မိုး ပုစွန်ချဉ်၊ ငါးချဉ်၊ ပုစွန်ဆီ

မိသားစု

ကျန်းမာရေး အတွက်

တန်ဆေး၊ လှော်ဆေး၊ နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန် စားသောက်ရမည့် အစားအစာများ (၃)

ယခုတစ်ပတ်တွင် စာရေးသူတို့ မြန်မာထမင်းပိုင်းများတွင် ရာသီချိန်ခါ သင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း ပေါ်ထွက် ဆာတတ်ကြသော စားသောက်ဖွယ်ရာ ဟင်းလျာများထဲတွင် (၂)မျိုး၊ (၃)မျိုး အတူတွဲဖက်၍ စားသုံးမိခဲ့ကြလျှင်...

ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်စေပြီး အသက်အန္တရာယ်အထိပါ ဖြစ်ပေါ် စေတတ်သည့် အတူတကွ တွဲဖက်၍ စားသုံးသင့်သော ဟင်းလျာများ အကြောင်းကို အသိပေး တင်ပြပါမည်။

ထိုဟင်းလျာများသည် သူ့ချည်းပဲ ခစ်မျိုးတည်းသာ တော်သင့်ရုံ စား သုံးလျှင် ပြဿနာ မရှိလှသော်လည်း (၂)မျိုး၊ (၃)မျိုး တစ်ပြိုင်နက်တည်း တွဲဖက်၍ စားသုံးမိခဲ့လျှင်တော့ အန္တရာယ်ကြီးလှပါသည်။

“တစ်နှစ်တစ်ခါ ပေါ်လို့လာ... ခါးလည်းမင်းလောင်း၊ ထီးဖြူဆောင်း” ဆို စကားထာ စကားအဖြစ် တည်ရှိခဲ့ သော သဘာဝမှီသည် တစ်နှစ်မှာ နှစ်ခါ မိုးလယ်၊ မိုးနှောင်း(ဆောင်းဦး ဆက်)ဟူ၍ (၃)ကြိမ် ပေါ်ထွက်လာ ဆတ်သည်။

ယခုလို ဆောင်းဦးပေါက် ရာသီတွင် အောက်ဆုံးအသုတ် ပေါ်ထွက်လာ သော မှီမှာ များပြားစွာ ထွက်ရှိတတ် သလို စား၍လည်း ခံတွင်းတွေ့လှပါ သည်။

ထို့ကြောင့် အိမ်တိုင်းနီးပါး မှီဟင်းလျာကို ချက်ပြုတ်၍ စား သောက်တတ်ကြပါသည်။

ထိုနည်းတူ ယခုရာသီမှာ ပုစွန်ချဉ်၊ ခဲချဉ်တို့မှာလည်း ရာသီစာအဖြစ် ချဉ်လှိုင်ကြီး ပေါ်ထွက်လာပြီး မြန်မာ အကြိုက် (Favourite)ပေးဖရိတ်စာ

မလွတ်မမြေ (ပုဆိမ်)



ဖြစ်၍ ပုစွန်ချဉ်၊ ငါးချဉ် တို့ကိုလည်း မလွတ်တမ်း စားသောက်ကြပြန်တော့ သည်။

သည်ရာသီမှာပဲ စားမြိန်ဖွယ်ရာ နောက်တစ်မျိုးဖြစ်သော လပုတ္တာ နယ်ထွက်ပုစွန်ဆီကလည်း မြို့ရွာ နယ်ကျော် အော်ဟစ်ပြီး နယ်လှည့် ရောင်းချကြလေရာ...

ပုစွန်ဆီအော်သံ ကြားရရုံဖြင့် မစားရ မနေနိုင်လောက်အောင် ပုစွန် ဆီ၏ ချိုဆီမ့်မွှေးမြဲသော အရသာက လည်း မြန်မာ့လျှာအရသာကို စွဲမက် စေပါသောကြောင့် ထမင်းပိုင်းတွင် ပုစွန်ဆီပုလင်းကလည်း စားကောင်း သောက်ဖွယ်ရာအဖြစ် နေရာယူထား တတ်ကြပေသည်။

ဤသို့ဖြင့် မိသားစုတစ်စု၏ ထမင်း ပိုင်းတွင် ရာသီပေါ် နှုတ်မြိန်ဟင်းလျာ မှီ၊ ပုစွန်ချဉ်၊ ငါးချဉ်နဲ့ ပုစွန်ဆီ ဟင်းလျာတို့ (၃,၄)မျိုး စုံလင်စွာနှင့် အားရပါးရ တဝကြီး စားသောက်ကြ မည်ဆိုလျှင် ကျန်းမာရေးအတွက် ကျန်း သော စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ ဖြစ်ပေတော့မည်။

အကြောင်းမှာ မှီသည် သဘာဝ အားဖြင့် ရာသီဥတုပိုင်းရောမိပြီး ဖြစ် ပေါ်စေသည့် အချိန်ကာလမျိုးတွင် သာ မြေကြီးထဲမှ ထိုးထွက်လာရသော အပင်မျိုးဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ စားသုံးသူ၏ ဓာတ်ခံ ကျန်းမာရေးအခြေခံကို မူတည်၍ သွေးကို တက်စေပြီး ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်တွင် လေးလံထိုင်းမှိုင်းမှုကို ဖြစ်စေ၍ အားအင်ကို ပေးစေသည်ဟု တိုင်းရင်း ဆေးကျမ်းများတွင် ပြဆိုထားပေသည်။

ထို့ကြောင့် ပင်ကို သွေးတို၊ ဆီးချို၊ နှလုံး၊ လေငန်း၊ အခံရှိသူများ စားသုံး ရန် မသင့်တော်ပါ။ ထိုနည်းတူ ပုစွန် ချဉ်၊ ငါးချဉ်တို့သည်လည်း သား၊ ငါး အစိမ်းကို အချဉ်တည်၍ ဖြစ်ပေါ်လာ သော ပရိုတိန်း(Protein)ဓာတ်များကို အစာအိမ် ဝမ်းမီး၏ ချက်လုပ်မှုကို အားနည်းစေ၍ ကြေကျက်ခဲ့သော အစာမျိုးစာရင်းတွင် ပါဝင်နေသည့်

အကြောနှင့်ဆရာ သက်ဝပ်ပါ

ဆရာဦးလှိုင်
(အကြောပညာရှင်)
[တံတားဦး အင်း]

မြန်မာ့ပျောက်ကင်းမှု

အူဟာညောင်တိုက်ရောဂါနှင့် အကြောပြင်ပညာခြင်း

ကျွန်တော် မန္တလေးမြို့ ၃၈ လမ်း၊
၈၂ x ၈၃ လမ်းကြား ဆေးခန်းဖွင့်
လျက်ရှိရာ ကျွန်တော်၏ဆေးခန်းသို့
အသက်(၆၀)ကျော် အမျိုးသားတစ်ဦး
ရောက်ရှိလာပြီး...

'ဆရာ ကျွန်တော် တစ်ကိုယ်လုံး
မလှုပ်ချင်၊ မကိုင်ချင် လမ်းသွားရတာ
လဲ ယိုင်တိယိုင်တိုင် ဖြစ်နေလို့ ဆရာ
ထံ လာရောက် ပြသခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'
လို့ ပြောတော့ ကျွန်တော်မှ...

'ခင်ဗျားကို ဘယ်သူက လမ်းညွှန်
လိုက်တာလဲ'

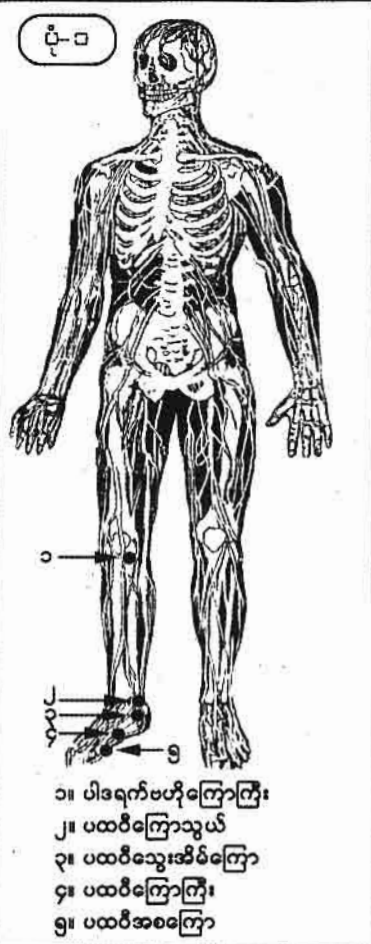
မေးရာ လူနာမှ...

'ဘယ်သူကမှ လမ်းမညွှန်ပါဘူး။
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ဆရာရဲ့
အကြောပညာဆောင်းပါးတွေ ဖတ်ပြီး
အခုလို လိုက်လာရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'
လို့ ရှင်းပြပါတယ်။

ကျွန်တော်ကလဲ စာဖတ်ပရိသတ်
ဆိုရင် အလွန် ကုသပေးချင်တာလို့
ပြောပြီး ဝေဒနာရှင်အား ခင်ဗျား
ဘာဖြစ်တာလဲမေးတော့...

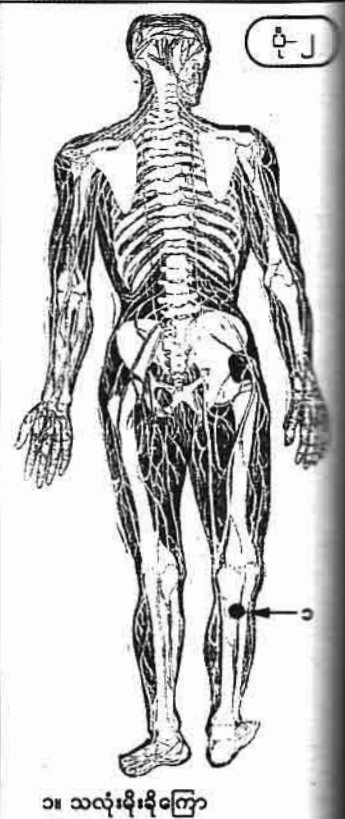
'ဆရာရယ် ကျွန်တော် လမ်းသွား
ရင်လဲ တုန်ချည့်တုန်ချည့်နဲ့ ခြေ
ထောက်တွေကထုံ၊ လက်တွေက
မသယ်ချင်၊ လူတစ်ကိုယ်လုံး နုံးချည့်
နေတာပဲ။ ကျွန်တော် ဆေးခန်းတွေ
လဲ စုံပါပြီ။ ဆေးထိုးရင်လဲ ခဏပဲ
သက်သာတာပဲ။ ဒါပေမယ့် အခုလို
အကြောပြင်တာကတော့ ဆရာက

၁၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



၁။ ပါဒရက်ဗဟိုကြောကြီး
၂။ ပထဝီကြောသွယ်
၃။ ပထဝီသွေးအိမ်ကြော
၄။ ပထဝီကြောကြီး
၅။ ပထဝီအစကြော

ပထမဦးဆုံးပဲ'
လို့ ပြောတော့ ကျွန်တော်မှ...
'ခင်ဗျား ရောဂါဝေဒနာ အမှန်
ပျောက်ကင်း သက်သာမှာပါ။ ဆရာ
တွေပေးတဲ့ ဆေးကိုလဲ စားရမယ်။
ကျွန်တော့်ဆီကိုလဲ အကြောပြင်ရ
မယ်။
ဥပမာပေါ်ဗျာ တံမြက်စည်းနဲ့ လှည်း
လို့မရတဲ့ အမှိုက်ပုံ၊ ပထမဦးဆုံး ထွန်



၁။ သလုံးခိုးခိုကြော

ခြစ် (သို့မဟုတ်) ထွန်းခုံလို ဟာခိုး
အရင်ထွန်းပြီးမှ တံမြက်စည်းနဲ့ လှည်း
ရမှာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ အကြောပညာ
က ထွန်ခြစ်နဲ့ ထွန်းခုံလို သဘောပေး
ပါ။ ဆေးဆရာကတော့ တံမြက်စည်း
တူတယ်။ အကုန် ကင်းကင်းရှင်းရှင်း
ဆေးစားမှ ပျောက်ကင်းမယ်'
လို့ ပြောပြီး အကြောပြင်ပညာ
ပြင်ပေးပြီး
ဝေဒနာရှင်မှ...
'ဆရာ ကျွန်တော် ဘာရောဂါ

လို့ မေးတော့...
 'ခင်ဗျားရောဂါကတော့ လေမျိုး
 (ဆ)ထဲက "ဒုလ္လာညောင်းကိုက်"
 ရောဂါလို့ မှတ်ပါ။ အာယုဗေဒသိရော
 ဆေးကျမ်းအလိုရ "ဝိထသီစ" ကိုယ်
 အာယုရဲ့ အောက်ပိုင်းမှာဖြစ်တဲ့ ခါး၊
 ဆင်ပါး၊ ပေါင်၊ ဒူး၊ ခြေဖမ်းတို့ကို
 ဆောင့်ခိုင်စေတယ်။ ထိုခိုက်မိရင်လဲ
 အလွန် နာကျင်စေတယ်'
 လို့ ရှင်းပြပြီး...
 'ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ထံကို အနည်း
 ဆုံး (၅)ခါ လာရောက် အကြောပြုပြင်
 နေယ်'
 လို့ ပြောပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်ပါတယ်။
 အဲဒီ ဝေဒနာရှင်က မပျက်မကွက်
 (၆)ကြိမ်မြောက် လာရောက် ပြုပြင်
 ဆော့...
 'ခင်ဗျားဝေဒနာ သက်သာပျောက်
 ဆင်းသလား'
 လို့ ကျွန်တော်က မေးရာ...
 'ဆရာရယ် လူကိုလဲ ကြည့်ပါ။

မူကိုလဲ ကြည့်ပါ။ လူကတော့ တက်ကြွ
 လန်းဆန်းပြီး မူကတော့ သွက်လက်
 နေတပဲ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်လိုဖြစ်
 တဲ့ ရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ ပျောက်
 ကင်းသက်သာအောင် နက္ခတ္တ
 ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းက တင်ပြပေးပါ'
 လို့ ပြောသဖြင့် ဝါသနာရှင်များ၊
 ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်း
 သည့် အကြောပြင်ကွက်များကိုလဲ
 ရုပ်ပုံကားချပ်နဲ့တကွ ဖော်ပြလိုက်
 ပါတယ်။
 ၁။ ပါဒရက်ဗဟိုကြောကြီး ။ ။ ခူးဆစ်
 အောက်တွင်ရှိသော ပါဒရက်ဗဟို
 ကြောကြီးကို ပျော့ပျောင်းလာ
 သည်အထိ ဖိဖိပြီး ဖွပေးပါ။
 ၂။ ပထဝီကြောသွယ် ။ ။ ဖိဖိပြီး
 ခတ်ပေးပါ။
 ၃။ ပထဝီသွေးအိမ်ကြော ။ ။ ဖိဖိပြီး
 ပွတ်ချေပေးပါ။
 ၄။ ပထဝီကြောကြီး ။ ။ ဖိဖိပြီး နှိပ်
 ပေးပါ။

၅။ ပထဝီအစကြော ။ ။ ဖိဖိပြီး ဖွပေးပါ။
 ၆။ သလုံးမိုးခိုကြော ။ ။ ယင်းအကြော
 ကို ဖိဖိပြီး နှိပ်ပေးပါ။
 မှတ်ချက်
 ဝေဒနာရှင်အား ပါဒရက် ဗဟို
 ကြောကြီးကို နှိပ်သောအခါ ခြေ
 ထောက်ကို အတွင်းသို့ အနည်းငယ်
 စောင်းပြီး တံတောင်ဖြင့် ငြိမ်သက်
 စွာ ဖိထားပြီး ဖွပေးပါ။
 ဝေဒနာရှင်အား ခြေထောက်မှ
 စ၍ တစ်ကိုယ်လုံး (၄၅)မိနစ်ခန့်
 အကြောဖြေပေးပါ။ ယင်းအတိုင်း
 ပြုလုပ်လျှင် ညောင်းခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ထုံခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း၊ လေးခြင်း စသော
 ဒုလ္လာရောဂါ မှန်သမျှ ပျောက်ကင်း
 ချမ်းသာကြောင်း တင်ပြလိုက်ပါ
 သည်။

ဆရာဦးလှညိမ်း(အကြောပညာရှင်)
 [တံတားဦး၊ အင်းဝ]

စာမျက်နှာ (၁၃၃)မှ အဆက်

သို့ဖြစ်၍ အထက်ပါ မှီဟင်းလျာနှင့် တစ်ပြိုင်တည်း တွဲ၍ စားသောက်မိခဲ့သော် ဝမ်းမီး၏ ပြုပြင်ခြေချက်မူကို
 ပြန်နိုင်ဘဲ အစာအဆိပ်သင့်နိုင်သည့် အနေအထားမျိုးကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

ဤသို့ ရှုပ်ထွေးပတ်ဖွဲ့၍ ဝမ်းမီးကောင်းစွာ မခြေချက်နိုင်သော အခြေအနေမှာ ချိုဆိပ်ဓာတ်နှင့် အဆီအနှစ်
 ဦးမီးနေသည့် ပုစွန်ဆီကိုပါ ထပ်၍ စားသုံးလိုက်မည်ဆိုလျှင်...

[ပုစွန်ဆီစစ်စစ်သည် သာမန်လူများ စားသုံးလိုက်လျှင် ရုပ်ကို လေးလံ၍ သွေးတွင်းအဆီ ကိုလက်စထရော
 (Cholesterol) တက်စေ၍ သွေးချိုဓာတ်ကို တက်စေသည့် အစားအစာမျိုးဖြစ်သည်။]

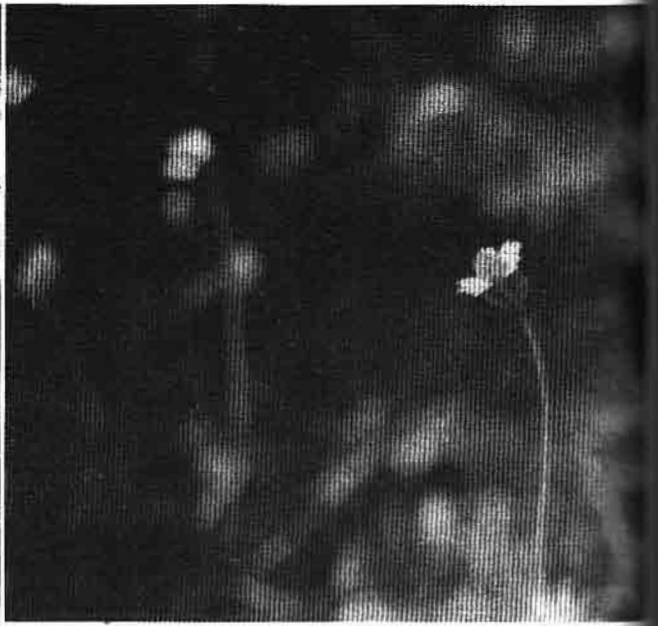
သွေးတိုး၊ နှလုံး၊ သွေးချို၊ ဆီးချို၊ လေငန်းရောဂါ အခံရှိသူများဆိုလျှင် ထမင်းပိုင်းမှာ တစ်ထိုင်တည်းနှင့် ပွဲပြီးသွား
 ခဲ့နိုင်သည်အထိ အန္တရာယ်ကြီးလှပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရေးသူတို့၏ ရွှေမြန်မာများ လွန်စွာ ခုံမင်နှစ်သက်စွာ စားသုံးတတ်ကြသော အထက်ပါ မှီ၊ ပုစွန်ချဉ်၊
 ငါးချဉ်၊ ပုစွန်ဆီ စသော ဟင်းလျာ(၄)မျိုးကို တစ်ချိန်တည်း၊ တစ်ပြိုင်တည်း တွဲဖက်၍ စားသုံးရန် မသင့်ပါကြောင်း...

ကျန်းမာ အသက်ရှည်ရေးအတွက် "အစားမတော်တဲ့ ထမင်းတစ်လှတ်၊ ဟင်းတစ်လှတ်" မဖြစ်စေရန်၊ တန်ဆေး
 သွန်သား နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန် စားသောက်တတ်ကြစေရန် စေတနာတရားဖြင့် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

မင်းချမ်းမြေ့(ပုသိမ်)





◀ တပင်ရွှေထီးပွင့်

▶ တပင်ရွှေထီးပင်

တပင်ရွှေထီးပင်နှင့်

သွေးတိတ်ပန်းဂါထာ

မကွေးမြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့စဉ် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်ခန့်က မြို့လယ်ကားဂိတ်အနီး နေထိုင်သော ဦးမြတ်စံနှင့် ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ်က မဲထီးလမ်းရှိ အမှတ်(၂) အလယ်တန်းကျောင်းတွင် ညစောင့်တာဝန် ထမ်းဆောင်နေသူဖြစ်သည်။

ကျောင်းနှင့်မနီးမဝေးတွင် ကိန်းဝပ်တော်မူသော ဗောဓိတစ်ထောင်စေတီအား လိုက်လံပို့ဆောင်ပေးရာ စေတီရင်ပြင်တံတိုင်းထောင့်ရှိ တပင်ရွှေထီးခေါ် ကြွပ်ဆတ်ပင်များကို ညွှန်ပြလျက် သူသိထားသော သွေးတိတ်နည်းကို ဒါနပြုခဲ့သည်။

တစ်စုံတစ်ခုနှင့် ထိရှသဖြင့် သွေးယိုထွက်ကျနေပါလျှင် တပင်ရွှေထီးအပွင့်မှ ပွင့်ဖတ်ခုနစ်ဖတ်ကို ခြွေမှုကာ ဒဏ်ရာပေါ်သို့ အုံပေးရသည်။ ထိုသို့အုံပေးစဉ် အသက်အောင့်လျက် အောက်ပါဂါထာကို သုံးခေါက်တိတ်

◀ အ.လ.က(၂) ညစောင့်တပ်မှူး ဦးမြတ်စံ



ရွတ်ဖတ်ပေးရသည်ဟု သိရသည်။

“ဥုံ အထူးသတိ တောသီရိရမ္မံသ ဝေဟိတံ”

မိမိကိုယ်တိုင်ဖြစ်လျှင် “တေသီရေ” အစား “မေသီရေ” ဟု ပြောင်းလဲရွတ်ဆိုရကြောင်း မှတ်သားရသည်။

အပွင့် ပွင့်ချိန် မဟုတ်လျှင် အရွက်ခုနစ်ရွက်အား ခြွေမှု၍ အုံပေးရသည်။

(ဦးမြတ်စံအား သတိရကျေးဇူးတင်စွာဖြင့်...)

နယ်လှည့်ဆေးသမားတစ်ဦး

စာမျက်နှာ (၈၇) မှ အဆက်



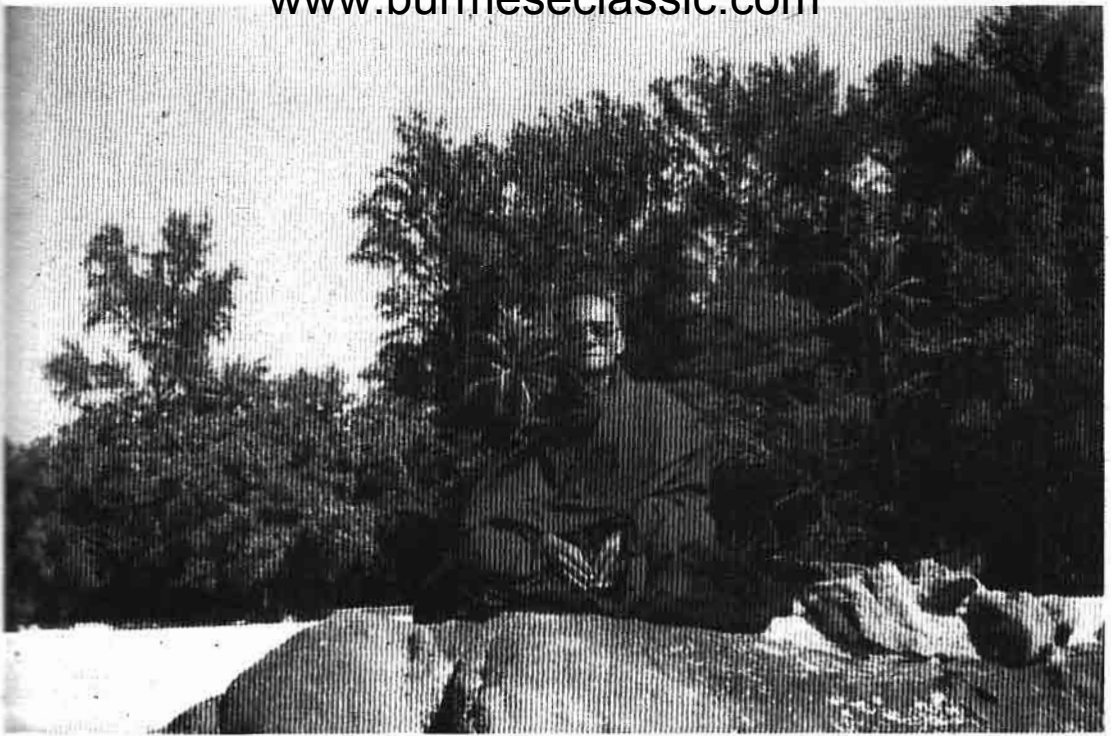
ဆရာတော်ဦးသာဂရ စီမံခဲ့သော စီတကရင်လုံးတော်မှ ထူးခြားသော ဆေးထည့်သည့် သံဆေးတကောင်း

တော်ကြောင့် စိတ်ကူးရန်ပင် မဝံ့သင့်
ကြောင်း ပြောပြကြပါသည်။
ဆရာတော်ကြီးဦးသာဂရ သာသနာ
အကြောင်းအရာများ၊ သမိုင်းယဉ်
ကျမ်းပုဒ်ထုတ်ပေးမှုများ၊ ကျင့်စဉ်
သီလနိဗ္ဗာန်များ၊ ထူးခြားသော ကိုယ်တွေ့
အကျိုးပြောပြကြသည့် ရဟန်းရှင်လူ
အဖွဲ့အစည်း ပြောကြားချက် များစွာကို
ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်အနေဖြင့် ရေးသား
ထည့်သွင်း၍ အပြည့်အစုံ မပါဝင်နိုင်
သည့်ကို ပြောကြားပေးသည့် သိမိသု
တေသနာရှင်လူ၊ ဒကာ၊ ဒကာမကြီးများ
အဖွဲ့အစည်းကြံစေလိုပြီး အခါအခွင့်သင့်
အခါ ထပ်မံစုဆောင်းပြီး စာအုပ်
ထုတ်ဝေအဖြစ် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ထပ်မံ

ကြိုးစားပါမည်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် တောင်းပန်ပါသည်။
ယခုလို ရေးသားပူဇော်ခြင်းသည်
ပင်လျှင် ထူးခြားသော ဆရာတော်
အကြောင်းကို မှတ်တမ်းတင်ထားပြီး
ဖြစ်၍ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ရပါသည်။
စာရှုသူများသည်လည်း ဤဆောင်း
ပါးကိုဖတ်၍ သမထ၊ ဝိပဿနာ
အားထုတ်ကြသော ကျင့်စဉ်များ၌
စိတ်အားတက်စရာ ဖြစ်ပါစေရန်
စိတ်ရည်သန်၍ ရေးသားပူဇော်လိုက်ရ
ပါသည်။

ကျမ်းကိုး
တနင်္သာရီမြို့နယ် သမန္တကုဋ
ခြေတော်ရာတောင်သမိုင်း(နောင်ဖိုးရီ)။
ဧကန်အေးမြန်ခဲ့သည့် ဆရာတော်များ
၁။ အရှင်ပညာဒီပမဟာထေရ် (၉၈)
နစ် - ချောင်းကြီးကျောင်းတိုက်၊
တနင်္သာရီမြို့။
၂။ အရှင်တေဇဝံသ - သာသနာ့ရိပ်
သာ ဆရာတော်၊ တနင်္သာရီမြို့။
၃။ အရှင်ဝိသုဒ္ဓိ - လယ်သစ်ကျောင်း
ကြီးဆရာတော်။
ဧကန်အေးမြန်ခဲ့သော လူပုဂ္ဂိုလ်များ
ဦးအောင်ကွန်း၊ ဦးထွန်းဝို၊ ဦးငွေပို၊
ဦးရွှေသိုင်း၊ ဒေါ်ထူးမြသင်၊ ဒေါ်အင်မေ။
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၅

နန်းမြို့ရွှေရီ



▲ ဒီပဲယင်းဆရာတော်ကြီးအား စက်လှေကိစ္စ ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် ယင်းယင်းထိန်းတန်း တစ်နေရာတွင် ဖူးမြော်ရုံ

ကျွန်ုပ်နှင့်

ရှောင်ရွှေမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်).

ဆရာအရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ (၁)

ဒီပဲယင်းဆရာတော်ကြီး

ဦးဥတ္တမသိဒ္ဓိ

၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် ကိုဝင်း
သောင်၊ ကိုခင်မော်၊ ရွှေမြသာနှင့်
ကျွန်ုပ်တို့သည် ရွှေမုဋ္ဌောစေတီ ပဋ္ဌာန်း
ပွဲပြီးစီး၍ အဘအောင်မင်းခေါင် စတု
ဘုဒ္ဓိကအောင်မြေစေတီ၌ စကား
လက်ဆုံကျလျက် ရှိကြလေ၏။

ထိုစဉ် သူငယ်ချင်း ကိုစိန်မောင်
ဇောက်ရှိလာလေ၏။ သူနှင့်အတူ
ဆာဒူးကြီးတစ်ဦးနှင့် ဦးပေါင်းအညိုဖြင့်
ရသေ့ကြီးတစ်ဦး ပါရှိပါသည်။ ကိုစိန်
မောင်က မိတ်ဆက်ပေးပါလေ၏။

ဆာဒူးကြီးမှာ ရာမာနရုံပီလေးဟု
F.18A. December, 2015.

သိရလေ၏။ ရသေ့ကြီးမှာ ဦးဥတ္တမ
သိဒ္ဓိဟု ခေါ်ပါကြောင်း ပြောပြလေ၏။
ယင်းတို့မှာ ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြ၍
ကိုယ့်နည်းကိုယ်ဟန်ဖြင့် တောတောင်
စခန်းအနွံ သွားလာအားထုတ်နေ
ကြောင်း ဆက်လက်ပြောဆိုပါသည်။

ဆာဒူးကြီးမှာ တုတ်သိုင်းပညာ
အလွန်တတ်ကျွမ်းသောကြောင့် ဟိန္ဒူ
တုတ်သိုင်းပညာကို မိမိအိမ်တွင် သင်
ပေးလျက်ရှိသောကြောင့် သင်ယူလို
လျှင် အိမ်ကို လာရောက်ရန်လည်း
လမ်းခင်းပေးလေ၏။

ဆာဒူးကြီးမှာ ယခင်က သန်လျင်
မြို့တွင် နေထိုင်လျက် ဦးနန္ဒာဆာမိ
ဆိုသော ညီတစ်ဦးလည်း ရှိလေရာ

ရုပ်ချင်းအလွန်တူသောကြောင့် တုတ်
သိုင်းသင်ယူသော တပည့်များမှာ
မည်သူကမျှ အကြီးနှင့်အငယ် ခွဲမရဟု
ပြောလေ၏။

ထိုဆာဒူးကြီးမှာ ကိုစိန်မောင်၏
အိမ်ဝင်းအတွင်း စနေထောင့်တွင်
ဂူကြီးတစ်ဂူတူး၍ ဂူအောင်းကျင့်စဉ်
အားထုတ်နေလေရာ နွားနို့နှင့်
ငှက်ပျောသီးကို စားသုံးပါသည်။

ရသေ့ကြီး ဦးဥတ္တမသိဒ္ဓိမှာ အင်းဝ
မြို့ ဘီလူးညီနောင် ခုနစ်ဖော်စေတီ
အနီးရှိ ထန်းကလက်တဲကျောင်းဖြင့်
ကျင့်ကြံအားထုတ်နေလေသည်။

ခုနစ်ရက်သားသမီးများ၏ လူမှုရေး
ကိစ္စ၊ စီးပွားရေးကိစ္စတို့အား အတူ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၇



▲ ဗြိတိန်၊ ဆည်ဆိပ်တောင်ကုန်းထဲမှ ဆရာတော်ကြီး၏ ဝါထာရှင်တော်အား တွေ့မြင်ရုံ

◆ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး တောင်လမ်းတစ်နေရာမှ ဒီဃယဉ်ဆရာတော်ကြီးနှင့် အောင်ကျွတ်

အညီပေးလျက်ရှိသောကြောင့် တစ်နေ့ ကခြား ဧည့်ပရိသတ် များပြားလာ သောကြောင့် တဲကျောင်းအား ပစ်ထား ကြောင်း သိရလေ၏။

တစ်နေ့သောအခါ အဘအောင် မင်းခေါင်၏ လမ်းညွှန်ချက်ဖြင့် မြစ်သားမြို့ရှိ တစ်ခုသော သုသာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားလေ၏။

မြစ်သားသုသာန်ရှိ ကုလားကျောင်း ငယ်ကလေး၌ ကျင့်စဉ်ကိစ္စတစ်ခု ပေါက်မြောက်အောင်သောအခါ ဧည့် ပရိသတ်များ အလွန်များပြားလာ သောကြောင့် ရဟန်းဘဝသို့ ကူးပြောင်း သွားလေသည်။

တောင်ဖီလာဆရာတော်ကြီးထံ ရောက်ရှိခြင်း

ရဟန်းဝတ်ဖြင့် တောင်ဖီလာ ဆရာတော်ကြီး ဦးပီလာသထံပါး တွင် (၃)နှစ်ကြာအောင် နည်းနာခံယူ နေခဲ့လေ၏။

၁၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တောင်ဖီလာ၌ ခန်းနေအဖြစ် နေထိုင်ခဲ့စဉ် မည်သည့် ဧည့်ပရိသတ် နှင့်မျှ အကျွမ်းတဝင် မနေထိုင်ဘဲ ဆရာတော်ကြီး၏ နည်းနာလမ်းညွှန် ချက်များကိုသာ ဦးထိပ်ထား ကြိုးစား အားထုတ်နေခဲ့လေ၏။

တောင်ဖီလာ ဆရာတော်ကြီးထံမှ အဂ္ဂိရတ်ပညာ၊ မန္တန်ပညာများကို အသက်သတ်လွတ်စားသုံး၍ ခရီး ပေါက်ခဲ့ကြောင်း သိရလေသည်။ လေးပါးရှိသောအခါ ကျောက်ဆည်မြို့ ဓာတ်တော်တောင်၊ ပျော်ဘွယ်မြို့နယ် လေသာတောင်နှင့် ကန္တီမြို့နယ် ပုံတောင်တို့တွင် အားထုတ်လေ၏။

ထို့နောက် တော(၉)တော၊ တောင်(၉)တောင်၊ ဂူကြီး(၉)ဂူ၊ နတ်ရဲသစ်ပင်ကြီး(၉)ပင်၊ ကျောင်း ပျက်၊ ဧရပ်ပျက်(၉)ခု၊ တောင်ရိုး ဘုန်းကြီးသုသာန်(၉)ခု၊ တောင်ခြေ ဘုန်းကြီးသုသာန်(၉)ခုနှင့် လူ သုသာန်(၉)ခုတို့၌ အထူးကြိုးစား အားထုတ်ခဲ့လေသည်။

တောတောင်စခန်း နေရာပေါင်း

များစွာတွင် ရောင့်ရဲတင်းတိမ်စွာ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခဲ့ပြီးနောက် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဒီပဲယင်းမြို့ စက်ကြီးကွင်းအရှေ့ဘက် သုသာန် ဟောင်းနေရာတွင် သီတင်းသုံးနေ ထိုင်လေ၏။

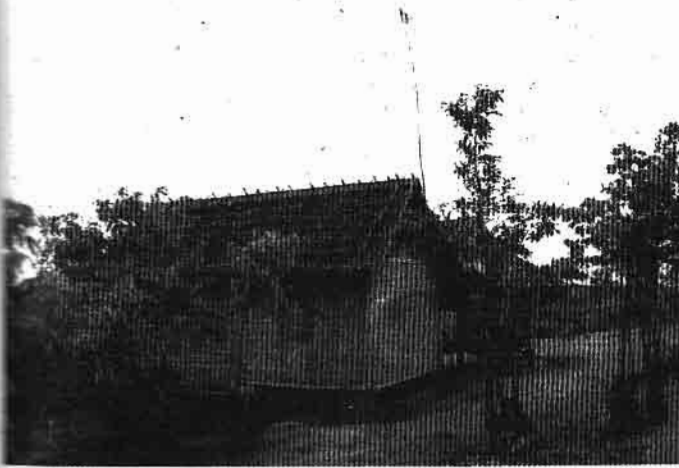
စစ်ကိုင်းမြို့သို့ ရောက်ရှိပါက တပည့်ရင်းဖြစ်သူ ကိုစိန်မောင်၏ အိမ် တွင် ရက်ပေါင်းများစွာ နေထိုင် ကျိန်း စက်၍ လူအများ၏ အကျိုးစီးပွားကို စွ များကို ဆောင်ရွက်လေ့ ရှိပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏အိမ်၌ ရံဖန်ရံခါ အိပ်စက် သော်လည်း တစ်ညထက်မပိုပါ။ ကျွန်ုပ် ကလည်း အိမ်မှာ ဖင်မမြဲပါ။

ကိုစိန်မောင်အား သုသာန်ကျင့်စဉ် ကို ကိုယ်တော်တိုင် ပြီးဆုံးသည့်တိုင် အောင် လိုက်ပါကြီးကြပ်ဆောင်ရွက် ချီးမြှင့်ခဲ့ပါသည်။

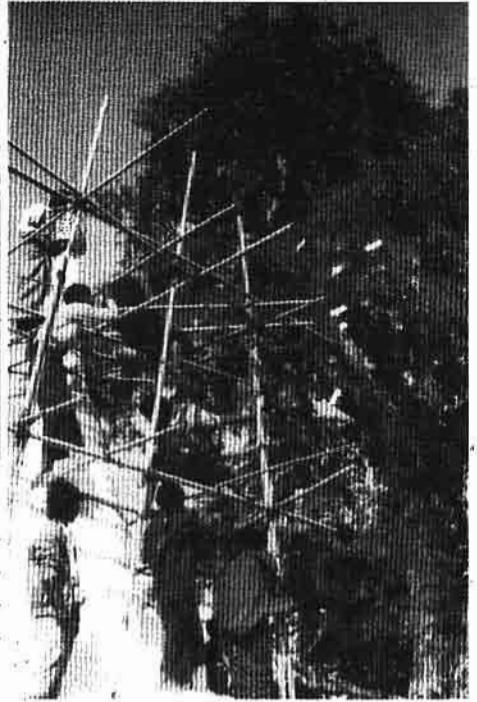
သုသာန်ကျင့်စဉ်မှာ သုသာန်တစ်ခု လျှင် (၉)ညဖြင့် သုသာန်(၉)ခုဖြင့် အောင် ရက်ပျက်မရှိ အားထုတ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ (၉)သုသာန်ဖြစ်ခြင်း ကြောင့် (၈၁)ရက် ဖြစ်လေရာ ထိုရက်

www.burmeseclassic.com



▲ ဗုဒ္ဓါဗြူ၊ ထည့်ပေါက်တောင်တန်းမှ ထရုတ်တော်ကြီး၏
အရှင်သင်္ဃာတို့ ဘုရားကြီးမှ မြင်တွေ့ရပုံ

ဒီပဲယင်းမြို့ရှိ အစိုးရကျောင်းတိုက်မှ အောင်မိုးလားတော် ငါးတော်တင်
အပြုတွင် နတ်ဘုရားနှစ်ပါးကြီးမှ ထွက်လာသော ထွက်လာသည့်
(ထရုတ်တော်ကြီးတော်၊ ခြင်္သေ့တောင် မှမြင်နိုင်ပါသည်။) ♣



အတွင်း အသက်သတ်လွတ် စားသုံးရ
ခြင်းလည်း ဖြစ်လေ၏။

ကျွန်ုပ်မှာ ငယ်စဉ်ကပင် ကြောက်ရွံ့
တတ်သော်လည်း ယင်းကျင့်စဉ်ကို
ချီးမြှင့်ပေးပါရန် လျှောက်ထားခဲ့ပါ
သည်။ ဆရာတော်ကြီးက...

'ကိုအောင်နဲ့ သုသာန်ကျင့်စဉ်က အဆင်
ပြေမှာ မဟုတ်ဘူး။ မိကျောင်းတက်ဆရာ
တော်ကြီးရဲ့ ကျင့်စဉ်ကိုပဲ အားထုတ်ပါ'
ဟု အမိန့်ရှိ၍ လက်မခံခဲ့ပါ။

ကျွန်ုပ်ကလည်း မခေပါ။ မိကျောင်း
တက်ဆရာတော်ကြီး၏ ကျင့်စဉ်ကို
လည်း ရရှိ၍ သုသာန်ကျင့်စဉ်ကိုလည်း
တွယ်ကပ်တောင်းဆိုလေ၏။

'အရှင်ဘုရားနဲ့ ကိုစိန်မောင် ပါနေ
မှတော့ မကြောက်ပါဘူးဘုရား'

ဟု လျှောက်သောအခါ ဒီပဲယင်း
ဆရာတော်ကြီးက...

'ကဲ ဒီလိုဖြင့်ရင်တော့ သုသာန်
ကျင့်စဉ်ကို တစ်သုသာန်မှာ အဝင်
တစ်ည၊ အထွက်တစ်ည လိုက်ပါ
အားထုတ်ပါ'

ဟု လိုက်ပါခွင့်
ရရှိခဲ့လေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် စစ်ကိုင်း
မြို့တွင်းမြို့ပြင်၌ရှိသော အောက်ပါ
သုသာန်များတွင် တစ်သုသာန် (၂)
ရက်နှုန်းဖြင့် (၁၈)ရက် ခံစားခွင့်
ရရှိခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

၁။ ဗဟိုဓာထုသုသာန်(ယခု လူနေရပ်ကွက်
ဖြစ်သွားပါပြီ။)

၂။ ဗဟိုဓာထုသုသာန်(မရှိတော့ပါ။)

၃။ နာနတ်တောသုသာန်(ယခု သီတဂူဆေးရုံ
တော် ဖြစ်သွားပါပြီ။)

၄။ ဆင်ဖြူကန်သုသာန်(ယခု ကိုးကန့်
ကျောင်း) ဇနကာရာမကျောင်း။

၅။ သောင်ကုပ်ကားသုသာန်
(အသုံးပြုနေဆဲ)

၆။ ဘုန်းကြီးသုသာန်
(ပျက်သိမ်းပြီ) တောင်ရိုး။

၇။ ထန်းသုံးပင်သုသာန် (မြေမြှုပ်ခွင့်မပြု။
မီးသင်္ဂြိုဟ်ခွင့်ပေးထား)

၈။ ယုံဖြူသုသာန်(ယခု အသုံးပြုဆဲ)
၉။ အသေးစားသုသာန်(အသုံးပြုဆဲ)

ထိုသုသာန်(၉)ခု၌ အားထုတ်မှု
များကို အသေးစိတ် မှတ်တမ်းတင်
ထားခဲ့သော်လည်း ဤဆောင်းပါးတွင်
မဖော်ပြတော့ပါ။

ကျွန်ုပ်အား မိကျောင်းတက်ဆရာ
တော်ကြီး၏ ကျင့်စဉ်ကိုသာ ချီးမြှင့်ခဲ့
လေရာ ထိုကျင့်စဉ်တော်ကြီးမှာ
ဒီပဲယင်းဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမသိဒ္ဓိ
ကိုယ်တိုင် ပထမဆုံးကျင့်ကြံအားထုတ်
အောင်မြင်ခဲ့သော ကျင့်စဉ်တော်ကြီး
ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကျင့်စဉ်တော်ကြီးမှာ မိကျောင်း
တက် ဆရာတော်ကြီး ပေါက်မြောက်
အောင်ပြီးနောက် ဆရာတော်ကြီး၏
တူအရင်း ဦးဘတင်အား ချီးမြှင့်ခဲ့လေ
၏။ ဦးဘတင်မှာ ကျင့်စဉ်တော်ကို
ပြီးမြောက်အောင်မြင်နိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

မိကျောင်းတက် ဆရာတော်ကြီး
ထွက်ရပ်ပြုသွားသောကြောင့် ယင်း
ကျင့်စဉ်တော်ကို ဣဒ္ဓိမိတ်ဆွေဖြစ်



◆ နိယင်ထာထက်ကြီးနှင့်အညီ အောင်ကျွတ်-စင်ကိုင်းတောင် တို့အား ဖွဲ့ထားသည့် ဆည်ပေါ်က ကျောင်းလမ်း၌ အမှတ်တရပုံ

◆ ဖွဲ့စည်း ဘန္တရာယ်ထွေ ဆည်ပေါ်ကကျောင်းမှ ခြံအတွင်းသို့ ဖွဲ့ထားသောလမ်း

BURMESE CLASSIC

၂၀၂၂.၄.၁၉၂၈-၂၀၂၂.၅.၂၀၁၂) သက်တော်(၈၅)နှစ်၊ ဝါတော်

(၄၀)ဝါ ဖြစ်ပါသည်။

သော ဦးအောင်ကြည်(ဦးဥတ္တမသိဒ္ဓိ) အား တတိယမြောက် ဆက်ခံသူအဖြစ် ပေးအပ်ခဲ့လေရာ ဦးဥတ္တမသိဒ္ဓိသည် လူဝတ်ကြောင်ဖြင့် ကိစ္စတစ်ခု ပြီးစီး အောင်မြင်လေ၏။

စတုတ္ထမြောက် ဆက်ခံရရှိသူမှာ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို ကျင့်စဉ်တော်ကြီးမှာ ပြီးဆုံးအောင်မြင် ရန်အတွက် (၈)နှစ်၊ (၇)လ၊ (၁၁)ရက် အထိ (စုစုပေါင်း ကိုးနှစ်နီးပါး) မပျက် မကွက် ကျင့်ကြံအားထုတ်ရမည် ဖြစ်ပါ သည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ လူ့ဘဝ

ဆရာတော်ကြီး၏ မိဘအမည်များ ကို မသိခဲ့ရပါ။ နှစ်ပေါင်းများစွာ အတူ တကွ နေခဲ့ရပါသော်လည်း အခွင့် အရေး မရရှိခဲ့ပါ။

ဆရာတော်ကြီး မွေးနေ့မှာ သက္ကရာဇ် ၁၂၉၀ ပြည့်နှစ်၊ ကဆုန် လဆန်း(၄)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ ၁၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာတော်ကြီးအား မန္တလေးတိုင်း ဒေသကြီး၊ အမရပူရမြို့နယ်၊ ဥယျာဉ် တော်ကျေးရွာတွင် ဖွားမြင်ခဲ့၍ တောင် သူလယ်သမားအဖြစ် အသက်မွေး ကျောင်းခဲ့လေသည်။ သားသမီး မိသားစုများ ရှိပါသော်လည်း မေးမြန်း ခွင့် မကြုံခဲ့ပါ။

ကိုစိန်မောင်၏ နေအိမ်တွင် ခေတ္တ သီတင်းသုံးခိုက် ခမည်းတော် ကွယ်လွန်ကြောင်း သိရသော်လည်း ပြန်ကြွသွားခြင်း မရှိပါ။

ကျောက်ဆည်မြို့နယ်၊ တောင်သူ လယ်သမား အစည်းအရုံးဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် ဆောင်ရွက်နေစဉ် ပါတီဝင် တစ်ဦး၏ ဓားခုတ်မှုတွင် လူသေမှု ဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေ၏။

သေဆုံးသူမှာ ဆရာတော်ကြီး၏ သားချင်းတော်စပ်သူ ဖြစ်လေ၏။ သို့ရာတွင် ဓားခုတ်သူ ပါတီဝင်၏ဘက် မှ မှန်ကန်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်၍ ကူညီ

ဆောင်ရွက်ပေးသောကြောင့် လွတ် မြောက်သွားလေ၏။

ထိုကာလတွင် မိကျောင်းတက် ဆရာတော်ကြီး၏ ကျင့်စဉ်တော်ကို အားထုတ်နေခိုက်ဖြစ်၍ မကြာမီမှာပင် နိုင်ငံရေးကိစ္စ၊ မိသားစုကိစ္စများကို စွန့်ပယ်ပြီး ရသေ့ဝတ်ဖြင့် အပြီးအပိုင် ဂမ္ဘီရလမ်း လျှောက်လှမ်းတော်မူလေ သည်။

ကိုစိန်မောင်နှင့် ကျွန်ုပ်အား ကျင့်စဉ် ချီးမြှင့်ပြီးနောက် စေတီဟောင်းများကို ပြုပြင်ခြင်း၊ ထီးတော်သစ် တင်လှူခြင်း များ ပြုလုပ်နေလေ၏။

အောင်သိဒ္ဓိစေတီတော်အတွက် အင်းတော်များ

ဆရာတော်ကြီးသည် ကိုစိန်မောင် အား သုသာန်ကျင့်စဉ် ပြီးဆုံးစေပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ပုပီးသို့ ကြွသွား လေရာ (၂)လနီးပါးကြာမှ ပြန်ရောက် လာလေ၏။

စစ်ကိုင်း ရောက်နေခိုက်မှာပင် ကျွန်ုပ်နှင့် မောင်ခင်မော်အား အင်

၂၀၁၅.၇.၅



• (ခန့်ယူသို့) မောင်မောင်(ဆုံ) ဦးမြတ်သာ(ဆုံ) ဦးအောင်မြတ်(ဆရာတော်ကြီး)၊ ဦးလှထွန်း(ဆုံ)၊ ဦးစိုးမောင်(ဆုံ) တို့အား အတုအကွ တွေ့ရန်

ဆင်း(၂၇၀၀၀)ချပ် စီရင်ခိုင်းပါသည်။ ၄။ စပွာနဝ အဝင်အင်း၊ အထွက်အင်းများ၊ ၅။ ခုနစ်နေ့သား အဆောင်အင်းများ

ကျွန်ုပ်က အင်းပေါင်း	= ၁၈၀၀၀
မောင်ခင်မော်မှ	= ၉၀၀၀
စုစုပေါင်း	= ၂၇၀၀၀ ဖြစ်ပါသည်။
ဆရာတော်ကြီးမှ	= ၅၇၀၀၀
စုစုပေါင်းအင်းတော်	= ၈၄၀၀၀



အား ကိုစိန်မောင်၏အိမ်တွင် သိဒ္ဓိ
 ခြင်း အင်းသက်သွင်းခြင်းများကို
 ဆောင်ရွက်တော်မူပါသည်။
 အင်းတော်ကြီးများကို အောင်သိဒ္ဓိ
 တော်တွင် ဌာပနာမည် ဖြစ်လေ
 ဆရာတော်ကြီး စီရင်ထားသော
 များကို ကြည့်ရှုပူဇော်ခွင့် မရပါ။
 ကျွန်ုပ် စီရင်ခဲ့သော အင်းတော်ကြီး
 များ...
 ကျောင်းတက်ဆရာတော်ကြီး၏ (၃)ခု
 အင်း (၄)ခုအား (၅)ခုအား
 (၆)ခုအား (၇)ခုအား အင်းတော်ကြီး
 များ
 သရေအင်းများ
 အတုအကွများ

၆။ ဣင်း (၃၃)လုံးအင်းတော်ကြီးများ၊
 ၇။ သရေ(၂၂)လုံး အဝင်၊ အထွက်အင်းများ၊
 ၈။ ဖိတ်တော်အင်းများ၊ စတုရန်းအင်းများ၊
 ငှက်အင်းများ၊
 ၉။ မိုက်တန်းကျော်အင်းများ၊
 ၁၀။ ဂဠုန်ပုတ်သင်ကိုက်အင်းများ၊
 ၁၁။ ကြီးလေးကြီးထောင့်နေအင်းများ၊
 ၁၂။ မိတ်နီပြုတ်တက်အင်း၊ ပြုတ်ဆတ်အင်းများ
 ဖြစ်လေသည်။
 * တလားကြီးအင်းများကိုမူ ဆရာ
 တော်ကြီးက ပယ်တော်မူပါသည်။
 မောင်ခင်မော် စီရင်သော အင်း
 များမှာ ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး၏ ဗားမဲ့
 ဘာသာအင်းများသာ ဖြစ်သော
 ကြောင့် ကျွန်ုပ် နားလည်နိုင်စွမ်း မရှိ
 သော အင်းတော်များ ဖြစ်ပါသည်။

ဌာပနာပွဲ မပြုလုပ်မီ (၃)ရက်အလို
 တွင် သမ္မုဒ္ဓေအင်းတော်ကြီးများကို
 ရထားပြေး လက်ယာရစ် စီရင်ခိုင်းပါ
 သည်။ အုတ်မြစ်စီသော ရတနာအုပ်
 များကို ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင်
 အင်းအစီအရင်များ ဆောင်ရွက်လေ
 ၏။

အောင်သိဒ္ဓိစေတီအတွက်
 အင်္ဂါရုပ်ပစ္စည်းများ

လုပ်ရတ်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ပါရမီရှင် များ၊
 သုတေသီများနှင့် ဝါသနာရှင်များ
 အတွက် အရောင်စုံ အရွယ်အစားမျိုးစုံ
 ဖြစ်သည့် ဓာတ်သား၊ ဓာတ်လုံးများ
 မှာ...
 ၁။ ဒီပဲယင်းဆရာတော်ကြီး၏ သွပ်လုံး၊
 သံလုံး၊ ရေဖယ်သံလုံးများ၊ ခြသံ
 များ၊ ပြဒါးလုံးများ၊ ဘော်သားလုံး
 များ၊ ကြေးဖြူ၊ ကြေးဝါ၊ ကြေးနီနှင့်
 ကြေးနက်လုံးများ၊
 ၂။ ဗောဓိတစ်ထောင် ဆရာတော်ကြီး
 ၏ ဓာတ်လုံးများ၊
 ၃။ အလုံဓာတ်ဆရာကြီး၏ ဓာတ်လုံး
 များ၊
 ၄။ မောင်ခင်မော်၏ ဓာတ်လုံးများ၊
 ၅။ အခြားသော လုပ်ရတ်ဆရာများ၏
 ဓာတ်လုံးများ၊
 ၆။ ဓာတ်တော်တောင်မှ ရရှိသော
 ဓာတ်သားများ၊
 ၇။ ဆွမ်းလုံးချောင်းမှ ရရှိသော ဓာတ်
 သားများ၊
 ၈။ ပုပွားတောင်မကြီးမှ ရရှိသော ဓာတ်
 သားများ၊
 ၉။ လုပ်ရတ်ဆိုင်ရာ ဓာတ်ဖက်၊
 ဆေးဖက်(၂၇)မျိုးတို့ ပါဝင်ပါသည်။
 ယင်းပစ္စည်းများကို အဖုံးအပိတ်ပါ
 သော ယွန်းခွက်များဖြင့် ထည့်သွင်း
 ဌာပနာထားပါသည်။

နက္ခတ္တဓမ္မဓာတ်ခြေစာရင်း ၁၄၄

မန္တန်ပညာရှင်များ၊ ပါရမီရှင်များ

အကျိုးအထွက်

- ၁။ ဗားမဲ့ကျမ်းအတွဲ (၁, ၂, ၃)၊
- ၂။ လောကီအင်္ဂုတ္တိုရ်မန္တန်ကျမ်း၊
- ၃။ ပရိတ်တော်စာအုပ်များ၊
- ၄။ ဂါထာတော်မျိုးစုံ၊
- ၅။ ကဝေသာရကျမ်း၊
- ၆။ ဆုတောင်းမျိုးစုံစာအုပ်များ၊
- ၇။ ဝေဒဆိုင်ရာကျမ်းများ၊
- ၈။ အင်းပညာသိုက်ကျမ်းများ (လောကီအင်္ဂုတ္တိုရ်အင်းကျမ်း)
- ၉။ လောကီအင်္ဂုတ္တိုရ်ဆေးကျမ်းများကို ဌာပနာထားပါသည်။

ဒေဘင်မြေနှင့် ဓာတ်တော်များ

- ၁။ ဗုဒ္ဓဂါယာမှ အောင်မြေများ၊ မြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်း၊ အလယ်ပိုင်းနှင့် အောက်ပိုင်းဒေသများမှ အောင်မြေများ၊
 - ၂။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ရုပ်ပွားတော်များ၊
 - ၃။ အင်းဝဓာတ်တော်များ၊
 - ၄။ တကောင်းဓာတ်တော်များ၊
 - ၅။ ဇေယျာအောင်မြေ ဓာတ်တော်များ၊
 - ၆။ ပုပ္ဖိုးမှဓာတ်တော်များ၊
 - ၇။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ အသုံးပြုခဲ့သည့် ပုတီးများ၊
 - ၈။ ဆရာအရှင်များ ကိုင်ဆောင်ခဲ့သော တောင်ဝှေးများ၊
 - ၉။ ခုနစ်ရက်သားသမီးအတွက် စီရင်ထားသော နေ့နံအလိုက် ပုတီးများနှင့် အဆောင်လက်ဖွဲ့များ၊ ခါးလှည့်ကြိုးများကိုလည်း ထည့်သွင်းဌာပနာထားပါသည်။
- စေတီတော်၏ အတွင်းအပြင် တစ်ဆူလုံးအား ရောင်ခြည်တော်များ ရရှိအပြီး စကြိုကြွတော်မူဟန် မတ်ရပ်ပုံတော် ရုပ်ကြွများဖြင့် မိုးညှင်းသမ္မုဒ္ဓေဘုရားကြီးကဲ့သို့ နေရာမလတ် စီမံ

၁၄၂ နက္ခတ္တမောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



◆ လက္ခတ္တမြို့နယ် နက္ခတ္တမောင်ခြည်မဂ္ဂဘုရား
ဒီပဲယင်းထောင့်တော်ကြီးမှ နောင်တင်ယန် အန္တရာယ်ကင်းအောင်
ရှင်ဥပက္ခတ္တမောင်ခြည်မဂ္ဂဘုရား ပြုလုပ်၍ ဇေယျာဒီ၊ ဇေယျာ

တည်ထားတော်မူပါသည်။
 စေတီတော်ပုံဟန်မှာ မြင်းမိုရ်တောင်ကဲ့သို့ ထုရည်လုံးပေါ်တွင် ရွှေထီးတော်အထွတ်တင်၍ ဖိနပ်တော်၏အောက်ခြေတွင် အတွင်းလိုဏ်တစ်ခု ပြုလုပ်ထားရှိပါသည်။
 လိုဏ်အတွင်း မိမိတို့ကျင့်ကြံအားထုတ်သော အင်း၊ ဆေး၊ မန္တန်၊ ဓာတ်၊ ပညာများ စသော ကိစ္စရပ်များအတွက် အဓိဋ္ဌာန်တင်ဆောင်ရွက်ရန် သိဒ္ဓိတင်ရန်နှင့် လျောင်း၊ ထိုင်၊ ရပ်၊ သွား၊ ဣရိယာပုတ်လေးပါးဖြင့် အားထုတ်နိုင်အောင် ပြုလုပ်ထားရှိပါသည်။
 ပွဲတော်ရက်မှာ တပေါင်းလပြည့်နေ့ ဖြစ်သော်လည်း ဒေသခံများ၏ ဆန္ဒကိုလိုက်လျော၍ တပေါင်းလဆန်း (၁၁) ရက်မှ စတင်ပြီး ကျင်းပကြပါသည်။
 ပွဲတော်ကြီးတွင် သံဃာဒါနဆွမ်းကြီးလောင်းခြင်း၊ ဆွမ်းဆန်စိမ်းလောင်းလှူခြင်းများဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများအဖြစ် သာစည်ခိုင်

ဓာတ်ပွဲ၊ မျက်လှည့်ပွဲ၊ နွားအလှူနှင့် လှည်းပြိုင်ပွဲများဖြင့် လည်းကောင်း၊ တစ်မြို့နယ်လုံးတွင် အစည်ကားဖြစ်လေ၏။
 ပွဲတော်ရက်အတွင်း ပွဲခင်းထဲတွင် တောအရက်ဆိုင်များ၊ နှိုလိုဆိုင်များ အောင်ပင် အပြိုင်အဆိုင် ရောင်းချနေကြသော်လည်း ရမ်းကားဆူးကုန်ဖြစ်ခြင်း လုံးဝ မရှိသောကြောင့် ထူးခြားမှု ဖြစ်လေသည်။
 ဒီပဲယင်းဆရာတော်ကြီး ဦးသိဒ္ဓိသည် အောင်သိဒ္ဓိစေတီတော်ကြီးအား ပါရမီရှင်များအတွက် နှစ်သက်ရာ ကျင့်စဉ်စခန်း တည်ဆောက်အောင်မြင်ရေးအတွက် တည်တော်မူပါသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်

နှင့် ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

ပုဂံမြို့ နိဂြောဓာနုညောင်ယင်သာ
ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်
ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
ဘဒ္ဒန္တ ဝိဿုတအား
ဂါရုဗြ ဖူးတော်ခြင်း



ပုဂံမြို့ နိဂြောဓာနု ညောင်ယင်သာ ပရိယတ္တိစာသင် တိုက် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တ ဝိဿုတ

ဆရာတော်သည် ၁၃၀၁ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၆) ရက်နေ့တွင် ဖွားမြင်ရာ (၆) ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် ဖြစ်ပါတယ်။

	၃	
၅	၁	၄
၂	၆	၀

၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်

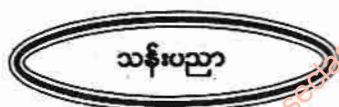
၆-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...

- ၂-လာပြီဟုတ်သည် မရဏအိမ်၌ ရပ်တည်နေသဖြင့်...
- * ငွေကြေးများစွာ ရရှိတတ်ခြင်း။
- * ရပ်နီးရပ်ဝေးကသူများက ပို၍ ကြည်ညိုခြင်း။
- * ငွေကြေးကို မမက်မောတတ်ခြင်း။
- * ခရီးမကြာခဏ ကြွခြင်းတို့ပါပဲ။ တစ်ဖန်...
- ၆ကြာပြီဟုတ်သည် ဘက်အိမ်၌ ရပ်တည်နေသဖြင့်...
- * အာဝဇ္ဇန်း ကောင်းခြင်း။
- * ရပ်ဝေးဒေသသို့ ခရီးမကြာခဏ ကြွ

- ရခြင်း။
- * စကားနည်းပါးသော်လည်း မတီးမမြည် တီးမှမြည်ဆိုသည့် သဘောမျိုး ရှိခြင်း။
- * ခြိုးခြံ ချွေတာတတ်ခြင်းတို့ပါပဲ။
- ၄-ဟူးပြီဟုတ်သည် ရာအိမ်၌ ရပ်တည်နေသဖြင့်...
- * လာဘ်ကောင်း လာဘ်မြတ်များ ရရှိခြင်း။
- * မင်းစိုးရာဇာများရဲ့ ကိုးကွယ်မှုကို ခံယူရခြင်း။
- * ဘွဲ့ထူး ဂုဏ်ထူးများ ရခြင်းတို့ပါပဲ။
- စနေပြီဟုတ်သည် ပုတီးအိမ်၌ ရပ်တည်နေသဖြင့်...

- * မွေးရပ်မြေတွင် မကြီးပွားတတ်ခြင်း။
- * ရပ်ဝေးဒေသများနှင့် အကျိုးပေးခြင်း။
- * ရပ်ဝေးမှ ဒကာ ဒကာမများရဲ့ အကူအညီ အထောက်အပံ့ကိုရခြင်း။
- * ရပ်ဝေးနိုင်ငံခြားခရီး ကြွခြင်း။
- * ထိပေါက်တတ်ခြင်း။
- * ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်များ ရရှိခြင်း စသည်တို့ပါပဲ။

အေးပါစေ အောင်ပါစေ



နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၄၅

မေတ္တသုတ်ထဲမှ ပီယသိဒ္ဓိ ယဿာနဘာဝတော

ပေတ္တာအင်္ဂါတော်ကြီး

အင်းပညာရပ်၏ (၉၉)ရာနှုန်းနီးပါးသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ဘုရားဂုဏ်တော်၊ တရားဂုဏ်တော်၊ သံဃာ့ဂုဏ်တော်များကို အများအားဖြင့် ထည့်သွင်းစီရင်လာသည်ကိုသာ တွေ့မြင်ရဖူးပါသည်။

သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါး ပြီးမြောက်အောင်မြင်စေသော အင်းများ၊ အင်းမစများ ရှိသကဲ့သို့ သိဒ္ဓိအစွမ်း တစ်ပါး၊ နှစ်ပါးသာ အောင်မြင်စေသော အင်းများ၊ အင်းမစများလည်း ရှိကြပါသည်။

ဤအထဲတွင် လူတိုင်းနီးပါးကလေးအရွယ်မှစ၍ လူကြီးများအဆုံးကြားဖူးနာဝရှိသော ဗုဒ္ဓအာဏာစက်တော်မှာ မေတ္တသုတ်လာ ပရိတ်တော်ထဲမှ “ယဿာနဘာဝတော” ဆိုလျှင် မရရှိကြသူ အလွန်နည်းပါးပါလိမ့်မည်။

ဗုဒ္ဓစာပေကို လေ့လာလိုက်စားသူတိုင်း မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော်၏ အစဆုံးဖြစ်သည့် “ယဿာ နဘာဝတော ယက္ခာ နေဝ ဒေသေန္တိ ဘိသနံ” အစရှိသော ဂါထာကို အလွတ် နှုတ်တိုက်ရရှိကြသည်။

ထိုသို့ ရရှိကြသလို အကျိုးပေးရာတွင်လည်း အမျိုးမျိုး ကွဲပြားခြားနားလှသည်။ ယဿာနဘာဝတော အစချီသော မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော် အစသည် စောင်ခြံလျှင်မလုံ၊ မေတ္တာခြံမှလုံသည် ဆိုရိုးစကား ရှိသကဲ့သို့ မေတ္တာတရားကို အခြေခံသော ဂါထာဖြစ်၍ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ တိရစ္ဆာန်ဆိုးစသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ချစ်ခင်

၁၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သရဦးစန်းယု
(ခေတ်မီအဘိဓမ္မာတောင်သာ)
တိုင်းရင်းဒေသ၊ ဝါခယ်မမြို့၊
ကံကွင်း

နှစ်သက်စေပြီး လူဆိုး၊ နတ်ဆိုး၊ တိရစ္ဆာန်ဆိုး ဘေးအပေါင်းမှ ကင်းဝေးစေသော ဂါထာပရိတ်တော်မြတ်ဖြစ်သည်။

မှတ်ချက် ။ ။ ပရိတ်တော်အကျယ် သိလိုပါက ပရိတ်ကြီးစာအုပ်များတွင် ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များ ရှေးဟောင်း ဂမ္ဘီရအတတ်ပညာများ ဗဟုသုတများ တိုးပွားစေရန်အတွက် ရေးသားဖော်ထုတ် တင်ပြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယဿာနဘာဝတောအင်း စီရင်အသုံးပြုရာတွင် ရက်ထူးရက်မြတ် အဖြူရောင်နှင့် နက္ခတ်အဝင်နေ့မှာ စီရင်ရွေးချယ်ပြီး ရေချိုးသန့်စင်ကာ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အဝတ်အထည်များ ဝတ်ဆင်၍ ဘုရားရှင်အား ဆီမီးတိုင်၊ အမွှေးတိုင်၊ သောက်တော်ရေချမ်း ကပ်လှူပူဇော်ပြီး ငါးပါးသီလကို ခံယူဆောက်တည်၍ ပွဲ(၁၆)ပွဲ ပြင်ဆင်လှူဒါန်းရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ပွဲပြင်ဆင်ရန်မှာ...

- ၁။ ဘုရားအတွက်တစ်ပွဲ
- ၂။ ဆရာအတွက်တစ်ပွဲ
- ၃။ အဖအတွက်တစ်ပွဲ



- ၄။ အမိအတွက်တစ်ပွဲ
- ၅။ သူရဿတီနတ်တစ်ပွဲ
- ၆။ စန့်နတ်တစ်ပွဲ
- ၇။ ဖရိုသွာနတ်အတွက်တစ်ပွဲ
- ၈။ ယဟဝိန္ဒနတ်တစ်ပွဲ
- ၉။ ယောရပန္နနတ်တစ်ပွဲ
- ၁၀။ ရုက္ခဗိုလ်နတ်တစ်ပွဲ
- ၁၁။ ဘုမ္မဗိုလ်နတ်တစ်ပွဲ
- ၁၂။ အာကာသဗိုလ်နတ်တစ်ပွဲ
- ၁၃။ အိန္ဒြေနတ်တစ်ပွဲ
- ၁၄။ သီကြာမင်းတစ်ပွဲ
- ၁၅။ ဗြဟ္မာမင်းတစ်ပွဲ
- ၁၆။ အင်္ဂါစီရင်သူ (၀) ဝိစာရန်အတွက်တစ်ပွဲ
- ယင်း(၁၆)ပွဲအသီးသီးကို ပသတင်လှူပူဇော်ရပါမည်။

ပွဲ(၁၆)ပွဲ တင်လှူပြီးလျှင် ဘုရားရှေ့တော်တွင် ငါးပါးသီလခံယူ ဆောက်တည်ပြီး မေတ္တာဘာဝနာ ပို့သရမိမည်။
ငါးပါးသီလ ဆောက်တည်ပြီးသို့မှာ ယဿာနဘာဝတောအင်းကို ပေရွက်မှာဖြစ်စေ၊ မိုင်းကိုင်စက္ကမှာဖြစ်စေ အင်းကျိုးအင်းကန်း မရှိရလေအောင် အင်းကို ရေးသားစီရင်၍ ဤသောအခါ အင်းကို မီးရှို့ပြာခွံနံ့သာငါးပါးရည်တွင်ဖျော်၍ သစ္စာ

www.burmeseclassic.com

စာတန်းကို ဘုရားရှေ့တော်မှာဆို၍
အင်းကို သောက်ပေးရပါမည်။

သစ္စာဆိုရန် ပြောဆိုရန် စာတန်းမှာ...

“အကျွန်ုပ်သည် ငါးပါးသီလကို အသက်
ထက်ဆုံး ဆောက်တည် ထိန်းသိမ်းပါ၏
ဘုရား၊ ထိုသစ္စာ မှန်ပါသရွေ့ စောင့်လေ
မြဲစွာ၊ တည်ပါသမျှ ကာလအတွင်း
နတ်ခပင်ကို၊ နိုင်နင်းပါစေ၊ ဒေဝိမာယ၊
ပီယဝိယာ နတ်များစွာလည်း ချစ်စွာပီတိ
ရိုပါစေသော်။

တောနေထောင်နတ်၊ သစ်ပင်စောင့်ပျိုး
ဘုမ္မာ၊ ရုက္ခစို၊ နတ်အမျိုးနှင့် တန်ခိုးကြီးမား
အာကာသစိုး အမျိုးများစွာ၊ ပီယာသိနေဟ
မိတန့်သား၊ ကဲ့အလာသို့ ချစ်ပွားစေတနာ၊
မေတ္တာမျှစေ တထွေလူမှာ၊ များတကာနှင့်
ရာဇာပင်မှ တောင်ညာစသည် ဒေဝဒေဝီ
သုရသတိ၊ စန္ဒီစန္ဒာ၊ တောစလျှမ်းပတ်၊
အိမ်ရှေ့နတ်က၊ နတ်ပျိုဖြဲဟော၊ ကိုယ်တိုင်
လာ၍၊ စေတနာကောင်းမှု တောင်းသောဆု
ကို၊ ယခုမကြာ ပြည့်စေတည်း။

နတ်များတကာ ချစ်ပါစေတည်း။
ငါ့စကားကို၊ လူများတကာ၊ နားမှာမသွေ
ထောင်စေတည်း။ ဝါလိုသမျှ၊ စိတ်ဆန္ဒ
ကို၊ တောင့်တမသွေ၊ ပြီးစေတည်း။
သုရသတိနတ်များ၊ ခုနစ်ပါးတို့၊ ထင်ရှား
ကိုယ်၌၊ ထိုက်သည်များကို၊ ရောက်စေ
သတည်း။ သူ့ပံယင်၊ ကျော်စောထင်ရှား
နတ်ငါးပါးလည်း၊ ငါ့အားနှော့ပျော်၊
စောပံစေတည်း။ ဝါလိုသမျှ၊ စိတ်ဆန္ဒ
ကို၊ တောင့်ကျော်ပို၊ ရုက္ခစိုလည်း၊ မြတ်နိုး
စုံမက်၊ လွန်နစ်သက်၍၊ ဆုမြတ်တောင်း
ပေတည်း။ ယေချ်ပုချ်၊ ရေစေတည်း။
ကြီးထိုက်ခြေကျင်း၊ နှောင်းအိမ်သွင်းလည်း၊
တွင်းလောင်ကပ်၊ ထွက်နိုင်ပါစေသည်။”

ဤ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်စာတန်းကို
ဘုရားရှေ့မှာ ဖတ်ပြသည့်အချိန်မှာ
မိုင်ကိုင်စက္ကူတွင် ပြာချထားသော
အင်ပြာကို အင်းဆန်ဖြစ်သည့် ‘ယဿာ



နဘာဝတော (ပ) ဒိဝမတန္တိတော’
အင်းဆန်ဂါထာဖြင့် (၃၃)အုပ်မန်း၍
အင်းကို နံ့သာရည်ငါးပါးနှင့်ဖျော်၍
သောက်ပါလေ။

အင်းကို သောက်သည့်နေ့မှစ၍
မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော်ကို နံနက်(၁)
ခေါက်၊ ညပိုင်း(၁)ခေါက် နေ့စဉ်
ရွတ်ဖတ်ပူဇော်၍ သတ္တဝါအားလုံးတွေ
ကို မေတ္တာဘာဝနာပို့သပါ။

အင်း၏ အရွှမ်းသိဒ္ဓိကတော့
သဗ္ဗသိဒ္ဓိအကုန်လုံး ပြီးစီးနိုင်သည်
ဆိုပါသည်။ (ဝါ) ပီယသိဒ္ဓိပြီး၏။

ယဿာနဘာဝတော အင်း၏
အကျိုးသိဒ္ဓိစွမ်းအင်လင်္ကာမှာ...

အင်းစောင့်အတိုင်း၊ မြင်းသွား
မြင်းသေ၊ မှန်အောင်ချလေ၊ မျိုးလေး
ပါးတို့၊ မှတ်သားစဉ်လာ၊ ထားခဲ့မှာ
သည်၊ အက္ခရာအကျော် ပရိတ်တော်
ကို၊ နောင်သောလူများ၊ အမျိုးသားတို့
ယုံမှားမရှိ၊ မှတ်ကြသိလော၊

ကြီးဘိတန်ခိုး၊ အလျှိုးမရွေ့၊ လွန်ပိုင်
သ၏။ ပြီးလှသိဒ္ဓိ၊ ကိတ္တိတည်ကြည်၊
အာဇာတတည်၍၊ များသည့်နေ၊ ကြွယ်ဝ
ဥစ္စာ၊ လာဘ်လာဘတည်း။ ဝင်လာမစဲ၊
တသံသံတည်း။

အမြဲကေန၊ နေ့တိုင်းမှန်၏။ သုခ
ချမ်းသာ၊ များစွာခြေရံ၊ ပီတိလှ၍၊
တစ်ဖန်မကွာ၊ ဝင်လာကြကုန်၊ လူထို
မှုလည်း။ ဆိုကြမလွဲ၊ ကျော်သံသီတင်၊
ကြီးခြင်းကျက်သရေ၊ တက်သစ်နေသို့၊
ဘုန်းဝေညွန့်လမ်း၊ လသစ်ဆန်းသို့၊

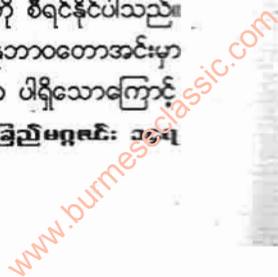
ပွင့်လန်းမျက်နှာ၊ ကရုဏာနှင့်၊ ပီယာ
ပျံ့ပွား၊ လူအမည်လည်း။ သနားစုံမက်၊
လွန်နှစ်သက်၍၊ အထက်မြင့်စွာ၊ နတ်
ဒေဝီတို့၊ မာတာပီတ၊ မိဘအသွင်၊
လွန်ချစ်ခင်၏။

သစ်ပင်မြိုင်မြိုင်၊ စောင့်တိုင်းမြဲစွာ၊
ရုက္ခာနတ်များ၊ သနားချစ်ခင်၊ သား၏
သွင်သို့၊ ကြည်လင်လေးမြတ်၊ နေ့တိုင်း
ကြပ်၏။ မပြတ်စောင့်မ၊ ဘုမ္မဒေဝါ၊
နတ်တကာနှင့်၊ မြေမှာစောင့်ခြင်း၊
နတ်ရှင်မင်းလည်း။ သားရင်းပမာ၊
မြဲမြဲစွာလျှင်၊ မေတ္တာချစ်ထုံး၊ နှလုံး
ချစ်ကြည်၊ ချစ်သည့်စေတနာ၊ ကြီးလှ
စွာ၍၊ မြေမှာနံ့ထား၊ ဥစ္စာများကို၊
ပြငြားကုန်လေ၊ ပေးတုံပေးအံ၊

နတ်ဒေဝါပေါင်း၊ ကောင်းရာပင်ချို
ပီယသိန္ဓေ၊ ပွားထွေကရုဏာ၊
ချစ်မေတ္တာနှင့်၊ တစ်ရာတစ်ပါး၊ လူမျိုး
များသို့၊ သားကြားရင်သေ့၊ သားမြေး
ပမာ၊ ကြင်နာစုံမက်၊ လွန်နှစ်သက်၏။
စက်ပရိတ်တော်၊ တေဇော်တန်ခိုး၊
အနာမျိုးလည်း၊ ကိုးဆယ့်ခြောက်ပါး၊
များသည့်ရန်ဘေး၊ ကင်းဝေးပယ်ခွာ၊
လွန်ချမ်းသာသည်၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်၊
မိန့်ခွန်းတည်း။

အထူးအားဖြင့် ယဿာနဘာ
ဝတော အင်းကို စီရင်ရာတွင် အင်း၏
စည်းကမ်းအရ အင်းကျိုးခြင်း၊
အင်းကန်းခြင်း၊ အင်းပေါက်ခြင်းများ
မရှိအောင် စီရင်ရပါမည်။ အင်းချစ်ရင်
ခြင်းကိစ္စ မကျွမ်းကျင်သေးပါက
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလထုတ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ “မြန်မာ့
အင်းပညာ(၁)” ဆရာစော
(အင်းတစ်ထောင်)၏ ဆောင်းပါးတွင်
နည်းယူ၍ အင်းကို စီရင်နိုင်ပါသည်။

ယခု ယဿာနဘာဝတောအင်းမှာ
(၀)ဗျည်းအက္ခရာ ပါရှိသောကြောင့်

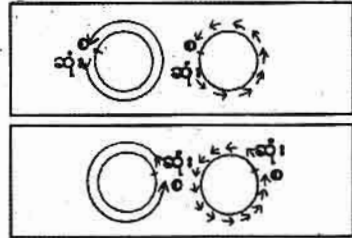


အင်းဆန် (ဝ) ဗျည်းသွင်းခဲ့လျှင် လက်ယာရစ်၍ (ဝ) ဗျည်းအက္ခရာကို ရေးသွင်းပါလေ။ လက်ကား (ဝ) ဗျည်း သဖွယ် သုညငယ်ကို လွယ်မည်မထင် နှင့်" အဓိပ္ပါယ်မှာ (ဝ) ဗျည်းကို လက်ယာရစ် ရေးရမည်။ (ဝ) သုညကို လက်ဝဲရေးသားရပါမည်။

(ဝ) ဗျည်းရေးသားပုံ
* * * →

(ဝ) သုညရေးသားပုံ
* * * →
* * *

ရေမြေလေမီး တတ်ကြီးလေးပါး တို့ဖြင့် ပြုပြင်လေသော ဤခန္ဓာကိုယ် ကြီး၏ အာယုဝဗျနလက်မှန်ကား ပီယသိဒ္ဓိ (လူနတ်ချစ်ခင်မှုဟာ) အရေး ကြီးဆုံး မူလဘူတဖြစ်လေသည်ဟု မုချမှတ်ပါ။



ယသာနဘာဝတောအင်းဆန်ဂါထာ

ယ သာ န ဘာ ဝ တော ယ က္ခာ နေ ဝ ဒ သ္မန္တိ ဘိ သ နံ ယ ပိ စေ ပါ န ယု ဥ ဣ ရ ထိ နိ ဝ ပ တ နိ ဣ
၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇ ၈ ၉ ၁၀ ၁၁ ၁၂ ၁၃ ၁၄ ၁၅ ၁၆ ၁၇ ၁၈ ၁၉ ၂၀ ၂၁ ၂၂ ၂၃ ၂၄ ၂၅ ၂၆ ၂၇ ၂၈ ၂၉ ၃၀ ၃၁ ၃၂
(အားလုံးပေါင်း ၃၂ ကောဋာသကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် တူညီ၏)

အင်းအမ အင်းဆန်သွင်းပြီးပုံ

ယ	က္ခာ	သ	ဝ
နိ	ဘိ	နိ	ဃာ
ဝါ	ယ	တော	ပ
နိ	တ	န	ထိ
တော	စေ	ဃာ	ဘာ
ယု	ဝ	ပိ	ဒ

အင်းအမ အင်းဆန်သွင်းရန်နိပါတ်စဉ်အယားအင်း

၁	၈	၁၅	၂၈
၃၀	၁၄	၂၇	၂
၂၀	၇	၂၅	၂၄
၁၃	၃၀	၂၆	၁၇
၆	၁၉	၁၂	၂၃
၂၂	၅	၁၈	၁၁

အင်းအဖို အင်းဆန်သွင်းပြီးပုံ

တော	ရ	ပိ	ဝ
ဃာ	စေ	တော	နိ
နိ	ထိ	ယ	ဘာ
ဝါ	န	ဃာ	ယ
နိ	ဘိ	န	ဝ
ဒ	ဝ	သ	ယု

အင်းအဖို အင်းဆန်သွင်းရန်နိပါတ်စဉ်အယားအင်း

၃၂	၂၅	၁၈	၅
၂	၁၉	၆	၃၀
၁၃	၂၆	၁	၇
၂၀	၃	၁၂	၇
၂၇	၁၄	၂၁	၁၁
၁၁	၂၈	၁၅	၂၂

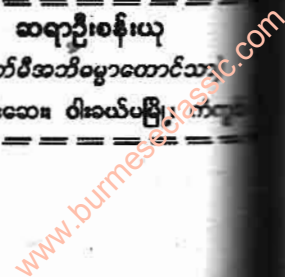
ပီယသိဒ္ဓိ (လူနတ်တိရစ္ဆာန်ချစ်ခင် မှလည်း အနှောင့်အယှက် အဖျက် အဆီး ကင်းဝေးမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဖျက်ဆီးသောရန်သူ မရှိသောအခါမှ ခနသိဒ္ဓိ (ပစ္စည်းဥစ္စာပြီးကြောင်း) တို့ စီရင်ရပါမည်။

ခနသိဒ္ဓိ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝပြီး မြောက်မှလည်း အလိုအတိုင်း ဖြည့် စွမ်းနိုင်သောအခါမှာ ကာယသိဒ္ဓိကို ဆက်ပြီးစီရင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ကာယသိဒ္ဓိ ပြီးမြောက်အောင်မြင် မှလည်း အာယုဝဗျနအသက်ရှည်ခြင်း

အမှုကို စီရင်ပြီး အလိုရှိတိုင်း ပြီးမြောက်လေရာ၏။ ယသာနဘာဝတော မေတ္တာဝင်ပီယသိဒ္ဓိအင်းသည် အစွမ်းထက်မှု အနိမ့်အမြင့် ပါဝါတို့ တိုင်းတာရပါလိမ့်မည်။ ထိုအတိုင်းအတာတို့တွင် အကြီးဆုံးက ငါးပါးသီလလိုမြို့၏ ပထမအရေးကြီးဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ ငါးပါးသီလနှင့် ပြည့်စုံပါက အထက်တန်း ဖော်ပြခဲ့သော အင်း၏ အကျိုးကျေးဇူးများကို ခံစားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

လူသိနည်းသော မေတ္တာသုတ်ထံ ပီယသိဒ္ဓိ ယသာနဘာဝတော မေတ္တာ အင်းအကြောင်းကို မြန်မာတို့၏ ရှေးနယ်မှ လက်ဆောင် ဗဟုသုတထက် အဖြစ် မေတ္တာရှေ့ထား၍ ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဆရာဦးစန်းယု
(ခေတ်ပီအဘိဓမ္မာတောင်သူ)
တိုင်းရင်းဆေး ဝါးဆယ်ပဏ္ဍိတ



“အသက်ကြီး-ဆင်စီး” ဟူသော
နိဒါန်းတန်းရှိ၏။ အဓိပ္ပါယ်မှာ အသက်
ကြီးလာလျှင် ဆင်တုံးမနွယ်ဆေးကို
အသက်သုံးဆေးတစ်လက်အဖြစ် အမြဲ
အသုံးရန်ဖြစ်၏။

လူတိုင်းပင် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်
သောအခါ သွေးတိုးရောဂါ၊
ဆေးရောဂါ အဖြစ်များကြ၏။

ယခုခေတ်တွင်ကား အသက်ကြီး
သူများသာမဟုတ် အသက် (၄၀)
အောက် လူလတ်ပိုင်းအရွယ်များတွင်
ပင် သွေးတိုးရောဂါ ဖြစ်သူများရှိ၏။

အချို့မှာ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့်
အခြေတံခံရသဖြင့် လက်တစ်ဖက်
ပျက်စေခြင်း၊ ပါးခွဲခြင်း စသည့် ဝေဒနာ
များ ခံစားကြရလေသည်။

ယခုဖော်ပြမည့် ဆင်တုံးမနွယ်
ဖော်ရည်ကို အမြဲ သောက်သုံးပါက
သွေးတိုးနှင့် လေငန်းရောဂါများ မဖြစ်
အောင် ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ခြင်း၊

အစာအာဟာရ ရောဂါခံစားနေရသူ
အတွက်လည်း ယင်းဆေးကို
အသောက်သုံးပါက ရောဂါပျောက်
နိုင်ခြင်းအကျိုးများကို ခံစားရ
ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆင်းဆေးသည် သွေးတိုးလေငန်း
ရောဂါကိုသာမက အစာအိမ်ရောဂါ၊
အဆီးလေအောင့်ရောဂါ ခံစား
နေသူများလည်း အမြဲ စွဲသောက်က
ရောက်ကင်းစေပါသည်။

ဆင်တုံးမနွယ်သည် မြေနေရောမရွေး
အစာတတ်သော နွယ်ပင်တစ်မျိုးဖြစ်
သဖြင့် မိမိတို့မြို့ရွာတွင် ယင်းအပင်ကို
အသုံးများအား စုံစမ်းရှာဖွေပါက
အသွယ်တကူ ရရှိနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ဆင်တုံးမနွယ်အဖိုပင်နှင့် အမပင်
တစ်မျိုးရှိသည်။ အဖိုပင်မှာ အသား
အရောင် နွယ်တွင် အဖုကလေးများ



ဒေါ်ဂျွေစိစားစောင့်
(ပေါက်ခေါင်း)

သွေးတိုး လေငန်း အစာအိမ် ရောဂါများအတွက်

ဆေးကောင်းတစ်လက်

ပါရှိသည်။

အမပင်၏နွယ်မှာမူ အဖုကလေး
များမပါဘဲ စင်းလုံးချောဖြစ်၏။ အဖို
ပင်ထက်လည်း ပို၍ ပျော့ပျောင်း၏။
အချို့က ယင်းအမပင်ကို “ဆင်
သစ်မနွယ်” ဟုလည်း ခေါ်ကြ၏။

**ဆင်တုံးမနွယ်ဖော်ရည် ဆေး
ဖော်စပ်နည်းမှာ...**

ဆင်တုံးမနွယ်ကို စားပြတ်ပြတ်ဖြင့် ပါးပါး
လှီးပါး ထို့နောက် ဘာလီပုလင်း သို့မဟုတ်
ရုပ်ပုလင်းကြီးထဲသို့ စားဖြင့် လှီးဖြတ်ထား
သော ဆင်တုံးမနွယ်အချပ်ကလေးများကို
ပုလင်းတစ်ဝက်ခန့်ထည့်ပါ။

ပြီးလျှင် ထန်းလျက် (၂၅) ကျပ်သားခန့်ကို
ထုထောင်းခြေပွပြီး ရေသန့်သန့်ဖြင့်ဖျော်ပါ။
ထန်းလျက်ထဲတွင် အပိုက်သရိုက်ပျား ပါ
လာတာတို့ နေစပ်ဖြင့်စိစိပြီး ဆင်တုံးမနွယ်

ထည့်ထားသော ပုလင်းထဲသို့ ပြည့်အောင်
ထည့်ရမည်။

ထို့နောက် ပုလင်းဖုံးကို သေချာပိတ်၍
နေရောင်ထဲတွင် (၇)ရက်ခန့် နေလှန်းထား
ရမည်။ ဆေးရည်ကို နေရောင်ဖြင့် ချက်ခြင်း
ဖြစ်သည်။

အချို့က ထန်းလျက်ရည်ကို မီးဖြင့်
ကျိုချက်၍ ထည့်တတ်ကြသည်။ ထိုသို့
ကျိုချက်ခြင်း မပြုရပါ။ ဆေးရည်ကို
နေရောင်ဖြင့် ချက်ချင်းသည်သာ
နည်းလမ်းမှန်ကန်သည်။

ဆေးပုလင်းများကို နေရောင်တွင်
လှန်းထားသောအခါ ပုလင်းထဲမှ
စိပေါင်းကလေးများ အပေါ်သို့ လုတက်
နေသည်ကို တွေ့ရမည်။

(၇)ရက်ခန့် နေလှန်းပြီးသောအခါ
သောက်သုံးရန် အသင့်ဖြစ်သော

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၉

ဆင်တုံးမနွယ်ဖျော်ရည်ဆေးကို ရရှိပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသောက်သုံးနည်းမှာ အရက် ချင်သောပက်ခွက်ဖြင့် တစ်ပက်ခန့်ကို နေ့စဉ် ည၊ နံနက်ခွဲ၍ ထမင်းစားခါနီး သောက်ပါ။ များလျှင်လည်း အန္တရာယ် မဖြစ်စေပါ။

အရက်ချင်သော ပက်ခွက်မရှိလျှင် ဝိစကီပုလင်းအဖုံးဖြင့် နံနက်တစ်ဖုံး၊ ညတစ်ဖုံး ချင်၍ သောက်နိုင်သည်။

ရိုးရိုး ဘာလီပုလင်းအဖုံးဆိုလျှင် တစ်ခါသောက် နှစ်ဖုံးခန့်သောက်ပါ။ ဆေးအရသာမှာ အနည်းငယ် ခါးသည်။ အခါးကြောက်လျှင် ဆေး သောက်ပြီး ရေထပ်သောက်နိုင်သည်။

ဆေးသောက်၍ ပုလင်းထဲမှာ ဆေး အတော်အတန် လျော့သွားလျှင် သောက်ရေထပ်ဖြည့် နေထပ်လှန်း ပေးပါ။ ဤကဲ့သို့ နေလှန်းလိုက်

သောက်လိုက် လုပ်၍ ရပါသည်။
နေလှန်းသည်အခါ ပုလင်းထဲမှာ ဝါးပင်ကလေးများ အထိတက်သို့ အလှူအယက် ပြေးတက်နေသေးလျှင် ဆေးအာနိသ်ရှိပဲ ဖြစ်ပါသည်။

အခါးဝတ်လုံးတကုန်၍ နေလှန်း သည့်အခါတွင် စီပေါင်းများ အထက် သို့တက်ခြင်း မရှိတော့လျှင် ဆေး အာနိသ်ကုန်၍ အသစ်တစ်ပုလင်း ထပ်၍ ဖော်စပ်ရပါမည်။ ဆေး တစ်ပုလင်းလျှင် တစ်လခန့်သောက်ရ ပါသည်။

ဆင်တုံးမနွယ်ကို အမှုန်ပြု၍ ထန်းလျက်ဖြင့်လုံးကာ အခြောက်လှန်း ပြီး ဆင်တုံးမနွယ်ဆေးလုံးကလေးများ လည်း ပြုလုပ်၍ ရပါသည်။

သို့ရာတွင် ဆင်တုံးမနွယ်ဖျော်ရည် ငှောက် အာနိသ်မထက်မြက်ဟု ယူဆပါသည်။

ဆင်တုံးမနွယ် ဖျော်ရည်မှာ

နေရောင်ဖြင့်ချက်ခြင်းဖြစ်၍ နေရောင် ခြည်ထဲမှ စွမ်းအင်များကို အများစု စုပ်ယူ ထိန်းသိမ်းနိုင်ပါသည်။

ဤ ဆင်တုံးမနွယ်ဖျော်ရည်သည် သွေးတိုး၊ လေငန်း၊ လေထိ လေအောင့်ရောဂါများ ပျောက်ကင်း သည်သာမက အစာခြေချက်မှ အ ကောင်ခြင်း၊ လေလိုက်ခြင်း၊ မျက် အမြင်ဓာတ် ကြည်လင်စေခြင်း စသည့် အကျိုးများလည်း ရရှိ သဖြင့် အရွယ်မရွေး သောက်သုံး သော ဆေးဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလိုက် ပါသည်။

သဗ္ဗသတ္တာ အဝေရာ ဟော

ဦးကျော်အေးအောင်
(ပေါက်ခေါင်း)

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံသည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကို အဓိကအား ထား လုပ်ကိုင်နေရသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ တောင်သူလယ်သမားများနှင့်အတူ နေပူမရှောင် မိုးရွာမရှောင် ဒိုးတူပေါင်ဖက်သွား လာ လှုပ်ရှားနေရသော ခိုင်းနွားကြီးများသည် ကျွန်တော်တို့၏ ကျေးဇူးရှင်များဆိုလျှင်လည်း မမှား နိုင်ပါ။ ထို ခိုင်းနွားကြီးများသည်လည်း ကျွန်တော်တို့ လူသားများနည်းတူ တစ်ခါတစ်ရံ မကျန်းမမာ ဒဏ်ရာအနာတရ ဖြစ်တတ်ကြပါသည်။

အထူးသဖြင့် ကြိုထယ်ရေးပြင်ကာလ၊ မိုးဦးကျ မိုးမနူးမနပ်ရွာသော အချိန်ကာလများတွင် ထွန်ရေးငင်မိလျှင် ခိုင်းနွားကြီးများသည် ပခုံးပေါက်နာ အဖြစ်များကြပါသည်။

ထိုသို့ နွားပခုံးပေါက်နာ ဖြစ်ပြီဆိုလျှင်...

ဖွတ် ထံတွင်မှ အဆီပြားကို ထုတ်ယူပြီး ပုလင်းသေသေးထဲထည့်၍ နေပူမှာ လှမ်းပေးရပါမည်။ ထိုသို့နေ့မှ လှမ်းလိုက်လျှင် ဖွတ်အဆီများ ပျော်လာပါလိမ့်မည်။ ထိုဖွတ်ဆီနှင့် ဆတူ ဖျားနည်းကို နေပစ်ပြီး တံပိုး ခိုင်းနွားများ၏ တစ်နေ့တစ်ကြိမ်လိမ်းပေးပါ။

ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါက နွားပခုံးပေါက်နာ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါကြောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှတစ် ဘဝတူ တောင်သူလယ်သမားကြီးများအား မျှဝေ တင်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။

နွားပခုံးပေါက်နာ

အနာအတွက် ဆေးနည်းတစ်လက်



သတ္တဝါအများ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။

ကိုဝင်းတင် (လယ်ထု) အထက်မင်းလှ

ဒီဇင်ဘာလတွင် ထိဆုကြီးများနှင့် နီးစပ်ကံထူးနိုင်ကြစေရန်အတွက် ၂၊ ၁၊ ၉၊ ၃ ဂဏန်းခြေများကို ၈၊ ၉၊ ၁၊ ၂၊ ၃ ဂဏန်းပူး ဂဏန်းထပ်များကို ရွေးချယ်လိုလျှင် ၂၊ ၁၊ ၉၊ ၃ နှစ်လုံးထက် ပိုမို ပါဝင်သော ထိလက်မှတ်ကို ရှာဖွေပါ။

ယခုလ ကောဇာဂြိုဟ်ခွင် အနေအထားအရ ကံထူးနိုင်သူတို့မှာ တနင်္ဂနွေသားသမီး၊ အင်္ဂါသားသမီးနှင့် ကြာသပတေးသားသမီးတို့ ဖြစ်ကြသည်။

မွေးလရာသီအရ ကံအခွင့်အလမ်းများကို အသုံးပြုလိုပါက အောက်တွင် ကြည့်ပါ။



ဒိသာရာသီ(မတ် ၂၁ မှ ဧပြီ ၂၀ အတွင်း)ဖွားသူတို့သည် (၃)ဂဏန်း၊ ပန်းရောင်၊ တောင်အရပ်၊ တနင်္လာနေ့ သန္တာကျောက်တို့က ကံလာဘ် ဖွင့်လင်း စေလိမ့်မည်။ ခါးသောအရသာကို စားသုံး၍ ကံစမ်းသင့်သည်။ သောကြာသားသမီးတို့နှင့် စပ်တူ ထိုးနိုင်သည်။ တနင်္ဂနွေသားသမီးများနှင့် အစုစပ် မလုပ်သင့်ပါ။ ကျန်ရာသီ

ဖွားတို့သည်လည်း ဤအထိ ယေးကို ကောက်ယူ အသုံးချနိုင်သည်။

ထိလက်မှတ် အရောင်းဆိုင်ရာ ဌာနအနေဖြင့်... လမ်းပန်းခြံ၊ ကွင်းပြင်နှင့် ထင်ရှားစေရာများအနီး ဖွင့်လှစ်ရောင်းချဆိုင်ကို ရှောင်သင့်သည်။ လမ်း

လမ်းမြောင်း ထောင့်နေရာ သစ်ပင်ကြီးအောက် မြေနှိပ် စသည်၌ ဖွင့်လှစ်ရောင်းချဆိုင်ကို ရွေးပါ။

ရေဆိပ်၊ ချောင်းကမ်းကမ်း၊ ရေကန်အနီး နေထိုင်ရန်နှင့် နီးစပ်သော နေရာများလည်း ကံထူးစေနိုင်သည်။

ထိကံမြင့်ယတြာ ပါက... အဝါရောင်၊ အနီတို့ကို အောက်ခံ နှင့် အနီရောင်၊ အနက်ရောင် အထက်ပိုင်း၌ ဆောင်ရွက်ပါ။

ဥပမာ ။ ။ အဝါရောင်သော ဖိနပ်ကို စီးဆင်ခြင်းဖြင့် ရောင်ဖဲထီးကို ဆောင်ရွက်ခြင်း ပြုနိုင်ပေသည်။

ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ

ထက်မင်းထောက်

မွေးလရာသီ	အရောင်	အရပ်	လာဘ်ပွင့်နေ့	ကျောက်မျက်	ကျောက်မျက်	စပ်တူထိုးလျှင်	ရှောင်ရန်
ပိသာဟ်၂၁မှဧပြီ၂၁	၃ ပန်း	တောင်	တနင်္လာ	မီး	သန္တာ	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ
ဧပြီ၂၁မှမေ၂၁	၉ အဖြူ	အရှေ့မြောက်	အင်္ဂါ	ငန်	ကျောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး
မေထုန်မေ၂၁မှဇွန်၂၁	၇ အနက်	အနောက်	သောကြာ	ဖန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာ
ဇွန်၂၁မှဇူလိုင်၂၁	၀ အနက်	အနောက်	သောကြာ	ဖန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာ
ဇူလိုင်၂၁မှဇူလိုင်၂၁	၅ အဝါ	အရှေ့မြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	ချိဆိပ်	ဥဿပရာ	တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ
ဇူလိုင်၂၁မှစက်တင်ဘာ၂၁	၃ ပန်း	တောင်	တနင်္လာ	မီး	သန္တာ	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ
စက်တင်ဘာ၂၁မှအောက်တိုဘာ၂၁	၆ အဖြူ	အရှေ့တောင်	စနေ	ခွင်	စိန်	အင်္ဂါ	စနေ
အောက်တိုဘာ၂၁မှနိုဝင်ဘာ၂၁	၈ ချောက်ကျ	အနောက်တောင်	ကြာသပတေး	ပုပ်သိုး	ခါးမိတ်	စနေ	ဗုဒ္ဓဟူး
နိုဝင်ဘာ၂၁မှဒီဇင်ဘာ၂၁	၂ အဖြူ	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ငန်	ပုလဲ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး
ဒီဇင်ဘာ၂၁မှဇန်နဝါရီ၂၁	၀ အနီ	အရှေ့	ဗုဒ္ဓဟူး	စပ်	ပတ္တမြား	ကြာသပတေး	အင်္ဂါ
ဇန်နဝါရီ၂၁မှဖေဖော်ဝါရီ၂၁	၄ အစိမ်း	မြောက်	တနင်္ဂနွေ	ဆရာနေ	ပြ	တနင်္လာ	ဗုဒ္ဓဟူး
ဖေဖော်ဝါရီ၂၁မှမတ်၂၁	၆ အဖြူ	အရှေ့တောင်	စနေ	ခွင်	စိန်	အင်္ဂါ	စနေ

၁၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြေဆိပ်ချမန္တန်တစ်ခု၏

ကောက်ကြောင်း

ကာသ သားဖွဲ့

ယခုနှစ် ၂၀၁၅ ခုနှစ်၏ ထူးခြား ဖြစ်စဉ်တစ်ခုမှာ မိုးရွာသွန်းမှုများ ခြုံ ရေကြီးရေလျှံခြင်းဖြစ်သည်။ နှုတ်လမှစ၍ ရက်ဆက်မပြတ် နိရွာလျက် ရှိသည်။

တောင်စဉ် တောင်တန်းတွေ မှီ ရွာသွန်းခြင်းဖြစ်၍ တောင်ခြေ ဒေသများတွင်ရှိ မြေပြန်လွင်ပြင် များထဲသို့ ရေများတရဟော စီး ဝင်ပြီး မြို့ရွာများပါ ရေဝင်၍ ရေနှစ်ကြပါသည်။

သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်များကို ဖတ်ရသည်တွင် ရေဘေးကြုံနေ ကြရသည့် သတင်းများသာ တွေ့ရသဖြင့် စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် ချ ဖြစ်ပါသည်။

ပြည်သူကို ပြည်သူက ကူညီကြ သည့်အတိုင်း ရေဘေးကူညီမှု တွေကိုလည်း အားတက်သရော ထုပ်နေကြသည်။ ထည့်ဝင်လှူဒါန်း နေကြသည်ဖြစ်၍ ဝမ်းနည်းသလို ဝမ်းသာမိရပါသည်။

စာရေးသူသည် မိုးရွာနေဆဲ နေ့ တစ်နေ့တွင် အိမ်တွင်းအောင်းနေရာ သီးဖတ်ထားသော နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းဟောင်းကိုတွေ့ပြီး အပျင်းပြေ ပြန်ဖတ်ဦးမှပဲဟု ယူ၍ဖတ်လိုက်ပါ သည်။

စာအုပ်မှာ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ ထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ဖြစ် သည်။ စာမျက်နှာ(၂၁၃)တွင် ဆရာနောင်ရိုး ရေးသားထားသော

F.20A. December, 2015.



သမုဒ္ဒရာတောင်ရှိ နဂါးမင်းကြီးကို အနိုင်ယူနေသော ကာသနာတရားပုံ (၂၀၁၅ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ(၁၅) ရက်အတွက် ထည့်)

“တိမ်မြုပ်နေသော မြေဆိပ်ချ မန္တန် တစ်ခု”ခေါင်းစဉ်ပါ ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရပါသည်။

ဆောင်းပါးအစတွင် ဟိန္ဒူဘာသာ ဖြင့်ရေးထားသည်ကို မြန်မာအသံထွက် ဖြင့် မြေဆိပ်ချမန္တန်ကို ဖော်ပြထားပါ သည်။ ပြန်လည် ဖော်ပြပါသည်။

‘... ဟေမ ရှိရှိကေ နေရီ
ဗျိုရီ ဘေရီ ကွန်(န်) ကွန်(န်)
ယိရ် ခါရေ အာကေ
ကာရ်လေ ကာလ် ကာရ်တေ
ကာရ်ရီ တသုပေ နိပိး(န်စ်)
အစ်စုရ်ရာ ဘာရဟတီ ကီ
ဘာကူး ဟဟဒေဝီ ဒုဟိုင်းရ်

မရ်ဟာ မရ်ဟာ ကီ ဒုဟိုင်းရ်
နီ နာ ကျ်မန် ပိုင် ကီး
လားစ် ဒုဟိုင်းရ် ရေ။
ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဆောင်းပါးတွင် ဆရာဘီးလ် ဗဟာဒူးသည် ဆာဒူးဘုန်းကြီး တစ်ပါးနှင့်တွေ့ပြီး ထို မြေဆိပ်ချ မန္တန်နှင့် ကုသပုံ ကုသနည်းပါ သင်ယူခဲ့ရကြောင်း ရေးထားပါ သည်။

လငပုတ်ဖမ်းစဉ် အချိန်တွင် ထိုမန္တန်ကို(၁၀၈)ခေါက်ပြည့်အောင် ရေထဲတွင် လည်ပင်းအထိ နှစ် ထား၍ ရွတ်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုနောက် ကုသနည်းကိုလည်း ရေးထားပါသည်။

ဟိန္ဒူစာနှင့် ရေးထားသည် ကို ဖော်ပြထားပြီး “ဆရာရိုးသူတော် ကြာပေါ်က မြန်မာလို အဓိပ္ပါယ် ဖော်ပြလိုက်လျှင် ပိုကောင်းမှာပဲ”ဟု မှတ်ချက်ပြုထားပါသည်။

‘ရေးစားစား မှတ်မိသမျှကတော့ တော ထဲမှာ ရှိကြကုန်သေး မြေအပေါင်းကို သူ့စ နတ်ဘုရားက အထိန်းပေးသည် ထပ်ပါသည်။ ထပ်ပြည့်စွာပေးနိုင်မည် ဟိန္ဒူဘာသာရှင် များကို တောင်းပန်အပ်ပါသည်။ ဘာသာ ပြန်ပေးကြပါဟု...’

ဆရာနောင်ရိုးက အဆုံးသတ်ထား ပါသည်။

ထိုဆောင်းပါးကို ဖတ်ပြီး ဆရာ ဦးကျော်မိုးကို သတိရလိုက်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၅၃

ဆရာဦးကျော်မိုးသည် စာရေးသူနှင့် ငယ်သူငယ်ချင်း ဖြစ်သလို ကျောင်း ဆရာ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေလည်း ဖြစ်ကြသည်။

ဟိန္ဒူဘာသာဝင် ဖြစ်သည့် အတွက် ဆောင်းပါးတွင် ပါသော ဟိန္ဒူစာကိုလည်း ဖတ်တတ်မည် ထင်ပါသည်။

သို့ဖြင့် မိုးစံသောအခါ ဆရာ ဦးကျော်မိုးအိမ်သို့ ဆရာနောင်မိုး ရေးထားသော ဆောင်းပါးကို ဖတ် စေပြီးဘာသာပြန်ပေးရန်ပြောကြည့် ပါသည်။

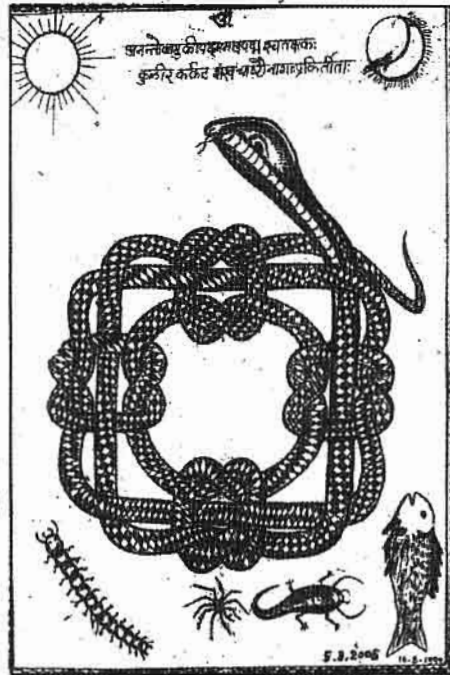
ဆရာဦးကျော်မိုးက ထိုစာသည် သက္ကတဘာသာနှင့် ရေးထားတာ ဖြစ်၍ မဖတ်တတ်ကြောင်း ပြောပါ သည်။ ဟိန္ဒူဘုရားကျောင်းရှိ ဆရာကိုပြုလျှင် ဖတ်တတ်မည်ထင် ကြောင်းပြောပြီး စာရေးသူအား သူ၏အိမ်နှင့် ကပ်လျက်ရှိသော ဟိန္ဒူကျောင်းဝင်းထဲ ခေါ်သွားပါသည်။

ဟိန္ဒူဓမ္မဆရာ (ဦး)အင်းမလားနှင့် တွေ့ပေးပါသည်။ စာရေးသူ အကျိုး အကြောင်းပြောပြပြီး ဆရာနောင်မိုး၏ ဆောင်းပါးပါ စာပိုဒ်ကိုလည်း ပြပါ သည်။

ဆရာ(ဦး)အင်းမလားက ထို ဆောင်းပါးကို အမြန်ဖတ်ပြီး ထိုစာကို အတိအကျပြန်လျှင် ချောမှာမဟုတ် သဖြင့် အဓိပ္ပါယ်ပေါ်အောင်သာ ပြော မည်ဟု ပြောပါသည်။

ဆရာ(ဦး)အင်းမလားက ဘာသာ ပြန်ပြသည်မှာ...

'တောတောင်သစ်ပင် ချုံကြားတွင် အောင်း နေကြသော မြွေအပေါင်းတို့ အသစ်တို့၏ အဆိပ်ကို ချုပ်နှောင် ပြောဟူသလိုတို့၏ အဆိပ်ကိုရရှိသော သျှိုဝ(သီဝ)ဘုရားနှင့်



မြွေအဆိပ်ကို ချုပ်နှောင်ပေးရန် နိုင်သည့် မြွေအပေါင်းတို့၏ အဆိပ်ကို ချုပ်နှောင် ပြောဟူသလိုတို့၏ အဆိပ်ကိုရရှိသော သျှိုဝ(သီဝ)ဘုရားနှင့် တွေ့ပေးပါသည်။

ယံတော် ပါရာဝတီးဒေဝီကို ရည်စူးပါ၏။ (တိုင်တည်ပါ၏။)

မြွေပေါက်ခံထားရသူ၏ မြွေဆိပ်ပြေစေရန် ဆုတောင်းဂါထာ မန်းပေးပါသည်။ မြွေဆိပ် ပြေပါစေတည်း။

ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ရပါသည်။

စာရေးသူကိုလည်း သျှိုဝနတ်ဘုရား ရှိရာသို့ ခေါ်သွားပြီး ပြပါသည်။ လည်ပင်းတွင် မြွေကြီးတစ်ကောင်က ရစ်ပတ်လျက်ရှိသော သျှိုဝနတ်ဘုရား ရုပ်တုကို တွေ့ရပါသည်။

ထို့ပြင် သျှိုဝနတ်ဘုရား၏ မယ်တော်ပါရာဝတီးဒေဝီကို ပန်းချီ ဓာတ်ပုံ မှန်ပေါင်သွင်းထားသည်ကို လည်း တွေ့ရပါသည်။ ထို့နောက် ဓမ္မဆရာ (ဦး)အင်းမလားနှင့် စာရေး သူတို့ စကားပြောဖြစ်ကြပါသည်။ မြွေဆိပ်ပညာကို လငပုတ်ဖမ်း

သောညတွင် မြစ်ထဲ၊ ချောင်းထဲ၌ လည်ပင်းထိအောင်နှစ်၍ မြွေနိုင် ဂါထာကို (၁၀၈)ခေါက်ရွတ်ရသည် ဟု ကြားဖူးကြောင်းနှင့် မြွေပေါက် ခံရသူအား (၇)ခေါက်ရွတ်၍ မန်း ပေးသည်နှင့် မြွေဆိပ်ပြေကြောင်း သိရသော်လည်း ထိုမန္တန်ကို သူ မသိပါ။ ယခုမှ သိရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

၂၀၁၅ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ(၁၉)ရက် နေ့သည် ဝါခေါင်လဆန်း(၅)ရက် ဖြစ်၍ မြွေများအား အစာကျွေးပြီး မေတ္တာပို့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုနှစ် အတွက် အိန္ဒိယမှ ထုတ်ဝေသော ကရုဏာဘုရားနှင့် မြွေအန္တရာယ် ကင်းစေသည့် ဂါထာပါသော မြွေ ရုပ်ပုံကိုလည်း ပြပါသည်။

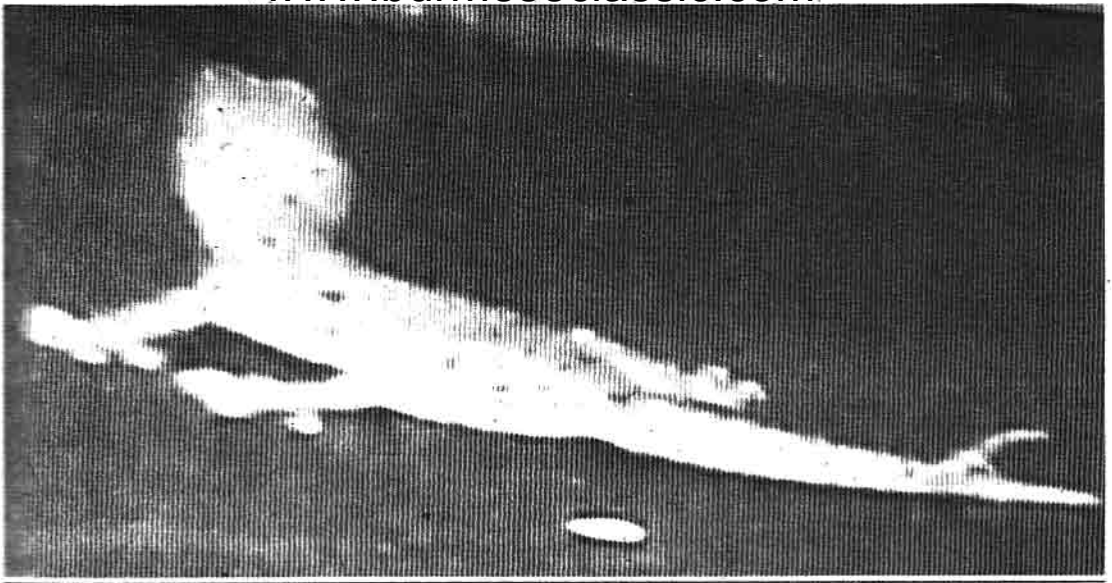
ထိုပုံနှစ်ပုံကို ဖိုတိုစတင်ဆွဲပြီး ဟိန္ဒူဘာသာဝင်များအား ဩဂုတ် လ (၁၉)ရက်နေ့တွင် ဝေငှပေးမည်

ဖြစ်ပါသည်။

အိမ်တွင် ဆောင်ထားကြပါက မြွေဘေး ကင်းဝေးသည်သာမက အဆိပ်ရှိသော သတ္တဝါဟူသမျှတို့၏ အန္တရာယ်မှလည်း ကင်းဝေးမည် ဖြစ်ပါသည်။

နှစ်စဉ် ဤသို့ (ဝါခေါင်လဆန်း ၅-ရက် ရောက်တိုင်း) ပြုလုပ်နေကျ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နှစ်နှင့် တစ်နှစ် ပုံများမတူပါ။ စာရေးသူလည်း ရခိုင် ပါသေးသည်ဟု ပြောပြီး ပြန်လာခဲ့ပါ သည်။

အိမ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ပြက္ခဒိန်ကိုကြည့်ရာ ဩဂုတ်လ(၁၉) ရက်နေ့သည် ဝါခေါင်လဆန်း(၄)ရက် ဖြစ်နေသည်။ ဆရာ(ဦး)အင်းမလား က အိန္ဒိယမှလာသော သူ၏ ပြက္ခဒိန် ကိုကြည့်ပြီး ပြောခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။



◆ မန္တလေး ချမ်းမြသာစည်မြို့နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၊ ဦးအောင်ကျော်ဦး၏ အိမ်တွင်တွေ့ရသော အမြီးနှစ်ခွံနှင့် အိမ်မြှောင်

ကောဇမြင့်မြတ်စိန်

သူ ရွှေပြောင်းလုပ်ကိုင်နေထိုင်ရာ အိမ်တိုင်းမှာ ထူးဆန်းတဲ့ အမြီးနှစ်ခွံနှင့် အိမ်မြှောင်တွေ့ရခဲ့သူ။

အခု ၂၀၁၅ခုနှစ်မှာလဲ မန္တလေး ချမ်းမြသာစည်မြို့မှာ တာဝန်ကျလို့ နေရပြန်တော့လဲ အိမ်က ဘုရားစင်မှာ တွေ့ရပြန်ပြီ။ ဘုရားပန်းအိုးထဲမှာ တွေ့ရတဲ့ အမြီးနှစ်ခွံနှင့် အိမ်မြှောင် အတော်တောင်ကြီးနေပြီ။

အဲဒီပန်းအိုးကို ဘုရားပန်းမလဲ တော့ဘဲ ထားလိုက်တယ်။ အဲဒီ အမြီးနှစ်ခွံအိမ်မြှောင် ပျောက်သွားမှာစိုးလို့။

ဒါပေမယ့် အိမ်ကို ရောက်လာတဲ့ တူလေးတစ်ယောက်က ဘုရားပန်းမလဲ တော့ အဲဒီအိမ်မြှောင်ကြီးရှိတဲ့ ပန်းအိုးကို သန့်ရှင်းဆေးကြောဖို့ လုပ်လိုက်တာ အထဲက အိမ်မြှောင်ကြီး ထွက်ပြေးသွားတယ်။ ပျောက်သွားတယ်။ အိမ်သားအားလုံး နှမြောနေကြတယ်။

ဟော သူ့အလုပ်က ပြန်ရောက်တော့ ဒီအကြောင်းလဲသိရော သူ့မှာ

အံ့ဩကုန်နိုင်ဖွယ် အမြီးနှစ်ခွံအိမ်မြှောင်နဲ့

ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိသူ

နှမြောတသ ဖြစ်လိုက်ရတာ။ သူ့ခမျာ ဟိုရှာဒီရှာ ရှာပေမယ့် မတွေ့ရတော့ လက်လျှော့ရတော့မလို ဖြစ်နေတုန်း ညဘက်ရောက်တော့ မမျှော်လင့်ဘဲ နောက်ထပ် အိမ်မြှောင်တစ်ကောင် ထူးခြားပြန်ပြီ။

အဲဒီအိမ်မြှောင်ကလဲ အမြီးနှစ်ခွံနဲ့ပါလား။ ပန်းအိုးထဲ အိမ်မြှောင်ကြီး တော့ မဟုတ်ပါ။ အခုတွေ့ရတဲ့ အိမ်မြှောင်က ငယ်တယ်။ သူ့ခမျာ ဝမ်းသာလုံးကို ဆို့ရပါတော့တယ်။

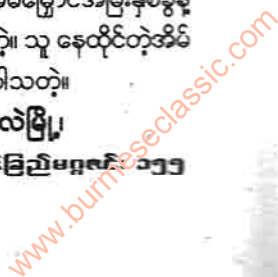
အခုဖော်ပြခဲ့တဲ့ အံ့ဩဖြစ်ရပ်ဆန်းကို ပြောပြတဲ့သူက ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ **ကိုအောင်ကျော်ဦး**။ သူက **တောင်ကြီးနည်းပညာ တက္ကသိုလ်က ကထိကတစ်ဦးပါ**။ ကျွန်တော် အဲဒီ တက္ကသိုလ်မှာ ဆရာလုပ်ခဲ့စဉ်က

ခင်မင်ခဲ့တဲ့ ဆရာတစ်ဦးပါ။ သူက ကျွန်တော်ရှိရာကို ဓာတ်ပုံတွေ Viberနဲ့ ပို့ပေးလိုက်ပါတယ်။ အိမ်မြှောင်ပုံတွေ ထူးဆန်းတဲ့ အမြီးနှစ်ခွံနှင့် အိမ်မြှောင်ပုံတွေပါ။ ကိုအောင်ကျော်ဦး ဆက်ပြီးပြောပြတာက ပိုပြီး အံ့ဩကုန်နိုင်ဖွယ် ဖြစ်နေပါတယ်။

အဲဒီသူဟာ မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး တစ်ယောက်ဖြစ်လို့ မြို့နယ်အနှံ့ ရွှေပြောင်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ရပါတယ်။

သူတာဝန်ကျခဲ့တဲ့ မြို့တွေ ထီးချိုင့် မြို့ကစပြီး အိမ်မြှောင်အမြီးနှစ်ခွံနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ပါသတဲ့။ သူ နေထိုင်တဲ့အိမ်မှာ အမြဲတွေ့ရပါသတဲ့။

နောက်ပြီး ပုလဲမြို့၊



ပြီးတော့ ပင်းတယမြို့၊

အခုကတော့ ချမ်းမြသာစည်မြို့နယ်၊ မန္တလေးမြို့မှာ တာဝန်ယူနေရတယ်။

သူ့အိမ်မှာ ထူးဆန်းတဲ့ဖြစ်ရပ်ဆန်းတွေ တွေ့ကြုံရပြန်တယ်။ စာရေးသူ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အံ့ဩလွန်းလို့ သူတို့ကို မျှဝေလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

သူ့ရဲ့ နာမည်ကတော့ ဦးအောင်ကျော်စိုးပါ။

အခုလက်ရှိ မန္တလေး ချမ်းမြသာစည်မြို့နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးပါ။ မယုံရင် ကိုယ်တိုင်သွားရောက် လေ့လာနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ မိတ်ဆွေ ကိုအောင်ကျော်ဦးက တစ်ဆင့် ဒီအကြောင်းအရာ လက်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်ကို သိရပေမယ့် သူ့ရဲ့

ခွင့်ပြုချက်တွေ ရယူပြီးမှ ဒီဆောင်းပါးကို ရေးသားခဲ့တာပါ။

စိတ်ဝင်စားသူများ မန္တလေး ချမ်းမြသာစည်မြို့နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးအောင်ကျော်စိုးရဲ့ အိမ်ကို သွားရောက် လေ့လာနိုင်အောင်လဲ ကျွန်တော် ခွင့်တောင်းခဲ့ပါတယ်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည် စာဖတ်ပရိသတ်များ မှတ်မိမယ် ထင်ပါတယ်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ စာမျက်နှာ (၁၀၂) မှာပါတဲ့ “**လျှို့ဝှက်ရှားပါးတဲ့ အခြား နှစ်ခွနဲ့ အိမ်မြှောင်**” ခေါင်းစဉ်နဲ့ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ကျွန်တော် ရေးဖူးတယ်။

အဲဒါကတော့ ဦးအောင်ကျော်စိုး ပင်းတယမြို့မှာ မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး

တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ရစဉ်က ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော့်အနေနဲ့ စာရွှေသူ ဝါသနာရှင်တွေ၊ သုတေသီပညာရှင်တွေ၊ ဝါသနာရှိ ရပညာရှင်ကြီးတွေအနေနဲ့ ဒီလို ဖြစ်ရပ်ဆန်းမျိုး ကြားဖူးကြပါသလား။ ဒီလိုတွေကြုံရင် ဘာတွေ အတိအရှိလဲ၊ ဘာတွေ ထူးခြားလဲ ဆိုတာတွေကို ကျွန်တော်တို့ ဂန္ထရပါသနာရှင်တွေ မျှဝေပေးဖို့ တိုက်တွန်းလိုက်ပါတယ်။ ဦးအောင်ကျော်စိုးကတော့ မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး တစ်ယောက်အဖြစ် အောင်မြင်ပွင့်လန်းနေတာ အမှန်ပါ။



စာမျက်နှာ (၁၅၄) မှအစ

နောက်တစ်နေ့ ဦးဉာဏ်လွင်၏ ပျိုင့်ကွမ်းယာဆိုင်တွင် ဆရာ(ဦး)အင်းမလားနှင့် တွေ့သဖြင့် ဩဂုတ်လ(၁၉)ရက်နေ့သည် ဝါခေါင်လဆန်း(၄)ရက် ဖြစ်နေကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ဆရာ(ဦး)အင်းမလားက ပြောသည်မှာ အိန္ဒိယက တွက်ထုတ်သော ပြက္ခဒိန်သည် မြန်မာပြက္ခဒိန်အတိုင်း ဖြစ်သော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ လပြည့်လကွယ်ရက်များသည် မြန်မာပြက္ခဒိန်နှင့် တစ်ထပ်တည်း မကျတတ်ပါ။

တစ်ရက်စော၍လည်းကောင်း၊ တစ်ရက်နောက်ကျ၍လည်းကောင်း ဖြစ်တတ်ပါသည်။

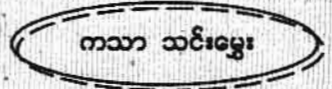
ယခု သူပြောသော ဝါခေါင်လဆန်း (၅)ရက်နေ့သည် အိန္ဒိယပြက္ခဒိန်အရ အမှန်ဖြစ်၍ မြန်မာလို တစ်ရက်နောက်ကျနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာနောင်ရိုး၏ မြွေဆိပ်ချမန္တန် ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရပြီး ဟိန္ဒူဘုရား ကျောင်းမှ ဓမ္မဆရာ(ဦး)အင်းမလားနှင့် တွေ့ရသဖြင့် ဗဟုသုတ ရခဲ့ပါသည်။ ဆရာနောင်ရိုး၏ စေတနာကို တစ်ထောင့်တစ်နေရာမှ ဖြည့်ဆည်းပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာ(ဦး)အင်းမလားထံမှ ရသော ယခုနှစ် ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၁၉)ရက်နေ့တွင်ဝေသော ကရုဏာ ဘုရားပုံနှင့်

မြွေနှင့်တကွ အဆိပ်ရှိသတ္တဝါများ အန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးသော ပုံကိုလည်း ဤဆောင်းပါးတွင် ထည့်ပေးခြင်းဖြင့် စာဖတ်သူများ သိရှိကြစေရန် ရည်ရွယ်၍ ပေးပို့ပါသည်။ ဆရာ(ဦး)အင်းမလားထံ ထိုဓာတ်ပုံ နှစ်ပုံကို သွားယူမည် ပြောပြသည်မှာ ဝါခေါင်လဆန်း(၅)ရက်နေ့သည် မြွေမှာ ပျော်မြူးကြသည့်နေ့အဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး ညောင်ပင်ညို တစ်ပင်တွင် မြွေများအတွက် နွားနို့၊ ကုလားပဲတို့အား မြွေများကို ရည်စူး၍ ကျွေးပြီး မြွေအန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးစေရန် ဓမ္မတာပို့ ဆုတောင်းကြသည်ဟု ပြောပါသည်။ ပုံတွင် ကရုဏာဘုရားက သမုဒ္ဒရာအတွင်းရှိ နဂါးကြီးကို အနိုင်ယူသည်ပုံ ဖြစ်သည်ဟု ပြောပါသည်။ ကရုဏာဘုရားက ဘုရားဖြစ်၍ သျှိဝက နဂါးတို့၏ဘုရင် နတ်ဘုရားဖြစ်သည်ဟုလည်း သိရပါသည်။

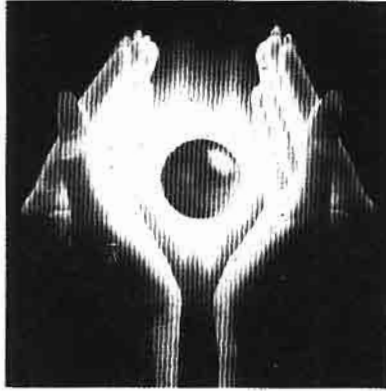
မြွေနှင့်တကွ အဆိပ်ရှိသတ္တဝါ အပေါင်းဘေးမှ ကင်းဝေးကြပါစေ။



ပြဒါ၊ဇာဇာ၊ဇေယျ၊ဗေဒိယံ

အတွေးကြံအဆင့်ဆင့်

ဖော့လိန့်
(ပုသိမ်ကြီး)



မြန်မာ့အစိုးရတပ်ပညာတွင် ပြဒါး ဆတ်သည် များစွာ အရေးပါသည် ဆတ်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ပြဒါးသည် အညာဘဝတွင် ရှိနေစဉ် ကိုင်တွယ်၍ မိ နိုင်ပါ။ မီးချိန်နိမ့်၍ မီးနှင့်(အပူဓာတ်) ဆွေလျှင် ချက်ချင်း အငွေ့ပျံထွက်သွား ဆတ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ပြဒါးကို ဘုံသုံးပါးတွင် "အပူပတ်"အတွင်း ထည့်သွင်း ဆတ်မှတ်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စမ်းရခက်သော ပြဒါးရည်ကို "ဇာမတ်" သားဖြစ်သော နာ(ခဲ)နှင့် ဆွဲလိုက်ပါက ပြဒါးသည် ထိုက်သင့် သည့်အပူချိန်ကို ခံနိုင်ရည်ရှိလာသည် ဆဲဘဝသို့ ရောက်ရှိလာပါသည်။

အစိုးရတပ်ပညာတွင် ပြဒါးကိုခဲစေနိုင် သော ထုံအမျိုးမျိုးရှိပါသည်။ နာထုံ၊ အန္တောထုံ၊ သွပ်ထုံ၊ သံရွတ်ထုံ၊ အာဝီသထုံစသည်ဖြင့်ရှိရာ အန္တောထုံ နှင့် နာဂီသထုံများမှာ ပြဒါးအပျဉ်း ဆဲကို ကောင်းစွာ ရရှိကြောင်း ဆတ်တွေ့ စမ်းသပ်ချက်များအရ ဆွေရှိပါသည်။

ထုပ်ရတ်လမ်းများတွင် မိမိနှစ်သက် သည့် ထုံအမျိုးအစားကိုသုံး၍ ပြဒါးကို ဆွေနိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော့် အတွေး အကြံအရ ထွက်ရပ်လမ်း (ဓာတ် ခြင်း)အတွက် အသုံးပြုမည်ဆိုပါက အန္တောထုံနှင့် နာဂီသထုံ (ခဲနှင့် အဆန်းအရောထုံ)များကို အနှစ် သက်ဆုံးဖြစ်ပါကြောင်း တင်ပြလိုပါ သည်။

ပြဒါးအဆင့်သို့ ကူးပြောင်းရာ၌ ဆတ်များကို အသုံးပြုနိုင်သည်။ နာမတ်၊ ဓာတ်လတ်၊ ဓာတ် များဖြင့်လည်း အသုံးပြု ဆောင် မြင်နိုင်ပါသည်။ ဓာတ်လတ်ဓာတ်ဆေး အတွင် "သာကျူစုံတောဆေး"မှာ

ဝေက်သာ၊ လက်ချား၊ ဆား၊ ထုံးရည် ကြည်တို့ ပေါင်းစပ်ချက်ယူထား သည့်ဆေး ဖြစ်ပါသည်။

သာကျူစုံတောဆေးဖြင့် ပြဒါးအနု ကို ဖမ်းချုပ်နိုင်စွမ်းရှိပါသည်။ "စတု ပညာသဆေး"၊ "နဂါးပတ်ကျော့ ကွင်းဆေး"နှင့် စိန်၊ ဆေးဒန်း၊ ကန့်၊ ဟင်းရိုင်းတို့ ပေါင်းစပ်ထားသည့် "မင်းလေးပါး" "ဝလေးလုံးဆေး" "နဝင်းဆေး"များ ဖြစ်ကြသည်။

"မင်းလေးပါး"ဆေးများမှာလည်း ပြဒါးဓာတ်ကို ချုပ်နိုင်စွမ်း၊ သတ်နိုင် စွမ်းရှိပါသည်။ ထိုအတူ ဓာတ်လတ် (၉)မျိုးဖြင့် ပေါင်းစပ်ထားသော "နဝင်းဆေးကြီး"မှာလည်း ပြဒါး ဓာတ်ကို ချုပ်၊ သတ်ရာတွင် ထင်ရှား သည့် ဆေးကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

မည်သည့်ဆေးကို အသုံးပြု၍ ပြဒါး ဖမ်းသည်ဖြစ်စေ၊ ပြဒါးစစ်စစ်ကို အမှန် တကယ်မိနေဖို့ အရေးကြီးပါသည်။ ပြဒါးကို ဖမ်းမိထားပြီဆိုပါက ပြဒါး ကို တဖြည်းဖြည်းချင်း မီးကိုချိန်ဆ၍ မီးလျှံ၊ မီးနုဖြင့် ထိုးရမည်ဖြစ်သည်။

ဤတွင် ပြဒါးကို မီးဖြင့်ထိုးနိုင်ရန် "အန္တော ချော်များ"၊ "မင်းလေးပါး ဆေး"၊ "နဝင်းဆေး"များစတုပညာ သဆေး၊ သံချို၊ ကြေးချိုများ၊ မီးရောက် ကြီး ချော်ဟောင်းများဖြင့် လုပ်ပိတ်၍ မီးလျှံ၊ နှုတ်ခမ်းတိုက်မီးများ ဖြင့် ဓာတ်အခြေအနေပေါ်မူတည်၍ မီးတက်ရပါသည်။

ဤသို့ ဆောင်ရွက်သွားပါက မိမိ၏ ပြဒါးမှာ တဖြည်းဖြည်းနှင့် မီးရင့် ဓာတ်လုံးဘဝသို့ ပြောင်းလဲလာပါတော့ သည်။

ပြဒါးဓာတ်လုံးကို မီးအဆင့်ဆင့် တက်ရာ၌ ပညာရှင်ကြီးများ၏ အတွေး အကြံများအရ လမ်းညွှန်ထားချက် များရှိပါသည်။ ကမ္ဘာပျက်ကိန်းနှင့် တည်ကိန်းပေါ်တည်မှီ၍ မီး(၇)ကြိမ်၊ ရေ(၁)ကြိမ်၊ လေ(၁)ကြိမ်နှုန်းဖြင့် တက်ရန်ဖြစ်သည်။

ဤတွင် (၇)ကြိမ်ဆိုသည်မှာ (၇)လုံ ထိုးသည်ကို ညွှန်းသည်ဟု ယူဆပါသည်။ တစ်လုံကို တစ်မီးနှုန်း တက်ရမည်ဖြစ်၍ တစ်မီးဆိုသည်မှာ နံနက်(၆)နာရီမှ ညနေ(၆)နာရီအထိ စုစုပေါင်း (၁၂)နာရီကြာအောင် မီးပေး ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မီးကို တစ်ဆက်တည်း ပေးမည် ဆိုပါက လုံအနေနှင့် ခံနိုင်ရည်ရှိမည် မဟုတ်ပါ။

သို့ဖြစ်၍ ကျေးအစိုးရတပ်ပညာကြီးများက တစ်နေ့က မီးပေးနိုင်အောင်

နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၁၅၇

သဘာဝဓမ္မာတရားနှင့် ကိုက်ညီ
ရှိသော ဂန္ထဝင် ဖိလားကို အာဇာနည်
ပျော်ရွှင်စွာ ထောင့်နားထားပြီး လုံခြုံ
အာဇာနည်ပျော်ရွှင်စွာ (တော်ပြန်ပွား
ရန်)မှာ ပြန်ထိုးခြင်းစနစ်ကို ကျင့်သုံး
ကြကြောင်း သေချာစွာ ရှိပါသည်။

ဤနည်းလမ်းကို ကျင့်သုံး၍ လုံကို
မီးပေးမည်ဆိုပါက တစ်နေ့ကုန် မီးပေး
နိုင်ပြီး အရည်ပျော်လိုက်၊ ခဲသွားလိုက်
ဖြင့် သဘာဝ ကမ္ဘာဖြစ်စဉ်နှင့်လည်း
ကိုက်ညီမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤနည်းလမ်းအားဖြင့် လုံခြောက်
(၇)လုံထိုးရမည် ဖြစ်ပါသည်။
လုံခြောက်(၇)လုံထိုးပြီးပါက ချော်ဖြင့်
တစ်လုံထိုးရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသည်ကို အဂ္ဂိရတ်ပညာကျမ်း
များတွင် မီးနှင့်ရေဖျက်သည့် ဥပမာ
နှင့် ဖော်ပြကြပါသည်။

ရေစုစုပေါင်း (၈)ကြိမ်တွင် "လေ"
တစ်ကြိမ် ဖျက်ရမည်ဖြစ်၍ ခံရည်
တစ်ကြိမ်လောင်းရပါသည်။ ဤနည်း
အားဖြင့် ခံရည်တစ်ကြိမ် လောင်းချိန်
တွင်လုံပေါင်း(၆၄)လုံထိုးပြီးဖြစ်ပါသည်။

ခံရည်လောင်းခြင်း (၄)ကြိမ်သို့
ရောက်ရှိလာပါက (၆၄ x ၄ = ၂၅၆)လုံ
မီးပေးပြီးဖြစ်ကြောင်းနှင့် ထိုအချိန်တွင်
နည်းလမ်းမှန်ကန်စွာဖြင့် ဆောင်ရွက်
နိုင်ခဲ့ပါက မိမိဓာတ်လုံး ပြီးမြောက်ပြီဖြစ်
ကြောင်းပညာရှင်များက မိမိဆိုကြပါသည်။

နည်းမှန်၊ လမ်းမှန်၊ စနစ်မှန်ဖြင့်
ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါက မီးပေးရက်ပေါင်း
(၂၅၆)ရက်တွင် ဓာတ်လုံးပြီးမြောက်
လာမည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် "ကျားလမ်း
ပြောင့် ရောက်လွယ်၏" ဟု ရသေ့
ဦးအောင်၏အဆိုကို အလေးထား
ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် မီးပေးပုံစနစ်
ကို စေတနာအမှန်ဖြင့် ရေးသား ဖော်ပြ
ပေးလိုက်ပါသည်။

အဂ္ဂိရတ်ပညာ ဝါသနာရှင်များ
ပေါက်မြောက် အောင်မြင်နိုင်စေရန်
အတွက် နည်းမှန်၊ စနစ်မှန်ဖြင့် ဆောင်
ရွက်နိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုအပ်ပါသည်။

အောင်သန့် (ပုသိမ်ကြီး)

အကောင်းဆုံး ကြေးချွတ်ဆေး

တစ်နေ့ နံနက်ခင်းတွင် ဘုရားပန်း
များ ရေလဲခြင်း၊ သောက်တော်ရေ
ကပ်လှူထားသော ကြေးဖလားကြီး
နှင့် ကြေးပန်းအိုးများကို တိုက်ချွတ်
ဆေးကြောခြင်းများ ပြုလုပ်နေစဉ် တူမ
တော်စပ်သူ ညီအစ်မ(၃)ဦး အိမ်သို့
အလည် ရောက်ရှိလာသည်။

'ဦးရေ နေကောင်းရဲ့လား'
ဟု နှုတ်ဆက်ရင်း စာရေးသူအနီး
သို့ ရောက်လာကြသည်။
'ဪ... ဦးက ဘုရားပန်းလဲနေ
တာကိုး'

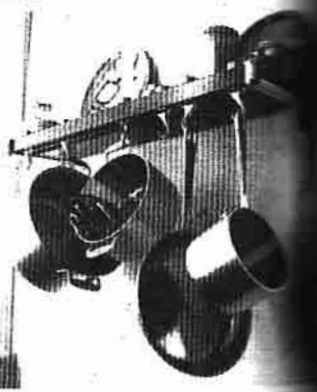
ဟု ပြောရင်း အနားတွင် လာရပ်
ကြပါသည်။
'အေးကွယ် ကြေးပန်းအိုးတွေ
ဆေးနေတာ'

ဟု အလိုက်သင့် ပြန်ပြောရသည်။
'ကြေးဖလားနဲ့ ကြေးပန်းအိုးကို
ပြောင်အောင် ဘာနဲ့တိုက်တာလဲဦး'
ဟု တူမတစ်ယောက်က မေးရာ...
'အရပ်ကတော့ "ဘရပ်ဆို" ဆေးနဲ့ တိုက်
တာပေါ့၊ ခုတော့ ကရိုကထ မခံနိုင်လို့
မန်ကျည်းသီးနဲ့ ဖွဲ့ပြန်ပဲ တိုက်တော့တယ်'
ဟု ဖြေလိုက်သည်။ တူမတစ်
ယောက်က...

'ဟော... ဦးက ခေတ်နောက်ကျ
သွားပြီ။ နောက်ဆုံးပေါ် အကောင်းဆုံး
ကြေးချွတ်ဆေးကို ဦး မသိသေးဘူး'
ဟု ပြောရင်း တဟဲဟဲ ရယ်နေရာ
မှ...

'ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား ညီမတို့'
ဟု အဖော်ညှိနေပြန်သည်။ စာရေး
သူက...

'အံ့မယ် တယ်လဲ အတိုင်အဖောက်
ညီနေကြပါလား၊ ပြောပါဦး အကောင်း



ဆုံး ကြေးချွတ်ဆေးကို'
ဟု တောင်းဆိုလိုက်မိသည်။
'အကောင်းဆုံး ကြေးချွတ်ဆေး
တိုက်ဆေးလေ ဦးရဲ့ အဖို့နည်း
ကရိုကထလဲ ယူကား၊ သွားထဲ
အကောင်းစားလဲ မလိုဘူး၊ အပေး
သုံးလို့ ရတယ်'
ဟု ပြောရင်း...

'သမီး လုပ်ပြမယ်'
ဟု ဆိုကာ အနီးရှိ ပလတ်စတစ်
ခြင်းလေးထဲတွင် သွားပွတ်တံ
အတူ ထည့်ထားသော Colgate
တိုက်ဆေးဘူးကို ဆွဲယူနေတော့...

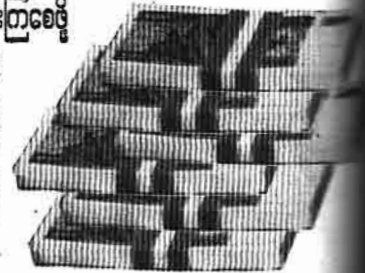
'နေ...နေ...ဦး လုပ်ပါမယ်'
ဟုပြောကာ သွားတိုက်
အနည်းငယ်ကို ညစ်ယူပြီး ကြေး
နှင့် ကြေးပန်းအိုးများကို ဖွတ်
ကြည့်ရာ ခါတိုင်းထက် ပိုမို
ပြောင်သည်ကို လက်တွေ့ ခြင်း

'ကျေးဇူးပဲ သမီးတို့ရေ'
ဟု ကျေးဇူးတင်လိုက်ရင်း
စာရွှေသူများစမ်းသပ်ကြည့်

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြတယ်
မောင်အေးကြူ (ပိပွား)

လှည့်လည်

ရွှင်လန်းကြစေဖို့



ဒီဇင်ဘာလတွင် ငွေကြေးသောက ကင်းစွာဖြင့် လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်း ဝေဆာနိုင်ကြစေရန်အတွက်...

● **မိသားစုသိဖွား(မတ်လ ၂၁ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်းမွေးသူ)တို့သည်** သြဇာညွန့်(၅)ညွန့်၊ သပြေ(၅)ညွန့်၊ ခရေညွန့်(၃)ညွန့်နှင့် သောက်တော်ရေ (၃)ခွက်တို့ဖြင့် လူအများပူဇော်သည့် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်၌ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ကပ်လှူပါ။

● **ပြီသားရာသီဖွား(ဧပြီလ ၂၁ ရက်မှ မေလ ၂၀ ရက်အတွင်းမွေးသူ)တို့သည်** ဝံပယ်(၇)ပွင့်၊ စွယ်တော်ညွန့်(၇)ညွန့်၊ လောက်သေရွက်(၇)ညွန့်၊ ဖယောင်းတိုင် (၅)တိုင်တို့ဖြင့် တနင်္လာနေ့တွင် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

● **မေထုန်ရာသီဖွား(မေလ ၂၁ရက်မှ ဇွန်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည်** ဒေါ်နုပန်း(၁၀)ခက် သို့မဟုတ် ပိတောက်ညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ သင်္ဘောသီးစိတ်(၁၀)စိတ်၊ အုန်းရွက်(၁၀)ရွက်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၇)ပန်းကန်တို့ကို သောကြာနေ့တွင် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

● **ကရကင်္ဂရာသီဖွား(ဇွန်လ ၂၁ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည်** သစ်တော်သီး(၅)လုံး၊ လိမ္မော်သီး(၅)လုံး၊ ယပ်တောင်(၇)လက်တို့ကို အင်ဖက်တွင် ထည့်၍ သောကြာနေ့တွင် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

● **သီဟိုဠ်ရာသီဖွား(ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်မှ သြဂုတ်လ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည်** ပြောင်းဖူး သို့မဟုတ် ပြောင်းဖြင့် လုပ်သောမုန့်(၃)ခု၊ ကောက်ညှင်းပေါင်း(၃)ပန်းကန်၊ သီဟိုဠ်ညွန့်(၃)ညွန့်နှင့်

သောက်တော်ရေ (၅)ခွက်တို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

● **ကန်ရာသီဖွား(သြဂုတ်လ ၂၂ ရက်မှ စက်တင်ဘာလ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည်** ကောက်ညှင်းထုပ် (၆)ထုပ်၊ သီဟိုဠ်ညွန့်(၆)ညွန့်၊ ထန်းလျက်(၆)ခဲ၊ ဖယောင်းတိုင်(၃)တိုင်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့၌ အများကိုးကွယ်သည့် စေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

● **တူရာသီဖွား(စက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၂၂ရက်အတွင်း)မွေးသူတို့သည်** စနေနေ့၌ သီဟိုဠ်စေ့ဆန်(၈)စေ့၊ သရက်သီး(၈)စိတ်၊ နာနတ်သီး (၈)စိတ်နှင့် ဆွမ်းထမင်း (၆)ပန်းကန်တို့ကို အများကိုးကွယ်သည့် ဘုရားစေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

● **မြိစ္ဆာရာသီဖွား (အောက်တိုဘာလ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည်** ရွက်လှပန်း(၂)ခက်၊ ကုံကော်ညွန့်(၂)ညွန့်၊ သပြေ(၂)ခက်၊ ယပ်တောင်(၉)လက်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

● **ခနုရာသီဖွား (နိုဝင်ဘာလ ၂၂ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည်** သကြား(၁)ပန်းကန်၊ အုန်းသီးဆန် (၁)ပန်းကန်၊ ကောက်ညှင်းပေါင်း (၁)ပန်းကန်၊ သောက်တော်ရေ (၂)ခွက်တို့ကို ကြာသပတေးနေ့တွင် စေတီ

တစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

● **မကာရရာသီဖွား(ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည်** အုန်းရွက်(၄)ခက်၊ ကုံကော်ညွန့် (၄)ညွန့်၊ ဆီးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ဖယောင်းတိုင် (၁)တိုင်တို့ဖြင့် အင်္ဂါနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

● **ကုံရာသီဖွား (ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည်** ကောက်ညွန့်(၆)ညွန့်၊ ဥသွပ်ညွန့် (၆)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ(၆)ညွန့်၊ ဆွမ်းထမင်း (၄)ပန်းကန်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌ အများပူဇော်သည့် စေတီတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

● **မိန်ရာသီဖွား (ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ ရက်မှ မတ်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည်** သီဟိုဠ်ညွန့်(၃)ညွန့်၊ နှင်းသီပန်း(၃)ပွင့်၊ ပိတောက်ညွန့်(၃)ညွန့်၊ ယပ်တောင်(၆)လက်တို့ကို စနေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

ငွေကြေးလာဘ်လာဘများ ဝေဆာရရှိ ပိုင်ဆိုင်နိုင်ကြပါစေ။
ထက်မင်းကျော်မွှာ



အသက္ကန်

သနပ်ခါးချစ်ကောင်း

တစ်နေ့သော အခါသမယတွင် ကျွန်တော့်နေအိမ်သို့ ကိုသန်းဇော်ဦး (ခ)ကိုဖြူကြီးဆိုသူ ရောက်လာလေသည်။

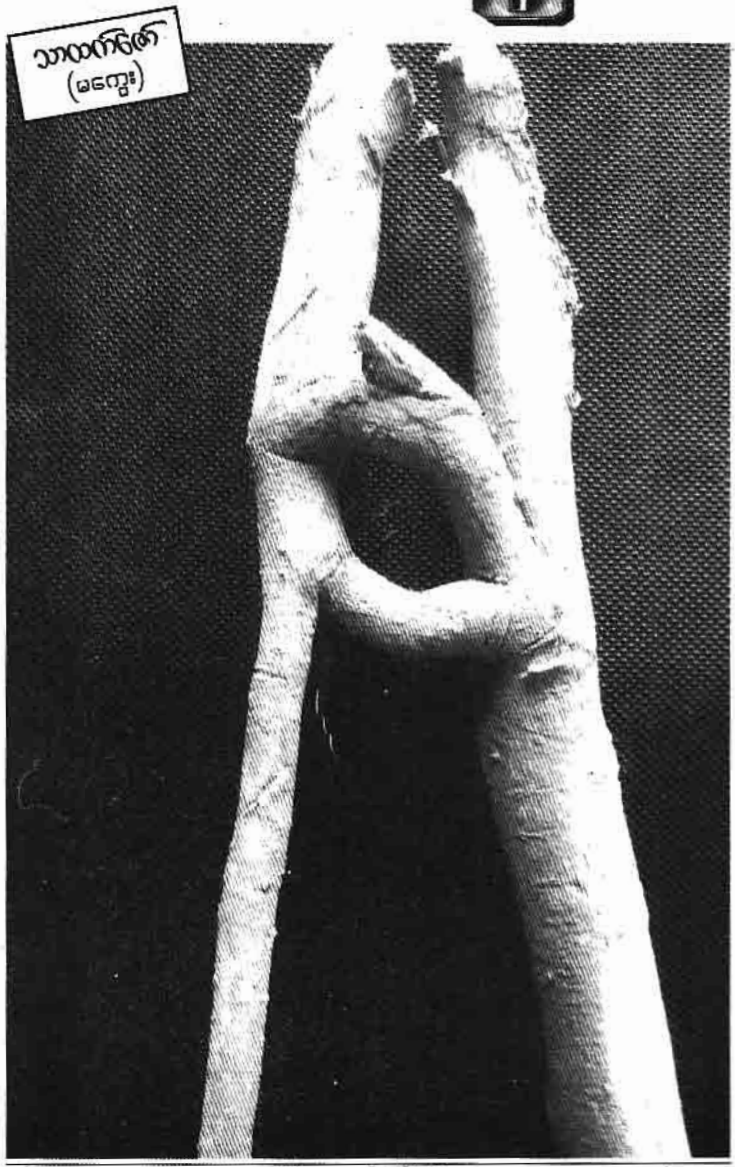
သူသည် ချောက်မြို့သားဖြစ်၏။ ကျွန်တော် ရေးသားသော ဂန္ထီရပစ္စည်းများအကြောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို လစဉ် ဖတ်မှတ်ရာမှ သိရှိခဲ့ရပုံ အစပြုပြီး မြင်ကွန်းမြို့သို့ ဘုရားဖူးခရီး ယခုကဲ့သို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြလာသည်။

ထို ကိုဖြူကြီးသည် နာမည်နှင့်လိုက်အောင် အသားအရေ ဖြူဖွေးပြီး ရှည်ရှည်လှပကာလည်း ခုံညားပြေပြစ်လှ သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူသည် စာပေဗဟုသုတလည်း အတော်ကလေး တီးမိခေါက်မိ ရှိလှသူဖြစ်၏။

ကိုဖြူကြီး ရောက်လာချိန်သည် သင်္ကြန်ရုံးပိတ်ရက်ကာလ ဖြစ်သဖြင့် မြင်ကွန်းဒေသရှိ ရှင်အဖွဲ့ဂေါဏဂူ၊ လောကသိပ္ပံ၊ အလိုတော်ပေါက်ဘုရားသုံးဆူ၊ ရွှေနတ်မောက်၊ ရွှေနန်းပေါက်အစရှိသော အထင်ကရ နေရာများသို့ ကျွန်တော် လိုက်လံ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့၏။

ကိုဖြူကြီးသည် ကျွန်တော့်ကို ပြုံးပြုံးကြိုးကြည့်ရင်း ကျေးဇူးတွေ တစ်လှေကြီး တင်နေလေတော့သည်။

သူ တစ်ပတ်ကြာ ကျွန်တော့်အိမ်တွင် တည်းခိုပြီး ဘုရားအစုံ ဖူးခဲ့ပေသည်။ ပြန်ခါနီးရက် ရောက်သောအခါ



◆ အသက္ကန်သစ်ကွင်း

သူ့မှာ အသင့်ပါလာသော အဝတ်စုံ၊ ကြိုးအိတ်ကြိုးထဲကနေ ဂန္ထီရပစ္စည်းဆန်းတစ်ခုကို ထုတ်ယူရင်း...

'ကျွန်တော့်ကို အခုလို လိုလေသေးမရှိ ကျေးဇူးအပ်ပါပြီ ဘုရားနဲ့ ဖူးဆော်ခွင့်ရအောင် ပို့ဆောင်ပေးခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးကို

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၁

www.burmeseclassic.com



◆ အနီးကပ်မြင်ထွေရစဉ်

◆ ကျောဘက်အနီးကပ်မြင်ကွင်း

ဒီတစ်သက် မပေ့နိုင်တော့ပါဘူး။ ဒီကျော့ဖူးကို တံပြန်တဲ့အနေနဲ့ ဟောဒီ သနပ်ခါးသစ်ကွင်းလေးကို လက်ခံပေးပါဆရာ' ဟု ပြောဆိုလာလေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က... 'ဂမ္ဘီရသမားကို ဂမ္ဘီရပစ္စည်း လက်ဆောင်ပေးနေပါလားဗျာ၊ ပြောပြစမ်းပါဦးဗျာ၊ ခင်ဗျားရဲ့ သနပ်ခါးသစ်ကွင်းရဲ့ အစွမ်းသတ္တိတွေ'

ဟု စကားအစ ဖော်ပေးလိုက်သည်။ ထိုအခါ ကိုဖြူကြီးက... 'ဒီသနပ်ခါးသစ်ကွင်းကို ဗေဒင်ဆရာတစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို ယတြာချေခိုင်းခဲ့ရာကနေ ရခဲ့တာလို့ ပြောရလိမ့်မယ်ထင်တယ် ဆရာ။

ဒီလိုပါ ဆရာ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ၂၀၁၃-၁၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း:

၂၀၁၄ ခုနှစ်တွေတုန်းက ကျွန်တော့် ကံဇာတာက တအား ညံ့ခဲ့တယ်။ ဇလပံသမျှ ကြံစည်သမျှ အလွဲလွဲ အချော်ချော်တွေချည်း ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ကျန်းမာရေးလဲ ညံ့ခဲ့သလို ဆေးရုံ ဆေးခန်းလဲ ရောက်ခဲ့ရတယ်။

ဒါနဲ့ပဲ ဗေဒင်သွားမေးမိတယ် ဆိုပါတော့။ ဗေဒင်ဆရာက ကျွန်တော့် ကံဇာတာ မြင့်မားစေဖို့အတွက် အခြား အခြား ယတြာတွေနဲ့အတူ ကံဆင့် ကံမြှင့် ယတြာပါ ပူးတွဲ လုပ်ခိုင်းခဲ့တယ်။

ဆိုလိုတာက ရေကန်တစ်ကန်ကို သွားပြီး ကန်တူးဖော်တဲ့ အလုပ် သက်စေ့ထက် တစ်ခေါက် ပိုလုပ်ရတာပါ။

ဒီအခါမှာ နွေရာသီမို့ ကန်ထရေမရှိဘဲ ပတ်ကြားအက်ကြီးတွေ ဖြစ်နေတာကြောင့် အတော်ကြီးစား တူးဆွခဲ့ရတယ်။ ဒီလိုတူးရင်း ကန်နဲ့ ကမ်းပါးအစပ်မှာ ပေါက်နေတဲ့ သနပ်ခါးသစ်ငုတ်တို တစ်ခုကို အမှတ်မထင် (မသိဘဲ) ဂေါ်ပြားနဲ့ တူးဆွသွားတယ်။

တူးလို့ တစ်ပေနီးနီးရောက်တော့ အသာအယာပဲ သနပ်ခါးမြစ်ဆုံနဲ့ ရလိုက်တယ်။ အသေအချာ ကျွန်တော် ကြည့်မိတော့ သနပ်ခါးမြစ်ဆုံက အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ(A)ပုံသဏ္ဍာန် ထူးဆန်းခြားခြား ဖြစ်နေတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။

ဒါနဲ့ ပုံမပျက်အောင် အသေးအမွှား

www.burmeseclassic.com

နန်းသင်းကျပ်

မောင်ယုန်
(အင်းတော်)

မိန့်

စာရေးသူ ယခု ရေးသား တင်ပြမည့် ဂါထာမှာ နန်းသင်းကျပ်ဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤ ဂါထာကို နားနောင် ဆရာတော် ဦးကလျာဏ၏ လက်ရေး မှ မှတ်စုစာအုပ်ထဲမှ ရေးသား ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော် ဦးကလျာဏမှာ စာရေးသူ ယခု စာရေးသားနေစဉ်တွင် မရှိတော့ပါ။ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူ သွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး မည်သည့် စာပေထဲမှ ရသည်ကိုလည်း မေး၍ မရတော့ပါ။ ဆရာတော်ကြီး၏ မူရင်းလက်ရေး နှုမ့် ကူးယူဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ဂါထာမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

- တောတောနန နတောတော
တောန ဟန နဟ နဟော
တဟာ မတေ တေမ ဟတာ
နနတေဟိ ဟိတေနန။
- ဝေဒိယာကု ကုသာဒိဝေ
ဒိယသာတ တသာယဒိ
သာသာမိကု ကုမိသာယာ
ကုတကုတု ဘုကုတကု။
- ဒေဝိကာနိ နိကာဝါဒေ
ထိဒိကာသု သုကာဒိဝါ
ကာကာရော ဘရေကာကာ
နိသုတယံ ယံတသုနိ။
- ဩောင်း နမော ဗုဒ္ဓိယ။
ယတ ဗုဒ္ဓ မောန ဩောင်း
ပုဒိအာ အာဒိပု။

အနက်
ဝေဒါသာ၊ ရန်အပေါင်းတို့သည်။
ကု၊ ဝေးသောအရပ်၌။ ဝေ၊ စင်စစ်။
ကုသာဒါ၊ ပျောက်ပျက်စေကုန်သတည်း။

ယသာ၊ အခြံအရံ အကျော်အစော
တို့သည်။ ဒါတာ၊ လျှင်စွဖြစ်စေသတည်း။
တသာ၊ ကောင်းသော ပရိက္ခရာတို့
သည်။ ယဒါ၊ အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံစေ
သတည်း။

သာသာ၊ ကြီးသောဘုန်းတန်ခိုး
အသရေတို့သည်။ ဒီကု၊ လျင်မြန်စွာ
ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ကုမိ၊ ကောင်းသော
အကြံအစည်တို့သည်။ သာသာ၊
ကောင်းစွာ ပြည့်စုံစေသတည်း။

ကုတ၊ ကောင်းသောလတ်လတ်
တို့သည်။ ကုဘု၊ မပျောက်မပျက်
ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဘုကု၊ ကောင်း
သောစီးပွားတို့သည်။ တကု၊ ရောက်စေ
သတည်း။

(တို့မြန်ဟတ်ရွတ်စဉ် ၁၈၃-၁၈၄မှ)

ဒေဝိကာနိ၊ ဒေ-ဒေဝ ဒေဝေန၊
နတ်တကာတို့ထက် မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိ
နတ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဝါ ဝါနသဒါတာယ၊ ဝါနဟု ဆိုအပ်
သော။ ကာ-ကာမတဏှာယ၊ ကာမ
တဏှာမှ။ နိ-နိက္ခမိ၊ ထွက်မြောက်
တော်မူ၏။

(နိကာဝါဒေ-အထက်က အတိုင်း
ပင်။)

ဝါဒိကာသု- ကာ- ကာမဒီနပံ၊
ကာမ စသောအပြစ်ကို။ သု-သုဋ္ဌ၊
ကောင်းစွာ။ ဒိ-ဒိသုဒ္ဓါ၊ မြင်၍။ ဝါ-
ဝါတိ၊ စွန့်၏။



(သုကာဒိဝါ၊
အထက်ကအနက်
အတိုင်း။)

ကာကာရော၊ ကာ-ကုစ္ဆတေ၊
စက်ဆုပ်ဖွယ်ကုန်သော။ ကာ-ကာမ
သဒါတေ၊ ကာမဟု ဆိုအပ်ကုန်
သော။ ရေ-အရေ၊ ရန်သူတို့ကို။
ဘ-ဘဂ္ဂိ၊ ချိုးဖျက်တော်မူပြီ။

(ဘရေကာကာ- အထက်က
အနက်အတိုင်း။)

နိသုဘယံ၊ ဘယံ၊ ဘေးအပေါင်း
မှ။ သု-သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ နိ-
နိက္ခမိ၊ ထွက်မြောက်မူ၏။

(ဤအနက်ကား ကြံစဉ် ပေးခြင်း
ဖြစ်၏။)

ဩောင်း၊ အန္တရာယ် ကင်းပါစေ
သတည်း။ ဗုဒ္ဓိယ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
နမော၊ ရိုခိုးပါ၏။

(ယဝံဗုဒ္ဓမောနဩောင်း၊ အနက်
အထက်ကအတိုင်းပင်။)

ပု-ပုဗ္ဗေနိဝါသာနဿတိ အဘိညာဉ်။
ဒိ-ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်။
အာ-အသဝက္ခယဉာဏ်။

(နက္ခတ္တရာဇင်္ဂါခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ မဂ္ဂဇင်း၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး ဦးစံတင့် (စတုနိကာယကောဝိဒ၊ ဝိနယဓမ္မာ ဓမ္မာစရိယ)မှ ပါဠိအနက် ပြန်ဆိုပေးပါသည်။)



ဆရာတော်ကြီးသည် ဤ နဖူးသင်း ကျစ်ဂါထာအဆုံး၌ အကျိုးပြုပုံကို လည်း ဆက်ရေးထားပါသည်။

တစ်နေ့(၃)ကြိမ်ရွတ်ပါက ပညာရ မည်။ ပညာအတွက် အကျိုးဖြစ်မည်။ (၈)လရွတ်သော် လူတို့၏ စိတ်ကြံသမျှ သိ၏။ တစ်နှစ်ရွတ်သော် ဘုန်းကျက် သရေ အာဏာကြီးမည်။

ခရီးသွားသော်၊ နေရာက ထသော် ရွတ်ပါက ဘေးရန်ကင်းသည်။ တော မှာ အိပ်ရသော် ကျောက်ခဲ(၄)လုံးကို အထက်ပါဂါထာနှင့် တစ်လုံး(၇)ခါမန်း ၍လေးမျက်နှာမှာထား၊ ကျောက်ခဲချင်း တည့်အောင်ထား။ ရန်သူမဝင်နိုင်။

အိမ်၌ အသုံးပြုလျှင် အိမ်လေး ထောင့် အရှေ့မြောက်၊ တောင်၊ အနောက်တောင်၊ အနောက်မြောက် အရပ်တို့၌ မြှုပ်၊ ရန်ဟူသမျှ မဝင်ဝံ့။

မြွေကိုက်လျှင် ရေကို(၇)ခါမန်း၍ တိုက်။ ကိုက် ရာနေရာတွင် ပင့်နိုင်၍ချူ။ အဆိပ်ပြေ၏။ လက်ကို(၇)ခါမန်းပြီး လျှင် သက်ငယ်ကို လက်သည်းနှင့်ခပ်၊ နားမှ ပန်း၊ နတ်ရဲရှိသည့် သစ်ပင် ကိုသွား နတ်ပြေး၏။ ဆီကို(၇)ခါမန်း ၍လူး၊ ဘုန်းကျက်သရေတက်၏။

သင်္ကြန်အကြတ်နေ့၌ လည်း ကောင်း၊ နေလ ကြတ်သောနေ့ တစ်ရက် ရက်ကြာသော် ဖယောင်းကို ဆီနှင့် ချက်ပြီးလျှင် ဘုရားရှေ့မှာဂါထာ ကို တစ်ထောင်စုတ်၊ နှုတ်ခမ်းသုတ် စကားပြော၊ ရာဇသဗ္ဗသျှိုကောင်း၏။

သူနာ ယောင်ယမ်းသော် ရေကို (၇)ခါမန်း၍တိုက်၊ ပျောက်၏။ နား

မှာပန်သော (သစ်ရွက်ကို တစ်ထောင် စုတ်) သေနတ် လက်နက်လွဲသည်။ လက်မကို တစ်ထောင်စုတ်၍ ငှက် ရှိန်း ပြီး၏။

မိုးကြိုးပစ် ကျွဲချိုကို ဂါထာပတ်၍ရုံ ဘုရားသိမ်တွင် တစ်ထောင်စုတ်၊ အမြောက်၊ စိန်ပြောင်းလွဲ၏။ ဂါထာကို လေးလုံးတစ်ပုဒ် လက်ဖွဲ့ထိုး၍ ဂါထာ အတိုင်း တစ်ထောင်စုတ်။ သဗ္ဗရာဇာ အပါး(၃၀)ပြီး၏။

ဆရာတော်၏ မှတ်စုပါ အချက် အလက်အတိုင်း တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ စာရေးသူ နေ့စဉ်ရွတ်ပြီး ခရီး သွားလျှင် အမြဲရွတ်ပါသည်။ အကျိုး သွားကို တင်ပြလိုပါသည်။

စာရေးသူသည် ကျောင်းအုပ် ဆရာမကြီးဒေါ်မေမေသန်း(ဒဂုံမြောက် အ.ထ.က)သို့ ပြောင်းသွားသူနှင့်အတူ ဒေါ်ခင်နှင်းဦး(အောင်လံ လယ် အုပ်)နှင့် အင်းတော် အ.ထ.ကမှ လယ်ပြ ဆရာမ ဒေါ်တင်တင်မြင့်လည်း ပါပြီး ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် ဗန်းမောက် အ.ထ.ကသို့ ကြီးကြပ်ရေးမှူးအဖြစ် အခြေခံပညာ အထက်တန်းစာမေးပွဲတွင် ထမ်းဆောင် ရမည့် ဒေါ်မေမေသန်းနှင့်အတူ ဒိုင်နာ ကားလေးဖြင့် အင်းတော်မှ ဗန်းမောက် သို့ လာခဲ့ကြပါသည်။

ဗန်းမောက်မြို့ မြန်နွာရပ်ကွက်မှ ဗန်းမောက်အ.ထ.ကသို့ လာခဲ့ရာ မြောင်းကူးတံတား ပေ(၃၀)ခန့်ကို ဖြတ်

ရာ နောက်မှ လူတစ်ယောက် အော် သော်လည်း စက်သံကြောင့် မကြားဘဲ စာရေးသူတို့ စီးနင်းပါလာသည့် ဒိုင်နာ ကားလေးမှာ တံတားအတက်မို့ ကုန်း အတက်ခပ်ပြေပြေ တံတားအလွန် လည်း ကားရောက် နောက်ဘီးအလွတ် တွင် လက်တန်းပါ ဆ.လ.က တံတား မှာ ဝုန်းခနဲ ပြိုကျပြီး မြောင်းတစ်ဖက် သို့ စောင်းကျသွားပါသည်။

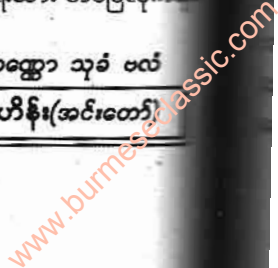
မြောင်း၏ အနက်မှာ (၁၀)ပေခန့် နက်ပါမည်။ စာရေးသူတို့ အံ့ဩစွာ လှည့်အကြည့်တွင် နောက်မှ လူသည် လည်းကောင်း၊ ခရီးသည်တစ်ဦး ဆင်း လိုက်သည့်နေရာ၌ အိမ်တစ်အိမ်က လူလည်း ခရီးသည်အား ကြိုပြီး ပြော ပြသည်မှာ ယမန်နေ့ည၌ ကားတစ်စီး ဖြတ်သွားရာ တံတားကျိုးသွားပြီး ကန့် သွားသည့်တံတားကို မူလအတိုင်း ဟန် မပျက်ထား၍ မဖြတ်ရန် လှမ်းအော် သော်လည်း ကား၏ စက်အရှိန်ကြောင့် မရပ်နိုင်သည့်ပြင် စက်သံကြောင့် မကြားရ၍ ဖြတ်ခဲ့မိပါသည်။

သို့သော် ကံကောင်းထောက်မရှား ဘေးဒုက္ခ မဖြစ်ခဲ့ပါ။ အကယ်၍ စာရေး သူတို့ ကားသာ စောင်းမောက်သွား လျှင် ဒုက္ခဖြစ်မည် အမှန်တွေ့ကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူမှာ ဆိုင်ကယ်စီးလျှင် လည်း အမြဲရွတ်ပြီး ခရီးသွားလျှင် လည်း အမြဲရွတ်ဖတ်သဖြင့် ယနေ့ထိ ဝမ်းကြွေးမပါ၍လားမသိ။ ဘေးဒုက္ခ မကြုံတွေ့ခဲ့ရပါ။

စာဖတ်သူများလည်း ယုံကြည်ထူး ရွတ်ဆို ပွားများကြပါ။ စေတနာ မေတ္တာဖြင့် ရေးသား တင်ပြလိုက်မိ ကြောင်း...

အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ
မောင်ဗဟိန်း(အင်းတော်)



လောကီပညာ လိုက်စားကြသော
အရာအသီးသီးတို့သည် အကြောင်း
အရာဆိုင်ပါက ပညာချင်း ဖလှယ်တတ်
ကြပါသည်။

ထိုသို့ ပညာဖလှယ်ရာ၌ မိမိတို့
အတိအကျထားပြီး ကိုယ်တွေ့မှန်
အရာသော ပညာများသာ ပေးမည်ဖြစ်
ပြီး မမှန်မကန် လီဆယ်ပေးမိပါက
အမှတ်တရကျမ်းထားသော ပညာများ
အောက်ပျက်၍ အစိစိခဲ၍ မကျွတ်
တမ်း ခံရပါစေသားဟု သစ္စာဆိုပြီး
ပညာဖလှယ်ကြလေ့ ရှိသည်။

အထူးသဖြင့် ပညာရပ်သည်
အရေးသူ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားသို့
အောက်ရှိစဉ် ဆရာတစ်ဦးနှင့် ဆုံတွေ့
အမှု ရရှိခဲ့သော မေတ္တာထမင်းမှော်
နှင့်နည်းဖြစ်သည်။ မှော်ဆိုသည်မှာ
အိမ်သိမ်းခြင်းဟူ၍ အဓိပ္ပါယ်ရပါ
သည်။ သီလ၊ သမာဓိကို အခြေခံပြီး
ပညာစဉ်ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်
ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဤမေတ္တာထမင်း မှော်သွင်းရာ၌
အပြစ်မရှိ အကျိုးသာ ရှိသောကြောင့်
အများသူငါ လေ့လာသိရှိစေရန်
အားပြုခြင်းဖြစ်သည်။

အချို့သော လောကီမှော်သွင်းရာ၌
အကျိုးထက် အပြစ်သာ ရှိစေသော
ကြောင့် ရေးသားဖော်ပြခြင်း မပြုဘဲ
အနည်းကိုသာ ရေးသားလိုက်ရပေ
သည်။ (ဥပမာ-ဥပကတစ္ဆေ မှော်သွင်း
ခြင်း၊ လေ့ပြေကြောင်မှော်သွင်းနည်း
အခြေခံ...)

ဤထမင်းမှော်ကို အောင်မြင်ပါက
အလှူလှူခင် ပေါများခြင်း၊ သူတစ်ပါး
အား မကောင်းမကြံစည်နိုင်ခြင်း၊
အသိအာဘာ ပေါ်ကြွယ်ခြင်း၊
အသိအာဘာတော်စောင့် နတ်မင်းများက
အသိအာဘာ အစောင့်ကို ရရှိရခြင်း။



မေတ္တာထမင်း

မှော်သွင်းနည်း

စုန်းနတ်အပေါင်းက မိမိကို ကြည်ညို
လာပြီး အနှောင့်အယှက် မပြုရုံမက
ကူညီစောင့်ရှောက်လာခြင်း စသော
အကျိုးတရားများပင်မက လူပင်မဆို
ထားဘိ ရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းသော
သားရဲတိရစ္ဆာန် နာနာဘာဝအပေါင်း
တို့သည် ချစ်ခင်လေးမြတ်လာခြင်း...
မေတ္တာရှေ့ထားပြီး ပြောဆိုသည်
များကို လိုက်နာလာကြခြင်း၊ သူတစ်ပါး
တို့၏ စိတ်အကြံအစည်နှင့်တကွ
ရှေ့နောက်ဖြစ်စဉ်များကို သိမြင်လာ
ခြင်း စသော အကျိုးတရားများကို
ရရှိလာနိုင်သည်။

စာရေးသူနှင့် ပညာချင်း ဖလှယ်ခဲ့
သော ထိုဆရာ၏ သြဇာအာဏာ
ကြီးမားခြင်း၊ လာဘ်လာဘ အထူး
ကြွယ်ဝခြင်း၊ သူတစ်ပါးတို့၏ စိတ်
အကြံအစည်ကို ကြိုသိနေခြင်းတို့ကို
ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် မေတ္တာထမင်း

မှော်၏အစွမ်းကို ကိုယ်တွေ့ သိရှိခဲ့ရ
သည်။

ထိုဆရာ၏ ပြောပြချက်အရ ဤ
မှော်အောင်ခဲ့ပါက စိတ်နှလုံးသည်
နူးညံ့သိမ်မွေ့လာ၏။ သို့သော် အချိန်
ကာလတစ်ခုသို့ ရောက်သောအခါ
မှော်အစွမ်းသည် မှေးမှိန်သွားတတ်
သည်။ ထို့ကြောင့် (၆)လတစ်ခါ မှော်
ကို ထပ်မံ သွင်းပေးရသည်။

ထိုသို့မဟုတ်ပါက မှော်အစွမ်းသည်
တစ်စတစ်စ ပျောက်ကွယ်သွားတတ်
သည်။ မှော်သတ္တိ ပျောက်ပြယ်တတ်
သည်မှာ မည်မျှကြာမှဟူ၍ အတိ
အကျ မခန့်မှန်းနိုင်ပေ။ မိမိ၏ သီလ၊
သမာဓိ၊ သစ္စာပေါ် မူတည်နေပေ
သည်။

မှော်အစွမ်း ပြယ်၊မပြယ်ကို သိရှိရန်
အရင်က မိမိပြောဆိုသည်များ မှန်ကန်
သော်လည်း ထိုအချိန်တွင် မမှန်တော့

ခြင်း၊ မိမိအား လေးစားသူများမှ မကြည်ညို မလေးစား ဖြစ်လာခြင်း၊ လာဘ်လာဘ ရှားပါးလာခြင်း၊ ရွတ်ဆို နေကျ ဂါထာမန္တန် သုတ်ပရိတ်တော် များ ရွတ်ဆိုရန် ပျင်းရိလာခြင်း၊ စိတ်ဓာတ် ခက်ထန်မာကြောလာခြင်း၊ အလွယ်တကူ ဒေါသထွက်တတ်လာ ခြင်း စသည့် အချက်များ ကြုံလာပါက မှော်အစွမ်း ပြယ်သည်ကို သိရှိနိုင်ပြီး ထပ်မံ မှော်သွင်းပေးရသည်။

သစ္စာမရှိသူများနှင့် အာရုံ(၅)ပါး လွန်ကျူးသူတို့မှာ အချိန်ကြာကြာ မှော်အစွမ်းကို မခံစားရချေ။

ဤမှော်ကို သွင်းရာ၌ (၄၅)ရက် တိတိ ရက်မပျက်စေဘဲ လုပ်ရသည်။ အကယ်၍ ရက်ပျက်သွားပါက အစမှ တစ်ဖန်ပြန်ပြီး ပြုလုပ်ရသည်။ တစ်နေရာ၊ တစ်ကျောင်းတည်း၊ တစ်အိမ်တည်းမှာပင် ပြုလုပ်ရသည်။ နေရာပြောင်းလွဲပြုလုပ်ခြင်း၊ ညအိပ် ညနေ ခရီးထွက်ခြင်း မပြုရပေ။

သတိပြုရန်မှာ မှော်ရက်မပြည့်မီ အတွင်း အဖျက်အဆီးများ ပေါ်လာ တတ်သည်။ အဖျက်အဆီး ဆိုရာ၌ ကြောက်လန့်ဖွယ်ရာများ မဟုတ်ပေ။ မှော်သောက်ပျက်ရန် အကြောင်းကိစ္စ များ ကြုံဖန်ပေါ်လာတတ်သည်။

မည်သို့ဖြစ်စေကာမူ လိမ္မာပါးနပ်စွာ ရှောင်ရှား၍ မလျှော့သော ဖွဲ့ လုံ့လ၊ ဝီရိယဖြင့် စနစ်တကျ ဆောင်ရွက်ပါက မုချအောင်မြင်နိုင်ပေသည်။ ရက်ပြည့် ခါနီးတွင် ပိုပြီး ပျက်တတ်သည်ကို အထူးသတိပြုပါလေ။

စာရေးသူကိုယ်တိုင်ပင် (၃)ကြိမ် (၃)ခါသွင်းရာ (၃)ခါစလုံးပင် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ပျက်ရ လေသည်။ ယနေ့တိုင် ထပ်မံ မသွင်း ဖြစ်တော့ပေ။

မေတ္တာထမင်းမှော်ဆိုသည်အတိုင်း မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ မေတ္တသုတ်ကို ရှေးဆရာကြီးများက မှော်အဖြစ် စီရင် ထားခြင်းဖြစ်သည်။ မေတ္တသုတ်ပရိတ် တော်ကား အလိုလိုကပင် နတ်လူ အများ၏ ချစ်ခြင်းခံရသော ဘုရားရှင် ၏ နှုတ်ကပါဠိတော် ဖြစ်ပေရာ ယခု ကဲ့သို့ လောကီပညာဖြင့် တွဲဖက်၍ စီရင်ထားရာ၌ အဘယ်မျှလောက် အစွမ်းထက်မည်ကို ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပါ တော့အံ့။

အစီအရင်က မေတ္တသုတ်ကို မိမိ စားမည့် ထမင်းအား မန်းပြီး စားရ သောကြောင့် လွယ်ကူသည်ဟု ပေါ့ပေါ့ တန်တန် မထားဘဲ အလေးဂရုပြုပါ ရန် တိုက်တွန်းလိုက်ရပါသည်။ စီရင် နည်း စီရင်ဟန် စနစ်ကျမှသာ အကျိုး ကျေးဇူး ခံစားရမည်ဖြစ်သည်။

မှော်ပညာ စတင် သွင်းမည့်နေ့တွင် ရေမိုးချို၊ သန့်ပြန့်သောဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ပြီး ကန်တော့ပွဲကို ဘုရားမှာ တင်လှူရမည်။ ဘုရားရှင်အား ကပ်လှူပူဇော်ပြီး အောက်တွင် ဖော်ပြ ထားသော မှော်သွင်းသစ္စာဆိုခြင်းကို ရွတ်ဆိုပြီး ကန်တော့ပွဲအား လှူရ မည်။

ထို့နောက် ဘုရားရှိခိုး၊ သီလယူ သောအခါ (၈)ပါးသီလ ခံယူရမည်။ မေတ္တာပို့ အမျှဝေပြီး မှော်သွင်းတန်ခိုး ခံခြင်း ရွတ်ဆိုရမည်။ ထမင်းစားခါနီး တွင် မိမိစားမည့် ထမင်းပန်းကန်ကို မြတ်စွာဘုရားအား ကပ်လှူ၍ ထို ထမင်းပန်းကန်ကို မေတ္တသုတ်ပရိတ် တော်ဖြင့် (၇)ခေါက်တိတိ မန်းပြီး စားရမည်။

ထမင်းစားချိန် မည်သူနှင့်မျှ စကား မပြောရ။ ဆီ၊ ဆားနှင့် အသီးအနှံသာ စားရမည်။ သက်သတ်လွတ်ဖြစ်သည်။

ထမင်းမှာ တစ်ဖွဲတည်း ပတ္တပိုး ဖြစ်ရမည်။

ထိုသို့ ပရိတ်တော်နှင့် (၇)ခေါက် မန်းပြီး စားခါနီးတွင် မှော်သွင်းတန်ခိုး ကို (၁)ခေါက်ရွတ်ပြီးမှ စားရမည်။ မှော်သွင်းနေသည့် (၄၅)ရက် အခြား မည်သည့်အစာမှ မစား ရေ၊ ရေခွေးနှင့် ဆေးဝါးများ သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ဥပုသ် စောင့်ထားသည့်အတွက် နေလွဲဥပုစာ မသုံးဆောင်ရပါ။ ဥပု နှင့်မဆန့်ကျင်သော အစာကိုသာ စားသောက်နိုင်ပါသည်။ (၉)ရက် ထန်းလျက်၊ စတုမဂ္ဂအစရှိသည်တို့ အဓိကကတော့ နေ့စဉ် နံနက်နှင့်ညဉ့် မေတ္တသုတ် (၇)ခေါက်စီ ရွတ်ဖတ် မေတ္တာပွားများရမည်။

နေ့စဉ် နံနက်အိပ်ရာထ မျက်နှာ သောအခါ ပထမဦးဆုံး ရွတ်ဖတ် မေတ္တသုတ်(၇)ခေါက် ရွတ်ဖတ် မျက်နှာသစ်ရမည်။

ရေချိုးသောအခါလည်း ထမင်း ဆုံး ခပ်သောရေကို ထိုကဲ့သို့ ရွတ် ဖတ်ပြီးမှ ရေချိုးခြင်းအမှု ပြုရမည်။

အထူးမှတ်ရန်မှာ မည်သည့်နေ့ ရပ်မဆို စနစ်မကျပါက မအောင်မြင် နိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် အမှာအတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာကျင့်ကြံ အောင်မြင်နိုင်ပါသည်။

ထမင်းစားခါနီးတိုင်း မှော်သွင်း တန်ခိုးခံကို ရွတ်ဆိုစားသောက်သည့် မေ့လျော့ပြီး မရွတ်ဆိုမိပါက မှော်ပျက် တတ်သည်။ နေ့စဉ်အတိုင်း (၄၅)ရက်တိတိ လုပ်ရမည်။

ဤကား မေတ္တာထမင်းမှော် သွင်း နည်းပင် ဖြစ်သည်။ လောကီလိုလှ လူအများတို့ လေ့လာကျင့်ကြံ ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။



အောက်တွင် မှော်စံတင်သွင်းသည်
နှင့်တွင် ဘုရားရှင်အား ကန်တော့ပွဲ
သူခါနီး ရွတ်ဆိုရမည့် မှော်သွင်းသစ္စာ
ဆိုရမည့် စကားနှင့် ထမင်းစားတိုင်း
သတ္တသတ်(၇)ခေါက်ရွတ်ပြီး ရွတ်ဆို
မည့် မှော်သွင်းတန်ခိုးခံကို ဖော်ပြ
ပုံတင်ပါသည်။

မှော်သွင်းသစ္စာဆိုခြင်းကို စတင်
မည့်နေ့တွင်သာ ရွတ်ဆိုရပြီး မှော်သွင်း
တန်ခိုးခံကိုတော့ မှော်စဉ် (၄၅)ရက်လုံး
ထမင်းစားချိန်တိုင်း ရွတ်ဆိုရပါသည်။
အင်္ဂုလ်၌ မရသလို မေ့ပြီး မရွတ်မိ
နည်း မရပါ။

မှော်သွင်းသစ္စာဆိုရန်

သတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊ ဩကာသ
သောကတည်းဟူသော လောကသုံးပါးတို့
တွင် သိကြားနတ်ဗြဟ္မာ လူတိရစ္ဆာန်မဂ္ဂေး
အယုတ်အလတ် အမြတ်မဆို ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း
အိုအို ချောင်းချောင်း သွားသတ္တ အယုတ်ရ
သော လောကသန်း တရားမင်းဘုရား...
ထည့်တော် ဦး/မောင်/ဒေါ်/မ...၊
နွေးသား/သမီးသည် ရှေ့တော်မှောက်
ဆီ လျှောက်ထားပန်ဆင် ရှစ်အပ်သော
အိမ်တို့ကို ကိုးကွယ်ပြီးလျှင် နတ်ကြီး
ဆီပေါင်းတို့ထံ ပန်ကြားပသွေ ဒေဝဩသဝ
အဖြစ် ပတ္တရာထမင်းမှော်ကို သွင်းနှံပါ
မည်

ဤသို့ ကိုယ်တော်မြတ်အား လျှောက်ထား
မည့်နေ့မှစ၍ ဗုဒ္ဓိ ဓမ္မာ သံဃာ ဟူသည်
ဤသို့မည်ကို အသက်ရှိသမျှ နေ့ညပပြတ်
ကိုးကွယ်ပါမည်။ ဝုရုန်စံပြာ အရာနှစ်ဖော်
သောနတ်တော်ကိုလည်း ကြည်ညိုပသွေ
အထိုကြပသော မေရုရာဇေ ယဟာ
အထူးသခင် ဘုရင်ဒေဝိန္ဒာ စတု
သဘာပါလာ ဒေဝါရက္ခ ဘုမ္မာတရား
အစုံအညီ သူရဿတီ ဒေဝီအကုန်
အညီအလယ် နတ်မြတ်နတ်ကြီးတို့အား



လည်း ဟိုဝါကြားပေါင်းဖက် အသက်ရှည်
သမျှ ပုညအဖို့ကို ပချီစေ့ဝပါမည်။
အကျွန်ုပ်အား သနားသည့်အကြောင်း
အောက်မေ့တော်မူ၍ အလှူခံတော်မူပါ
ဘုရား။ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ဂုဏ်တော်
ကျေးဇူး နတ်ကြီးနတ်ပျူတို့ထံ စက်အာန
တော်ခံ၍ ထံတော်ရှေ့ပါး မှော်စာများကို
စားသောက်ပါမည်။

အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး မဆုံး
သမျှ ဒေဝဩသဝ စသည်အများ ဆေးမင်း
များနှင့် သွင်းထားအတတ် ဝိဇ္ဇာပျိုးအပေါင်း
တို့သည်လည်း အစွန်ရှည်စွာ လိုရာဆန္ဒ
ရှိသမျှကို ကမ္မဗိဒ္ဓိ နှလုံးရှိကာ ပြီးစီးလေ
အောင် ဘုန်းတော်ရောင်ဖြင့် ကယ်တော်
မူပါဘုရား။

ဤသို့ ဒေဝဩသဝဆေးမြတ် နှံအပ်မကွာ
ဆိုသစ္စာနှင့် ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်အား
ကြောင့် နတ်များချီစဉ် နေတိုင်းတင့်လျက်
ကိုယ်နှင့်ကြံရေး မနေးလျှင်စွာ သူပေးလာ
လည်း နားမှာတပ်သိ ပြောလာဘိ၍ ရှိတိုင်း
အမှန် မကျန်မကြွင်း လှပပင်းတို့ ပြုခြင်းကို
လျှင် နှံ့သိမြင်သည် ဖြစ်စေသော်...

အကျင့်အကျပ် ဥဒါန္တနုရယ် စိတ်ဝယ်
လိုရာက အောက်ထက်တွင်းပြင် ထွက်ဝင်
နိုင်သား ရုပ်ထားရပ်လဲ ပြုပြင်နိုင်စွာ
ခရီးကွာလည်း နီးလာစေ တထွေတိပု
ပယောဂပျိုး အကျိုးနည်းအောင် ဝါ့ကို

ဆောင်လည်း နတ်ကောင်းနတ်မြတ် တန်ရှပ်
ဝါ့ရှေ့ ကျေးမြေလုလု ထောင်းထုသတ်ပတ်
နှင့်ချထုတ်လျက် အယုတ်တမာ ရန်တကာ
လည်း ကာစေသော်...

ရတနာသုံးဦး ဖူးလည်းမကွာ ဆိုသစ္စာနှင့်
ဝိဇ္ဇာအထူး ကြံကျေးဇူးကို နတ်ပျိုးဒေဝ
ဝယ်ဝနှင့် စတုလောကပါလာ ယဟာဇိသန်း
တန်ခိုးလှုံပျော် ဂေါ်ရဝိန္ဒ စသည်အညီ
သူရဿတီ ဒေဝီအပေါင်း အောင်ဆုလောင်း
၍ ကျိုးကြောင်ချင်းသာ ယဟာကို မချာနေ
တိုင်း ပစေသော်...

စတုလောက ဒေဝအုပ်ချုပ် ရဲရဲဗြဟ္မာ
မြို့ရွာနိဂမဇနပဒေ ရေမြေတောတောင်
နတ်စောင်နတ်ပ ရှိသမျှကို ဝါလျှင်တကာ
ဇောမကြာ ရောက်ကြလာသည် ဝါမှာယခု
ဝါအမျှကို သာရလည်းဆို လွန်ကြည်ညို၍
ဝါ့ကိုချစ်ခင် ဝါလျှင်ဆိုထား ဝါစကားကို
ထောင်နားမသွေ နာကြစေသည် ဖြစ်စေ
သော်။

ဩောင်း နမော ဗုဒ္ဓါ နဘာဝေန သဗ္ဗထိဒ္ဓိ
ဘဝန္တုမေ ဩောင်း နမော ဓမ္မာ နဘာဝေန
သဗ္ဗထိဒ္ဓိ ဘဝန္တုမေ ဩောင်း နမော
သံဃာ နဘာဝေန သဗ္ဗထိဒ္ဓိ ဘဝန္တုမေ
သွာဟယ်ယျ သွာဟံဟံ ။

မှော်သွင်းတန်ခိုးခံ

အစိန္တေယျ ဘုရားတန်ခိုးတော်
အစိန္တေယျ အပ္ပမေယျ ကျေးဇူးတော်
အစုံ ဂုဏ်တော်အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်
ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည့်နောက် ကိုယ်
တော်မြတ် ဟောကြားတော်မူသော
တရားတော်မြတ်ကို အမှီပြု၍ ရုပ်တု
တော် ဆင်းတုတော် ပုထိုးတော်
ကိုယ်စားတော် ရည်မှတ်၍ ကိုးကွယ်ပါ
သည်ဘုရား...

ယခု အစိန္တေယျ သဗ္ဗညုမြတ်စွာ
ဘုရား ဟောတော်မူသော တရားတော်



မြတ်ကို အမှီပြု၍ သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရား ကျောင်းတော်၊ စေတီတော်၊ ရုပ်တုတော်၊ ဆင်းတုတော်၊ ဓာတ်တော်၊ မွေတော်၊ ဦးခေါင်းတော်တို့ကို ပဏာမ လုပ်ဆောင် ကိုးကွယ်ပါသည်ဘုရား...

အစိန္တေယျ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို အမှီပြု၍ ဆရာအရှင် မြတ်တို့၏ ပညာတော်ကို အလွန် ချစ်ခင်လေးမြတ်အပ်သည် ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်ကိုယ်၌ သွင်းအပ်သည့် အတိုင်း အစိန္တေယျ မြတ်စွာဘုရား တန်ခိုးတော်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကိုယ်၌ စွဲကပ်ဝင်ရောက်သည် ဖြစ်ပါစေ ဘုရား...

အစိန္တေယျ ဘုရားတန်ခိုးတော် ကြောင့် ပညာတော်သည် အကျွန်ုပ် ကိုယ်၌ စွဲကပ်ဝင်ရောက်သည် မှန်လျှင် လည်း မနောနုလုံး၌ ဝင်စွဲတုန်လှုပ်၍ တန်ခိုးတော်ဖြင့် ပြသည်ဖြစ်ပါစေ သော် အစိန္တေယျဘုရားတန်ခိုးတော်...

ယခု အကျွန်ုပ်ကိုယ်၌ ဆရာအရှင် မြတ်၏ ပညာတော်သည် စွဲကပ်ဝင် ရောက်လျှင်လည်း အစိန္တေယျသဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားတန်ခိုးတော် ပညာတော် ကြောင့် ဤစကြဝဠာ အတွင်းတွင် ရှိသော ခုနစ်ရက်သားသမီး၊ လူမျိုးစုံ၊ နတ်မျိုးစုံ၊ ပညာမျိုးစုံတို့ဖြင့် အကျွန်ုပ် ကိုယ်ကို ပြုလုပ်မည် ကြံလျှင်လည်း အကျွန်ုပ်ပင် မသိသော်လည်း ပညာ တော်သည် ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီး၍ အကျွန်ုပ် ကိုယ်သို့ မရောက်သည် ဖြစ်ပါစေသော် အစိန္တေယျ ဘုရားတန်ခိုးတော်...

ယခု အကျွန်ုပ်ကိုယ်၌ သွင်းအပ် သည့် ပညာတော်၏ တန်ခိုးတော် ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို မြင်မြင်သမျှ အကျွန်ုပ်အသံကို ကြားကြားသမျှ ခုနစ်ရက်သားသမီး လူနတ်ဗြဟ္မာ

၁၆၈ နက္ခတ္တရာဇ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် ပီတိသော မနဿ နုလုံးဖြင့်စိမ့်၍ ကြင်နာမေတ္တာ ဆပွား ဝမ်းထွက်သားကဲ့သို့ ချစ်ခင် လေးမြတ်သည် ဖြစ်ပါစေသော် အစိန္တေယျဘုရားတန်ခိုးတော်...

အစိန္တေယျ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား သည် မြတ်သောဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ ဒေဝပုတ္တ အစရှိသော မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူ၏။

ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၊ အာသဝက္ခယဉာဏ် ဉာဏ်တော် သုံးပါးကို ရသဖြင့် အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်တည်းဟူသော ကာလ သုံးပါး၌ဖြစ်သော အလုံးစုံသော တရားအပေါင်းတို့ကို အကြွင်းမရှိ သိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ခပ်သိမ်းကုန် သော လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်း တို့၏ မှီခိုကိုးကွယ်ရာ အဓိပတိကြီး ဖြစ်တော်မူသကဲ့သို့...

ထို့အတူ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ဤဗျူဒီပါကျွန်းအပြင်၌ ခပ်သိမ်းကုန် သော ဘေးရန်အပေါင်းတို့ကို စိတ် အလိုရှိတိုင်း အောင်မြင်သည်ဖြစ်၍ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်တည်း ဟူသော ကာလသုံးပါး၌ ကြားအပ် မြင်အပ်သော အလုံးစုံသော အရာမျိုး တို့ကို အလိုရှိတိုင်း လင်းလင်းထင်ထင် သိမြင်စွမ်းအောင် အောင်နိုင်သည် ဖြစ်စေသော်...

ခပ်သိမ်းကုန်သော ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ မှီခိုကိုးကွယ်ရာ အဓိပတိကြီး ဖြစ်တော်မူသည်ဖြစ် သော အစိန္တေယျ ဘုရားတန်ခိုးတော် အစိန္တေယျ ဘုရားတန်ခိုးတော်။ ။

အောင်မင်းကျော်
(နေလစ်ဇ္ဇာဂိုဏ်းတော်ကြီး)

စာမျက်နှာ (၁၆၂)မှ အဘဏ်

ဖြတ်ယူပြီး ဗေဒင်ဆရာဆို ပြန်သွား တယ်။ အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြလိုက် ခေါ်ဆရာ။ ဒီအခါ ဗေဒင်ဆရာ သနား ဖြစ်ဆုံကို အသေအချာကြည့်ရင်...

ဒီနေ့ ဒီအချိန်ကတော့ သဘာဝ ကြီး ဆိုနေတဲ့ သောကဏ္ဍ ကံစင်လို့ သွားတာ။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် သနားခါဆိုတာ ဟာဝယ်လား သစ်ကွင်းဆိုတာကလေး ပါ။ ဒီထော ကြီးပေါ့ ကြီးပေါ့ အသေ နေ့ သောက (၆၂) အပူထွေ ပြီးဆို ကံ စင်စင်ကနေ ရော့ သနားခါ (၆၂) သို့ (၆၂) လက်မောင်သာ ခတ်ပေး တဲ့။ ဟုတ်မှာပါ ဆရာ၊ ဒီသေ သစ်ကွင်းကို ကျွန်တော် ချပြီးတယ်။

အတွင်းမှာပဲ ငွေရေကြေးရေ၊ လူမ အတိုက်အခံ၊ အရောင်းအဝယ် သူတစ်ပါးရဲ့ ချောက်တွန်းခြင်း ကို ဖြတ်ကျော်အောင်မြင်မှု ရခဲ့တယ်။

စိတ်လက်ရွှင်ပျစွာ နေနိုင် သွား လာနိုင်လာခဲ့တယ်။ စပ်မိတုန်း နေ မယ်။ နားလည်တတ်ကျွမ်းတဲ့ သူ မီးလဲကွင်းစေတယ်။ အန္တရာယ်အကြောက် ငေးစေတယ်။ ကြီးပွားချစ် သေးစွမ်းတယ်လို့ ပြောကြသေး ဟုတ်လား ဆရာ

ဟု မေးလာလေသည်။ 'ဟုတ်တာပေါ့။ ကိုဖြူကြီးရဲ့ ကျွန် ကိုတော့ လေးစားပါတယ်။ ကျွန် ကိုဖြူကြီးကို ကူညီခဲ့တာဟာ အန္တရာ သက်မို့ ကိုဖြူကြီးရဲ့ လက်ထောက် လက်မခံပါရစေနဲ့'

'မဟုတ်တာ ဆရာရယ်၊ ကျွန် စိတ်မကောင်းအောင် မလုပ်ပါနဲ့ နော်၊ လက်ခံပါနော် ဆရာ' ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် အစော နော်(ခ)ကိုဖြူကြီး စိတ်ကျေနပ် လက်ခံယူထားလိုက်သည်။

ကျွန်တော်သည် ကိုဖြူကြီး သည် သနပ်ခါးသစ်ကွင်းကို အသေ တိုင်းတာကြည့်ရာ အလျား (၁) လက်မအနီး (၃) လက်မ ရှည် ရပေသည်။

ကြံဆောင်းပါးဖြင့် ကိုသိမ်း (ခ)ကိုဖြူကြီးကို ကျေးဇူး အထူး ပါကြောင်း မှတ်တမ်းအပ်တင် ခေမ္မာ ဟေဝ ရက္ခတ် သာဏကံစော် (၁၆၂)



၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်လွန် ကာလများ၌ မုံရွာမြို့သို့ စာပေခရီး ဆန်ခဲရာ “ချင်းတွင်းအိမ်” စာပေမှ ဆရာ မင်းဆွေနှစ်မှတစ်ဆင့် မဟာကံထူးရှင် ဦးအောင်ကြီး (ကံစမ်းမဲ ပထမဆုကြီး များ အပါအဝင် အောင်ဘလေထိဆု ကြီးများ အကြိမ်(၄၀)ကျော် ဆွတ်ခူး ရရှိပြီးသူ ဖြစ်သောကြောင့် မဟာ ကံထူးရှင်ဟု ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

အသက်(၆၀)ကျော်သည့်တိုင် လူပျို ကြီးဘဝဖြင့် မိခင်အိုကြီးကို အနီးကပ် လုပ်ကျွေးပြုစုလျက် ယခုအခါ ပေရှစ် ဆယ်၊ ပရဟိတဂေဟာမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသည်။)

ထိုမှတစ်ဆင့် မဟာလယ်တီတိုက် ဒေါ်မေအုတ်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး တော်မူသည့် အရှင်သီလာစာရ သေည်ဖြင့် စာပေအသိမိတ်ဆွေများ အဆင့်ဆင့် ပွားများခဲ့ရ၏။

အရှင်သီလာစာရက အားစိုက် အင်စိုက် ကူညီ ဆောင်ရွက်ပေးတော် မူကာ နောင်တွင်လည်း ဆရာ ဒါယကာ ရင်းနှီးစွာဖြင့် ကူညီပေးမြဲ ဖြစ်လေ သည်။ ထိုအရှင်က ဤသို့ မိန့်၏။

‘လယ်တီ ရောက်မှတော့ အရှေ့ ထယ်တီတိုက်ကိုလဲ သွားကြရအောင်’ ‘အတော်ဝေးသလား ဘုရား’

‘ဒီလိုလေ လယ်တီဆရာတော်ကြီး စတင်တောထွက်တဲ့ နေရာမှာ ဆရာ ဆော် ဗိမာန်ကြီး ဆောက်ထားတယ်။ ကြံ့ကျောင်းလို့ခေါ်တယ်။ ဗိမာန်ရဲ့ အနောက်ဘက်၊ တောင်ဘက်နဲ့ အနောက်တောင်ဘက်မှာ ဘုန်းကြီး ဆရာတော်တွေရှိတယ်။’

ဒီအစက ကျယ်လဲကျယ်ပြန့်လို့ “ဟောလယ်တီ” တိုက်လို့ ခေါ် ထယ်။ ဗိမာန်ရဲ့ အရှေ့ဘက်က ဆရာတော်ကိုတော့ “အရှေ့လယ်တီ



► ဘုရားအား သုစာတာ ခိုးဆွမ်းထက်ကပ်ဟန်

မြို့အသော်စာ

သုဇာတာ နိဆွမ်းကပ်တု၌ နိဗ္ဗာန်နည်းသုံးမျိုးနှင့်

ဘုရားနှင့် အတွက် အထူးပယ်ကြော

တိုက်” လို့ (အခု အခြေအနေပေါ့ လေ။) ခွဲခြားခေါ်ဝေါ်ကြပါတယ်’

‘ဪ... ကပ်လျက်ပေါ့။ ဒါပြင် အခု သွားကြတာပေါ့ ဘုရား’

သို့ဖြစ်၍ အရှေ့လယ်တီတိုက်သို့ သွားရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

အရှေ့လယ်တီတိုက် ဆရာတော် အရှင်ကုဏ္ဍလအား ဝင်ရောက်

ဖူးတွေ့ကြပြီးနောက် အရှင်သီလာ စာရက မိတ်ဆက်လျှောက်ထား၏။

‘နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကဆို တော့ နက္ခတ်ပညာကော သင်ဖူး သလား’

‘အခြေခံလောက်တော့ သင်ထား ပါတယ်’

‘ဂဏိတအပိုင်း ကျေသလား’

‘ဂဏိတ=တွက်ချက်ခြင်း၊ ဖလိတ =ဟောကြားခြင်း၊ သံဟိတ=အခါပေး ခြင်း သုံးပိုင်းစလုံး သင်ပုန်းကြီးအဆင့်

လောက်တော့ ရှိမယ်ထင်ပါတယ် ဘုရား’

‘ဒီလောက် မလိုပါဘူး။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်တွေ ဗဟုသုတ တိုးပွားအောင်၊ ငြီးငွေ့စရာလဲမဖြစ်အောင် “ဂဏိတ” အတွက်အချက်ကလေး စွက်ပြီး ပြော ပြမလို့ပါ။

မြတ်စွာဘုရားကို ကပ်လှူဖို့ သုဇာတာ နွားနိဆွမ်း ချက်ရာမှာ နွားနိဗ္ဗာန်နည်း(၃)မျိုး ရှိသကဲ့သို့၊ ပါဠိ ကိုထားပြီး မဂ္ဂဒေဝလင်္ကာနဲ့ လေ့လာ ကြည့်ရအောင်...

“ရဂူသာမော၊ နွယ်ချိုစော၌၊ ဘော်နှော တကွ ထောင်နွားမကို ကာလကြာညောင်း၊ စော့ကျောင်းပြီး နိကောင်းနို့ပြတ်၊ နေပစ္စက် ဝဲ၊ ခွဲဝက်ခုနစ်စာနဲ့ တစ်ကောင်ကုန်နှင့် နို့ပြန်တိုက်လျက်၊ ရှစ်ကောင်နက်မှ ယူချက် သူမှ နိနပ်ပြသော်”

(မဂ္ဂဒေဝပုဒ်ရေး-၅၆၄)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၉

ဒီတော့ နွားတစ်ထောင်နို့ကို ငါးရာ အားတိုက်၊ ငါးရာနို့ကို နှစ်ရာငါးဆယ် အားတိုက်၊ ဒီလိုအတိုင်း ခုနစ်ကိုင် ခွဲဝက်ပြီး နောက်ဆုံး ဆယ့်ခြောက် ကောင်ရဲ့ နို့ကို ရှစ်ကောင်အားတိုက်၊ အဲဒီရှစ်ကောင်ရဲ့နို့ကိုမှ ယနာနို့ဆွမ်း ချက်တယ်လို့ ဆိုတယ်။

အဋ္ဌကထာမှာ တစ်ထောင့်ငါးရာ အစနဲ့ ဆယ့်ခြောက်ရှစ်၊ အဆုံးကိုသာ ပြထားတယ်။ အသေးစိတ်မပြဘူး။

မဏ္ဍဒေဝပျို့မှာတော့ တစ်ထောင် ကနေ ရှစ်ကောင်အထိ ခုနစ်ကြိမ် ခွဲဝက်ပါဆိုပြီး အကြိမ်ကို ပြထားတယ်။ ခွဲပုံမပြဘူး။ ဒါကကော ဘယ်လိုခွဲ မလဲ။ ပြောပြပါဦး'

'တင်ပါ။ နွားမ စုပေါင်း တစ်ထောင် ကျော်ဆိုရင် (၁၀၂၄)ကောင် ရှိရပါမယ် ဘုရား။ ၁၀၂၄ ထက်ဝက် (÷၂) = ၅၁၂ = ၂၅၆ = ၁၂၈ = ၆၄ = ၃၂ = ၁၆ = ၈။

• ခုနစ်ကြိမ်မှာ (၈)ကောင် ရပါမယ်။ တစ်ထောင် အတိအကျဆိုရင်တော့ ခွဲလို့ မရပါဘုရား'

'အေး... အဋ္ဌကထာအရ နွားမ တစ်ထောင်လို့သာ ဆိုပါတယ်။ ဒါကို ခွဲနည်း သုံးမျိုး တွေ့ရတယ်'

ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်မှ...

'သဟဿဂါနိံ ပုဏ္ဏသိံ ကတ္တ တိက္ကတ္တံ ဘဝိတ္တာ ဘန္တေ အဋ္ဌဂါနိံ ယရ ရသံ ဒုဟိတ္တာ'

ဟူသော သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ နှင့်ညီစွာ ဖိနတ္ထပကာသနိကျမ်း(၂၉) ၌ ပြထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိမှတ်ရ ပေသည်။

ယင်းနောက်တွင် ဆရာတော်ကြီး အရှင်ကုဏ္ဍလက သူ ရေးသားပြုစု တော်မူသည့် ၂၀၀၁ ခုနှစ် ဗုဒ္ဓစာပေ ပထမဆုရ ဗဟုသုတလင်းရောင်ခြည် မဟာသုတဒီပနိကျမ်း ပထမတွဲနှင့် ဒုတိယတွဲ နှစ်အုပ်စလုံးကို ရက်ရော ၁၇၀ နာရီမျှ ရောင်းခြင်းဖြစ်သည်။

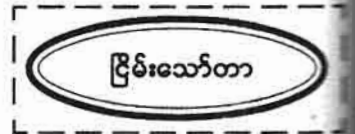
စွာ စွန့်လှူပေးတော်မူလေသည်။
ကျေးဇူးပြုဆုများ၏ ထိုကား အရ ကျောက်တိုင်က ကောဇာသတ္တုကန် ရှစ်နှစ်၏ သိုက်ဝင်ပြန် ယိုယွင်းပျက်စီးရာ တွင်း၊ ခဲဗွယ်ထောင့်၌ ရှိခဲ့၍ အရာသာတို့ကို ဘုရားရှင်ကား ဆက် ကပ်လှူဒါနခြင်းဖြင့် အကြီးအညီ ထားနိုင်၍ ဝိပဿနာများ စာသုံး၍ ကျင့်သော အလှူဒါနဂုဏ်တို့ သည်ဟု ဆိုကြ၏။

ဥပမာ-၁၃၇၇ ခုနှစ် ÷ ၇ = (စားလဒ်မလို) ၅ ကြွင်း၏။

	၂	
	အဓိပတိ	
၄	၀	၃
အထွန်း	သိုက်	ရာမ
၁	၅	၆
မရဏ	ဘဂ	ပုတိ
၅-ကြွင်း မဟာဘုတ်		

သိုက်ဝင်ပြိုဟ်ကား စနေဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ယခု ၁၃၇၇ ခုနှစ်တွင် ဘုရားရှင်အား "နို့" ဆွမ်း ဆက်ကပ် ခြင်းဖြင့် "သိုက်ဖွား နို့ကံစား၍ မကုန်" ဆိုသည့်အတိုင်း အကြံအစည် အောင်၍ လာဘ်လာဘ ပေါများစေ သည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်လေရာ နို့ဆွမ်း ဆက်ကပ် လေ့ရှိသော ဤနှစ်တွင် နို့ဆွမ်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဗဟုသုတ တိုးပွားစေရန် ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ပြင် နာနတ်သီးကိုလည်း မကြာခဏ ဘုရား ရှင်အား ကပ်လှူပူဇော်နိုင်ပါသည်။



ပထမနည်း(မင်္ဂလာဏ္ဍလဝတ္ထု)

၁။	နွားမ ၁၀၀၀ မှ	၅၀၀	သို့တိုက်
၂။	၅၀၀ မှ	၂၅၀	
၃။	၂၅၀ မှ	၁၂၅	
၄။	၁၂၅ ကို (၆၄)နှင့်(၆၄)နှစ်ခုတွဲ၊ (၆၄)ကိုပယ်	၁၂၅ မှ ၆၄	သို့တိုက်
၅။	၆၄ မှ	၃၂	
၆။	၃၂ မှ	၁၆	
၇။	၁၆ မှ	၈	

ဒုတိယနည်း(မုံတိုင်ပင်ဆရာတော်၏ သုံးပုံအိပ်ထောင့်ကျမ်း)

၁။	၁၀၀၀ မှ	၅၀၀
၂။	၅၀၀ မှ	၂၅၀
၃။	၂၅၀ မှ	၁၂၅
၄။	၁၂၅ ကို (၆၂)(တစ်ကောင်ချန်ခွဲ)	
၅။	၆၂ မှ	၃၂(၃၁ တွင် ချန်ခဲ့သော (၁)ထည့်ပေါင်း၍ ၃၂ ဖြစ်၏)
၆။	၃၂ မှ	၁၆
၇။	၁၆ မှ	၈

တတိယနည်း(ဖိနတ္ထပကာသနိကျမ်း)

၁။	၁၀၀၀	ကို	ငါးစုပြု၍	လေးစု(၈၀၀)၏နို့ကို တစ်စု(၂၀၀)အားတိုက်၏။
၂။	၂၀၀	ကို	ငါးစုပြု၍	(၁၆၀)၏နို့ကို (၄၀)အား တိုက်၏။
၃။	၄၀	ကို	ငါးစုပြု၍	(၃၂)၏နို့ကို (၈)အား တိုက်၏။

အာရုံ နှစ်ဖက် (၁)

ထူးခြားသော သံဃာတော်မြတ် နှစ်ပါးပါ။ ကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းလှ ပါ၏။ သက်တော် ကြီးလှပါပြီ။ ဗုဒ္ဓ၏ သက်တော်(၈၀-နှစ်)ထက်ပင် ကြီးနေ ပါပြီ။

သို့သော် ပြည်တွင်းပြည်ပ သာသနာ ဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေဆဲပါ။ ခန္ဓာဝန် ကို မငဲ့ကွက်ပါ။ စွဲကပ်နေသော ရောဂါ ကို လျစ်လျူရှုနေ၏။ သံဃာတော်မြတ် ၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ် တို့ စာရေးသူ ပူဇော်လိုလှပါ၏။ စာဖြင့် ရေးသားဂုဏ်ပြုလိုပါ၏။ စာဖတ်သူ များ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ပွားဖို့ပါ။

သို့သော် မဝံ့မရဲဖြစ်ရသည်။ စာရေး သူ၏ ဉာဏ်တစ်စိုက်ဖြင့် မမီနိုင်သော အကြောင်းအရာမျိုးပါ။ မသိနိုင်သော အကြောင်းအရာတွေက များလှစွာပါ။ ရေးသားခြင်းကို မပြုပဲပါ။ မျိုသိပ်ခဲ့ ပါ၏။

နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာပါပြီ။ ရေးသားလိုသော ဆန္ဒက ရင်နှင့် အပြည့်ပါ။ ဆန္ဒက ကြီးမားလာပါပြီ။ ရေးချလိုက်ပါပြီ။ ဆန္ဒရှိသူများ သံဃာ တော်မြတ်ကို ရှာဖွေနိုင်ကြပါစေ။ အရေးချစ်ခင်သူများ မြင်မြတ်သော အရေး ရကြပါစေ။ အကျိုးများကြပါ စေ။ မေတ္တာဖြင့် ဝေငှလိုက်ပါသည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ အမရပူရ မြို့နယ်၊ (...)ရွာ၊ (...)ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးနေသော ကျောင်းထိုင် ဘုန်းကြီးလေးမှာ သက်တော်(၃၀) ဆက်၊ ဝါတော်(၁၁)ဝါမျှသာ ရှိပါ သေးသည်။ ကိုရင်ငယ်ဘဝမှ ပရိယတ္တိ စာပေ သင်ကြားခဲ့၏။ ပခုက္ကူမြို့တို့

ဒေါ်လှနုဝိစိတ္တ (B.Sc, H.G.P, Dip.Ed)

တွင် စာဝါများ လိုက်ခဲ့၏။

ရဟန်း(၃၀)ဝါ တွင် နိကာယ် သမုဒ္ဒရာကြီးမှာ ကူးတတ်အောင် စာဝါများ လိုက်ခဲ့၏။

အသက်(၃၀)ကျော်၊

ရွာ(...)ကျောင်းတွင် ကျောင်းထိုင် ဘုန်းကြီး ဖြစ်နေပါပြီ။ ကိုရင်၊ ဦးပွင်း များကို စာပေပို့ချနေ၏။

ရွာဘုန်းကြီးလေး ဝိနည်းတော်ကို ရိုသေစွာ လိုက်နာ၏။ ရွှေကျင်ဂိုဏ်း ကြီး၏ အစဉ်အလာကို ရိုသေစွာ လိုက်နာ၏။ ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်း သော အပြောအဆိုရှိ၏။ ကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းသော ကိုယ်အမူအရာရှိ၏။ အနေအထိုင်ကောင်း၏။ ဒကာ၊ ဒကာမများက ကြည်ညိုကြ၏။

'ဘုန်းကြီးလေးက ကြည်ညိုစရာပါ။ ကျောင်းသစ်လှူပယ်' ကျောင်းသစ်လှူသူ ပေါ်လာ၏။ ကျောင်းဒကာမက...

'ဘုန်းကြီးလေးက သပိတ်နဲ့ပဲ ဆွမ်းစား တာ၊ သပိတ် ဟောင်းနှမ်းနေပြီ၊ အင်းဝမှာ သပိတ်သွားမှာပယ်၊ လှူပယ်' ဒကာမကြီးသည် ရွာမှ ခြေကျင် သွားသည်။ အင်းဝရောက်သည်ထိ ခြေကျင်သွားသည်။ သပိတ်မှာသည်။ သပိတ်လှူသည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ



ကြာအောင် သုံးစွဲခဲ့ရသည်။

(ကျောင်းဒကာမ၊ သပိတ်ဒကာမ ကြီးသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာ သောအခါ ဘုန်းကြီးလေးဘဝမှ ဘုန်းတော်ကြီး ဖြစ်လာသော သံဃာ တော်မြတ်ကို ကျောင်းလှူပါသည်။ မန္တလေးမြို့၊ ပြည်ကြီးတံခွန်မြို့နယ်၊ မဟာ(...)တိုက်တွင် (...)ရတနာ ကျောင်း လှူခဲ့ပါသည်။

ဒကာမကြီး လှူခဲ့သော လှူဒါန်း မှုများစွာပါ။ ဒကာမကြီး အိုမင်းလှ ပါပြီ။ သားသမီးမြေးမြစ်အထိ ဆက်လက်လှူနေဆဲပါ။)

ရွာဘုန်းကြီးလေး၏ ငယ်ဆရာ နှစ်ပါးကို သွားရောက် ကန်တော့စဉ်က အဖြစ်အပျက်ပါ။ သွားလေရာ နေရာ များသို့ ရွာဘုန်းကြီးလေး သပိတ်လွယ် သွားလေ့ရှိ၏။ လေးလေးမြတ်မြတ် နေရာတွင် သပိတ်ကို ထားလေ့ရှိ၏။

သပိတ်ကို ရွှေမှာချထားပြီး ငယ်ဆရာ နှစ်ပါးကို လေးလေးမြတ်မြတ် ကန်တော့ ၏။ တစ်ပါးသော ဆရာတော်က...

'နေရာတကာ သပိတ်တလွယ်လွယ်နဲ့ တာပုံထွင်နေတာလဲ ပန်းကန်ဖွန်းနဲ့ ဆွမ်းဘုဉ်းကြတဲ့ခေတ်ပျံ သပိတ်ခေတ် မဟုတ်ဘူး'

အသံမာမာနှင့်မိန့်၏။ ရွှာဘုန်းကြီး လေးက...

'တပည့်တော် မှားသွားတယ်ဆိုရင် ခွင့်လွှတ်ပါဘုရား၊ တောင်းပန်ပါတယ် ဘုရား'

လက်အုပ်ချီပြီး ရိုဂိုကျိုးကျိုး လေသံ တိုးတိုးဖြင့် တောင်းပန်ရှာ၏။ မျက်နှာ ငယ်လေးနှင့်ပါ။ ခေါင်းကို ငုံ့လျှိုး၍ နေပါ၏။ အခြားသော ဆရာတော်က မူ...

'တို့များ ဘုရားရှင်တော်က သပိတ်ဖြင့် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူခဲ့တာပါ။ သံဃာတော် များကလဲ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတာ သပိတ်ဖြင့် ဘုဉ်းပေးခဲ့တာပါ။ သပိတ်ကို အလေးထား တော်မူခဲ့ကြတာပါ။ ဓူတင်အမှတ်(၆) ပတ္တပိုက်ဓူတင်ဆောင် သံဃာဆိုတာ နှစ်ခု ပြောက်ခွက်ကိုပု မသုံးတာ။ သပိတ်ကိုပဲ အလေးထားရတာပါ။

သပိတ်ဖြင့် ဘုဉ်းတာ ပုံစံထွင်တာ မဟုတ် ပါကွယ်။ ပန်းကန်ဖွန်း သုံးပြီး ဘုဉ်းနေတဲ့ တို့များက မှားတာပါ။ တို့များကသာ ဘုရား စကား နားမထောင်တာပါ။ ဟိုဘုန်းကြီး ပြောတာ သည်းခံပါကွယ် တပည့်ရယ်' ဟု လေသံအေးအေးဖြင့် ပြောရှာ ၏။

ချက်ချင်းပင် လေသံမာသော ဆရာတော်က...

'တပည့်ရယ် အပြစ်တင်တာ သည်းခံပါ ကွယ်။ တို့များက ခေတ်ကို လိုက်မိပါတယ်။ တို့များ မှားတာပါ'

ဟု လေသံပျော့ပျော့ဖြင့် ပြောရှာ

၏။ ရွှာဘုန်းကြီးလေးမှာ ဆရာနှစ်ပါးကို အကြိမ်ကြိမ် ကန်တော့၏။ လေးလေး မြတ်မြတ် ကန်တော့၏။ ကိုယ့်အပြစ် ကိုယ်ဝန်ခံသော ဆရာသူတော်ကောင်း ကြီးများကို လေးလေးစားစား ဖြစ်ရ သည်။ ကန်တော့၍ မဝပါ။ ဘဝတာ တစ်လျှောက်လုံး သတိတရပါ။

ဝိနည်းဗိုရ်လွန်းသည်ဟု ရွှာဘုန်း ကြီးလေးကို အပြစ်မြင်ခဲ့ကြသူများ ရှိခဲ့ပါ၏။ ရွှာဘုန်းကြီးလေး သင်္ကန်း (၃)ထည်ပဲ သုံးဆောင်ခြင်း ကိစ္စမျိုးကို အပြစ်တင်သူ ရှိခဲ့ပါ၏။ ညနေပိုင်း ရေခွေးကြမ်း မသောက်သော ကိစ္စမျိုး နားမလည်သူ ရှိခဲ့ပါ၏။

ဘုန်းကြီးပျံ၌ ပွဲလမ်းသဘင်မပါ ရေး ရွှာဘုန်းကြီးလေးက ပြောဆိုလျှင် အပြစ်မြင်ခဲ့ကြ၏။ ဘုရားပွဲတော်ကို ချဲ့ကားခြင်း မပြုရေးတို့တွင် ရွှာဘုန်း ကြီးလေးက ပြောဆိုလျှင် အပြစ်မြင် ခဲ့ကြ၏။ ပြဿနာရှာချင်ကြ၏။ ရွှာ ဘုန်းကြီးလေးက အစစ အရာရာ အလျှော့ပေးခဲ့၏။ သည်းခံခဲ့ပါ၏။

ရွှာဘုန်းကြီးလေး သက်တော်(၃၃) နှစ်တွင် ရောဂါမျိုးစုံခံစားရ၏။ သွေးတိုး ရောဂါ ခေါင်းတွင် သားရေကွင်းကြီး ဖြင့် ချည်ထား၊ တုပ်ထား၊ တင်းထား သကဲ့သို့ပါ။ နှလုံးရောဂါ ရင်ထဲမှာ အောင့် မောဟိုက် အသက်ရှူမဝ အသက်ထွက်သွားမည် ကဲ့သို့ပါ။ ကျောက်ကပ်ရောဂါ အောင့်နာ အထိ မခံနိုင်အောင် နာ၏။

ဆီးချိုရောဂါ ဆီးက ပုပ်လှသည်။ ဆီးသွားထားလျှင် ပုရွက်ဆိတ်က အံ့ကု နေသည်။ ဖြစ်သောရောဂါများက သေ နိုင်သော ရောဂါမျိုးတွေပါ။ ခန္ဓာကိုယ် က ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း မြင့်မြင့် မားမား၊ တောင့်တောင့်တင်းတင်း၊

ပြည့်ပြည့်ဖြိုးဖြိုး၊ ခုံခုံညားညား၊ ဥပင် ရုပ်က ကောင်းကောင်း။

ရောဂါဖြစ်နေသူလို့ မထင်ရ။ ရောဂါ မျိုးစုံ ဖြစ်နေသည်။ ကိုယ်ပင်ပန်း၏။ စိတ်ဆင်းရဲ၏။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ မချမ်းသာ။ ရွှာဘုန်းကြီးလေး လူ လောကမှာ မနေချင်တော့ သေရသော် မျှ ဩော်...ကောင်း၏။

'အားကြီးလေး အသက်(၄၀)ကို မကျော် နိုင်ဘူးပျ'

ဗေဒင်ဆရာများက ဟောကြား ရွှာဘုန်းကြီးလေးအတွက် ဗေဒင်ပေး သော ဒကာ၊ ဒကာမတို့မှာ စိတ်အား ငယ်ကြ၏။ စိတ်ဆင်းရဲကြ၏။ မန္တလေး မြို့က ဘုန်းကြီးတစ်ပါး။ လက္ခဏာ ပညာရှင်ပါ။ အသက်တော်(၆၀)ကျော် ရှိပါပြီ။ ရွှာဘုန်းကြီးလေးနှင့် ကျွမ်းကျင် ၏။ ရောဂါမျိုးစုံ ခံစားနေရသည်။ လည်း သိ၏။

တစ်နေရာတွင် ခဏတဖြုတ် လေ ဆိုခိုက် လက္ခဏာကျွမ်းသော ဘုန်းကြီး က အမှတ်မထင် ရွှာဘုန်းကြီးလေးက လက်ဖဝါးကို ကြည့်၏။

'ကိုယ်တော် အသက်(၄၀)မကျော်နိုင်ဘဲ ဟောရွှင်သုတ်တော် နာနာရွတ်ဖျ' ဘုန်းကြီးလေးကို မေတ္တာရွှေထက် သတိပေးရှာ၏။

ရွှာဘုန်းကြီးလေး ဟောရွှင်သုတ် တော် အခေါက်ခေါက်အခါခါ ရွတ်ဆို အစဉ်အမြဲရွတ်၏။ ဘေးမဲ့ကန်တွေထဲ ပါးအရှင်များလွှတ်၏။ အခေါက်ခေါက် အခါခါ လွှတ်၏။ ကုသိုလ်ရသော ဟူသော စိတ်ဖြင့် လွှတ်နေခြင်း မဟာကလေးအရှင်များ လွှတ်၏။ မတွက်နိုင်တော့။ ကုသိုလ်ရသော ဟူသော စိတ်ဖြင့် လွှတ်နေခြင်း

ရွှာဘုန်းကြီးလေး၏ ကုသိုလ်ရသော လည်း ကုသိုလ်ရနေကြ၏။



စကလေးဖိုး ပေးလှူနေရသည့် အတွက်ပါ။ ရွာဘုန်းကြီးလေးက ငွေ ညှပ်မှုကုန်သည်ကို မသိပါ။ (ငွေကြေး နှိပ်ဆောင်ခြင်း မပြုပါ။) ငွေပေးရ သည့် ဒကာများ သိပါမည်။

ဗုဒ္ဓဟောကြားခဲ့သော “ဘုရား ဆေး၊ နွားသေး”ကို သောက်၏။ သားငါးရှောင်သည်။ သက်လွတ် ဘုဉ်း ပေး၏။ ရွာဘုန်းကြီးလေး၏ စိတ်ထဲ တွင် “ငါသေတော့မှာပဲ။ မသေခင် ထရားပါမှ” တရားရှာဖို့ သိနေ၏။

စာချဆရာတော် အဘိဇေမဟာရဋ္ဌ ဂုဇ ဦးသန္တရ၏ စာဝါကို သတိရလာ ၏။ ပခုက္ကူဆရာတော်ကြီး(သက်တော် -ဆေကျော်)ထံ ကိုရင်လေးဘဝ(၁၈- နှစ်အရွယ်)က စာဝါလိုက်ခဲ့ရ၏။ ဆရာတော်ကြီးက ဝိနည်းငါးကျမ်း စာဝါချပေးခဲ့၏။

ပါရာဇိကပါဠိတော် တတိယ ချောဇိကအဖွင့် “အယံ ဝိခေါဘိက္ခဝေ အာနာပါနဿတိ သမာဓိ...”ကို စာချပေးခဲ့၏။ ပါဠိရော မြန်မာပြန်ပါ ဝေရိုက်သင် ကြားပေး၏။

‘မောင်ပွင့်တို့ မောင်ကိုရင်တို့ ပါဠိရော မြန်မာပြန်ပါ အောင်ကျက်ကြကွယ် ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် သာဓကိယယ် ဒီနေရာ ရရှိကံပဲ့ အသက်ကြီးရင် ဒီနည်းနဲ့ နေရာမှာ’ ဆရာတော်ကြီး အထူးသင်ကြားခဲ့ ၏။

စာသင်သားဘဝက စာရအောင် သာ ကျက်ခဲ့၏။ အလေးအနက်မရှိလှ။ အထူးဂရုစိုက်ခဲ့။ ရွာဘုန်းကြီးလေး သေပေါက်သေဝ ရောက်နေပါပြီ။ သို့ကည်မှုသဒ္ဒါက ထက်သန်လာပါပြီ။ ဗျာန်ကို မမျှော်မှန်းပါ။ “သေသွားခဲ့ သော် ရင်းစားမရှုံးစေရ” ဟု သဘော ဖြစ်မိ၏။ အာနာပါနနည်းဖြင့် တရားရှာ ခဲ့တော့မည်။



တပေါင်းလဆန်းစ။ ခြေတံရှည် ကျောင်းသစ်လေးတွင် ရွာဘုန်းကြီး လေး သီတင်းသုံးသည်။ မူလကျောင်း အိုကြီးနှင့် တွဲလျက်ပါ။ ညနေ(၅:၀၀) နာရီ ရွာဘုန်းကြီးလေး ကျောင်းသစ် လေးတွင်ရှိနေသည်။ ကျောင်းမှ တံခါး များကို ပိတ်လိုက်သည်။ ပြတင်းတံခါး ကို ဖွင့်ထားသည်။ ပြတင်းတံခါးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ထိုင်လိုက်သည်။ တောင်ဘက်ကို မျက်နှာမူပြီး ထိုင်နေ ခြင်းပါ။

တင်ပျဉ်ခွေထိုင်ပြီး လက်နှစ်ဖက်ကို ချမ်းသာစွာထားသည်။ ကျောရိုးလေး ကို ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်ထားသည်။ ဝင်လေထွက်လေကို ထပ်ထပ်ရှူ သည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်း စပါပြီ။

လေကိုပဲ မိအောင်ရှူသည်။ အတန် ကြာလျှင် လေမိရင် အေးခနဲ ဖြစ်လာ ၏။ အေးမှန်း သိသိပြီး ငြိမ်ကျလာ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာမှ နာကျင်မှုတွေက မခံမရပ် နိုင်။ အရိုးတွေ ကွဲမတတ်။ အကြော တွေပြတ်မတတ် နာတာ အောင့်ထား သည်။ တောင့်ထားသည်။ သည်းခံနေ ၏။ ပြင်ဖို့စိတ်မကူး။ လေပဲမိအောင် ရှူနေ၏။

မှတ်၍မိလေ ကောင်းလေဖြစ်၏။

ကောင်းလေ တည်ငြိမ်လေ။ ညနေ (၆:၀၀)နာရီတီးသံ ကြားရ၏။ လေက မှတ်၍ ကောင်းလှ၏။ နာကျင်မှုလည်း ရှိနေ၏။ ပြင်ဖို့ စိတ်မကူး။ ဆက်မှတ် နေ၏။

အချိန် တော်တော်ကြာသောအခါ နာကျင်မှုတွေ ပျောက်သွား၏။ ကိုယ် ဆင်းရဲတွေ ပျောက်သွား၏။ စိမ့်စိမ့် မျက်ရည်တွေ ကျလာ၏။ ကိုယ်လုံး ကလေးက အပေါ်ကို ကြွတက်လာ၏။ ကြွကြွလာ၏။ ငြိမ်ခနဲ ဖြစ်လာ၏။ သိမ့်ခနဲဖြစ်လာ၏။ ဆင်းရဲမှုမရှိ။ ချမ်းသာမှုတွေ တွေ့ရ၏။ တရား အရသာ ခံစားရ၏။ တရားအရသာ ထူးလှ၏။

ဗုဒ္ဓတရားသည် ကောင်းလှပါ၏။ ထူးလှပါ၏။ ဗုဒ္ဓသည် အတုမဲ့ကျေးဇူး ရှင်ပါ။

(ဗုဒ္ဓက ဝိတိပါမောဇ္ဇကို အမတ ဟု တင်စားခဲ့၏။ မသေဆေးဟု ဟောခဲ့၏။ ရွာဘုန်းကြီးလေးသည် ပထမဆုံး တရားထိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ တစ်နာရီကျော်ကျော်တွင် ဝိတိခံစားရ၏။ ရွာဘုန်းကြီးလေး သည် ဝိသေသလူသားစာရင်းထဲ ပါသူ ဖြစ်ပါသည်။) ထူးခြားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ ထူးခြားသော ဂုဏ်တွေ ရှိနေတတ်ပါသည်။

ည(၇:၀၀)နာရီ ကျောင်းအိုမှ ကြေးစည်တီးပါပြီ။ ဘုရားရှိခိုးချိန်ပါ။ ရွာဘုန်းကြီးလေး မထသေးပါ။ ချမ်းသာမှုကို လိုက်နေ၏။ တရားအရှိန် ကို လိုက်နေ၏။ ကိုယ်ကို မပြင်သေးပါ။ ဘုရားရှိခိုးရန် မသွားပါ။ ဘုရားရှိခိုးပြီး ချိန် သြဝါဒ အမြဲပေး၏။ သြဝါဒပေး ရန်လည်း မသွားတော့ပါ။ ငြိမ်းနေ သော ခံစားမှုကိုသာ နှစ်သက်နေ၏။

ဗုဒ္ဓက “ကိုယ်ဆင်းရဲ စိတ်ဆင်းရဲ နုတ္တရာတော်မြတ်မြတ်စွာနင်း ၁၅၃

ချုပ်ငြိမ်းလိုသော် တရားမှတ်ပါတဲ့” ရွာဘုန်းကြီးလေး တရားမှတ်လိုက် တော့ ကိုယ်ဆင်းရဲမှု၊ စိတ်ဆင်းရဲမှုတွေ ငြိမ်းကျသွားပါပြီ။ ဗုဒ္ဓ၏ စကားကို ထောက်ခံပါပြီ။

နေ့စဉ်(နံနက်၊ နေ့ည) ရွာဘုန်းကြီး လေး တရားမှတ်သည်။ သာမူ၊ နာမူ များ ကြွချင်စိတ်မရှိ ဖြစ်လာ၏။ ငယ်ရွယ်သူ စာတတ်ပုဂ္ဂိုလ်မို့ ရွာဘုန်း ကြီးလေး ပညာကြွယ်၏။ အသံကြည် လင်၏။ အသံဩဇာကောင်း၏။ တရားဟော ကောင်း၏။

(ယခု သက်တော်ကြီးနေသော် လည်း ပညာကြွယ်တုန်းပါ။ သတိ မြဲတုန်းပါ။ အသံကြည်လင်တုန်းပါ။ အသံဩဇာကောင်းတုန်းပါ။ တရား ဟော ကောင်းတုန်းပါ။)

ရွာနီးချင်း ထေရ်ကြီးဝါကြီးများက ရွာဘုန်းကြီးလေးကို တရားဟောစေ ၏။ မငြင်းပါ။ အမြဲဟော၏။ ယခု တရားမှတ်ခြင်း အရှိန်ရလာသောအခါ စကားမပြောချင်ပါ။ တရားမဟောချင် ပါ။ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ကိုသာ အားထုတ်ချင်၏။

သက်တော်(၃၅)နှစ်တွင် (မုံရွာ) မိုးညှင်းဆရာတော်ကြီးထံ (၁၀)ရက်မျှ ဘုန်းကြီးလေး နည်းနာခံခဲ့ပါ၏။ (ကျောက်ဆည်) ဝေဘူဆရာတော်ကြီး ထံ (၁၀)ရက်မျှ ဘုန်းကြီးလေး နည်းနာ ခံခဲ့၏။ (ရန်ကုန်)မဟာစည် ဆရာ တော်ကြီးထံ၌လည်း နည်းနာခံခဲ့၏။ လေ့လာသင့်သော ထိုဆရာတော်များ ထံမှ ရွာဘုန်းကြီးလေး နည်းနာခံခဲ့၏။

ရွာဘုန်းကြီးလေး တရားသာ အား ထုတ်ချင်လာ၏။ “တောထွက်မှ ဖြစ် တော့မည်” ဟု စိတ်ထဲက ဆုံးဖြတ်၏။ သင်္ကန်း(၃)ထည်၊ သပိတ်(၁)လုံး၊ ခေါင်းရိတ်စား၊ သင်္ကန်းချုပ်အပ်၊

၁၇၄ နက္ခတ္တရာဇင်ခြင်္စာမဂ္ဂဇင်း

ခါးပန်းကြိုး၊ ရေစစ်(ပရိက္ခရာရှစ်ပါး) ယူဆောင်ပြီး တောထွက်ခဲ့၏။ ပေါ့ပေါ့ ပါးပါးလေး တောထွက်ခဲ့၏။

“အတောင်သာလျှင် ဝန်ရှိသော ငှက်ကဲ့သို့” ပစ္စည်းပစ္စယများ၊ ဗာဟိရ ကိစ္စ မများဘဲ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ကျင့်သုံး ရန် (သလ္လဟုကဝုတ္တိ) ရဟန်းများကို ဗုဒ္ဓဘုရားက ဩဝါဒ ပေးခဲ့သည်ပဲလေ။

တောထဲတွင် ရွာဘုန်းကြီးလေး (သစ်ပင်အမျိုးမျိုး) အောက်မှာနေ၏။ တရားမှတ်၏။ ရွာစဉ်လေးတွေမှာ အိမ်စဉ်လျှောက် ဘုန်းကြီးလေး ဆွမ်း ခံ၏။ သပိတ်တစ်ဝက်ရလျှင် ဆွမ်းမခံ တော့ တောထဲပြန်ကြွ၏။

ရေအိုင်နီးနီး သစ်ပင်ကြီးသို့သွား၏။ သစ်ပင်ကြီး၏ကိုင်းတွင် သပိတ်ကို ချိတ်၏။ ဘုရားဆွမ်းတော်တင်၏။ ပြန်စွန့်ပေးပါရန် တောင်းပန်၏။ ဘုန်းကြီးလေး ဆွမ်းစား၏။

သား၊ ငါးပါးခဲသော် ဆွမ်းဖြူကိုသာ ဘုဉ်းပေး၏။ (သား၊ ငါးများကို စွန့်ခြင်း နှင့် ဆွမ်းကျွန်များကို စွန့်ရာတွင် ကုန်းသတ္တဝါ၊ ရေသတ္တဝါတို့ကို စွန့်၏။) အချိန်ပြည့် တရားအားထုတ် ၏။ တောဘုန်းကြီးလေး ဖြစ်ခဲ့ပြီ။

သိက္ခာဝါကြီး ရဟန်းများက... 'တောထဲမှာ မေတ္တသုတ် နာနာရွတ်ပါ။ ဒါမှ အန္တရာယ်ကင်းမှာ။ သက်တော် ယယ်ယံ၊ ပါတော်ယယ်ယံနဲ့ တောထဲ တရားကျင့်တာ ချီးကျူးပါတယ်။ သာဓုဇော် ပါတယ်'

တိုက်တွန်းစကား ပြောကြားကြ၏။ ဗုဒ္ဓဟောကြားခဲ့သော မေတ္တသုတ် တော်ကို တောဘုန်းကြီးလေး ရွတ်ပွား ၏။ တောစောင့်နတ်၊ ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ အာကာသစိုးများနှင့် မိတ်ဖွဲ့၏။ တစ္ဆေ မြေဖုတ်ဘီလူးတို့နှင့် မိတ်ဖွဲ့၏။ ဘုရား ရှိခိုးတိုင်း အသံထွက်အော်ရွတ်ပြီး

မေတ္တာပို့၏။ စိတ်ထဲမှ မေတ္တာပို့လွှာ ၏။

သစ်ပင်အောက်၌ တရားအား ထုတ်ရသည်မှာ နွေရာသီ၊ ဆောင်း ရာသီတို့မှာ အခြေအန မဆိုးလှပဲ မိုးရာသီတွင် ဆင်းရဲ၏။ နေသာလျှင် လပြည့်ရက်များတွင် နေရသည် မကောင်း၏။ မိုးရွာလျှင် လကွယ်ရက် များတွင် အခြေအနေ မကောင်းပဲ လေတွေတိုက်၊ မိုးတွေရွာလာ ဆိုလျှင်တော့ ရွဲရွဲစိုစို၊ ဗုဒ္ဓ တောထွက် စဉ်က ဤကဲ့သို့ ဆင်းရဲမျိုး ခံစား သည်ကို တောဘုန်းကြီးလေး တွေး ၏။

သစ်ပင်အောက် ဒိုဝင်လာသော တိရစ္ဆာန်များကလည်း တိုးတိုးတွေ့ ပေါင်ခွင်ပေါ်တက်ခွေသော မြေက လည်းရှိ၏။ ထိတ်ထိတ်လန့်လန့် ဖြစ် စေ၏။ ကြောက်စရာတွေပါ။

သုသာန်ထဲ ဝင်သွားပြီး တော ဘုန်းကြီးလေး တရားကျင့်သည်။ ဤ သွားပါသည်။ မိုးပြင်းထန်လာခဲ့သော သုသာန်ရေပဲထဲ သွားရ၏။ ရေထဲ က အပေါက်အပြဲ အကာမပါ အေး ကမြေကြီးအစို ဆင်းရဲလှ၏။

တစ်ခါသော် သုသာန်အထဲ လေမုန်တိုင်း တိုက်လာ၏။ မိုး ရွာချလာ၏။ တဲငယ်ငယ်နဲ့နဲ့လေထဲ တက်ပြီးနေ၏။ မိုးတွေကခြိမ်း ချက် ကထန်၊ မိုးကပြင်း တဲလေးက ပြို မည်ကဲ့သို့ပါ။ တဲပေါ် တိရစ္ဆာန် များ တက်လာ၏။ လျှပ်၊ လက်သော အား မြင်ရ၏။ ကြောင်ဝံပိုနှစ်ကောင် ကို နေကြ၏။

အနားသို့ ရောက်လာပြီး တော ဘုန်းကြီးလေးကို တိုက်မိ၏။ ညအ ဖြစ်ရ။ အနားသို့ ဘာကောသို့ လာမှန်းမသိ။ တစ္ဆေ သရဲတွေက

နိုးနိုး။ တောဘုန်းကြီးလေးမှာ ထိတ်ထိတ်လန့်လန့် ကြောက်စရာတွေ ဝါ။

နံနက်စောစော ရေအိုင်အနီးသို့ တောဘုန်းကြီးလေး ရောက်လာ၏။ မျက်နှာသစ် ရေစစ်ဖြင့် ရေစစ်၏။ ရေသောက်၏။ သင်္ကန်းကိုညီအောင်၊ သင်္ကန်းအောင်ရုံ၏။ (ယခု သက်တော် ဦးရှင်နေပြီ ဖြစ်သော်လည်း သင်္ကန်း ခုံထားသည်မှာ ညီလှ၏။ သင်္ကန်းလှ၏။) ကြည့်ညိုဖွယ် ဆောင်နေတုန်း ဝါ။ သပိတ်ကို ပိုက်၏။ ဆွမ်းခံကြွပါ တော့မည်။ ဆွမ်းခံရွာများက တောနှင့် နီးလှပါ။ စကြာအမှတ်သတ်ဖြင့် ကြ

ဆွမ်းခံအိမ်ရှေ့ရပ်လျှင် အမှတ် သတ်ဖြင့်ရပ်၏။ သပိတ်ဖွင့်လျှင် အမှတ်သတ်ရှိ၏။ သပိတ်ကိုပိုက်လျှင် အမှတ်သတ်ရှိ၏။ သပိတ်တစ်ဝက်ခန့် ဆွမ်းရပြီ။ ဆွမ်းမခံတော့ တောထဲ ပြန်ကြ၏။ အမှတ်သတ်ဖြင့် စကြာ လျှောက်ပြီး ပြန်လာ၏။

ရေအိုင်အနီး သစ်ပင်ကြီးအောက် ထထိုင်နား၏။ သစ်ပင်ကြီး၏ သစ်ကိုင်းတွင် သပိတ်ကို ချိတ်ဆွဲ၏။ ဘုရားဆွမ်းတော်ကပ်၏။ ရေအိုင်အနီး မြစ်ခင်းပေါ်တွင် နှစ်ထပ်ဒုက္ကဋ် သင်္ကန်းကြီးကိုဖြန့်၏။ အပေါ်ကေသီ ကိုလည်း မြက်ခင်းပေါ်ဖြန့်၏။ ရွဲစိုနေ ကြည့်၊ ခြောက်သွေ့သွားစေရန်ပါ။ ထိတ်ထိတ်သင်္ကန်း သင်းပိုင်ဖြင့် ရေထဲ ထည့်၏။

ခါးလယ်လောက် ရေအနက်တွင် ထောင်စုကို ရေထဲတွင် မလဲ ထောင် စိုက်၏။ သင်းပိုင်နှင့် ခါးပန်း ကြီးကို ထောင်စုတွင် မြွှာ ချည်တုပ် ထား၏။ “တောထဲ၌ တရားကျင့်စဉ်က ဤကဲ့သို့ ရေသုံးသပ်တော်မူခဲ့



တာပဲလေ” တောဘုန်းကြီးလေး တွေး၏။ ရေအိုင်စောင့်နတ်၊ ရေအိုင် အနီးရှိ နတ်များကို မေတ္တာပို့သ၏။ ရေကို ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ချိုးရေအဖြစ် လှူ၏။ ရေနက်ထဲဆင်းသွား၏။ ရေထဲ နှစ်လိုက်၏။ ခေါင်းကိုပါ နှစ်လိုက်၏။ ရေပြင်ထက် မျက်နှာဖော်လိုက်၏။ မျက်နှာသစ်၏။

တစ်စုံတစ်ယောက်၏ ရယ်မောသံ ကြားရ၏။ တောထဲတွင် ထင်းလာချိုး ကြသူများပေလား။ အမြန်ဆုံး ရေထဲမှ တက်ရတော့မည်။ ပျာပျာသလဲ ဖြစ်ရ ၏။ ရေနက်ထဲမှ လှမ်းလာ၏။

သပိတ်ချိတ်ထားသော သစ်ပင်ကြီး အောက် မိန်းမပျိုတစ်ယောက် ရှိနေ၏။ တောဘုန်းကြီးလေးကို ကြည့်ပြီး တခစ်ခစ် ရယ်မောနေ၏။ သူတစ် ယောက်ကိုပဲ တွေ့ရ၏။ တောဘုန်းကြီး လေး ရေနက်ထဲပြန်သွား၏။ တစ်ကိုယ် လုံး စိမ့်နေ၏။ ကြာမြင့်သွားပြီ။ မိန်းမပျိုက သစ်ပင်အောက်မှာ ရှိနေ ဆဲ။ သစ်ပင်အကွယ်မှ ချောင်းကြည့် နေဆဲ။

တောဘုန်းကြီးလေး ချမ်းလှပြီ။ ရေနက်ထဲမှ လှမ်းလာ၏။ ခါးလယ် လောက်ရေအနက်မှ ထောင်စုတွင် ရှိနေသော သင်းပိုင်နှင့် ခါးပန်းကြီးကို ယူ၏။ ရေနက်ထဲမှာ သင်္ကန်းကို ဝတ် ၏။ ရေစိုစွဲစွဲနှင့် တောဘုန်းကြီးလေး

ရေအိုင်စပ်သို့ ရောက်လာ၏။ သင်္ကန်း ကြီးနှင့် ကေသီ မယူနိုင်။ အဝေးသို့ ထွက်သွား၏။

အဝေးသို့ရောက်မှ သစ်ပင်ကြီး အောက်ထိုင်ပြီး တရားမှတ်၏။ ရေက ဆာ၊ ဆွမ်းကဆာ ဆင်းရဲလှ၏။ စိုနေ သော သင်းပိုင် ခြောက်သွားပါပြီ။ ညနေစောင်းမှ ရေအိုင်အနီး သစ်ပင် ကြီးအောက် တောဘုန်းကြီးလေး လာခဲ့၏။ သပိတ်၊ သင်္ကန်းများ ရှိနေ ပါသည်။

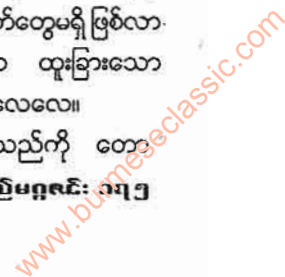
သပိတ်အတွင်းမှ ဆွမ်းကို ကုန်းသတ္တဝါ၊ ရေသတ္တဝါများအတွက် တောဘုန်းကြီးလေး စွန့်၏။ ဤယနေ့ အပို့ ဆွမ်းမစားရ။ ရေစစ်ဖြင့် ရေကို စစ်၏။ သပိတ်ရေကို သောက်ရ၏။ သပိတ်ကိုလွယ်ပြီး ရေထဲမှ ပြန်တက် လာ၏။ သင်္ကန်းများရုံ၏။

မိန်းမပျိုသည် လူသားလော၊ ပရ လောကသား(ရုက္ခစိုး)လော တော ဘုန်းကြီးလေး မသိချင်ပါ။

“မည်မျှ ချောမောလှပသော နတ်သမီးပင် ဖြစ်ပါစေ။ တရားအား ထုတ်နေသော ရဟန်းအတွက် တစ္ဆေမ၊ မြေဖုတ်ဘီလူးမကဲ့သို့” တောဘုန်းကြီးလေး ထင်မှတ်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ကြောက်စရာကလည်း တစ် မျိုးပါ။ ထိတ်ထိတ်လန့်လန့် ဖြစ်ရ၏။

တောဘုန်းကြီးလေး ကြောက်စရာ အမျိုးမျိုးကို တွေ့လာရတော့ အားကိုး ရာရှာ၏။ အားကိုးရာမှာ ဘုရားဂုဏ် တော်(၉)ပါးပါ။ ဂုဏ်တော်ကို အသံ တင်ပြီး ပွား၏။ အထပ်ထပ် အခါခါ ပွား၏။ ပွားလေလေ ဂုဏ်တော်တန်ခိုး ကြောင့် ကြောက်စိတ်တွေမရှိ ဖြစ်လာ ရ၏။ ပွားလေလေ ထူးခြားသော အကျိုးတွေ ရလာလေလေ။

ဂုဏ်တော်ပွားရသည်ကို တော



ဘုန်းကြီးလေး ပျော်နေ၏။ တောထဲမှာ မေတ္တသုတ်တော် ပွားရခြင်း၊ ဂုဏ်တော်ပွားရခြင်း အကျိုးတွေ ပေါ်လာ၏။ အစစ အဆင်ပြေလာ၏။ ကုသိုလ်ရလှ၏။

တောဘုန်းကြီးလေး စိတ်က **“သေရင်မရှုံးအောင် တရားအားထုတ်”** **“သေလဲ တွေ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ဘုန်းကြီးအလောင်းပါလား ဆိုပြီး မီးသဂြိုဟ်လိမ့်မယ်။ သေချင်သေ”** တင်းတင်းပြတ်ပြတ် ဆုံးဖြတ်၏။ အပြင်းအထန် အားထုတ်၏။

သစ်ပင်ကြီးအောက်ထိုင်ပြီး အမှတ်ရသိသိပြီး ဝင်လေ့ကိုရှု၏။ အမှတ်ရသိသိပြီး ထွက်လေ့ကို ရှိ၏။ နေ့ည အချိန်တိုင်း သတိဖြင့်နေ၏။ စကြိုကိုလည်း ကြိုးစားအားထုတ်၏။ ခြေထောက်က သွားသော် သွားသည် ဟူ၍ သိနေ။ သတိရှိ၏။ သတိမလွတ်။

သာသနာတော်မှာ ကျော်ကြားခဲ့သော ဝါးချက်မင်းကျောင်း ဆရာတော်ကြီး၏ စကားတော်ကို တောဘုန်းကြီးလေး မမေ့ပါ။ ထိုအခါက ဆရာတော်ကြီး သက်တော်(၈၀)အတွင်း ရှိပါပြီ။ သို့သော် ဆရာတော်ကြီး စကြိုလျှောက်၏။ စွဲစွဲမြဲမြဲ လျှောက်၏။

နံနက်စောစော ဝါးချက်မင်းကျောင်းမှ ဝါးချက်ရွာ မြောက်ဘက်သို့ ဆရာတော်ကြီး လျှောက်၏။ မြောက်ဘက် အုတ်လှေကားမှ စစ်ကိုင်းတောင်ပေါ်တက်၏။ တောင်ထိပ်ရောက်အောင် တက်၏။ တောင်ထိပ်မှ အနောက်ဘက်ကိုဆင်း၏။ မင်းဝံတောင်ခြေရောက်သည်အထိပါ။

မင်းဝံတောင်ခြေမှ တောင်ပေါ်ပြန်တက်၏။ တောင်ထိပ်ရောက်၏။ တောင်ထိပ်မှ ဆင်းလာ၏။ အုတ်လှေကားရောက်သည်ထိ။ အုတ်လှေသရင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကားမှဆင်း၏။ ဝါးချက်ရွာမြောက်ဘက်မှ ဝါးချက်မင်းကျောင်း ရောက်သည်အထိ လျှောက်၏။

တစ်နေ့တစ်ခေါက် တောင်တက်တောင်ဆင်း စကြိုလျှောက်၏။ ဆရာတော်ကြီး သက်တော်ကြီးသော်လည်း မမောပါ။ သက်တော်(၈၀)အတွင်း ရောက်နေသော်လည်း ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်ရှိ၏။

ဆရာတော်ကြီးက စက်မသုတ္တန် တရားကို အထူးဟောကြား၏။

‘မောင်ပွင်းတို့ စက်မသုတ္တန် ဟောမယ်။ လာကြပါ။ နာကြပါ’ ဆရာတော်ကြီး ဟောကြားသည်မှာ တစ်လလျှင် တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ် ဟော၏။

‘ဘုရားက ဒီလိုဟောခဲ့သကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓကျန်းဟတာ စကြိုလျှောက်လို့ ငါ ကျန်းဟတာ စကြိုလျှောက်လို့ဟဲ့ ဝါးချက်မင်းကျောင်း ကျန်းဟရင်လျှင် စကြိုပျားပျား လျှောက်ကြဟဲ့’

ဝါးချက်မင်းကျောင်း ဆရာတော်ကြီးသည် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးတစ်လျှောက် အလွန်ကျော်ကြား၏။ စာပေတွင် အလွန်မတန်တော်၏။ စာချလည်း အလွန်မတန်ကောင်း၏။ အနေအထိုင် အလွန်မတန်ကောင်း၏။ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးတစ်လျှောက် ဂုဏ်များစွာနှင့် ဝါးချက်မင်းကျောင်း ဆရာတော်ကို ရဟန်းများက အလွန်မတန် အားကိုးကြ၏။

အခါတစ်ပါး မင်းဝံတောင်ဘက်က ဆရာတော်တစ်ပါး ပျံလွန်တော်မူ၏။ ထိုပျံလွန်တော်မူ ဆရာတော်က စာချဘုန်းတော်ကြီးပါ။ ဝိနည်းငါးကျမ်း ပို့ချပေးသော ဆရာတော်ပါ။ စာသင်သား ရဟန်းငယ်များက ဝိနည်းငါးကျမ်း လိုက်နေကြ၏။ ဝါးချက်မင်းကျောင်း

ဆရာတော်ကြီးထံ ထိုစာသင်သားများက လာလျှောက်ကြ၏။ ဆရာတော်ကြီးက...

‘မောင်ပွင်းတို့ မပူကြနဲ့၊ ငါ ချပေးမယ်။ ငါ လာမယ်။ မင်းတို့ မလာကြနဲ့’ ‘အဝေးကြီးပါဘုရား တပည့်တော်တို့ပဲ လာပါမယ် ဘုရား’

ရဟန်းငယ်များက လျှောက်ကြ၏။ ဆရာတော်ကြီးက...

‘အဝေးကြီးပို့ ငါ လာရင်တာ၊ ဝေးလမ်းပျားပျားလျှောက်ရတယ်။ လမ်းပျားပျားလျှောက်တော့ ကျန်းဟတယ်’

ဆရာတော်ကြီးက ရဟန်းငယ်များ၏ ကျောင်းသို့ ဝိနည်းစာဝါ ချပေးခါး ဝါးချက် မင်းကျောင်းမှ နေ့(၁)နာရီ ဆရာတော်ကြီး ထွက်တော်မူခဲ့ နှစ်မိုင်ကျော် လမ်းလျှောက်ရသည်

ရဟန်းငယ်များ ကျောင်းရောက်တော့ ရေအေးတစ်ခွက် သောက်တန်းပြီး စာချပေး၏။ ပရိယတ္တိအထက် ကြိုးစားခဲ့၏။ သာသနာတော် အလုပ်ကို ကြိုးစားခဲ့၏။ စံပြုပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်မိန့်မှာတော်မူခဲ့သော စကြိုအကျော်တောဘုန်းကြီးလေး မမေ့သေးပါ။

တောဘုန်းကြီးလေး စကြိုကြိုးစားအားထုတ်၏။ ဗုဒ္ဓ၏ ထက်ထက်တော်က တော်ငါးတန် ရတနာ မှုသော ရှင်အာနန္ဒာကိုလည်း တောဘုန်းကြီးလေးက အလွန်မတန် ကျယ်၏။ ဗုဒ္ဓကို ရှင်အာနန္ဒာက အကျေးပြုခဲ့၏။ အနှစ်(၃၀)ကြာ အလုပ်အကျွေးမပြုမီ ရခဲ့သော ထာဝရက သောတာပတ္တိမဂ်၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ပါ။

ဧဂ္ဂလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဒေါ်သုမနဝိစိတ္တ
(B.Sc, H.G.P, Dip.Ed)



မြေထဲသို့ချစ်သူအဖြစ် ဖြစ်လာခဲ့သော မြန်မာလူငယ်

ကိုယ့် (မင်းလှ)

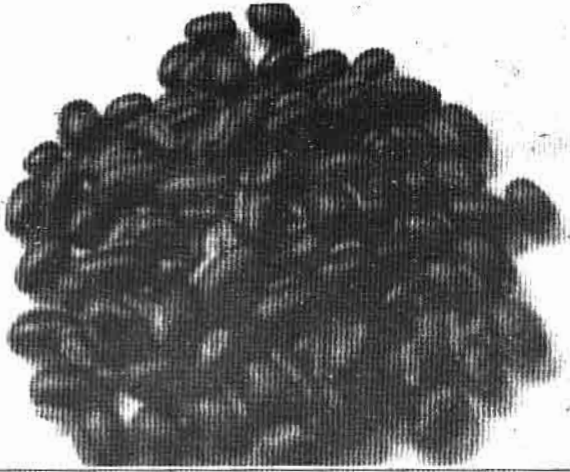
မြေဆီလျော်ပြီး ဖြန်ဟုအေးပင်

လမ်းညွှန်ပါရစေ

အောင်သူလယ်သမားများမှာ နိုင်ငံ
လူဦးရေ၏ (၇၅)ရာခိုင်နှုန်း
ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံသည် စိုက်ပျိုး
ရေးအခြေခံသောနိုင်ငံ ဖြစ်ပါ
သို့သော် တောင်သူလယ်သမား
ရင်ဆိုင်နေရသော မြေဆီလျော်
ကာကွယ်ကုသရေးတို့
တိုးတက်မှု အားနည်းနေ
ထင်မိပါသည်။
အန္တရာယ်ဆိုရာ၌ အဓိက
မြေပွေးနှင့် မြေဟောက်တို့
များပါသည်။ ဆေးရုံ

များသို့ ရောက်လာကြသည်မှာလည်း
ယင်းမြေနှစ်မျိုးကိုက်၍ ရောက်လာကြ
သူများသာ များပါသည်။
မြေဆီလျော်မှုကို ရောက်လာကြသူ
များမှာလည်း ကျေးလက်နေ လူတန်း
စား၊ လယ်ယာကို အပိုပြု၍ စီးပွားရှာ
နေကြသော တောင်သူလယ်သမား
လူတန်းစားများသာ ဖြစ်ပါသည်။
မြို့ပေါ်တွင်နေ၍ စီးပွားရှာသော
တစ်နည်းအားဖြင့် လူလတ်တန်းစား၊
အထက်တန်းစားများကိုမူ မြေကိုက်
သည်ကို မကြားမိပါ။ ကျေးလက်နေ

လူတန်းစားများသာ မြေကိုက်ခံရ
တတ်ပါသည်။
တစ်ခါတစ်ရံ မြေကိုက်ခံရ၍ ဆေးရုံ
သို့လာရန် စရိတ်မတတ်နိုင်သူများပင်
ရှိပါသည်။ ဆေးရုံရောက်ပြန်တော့
လည်း အချို့မှာ အချိန်လွန်မှ ရောက်
လာကြသည်။ အချို့ကလည်း ဆေးရုံ
တွင် အစိုးရမှပေးသော မြေဆီလျော်
ဆေး မလုံလောက်၍ အပြင်မှ ဈေးကြီး
ပေးကာ ဝယ်တိုးနေကြရသူများလည်း
ရှိပါသည်။
မဝယ်နိုင်၍ လည်းကောင်း၊ အချိန်မီ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇၇



မြေထိပ်ပျောက်သော မြန်မာ့ဆေး၊ တွေးလှေ့စာနက်စရာ

မြေဟောက်ကိုက်ခံရသူ ကိုအာနိင်(၁)မင်းညွန့်

ဌာနသားရွာ မင်းလှမြို့၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး

မရောက်၍ လည်းကောင်း အသက် ဆုံးရှုံးကြသူများလည်း ရှိကြပါသည်။ တောဆင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကျား၊ ကျားသစ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဝက်ဝံကဲ့သို့ လည်းကောင်း အင်အား ကြီးမားသော သတ္တဝါတစ်ကောင် ကောင် ကိုက်၍ သေရသည်မှာ ခံနိုင် စရာရှိပါသည်။

သို့သော် သေးကွေးသော သတ္တဝါ တစ်ကောင် ကိုင်လိုက်ရုံဖြင့် လူတစ် ယောက် အသက်ဆုံးရှုံးသည်မှာ အလွန် နှမြောစရာကောင်းလှပါသည်။

မြန်မာတို့၏ ရိုးရာတိုင်းရင်းဆေး ပညာများတွင် သဘာဝဆေးပင် ဆေး မြစ်များ၊ သဘာဝနည်း၊ ဂမ္ဘီရနည်းများ ဖြင့် မြေမကိုက်ရန် ပြုလုပ်သည့်နည်း များရှိသည်ကို တွေ့ရဖူးပါသည်။ မြေ ကိုက်ခံရသူကို မြန်မာတိုင်းရင်းဆေး ဖြင့် ကုသပျောက်ကင်းသည်ကိုလည်း တွေ့ဖူးပါသည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်မြို့နယ်၊ ဝက်ထီးကန်ရွာတွင် မိသားစုတစ်စု မှာ မြေ လုံးဝကိုက်ခြင်းမရှိဘဲ လိုက် ၁၇၈ နှစ်ကျော်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖမ်းနေသည်ကို တွေ့ဖူးပါသည်။

အုတ်ဖိုမြို့နယ်၊ မှတ္တတန်ကျေးရွာ တွင် လယ်ကွင်းထဲတွင် နေထိုင်သော ဦးခင်ရွှေမိသားစုသည် လည်းကောင်း၊ **ကြို့ပင်ကောက်မြို့၊ ပန်းတင် ရပ်ကွက်တွင်နေသော ကိုသိန်းဆိုသူ** သည် လည်းကောင်း မြေပွေးမြေ ဟောက်များကို အကာအကွယ်မဲ့ လိုက်လံ ဖမ်းဆီးနေသည်ကိုလည်း မျက်မြင်တွေ့ဖူးပါသည်။

မင်းလှမြို့နယ်၊ ပဒေသာကုန်းရွာ တွင် နေထိုင်သော ကိုခင်ဝင်းဆိုသူ သည်လည်း **ယင်း၏ အင်းကွက်များ ချထားသော ခမောက်ကိုပြု၍ မြေ ဆိုးများကို လက်ရဖမ်းသည်ကို လည်း တွေ့ဖူးပါသည်။**

ထိုသို့တို့၏ ပညာရှင်များ၊ နည်း ပညာများ၊ ထေးနည်းများကိုလည်း မတိမ်ကော ပေပျောက်အန် ထိန်းသိမ်း သာမည်ဟု ယူဆရပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် မြန်မာနိုင်ငံ ရဲတပ်ဖွဲ့ တွင် အရာရှိအဖြစ် နှစ်ပေါင်း(၄၀)ခန့် ဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ တာဝန် အရ လူဆိုး၊ သူခိုးများကို နေရာအနှံ့

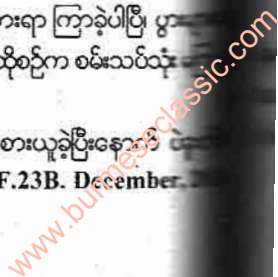
လိုက်လံ ဖမ်းဆီးရပါသည်။ ထို ဖမ်းဆီးရာတွင် ၁၉၇၀ ပြည့် ဝန်းကျင်က သူခိုးတစ်ယောက် ဖမ်း ခဲ့ပါသည်။ ယင်းသည် မကြာခင် ခိုးမှုကျူးလွန်ပါသည်။

ထိုသူ ခိုးသည်မှာလည်း ညအခါ ဖြစ်ပါသည်။ ခိုးမှုကျူးလွန်ရာတွင် အချိန် မြက်တောထဲ၊ လယ်ကွင်း၊ ဖြတ်သွားရသဖြင့် မကြာခင် ဖမ်း ခံရပါသည်။ မြေကိုက်ခံရတိုင်း အိမ်တွင် ရှိသောဆေးပင်မှ ည တူးစားပြီး စောင့်ခြုံအိပ်နေတတ် သောမျှမဖြစ်ဟု ကြားသိရပါသည်။

ထိုသူအား ဖမ်းမိသောအခါ မြေ ကြည့်ရာ ဟုတ်မှန်ကြောင်း သိ ရပါသည်။ ယင်းဆေးပင်အား ဖမ်း မိသောအခါ လာပေးပါသည်။

ထိုဆေးပင်အား ခြံထောင့်၊ စိုက်ပျိုးထားရာ ကြာခဲ့ပါပြီ။ ဖမ်း မိပါသည်။ ထိုစဉ်က စမ်းသပ်သုံး ခဲ့ဘူးပါ။

အငြိမ်းစားယူခဲ့ပြီးနောက်



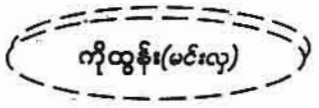
အသကြီး၊ မင်းလှမြို့တွင် နေထိုင်ပါသည်။ ဝါသနာအရ သစ်ပင်များကို စိတ်ပါစွာ ရင်းမြေအန္တရာယ်နှင့် ပတ်သက်၍ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးပင်များကို သည်းကြားမိသမျှ စုထားမိပါသည်။ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင်းက မင်းလှမြို့၊ အနောက်မြို့အနက် ရွာသာယာရွာမှ ကြွက်ထောင်အသိုက် မောင်မင်းညွန့်ဆိုသူမှာ နံနက် ၅ နာရီခန့်က လယ်ကွင်းအတွင်း ကြွက်ထောင်သောညှပ်ကို သွားယူစဉ် ညှပ်တွင်မိနေသော မြေဟောက်ကိုက်ဆေးရုံသို့ စောင်ပုခက်ဖြင့် လာပို့ပါသည်။ ထိုအချိန် မင်းလှဆေးရုံတွင် မြေဟောက်ဆေး မရှိသဖြင့် သာယာဝတီဆေးရုံသို့ သွားရန် ဆေးရုံမှ စေလွှတ်ပါသည်။ ထိုအချိန် မင်းလှဆေးရုံတွင် မြေဟောက်ဆေးရုံမရှိပါ။ နေအိမ်သို့သာ လာရောက်ရန် မျှော်လင့်ချက် မှေးမှိန်ပါသည်။ ထိုအချိန် မင်းလှဆေးရုံတွင် မြေဟောက်ဆေးရုံမရှိပါ။ နေအိမ်သို့သာ လာရောက်ရန် မျှော်လင့်ချက် မှေးမှိန်ပါသည်။ ထိုအချိန် မင်းလှဆေးရုံတွင် မြေဟောက်ဆေးရုံမရှိပါ။ နေအိမ်သို့သာ လာရောက်ရန် မျှော်လင့်ချက် မှေးမှိန်ပါသည်။



ဆေးတိုက် ပြန်လာပြီးနောက် မောင်မြင့်ကျော်လည်း အလုပ်လာဆင်းနေပါသည်။ နံနက်(၁၀း၃၀)နာရီခန့်တွင် မြေကိုက်ခံရသူ မောင်မင်းညွန့်၏ဇနီး ရောက်လာပါသည်။ လူမှာ ရွှင်ရွှင်လန်းလန်းရှိနေပြီး အကိုက်ခံရသည့် ခြေထောက်မှာ ရောင်ပြီး ညိုနေကြောင်း ပြောသဖြင့် ဆေးဥထပ်ပေးကာ သွေးလိမ်းရန် မှာလိုက်ပါသည်။ ညနေ(၅)နာရီခွဲခန့်တွင် မောင်မြင့်ကျော် စက်ဘီးဖြင့်သွား၍ လူနာ အခြေအနေပေးပါသည်။ (၁၅)မိနစ်အကြာ မောင်မြင့်ကျော် ပြန်လာပါသည်။ ပါးစပ်မှလည်း မြည်တွန်တောက်တီးနေပါသည်။ 'ဘယ်လိုနေလဲ မောင်မြင့်ကျော်' ဟု ကျွန်ုပ်မေးမိပါသည်။ 'အလကားကောင်တွေပါ အဘရယ်၊ ခြေထောက်သက်သာလို့ ငှက်လျှောက်ပစ်နေလို့ မတွေ့ခဲ့ဘူး' ဟု ပြန်ပြောပါသည်။ နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် မောင်မြင့်ကျော် အလုပ်ဆင်းသော အခါ မြေကိုက်ခံရသူ မောင်မင်းညွန့်မှာ လုံးဝကောင်းသွားပြီး ညကတည်းက ကြွက်ပြန်ထောင်နေကြောင်း သိရပါသည်။ မြန်မာတို့၏ ဤမျှအစွမ်းထက်လှသော ဤဆေးပင်၏ အစွမ်းကြောင့်လား။ သူ၏ကြံ့ခိုင်ကြောင့်လား မသိ။

ယခုတိုင် အသက်ရှင်လျက် ရှိနေပါသည်။ ဤဆေးပင်သည် ကျွန်ုပ် သူနိုးတစ်ယောက်ထံမှ တောင်းယူရရှိခဲ့သောဆေးပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်ထံတွင် ထိုဆေးပင်များ စိုက်ထားပါသည်။ မြေကိုက်ခံရ၍ ကျွန်ုပ်ထံလာတောင်းသူများကို ပေးပါသည်။ ဆေးရုံကိုလည်း သွားခိုင်းပါသည်။ ဆေးရုံမှ မြေပွေးကိုက်ခံရလျှင် သွေးဖောက်၍ သွေးခဲ/မခဲ စစ်ဆေးလေ့ရှိပါသည်။ ထိုမြန်မာဆေးဥအား စားပြီး တစ်နာရီအတွင်း သွေးမှာ ပုံမှန်အတိုင်း ခဲနေသည်ကို တွေ့ပြီး ကောင်းသွားတတ်ပါသည်။ ထိုသို့ မြေကိုက်ခံရ၍ ကျွန်ုပ် ဆေးပေးမိသူ (၃၀)ဦးခန့် ရှိပါသည်။ တစ်ယောက်မှ သေသည်ဟု မကြားမိပါ။ ထို့ကြောင့် ဆေးရုံ/ဆေးခန်းနှင့် ဝေးလံသော ဒေသများ၊ ဆေးရုံသို့ အချိန်မီ မပို့နိုင်သော ဒေသများ၊ ငွေကြေးမတတ်နိုင်၍ ဆေးရုံဆေးခန်း မပို့နိုင်သည့် ဒေသများတွင် ထိုဆေးပင် စိုက်ပျိုးထားပါလျှင် တန်ဖိုးရှိလှသော လူတို့အသက်များအား တစ်နည်းတစ်လမ်း ကယ်ဆယ်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆေးပင်မျိုးအား ရယူလိုပါက ကျွန်ုပ်ထံတွင် အမဲ ပေးဝေပါမည်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

လိပ်စာ
ဦးတင်ထွန်း(ဒုရဲမှူး-ငြိမ်း)
ပေါက်ပင်တန်းလမ်း၊
မင်းလှမြို့၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး။



www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်တို့သည် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊
ကဝမြို့နယ်၊ ကျားတက်ရွာ အရှေ့
ကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာသာမိ
ထံတွင် တရားအားထုတ်သည်မှစကာ
မွန်ပြည်နယ်၊ ပေါင်မြို့ ဆုတောင်းပြည့်
တောင်ပေါ်တရားစခန်းမှ အဘ
အောင်မင်းခေါင်၏ဓာတ်ကို လက်ခံရရှိ
ကာ လူနာအသက်ကယ်လုပ်ငန်း
လုပ်ဆောင်လာခဲ့သည်မှာ (၁၈)နှစ်
တင်းတင်းရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဤတွင် စကားညှပ်၍ ပြောကြားလို
သည်မှာ ကျားတက်ဆရာတော်ကြီး
သည် ပဲခူးနယ်တစ်ဝိုက် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
ဟု အလွန်ကျော်ကြားခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်
ထူးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အဘအောင်မင်းခေါင်
ထံ "သာသနာပြုပါမည်" ဟု ကတိ
ပေးပြီးသည်နှင့် ရောဂါကုသရာမှ ရရှိ
လာသော ငွေကြေးများကို ဝိပဿနာ
တရားစခန်းများ ဦးဆောင်ဖွင့်လှစ်ကာ
သာသနာပြုလျက် ရှိပါသည်။

မော်လမြိုင်မြို့တွင် အခြေချပြီး
အကြောရောဂါ၊ လေရောဂါ အမျိုးမျိုး
ကို ကုသပေးနေရာမှ ယမန်နှစ်မှစပြီး
ရှေးဟောင်း ဓေတီပုထိုးများသို့
အဓိဋ္ဌာန်တရား အားထုတ်လိုသဖြင့်
မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ လှည့်လည်အားထုတ်
လျက် ရှိပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန် စခန်းများသည်ကား
အလွန်လည်း ခက်ခဲ၊ အလွန်လည်း
ကြမ်းတမ်းလှပါသည်။ လွယ်မယောင်
နှင့် ခက်သောအလုပ် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် ရှေးဟောင်း
ဓေတီပုထိုးများသို့ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်
လှည့်လည်ရင်း "ကြိုရာဘုံဘဝ"
ဖြင့် သာသနာပြုလျက် ရှိပါသည်။

ခရီးများစွာကို မနားတမ်း လှည့်

၁၈၀ နက္ခတ္တဗျူဟာခြေမြစ်မဂ္ဂဇင်း



ပဲခူးမြို့ လင်းရောင်ကြည်ဆရာတော်ကြီး၏

အန္တရာယ်ကင်း ခရီးသွားကျင့်ဝင်

ခရီးစဉ်
(အကြောဘုရင်)

လည်ရသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့အတွက်
လမ်းခရီး သာယာချောမွေ့မှု လိုအပ်
လာပါသည်။ ခရီးသွားနည်းလမ်း
ကောင်းများ တောင့်တလာမိပါသည်။

ထိုသို့ အန္တရာယ်ကင်း နည်းလမ်း
ကောင်းများ လိုလားမိချိန် ကျွန်ုပ်တို့သည်
ပဲခူးမြို့ သာသနာ့လင်းရောင်ကြည်
ဆရာတော်ကြီးနှင့် ဘဝတစ်ကွေ့
တွေ့ဆုံ တွေ့ဆုံ ရခဲ့ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ကျားတက်
ဆရာတော်ကြီး ဘဝနတ်ထံ ယုံလွန်
တော်မူ၍ မိဘမဲ့၊ ဆရာမဲ့ ဖြစ်နေချိန်
ဒုတိယမိဘ၊ ဒုတိယဆရာ ရလေခြင်း
ဟု များစွာပီတိ ဖြစ်မိပါသည်။

'လင်းရောင်ကြည် ဆရာတော်ကြီးဟာ
နှစ်(၂၀)စာသင်တန်း၊ နှစ်(၂၀)စာချတန်း၊
နှစ်(၂၀)တရားအားထုတ်တန်း ဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်
မျိုး ရှားတယ်'

တပည့်များကို အတိုဆုံး စကားလုံး
များဖြင့် ဆရာတော်၏ ဂုဏ်ပုဒ်ကို
ပြောပြမိပါသည်။

ဒါတောင် ဆရာတော်
သော ဘွဲ့(၁၂)ဘွဲ့ကို ချန်ထား
သည်။

အကြောင်းကား ဆရာတော်
ဘွဲ့တော်အကြောင်းကို ပြောပြ
မရှိခြင်း၊ သို့သော်စွာနေလိုခြင်း
ကြီးမှာ ဘုန်းကြီးမှာကြောက်ရွံ့
သည်။

ဤဆောင်းပါး
ရည်ရွယ်ချက်မှာလည်း မိမိ
သမားကို ဂုဏ်ဖော်ရေးသာ
မဟုတ်ဘဲ ဆရာတော် ကျင့်သုံး
ခရီးသွား အန္တရာယ်ကင်းကျင့်
လူသားအကျိုးအတွက် နိဗ္ဗာန်
တင်ပြလို၍သာ ဖြစ်ပါသည်။

လင်းရောင်ကြည် ဆရာ
ဦးကောဝိဒါဘိဝံသသည်
ဖြစ်သော စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသ

ခင်ဦးမြို့နယ်၊ မူးသာရွာရှိ လွန်ခဲ့သော နှစ်(၃၀၀)ခန့်မှ ရှေးဟောင်းဘုရား အဆူ(၂၀)ကို ဦးဆောင်ပြုပြင်လျက် ရှိရာ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ဆရာတော်နှင့် အတူ တတပ်တအား ပါဝင်လက်တွဲ သာသနာပြုလျက် ရှိပါသည်။

အလွန်ကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းသော ရှေးဟောင်းလက်ရာများ ဖြစ်ပါသည်။ နံရံဆေးရေးပန်းချီများ အထင်အရှား ရှိနေပြီး “လင်းရောင်ကြည်ဖြာ လေသာဓမ္မအေးရိပ်သာ” ဟုအမည် တပ်ကာ အလှူရှင်အပေါင်းအား ကြိုဆိုလျက် ရှိပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ သာသနာပြုအဖွဲ့သည် ပဲခူးမြို့ လင်းရောင်ကြည်ကျောင်းတိုက် ရှင်စောပုရပ်၊ ဆိုရှယ်လစ်(၁၀)လမ်း၊ ပဲခူးမြို့မှ ဆရာတော်ကားငယ်လေး ဖြင့် ထွက်ခွာရန် အဆင်သင့် ဖြစ်နေ လေပြီ။ တိုက်အုပ်၊ စာချ ဦးပွင်းငယ် များမှ ကားပြင်မှ လက်အုပ်ချီကာ တန်းစီရပ်နေကြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှ ဦးဆောင်ကာ ခရီးထွက်စဉ် ပြုနေကျ အန္တရာယ် ကင်းကျင့်စဉ်ကို စတင်လိုက်ပါသည်။ ညီညီညာညာ သံပြိုင်ရွတ်ဆိုလိုက်သံ သည် စီပြီး ညီလာသဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ ရင်ထဲ စိမ့်ခနဲ ခံစားလိုက်မိပါသည်။

စာဖတ်သူများ လိုက်နာကျင့်သုံး နိုင်ရန် အောက်တွင် ဖော်ပြပေးလိုက် ပါသည်။

* * * —————
အထက်ပါ ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ကြံခြင်း အကျိုးကား ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ဒိုက်ဦးအနီး မိုင်းတုံကျွေမှာတစ်ကြိမ်၊ ကျိုက်စကောမှာတစ်ကြိမ်နှင့် ဆရာ တော်၏ ဒရိုင်ဘာဖြစ်သူ မောင်သက် နိုင်ဦးသည်လည်း ယာဉ်တိုက်မှုမှ သိသိလေး လွဲခဲ့ဖူးပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည်ပင် ယခုအခါ ခရီး ထွက်တိုင်း အလေ့တစ်ခုလို ကျင့်ကြံမြဲ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကြောင့် ထင်သည် တစ်ချိန်လုံး ခရီးသွားနေသည့် ကျွန်ုပ် အဖို့ အန္တရာယ် တစ်စုံတစ်ရာ မကြုံ တွေ့ရဘဲ အဆင်ပြေ ချောမွေ့မှုများ ကူညီမညီသူများနှင့် ဆုံတွေ့ရသည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။

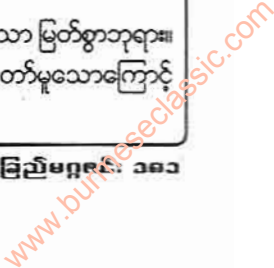
ကျင့်စဉ်နှင့် ပတ်သက်၍ဖြစ်စေ၊ ဆရာတော်ကြီးနှင့် ဆက်သွယ်လို၍

ဖြစ်စေ၊ ရောဂါများနှင့် ဆွေးနွေးတိုင် ပင်လို၍ဖြစ်စေ ကျွန်ုပ်နှင့် ဆက်သွယ် မေးမြန်းလိုပါက **ဦးမင်းစံလှိုင် ဖုန်းနံပါတ် (၀၉-၉၇၆၆၅၆၂၇၇)သို့** ဆက်သွယ်မေးမြန်းနိုင်ပါကြောင်း...

ပေတ္တာရည်၍...

ဦးမင်းစံလှိုင်(အကြောဘုရင်)

- ၁။ လောဘီ၊ငြိမ်း၍ အေးချမ်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
 - ၂။ ဒေါသီ၊ငြိမ်း၍ အေးချမ်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
 - ၃။ မောဟီ၊ငြိမ်း၍ အေးချမ်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
 - ၄။ ဇာတိ၊ငြိမ်း၍ အေးချမ်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
 - ၅။ ဇရာ၊ငြိမ်း၍ အေးချမ်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
 - ၆။ မရဏ၊ငြိမ်း၍ အေးချမ်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
 - ၇။ သောက၊ငြိမ်း၍ အေးချမ်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
 - ၈။ ပရိဒေဝီ၊ငြိမ်း၍ အေးချမ်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
 - ၉။ ဒုက္ခ၊ငြိမ်း၍ အေးချမ်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
 - ၁၀။ ဒေါမနသ၊ငြိမ်း၍ အေးချမ်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
 - ၁၁။ ဥပါယာသ၊ငြိမ်း၍ အေးချမ်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
 - ၁၂။ ဘဝဇာတ်သိမ်း ဒုက္ခ၊ငြိမ်း၍ အေးချမ်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- (နမောတဿ ဘဂဝတောအရဟတော သပ္ပာသပ္ပတ္တဿ)။
- ၁။ ဗုဒ္ဓဂုဏ် သက္ကစ္စံ အဟံဝန္ဓာမိ။
 - ၂။ ဓမ္မဂုဏ် သက္ကစ္စံ အဟံဝန္ဓာမိ။
 - ၃။ သံဃာဂုဏ် သက္ကစ္စံ အဟံဝန္ဓာမိ။
 - ၄။ မာတာပိတုဂုဏ် သက္ကစ္စံ အဟံဝန္ဓာမိ။
 - ၅။ အာစရိယဂုဏ် သက္ကစ္စံ အဟံဝန္ဓာမိ။
 - ၁။ ဘုရားကျေးဇူးမြင်းမိုရ်ဦး အထူးကျေးအောင် ဆပ်ပါမည်။
 - ၂။ တရားကျေးဇူးမြင်းမိုရ်ဦး အထူးကျေးအောင် ဆပ်ပါမည်။
 - ၃။ သံဃာကျေးဇူးမြင်းမိုရ်ဦး အထူးကျေးအောင် ဆပ်ပါမည်။
 - ၄။ မိဘကျေးဇူးမြင်းမိုရ်ဦး အထူးကျေးအောင် ဆပ်ပါမည်။
 - ၅။ ဆရာကျေးဇူးမြင်းမိုရ်ဦး အထူးကျေးအောင် ဆပ်ပါမည်။
- (အောက်ပါတို့ကို စိတ်ဖြင့် တစ်လမ်းလုံး ရွတ်ပွားရန်)**
- ဘဂဝတော** - ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်ခရီးကို ကြွတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
 ကိလေသာမိ။ ရာဂမိ။ မီးအပူ၊ နေအပူတို့မှ ကင်းဝေးတော်မူသောကြောင့်
အရဟံမည်သော မြတ်စွာဘုရား။

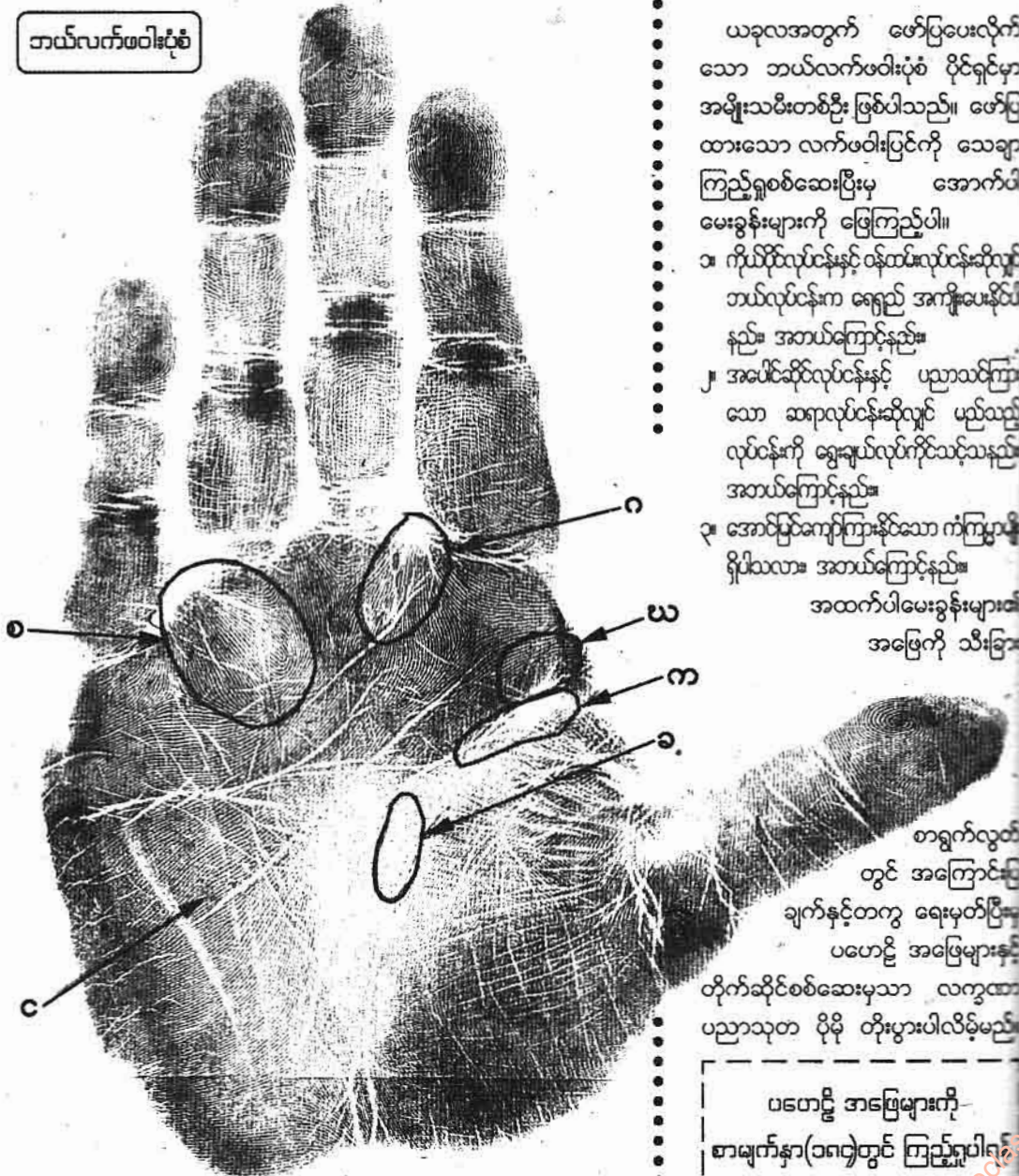


လက္ခဏာပဟေဠိ

အဖြေညှိကြမ်း

ဆရာကြီးဒိုးကျော်မြိုင် (ဥပဒေဆွဲ) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ဘယ်လက်ဖဝါးပုံစံ



ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ဘယ်လက်ဖဝါးပုံစံ ပိုင်ရှင်မှာ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ဖော်ပြထားသော လက်ဖဝါးပြင်ကို သေချာကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီးမှ အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။

၁။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းနှင့် ဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းဆိုလျှင် ဘယ်လုပ်ငန်းက ရေရှည် အကျိုးပေးနိုင်ပါနည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်။

၂။ အပေါင်ဆိုင်လုပ်ငန်းနှင့် ပညာသင်ကြားသော ဆရာလုပ်ငန်းဆိုလျှင် ယှဉ်သည် လုပ်ငန်းကို ရွေးချယ်လုပ်ကိုင်သင့်သည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်။

၃။ အောင်မြင်အကျိုးကြားနိုင်သော ကံကြမ္မာရှိပါသလား။ အဘယ်ကြောင့်နည်။

အထက်ပါမေးခွန်းများ၏ အဖြေကို သီးခြား

စာရွက်လွတ်တွင် အကြောင်းပြချက်နှင့်တကွ ရေးမှတ်ပြီးမှ ပဟေဠိ အဖြေများနှင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးမှသာ လက္ခဏာပညာသုတ ပိုမို တိုးပွားပါလိမ့်မည်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ(၁၈၅)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်

အစိုးရဌာနတစ်ခုတည်းတွင် နှစ်
အတန်ကြာသည်အထိ အတူလက်တွဲ
ခဲ့ဖူးသော်လည်း အငြိမ်းစားယူပြီးနောက်
ပိုင်းမှစ၍ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်မှသာ
တွေ့ကြုံရသည့် ဆရာကြီးဦးကျော်မြင့်
အား သတိရနေမိ၏။

သတိရနေသည်မှာ အခုမှမဟုတ်
လွန်ခဲ့သော ရက်များစွာကတည်းက
မှန်သော်လည်း အကြောင်းအမျိုးမျိုး
ကြောင့် မတွေ့ဖြစ်ခဲ့။

သည်ကနေတော့ ရပ်ကွက်ကိစ္စ
တစ်ခုဖြင့် ဆရာကြီးအား မဖြစ်မနေ
တွေ့ဆုံရန် အကြောင်းပေါ်လာ၍ ခရီး
ဖော် စက်ဘီးအိုကလေးကိုဆွဲကာ
ဆရာကြီးနေထိုင်ရာ သာယာမြို့သစ်
(၁)လမ်းသို့ ထွက်ခဲ့၏။

ဆရာကြီး အိမ်ရှေ့အရောက်တွင်
အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့်...

'ဗျို အိမ်ရှင်တို့ ရှိလားဗျို'

စာရေးသူ၏အသံကြောင့် ဆရာကြီး
မြဲတင်းပေါက်မှ ကဲကြည့်ပြီး...

'ဟား... ရှိပါ့ဗျာ လာပါ လာပါ
ဗျက်စိလည်လာတယ် ထင်ပါ'

စာရေးသူ ခြံတံခါးအားဖွင့်ပြီး
ဝင်လိုက်ချိန်တွင် အဝင်လမ်းအနောက်
ဘက်ရှိ သစ်သားခုံတန်းပေါ်၌ မြေစာ
များထည့်ထားသည့် ပလတ်စတစ်
အိတ် တစ်ဆယ့်ငါးလုံးခန့် တွေ့ရ၏။

သစ်စေ့ပျိုးအိတ်များ ဖြစ်ကြောင်း
ခန့်မှန်းမိသော်လည်း မည်သည့်အပင်
မှ မတွေ့ရ။ ဆရာကြီးသည် စိုက်
ပျိုးဘက်တွင် ဝါသနာကြီးသူဖြစ်၏။

သစ်ပင်ပန်းမန်နှင့် ပတ်သက်၍
ဧဟုသုတ အတော်စုံသလို လေ့လာ
စူးစမ်းသူလည်းဖြစ်၏။ စာရေးသူ
သည် ဆရာကြီးရှေ့ ကုလားထိုင်တွင်
ဝင်ထိုင်ပြီး အချိန်မဆိုင်ဘဲ...

'အိမ်ရှေ့ ပလတ်စတစ်အိတ်



သရက်ပင် အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းအောင်

ပျိုးနည်း

တွေက ဘာပင်ပျိုးထားတာလဲဗျ'
'မပျိုးရသေးပါဘူးဗျာ။ ခုမှ မြေစာ
ထည့်ပြီး နှပ်ထားတာ သရက်ပင်ပျိုး
ဖို့လေ'

'ဆရာကျော်ရယ် အပင်ပန်းခံလို့
ဗျာ။ သရက်စေ့တွေကို တစ်နေရာမှာ
ပုံထားလိုက်ပြီး အပင်ပေါက်တော့မှ
ကြိုက်တဲ့နေရာရွှေ့စိုက်ရင် ရတာပဲဗျာ'
စာရေးသူစကားကြောင့် ဆရာကြီး
မှ ပြုံးကြည့်ရင်း...

'ဆရာပြောတာ မှန်သင့်သလောက်
တော့ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလို
လုပ်တာက အပင်ပေါက်ဖို့ ရာနှုန်း
ပြည့် မသေချာဘူး။

ဥပမာဗျာ တန်ဖိုးရှိတဲ့ သရက်မျိုး
စေ့တစ်စေ့ ခင်ဗျားရထားတယ်ဆိုပါ
တော့။ အဲဒီအစေ့ကို အပင်ပေါက်
အောင် စိုက်နိုင်မှဖြစ်မယ်။

အပင်ပေါက်ဘဲ အစေ့ပုပ်သွား ရင်
မျိုးစေ့ဆုံးပြီ။ စောစောက ခင်ဗျား
ပြောသလိုလုပ်ရင် အပင်ပေါက်ဖို့
မသေချာဘူးဗျ'

စာရေးသူ သဘောပေါက်သွား
သည်။ မှန်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော
ငါးနှစ်ခန့်က မိတ်ဆွေတစ်ဦးထံမှ စိန်
တစ်လုံး သရက်ပျိုးစေ့ ရဖူးသည်။

စာရေးသူ မကျွမ်းကျင်သဖြင့်
အပင်ပေါက်ခဲ့။ အားနာသဖြင့်
နောက်ထပ်လည်း မတောင်းတော့။
ထို့ကြောင့် စာရေးသူခြံထဲတွင် စိန်
တစ်လုံးသရက်ပျိုး မရှိသည်ကို သတိ
ရတာ...

'ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ အခုဆရာကြီး
ဘာသရက်ပျိုးပျိုးမှာလဲ သေချာပေါက်
အပင်ပေါက်အောင် ပျိုးတဲ့နည်းပါ
ပြောဗျာ'

www.burmeseclassic.com

‘ရေနှေးသောက်ပါဦး ပြောမှာပါ။
ဒီလိုမျိုး ပထမဆုံး အရေးကြီးတာက
အသီးမှည့်ကရတဲ့ မျိုးစေ့ဖြစ်ရမယ်။
ဒါမှ အစေ့က မျိုးအောင်မှာ’
‘ဟုတ်ပြီ’
‘အဲဒီ သရက်စေ့ကို သုံးလေးရက်
အခြောက်လှန်းရမယ်’

‘ဟုတ်ပြီ’
‘မျိုးစေ့ ကောင်းကောင်းခြောက်ပြီးဆိုရင်
အစေ့စိုက်ဘက် (ပါးလှည့်ဘက်မှာ စိုက်
ဘက်ဖြစ်ပါသည်)ကို နှစ်ခြင်းယာယွားတဲ့အထိ
တစ်ပြတ်ပြတ်နဲ့ လှီးပေးရပါမယ်။

အစေ့နှစ်ခြင်း ဟသွားပြီးဆိုရင် အထဲမှာ
ပလတ်စတစ်အဖာစားလို အမြှေးနဲ့ အုပ်
ထားတဲ့ အစေ့တွေလို့ပဲပယ်။

အဲဒီအစေ့ကို ဖထိခိုက်မိအောင် အသာ
ထုတ်ပြီး ပြေးဆွေးစပ်ထားတဲ့ ပျိုးအိတ်ထဲမှာ
ထည့်စိုက်ရင် အပင်ပေါက်နှုန်းပြန်သလို
အောင်မြင်သန်စွမ်းတဲ့ သရက်ပင်ပေါက်ရပြီ
ပေါ့ဗျာ’

ထို့အတွက် ဆရာကြီး ဦးကျော်မြင့်
အား အထူးကျေးဇူးတင်ရပါသည်။
ပြီးနောက် လာရင်းကိစ္စအား တင်ပြ
ပြီး...

‘ကဲ ဆရာကြီးရေ ခင်ဗျားပြောတဲ့
နည်းအတိုင်း သရက်မျိုးကောင်း
ကောင်းရှာပြီး စိုက်ဦးမှပဲ’

‘ရှာမနေပါနဲ့ဗျာ။ နောက် ရက်(၂၀)
လောက်ကြာရင် ကျွန်တော် ပျိုးပြီးသား
အပင်ပေါက်သာ လာယူလှည့်စမ်းပါ
ဆရာရယ်’

ဆိုသဖြင့် ဆရာကြီးအား ကျေးဇူး
တင်ကြောင်း အထပ်ထပ် ပြောကြား
ကာ ပြန်ခဲ့ပါသည်။



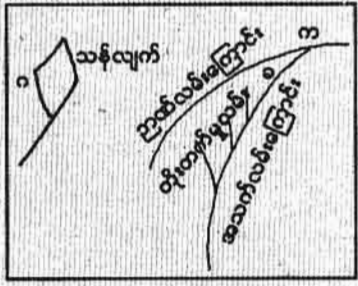
စာမျက်နှာ (၁၅) မှ အဆက်

လက္ခဏာပေးခြင်း အခြေအနေ
၁။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းနှင့် ဝန်ထမ်း
လုပ်ငန်းဆိုလျှင် ဝန်ထမ်းလုပ်ငန်း
က ပို၍ ရေရှည်အကျိုးပေးနိုင်ပါ
သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆို
သော်...

❖ အသက်လမ်းကြောင်း အဖျားနှင့်
ဉာဏ်လမ်းကြောင်းအဖျား ပူးပြီး
ဉာဏ်လမ်းကြောင်းက အသက်
လမ်းရှိရာဘက်သို့ နီးကပ် ကွေးဝင်
ခြင်း “က” အက္ခရာ။

❖ အသက်လမ်းကြောင်းပေါ်မှ တိုး
တက်မှု လမ်းငယ်များရှိခြင်း “ခ”
အက္ခရာ။

❖ လက်ညှိုးနှင့် လက်ခလယ်ကြားမှာ
သန်လျက်ပုံ မင်္ဂလာအခြေအရံ
သင်္ကေတရှိခြင်း “ဂ” အက္ခရာတို့
ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။



အထက်ပါ သင်္ကေတများကြောင့် အလုပ်
အကိုင်မှာ ကြာရှည်ခိုင်မြဲခြင်း အရာရှိအဆင့်
လုပ်ကိုင်ရခြင်း ညွှာရှိခြင်း ပစ်ခတ်ရာဇာ
အထက်လူကြီးများ၏ အကျအညံ့ရခြင်း
အလုပ်အကိုင် ရာထူးအဆင့်အတန်း တိုး
တက်ခြင်းများ ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

၂။ အပေါင်ဆိုင်လုပ်ငန်းနှင့် ပညာ
သင်ကြားသော ဆရာလုပ်ငန်းဆို
လျှင် ပညာသင်ကြားသော ဆရာ
လုပ်ငန်းကိုသာ ရွေးချယ်လုပ်ကိုင်
သင့်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆို
သော်...

❖ လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေး
ဂြိုဟ်ခုံတွင် ဉာဏ်လမ်းအဖျားမှ
ထောင်တက်သော ဆရာလမ်းများ

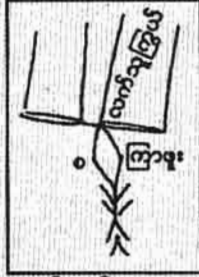
ရှိခြင်း “ဃ” အက္ခရာ။
❖ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း အပိုပါရှိခြင်း
“င” အက္ခရာတို့ကြောင့် ဖြစ်ပါ
သည်။



အထက်ပါ သင်္ကေတများကြောင့် ဆရာ
လုပ်ငန်း အကျိုးပေးခြင်း ယှဉ်အသက်အပြ
ကောင်းခြင်းတို့ ဖြစ်စေပါသည်။

၃။ အောင်မြင် ကျော်ကြားနိုင်သော
ကံကြမ္မာမျိုးရှိပါသည်။ အဘယ်
ကြောင့်ဆိုသော်...

လက်သူကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေ
ဂြိုဟ်ခုံတွင် ကြားဖူးကြားပုံ မင်္ဂလာအခြေ
အရံ ထင်ရှားပါရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်
သည်။ “စ” အက္ခရာ။



ထိုသင်္ကေတ
ကြောင့် နာမည်
ဂုဏ်သတင်းထင်
ရှား ကျော်ကြား
ခြင်း လုပ်ငန်းများ
အောင်မြင်ခြင်း ဖြစ်
စေပါသည်။

မှတ်ချက်

အထက်ပါ လက္ခဏာရင်မှာ
ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီးရှိ မြို့နယ်
တစ်ခုမှ အထက်တန်းပြ ဆရာမကြီး
တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွား
ကြပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ
ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

ဘိုးအာရ ဖိန့်ကြားသော ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းနှင့်

ဗုဒ္ဓပဋိပက္ခတော် စာညွှန်း (၂)

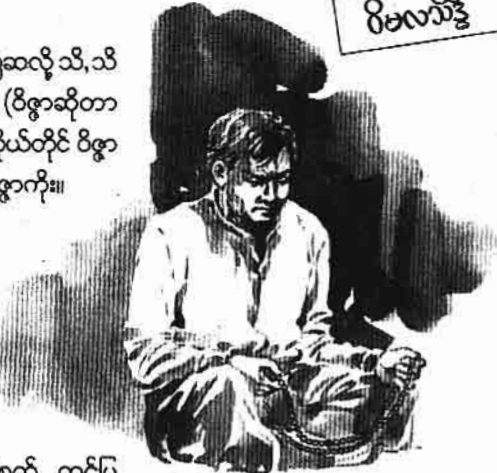
ဝိမလသိန္နိ

ယခင်လမှ အဆက်

- * မိမိကိုယ်တိုင်ကလဲ အာရုံတွေကို မမျှော်နဲ့။ ပေါ်လာရင်လဲ လက်မခံနဲ့။ သတိ အမြဲ ကပ်-ကပ်ထား။
- * ကိုယ့်တရားနဲ့ကိုယ်နေ၊ ကိုယ့်ယုံကြည်ချက်နဲ့ကိုယ် လုပ်နေ။
- * သဒ္ဓါပေါက်ပေါက်၊ စိတ်စူးစူး စိုက်စိုက်ကြီးနဲ့သာ စွဲစွဲမြဲမြဲ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို လုပ်မြဲတိုင်း လုပ်နေပါ။
- * ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း အရဟံ ဂုဏ်တော် အမြဲသာပွားရင် (တရားကျင့်သူကို တရားကပြန်စောင့်ရှောက်ပါလိမ့်မယ်။)
- * ရှေ့ကိုတိုးတက်သွားဖို့ အလားအလာ ကောင်းတွေဟာလဲ ကိုယ့်ကြိုးစား အားထုတ်နေမှု အပေါ်မှာပဲ တည်တယ်။
- * ကိုယ်ကျင့်နေတဲ့ ကျင့်ခဲ့တဲ့ လမ်းစဉ်မှန် (ကိုယ့်တရားကပဲ ကိုယ့်ကို) အသိအမြင် ပေးပေး သွားလိမ့်မယ်။
- * ထိုးထွင်းပြီး သဘောပေါက် ပေါက်လိုက်လာတာ ဆက်သာ လုပ်နေ။
- * အဲဒါပဲပေါ့... (သိလျှင် ဝိဇ္ဇာ၊ မသိလျှင် အဝိဇ္ဇာ) ဆိုတာ။
- * နောက်ပိုင်းကျတော့ ရုပ်နဲ့နာမ်၊ ကံနဲ့ကတ္တာ။ ကုသိုလ်နဲ့အကုသိုလ် တရားတွေကို ကွဲကွဲပြားပြား ခြားခြားနားနားကြီး သိ၊ သိလာ

ပါလိမ့်မယ်များ။

- ကိုယ်တိုင်ထိုးထွင်း ကြံဆလို့ သိ၊ သိလာပြီလားဆိုရင် အဲဒီခါ (ဝိဇ္ဇာဆိုတာ ရှာမနေနဲ့တော့။) ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဝိဇ္ဇာ ဖြစ်ပြီ။ ထိုးထွင်းသိမှ ဝိဇ္ဇာကိုး။
- ၁။ တစ်ဆက်တည်းမှာ စာရေးသူ၏ ကျေးဇူးတော်အရှင် ဆရာတော်ကြီး၏ မှတ်သားအပ်သော ဩဝါဒအချို့ကို ပြည့်စုံစေရန် ဖြည့်စွက် တင်ပြ လိုက်ပါသည်။
- ◆ “ဝိဇ္ဇာဆိုတာ” အဝိဇ္ဇာကင်းတဲ့ လမ်းပေါ်တက်ရတဲ့ (ဝါ) အဝိဇ္ဇာကင်းအောင် တက်တဲ့ လမ်းစဉ်။ ရောက်အောင် ပေါက်အောင် လုပ်သူပေါ့။
- ◆ အဲ...သူက လောကီအတတ်တွေ ကိုပါ အောင်ပြီး၊ ကိစ္စပြီးတော့ တာပဲ။ ရတော့တာပဲ။ အဲဒါမှ ဝိဇ္ဇာအစစ်။
- ◆ ရွှေငွေလောက်ရအောင် လုပ်နေတာက ဇော်ဂျီ။ သူက ဒါပဲ တတ်တာ။ ဇော်ဂျီက ဝိဇ္ဇာ တက်ရမှာ၊ ကျင့်ရမှာ။
- ◆ တော်တော့ကို စိတ်ကို ချုပ်တည်း နိုင်မှ ဝိဇ္ဇာဖြစ်တာ။
- ◆ ဇော်ဂျီက ဝိဇ္ဇာအကူးမှာ အင်မတန် မာန်ထတတ်တယ်။ မာန်တက် တယ်။
- ◆ အဲဒီမာန်ကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် ချရ တယ်။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် လျှော့ချမှ



- ရတယ်။ မာန်မကျလို့ကတော့ မတက်ပါဘူး။ ဟိုဘက်ကို မကူးနိုင်ပါဘူး။ မကူးတကူး ကူးတကူး နေမှာပဲ။
- ◆ သည်းခံနိုင်မှပျ။ (သည်းခံခြင်း)ဟာလဲ (အမြတ်ဆုံးတရား)။ သူတကာ သည်းမခံနိုင်တာကို ကိုယ်က သည်းခံနိုင်မှ ခန္တီပါရမီဖြစ်တာ။ ရတာ။ ခန္တီပါရမီ ရဖို့ဆိုတာလဲ လွယ်တော့ မလွယ်ဘူးပေါ့။ ဒီလိုပဲ ကြိုးစားကျင့်ရမှာပဲ။
- ◆ (မိမိချဲ့အတွင်းစိတ်က ထကြွလာတာကို ထိန်းအုပ်နိုင်မှ ဆိုပေမယ့်၊ အပြင်မဟိန္ဒိက ဝင်လာတဲ့ အတိုက်ဓာတ်တွေ သည်းခံနိုင်မှ အောင်တာ၊ မြတ်တာ။)
- ◆ “သည်းညည်း”လဲခံ၊ “မာန်”ကိုလျှော့ချဆိုရင် ဖြစ်ပြီ။
- ◆ ဝိဇ္ဇာဖြစ်မှ မာန်တွေကင်းပြီး ကိုယ့်ဟာကိုယ် ထိန်းအုပ်သွား

နက္ခတ္တဓမ္မာဏ်ခြင်္ခါပုဂ္ဂိုလ် ၁၈၅

www.burmeseclassic.com

နိုင်တော့တယ်။ အဲဒီကျ တို့မှာလဲ
မင်းတို့တစ်တွေကို စောင့်ရှောက်
ထိန်းသိမ်းပေးလာခဲ့ရတဲ့ တာဝန်
ပြီးရော လွတ်ကရော။

၁၃။ အခု မင်းတို့ဟာက “**စူဠဂန္ဓာရီ**”
လို့ခေါ်တယ်။ ဆေး၊ အင်း၊ ဓာတ်၊
စမ၊ မန္တန် တစ်ခုခု တစ်မျိုးမျိုးနဲ့
(တက်စဉ်) ယူနေ ကြရတာ။

* စူဠဂန္ဓာရီက မဟာဂန္ဓာရီဖြစ် အောင်
ရောက်အောင် တက်ရ မှာ။
ရောက်ကို ရောက်ကြရမှာ လို့မှတ်။

* ဒါမှ လမ်းစဉ် တက်စဉ် မှန်တယ်။
အဲဒါ မြဲမြဲမှတ်။

* မဟာဂန္ဓာရီ ဆိုတာကလဲ
ရဟန္တာလမ်းပါပဲ။

* သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့ဟာ
မဟာဂန္ဓာရီ ပုဂ္ဂိုလ်တွေပါပဲ။
(ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်၊ ပဋိဝေဓ)ဆိုတဲ့
သာသနာတော်သုံးရပ်ကို လုပ်ရုံပဲ။
သာသနာဝန်ဆောင်ရတယ်။ တခြား
တော့ အထူးအထွေ မရှိပါဘူး။

* ဒါပေမယ့် တို့မဟာဂန္ဓာရီ ပုဂ္ဂိုလ်
ဖြစ်သော သံဃာတော် အရှင်မြတ်
တို့သည် ဆေး၊ အင်း၊ အိုင်၊ ဓာတ်၊
စမ၊ မန္တန် ကိစ္စတွေကို နားမလည်
ပါဘူး။ မတတ်ပါဘူးလို့တော့
မဝေဖန် မပြစ်မှားထိုက်။ အပြစ်
ဖြစ်တယ်။

* ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ဆေး၊ အင်း၊
ဓာတ်၊ စမ၊ မန္တန်တွေဆိုတာ
ပိဋကတ်သုံးပုံထဲမှာ မွေနှောက်
ရှာကြည့်ကြ။ လွတ်ကဲ့လား။

အကုန်ရှိတယ်။ ပါနေတယ်။ အဲဒီ
ထဲက ထွက်လာတာ၊ ယူကြရတာ။

* မင်းတို့ ရွတ်ဖတ်မန်းမှုတ်နေကြ
တဲ့ ဂါထာမန္တန်တို့၊ ဓာတ်ပွင့်
လာဘ်ပွင့်တို့၊ ရန်အောင်မြင်
ပယောဂနိုင် ဆိုတာတွေဟာ

ပါဠိတော်နဲ့ လွတ်သလား။ ကင်း
သလား။

* စူဠဂန္ဓာရီတွေအတွက် နယ်ကျဉ်း
တယ်။ မဟာဂန္ဓာရီတွေနဲ့ မနှိုင်း
ယှဉ်သာပေဘူး။ မနှိုင်းယှဉ်အပ်
ဘူး။

* အနိမ့်အမြင့် မတူဘူး။ အဆင့်
အတန်း ကွာခြားတယ်။

* ဒါကြောင့် မာန်မထစေနဲ့၊ မာန်
မတက်စေနဲ့လို့ သတိပေးရ တာ။
ဘဝင်မမြင့်နဲ့ ရူးတတ် သတဲ့ဗျာ။
သတိထားကြ။

* စူဠဂန္ဓာရီဟာ တက်စဉ်လမ်း
စခန်းဝင် အသိအတတ်လေး
အနည်းအကျဉ်း ရတတ်သမျှ
ရှိလာရင် ဘဝင်က ကြွချင်လာပြီ။
အဲဒါ မာန=မာန်ပဲ။ သူလဲ မဟာ
ဂန္ဓာရီဖြစ်ဖို့ ရောက်အောင်တက်ဖို့
မလွယ်။ အတားအဆီးဖြစ်ပြီ။ မာန်က
ကြားခံပြီလေ။

* ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက
မင်္ဂလာသုတ်တော်မှာ...
ဗဟုသုတ္တ သိပ္ပု
ဝိနယော စ သုထိက္ခိတော။
သုတာသိတာ စ ယာ ဝါစာ၊
ဖေံ မင်္ဂလ ပုတ္တံ။

လို့ ဟောခဲ့တာ။ ဗဟုသုတအထွေ
ထွေ အကြားအမြင် မင်္ဂလာများများ
ရှိရတယ်။ မင်္ဂလာ ကိုယ်မှာမြဲအောင်၊
ကပ်အောင်လဲ “ထုံ” ရသေးတယ်။

၁၄။ တချို့ - ဝိဇ္ဇာလောင်းတွေဆိုရင်
ပြောပြလိုက်ရဦးမယ်။

“အင်း” တွေ၊ “အိုင်” တွေ အမျိုး
မျိုးချ၊ မီးနဲ့ရှို့ခြိုက်ပြီး ပြာချ
သောက်ကြ၊ မိုင်းကိုင်စက္ကူနဲ့ချ၊
အရွက်လိုက် ဒီတိုင်းလိပ်လုံးပြီး
အစိမ်းအတိုင်းမျိုကြ။ အင်းပေါင်း
တစ်ထောင်၊ တစ်သောင်း မပြည့်

တတ်သေးလို့ဆိုပြီး တစ်စိုက်
မတ် သဲကြီးမဲကြီးလုပ်ရင်း ရင်
တွေသာကုန်၊ လူပုံကမပီ။

“ဓာတ်တွေစပ်၊ ပိုထိုမှ၊ ပိုဝင်နေ
တွေကလဲ ဖိုတိုက်ထဲ တစ်လုံထွင်း
တစ်လုံဆယ်၊ တစ်မီးသွင်း၊ နှစ်
စိုက်နဲ့ နေရက် အချိန်နာရီ
သာ ကုန်ခဲ့ကြပြီး ရှိထည့် ရှိထည့်
နဲ့ပေါ့။ ငွေကကုန် လူကပေး
မယားမကြည့်၊ သားက
မကြိုက်၊ သမီးကလဲပြေး၊ ငြေး
လဲမကပ် လူနပ်ကြီးလိုလို
လုပ်ရတ်က လာဘ်ယုတ်ဦး
တော့ သွားရော။

“နိမ့်ချပြီး နိမ့်ပြော ပြော
မဟုတ်ဘူး။

“တို့လဲ “လမ်းစုံ” ကို ကင်း
အောင် လိုက်ခဲ့သေးတာပဲ။ ငြေး
ပေါ့။ အေး (မသိတာ မရှိရဘူး။ မသိ
ကောင်းတာသာ ရှိတယ်)။
ကြပ်ကြပ်သတိပြု။

“ရှင်းရှင်းပြောမယ်။ အင်
သာမညတဲ့။ ခွဲသိရတယ်။

“လောကီလမ်းစဉ် ဘာတွေ
လုပ် ဘယ်စခန်းရောက်နေ
(အခြေခံဖြစ်တဲ့ ဗုဒ္ဓဝင်၊ မဟာ
ပထဝီဝင်၊ ရာဇဝင်တွေတစ်
ဝရိတ်တော်တွေ သုတ္တန်
ဓမ္မာတရားတွေကို မပစ်
ဘူး။ လျစ်လျူရှုမနေရဘူး။

“ကိုယ်အလုပ်စခန်း ဝင်
တစ်ဖက်ကလဲ နေ့ရှိသရွေ
ရသရွေ ဖတ်မှတ်
လျှောက်ထား ဆောင်
တယ်။ ကိုယ်တိုင်အ
ကိုယ်ပိုင် သိအောင်
လုပ်ရတယ်။



မရှိကို အရှိမလုပ်နဲ့။ မသိတာတွေကိုလဲ မသိဘဲမထားနဲ့။ နားလည်သတ်ကျွမ်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေထံ နည်းခံမှတ်သားရတယ်။ (ရှေးကျွန်ပြုခြင်း၊ သူတော်ကျွန်ပြုခြင်း) ဆိုစကားများပင် ရှိသေးတယ်။ ပြောရရင် ညည်းမယ်။ ဗဟုသုတရှိကြ၊ လေ့လာကြ။



ဆိုတာ ဒါ။ နားလည်အောင်လုပ်၊ ကြပ်ကြပ်ဆင်ခြင်စဉ်းစား မှတ်သားကြ။
❖ မင်းတို့ စူဠဂန္ဓာရီလမ်း လိုက်နေသူတွေ လမ်းအလွဲလိုက်မိပြီး (အပါယ်စာ) ဖြစ်ကုန်ကြမှာစိုးလို့ တို့က လမ်းစဉ်မှန်ပြည့်နိဗ္ဗာန်အုပ်ပေးပေးနေရတာ တို့များရဲ့ တာဝန်ပဲ။

၁၆။ * ဘုရားတစ်ဆူနဲ့ တစ်ဆူအကြားမှာ ဝိဇ္ဇာ သာသနာ ထွန်းတယ်မှတ်။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ထားခဲ့တဲ့ သာသနာတော် မြတ်ကြီးကို ဝိဇ္ဇာတွေက စောင့်ရှောက်ကြရတာကို ပြောလိုတာ။ သာသနာတော် မကွယ်အောင်ပေါ့။ သာသနာ ကွယ်ရင်တော့ အားလုံး နစ်မွန်းကုန်ကြတော့မှာ။
* ခုနေခါမှာလဲ ရဟန်းဝိဇ္ဇာ၊ နတ်ဝိဇ္ဇာ၊ လူဝိဇ္ဇာ၊ ရသေ့၊ ယောဂီ(ခေက်ဂျီ)၊ ရသေ့(တံပသီ)၊ ဖိုးသူတော်၊ မယ်သီလပါမကျန်း၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များရော တာဝန်ကိုယ်စီနဲ့ ကိုယ့်နယ်နဲ့ကိုယ် သာသနာပြုနေကြရတာပဲ။

အတုနဲ့အစစ်ကိုတော့ ဉာဏ်မျက်စိနဲ့ကြည့် သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ကြပေါ့။ အတုဆိုလို့ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်မှာ တောင် တိတ္ထိကြီးတွေ၊ ဝိဇ္ဇာအယူရှိသူတွေ ရှိခဲ့ကြတာ မဟုတ်လား။ ဒါတောင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော် မြတ်ကြီး သက်တော်ထင်ရှား ရှိနေသေးစဉ် ကာလနော်။ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်လျှောက်၊ သို့လမ်းသူသွားပေါ့။ ဝိဇ္ဇာနယ်ထဲမှာလဲ (ဓာတ်ထိန်း)ဆိုတာကလဲ ရှိသေးတယ်။ သူ့နယ်နဲ့သူ့ပဲ၊ သူတို့က ကိုယ့်နယ်နဲ့ကိုယ်၊ ကိုယ့်နာကျောရောင်ခြည်မပူရင်း အရ

❖ အခု ပြောပြနေတာတွေကို နားလည်ကြရဲ့လား။ လိုက်နိုင်မှတ်နိုင်ကြရဲ့လား။

❖ ကိုယ်တိုင် ကျင့်ကောကျင့်ကြဖို့ စိတ်ဆုံးဖြတ်ပြီလား။ သန္နိဋ္ဌာန်ချနိုင်ကြရဲ့လား။ ရဲရဲကြီးနော်။

❖ သမထယာနိက ဦးစွာအားထုတ်ကမ္မဋ္ဌာန်း လေးဆယ်ပေါ့။ ရုပ်ချုပ်ခြင်းလေးပါး၊ နာမ်ချုပ်ခြင်းလေးဆယ် အကျယ်လေ့လာဦး။ စာထဲမှာ ရှိပါတယ်ဗျာ။

“သထမ”နည်းနဲ့ သမာဓိ ပိုင်စိုက်ရ စိတ်ကလေး တည်ငြိမ်လာမှ သီဃနာ” ကူး။

❖ ဆဲဒိကျ မခက်တော့ဘူး။ လွယ်ပြီ။ သမာဓိသာလိုတယ်။ ဟိုဘက် ဒီဘက် လက်ခုပ် လက်ဝါးပါပဲ။ တပ်နေတာ။

❖ သီဃနာက ရုပ်နာမ်ဓမ္မ ဖြစ်ပျက်တွေကို ရှုမှတ်ပေးရတာ။ အဲဒါ နိဗ္ဗာန်သွားရာလမ်းအစစ်ပဲ။ သည်တော့ကာ လိုရင်းက အတိတ်ကိုလဲ မဆောင်နဲ့။ အနာဂတ်ကိုလဲ မမျှော်နဲ့။ ပစ္စုပ္ပန်တည်တည်နေ။ အဲဒါ တရားစစ် တရားမှန်ပဲ။

❖ ခုနေခါမယ် တို့က မင်းတို့ကို သန်ရာစရိုက်ကြည့်ပြီး ဆွဲဆောင်သိမ်းသွင်း ထိန်းအုပ်ပေးနေရတာ။ အင်း၊ ဓာတ်၊ စမ၊ မန္တန်တွေ

နဲ့ပေါ့။

❖ “အင်း”ချတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုတုန်း။ ဆိုကြစမ်းပါဦး။ အင်းပေါင်သားရ၊ အင်းဆန်တော်တွေသွတ်ရ၊ အကွရာတွေ၊ ဂဏန်းတွေ သွင်းရ၊ ညံ့ခံ၊ ခြောက်ခံ၊ အဟိန်းအဟောက်တွေနဲ့ သနချေ။ သိဒ္ဓိတင်၊ အသက်သွင်း၊ သမာဓိမရှိက ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။ သမာဓိရှိရှိကြီး လုပ်ကြတာမျိုး။

❖ “မန္တန်”တွေကကော ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်နေသမျှ မမှားမယွင်းရအောင် စိတ်စူးစိုက်စိုက် ဂရု-လဟု-ဒီယ-ရသ-ဋ္ဌာန်ကရိုက်နဲ့ ရွတ်ကြရတာ။

❖ “ဓာတ်”ကကော လုံထဲဓာတ်တွေ ထည့်ထိုးတဲ့အခါ စိတ်က ဓာတ်ကို အာရုံစိုက်ထားရတော့ (စိတ်နဲ့ ဓာတ်၊ ဓာတ်နဲ့စိတ်) စိတ်ဓာတ်ဟာ ဓာတ်စိတ်ပဲ ဖြစ်နေတော့။ စိတ် တခြားမရောက် ပျံ့လွင့်မှု အားနည်းသွားရော။ မိမိရဲ့ခြေကိုလဲ ချုပ်ပြီးဖြစ်ကရော။

❖ ဘယ်ကို သွားချင်သေးသလဲ၊ မသွားချင်တော့၊ မသွားဖြစ်တော့ဘူး။ စိတ်မလေတော့ဘူးပေါ့။ ငြိမ်ပြီ။ ရုပ်ကိုထားလို့ နာမ်ကိုပဲ ဝိဇ္ဇာဖြစ်နိုင်တယ်

တာဝန်နဲ့ကိုယ် ထိန်းအုပ်၊ ကြပ်မတ်၊ စစ်ဆေး၊ စောင့်ရှောက်ပေးနေကြရတာ။

* ဓာတ်ထိန်းပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဆိုတာက လူသိအောင် ထင်ထင်ပေါ်ပေါ်ကြီး မနေကြပါဘူး။ ထင်ပေါ်အောင်လဲ မလုပ်ကြဘူး။ သိဖို့ တွေ့ဖို့တော့ ခက်တယ်။

* အဲ ဝိဇ္ဇာဖြစ်ပြီ ဆိုပေမယ့်လဲ သိတာကတခြား လုပ်နေတာက တလွဲဖြစ်ပြီး အမှားတွေ မကျူးလွန်မိကြရအောင် နယ်ထိန်း၊ ဓာတ်ထိန်း ပုဂ္ဂိုလ်တွေက အမြဲ ဒေါက်ထောက်ကြည့်နေကြရတာ။ မင်းတို့ သိနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

* ဝိဇ္ဇာနယ်ထဲလဲ အထိန်းအကွပ် ရှိတာပဲ။ မလွတ်ပါဘူး။ မင်းတို့ လူတွေထဲမှာလိုပေါ့။

* သူ့ထက်သူ အဆင့်ဆင့် ကြီးဆွဲ ဓာတ်ကိုင် ကြပ်မတ်ပေးနေကြရတာပဲ။ ဓာတ်ကောင်းရအောင်လုပ်ကြ။ ဓာတ်ကောင်းနဲ့တန်အောင်လဲ နေကြ။

* တက်စဉ်မှန်မှန်ယူ။ "တက်စဉ်" ပြီးတော့ "ကျင့်စဉ်" တွေ ရှိသေးတယ်။ ဒါကြောင့် ကြီးရှုပ်တယ်လို့ ပြောတာပေါ့။ ကျယ်ဝန်းတယ် မောင်ရ။

၁၃။ (၂၀-၄-၁၅) အထူးပေးသြဝါဒ။

* ပုတီးစိပ်ကြတော့ကာ တစ်နေ့မှာ တစ်နာရီပဲ စိပ်တယ်ထား။ တစ်နေ့မှာ နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ ရှိတယ်နော်။

ကျန်တဲ့ နှစ်ဆယ့်သုံးနာရီမှာ မိမိစိတ်က ဘယ်ထဲ သွားတတ်တုန်း၊ အကုသိုလ်နယ်ထဲပဲ သွားတာလို့ ပြောဆိုထောက်ပြပြီးခဲ့ပြီ။

၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

* ဒါကြောင့် ကျင့်စဉ်စရုဏယူတဲ့ အခါမှာ အကုသိုလ်နယ်ထဲကို သွား၊ သွား ကျက်စားနေတတ်တဲ့ စိတ်ဖြစ်စဉ်က များပြီး စရုဏအလုပ်က အားနည်းတော့...

* ဟိနသမာဓိ (အညံ့စားသမာဓိ) ခေါ်တယ်။ ယုတ်လျော့သွားတာပဲ။ ဒါကြောင့် ဗလသမာဓိ (အမြတ်ဆုံးသမာဓိ) ဖြစ်အောင် လုပ်ရမယ်။

* လုပ်ရမှာက အနုဿတိဆယ်ပါး။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ - ဘုရားအာရုံယူတာ (ဂုဏ်တော်တွေကို ပွားများတာကိုယူ)။

ဓမ္မာနုဿတိ - တရားအာရုံယူတာ (တရားဂုဏ်တော်တွေကို နှလုံးသွင်းရတာ)။

သံဃာနုဿတိ - သံဃာတော်အာရုံ(သံဃာ့ဂုဏ်တော်တွေ အာရုံယူပွားများရတာ)။

ဒေဝတာနုဿတိ - နတ်တို့အာရုံ (ဒါနု၊ သီလအားကောင်းလို့ နတ်ဖြစ်တဲ့ ကံအကျိုး ရကြပုံကို ဆင်ခြင်ပေးရတာ)။

* အစရှိသဖြင့် ဘာဝနာတစ်ခုခုကို အာရုံယူ ပွားများနိုင်နေရတယ်။

* တက်စမှာ မရဏာနုဿတိ ခေါ်တဲ့ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းမျိုးကို ဝင်လိုက်ရင် ပြီးငွေ့သွားတတ်တယ်။ ပါရမီရှိမှ လုပ်နိုင်တာ။ နေဦး အဲဒီ ကမ္မဋ္ဌာန်းမျိုး ထားဦး နောက်မှလုပ်။

* ဗုဒ္ဓါနုဿတိဆိုလဲ ဘုရားပုံတော် (ရုပ်ပွားဆင်းတု)ကို ကြည့်ရှုနေတာမျိုး မဟုတ်သေးဘူး။

* သံဃာဆိုလဲ ဘုန်းကြီးရဟန်း၊ သံဃာတော်တွေကိုချည့်။

* ဒေဝတာနုဿတိဆိုလဲ နတ်ဗြဟ္မာတွေရဲ့သဏ္ဍာန်ကို ရှုမျှော်

ကြည့်နေရတာမျိုးချည်း မဟုတ်သေးပါဘူး။

* ဂုဏ်ဆိုတာ ဂုဏ်=ကျေးဇူးတင်လို့ သဘောပေါက်။ ဘုရားပုံတော်၊ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်၊ တရားဆိုလဲ တရားဂုဏ်တော်၊ သံဃာတော်ဂုဏ် အဲသလို ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်တွေကို နှလုံးသွင်းရတာမျိုး။

ဒေဝတာနုဿတိမှာ

အကြောင်းခံ ဘယ်အကျိုးတရားကြောင့် နတ်ဖြစ်ကြရတယ်။ နတ်ဖြစ်စိမ်းဘုံမိမိမာန်တွေနဲ့ ဘယ်ဘုံမှာ ခံစံကြရတယ်ဆိုတဲ့ ကြောင်းကျိုးကို (ပဋ္ဌာန်းနည်းကျကျ) ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်း အာရုံပြုတတ်ဖို့ လိုပါတယ်။

* အရွယ်ကတော့ ဖေတ္တာကမ္မာပေါ့။ ပျံ့လွင့်ပြေးလွှားတတ်စိတ်ကို တစ်ခုတည်းအာရုံမှာ စူးစိုက်ထိန်းသိမ်းမှု ထိန်းတတ်ခြင်းဟာ (လေးပါပဲ။ အဲဒါ အရေးကြီးဆုံးပဲ။

* ကြည့်ပါလား ဘုရားဟောသော သာဓကကြောင်းမှာပါတဲ့ နေရဟန်းတစ်ပါးရဲ့ ဓူရ်သရဏ္ဍာယ်နေကျ ကြားနေရဟန်းကြီးရဲ့အသံ တည်းကိုသာ အာရုံနှစ်ထိအောင် စူးစိုက်စိုက်ထောင်နေတဲ့ ကြက်မကတော့ ကြက်မလေးနော်။

* သူက လူ့စကား လူ့တရားကို နားမလည်ရှာပါဘူး။ နားမလည်တတ်၊ မစဉ်းစားတတ်ပါဘူး။ ကြားနေရတဲ့ အသံတည်းကိုသာ စွဲစွဲမြဲမြဲ စူးစိုက် နားထောင်နေတာပဲ။

* အဲဒီအခိုက်မှာ စွမ်းကုတ်ခံ



ရလို့ လည်ပြတ်သွားတော့ ဖြတ်ခနဲဆို ချက်ချင်းပဲ နတ်ပြည် မှာ နတ်သမီးသွားဖြစ်တာ။

ကောင်းတဲ့ အာရုံထဲ စွဲစွဲမြဲမြဲ အာရုံ ပြုမိနေတဲ့ အကျိုးပေါ့။ ဒါကြောင့် ဒွါရခြောက်ပေါက် ပိတ်ထားတဲ့ အခိုက် မှာ အပြင်က အတိုက်ဓာတ်ကို လက် မခံနဲ့။ အတွင်းဓာတ်ခံကိုလဲ ဖွင့်မပေး နဲ့။ (အာယတန-တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး)ကို ဆိုလိုတာ။ လေ့လာကြဦး။

* အသေခို ဇိတ်မည့် လှူဒါန်းမှု၊ အတိတ်၊ အနာဂတ် ဇွာတတ်မှု၊ ပစ္စုပ္ပန်တည်တည် ဖျော့တတ်မှု ဟာ တကယ်ပဲ။ အဲဒါကို တကုန်တည်း၊ တကုန်တည်းပဲ ခေါ်တာပါပဲ။ အဲဒါကုန် (အကုန်ခြင်းတော့)။

ဒါနု၊ သီလ၊ ဘာဝနာကိုလဲ တွဲရ တယ်။ တွဲလုပ်ရမယ်။

ထိ၊ ထိုင်၊ ပွားခြင်းကိုလဲ မြဲမြံစွဲစွဲလုပ် ရတယ်။

ထပ်ပြီး နိဂုံးကမ္မတ် အဆုံးသတ် သတိပေးရမယ်ဆိုရင်...

❖ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း အောင်မြင် အလှူဒါန်းကြားတယ်။

❖ ရည်မှတ်ဆိုတာ ဩဇာ မေတ္တာ။

❖ မရည်မှတ်ဆိုတာ အဝဇာ ဝိသေသမေတ္တာ။

မေတ္တာပို့တော့ ဓာတ်ခံရတယ်။

ခြင်သော်ဆီဆိုတာ နာရလိမ့်ရွှေခွက်မှာမှ တည်တာ။

❖ စိတ်တည်ဆဲ မေတ္တာပို့ ဓာတ်ခံ နဲ့ တွေ့တဲ့ခါ ဘွားခနဲ ပေါ်တတ် တယ်။ ဘဝ ဘဝက ဆရာကြီး တွေ ရှိခဲ့တယ်။ ကိုယ်မမြင်ဘူး မတွေ့ဘူးပေမယ့် ပေါ်လာ တတ်တယ်။

မေတ္တာပို့လျှင် ဘဝက နီးစပ်ခဲ့တဲ့ ဆွေမျိုးတွေလဲ ပို့ပါ။ နီးစပ်ရင် ပို့တဲ့ မေတ္တာရောက်တယ်မှတ်။

ရှေးအခါက ဆရာသမား၊ အမိ၊ အဘ မတော်စပ်ခဲ့ဖူးတာမရှိ၊ အနီး အဝေးသာရှိတယ်။ အဲဒါ မြဲမြံမှတ်။

မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း မေတ္တာပို့ခြင်းဟာ “သာသနာ့ဓာတ်တိုင်”။ “ကမ္ဘာ့ ဓာတ်တိုင်”။

မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းအောင်ရင် “ကမ္ဘာ့ စကြာဓာတ်” အောင်ပြီ မှတ်။

တရားမသိတဲ့ရုပ်မျိုး နောက် နောက်ဘဝမှာ ဖြစ်မှာစိုးလို့ ဝိဇ္ဇာလမ်း ကို လိုက်ကြခြင်းဖြစ်တယ်။ ဝိဇ္ဇာဆို တာ ဒါပဲ။

ကိုယ့်ဓာတ်နဲ့ ကိုယ်တက်ကြ အောင်မြင်လျှင် ပြီးရော။

အားလုံး အောင်မြင်ကြပါစေ။

သည်မျှကိုပင် အထပ်ထပ် အခါခါ လေ့လာမှတ်သားကြပြီး တရားမှန် တရားစစ်ဖြစ်တဲ့ မြတ်သော စရဏ တရားအစဉ်ကို ကိုယ်တိုင်အားထုတ် ကြည့်ကြပါလျှင် ဝိဇ္ဇာဆိုတာ ရှာနေဖို့ မလိုတော့ပါပေ။

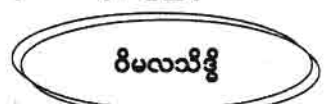
ကိုယ်ကိုတိုင် သိလာ၊ ထင်လာ၊ မြင်လာ၊ ကြားလာ၊ တွေ့လာ သဘော ပါက် ထိုးထွင်းတတ်မြောက် နားလည် သွားကြတော့မှာ ကေန့်မုချပါ။ ဝိဇ္ဇာ ဖြစ်ပြီ။

သည်တော့ ဝိဇ္ဇာရှာပုံတော် ဖွင့်နေ ကြဦးမှာလား။ လိုသေးသလား။

ဆင်ကြီး တွေနေပြီးကာမှ ဆင်ခြေ ရာခံ လိုက်နေချင်ကြသေးသလား။ (ဤသည်မှာလည်း ဆရာတော်ကြီး အမြဲသတိပေးဆုံးမလေ့ရှိခဲ့တဲ့ ဩဝါဒ ပါ ခင်ဗျား။)

ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာတော်ကြီး (ဘိုးအာစရ)အား ခြေတော်စုံကို ဦးခိုက်ကန်တော့ ပူဇော်အပ်ပါ သည်။

ပု ဒီ အာနှင့် ပြည်စုံပါစေသော်။



စာရှုသူ သုတေသီ ပညာရှင်တို့ခင်ဗျား...

ဤဆောင်းပါးမှာ လွန်ခဲ့သော ၇-၁၂-၂၀၀၁ ခုနှစ်က ပို့သော ဆောင်းပါးဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က အကြောင်းကြောင်းကြောင့် မဖော်ပြနိုင်ခဲ့ပါ။ ယခုအခါ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ ဆောင်းပါးရှင်နှင့် အဆက်အနွယ်များမှ ဤဝိဇ္ဇာဓရလမ်းစဉ်အား ဆက်လက်ဖော်ထုတ် ရေးသားပေးပို့ပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

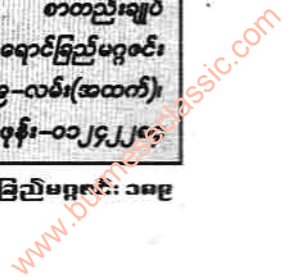
ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ်(၂၀၉-မြေညီ) ၂၉-လမ်း(အထက်)

ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၀၆-၀၁၂၄၂၂



ငွေကျွန်တို့

ရေယုန်ပျောက်

ဂါထာတစ်ပုဒ်



ရေယုန်ပေါက်သည်ဆိုလျှင် လူတိုင်း သိပါသည်။ ဆေးပညာအရဆိုလျှင် ဝမ်းတွင်း၌ အပူကြီးသောကြောင့် ဝမ်းတွင်းမှ အပူအပြင်သို့ ကန်ထွက်ကာအများအားဖြင့် နှုတ်ခမ်းနားတစ်ပိုက်တွင် အဖုအပိန့်များ လက်မဝက်ခန့် ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို ရေယုန်ပေါက်သည်ဟု ခေါ်ပါသည်။

ရေယုန်ပေါက်လျှင် ပေါက်သည့်နေရာမှ ယားယံခြင်း၊ ထူအမ်းအမ်းဖြစ်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ဆင်ရေယုန်ဟူ၍လည်း ရှိသည်ဟု ကြားဖူးပါသည်။ ဆင်ရေယုန်ဆိုသည်မှာ ရေယုန်ပေါက်သည်အနာသည် အလွန်ကြီး၍ ကျောကုန်း၊ ခါးတို့တွင် ပေါက်တတ်ပြီး ခါးတစ်ပတ်ထိလျှင် ကု၍မရတော့၊ သေတတ်သည်ဟု ကြားဖူးပါသည်။

ဆင်ရေယုန်ကို တစ်ကြိမ်မျှ မမြင်ဘူးသေး၍ အသေးစိတ် မဖော်ပြတတ်ပါ။

ရေယုန်ပေါက်လျှင် ဆရာဝန်ဖြင့် ပြုခြင်း၊ တိုင်းရင်းဆေးဖြင့်ကုခြင်း၊ ရိုးရာဆေးဖြိုးတို့ဖြင့်ကုခြင်း၊ ဂါထာမန်း၍ကုခြင်းဟူသော ကုသနည်း အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ကုသရာ သူ့နည်းနှင့်သူ ပျောက်ကင်းကြပါသည်။

ရေယုန်ကို ဂါထာဖြင့်မန်းရာတွင် လူတစ်ယောက် အကြိုက်တစ်မျိုးဖြစ်၍ ဂါထာစုံအောင်ရှိပါသည်။ ထိုဂါထာများအနက် ကျွန်တော်၏ ဖခင်ကြီးထံမှ ရရှိထားသောဂါထာကို ဖော်ပြပါမည်။

ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က ရေယုန်ပေါက်မှ အလွန်နည်းသော်လည်း ရွာတွင်းမှ ရေယုန်ပေါက်သူများသည် ဖခင်ထံ ရေယုန်လာမန်းခိုင်းသည်ကို အကြိမ်ကြိမ် တွေ့ဖူးပါသည်။

မန်းခိုင်းသူသည် ထိုအချိန်က လက်ဖက်၊ နှမ်း၊ ကြက်သွန်ကြော်ပါသည့် တစ်ဖတ်တန် လက်ဖက်ထုပ်

ကို စက္ကူဖြင့်ထုပ်ကာ ဂါထာအစွမ်းထက်စေရန် ဖခင်အား ပေးရပါသည်။

ဖခင်ကြီး ဝေယုန်မန်းပုံမှာ ညာဘက်လက်ဖက်ထုပ်ကို ပါးစင်တွင် ကပ်ကာ ဂါထာကို (၁)ဆက်မန်းလိုက်၊ လက်ဖက်ထုပ်ကို ဝေယုန်မန်းရာတွင် ထိပ်မှထိ လိုက်နှင့် (၇)ဆက်မန်း (၇)ဆက်ထိပါသည်။

လက်ဖက်ထုပ်ကိုမန်းပြီးမှ ရေယုန်ကို ထိသည်မှာ ငယ်စဉ်က မစဉ်းစားမိသော်လည်း ကြီးမှ စဉ်းစားမိသည်မှာ ရေယုန်နာပေါက်သူသည် အမျိုးသမီးအထူးသဖြင့် မိန်းမပျိုဖြစ်ပါက ရေယုန်ရှိသည် နှုတ်ခမ်းကို ပါးစပ်နှင့်ကပ်ပြီး မန်းပါက အမျိုးသမီးနှင့် မျက်နှာချင်း ထိနေလျှင် မသင့်လျော်သဖြင့် လက်ကို မန်းပြီးမှ မန်းထားသည်လက်နှင့် ပါးစပ်ကိုထိခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေးမိပါသည်။

ရေယုန်မန်းပြီးလျှင် ဖခင်ကြီးက မန်းခိုင်းသူအား...

‘နောက်တစ်ခေါက် ယလာနဲ့တော့ ဒီတစ်ခေါက်နဲ့ ပျောက်တယ်’

ဟု ပြောလေ့ရှိရာ ပြောသကဲ့သို့ပင် (၁)ရက်၊ (၂)ရက်အတွင်း ရေယုန်မှ အနာဖတ်ကွာကျကာ လုံးဝ ပျောက်သွားပါသည်။

ဖခင်ကြီးထံမှ ဂါထာနှင့် မန်းနည်းကို ကျွန်တော်က လက်ဆင့်ကမ်းသင်ယူထားပါသည်။

ကျွန်တော် အလုပ်ထဲရောက်သည့်အခါ ရုံးမှ ဝန်ထမ်းများ၊ ဝန်ထမ်းမိသားစုများ၊ ရေယုန်ပေါက်သည့်အခါ ကျွန်တော် ရေယုန်မန်းတတ်မှန်းသိ၍ လက်ဖက်(၁)ပွဲတင်ပြီး မန်းခိုင်းပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဖခင်ကြီးသင်ထားသည့်အတိုင်း မန်းပေးရာ ပျောက်ကင်းသွားကြပါသည်။

ရေယုန်ပျောက်ဂါထာကို ကျွန်တော် ဤမျှ ရှည်လျားစွာ ရှင်းပြနေသည်မှာ ယနေ့သိပ္ပံခေတ်လူငယ်များ၊ ဆေးပညာကျွမ်းကျင်သူများ အနေဖြင့် ရောဂါတစ်ခုကို ဂါထာမျိုးစုံဖြင့် ပျောက်ကင်းသည်ကို ယုံစရာမဟုတ်ဟု ယူဆထားသူများလည်း ရှိပါမည်။

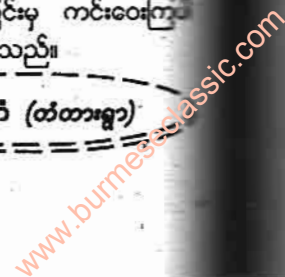
ထို့ပြင် ကျွန်တော်ရေးပြမည့် ရေယုန်ပျောက်ဂါထာသည် ထူးခြားနက်နဲသော အစိပျယ်လည်းမရှိ ခက်ခဲသော စာသားများလည်း မပါသဖြင့် ဂါထာထိုဖတ်ပြီးသည်နှင့် “ဒီဂါထာထားရေယုန်ပျောက်တယ်ဆိုတာ မယ့်ဘူး”ဟု ပြောမည့်သူများလည်း မရှိသဖြင့် ဂါထာ၏ အခြေခံအကြောင်းနှင့် ပျောက်ကင်းပုံကို ပြည့်စုံစွာဖော်ပြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မယ့်သူများလည်း မိမိသဘောအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဖခင်ကြီးသင်ပေးခဲ့သော ရေယုန်ပျောက်ဂါထာမှာ...

ဥုံ တောမှာယုန် ဆွေ့လိုက်၊
ဒိမ်မှာယုန် ကြောင်နဲ့လိုက်
သွားဟ

ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ လူသားအားလုံး ရေယုန်ပေါက်ခြင်းမှ ကင်းဝေးကြပါရန် မေတ္တာပို့ပါသည်။

မောင်ကံ (ထံထားရွာ)

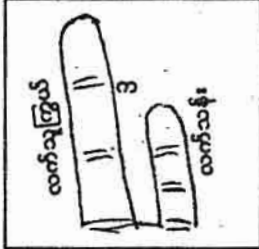


ကချင်ပြည်နယ်ဇာတိ အသက် (၄၀)ကျော် အမျိုးသားတစ်ဦးရဲ့ညာဘက်ဖဝါးပြင်ကိုဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။ 'ပွဲစားအလုပ်ကိုပဲ ဆက်လုပ်သင့်လား' နိုင်ငံခြားကို ထွက်ခွာလုပ်ကိုင်သင့်လား' အဲဒီမေးခွန်းကို မေးမြန်းခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။

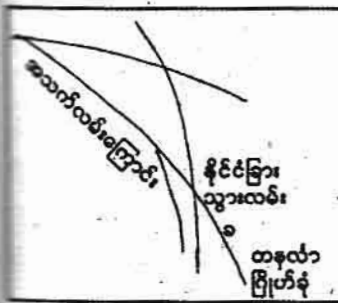
ထိုသူရဲ့ လက်သန်းထိပ်ဖျားဟာ လက်သူကြွယ် ပထမဆစ်ကို မမီဘူး။ တိုလွန်းတယ်။

ဒါဟာ စကားပြောဆို ဆက်ဆံရေး သိမ်မကောင်းတတ်ဘူး။ ဖြတ်တိုးဉာဏ်လဲ သိမ်မကောင်းသလို ကွက်ကျော်မြင်ခြင်းမျိုး၊ ပါးရည်နပ်ရည်ရှိခြင်းမျိုးလဲ အားနည်းမယ်။ ပွဲစားကောင်း တစ်ယောက် မဖြစ်နိုင်ဘူး။

ပွဲစားကောင်း တစ်ယောက်ဟာ လက်သန်းလက်ချောင်း ရှည်လျား အားကောင်းရတယ်။ "က" အက္ခရာ



အသက်လမ်းကြောင်း အောက်ခြေက လမ်းခွဲ(နိုင်ငံခြားသွားလမ်း)ဟာ ဆန့်လာဂြိုဟ်ခုံဘက်ကို ရှည်လျား ထင်ရှားအား ကောင်းစွာ ရောက်ရှိနေတယ်။ "ခ" အက္ခရာ



ပွဲစားအလုပ်နဲ့

နိုင်ငံခြားအလုပ် ဘယ်ဟာ လုပ်သင့်လဲ



ဒီလမ်းကြောင်းကြောင့် နိုင်ငံခြားသွားရောက် လုပ်ကိုင် နေထိုင်ခြင်း အကျိုးပေးနိုင်တယ်။

ဒီတော့ အဖြေက ရှင်းနေပြီပေါ့။ ပွဲစားအလုပ်ကို ဆက်မလုပ်ဘဲ နိုင်ငံခြား ထွက်ခွာ လုပ်ကိုင်သင့်ပါတယ်။

စာဖတ်ပရိသတ်များ လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားရရှိကြပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ရမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

နဂါးဂူရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၉၁

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလမှာ

နေ့စဉ်ရက်စွဲ

ကျွန်းုပ်သည့် နံနက်



ကျွန်းုပ်တို့သည် နံနက် မိုးလင်းအိပ်ရာမှ ထ မျက်စိနှစ်လုံး စဖွင့်သည်မှစ၍ ဤနေ့ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံကောင်းသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...။

ဤနေ့ ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံမကောင်းတတ်သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...။ စသည်ဖြင့် မိမိတို့၏ နေ့စဉ် ကံကြမ္မာ အကောင်းအဆိုးကို လူတိုင်းလိုလိုပင် သိချင်ကြပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်းုပ်သည် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား ဤနေ့ဤရက်သည် သင့်အတွက် ကံကောင်းနိုင်သည်၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။ အရေးကြီးသောလုပ်ငန်း ဆောင်တာများကိုလုပ်ပါ။

ဤနေ့ ဤရက်သည် မကောင်း၊ ပြဿနာများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေပါ။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတွေ ဘာမှ မလုပ်မိပါစေနဲ့...

ဟု ထိထိရောက်ရောက် အနီးကပ် ကူညီပံ့ပိုး အကြံပေးလို၍ တစ်ဦးစီ တစ်ဦးစီ၏ ကိုယ်ပိုင်ကံကောင်းသော နေ့ရက်များနှင့် ကံဆိုးသော နေ့ရက်များကို သေချာဂရု သိရှိစေရန် အလို့ငှာ စေတနာရှေ့ထား လက်ဆောင်ပါးကာ ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းနေ့များကို လွှမ်းမိုးနေသော စိုးမိုးဂဏန်းများကိုမူ မြန်မာဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ တွက်ပုံတွက်နည်းမှာ သင်၏ အင်္ဂလိပ်မွေးရက်နှင့် တွက်လိုသော နေ့၏စိုးမိုးဂဏန်းကိုပေါင်းပါ တစ်လုံးတည်း ကျန်အောင်ပေါင်းပါ။ ဥပမာ အင်္ဂလိပ် (၂၃)ရက်နေ့တွင်မွေးဖွားသူဆိုပါစို့။

ဒီဇင်ဘာလ(၂၉)ရက်နေ့ကို တွက်လိုသည် ဆိုပါစို့။ (၂၉)ရက်နေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းမှာ (၄)ဟု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ယင်းမွေးရက် (၂၃)နှင့်ပေါင်းလျှင် (၂၇)ရ၏။ ယင်း(၂၇)ကို တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းလျှင် ၂ + ၇ = ၉ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူအတွက် ဒီဇင်ဘာလ (၂၉)ရက်နေ့တွင် (၉)ဂဏန်း ကြီးစိုးနေ၏။

၁-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အသစ်စတင်ခြင်း တီထွင်ဖန်တီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

- ၁-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ယိက အကူအညီပေးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။
- ၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ရည်မှန်းချက်အတိုင်း အောင်မြင်မှုများ ကြုံရတတ်၏။
- ၃-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အကျပ်အတည်းများ စိတ်သစ်စရာများ ကြုံရတတ်၏။
- ၄-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ပျော်ရွှင်ကြည်ရွာ ကြုံရတတ်၏။
- ၅-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် လှမ်းပေးထားခြင်းဖြင့် အဖြစ်အပျက်များ တိုးလိမ့်မည်ဖြစ်ခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။
- ၆-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်များ ဖတ်မှတ်သော ဖြစ်ရပ်များ ကြုံရတတ်၏။
- ၇-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် စိတ်ညစ်ခြင်း ထွက်ပေါက်စိတ်ခြင်း ရည်ရွယ်ချက် ပျက်စီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။
- ၈-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ဘာသာပညာရေး ဆရာသမားနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ ကြုံရတတ်၏။

✽ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ✽

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
		1	2	3	4	5
		၃	၄	၅	၆	၇
6	7	8	9	10	11	12
၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄
13	14	15	16	17	18	19
၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂
၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉
၂၀	၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆
၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၂၇	၂၈	၂၉	၃၀	၃၁		
၂	၃	၄	၅	၆		

မူလပြက္ခဒိန်ရက်စွဲများကို အင်္ဂလိပ် ၁၉၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် တောင်ထား

စိတ်ဆွေအနေနှင့် ၄ ၈ ၆ ဂဏန်း ရသော ရက်များကို သတိပြု ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ ၃ ၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယ အကောင်းဆုံးမှာမူ ၁၊ ၂၊ ၄ ၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်တော့သတည်း။

မကောင်းရက်ရှောင်၊ ကောင်းရက်ဆောင်ကာ မြှားမြှောင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ကြလျှင် ဆန္ဒပြည့်ဝ လှလှပပလှလှ အလယ် ဂုဏ်တင့်ကြွယ်သည် ထောင်ပညာ အကျိုးတည်း။

ကောင်းမှုအကြောင်းပြု ထောင်ပြည့်ပါစေ။

သုခစုစုံ(ကျွန်လတ်)

သိကျွမ်းခဲ့သည်မှာ (၂၈)နှစ်ကျော်ခဲ့
... အောက်တိုဘာ အမည်ရင်း ဦးအေးကြူ
... အများအခေါ် ဘိုးကြူ၊ ဆရာကြူ၊
... အဘကြူ။ ရင်းနှီးသူနှင့် တပည့်ရင်း
... အဘ “အဘ” ဟုခေါ်သော ပုဂ္ဂိုလ်
... အကြောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်
... ရင်းနှီးတွင် လဆက် ပါလာသည်
... ဝမ်းမြောက်စွာ တွေ့ရှိဖတ်ရှုခဲ့ရပေ
... သည်။

အဘကြူအကြောင်းကို လွန်ခဲ့
... (၅)နှစ်ကျော်ခန့်ကပင်
... အရာကြီးရွှေဟင်္သာ(မန္တလေး) က
... နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၌ ကနဦး
... ဖော်ပြ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ဖူးပေသည်။
... ဆိုနောက် ၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ
... အမှတ်(၁၃၂) နက္ခတ္တရောင်ခြည်
... မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ(၂၁-၂၂)တွင်
... “ရတနာဂူမှ အကြားအမြင်ဘိုးကြူ”
... နာမည်ခေါင်းစဉ်ဖြင့် “အောင်မြီးဝေ”
... အဘကြူ၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်းချုပ်
... ဖြစ်ပုံနှင့် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ထိဆု
... ခံပေါက်ပုံ၊ အများအကျိုးဆောင်
... အကြားအမြင်တတ်မြင့် ရှေ့ဖြစ်
... အတတ်ဖြစ် ဟောပြောပုံနှင့် ရက်ရော
... အသွေးခန်းမှများကို ဖော်ပြခဲ့ပေသည်။
... ဇူလိုင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
... အမှတ်နှာ(၆၅)၅၀၀ “ရတနာဂူမှ
... အထူးဆန်းများ” ခေါင်းစဉ်ဖြင့်
... အသင်းပါးရှင် “ဦးဦးကျော်” က
... အကြားအမြင် ဘိုးကြူထံ၌ လေ့လာ
... နိုင်ပါသည်ဟု ဖော်ပြရေးသား
... ဆန်းများ ပြုခဲ့သည်ကို ဖတ်ရှုခဲ့
... သည်။

၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လထုတ်
... အမှတ်(၁၃၃) နက္ခတ္တရောင်ခြည်
... မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ(၂၁၃-၂၁၄)တွင်
... “အထိရောက်စွာ ဖတ်ပေါက်သူ၏
... အကြောင်းအရာ” ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့်
... အကြောင်းအရာ

၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လထုတ်
... အမှတ်(၁၃၃) နက္ခတ္တရောင်ခြည်
... မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ(၂၁၃-၂၁၄)တွင်
... “အထိရောက်စွာ ဖတ်ပေါက်သူ၏
... အကြောင်းအရာ” ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့်
... အကြောင်းအရာ



ကျွန်တော်သိသော ဝိမ္မိဂပုဂ္ဂိုလ်ထူး
၁၆၆၆၆၆ (ကသာ)

ပတ်တိုင်းထောင်သူ အဘကြူ (၁)

“အောင်ဇ(LL.B)” က အခြားထိဆု
များအပြင် (၈၃)ကြိမ်မြောက် ထိဖွင့်ပွဲ
တွင် ထိနံပါတ်(၅၉၈၆၅၆)ဖြင့်
(၃)သိန်း ပဒေသာဆုကြီးကိုပေါက်ရာ
ကျပ်ငွေ(၄၂)သိန်းကို ဆွတ်ခူးခဲ့
ကြောင်း...
ယင်းပေါက်ကဏန်းများမှာ အိပ်ပျော်
နေစဉ် အဘဘိုးမင်းခေါင်က အိပ်မက်
ပေး၍ ထိုးခဲ့ကြောင်း ထိုဆောင်းပါးတွင်

အဘကြူဇာတ်လုံးအပြင် ညာဘက်
လက်ဖဝါးပုံကို ဖော်ပြပြီး အဘကြူ
၏ လက်ဖဝါးပြင်ပေါ်မှ ထူးခြားချက်
(၅)ချက်ကို လက္ခဏာပညာဖြင့်
ထောက်ပြပြီး ရေးသားဖော်ပြခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။
ယင်းလ မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာ
(၁၅၅-၁၅၇)မှာပင် “ထူးခြားသော
ဘုရားခန်းမှာ” ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၉၉၃

ဆောင်းပါးရှင် “အာသာဝထီ”က အကြားအမြင် ဘိုးကြူ၏ ဘုရားခန်း တွင် သီတင်းသုံးလျက်ရှိသည့် ရှားပါး ပြီး ထူးဆန်းသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် များနှင့် အံတော်မြတ်အပြင်...

အင်းစိပ်ပုတီး တစ်ကုံးအကြောင်း ကို မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံများဖြင့် ရေးသားပြီး တစ်ခါတစ်ခေါက် သွား ရောက်လေ့လာ ဖူးတွေ့နိုင်ကြစေရန် မေတ္တာထား၍ ညွှန်းထားသည်ကို ဖတ်ရှုခဲ့ရပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါတို့မှာ အဘကြူ၏ ကိုယ်ရေးနှင့် စွမ်းဆောင်မှု ထူးခြားမှု များကို ပုံနှိပ်စာဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ပြီး ခဲ့သည်ကို ကျွန်တော် သိမှတ်မိသမျှ အကျဉ်းချုံး၍ ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် “ကျွန်တော် သိသော ပစ်တိုင်းထောင်သူ အကြား အမြင် အဘကြူ” ၏ နိဒါန်းသဘော ဟု မှတ်ယူလိုက မှတ်ယူနိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့် အဘကြူတို့သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၂၈)နှစ်ကျော် ၁၉၅၂ ခုနှစ်လောက်ကပင် မြစ်ကြီး နားမြို့တွင် ကျွန်တော် တာဝန်ဆောင် ရွက်နေစဉ်ကပင် စတင် တွေ့ကြုံခဲ့ရ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အဘသည် ဒုလ္လာရဟန်းဝတ်ဖြင့် မြစ်ကြီးနားမြို့သို့ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ရောက်ရှိလာစဉ် တွေ့ခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပါ သည်။

အဘသည် ထိုစဉ်က စစ်ကိုင်းမြို့ ကမ်းနားတန်းရှိ ယာဇ်တော်ဦးဘုရား၌ အခြောက်၍ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ထောင်ဆောင်လျက်နေ၍ ဖြစ်ပါသည်။

အမှန်တော့ အဘကြူအကြောင်း ကို ကျွန်တော်အနေဖြင့် မဖြစ်မနေ ရေးသားသင့်သော အကြောင်းအကျိုး ဖြစ်စဉ် ဆက်စပ်မှုများစွာ ကျွန်တော်

၁၉၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နှင့် အဘကြူအကြားတွင် ရှိနေကြပါ သည်။

သို့သော် ကျွန်တော်အနေဖြင့် ရုံးလုပ်ငန်းစာများမှအပ ဤကဲ့သို့ သော ဆောင်းပါးစာမျိုး ရေးသားမှုမှာ အလေ့အထမရှိခြင်း၊ အဘ၏ ထူးခြား မှုများကို ရေးသားဖော်ပြရာ၌ မည်သည့်အတိုင်းအတာထိ ရေးသား တင်ပြသင့်သည်၊ မသင့်သည်ကို အဘ၏ခွင့်ပြုချက် မယူထားမိခြင်းနှင့် လူပုဂ္ဂိုလ်ချင်းအနေဖြင့် နှစ်အတန် ကြာမှ တိုင်းကျော် ပြည်နယ်ကျော် ခြားလျက် လူချင်းတွေ့ဆုံမှု အဆက် အသွယ် ပြတ်နေခြင်းတို့ကြောင့် ရေးသားတင်ပြနိုင်ရန် နှောင့်နှေးခြင်း အဓိက ဖြစ်ပေသည်။

၁၉၅၂ ခုနှစ် မြစ်ကြီးနားတွင် ကျွန်တော်နှင့် အဘတို့ စတင် တွေ့ဆုံ ရမည့်နေ့တစ်နေ့၏ နံနက်ပိုင်း ရုံးလုပ်ငန်းရုံးသို့ သွားခဲ့ရာ ထိုစဉ်က မြစ်ကြီး နားမြို့နယ် ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးဖြစ်သူ (ဆရာကြီး) ဒုကြီးကြပ်ရေးမှူး ဦးစံလှ အောင်၏ရုံးခန်းသို့ ဝင်မည်ပြုစဉ် အခန်းတွင်းမှ “ထူးဆန်းတယ်ဗျ” ဟူသော ဆရာကြီး ဦးစံလှအောင်၏ ပြောဆိုသံ အပိုင်းအစကို လူချင်း မတွေ့မီ ခန်းဆီးအပြင်ဘက်မှ စတင် ကြားလိုက်ရခြင်းသည် ယခု ရေးသား မည့် အကြောင်းအရာများ၏ ကနဦး နိဒါန်း၏ နိဒါန်းဟု ဆိုရပေတော့မည်။

ကျွန်တော် အခန်းဝမှ ဂါရဝပြုပြီး ဆရာကြီးရှေ့ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ထို စဉ်က အခန်းတွင်း၌ ဆရာကြီးက အတူရှိနေသော မြစ်ကြီးနား အမှတ် (၁)စခန်းမှူး ဦးလှရွှေအား တစ်စုံ တစ်ရာ ပြောဆိုကြသော စကားရပ် များ၏ စကားစပ်တစ်ခု ဖြစ်ပေလိမ့် မည်။

ကျွန်တော်၏စိတ်တွင် ထူးဆန် သည်ဟူသော စကားရပ်အထက် စိတ်ဝင်စားပြီး အလွန်သိချင်စိတ် ဖြစ်လာသည်။

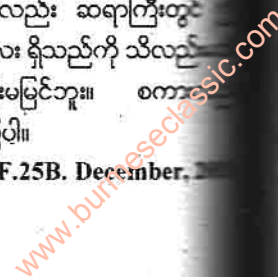
‘ဘာထူးဆန်းတာလဲ ဆရာကြီး’ ဟု ကျွန်တော်က မေးရာ ပြန်သော ဘဲ ဆရာကြီးဦးစံလှအောင်နှင့် ဆရာ များကြီး ဦးလှရွှေတို့(၂)ဦး တစ်ဦးတစ်ဦး အပြန်အလှန်ကြည့်နေ သည်ကိုသာ တွေ့ရပေသည်။

ဤကဲ့သို့ ‘မပြောကာမှ ပို၍သိစိတ်မှာ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက် လာသည်။ ထပ်တလဲလဲ အားတမ်းမေးမှ ဆရာကြီး ဦးစံလှအောင်က မပြောလျှင် မဖြစ်တော့သည့် သဘောဖြင့်...

‘ဒီမှာ ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ရောက်နေတာပဲ မနောပေါက်တယ်လို့ ပြောကြတာပဲ နောက်ပြီး ဝါဒအင်္ဂါအောက်လည်ပတ် အဆောင်အဖြစ် ဆွဲထားတဲ့ နီလာတော့ ကလေးကိုလဲ သူနဲ့တွေ့တုန်းက ‘ဆရာ ရဲ့လည်ပင်းမှာ ဆွဲထားတဲ့ ကျောက်ပြာပဲ ထုတ်စမ်းပါဦး’ လို့ ပြောသေးတယ်’ ဟု တစ်ဆက်တည်း ပြောပြနေ နီလာကို ရွှေကပ်ပြီး အဝတ်ကြီး သီပြီး ဆွဲပြားကလေးကိုပါ တစ်ခု တည်းမှာပင် ထုတ်ပြ၍ မြင်ခဲ့ရပါသည်။

ဤတွင် ကျွန်တော်၏ စိတ်အတွင်း တစ်ခါတည်း လင်းလက်သွား တော့သည်။

အကြောင်းမူ မြို့နယ်မှူး ဆရာ ဦးစံလှမောင်နှင့် ကျွန်တော်တို့ တွေ့ လာသည်မှာ (၂)နှစ်ကျော်ကာလ ဖြစ်သော်လည်း ဆရာကြီးတွင် ပစ္စည်းလေး ရှိသည်ကို သိလည်း မြင်လည်းမမြင်ဘူး။ စကား မစပ်မိကြပါ။



သို့သော် ယခုမှတွေ့ဆုံသူ အဘကြူ
၏ ဖော်ထုတ် ပြောပြလိုက်ခြင်းသည်
အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ထူးဆန်း
ခြင်း တစ်နည်း သိပ္ပံနယ်လွန်မှု
အစရပ်အဖြစ် မှတ်ယူမိတော့သည်။
ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ထိုကာလ
အနီးက သိပ္ပံနယ်လွန်ဖြစ်စဉ်များ
အစနည်းအားဖြင့် ဂန္ထီရဆန်သော
ဖြစ်ရပ်မျိုးကို သူပြောပြောနှင့် စာအုပ်
အတမ်းအချို့တွင် အနည်းအကျဉ်း
ဆော်ဖူး ကြားဖူးသည်မှအပ ကိုယ်တွေ့
အစုံတစ်ရာ မရှိသေးပါ။

သို့ဖြစ်၍ "ထူးဆန်းသည်" ဆိုသော
အကြောင်းနှင့် ဆက်နွယ်ပြီး အဘကြူ
အား တွေ့ဆုံလိုစိတ်များစွာ ဖြစ်ပွား
လာသည့်အပြင် ရှိသောနေ့ရပ်လိပ်စာ
ကို မေးမြန်းထားလိုက်ပြီး ညပိုင်းတွင်
အိပ်မနေ သွားတွေ့ရန်ကိုပါ ဆုံးဖြတ်
ချက် ချထားလိုက်တော့သည်။

ထိုနေ့ နံနက်ပိုင်း နေအိမ်သို့ ထမင်း
ပြုစုစားစဉ် ဇနီးကိုလည်း အကျိုး
အကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။ ဇနီး
သည်က ဝမ်းမြောက်လျက်ရှိသည်။
ဘာသာရေးကိစ္စများနှင့် ဖာသာ
သင်္ဂါ နေလေ့ရှိသူ ခင်ပွန်းသည်တစ်
ယောက် အသွင်ထူးပြီး ဘာသာရေး
ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို ချဉ်းကပ်
တွေ့ဆုံလိုစိတ် ပြင်းပြနေပုံကိုကြည့်ပြီး
အထူးဝမ်းမြောက်နေသည့် သဘော
မျိုးပေါ်ပေါက်သည်။

ထိုနေ့ နေ့ခင်း(၁)နာရီကျော်ခန့်
၁၂ ဝိုင်းမော်ဘက်မှ ထွက်လာသော
အင်္ကျီနား-ဝိုင်းမော် ကူးတို့မော်တော်
သည် မြစ်ကြီးနားဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်
လာရန် ဆန်တက်လာစဉ် နေအိမ်မှ
အဆိပ်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ
အနီးဝတ်အချို့ကို တွေ့ရ၍ စူးစမ်း
စောင့်ရှုနေစဉ် နေအိမ်အောက်ထပ်မှ



ဇနီး၏မိတ်ဆွေ အမျိုးသမီး ဒေါ်ကြည်
ခင်က...

'ဦးဆင်မောင်ပြင် ရှင်ပြောတဲ့ ဘုန်းကြီး
ဝိုင်းမော်ကို သွားပြီး ခုမော်တော်နဲ့ ပြန်လာ
တာနဲ့တူတယ်'

ဟု လှမ်းပြောသံ ကြားရတော့
သည်။

ထိုသို့ ကြားရ၍ ကျွန်တော်လည်း
အိမ်မှဆင်းပြီး ကူးတို့ဆိပ်သို့ သွား
ရောက်စောင့်ဆိုင်း အကဲခတ်နေစဉ်
ဘုန်းကြီး(၂)ပါး ရှေ့နောက်တန်း
လျက် မော်တော်ဆိပ် အုတ်လှေကားမှ
တက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က ဘိုးကြူဖြစ်မည်ကို
လေ့လာရာ ရှေ့ကဦးဆောင် ကြွလာ
သူက ဘိုးကြူဖြစ်နိုင်ပြီး နောက်မှ
ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဘိုးကြူ၏ နောက်လိုက်
ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တန်ရာသည်ဟု သုံးသပ်
အကဲဖြတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍
ရှေ့မှပုဂ္ဂိုလ်ကို အာရုံစူးစိုက်ပြီး...

'တပည့်တော် ညကျ လာခဲ့မယ်'
ဟု မနောဖြင့် လျှောက်ထားလိုက်ပါ
သည်။

သေချာအောင် (၂)ကြိမ်ခန့် ဆက်
တိုက် မနောဖြင့် လျှောက်ထားလိုက်

သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်(ဘိုးကြူ)လည်း
ကျွန်တော့်အား စူးစူးစိုက်စိုက် ပြန်၍
ကြည့်သွားသည်ကို သတိပြုမိလိုက်ပါ
သည်။

အဘကြူအကြောင်း စတင်
လေ့လာသိရှိရစဉ်ကပင် "မနော
ပေါက်သည်" ဟူသော သုံးသပ်ချက်
နှင့်အတူ သတင်းဖြစ်ပေါ်လာ၍ ယင်း
ကဲ့သို့ မနောဖြင့် လျှောက်ထားလိုက်
ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

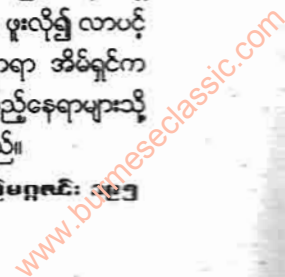
မနောအာရုံ တယ်လီပက်သီ
(Telepatty)ဆိုသော စကားရပ်များကို
ကြားဖူးသည်မှာ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်
လည်း မိမိကိုယ်တိုင်တော့ တစ်ကြိမ်
တစ်ခါမျှ စမ်းသပ်ဘူးခြင်း၊ သုံးစွဲဖူး
ခြင်း အလျှင်းမရှိဘူးသေးပါ။ ဒီလို
မနောကို စေလွှတ်၍ ရသည် မရသည်
ကိုလည်း ထိုစဉ်က သဘောမပေါက်
မိပါ။

သို့နှင့် ညပိုင်းကျတော့ အဘကြူ
တည်းခိုရာနေအိမ်သို့ သွားရောက်
လေ့လာရာ အခြားပုဂ္ဂိုလ်များက
ပင့်သွား၍ ပြန်မရောက်သေးကြောင်း
သိရပါသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်နှင့်အတူ
ငယ်သူငယ်ချင်း ကိုဘသောင်းလည်း
ပါပါသည်။ ည(၉)နာရီလောက်ကျ
တော့ ကိုဘသောင်းက မစောင့်နိုင်ဘဲ
ပြန်သွားပါတော့သည်။

ကျွန်တော်ကတော့ မတွေ့တွေ့
အောင် စောင့်တွေ့မည်ဟု ဇွဲခတ်ပြီး
ဆက်စောင့်နေပါသည်။

ထိုသို့စောင့်နေစဉ် မြောက်ပိုင်းတိုင်း
မှ အရာရှိတစ်ဦး ကားဖြင့် ရောက်ရှိ
လာပြီး လူကြီးများက ဖူးလို၍ လာပင့်
ကြောင်း အိမ်ရှင်ပြောရာ အိမ်ရှင်က
အပြင်တွင် ရှိနိုင်မည့်နေရာများသို့
လမ်းညွှန်လိုက်ပါသည်။



ဤတွင် ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ဆက်စောင့်မလား၊ ပြန်မလား ဝေခွဲရန် ပြဿနာ ပေါ်လာပါတော့သည်။ ဆက် စောင့်မည်။ သို့သော် မနောပေါက် သည်ဟု ဆိုကြသည်။ မနောဖြင့် ထပ်ပြီး သတင်းပို့လိုက်ဦးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီး...

'အရှင်ဘုရား လူကြီးများက ဘယ်တော့ ဖူးဖူးရပါမည် ဘုရား၊ တပည့်တော် အပါ အဝင် ဤလူအများကလည်း အရှင်ဘုရား ကို ဖူးရန်စောင့်နေကြပါမည်၊ ဒီကိသာ ပြန်ကြပေပါဘုရား'

ဟု အကြိမ်ကြိမ် မနောအာရုံဖြင့် အဘကြူ ရှိလောက်ရာကို မှန်း၍ ပို့လွှတ်လိုက်ပါတော့သည်။

ဒီလိုမျိုး လုပ်ရသလား၊ မရဘူးလား၊ လုပ်လို့ဖြစ်သလား၊ မဖြစ်ဘူးလားဆို တာ မသိပါ။ ဖြစ်ချင်ရာတစ်ခုတည်း သာရှိ၍ လုပ်မိလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါ သည်။

စိတ်အထင် နာရီဝက်ကျော်ကျော် လောက်တွင် အဘကြူ အပြင်မှ တည်းခိုရာသို့ ပြန်ရောက်လာပြီး အိမ်ရှင်ကိုရော ဖူးတွေ့ရန် ရောက်ရှိ နေသော ပရိသတ်များကိုပါ ခြံငုံ၍ အဘက နှုတ်ဆက်ပါသည်။

ထို့နောက် အဘလည်း အိမ်ရှေ့ ဧည့်ခန်းတွင် နေရာယူ၍ ပရိသတ်များ ကို ကြည့်ရှုပြီး ကျွန်တော်နှင့် မျက်နှာ ချင်းဆုံမိလျှင် ဆုံမိချင်း...

'ဖြစ်သိကမ်းမှာ ဝါကို လာကြည့်နေတာ မင်းယုတ်လား'

ဟု မေးပါတော့သည်။

ကျွန်တော်လည်း ဟုတ်မှန်ကြောင်း ဝန်ခံလျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော်၏ရှေ့နားတွင် ကပ်လျက်ရှိနေသူ ဦးထွန်းလှိုင်အား လက်ညှိုးထိုး၍ ရှေ့ကိုတိုးရန် ပြောပါ

သည်။ နောက်...
'ဒကာကြီးက ဘယ်သူလဲ၊ ဘာလုပ် သလဲ'

ဟု မေးရာ ဦးထွန်းလှိုင်မှ ဦးထွန်းလှိုင်ဟုခေါ်ကြောင်း၊ စက်ရှင် တရားရုံးတွင် ဘိလစ်စာရေးကြီးဖြစ် ကြောင်း ပြောကြားလျှောက်ထားချက် ဆုံးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အဘကြူ က သူ၏ လက်ယာဘက် လက်ဖဝါးကို ဖြန့်၍ ထိုးပေးပြီး...

'ကျုပ်လက္ခဏာကို ကြည့်စမ်း ဘယ်တော့ မိန်းမရမလဲ၊ ဘဝဟောင်းက အဆက် ဟောင်းတွေနဲ့ ဘယ်တော့ တွေ့မလဲ ဟောစမ်းပါ'

ဟု ပြောလေတော့သည်။

အလွန် အံ့အားသင့်မိပါသည်။ စိတ် ထဲမှာလည်း ထူးထူးခြားခြား ဝမ်းသာ ပီတိ ဖြစ်ရပါသည်။

အကြောင်းကတော့ ဦးထွန်းလှိုင် သည် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအား ဖြင့်သာ တရားရုံးက ဘိလစ်စာရေး ကြီး ဖြစ်သော်ငြားလည်း လက္ခဏာ နှင့် ဗေဒင်ပညာကို ဆရာကြီး ပျဉ်းမနားဦးသန်းမောင်ထံ တပည့်ခံ သင်ကြားခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။

လက္ခဏာဗေဒင်များကို ဝါသနာ အလျောက် ဟောကြားပေးနေသူ ဆရာတစ်ဦးဖြစ်သည်ကို ကျွန်တော် တို့ကဲ့သို့ မြစ်ကြီးနားတွင် အနေကြာ သူများက သိပြီးဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ယခုညမှ ပထမဆုံး အကြိမ် ဆုံတွေ့ရသူ ဘာကြူက လက္ခဏာဟောခိုင်းလိုက်သည် ဆိုခြင်း မှာ မနောအာရုံ၏ အစွမ်းဖြင့် သိနေ ခြင်းသာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ လွယ်ကူစွာ သက်သေထုလိုက်သည့် သဘောဖြစ် ကြောင်း ကျွန်တော့်အနေဖြင့် တွက်ဆ မိခြင်းကြောင့် စိတ်ထဲတွင် အံ့အားသင့်

ပီတိဖြစ်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ဒါဟာ ကျွန်တော့်ဘဝတစ်လျှောက် လုံးတွင် ဂန္ထိရသဘောနှင့် ပထမ အကြိမ် နဖူးတွေ့ ဒူးတွေ့ ဒက်ထီ လိုက်ခြင်းပင်။

ထိုညက အဘကြူက ကျွန်တော် အား မနက်ဖြန်မှလာရန် ချိန်ညှိ သည်။ ထိုည ထိုမျှနှင့်ပင် တွေ့မိ လိုက်ရပါတော့သည်။

* * *

နောက်နေ့ ရုံးချိန်တွင် မြို့နယ်ဆရာ ဖွဲ့မှူးရုံးသို့ သွားပြီး မြို့နယ်ဆရာ များဆရာကြီး ဦးစံလှအောင်အား မေး က အတွေ့အကြုံများကို ဝမ်းသာစွာ ပြန်၍ ပြောပြမိသည်။

ဆရာကြီးက စကားရပ်တစ်ခု ထည့်ပြောသည်က ပို၍ အံ့ဩစွာ မြောက်ရပါသည်။ ပြောပုံက...

'မနော့ တို့အိမ်နားက အသက် ၁၀ ကျော်အတွင်း ရှေ့အိမ်မှာ ခြံတည်းတဲအိမ်မှာ စခန်းပျားတစ်ကောင် တွေ့ဖို့ ချိန်းထားတာရှိသေးတယ် ပြော ယယ်'

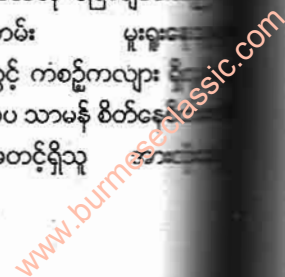
ဟု အဘကြူက ပြောဆိုနှုတ် သွားကြောင်းပင်။

ဒါဟာ ကျွန်တော် မနော့ လိုက်သော သတင်းပို့ချက်မှ လက်ခံရရှိကြောင်း သွယ်ဝိုက်၍ ပေးလိုက်ခြင်းပင်။

ဒီနေရာမှာ အလျဉ်းသင့်၍ (Telepatty Power) အကြောင်း တိုက်ခြင်း၊ စိတ်ကို စေစားပို့လွှတ်ခြင်း

ကျွန်တော် သဘောပေါင်းစပ် လေ့လာမိသလို ပြောချင်ပါသည်။

အမြဲတမ်း မူးရူးနေသော စိတ်ပျံ့လွင့် ကစဉ်ကလျား နှင့် များမှာအပ သာမန် စိတ်နေပုံ အသင့်အတင့်ရှိသူ အား



လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး၊ အဆင့် အတန်းရွေး မနောပို့လွှတ်သော စွမ်းရည်(Transmitting Power) ရှိကြမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

အထူးလေ့ကျင့်ထားသူများ သမာဓိအားကောင်းသူများ အနေဖြင့်မူ မနောလွှတ်သော စွမ်းရည်သာမက လက်ခံသောစွမ်းရည် (Reeciving Power)ကိုပါ ရရှိနိုင်စွမ်း ရှိကြပေလိမ့်မည်။

အဘကြူနှင့် ကျွန်တော် ချိန်းဆိုထားသော နေ့ခင်းဘက်တွင် သွားတွေ့ရာ ကျွန်တော်နှင့်တွေ့စဉ် ကျွန်တော်၏ မွေးသက္ကရာဇ် မွေးလ ရက် မွေးနေ့တို့ကို မေး၍ ကျွန်တော်က ပြန်ဖြေလိုက်သည်နှင့် တစ်ဆက်တည်း အဘကြူက သူ့လက်ဖြင့် အုပ်၍ထားသော လက်တစ်ဝါးခန့် စာရွက်ငယ်လေးကို ကျွန်တော်ကို ထိုးပေးပြီး...

'က မှန်သလား ကြည့်စမ်း' ဟု ပြောသည်။

ယင်းစာရွက်ငယ်လေးကို ဖတ်ကြည့်လိုက်ရာ စာရွက်ငယ်တွင် ကျွန်တော်၏ မြန်မာမွေးသက္ကရာဇ် မွေးလ၊ မွေးရက်၊ နေ့နံပါတ်ကို ရေးသားထားပြီး ဖြစ်နေသည်ကို အလွန်အလွန် အံ့ဩစွာ တွေ့မြင်လိုက်ရပါတော့သည်။

သည်ကတည်းက အဘကြူသည် ကျွန်တော်အပေါ် ဖမ်းစားထားလိုက်



ပြီးဖြစ်တော့သည်။ ကျွန်တော် ဖြေဆိုပြီးမှ ကမန်းကတန်းရေးပြီး ပြခြင်း မဟုတ်နိုင်ပါ။ သေချာပါသည်။ ကျွန်တော် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်မလာမီကပင် ကြိုတင်ရေးသားထားပြီး လက်ဖြင့်အုပ်ထားခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်၏ မွေးသက္ကရာဇ်ကို မေးခြင်းမှာ ကျွန်တော်၏နှုတ်မှ ဖြေဆိုပြီး အဖြေနှင့် ရေးသားထားချက်များကိုက်ညီမှုအပေါ် ဆက်စပ် သက်သေထုချက်အဖြစ် ရယူလို၍သာ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပါမည်။

အဘကြူက ကျွန်တော်အရင်

မွေးသက္ကရာဇ်ကို ကြိုပြောက ဟုတ်သည်ဟု ဝန်မခံဘဲ ငြင်းဆိုကောင်း ငြင်းဆိုနိုင်ဖွယ် ရှိနိုင်သည် မဟုတ်လား။

ပညာရှိတို့၏ သဘောအတိုင်း မလှုပ်နိုင်အောင် ကောက်ပင်ရိတ်လိုဦး ပြောနည်းအတိုင်း ကျင့်သုံးသွားခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

ဤဖြစ်ရပ်သည် ယုံတမ်းပုံပြင် မဟုတ်ပါ။ သိပ္ပံနည်းဖြင့် ဆန်းစစ်၍ မရနိုင်သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို တကယ်ကြုံတွေ့လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော်၏အိမ်သို့ အချိန်ပေးနိုင်သော ရက်တွင် ကြွရောက်ပြီး နေ့ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရန် လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။ သူ မပြန်မီ ဆွမ်းတစ်နပ်စားမည်ဟု အဘက ကတိပေးလိုက်ပါသည်။ တော်တော်နှင့် တော့ ကျွန်တော်အလှည့် မကြုံပါ။

ဤကဲ့သို့ ကျွန်တော်တစ်သက်တွင် မတွေ့စား အတွေ့ထူးကြောင့် အဘကြူသွားရာသို့ အနံ့ခံလိုက်မှုကို အခါအခွင့်သင့်တိုင်း လုပ်မိတော့သည်။

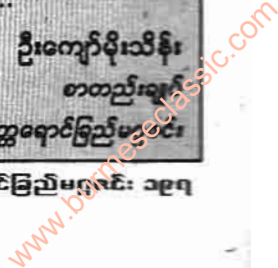
ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ခင်မောင်မြင့် (ကသာ)

စာရှုသူ သုတေသီ... ပညာရှင်များသို့...

ယခုဆောင်းပါးမှာ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်က ပေးပို့သောဆောင်းပါး ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ဖော်ပြခွင့် မကြုံခဲ့ပါ။ ယခု ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ အဘကြူကို သိမိသူ ပုဂ္ဂိုလ်များမှ ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်... ဦးကျော်စိုးသိန်း စာတည်းချုပ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မင်း





အလိုတော်အိဋ္ဌာန် ခြေစာအုပ်

မောင်ရွှေကျော်
(အိမ်မ)



ကျွန်ုပ်တို့ ပုထုဇဉ်လူသားများသည် အသက်အရွယ်ပေါ်မူတည်၍ လိုအင် ဆန္ဒအမျိုးမျိုး ရှိကြသည်။

ပညာသင်ယူနေသော ကျောင်း သားလူငယ်များက ဖြေဆိုထားသော စာမေးပွဲများ အောင်ချင်သည်။ စီးပွား ရေးလုပ်ငန်းရှင်များက စီးပွား တိုးတက်ချင်သည်။

ဝန်ထမ်းများက ရာထူး တိုးတက် ချင်သည်။ လက်ရွှင်ချင်သည် စသည် ဖြင့် အလိုဆန္ဒများစွာ ရှိကြပါသည်။

ထိုသို့သော လိုအင်ဆန္ဒများကို ပြည့်ဝစေသော ပုတီးစိပ်အိဋ္ဌာန် တစ်ခုကို ရေးသားတင်ပြပေးပါမည်။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အကျိုးပေးသန်ပုံ ချင်းတော့ မဟူပါ။ တချို့ကတော့ တစ်လအတွင်း၊ တချို့ကတော့ သုံးလ အတွင်း အကျိုးပေးသည်။

သို့အတွက်ကြောင့် စာရှုသူ ခုနစ် ရက်သားသမီးများ၊ ပုတီးသမားများ၊ သုတေသီများ၊ လိုသောသူများ လေ့လာကျင့်ကြံ အားထုတ်နိုင်စေရန် ဖော်ထုတ်ရေးသားအပ်ပါသည်။

၁၉၈ နဂျာနယ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပုတီးစိပ်အိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်

ပုံတော်ရှေ့၌ ရေတော် (၃)ခွက် ဆီမီး(၃)တိုင်၊ နံ့သာတိုင် (၃)တိုင် သစ်သီး(၃)မျိုး ကပ်လှူပါ။

ပြီးနောက် ငါးပါးသီလ(သို့မဟုတ်) တတ်နိုင်ပါက ကိုးပါးသီလ ခံယူ ဆောက်တည်ပါ။ သီလဆောက်တည် ပြီးနောက် မေတ္တာသုတ်ပရိတ်တော် ကို (၃)ခေါက်ရွတ်ပွားပူဇော်ပါ။ စကြဝဠာအနှံ့ မေတ္တာပို့ပါ။ အမှု ဝေခြင်းများ ပြုလုပ်ပါ။

ပြီးမှ အောက်ပါဂါထာကို ပုတီး (၃)ပတ်စိပ်ပါ။

အလိုတော်ပြည့် ယာဇုဒ္ဓေါ
ဒေဝနုဿ ပုဇိတော၊
သောရဗော ဖစ္စယာဒိနံ၊
ယာလာဘံ ကရောတုဗေ၊
ယာဝနံ ကရောတုဗေ၊
ယာသုခံ ကရောတုဗေ။

★ မိမိမွေးနံ၏ အညွန့်နေ့တွင် အိဋ္ဌာန်ဝင်ရမည်။ (ဥပမာ တနင်္ဂနွေသားသမီးဆိုရင် တနင်္လာ နေ့တွင်ဝင်ရမည်။) အိဋ္ဌာန်ကာလ မှာ (၉)ရက်ဖြစ်သည်။

★ အိဋ္ဌာန်မဝင်မီ တစ်ရက်အလို တွင် မိမိနေအိမ်ဘုရားခန်း၌ အလိုတော်ပြည့်သော ဓာတ် နိမိတ်ကိုဆောင်၍ အလိုတော်ပြည့်ဘုရား ပုံတော်ကို ချိတ်ဆွဲပါ။ ပြီးလျှင် ဘုရားပုံတော်ရှေ့၌ မိမိမွေးနံ၏ နဝင်းပန်းများကို ပန်းအိုးတစ်လုံးတွင် ထည့်၍ လှူပါ။

★ အိဋ္ဌာန်ဝင်သည့်နေ့ နံနက် (၉)နာရီတိတိတွင် အလိုတော်ပြည့် ဘုရား

နေသားအလိုက် လှူရမည့်နဝင်းပန်း

နေသား	လှူရမည့်ပန်း
တနင်္ဂနွေ	→ ဆီ(၁)ညွန့် သပြေ(၁)ညွန့်
တနင်္လာ	→ ရွက်လှ(၁)ညွန့် တဟ(၁)ညွန့်
အင်္ဂါ	→ ပျဉ်းပ(၁)ညွန့် အုန်း(၁)ညွန့်
ဗုဒ္ဓဟူး	→ သပြေ(၁)ညွန့် ကြံ(၁)ညွန့်
ကြာသပတေး	→ တဟ(၁)ညွန့် ဆီ(၁)ညွန့်
သောကြာ	→ အုန်း(၁)ညွန့် ရွက်လှ(၁)ညွန့်
စနေ	→ ကံ့ကော်(၁)ညွန့် ပျဉ်းပ(၁)ညွန့်

စာမျက်နှာ (၂၀၀) သို့

အန္တရာယ်ကင်း လာဘ်ရှင်စေသော

ဂါမလီရုဇ် (၆၀ဒဗိဇ္ဇာဓရာ)စစ်ကိုင်း

သစ်ပင်စိုက် ယတြာအစီအရင်



တစ်နေ့သော ညနေချမ်းအခါတွင် ပန်းရန်ဆရာကိုကျော်ဦးသည် ကျွန်ုပ် ထံသို့ ရောက်ရှိလာပြီးလျှင်...

'ကိုဂါရေ စစ်ကိုင်းမြို့ နှစ်(၇၀၀)ပြည့်တွင် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ခရေပင်တွေ စိုက်ကြဖို့ အတွက် ဟိုနေ့က ကိုဂါတို့ လှူလိုက်တဲ့ ငွေတွေနဲ့ အခု အပင်တွေ ဝယ်ခဲ့ကြပြီ။ တစ်မြို့လုံးမှာ လိုအပ်တဲ့ နေရာတိုင်း ခရေပင်စိုက်ကြမှာ။ ကိုဂါ အဲဒီနေ့ကျ လိုက် ဦးမှာလား'

ဟု မေးလေ၏။

'အင်း ငါဖြင့် အလုပ်သာ မရှိတာ အေးအေးနိုင်မှန်းလဲ ကိုကျော်ဦး အသိပဲ နို့လား မလိုက်တော့ပါဘူးဗျာ...'

ဘယ်သူပဲစိုက်စိုက်ပါ သစ်ပင်တွေ ရှင်သန်လာခဲ့ရင် သဘာဝတရားကြီး နဲ့အတူ တို့မြို့လေး ရှင်သန်လန်းဆန်း ဖို့ အထောက်အကူရမှာပဲ'

ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပြောသောအခါ...

'ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ သစ်ပင်ဆိုတာ ကမ္ဘာကြီးအသက်ပဲဗျာ၊ သူတို့ ရှင်သန် လေ ကမ္ဘာကြီး သာယာအေးချမ်းလေ ပါပေါ့'

ဟု ကိုကျော်ဦးမှ ပြောလေ၏။

'ဒီပဲဗျား နောက်တစ်ရက် ဗေဒသဘော မြို့ကြည့်ရင် ခရေဆိုတာက ၂+၄ ကောလီ ထပ်ဖြစ်တယ်။ ကောလီတစ်ရံ သဘော က ငြိမ်းချမ်းသာယာစွာ စည်ပင်ပြန့်ပွားစေ တဲ့သတ္တိ ရှိပါတယ်။ အကြောင့် စစ်ကိုင်းမြို့ နှစ်(၇၀၀)

ပြည့်မှစ၍ ကောလီဓာတ်သဘောနဲ့ ဝပြောသာယာပါစေဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းတွေနဲ့ စိုက်ကြတာကိုးဗျာ' ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပြောလျှင်...

'ကိုဂါ အခုပြောမှပဲ သတိရမိတယ်။ ဟိုအရင်က ပြောဖူးတယ်မို့လား။ ကိုယ့်ရဲ့နေနဲ့အလိုက် သစ်ပင်စိုက် ထားရင် ကြီးပွားချမ်းသာပြီး တည်တံ့ ခိုင်မြဲနိုင်တယ်ဆိုတဲ့...'

'ဗေဒင်ယတြာ သဘောလေဗျာ၊ အဲဒါ အခု တလက်စတည်း ပြောပြဗျာ၊ အဲဒီသစ်ပင်ပါ ကျွန်တော့်အိမ်မှာ စိုက် ရအောင်'

ဟု ကိုကျော်ဦးမှ ပြောပြလေ၏။

'ဪ ကိုကျော်ဦးက မှတ်မိသား ပဲ။ အဲဒီသစ်ပင် စိုက်ပျိုးမွေးမြူတဲ့ ယတြာအစီအရင်က အိမ်မှာတင် မဟုတ်ဘူး။ အလုပ်အကိုင် ကုမ္ပဏီ စတဲ့ နေရာဌာနအသီးသီးမှာ စိုက်ပျိုး ထားရင် အမြဲလာဘ်ရွှင်ပြီး အန္တရာယ် ကင်းတဲ့ အစီအရင်ကောင်းပဲဗျာ၊ လုပ် သင့်တယ်။'

ဒီတော့ ကိုကျော်ဦးက တနင်္လာ သားမို့လား။ တနင်္လာသားသမီးတို့ အတွက်က...

'အိမ် အလုပ်ဌာနတို့ရဲ့ အရှေ့ မြောက်ထောင့်အရပ်မှာ သစ်ပင်စိုက်ရ မယ်။'

မြေလွတ်မရှိဘူးတို့၊ နေရာကျဉ်း လို့တို့ မပြောပါနဲ့။ အဲဒီလိုနေရာဌာန

အခက်အခဲရှိရင် ပန်းအိုးထဲမှာ ထည့် ပြီး စိုက်ရပါမယ်'

'စိုက်ရမယ့်အပင်က ပန်ကျည်းပင် သို့မဟုတ် ကံ့ကော်ပင်ကို စိုက်ပျိုးပါ'

'စိုက်ရမယ့်နေ့က တနင်္လာနေ့မှာ စိုက်ပျိုးပါ'

'စိုက်ရမည့်နည်းက ပြေးကျောက်ပျိုးစုံ (၇)လုံး ဆန်တစ်ဆုပ် ပြေစာပြိုက်တစ်ဆုပ် ကြော်ပိုက်ဆံပြားတစ်ပြားတို့ကို ရော၍ စိုက်ပျိုးပါ။'

အဲဒီနောက် ရွှေရွည်ငွေရွည် လောင်းပေး ပါ။ အဲဒီသစ်ပင် ရှင်သန်ကြီးထွားနေသရွေ့ လာဘ်ရှင်ခြင်း၊ အပေါင်းအသင်းအကူအညီ များ အမြဲရရှိခြင်း၊ အန္တရာယ်ကင်းခြင်း စသော အကျိုးကျေးဇူးများ ရရှိပါလိမ့်မယ်' ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပြောလျှင်...

'ဟုတ်ပြီဗျာ။ ကံ့ကော်ပင် ဝယ်စိုက် ပယ် ကျေးဇူးပဲဗျာ'

ဟု ပြော၍ ကိုကျော်ဦးသည် ပြန် သွားလေတော့၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သည် ကိုကျော်ဦး တစ်ဦးအတွက်သာမက အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ (၇)ရက်သားသမီးတို့ ယင်းအစီအရင် သစ်ပင်စိုက်ပျိုးနည်း ကို သိရှိခံစားနိုင်ကြစေရန်အတွက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ အဆိုပါ အစီအရင်အား ပို့ပေးရပါတော့သည်။

အန္တရာယ်ကင်း လာဘ်ရှင်စေသော သစ်ပင်စိုက် ယတြာအစီအရင်

▲ တနင်္ဂနွေသားသမီးတို့အတွက် အိမ်၊ တိုက်၊ အလုပ်ဌာနတို့၏ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၉၉

အရှေ့အရပ်တွင် အုန်းပင်တစ်ပင် စိုက်ပါ။

စိုက်ပျိုးနည်းမှာ...

တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မြေနဲ့ကျောက် မျိုးစုံ (၇)လုံး၊ ဆန်တစ်ဆုပ်၊ မြေစာ မြက်တစ်ဆုပ်၊ ကြေးဝိုက်ဆံတစ်ပြား ရော၍ စိုက်ပါ။

ရွှေရည်ငွေရည် လောင်းပါ။ ဆုတောင်းမှုပြုပါ။

▲အင်္ဂါသားသမီးတို့အတွက်

အိမ်၊ တိုက်၊ အလုပ်ဌာနတို့၏ တောင်အရပ်၌ နင်းဆီအနီ တစ်ပင် စိုက်ပါ။

[အထက်ပါနည်းအတိုင်းစိုက်ပျိုးပါ။]

▲ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးတို့အတွက်

အိမ်၊ တိုက်၊ အလုပ်ဌာနတို့၏ အနောက်မြောက်ထောင့် အရပ်၌ မဲလီပင်တစ်ပင်စိုက်ပါ။

[အထက်ပါနည်းအတိုင်းစိုက်ပျိုးပါ။]

▲ကြာသပတေးသားသမီးတို့အတွက်

အိမ်၊ တိုက်၊ အလုပ်ဌာနတို့၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်တွင် သီးပင်တစ်ပင် သို့မဟုတ် ငှက်ပျောပင် တစ်ပင်စိုက်ပါ။

[အထက်ပါနည်းအတိုင်း စိုက်ပျိုးပါ။]

▲သောကြာသားသမီးတို့အတွက်

အိမ်၊ တိုက်၊ အလုပ်ဌာနတို့၏ အရှေ့အရပ်တွင် သီဟိုဠ်ပင် သို့မဟုတ်

ရိုးရိုးသရက်ပင်တစ်ပင်ကို စိုက်ပါ။

[အထက်ပါနည်းအတိုင်းစိုက်ပျိုးပါ။]

▲စနေသားသမီးတို့အတွက်

အိမ်၊ တိုက်၊ အလုပ်ဌာနတို့၏ အနောက်အရပ်တွင် တောထန်းပင် တစ်ပင် စိုက်ပါ။

[အထက်ပါနည်းအတိုင်းစိုက်ပျိုးပါ။]

ကျက်သရေမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံ၍ အန္တရာယ်ကင်း လာဘ်ရွှင်နေပါလိမ့်မည်။

**ဂါမဏီဇော် (ဝေဒဝိဇ္ဇာရေး)
စစ်ကိုင်း**

စာမျက်နှာ (၁၉၈)မှ အဆက်

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- မဟာဗုဒ္ဓေါ** = မဟာဗုတ်ခေါ
- ဒေဝမနုဿ** = ဒေဝမနုတ်ဿ
- ပစ္စယာ** = ပစ်စယာ

အနက်

အလိုတော်ပြည့်မဟာဗုဒ္ဓေါ - အလိုတော်ပြည့် ဘုရား မြတ်ကို၊ **ဒေဝမနုဿပူဇိတော** - နတ်လူတို့သည် ပူဇော် အပ်၏။ **သော** - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ **ပစ္စယာဒီနံ** - ပူဇော် အပ်သောပစ္စည်း စသည်တို့ကို၊ **အရဟော** - ခံယူတော် မူထိုက်ပါပေ၏။ **မေ၊ အက္ခုန်အား၊ မဟာလာဘံ၊** လာဘ်လာဘကြီးမားခြင်းကို၊ **ကရောတု** - ပြုတော်မူပါစေ သတည်း။ **မေ၊ အက္ခုန်အား၊ မဟာဇနံ** - များသော ဥစ္စာရှိခြင်းကို၊ **ကရောတု** - ပြုတော်မူပါစေသတည်း။ **မေ၊ အက္ခုန်အား၊ မဟာသုခံ** - ကြီးမြတ်သော ချမ်းသာကို၊ **ကရောတု** - ပြုတော်မူပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရဝိမဂ္ဂစင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ [ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ ဂုဏ်ထူး)]၊ ဒီဃဘာဏက- ဒီဃနိကာယ ကောင်း(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။] ဂါထာတစ်ပုဒ်ဆုံးမှ ပုတီးတစ်လုံးချပါ။ ပုတီး(၃)ပတ်

တစ်ထိုင်တည်း စိပ်ရမည်။ ပုတီးစိပ်ပြီးနောက် အောက်ပါအတိုင်း သစ္စာဆို ဆုတောင်းပါ။

'ဘုရားတပည့်တော်သည် ဘုရား တရား သံဃာ ရတနာသုံးပါးအ အကြွင်းမှ ယုံကြည်ပါ၏။ ဘုရားရှင်အား ရည်မှန်၍ သီဝီ၊ နံ့သာတိုက် သစ်သီးဆွမ်းတို့ကိုလည်း ကပ်လှူပါ၏။ အလိုတော်ပြည့် ဂါထာတိုက်လည်း ပုတီး(၃)ပတ်စိပ်ပါ၏။

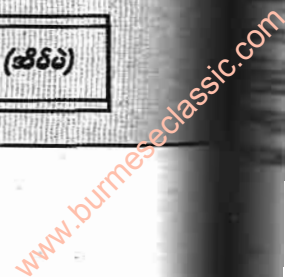
ဤမှန်သော သစ္စာစကား ကုသိုလ်တရား တို့ကြောင့် (...)ရပါလိမ့်မဟု ဆုတောင်းပါ။

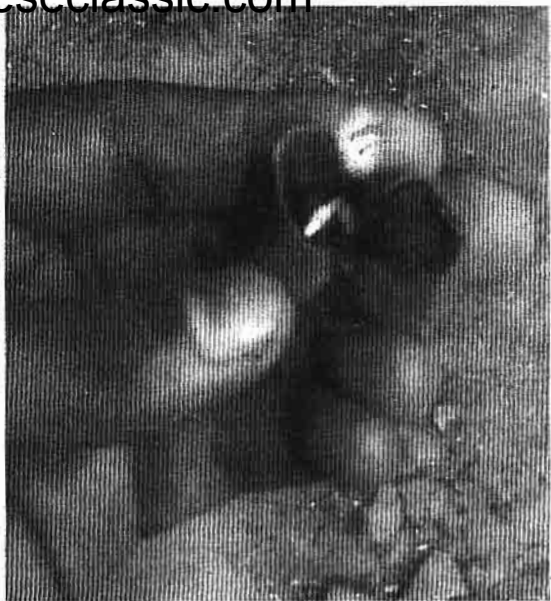
(...)၌ ကိုယ်အလိုချင်ဆုံးဆုတစ်ခု [ဥပမာ ကျန်းမာရေး ကောင်းရပါလို၏။ အလုပ်ရ ရပါလို၏။ စသည်ဖြင့်...]ကိုသာ တောင်းပါ။ အဓိဋ္ဌာန် (၉)ရက်စလုံး ဆုတစ်ဆုကိုသာ တောင်းရမည်။ အဓိဋ္ဌာန်ကို သုံးလေးကြိမ်ဝင်ပါက ပိုကောင်းသည်။ စာရှုသူတို့အတွက် အကျိုးတစ်စုံတစ်ရာထူးမည်ဆို ကျွန်ုပ် ရေးသား ဖော်ထုတ်ရကျိုး နှစ်ပါသည်။

အလိုတော်ဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ နမာမိ

မောင်အောင်ကျော် (အိမ်မဲ)





ဆေးဖက်ဝင် ရူးပါးသော

အသားနီ

မန်ကျည်းပင်

နတ်မောက်မြို့နယ်၊ အင်းကန်
အဖွဲ့ရွာ၊ အုတ်ဖိုကျောင်းတိုက်သို့
ရောက်သောအခါ ခန်းနေဆရာတော်
ဘေဇနိယကို ဖူးမြော်ကန်တော့ရပါ
သည်။

ကျောင်းဝန်းကျယ်ပြန့်ပြီး ရေတွင်း
အတွင်းနှင့် သရက်ပင်၊ ဆီးဖြူပင်၊
မန်ကျည်းပင်များနှင့် အခြား အပင်
အစုံ တွေ့မြင်ရပါသည်။

ထိုတွင် မန်ကျည်းပင်များထဲမှ
မန်ကျည်းပင်တစ်ပင်ကို ဆရာတော်
ဘေဇနိယမှ လက်ညှိုးညွှန်ပြပြီး
ကြားပါသည်။

‘ဒါ ရူးပါးတဲ့ မန်ကျည်းအသားနီပင် အကာ
ပြီး တွေ့ မြင်ရဲ့ပဲတယ်’

ဟု မိန့်ပါသည်။ စာရေးသူ လေ့လာ
ကြည့်သောအခါ သာမန် မန်ကျည်း
ပင်များနှင့် အတူတူပင် ဖြစ်ပါသည်။

မန်ကျည်းပင်အောက် ရောက်သော
အခါ ဆရာတော်မှ မန်ကျည်းသီး

အကြွတ်တစ်တောင်ကို စာရေးသူအား
အောက်ခိုင်းပြီး ချိုးကြည့်ခိုင်း၍ ချိုး
ကြည့်လိုက်ရာ အံ့ဩဖွယ် ပုံတွင်
လေ့လာရသည့်အတိုင်း မန်ကျည်းသီး

အတွင်းသားမှာ ပန်းဆီရောင်
ရဲ့ရဲနီနေသည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

‘ဪ ဒါကြောင့် မန်ကျည်းအသား
နီပင်လို့ ခေါ်တာကိုး’

ဟု ရင်ထဲမှာ မှတ်ချက်ပြုမိရပါ
သည်။

‘တပည့်တော် အသက်ငါးဆယ်
ကျော်ပါပြီဘုရား၊ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးပါ
ဘူး။ ခုမှပဲ ဒီမန်ကျည်း အသားနီပင်
ဆိုတာ သိရ မြင်ရ လက်တွေ့ ကြားရ
တာပါဘုရား’

ဆရာတော် ဦးတေဇနိယမှ မိန့်
သည်။

‘မစာနိုင်ဘူး အလွန်ချစ် အလွန်ဖန်တယ်။
မြန်မာဆေးဆရာကြီး တစ်ဦးကတော့

ဒါဟာ ဆေးမန်ကျည်းပင်ဖြစ်ပြီး အပင်
တစ်သောင်မှ တစ်ပင် ရှိပဲတယ်။

ဒီဆေးမန်ကျည်းအသားနီကို ရေဖိုသောက်
ပေးရင် သွေးကင်ဆာတောင် ပျောက်တယ်
လို့ ပြောသွားဖူးတယ်။ သုတေသီတွေ
ပညာရှင်တွေ စာတင်ခွဲလေ့လာရင် ပိုမိုသိရှိ
တွေ့ရှိနိုင်တယ်’

ဆေးမန်ကျည်း အသားနီပင်
တစ်ပင် နတ်မောက်မြို့နယ်၊ အင်းကန်
ရွာ၊ အုတ်ဖိုကျောင်းတိုက်တွင်ရှိ၍
လာရောက်လေ့လာရန် ဖိတ်ခေါ်အပ်
ပါသည်။

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၅

မောင်ပေါက်ကျိုင်းရဲ့ အမောင်



မေးပါပျား စကားရ၊
သွားပါပျား ဆိုးရောက်၊
မအိပ်မနေ အသက်ရှည်။

ဟူ၍ ဆိုသော စကားသုံးခွန်းကို မှတ်ယူလိုက်နာခြင်းကြောင့် နဂါးနိုင် မင်းအဖြစ် ရာဇဝင်မှာ စာတင်ခဲ့၏။ ထိုသုံးခွန်းသော စကားသည် မောင်ပေါက်ကျိုင်း၏ အဆောင်ကောင်း ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဦးချိုရှိသော သတ္တဝါသည် ဦးချိုသည်သာ သူ့အတွက် အဆောင်ဖြစ်သကဲ့သို့ အစွယ်ရှိသော သတ္တဝါသည်လည်း သူ့အတွက် အစွယ်သည်သာ အားကိုးရာအဆောင်ဖြစ်၏ဟု နီတိကျမ်းကဆိုသည်။

ထိုနည်းအတိုင်း...

မိမိတတ်မြောက်ထားသော အင်းပညာဖြင့် ဦးဇင်မော်သည် အဆောင်တောင်းခံလာသူတိုင်းကို ပေးသင့်နိုးရာ အဆောင်များကို ပေးလေ့ရှိသည်။

များသောအားဖြင့် လက်ဖွဲ့ထက် အင်းများသာ ပေးသည်။ ယနေ့သည် သင်္ကြန်အတက်နေ့ ဖြစ်သောကြောင့် ဗေဒင်မေးသူမရှိ။ သီလခံယူထားပြီး တစ်ယောက်တည်း အိမ်မှာရှိနေသည်။ ကားသံဆိုင်ကယ်သံနှင့် ကလေးများ၏ ရေပက်ပြီး ဆူညံသံတို့သည် ရံဖန်ရံခါ ကြားနေရသည်။

ထိုသို့ အေးဆေးနေရခိုက်တွင်

၂၀၂ နက္ခတ္တရာဇင်မြတ်ဗုဒ္ဓဇင်

ဖော်ပြ (မြင်းခြံ)

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ စကားပြောဖက်ကို အောင်သန်းသည် လူတစ်ယောက်နှင့်အတူ အိမ်သို့ ဆိုက်ရောက်လာသည်။

ထိုလူ၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်သည် အရပ်ရှည်သည်။ နှုတ်ခမ်းမွေးက ထူလပျစ်ရှိသည်။ ဆံပင်ရှည်သည်။ အဝတ်များ ရေစိုထားဖြင့် မည်သည့်ကိစ္စဖြင့် လာသည်ကို ခန့်မှန်းရခက်နေသည်။

သူက...

'အပုတ်(၆)ရပ်ကွက်က ဗေဒင်ဆရာ ဦးဆွေညွန့်ပါ။ ဆရာနဲ့ တွေ့ချင်တယ်လို့ ပြောထားလို့ ကျွန်တော် ခေါ်လာခဲ့တာ'

ဟု ကိုအောင်သန်းက ပြောလိုက်သည်။

ဦးဆွေညွန့်က...

'ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ' ဟု တွေ့တွေ့ချင်း ရင်းရင်းနီးနီး မိတ်ဆက်စကား ပြောသည်။

ဦးဆွေညွန့်က...

'အင်းပညာရပ်ကို စိတ်ဝင်စားတယ်။ ဝါသနာလဲထုံတယ်။ သိဒ္ဓိမဟိဒ္ဓိပညာကို လိုချင်တယ်။ ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင်လဲ လုပ်တယ်'

ဟု ကိုအောင်သန်းက ကြားဖြတ် ပြောလိုက်သည်။ ဦးဇင်မော်က ရေစိုနေသော ဦးဆွေညွန့်နှင့် ကိုအောင်

သန်းကိုကြည့်ပြီး သွေးတိုးစမ်းသမ်းမေးလိုက်သည်။

'လာခဲ့ရင်းကိစ္စကို ပြောလိုက်ပါ'

'ကိစ္စက အင်းအဆောင်ပတ်သက်တာ ဆွေးနွေးကြည့်ရင်ပါ'

ဟု ဦးဆွေညွန့်က ပြောလိုက်သည်။ 'ကဲ ထိုင်ကြဦး၊ မတ်တတ်ရင်မလို့ မကောင်းဘူးဗျ'

သုံးဦးစလုံး မျက်နှာစုံညီ ထိုင်ကြသည်။ ဦးဇင်မော်က စတင်ပြောသည်။

'ကဲ...ဦးဆွေညွန့် ဘာလေ့မလဲ'

ဟု မေးလိုက်သည်။

'ကျွန်တော်က သင်္ကြန်အကြွတ်အတက်နေ့တွေမှာ ကျွန်ုပ်တို့ပွဲပေးပြီး လူတိုင်းနဲ့ သင့်အင်းများကို တစ်ကြိမ် စီရင်ဆောင်နောက်တစ်ခါ တန်ဆောင်မှန်နေ့ညမှာ စီရင်တယ်ဆရာ'

ဟု ဦးဆွေညွန့် ပြောလိုက်သည်။ ဆရာဦးဇင်မော်သည် ဦးဆွေညွန့်ပြောစကား၌ ထူးခြားမှုတစ်ခု စဉ်းစားနေပုံရသော်လည်း ထူးခြားမှုမရှိ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဦးဇင်မော်က ဆက်လက်ပြောပြန်သည်။

'အင်းအစီရင်ကို ကြာ



စီရင်က တူမတူ ဆရာသဘောထားကို
အိပါရစေ'

ဟု မေးမြန်းလိုက်သည်။

'ဒီမေးခွန်းကို ဖြေရမယ်ဆိုရင်
သူ့အတော်များများက သူများ ပါးစပ်
များ ပြောသံကြားစကားနဲ့ အင်းစီရင်
တာများတယ်။ ကိုယ်တိုင်သိလို့ မဟုတ်
အတုံးလို့ ပြောချင်တယ်။

မှတ်သင့် သိသင့်တာကို မှတ်သိရာ
မှာလဲ မျက်မှောက်ခေတ်နဲ့ မညီတာ
တွေ များတယ်။ ကနေ့ မျက်မှောက်
ခေတ်ကာလအမြင်နဲ့ မဆန့်ကျင်
အောင် သတိပြုသင့်တယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာသဘောထားကို
ဆက်ပြောပါဦး'

ဟု ဦးဆွေညွန့်သည် တိုက်တွန်း
လိုက်သည်။

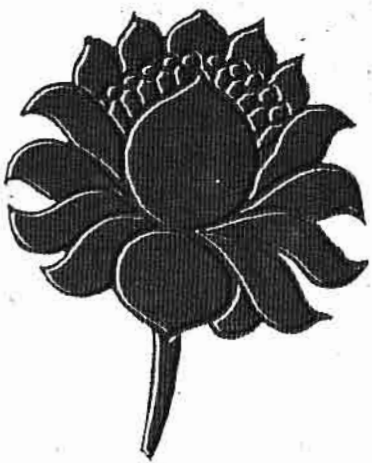
ဦးစင်မော်က စကားကို ဆက်လိုက်
သည်။

'အဆောင်ဆိုတာ ခုခေတ်ကာလမှာ
တာမဟုတ်ဘူးပေါ့။ ရှေ့ခေတ်အစဉ်
အဆက်ကလဲ ရှိခဲ့ဆောင်ခဲ့တယ်။
အဆောင်ပေါင်းက ပလိပ်ရောဂါ ဖြစ်ပွား
အဆင်ကာလမှာ လယ်တီဆရာတော်
တို့ကို ပလိပ်ရောဂါ အန္တရာယ်ကင်း
အိမ် လှူဖူးတယ်။

ဒီတံဆိပ်နဲ့ပဲ ပလိပ်ရောဂါ ကင်းကြ
အိမ်လို့ ဆိုတယ်။ ဂါထာ၊ အင်း၊
အနံ့ စမတွေဟာ ခေတ်အဆက်
ဆက် သုံးစွဲခဲ့ဖူးတယ်ဆိုတာ အတော်
များများ တွေ့ဖူးတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆက်ပြောပါဆရာ'

ဟု ဦးဆွေညွန့်ပြောသည်။
ဆရာအလို ပြောရမယ်ဆိုရင် သူ့
အလုပ်လက်တွေ စီရင်ရမယ့်အင်း
တွေ အုပ်စုခွဲထားတာ ရှိလားလို့
မေးချင်တယ်။ အကြောင်းကိုစွဲ
မိမှာ မှုတည်စီရင်ကြရတာ။



ဆရာကတော့ နေ့ရက်ကောင်းမှာ
စီရင်တယ်။ အထူးသဖြင့်ကတော့
ကိုယ်မှာဆောင်ရတဲ့ အင်းထက်
ကုသိုလ်ကောင်းမှုနဲ့ ဆက်သွယ်တဲ့
မီးပူဇော်အင်းကိုပဲ တစ်သက်တာလုံး
သုံးစွဲခဲ့တယ်'

ဟု ဆရာဦးစင်မော်က ဆက်တိုက်
ပြောသည်။

'ကုသိုလ်ကောင်းမှုနဲ့ ဆက်သွယ်တယ်
ဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ ဆရာ'

ဟု ဦးဆွေညွန့်က မေးလိုက်သည်။

'ဘုရားရှေ့တော်မှာ မီးပူဇော်တာကို ပြော
တာပါ။ ဦးဆွေညွန့်ရေ ကိုယ်စီရင်မယ့်အင်း
ကို အင်းဆန်ဂါထာ မှန်ပုမှန်၊ သွားနည်း
သွင်းနည်း၊ မှန်ပုမှန် သိရမယ်၊ မှန်ကန်မှု
မရှိလို့ကတော့ စွမ်းမှာမဟုတ်ဘူး။
ဒီနေရာမှာ ကိုယ်သုံးစွဲတဲ့ အင်းတိုင်း
ကိုယ်တွေနဲ့ တိုက်ဆိုင်ပြီး အပြင်ကျယ်
ခြင်း၊ အပြင်ကျဉ်းခြင်းဆိုတာ ကိုယ်အပြင်
သူ့အပြင် ရှုထောင့်အမျိုးမျိုးနဲ့ ဆုံဖြတ်ဖို့
လိုတယ်'

ဦးဆွေညွန့်သည် ဆရာဦးစင်မော်
၏ ပြောပြချက်တို့ကို စဉ်းစားနေပုံရပြီး
သူ့ခေါင်းထဲမှာ ဝေခွဲကြည့်နေဟန်
တူသည်။

'ဒီလိုဆို ဆရာပြောတဲ့ ကောင်းမှုနဲ့
ဆက်သွယ်တဲ့ မီးထွန်းအင်းကို ပြောပြ
ပါဦးဆရာ'

ဟု ဦးဆွေညွန့်က ပြောလိုက်သည်။

'အင်း... ခုလိုပြောရတာထက်
ဆရာစီရင်ထားတဲ့ အင်းတွေ ပြလိုက်
မယ်'

ဟု ပြောပြီး နေရာမှထလျက်
ဘုရားစင်ထက်မှ သုံးလက်မအရွယ်ရှိ

ပထမအင်း

ဥုံ	သ	ဗ	ည	တ	ဉာ	ဏံ
နွေ	၁	၁၄	၉	၂၀	၃	၈
စိ	၂၄	၁၉	၂	၁၅	၁၀	၅
တိ	၁၃	၈	၂၅	၄	၂၁	၆
နီ	၁၈	၂၃	၆	၁၁	၁၆	၇
စိ	၇	၁၂	၁၇	၂၂	၅	၁၀
ဏံ	၉	၈	၂၇	၄	၁၃	၂

ကျောက်သင်ပုန်းသုံးချပ် ယူလာခဲ့ပြီး ဆရာဦးဆွေညွန့်ရှေ့ရှိ စားပွဲပေါ်သို့ အသာအယာ ချလိုက်သည်။

ဦးဇင်မော်ချထားသော အင်းတစ်ခုကို ကြည့်လိုက်သောအခါ အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း တွေ့မြင်ရလေသည်။

*** (ပထမအင်း)

ကျောက်သင်ပုန်းအင်းကို ကိုင်လျက် “ဘယ်လိုလဲ ဆရာ” ဟု ဦးဆွေညွန့်က မေးလိုက်သည်။

‘အဲဒီအင်း အလယ်က “ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ” ကို မြင်းကြီးသွားနည်းနဲ့ သွင်းထားတယ်။ အပြင်က

“ဥုံ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်စိန္တဝိစိန္တော” ကို ခရုပတ်သွင်းထားတယ်။ အလယ်က ကိုယ့်မွှေးနံ့ သရဏဂုံ ကိုယ်လုံးခြုံလုံးစုံအန္တရာယ်ဝေးလို့ ဆိုတဲ့အတိုင်း အန္တရာယ်ကင်းမို့ ပူဇော်တယ်’

မောသွားဟန်ဖြင့် ဆရာဦးဇင်မော်က စကားကို ရပ်လိုက်သည်။ ဦးဆွေညွန့်က ဒုတိယအင်းကို ကောက်ယူကြည့်လိုက်သည်။

ဒုတိယအင်း

ဗု	ယံ	ဓ	ဏံ	ဂု
၁	၁၄	၉	၂၀	၃
တု	ဂု	ဒွိ	ဟော	ဗု
၂၄	၁၉	၂	၁၅	၁၀
ဝိ	တု	နံ	ဏံ	ဝိ
၁၃	၈	၂၅	၆	၂၁
ယ	ဟော	ယံ	ဂု	တု
၁၈	၂၃	၆	၁၁	၁၆
ဟော	ဏံ	သံ	ယံ	ဝိ
၉	၁၂	၁၄	၂၂	၅

တတိယအင်း

ဗု	ဘံ	ဓ	ဏံ	ဂု
၁	၁၄	၉	၂၀	၃
တု	ဂု	ဒွိ	ဟော	ဗု
၂၄	၁၉	၂	၁၅	၁၀
လာ	တု	နံ	ဏံ	လာ
၁၃	၈	၂၅	၆	၂၁
ယ	ဟော	ဘံ	ဂု	တု
၁၈	၂၃	၆	၁၁	၁၆
ဟော	ဏံ	သံ	ဘံ	လာ
၉	၁၂	၁၄	၂၂	၅

‘ဒုတိယအင်းဆန်က... “ဗုဒ္ဓဂုဏံ ဝိယံဟောတု ဓမ္မဂုဏံ ဝိယံဟောတု သံဃဂုဏံ ဝိယံဟောတု”

ဗျ။ ကိုယ်တိုင် ပူဇော်ကြည့်သင့်တယ်။ ဆရာက နံနက်နဲ့ည နေ့စဉ် ပူဇော်တယ်။

၂၀၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



တတိယအင်းဆန်က...

“ဗုဒ္ဓဂုဏံ လာဘ်ဟောတု၊ ဓမ္မဂုဏံ လာဘ်ဟောတု၊ သံဃဂုဏံ လာဘ်ဟောတု”

လို့ အင်းသွင်းထားတယ်’ ဟု ဦးဇင်မော်က ပြောပြလေသည်။

‘ဒုတိယအင်းက လူနတ်တွေက ချစ်ဖို့ တတိယအင်းက လာဘ်လာဘ ပြည့်စုံဖို့အတွက်ပဲ။ သရဏဂုံအင်းက ကောင်းတဲ့ဘက်မှာ နေရာတိုင်း သုံးစွဲနိုင်တယ်။

သရဏဂုံအင်းရဲ့ ဂုဏ်ထူးဝိသေသတွေက ပြောပြလို့ ကုန်နိုင်အံ့ မထင်ဘူး

ဒါကြောင့်ပဲလားမသိ၊ ဆရာရှေ့ငွေမရှား နေထိုင်ရတယ်။ တဖြည်းဖြည်းပရိသတ်လဲပြည့်စုံတယ်။ ဗေဒင်ဟောလုပ်ငန်းလဲ နေ့တိုင်းဖြစ်တယ်’

ဟု စကားဆက်တိုက် ဆရာဦးဇင်မော်က ပြောသည်။ သုံးဦးသေစေတ္တမျှ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

ကိုအောင်သန်းသည် ဆရာနတ်ရှေ့တွင် တစ်ခုခုကို တွေးနေဟန်နဲ့ မှ ရုတ်ခြည်းစကားပြောလိုက်သည်။

‘ဒီအင်းတွေကို ကျွန်တော်လဲ ပူဇော်ကြည့်ပါရစေ’

ဟု ဆရာဦးဇင်မော်ကို ပြောလိုက်သည်။

‘ပြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဘုန်းတော်ကံတော် ညီတော်တွေက ဤရွှေဂြိုဟ်ကန်ချောင်းဖြတ်လို့ပရတူးတူး တကယ်တော့ ကွင်းတို အားလုံးဟာ သရဏဂုံ စီရင်ပုထိုးပုထိုး သီလအား၊ ဒါနအား၊ ဘာဝနာအားနဲ့ ရမယ်။

ပိယအင်းကို စီရင်သူတိုင်း ပူဇော်စီရင်ရမယ်။ လာဘ်လာဘကို စီရင်သူတိုင်း စွန့်ကြဲပေးကမ်းလိုတဲ့စိတ် ရှိရမယ်။ သိဒ္ဓိအဆောင်ကို စီရင်သူတိုင်း ဆေးစိတ်နဲ့ စီရင်ရမယ်။

အင်းတိုင်းဟာ စီရင်သူအလွန် အရေးပါကြောင်း သိမြင်ပြုလုပ်ရမယ်။ နောက်ဆုံးပြောချင်တာက ဦးဆွေညွန့်ရော ကိုအောင်ညွန့်ရော ဖြစ်ချင်တာကို မဖြစ် ဖြစ်အောင် ကြိုးစားကြည့်စေချင်တယ်။

ဟု ပြောအပြီး ဆရာဦးဇင်မော်သည် ခါးကိုဆန့် မတ်ထောင်လိုက်သည်။

ဦးဆွေညွန့်ရော ကိုအောင်ညွန့်ရော ဦးခေါင်းကို ညှိတ်လျက်...

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ’ ဟု ပြောလိုက်ကြသည်။



ယခု မိမိရောက်ရှိနေသော နေရာဒေသမှ

မိမိပြောင်းရွှေ့လိုသော နေရာဒေသသို့

အမြန်ဆုံး ပြောင်းရွှေ့လိုသော်

သရော ဒေါ်ခင်သန်းခိုင်
(ဖန်ခါးခြေ)



လွန်မြို့ မာရ်အောင်မြင် ပြည်တော်
ခြံနံ မြတ်စွာဘုရားကြီးအား အာရုံပြု၍
ဓမ္မခဏ်ဂါထာတော်ကြီး(ခေါ်) ပြည်
တော်ပြန်ဂါထာကို တစ်နေ့(၉)ခေါက်
ရွတ်ဆိုပါ။

ယခု မိမိရောက်ရှိနေသော နေရာ
ဒေသ မိမိ၏ ခြေဖဝါးအောက်တည့်
တည့်မှ (သဲ၊ မြေ၊ ခဲ) ရရာကို
လက်တစ်ဆုပ်စာယူ၍ အထုပ်
ကလေး ပြုလုပ်ကာ မိမိရောက်
ရှိလိုသော၊ ပြောင်းရွှေ့လိုသော
နေရာဒေသသို့ ပို့ပေးပါ။

မိမိကိုယ်တိုင် (မြေ၊ သဲ၊ ခဲ) အထုပ်
ကလေးကိုပိုရန် ခက်ခဲပါက လူကြီး
နှင့်ပို့လျှင်လည်း ရပါသည်။

နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များတွင် ရောက်
ရှိနေပါက မိမိ၏ ခြေဖဝါးအောက်
တည့်တည့်က (မြေ၊ သဲ၊ ခဲ)ရရာကို
အထုပ်ကလေးထုပ်၍ မိမိရောက်ရှိ
လိုသော နေရာဒေသသို့ အာရုံပြု
ကာ ပြည်တော်ပြန်ဂါထာကို
(၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုပါ။

မအားလပ်လျှင် နံနက်(၉)နာရီ
(၁)ကြိမ်၊ နေ့လည်(၁၂)နာရီ (၃)ကြိမ်၊
ညနေ (၆)နာရီ (၃)ကြိမ် ရွတ်ဆိုလျှင်
လည်း ရပါသည်။

ဓမ္မခဏ်ဂါထာတော်ကြီး

ဣတိပိဋကတ္ထံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တံ။

သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေါ အဋ္ဌဂီကော မဂ္ဂေါ စတု
သတိပဋ္ဌာနံ သဗ္ဗဿ ဣန္ဒြော၊ သဟဿ
သုရိယော၊ ဩဝါဒေ နပေါ မေတ္တာနံ
ရာဇဏယံ၊ စောရဏယံ၊ ဥဒကဏယံ၊
အဂ္ဂိဏယံ၊ သတ္တဏယံ၊ သဗ္ဗဏယံ၊ လေယျော
ဇယတုမင်္ဂလံ၊ အနိစ္စံ သင်္ခတံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊
ဓယဝပ္ပံ၊ ဝယဝပ္ပံ၊ ဝိရာဂဝပ္ပံ၊ နိရောဓဝပ္ပံ၊
ခမတိ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဣတိပိ = အိတိပိ
- ပိဋကတ္ထံ = ပိတကတ်ထယ်
- အနိစ္စံ = အနိတ်စံ
- ဒုက္ခံ = ဒုတ်ခံ
- အနတ္တံ = အနတ်တာ
- သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေါ = သတ်တဗွတ်ရှင်ဂေါ
- အဋ္ဌဂီကော = အတ်ထင်ဂီကော
- မဂ္ဂေါ = မက်ဂေါ
- သဗ္ဗဿ = သပ်ဗတ်သ
- ဣန္ဒြော = အိန်ဒေါ
- သဟဿ = သဟတ်သ
- ဩဝါဒေ = အောင်
- မေတ္တာနံ = မတ်တာနံ
- ဥဒကဏယံ = အုဒကဏယံ
- အဂ္ဂိ = အက်ဂီ
- သတ္တဏယံ = သတ်ထဏယံ

- သဗ္ဗဏယံ = သပ်ဗာယံ
- မင်္ဂလံ = မင်ဂလံ
- သင်္ခတံ = သင်ခတ်
- ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ = ပတ်တိစသမုပ်ပန်နံ
- ဝယံ = ဝမ်ပံ

အနက်အဓိပ္ပာယ်
ပိဋကတ္ထံ - ပိဋကတ်သုံးပုံသည်။
ဣတိပိ - ဤသို့ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း
 စသော သဘောရှိသောကြောင့်
 လည်း။ **အနိစ္စံ** - အနိစ္စမည်၏။ **ဒုက္ခံ** -
 ဒုက္ခမည်၏။ **အနတ္တံ** - အနတ္တမည်၏။
သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေါ - ခုနစ်ပါးသော
 ဗောဇ္ဈင်သည်လည်းကောင်း။ **အဋ္ဌဂီ**
ကော - အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊
မဂ္ဂေါ - မင်္ဂသည်လည်းကောင်း။
စတုသတိပဋ္ဌာနံ - လေးပါးသောသတိ
 ပဋ္ဌာန်သည်လည်းကောင်း။ **သဗ္ဗဿ** -
 အလုံးစုံသော တရားအပေါင်းကို၊
ဣန္ဒြော - အစိုးရတော်မူသော မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်လည်းကောင်း။ **သဟဿ**
သုရိယော - ရောင်ခြည်တစ်ထောင်
 အလင်းကိုဆောင်သော နေမင်းသည်
 လည်းကောင်း။ **ဣတိပိ** - ဤသို့ ဖြစ်
 ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း စသော သဘောရှိ

www.burmeseclassic.com

သောကြောင့်လည်း အနိစ္စ- အနိစ္စ
မည်၏၊ ဒုက္ခ- ဒုက္ခမည်၏၊ အနတ္တ-
အနတ္တမည်၏။

မေတ္တာနိ- မေတ္တာရှင် မြတ်စွာဘုရား
ရှင်တို့အား၊ နမော- ရှိခိုးပါ၏။
ဪ- အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်
ရှင်းပါစေသတည်း။

ရာဇာဿ- မင်းဘေးကို လည်း
ကောင်း၊ စောရဿ- ခိုးသူဘေးကို
လည်းကောင်း၊ ဥဒကာဿ- ရေ
ဘေး ကိုလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိဿ-
မီးဘေးကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တဿ-
စားလက်နက်ဘေးကို လည်းကောင်း၊
သမ္မဿ- အားလုံးသောဘေးကို
လည်းကောင်း၊ ဝေပျာ- အောင်မြင်
နိုင်သည်၊ ဟောတု- ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။ မင်္ဂလံ- မင်္ဂလာဟူသမျှ
သည်၊ ဝေတု- အောင်မြင်ပါစေ
သတည်း။

ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ- အကြောင်းတရား
ကို စွဲ၍ဖြစ်သော အကျိုးတရားသည်၊
သင်္ခတံ- ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ
တည်းဟူသော အကြောင်းတရား
လေးပါးတို့သည် ပြုပြင်အပ်သည်
ဖြစ်၍၊ အနိစ္စံ- အမြဲမရှိ၊ ဝေပဗ္ဗံ-
ကုန်ခြင်း သဘောရှိ၏၊ ဝေပဗ္ဗံ-
ပျက်ခြင်း သဘောရှိ၏၊ ပိရာဂဗ္ဗံ-
ရာဂ ကင်းခြင်းသဘောရှိ၏၊ နိရောဓ
ဗ္ဗံ- ချုပ်ငြိမ်းခြင်း သဘောရှိ၏၊
ဓမ္မတိ- ပညာရှိအပေါင်းသည်
နှစ်သက်၏။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ မြွေစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိပြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာထက-ဒီယနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယပိပုလ)မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

အထက်ပါဂါထာကို တစ်နေ့(၉)
ကြိမ် ရွတ်ဆိုပါ။ မိမိပြောင်းရွှေ့နေ
ထိုင်လိုသော နေရာဒေသသို့
အမြန်ဆုံး ပြောင်းရွှေ့ရပါသည်။

စာရေးသူကိုယ်တိုင်လည်း အထက်
ပါ နည်းအတိုင်း ပြုလုပ်၍ မိမိပြောင်း
ရွှေ့လိုသော နေရာဒေသသို့ အမြန်ဆုံး
ပြောင်းခွင့် ကြံရပါသည်။

စာရေးသူ၏ အကြီးအကဲများ
မိတ်ဆွေများကို ဤနည်း ပြောပြ
သောအခါ အထက်ပါနည်းအတိုင်း
ပြုလုပ်၍ ပြည်တော်ပြန်ဂါထာကို
ရွတ်ဆိုကြသဖြင့် မကြာမီ မိမိ
နေထိုင်လိုသော နေရာဒေသသို့
ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြရပါသည်။

နိုင်ငံခြားရောက်ရှိနေသော သင်္ဘော
သားများ အမိပြန်မာနိုင်ငံသို့ အမြန်ဆုံး
ရောက်ရှိလိုသောကြောင့် အထက်ပါ
နည်းအတိုင်း “ပြည်တော်
ပြန်ဂါထာ”ကို ရွတ်ဖတ်ရာ အမြန်
ဆုံး ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကြောင်း
သိရှိရ ပါသည်။

ဤ ပြည်တော်ပြန်ဂါထာသည်
စုန်း၊ ကဝေတို့ ပြုစားခြင်း၊ အန္တရာယ်
အမျိုးမျိုးမှ လွတ်မြောက်၍ ချမ်းသာ
ခြင်းကို ရရှိနိုင်ပါသည်။

စာရေးသူပြောပြ၍ မိမိပြောင်းရွှေ့
နေထိုင်လိုသော နေရပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့
ရသူ မနည်းတော့ပါ။

ပြောင်းရွှေ့ရန် အခက်အခဲနှင့်
ကြုံတွေ့နေရပါက ယုံကြည်စွာ ပြုလုပ်
နိုင်ရန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့
ပေးပို့ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကောင်းမြတ်မှန်ကန်သော လိုရာဆန္ဒ
အားလုံး ပြည့်ဝကြပါစေ။

ဆရာမ ဒေါ်ခင်သန်းဦး
(ဖန်ဒါမြေ)

စာမျက်နှာ (၂၀၄)မှ အဆက်

‘က... နေလဲစောင်းပြီး လုပ်ရမယ့်
ကိစ္စတွေ ရှိသေးတယ်။ ခင်ဗျားတို့
သိချင်တာတွေလဲ အနည်းကျဦးပြော
လိုက်တော့ သိသွားပြီလို့ ထင်ပါတယ်’
‘ပြန်ကြတော့လို့ ပြောတော့မှာလား
ဆရာ’

ဟု ကိုအောင်သန်းက ကြားဖြတ်
ပြောလိုက်သည်။

မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲကို နား
မလည် မဦးမရွတ် ပြောတတ်သော
ကိုအောင်သန်းကြည့်ပြီး...

‘ဒီလူတော့ သူ့မိန်းမ မကြည့်သနား
က တစ်နေကုန်သွားနေလို့ အိမ်ပြန်
ရောက်ရင် ဗိုက်ခေါက်လိမ်မှာစိုးလို့
ပြန်ခိုင်းတာ’

ဟု ရယ်ရွန်းဖတ်ရွန်း ပြောလိုက်
သည်။

နှစ်ဦးသား နေရာမှ ပြိုင်တူထလိုက်
ကြသည်။

သင်္ကြန်အတက်နေ ဖြစ်သော်
လည်း ပိတောက်ရွှေပါပန်းတို့က မပွင့်
ဖူးကြသေး။ သင်္ကြန်ရက်ကို ပိတောက်
ပန်းများ မေ့လျော့နေဟန် ရှိစေကာမူ
တန်ခူးလေသည် ရွက်ဟောင်းတို့ထံ
ရွှေ့ပြီး ရွက်နုသစ်တို့ဖြင့် ရေမြေထော
တောင်အလှကို နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း
ဆင်မြန်းပေးမြဲဖြစ်သည်။

အင်းပညာရှင်တိုင်းကလည်း
နည်းတူစွာ ခေတ်စနစ်များနှင့် လိုက်
ဖက်ညီမည်ထင်ရသော လောကီအဆင်
ပညာရပ် အသစ်အသစ်တို့ကို လိုအပ်
ချက် အတိုင်းအတာတစ်ခုအဖြစ် ခြံ
ဝေသင့်သည်ဖြစ်ရာ...။

တော်မြင့် (မြင်းခြံ)



လွန်ခဲ့သော အနှစ်(၄၀)ကျော်က စာရေးသူတို့ အရပ်ဒေသတွင် ရန်ကုန် ကျောင်းဆရာတော်ဟု ဘွဲ့အမည်ရှိ သော ဆရာတော်တစ်ပါး အစွဲရတ် ယဉာတွင် နာမည်ကျော်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ဆရာတော်၏ ဇာတိက အထက် အညာဒေသ ပခုက္ကူနယ်ဘက်ကဖြစ် သည်။ ရဟန်းပျိုဘဝမှာ မန္တလေးမြို့ တွင် ပညာရင်နို့ သောက်စို့ခဲ့ရာတွင် မန္တလေးအိမ်တော်ရာ ဘုရားဝင်းအနီး မြန်မာဆေးပညာနှင့် အစွဲရတ်ဓာတ် ယဉာတွင် ကျော်ကြားသော ဆရာကြီး ဦးသက်ရှည်ထံတွင်...

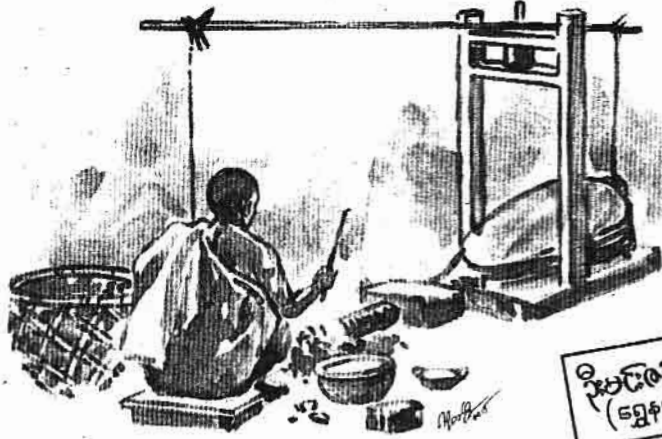
သီတင်းသုံးဖော် သူငယ်ချင်း ဦးပွင့်တစ်ပါးနှင့်အတူ ဆရာကြီးထံ တွင် တပည့်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုပြီး အစွဲရတ်ဓာတ်ပညာများ သင်ကြားပေး ခဲ့ရန် တောင်းခံခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီးက... 'ကျွန်က တပည့်ဆိုရင် ရဟန်းကို လက်မခံ ပါ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ယဉာပေးရမယ် ဆရာက တစ်ဆင့်ပိုနေတော့ တတ်အောင် သင် ပြုပြင်ဆုံးမလို့ မကောင်းလေတော့ ယဉာလိုရင် လူထွက်ပြီးသာ လာခဲ့ပါ' ဟု အပြတ်ပြောလေသည်။ ထိုအခါ သာသနာ့ဘောင်မှလည်း ထူထွက်ချင်သည့် စိတ်ကလည်း ထုံးလုံးမရှိလေတော့ ဆရာကြီးထံ (၄)ခါလောက် သွားပြီး ခယတောင်းပန် လေမှ...

'ကိုယ်တော်တို့ တယ်လဲ ဇွဲကြီးကြ တာပါလား။ သင်္ကန်းဝတ်နဲ့ ပညာသင် မယ်ဆိုရင်တော့ တိတိကျကျ လိုက်နာ နိုင်မယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ်တော်တို့ သဘောပဲ'

ဟု ဆိုပြီး လိုက်လျောပေးလိုက် လေသည်။

သည်အခါမှာ ဦးပွင့်(၂)ပါးစလုံး



ဒီအခါလဲ (ရွှေနဝင်း)

လူပျိုမယောင်နဲ့ခက်

တိမ်းယောင်နဲ့ နက် (ပထမပိုင်း)

ဆန္ဒပြည့်၍ ဝမ်းသာအားရ ဆရာကြီး ဦးသက်ရှည်ထံတွင် နေ့ဆွမ်းအာဟာရ ကိစ္စပြီးသည်နှင့် နှစ်ယောက်သား သွား ၍ ပညာယူလေတော့သည်။

သို့သော် ဆရာကြီးက (၃,၄)လ လုံးလုံး ဦးပွင့်(၂)ပါးကို ဘာဓာတ် ပစ္စည်းတစ်ခုမှ မကိုင်ခိုင်းဘဲ လုံ့ခွဲသက် သက်ကို မီးသွေးထည့်ပြီး နေ့စဉ် မီးနေ မီးထား သဘောတရားများကို သိအောင် ကျင့်ခိုင်းနေပါတော့သည်။

ကျန်အဖော် ဦးပွင့်တစ်ပါးက စိတ်ကုန်လာပြီး ဆရာကြီးထံသို့ မလိုက်လာတော့ဘဲ ရန်ကုန်ကျောင်း ဆရာတော်လောင်းလျာ ဦးပွင့်လေး တစ်ပါးသည်သာ ပုံမှန်သွားရောက် ပညာလေ့ကျင့်လေသည်။

သို့နှင့် (၆)လလောက်ကြာသည့် အခါမှာ ဆရာကြီးက...

'မောင်ပွင့်ကတော့ စာယ်ပြီး ဇွဲကောင်း လေတော့ ပီရိယအကျိုးကိုတော့ ခံစားရမှာ ပေါ့လေ'

ဟု ဆိုလာပြီး တစ်ဆင့်တက်၍

ဒန်(ကြေးနီ)(၁)ကျပ်သားကို နာ (၁)ကျပ်သားနှင့် လေးတူထည့်ပြီး အန္တော နာချော်ချက်သည် လှေကျင့် ခန်းကို တက်ပေးသည်။

သို့နှင့် နေ့စဉ် နာချော်ကိုသာ နာ(၄/၅)ပိဿာကုန်သည်အထိ မီးမှန် မှန်ဖြင့် တဖြည်းဖြည်းချင်း နာချော် ချက်ခိုင်းနေသည်မှာ နောက်ထပ် (၆)လခန့် ရှိသွားလေပြီ။

တခြား ဘာပညာစကားမှလည်း မပြော မပြုနှင့် နေ့စဉ် နာချော် ချက်ခိုင်း နေ၍သာ နေပါသည်။

ရန်ကုန်ကျောင်း ဆရာတော်လေး ကလည်း မညည်းမညူ နာချော်ကိုသာ တွင်တွင်ကြီး ချက်လေသည်။

နေ့စဉ် နာချော်ချည်း ချက်ပါများလာ တော့ ဦးပွင့်လေးမှာ နာချော် ချက်ရာ တွင် အိမ်စပတ် အထူးကျွမ်းကျင်လာ တော့သည်။

တစ်နေ့မှာတော့ ဆရာကြီး၏ ကတော် အမေကြီးက...

'ကိုယ်ရှည် ဦးပွင့်လေးကိုတော့

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၇

ကြည့်ရတာ ဖြိုအနံ့တာခံလေတော့ သူ့ကို ဆွမ်းဖိုး ကွမ်းဖိုးလေး ယပ်ယန်းအောင် လုပ်ပေးလိုက်ရင်တော့ ကောင်းယပ်ထပ်ပါတယ် ဟု ဆရာကြီးကို “နားချ”လေသည်။

ဆရာကြီးက...

‘အေးလေ ငါလဲ စိတ်တော့ကူးထားပါတယ်။ ဇွဲဆုတော့ ပေးရမှာပေါ့’

ဟု ပြောပြီး...

‘ကဲ...မောင်ပဉ္စင်း ဒီနေ့ကစပြီး နောက် ဥပုသ်တစ်ပတ်အတွင်း ဒီကို မလာနဲ့ဦး။ ကျုပ် ခရီးထွက်စရာရှိတယ်။ တစ်ပတ်ပြည့်တဲ့ရက်မှ ဒီကို လာခဲ့ပေတော့’

ဟု တစ်ဆက်တည်း မှာကြားလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန် တစ်ပတ်အတောအတွင်း ဆရာကြီးက ပဲခူး ရွှေကျင် နယ်ဘက်ကို ခရီးထွက်သွားပြီး ရွှေကျင်နယ်ထွက်တွင်းထွက်ရွှေ(၁)ကျပ်သားကို မိမိငွေကြေး အိတ်စိုက် ဝယ်ယူလာပြီး ရန်ကုန်ကျောင်းဆရာတော်လေးကို...

‘မောင်ပဉ္စင်း ဒီတွင်းထွက်ရွှေ(၁)ကျပ်သားကို နာလေးတူထည့်ပြီး နာချော်ကုန်အောင်သာ ချက်ပေတော့’

ဟု ပြောလေသည်။

ဤသို့ တွင်းထွက်ရွှေ(၁)ကျပ်သားကို နာလေးတူ ထည့်ထည့်ပြီး နာချော်ကုန်အောင် ချော်ချက်လာခဲ့သည်မှာ ရွှေ(၁)ကျပ်သားမှာ နည်းနည်းချင်း ချော်စားပြီး လျော့လျော့၍ လာခဲ့ရာ သုံးမတ်သားအထိ လျော့လာသည့် အချိန်တွင် ဆရာကြီးမှ...

‘မောင်ပဉ္စင်း... ရော့ ဒီမှာ ဒီအတိုအစလေးတွေ ဟိုထားဒီထားနဲ့ အလဟဿဖြစ်ကုန်တော့မယ်။ ချော်ချက်တဲ့အခါထည့်ပြီး ချက်ပစ်လိုက်ပါ’

ဟု ဆိုပြီး ပြုံးပြုံးပြောင်ပြောင်

နာစလိုလို၊ ပြဒါးခဲအစလိုလိုလေးများ (၁)မတ်သားခန့်ကို ရွှေ(၃)မတ်သား ကျန်နေသည့် အထဲသို့ ထည့်ချက်လိုက်ရာ တစ်လုံထည့်ချက်လိုက်ရုံဖြင့် ချော်ဖြစ်ပြီး ကုန်သွားလေသည်။

နောက်ပိုင်းမှာတော့ ရွှေ(၃)မတ်သား ဓာတ်သားကို နာနှင့်ချည်းပဲလေးတူ လေးတူ ထည့်ထည့်သွားပြီး ချော်ကုန်အောင် ချက်ထုတ်၍ သွားခဲ့ရာ မူရင်း တွင်းထွက်ရွှေ(၁)ကျပ်သားမှာ နာနှင့် ချော်ချက်လျှင် တဖြည်းဖြည်း လျော့လိုက်လာရာ...

နောက်ဆုံး(၅)မူးသားသာ ကျန်တော့သည့် အနေတွင် ဆရာကြီးက ယင်းရွှေဓာတ်သားကို သေချာစွာ စစ်ဆေးကြည့်ရှုပြီး...

‘ကဲ မောင်ပဉ္စင်း နာချော်နဲ့ ချက်နေတာ ဒီမှာတင် ရပ်လိုက်ပေတော့ ဒီအဆင့်ချိန်ရင် မောင်ပဉ္စင်းအတွက် ဆွမ်းကွမ်းအတွက်တော့ ယပ်ယန်း ဖြစ်သွားပါပြီ’

ဟု ပြောလေသည်။
‘နောက်နေ့ကစပြီး ကျုပ်ဆီကို မလာနဲ့တော့ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းစနစ်ကို တစ်ခါတည်း ပြောလိုက်မယ်။ ကိုယ်ဉာဏ်ရှိသလိုသာ သုံးစားပေတော့ မတော်လောတော့ ယောက်လေနဲ့’

ဟု ပြောပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်လေသည်။

သို့နှင့် ရန်ကုန်ကျောင်းဆရာတော်လေးမှာ ဆရာ ဒကာ အဆက်အသွယ်များနှင့် စာရေးသူတို့၏ နယ်ဘက်တွင် ကျောင်းထိုင်အဖြစ် ကျောင်းအပ်ခံရပြီး ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဖြစ်လာပါသည်။

စာတတ်ပေတတ် အဟောအပြောကလည်း ကောင်းရာ ရန်ကုန်ကျောင်းဆရာတော်လေးမှာ တစ်ခဏအတွင်း နယ်ကျော်ရပ်သိ ဆရာတော်တစ်ပါး

ဖြစ်၍ လာခဲ့ပါသည်။
သို့သော် ဆရာကြီး ဦးသက်ရှည် ချီးမြှင့်ပေးခဲ့သည့် ဓာတ်လုံးကိုတော့ အချိန်ရတိုင်း ဆရာကြီး မှာကြားခဲ့သည့် နည်းစနစ်အတိုင်း ပုံမှန် ဓာတ်ကစားပြီး “ရွှေပင်လို ရွှေပင်စိုက်”လမ်းအောင်မြင်ခဲ့လေသည်။

ယခု စာရေးသူ တင်ပြခဲ့သည်တို့မှာ ရန်ကုန်ကျောင်းဆရာတော် ငယ်ဘဝ ရဟန်းပျို့ဘဝမှစပြီး စာရေးသူတို့ နယ်ဘက်မှာ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ဘဝအစအထိ မှတ်တမ်းဖြစ်ပြီး အောင်မြင်မှုအပေါင်း လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင် ရခဲ့သည့် ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်ပါသည်။

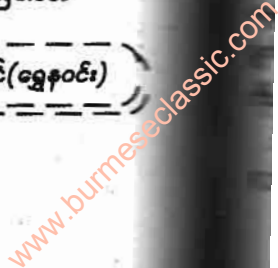
ထိုအချိန်အခါမှာတော့ ရန်ကုန်ကျောင်းဆရာတော်လေးသည် ရဟန်းဘဝအနေနှင့်လည်း ကျောင်းထိုင်တရားဟော ဓမ္မကထိကအကောင်အမော် ဖြစ်နေပြီ။

အင်္ဂုရတ်ဓာတ်လမ်း ဘက်တွင်လည်း ဆရာကောင်းကို ဥပနိဿယမှီနိုင်သဖြင့် ဓာတ်လမ်းစဉ်ကလည်း အောင်မြင်ထားလေတော့ အတိုင်းထက် အလွန် တံခွန်နှင့် ကုက္ကား ဆိုစကားလို “ရွှေပေါမြဆင့်” ဘဝတင့်တယ်နေလေသည်ဟု ပြောရမည့် အနေအထား ဖြစ်ပေသည်။

[ရွှေလတွင် ဒုတိယပိုင်းကို ဆက်လက်တင်ပြပေးပါမည်။]

ဝါသနာရှင် ပညာသင်များ ပညာပြည့်စုံ နှလုံးလှ၍ ကောင်းကျိုးအလိုဆရာ အပေါင်း ပြည့်ဝကြပါစေ။

ဦးပင်စင်(ရွှေနှင်း)



အင်းတော်နှင့် ဂါထာ၊ မန္တန်များ ဆရာဖြစ်သူတိုင်းသည် မြွေပညာအပြင် အခြားအထွေထွေ ပညာရပ်များကိုလည်း သိရှိထားသင့်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဆရာတစ်ဆူအဖြစ် ယယ်တင့်စေရန် အစွမ်းထက်မြက်သာ အောက်ဖော်ပြပါ အင်းတော်နှင့် ဂါထာ၊ မန္တန်တို့ကို ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးပါသည်။

အင်းတော်မုန်း
ဥ ဝိဂုဟတာ ပုဒ္ဓေါဿဟာ စရိဝိ' အထက်ဖော်ပြပါ ဂါထာ၏အစွမ်းထက် မှန်မမှန် သိလိုပါက ပုစွန်လုံးတို့ကိုကြည့်၍ (၃၇)အုပ် မန်းပါ။ (၃၇)အုပ်စေလျှင် ပုစွန်လုံးထွက်၏။ ဥ ဣယုဝ ဂဿနဿ ပုဒ္ဓေါ ဟာယုဝ ဝဿနဿ ပုဒ္ဓေါ ပုဒ္ဓေါ ပုဒ္ဓေါပေ ဝတ္တပါကာရေ အဆိုပါ မန္တန်ကို (၃၇)အုပ် မန်းပြီး အင်းခရစ္ဆက်မှ ရေကို မွေးလူနာအား ဆောက်ချ၊ သပ်ချ၊ တိုက်လျှင် အလွယ်တကူ မွေးဖွားပါလိမ့်မည်။

မန္တန်တိုက်မန်း
ဥ အဝယုသထု "တေ"သရီရေ ပံသ ဝေဟိတံ' ဆုတစ်ပါးအတွက်ဆိုလျှင် "တေ" အရွတ်ဆိုရမည်။ မိမိအတွက်ဆိုလျှင် "ဆေ"အစား "မေ"ဟု ထည့်၍ ဆုတိုက်ဆိုရပါမည်။

မန္တန်အောက်ခြေတံမန်း
ဥ အတိကာယ သွားဟ' အထက်ပါမန္တန်ကို ကွမ်းရွက်တွင် (၃၇)အုပ်မန်း၍ ကျွေးပါက အဖျားဖြတ် ဖြစ်ပါသည်။ လက်တွေ့ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

မန္တန်လုံဂါထာ
အဆိုပါကိုယ်လုံဂါထာသည် ရှေး

နဝလောကတ္တရာပိုက်တော်ကြီး၏

မြွေပျော်ပညာ နှစ်

ရဲရဲထွန်း (ဟင်္သာတ) အဆိပ်ကုထုံးကျမ်း (၄)

ဆရာသခင်များ ကိုယ်ရေးကြံ့ သက်လုံကောင်းစေရန် ဆောင်ထား အပ်သော ဂါထာတော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

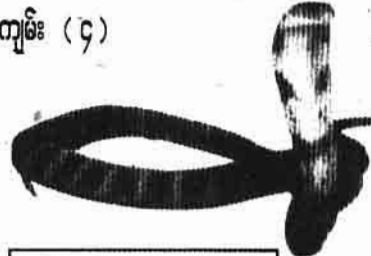
သူ့ကျွန်ဘဝတွင် နယ်ချဲ့ကို ဆန့်ကျင်တော်လှန်ရ၍ လည်းကောင်း၊ တောပုန်းခားပြတို့၏ ဘေးရန်မှ လည်းကောင်း ကာကွယ်စောင့်ရှောက်စေရန် အသုံးပြုခဲ့ကြပါသည်။

စိရ်ပါလေတု "ပ"ပုဒ္ဓေါ ဝေဟ ရက္ခတု ဟနသေ သံဃာစာတု သုဿဗ္ဗံ ဒေဝိမာနေန္တု "ပ"သဒိ' အထက်ပါ ဂါထာကို (၃၇)အုပ်ရွတ်ပါ။ မိမိအတွက် ကိုယ်လုံအစောင့်အရှောက် ဖြစ်စေပါသည်။

ကိုယ်လုံဂါထာတော်ကြီး ရွတ်ရာတွင် ပစ္စည်းဥစ္စာကို အကာအကွယ်ယူလိုပါက "မံ"နေရာတွင် "တံ"ဟု ထည့်သွင်း ရွတ်ဆိုရပါမည်။ အစောင့်အရှောက် ထင်ရှားပါလိမ့်မည်။

ညအိပ်ရာဝင်တိုင်း (၉)ခေါက် မှန်မှန် ရွတ်ဆိုအိပ်ပါက ရန်သူမျိုး ငါးပါး အနှောင့်အယှက် ကင်းဝေးပါလိမ့်မည်။

ရောဂါကျဉ်းကွေ့ မန္တန်တော်ကြီး
ဥ သစ်ပင်စောင့်ကြပ် ရက္ခနတ် မြေတွင် စောင့်ကြပ် တူညီနတ် ဆေးပညာကား ကျော်ကျော်ဟိုးဟိုး တန်ခိုးကောင်းကင် ရောက်ပါစေ၊ အကြံပီတည်း ပြောက်ပါစေ၊ စုန်းလည်းမတော် ကြံချေသော်လည်း ဆေးပွန်စိုက်စိုက် ခါးတောင်းကျိုက်၍ လိုက်



ပါလေပင်၊ နတ်ပင်၊ ပတော်ကြံ့ကျသော်လည်း ဆေးပွန်ထောင်သောင့် နတ်ရင်ခေါင်းမှာ ဥ ဆေးမင်းတိုက်၊ ဥ ဆေးမင်းတိုက်၊ ဥ ဇောက်ထိုးအလိပ်ကျ ပြန်ကြပြန် လှန်ဆာလှန်'

အထက်ပါ ရောဂါက ပွဲတွေ့မန္တန် တော်ကြီးများမှာ ဆရာသခင်များ စီရင်ထားခဲ့သော ဂါထာတော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

အစွမ်းသတ္တိမှာ အပင်းအလုံးရှိသူ အတွက် ယင်းမန္တန်နှင့် ရေကို မန်းတိုက်၊ ဆီကိုမန်း၍လိမ်း၊ အပင်းကျေ အလုံးကျေ၍ အပင်းအလုံးကျေ၏။

ရွာပယောဂ၊ တောပယောဂ အပါအဝင် မည်သည့် ပယောဂမျိုးမဆို ပူးကပ်နေသော်လည်း ထိပ်က မန်းချပါ။ နိုင်နင်းပါသည်။ ယုံကြည်လေးနက်စွာ ဉာဏ်ရှိသလို အသုံးပြုပါလေ။

ဆေးတိုက်တန်ပြန်(တံပြ)
ဥ ကျိုက်ကရှောင်၊ ကျိုက်ကနဲ့ ဝှေ့ရှောင်

www.burmeseclassic.com



ခရောင်း နှင့်တို့အတတ်ပြန် စုန်းတိုက်ကံ စုန်းသို့ပြန်စေ နတ်တိုက်ကံ နတ်တိုက်ပြန်စေ တထိုက်ကံ ကံပျောက်လေ၊ များနက်ကံ ထီးကျိလေ တောင်သူကြံကံ ထွန်းကွဲလေ ခွားလဲလေ၊ အောင်ကလျိုက် ထွေရှောင် ခနောင် နှင့်တို့အတတ် ပြန်ကြပြန် လှန် ကြလှန်

ပယောဂ အတိုက်အခိုက်များကို တန်ပြန်သော မန္တန်တော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ့်အတတ်နှင့် ကိုယ်ပြန်စူးသော အတတ်ပညာ ဖြစ်ပါသည်။ လိုအပ်မှသာ ဆရာများ အသုံးပြုကြသည်။

ပယောဂ ကုသရာတွင် အသုံးပြုသော ဆေးတော်များကို အထက်ပါ မန္တန်နှင့် ရေကိုမန်း၍ တိုက်နိုင်သည်။ တံပြဲ(တန်ပြန်)အကျော် မန္တန်တော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ရောဂါစစ်ဆေးသည့်မန္တန်

'ဥ ဝေပုတ္တံ ဟတာဝိယ သုကော လောကဝိဒု စာရယာမိ သောပုတ္တိ'

အထက်ပါ ရောဂါစစ်ဆေးသည့် မန္တန်မှာ လူနာအား စေ့စေ့ကြည့်၍ (၇)ခေါက်မန်းပါ။ ပယောဂမှန်လျှင် လူနာ ငိုပါသည်။

ရှေ့လတွင် အလမ္ဘူတ အထက် ဆရာဆရာကြီးများ အမည်စာရင်းနှင့် ကျမ်းပြုသူ၏ နိဂုံးချုပ်ဆုတောင်းကို ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။

* * * _____

မှတ်ချက် ။ နဝလောကုတ္တရာ ဂိုဏ်းတော်ကြီး၏ မြွေမော်ပညာနှင့်

၂၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နဝလောကုတ္တရာဂိုဏ်းတော်ကြီး၏ မြွေမော်ပညာနှင့် အဆိပ်ကုထုံးကျမ်းတွင် ဖော်ပြထားသော အင်းတော်ကြီးများနှင့် ပညာခွင်များ

စမ္မနဝအင်းတော်

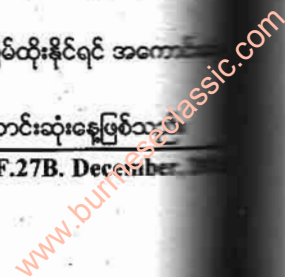
၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂
၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁
၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆
၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆
၁၀	၉	၈	၇	၆	၅	၄	၃	၂	၁	၀
၁၀	၉	၈	၇	၆	၅	၄	၃	၂	၁	၀

ကေပြင်ပိုက်၊ ဒွေ စန္ဒသုရိယာ၊ တြိ ပိဋက သုံးစတု သစ္စာလေးပါး၊ ပဉ္စ ပဉ္စဝက္ခဏာ တရားငါးပါး၊ 'ဆ'အာသာဝါရဏခြောက်ပါး၊ သတ္တစောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး၊ အဋ္ဌ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊ နတ်ယုံလေ၊ မင်းကြီးနှင့် သံခြေကျင်း အကွင်းကျွတ်၍ လွတ်နေကြအင်း၊ စပွန်းဝင်း လိုရာမှာသုံးစေ

၁၂ ခွင် ဆေးချက်အက္ခရာများ

ဘယ်ဘက်	ဦးခေါင်း	ညာဘက်
နေကြာ	☉	နေကြာ
(လက်ပြင်)	(ကုဝ်)	(လက်ပြင်)
☉		☉
(တံတောင်ဆစ်)		(တံတောင်ဆစ်)
၆	(လက်ကောက်ဝတ်အတွင်း အောက်ဘက်)	၆
> ၆ <		> ၆ <
^	(လက်မနှင့်လက်ညှိုးကြား ဝှေ့ဆုံ)	^
+ > +		+ > +
အာစိ		အာစိ
(ဒူးထိပ်)		(ဒူးထိပ်)
၆		၆
၆ ၆ ၆		၆ ၆ ၆
(ခြေခုံ)		(ခြေခုံ)

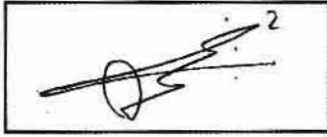
လက်ခွ၊ လက်ချောင်း၊ လက်ဝါးစောင်း၊ ခြေခွ၊ ခြေချောင်း၊ ခြေဖောင့်တို့အစက်(၃)စက်၊ (၅)စက်တန်း ထိုးပေးပါ။
 (၁၂)ခွင်ကို အခါတွင်း သုံးနှစ်ဆက်တိုက် သုံးကြိမ်ထိုးနိုင်ရင် အကောင်ဖြစ်သည်။ ဝို၍ ယုံကြည်စိတ်ချရသည်။
 စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့သည် ဆေးထိုးရန် အကောင်းဆုံးနေ့ဖြစ်သည်။



စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

၀။ * * *



ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁) နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ "မဝင်းဝင်းကြည်" ခေါ်တဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

နာမည်ရှေ့နှစ်လုံး "ဝင်းဝင်း" ကို လက်မှတ် ရွေးထိုးထားကြောင်း ပြောပြတယ်။

"ငိုင်းဆိုင်သမျှတွေ လူလိပ်ခံရလို့ ကုန်ပြီလုကလဲ လေဖြတ်ခံထားရတယ်"

ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်က မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် ပြောပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ငွေအိတ်ပေါက်သင်္ကေတ လက်မှတ်မျိုးဟာ ကံညံ့တဲ့အချိန်ဆို ဒီလိုပဲ ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။

သူမရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်က ၁၃၃၄ ခု၊ နယုန်လ၊ ဗုဒ္ဓဟူးဖွားဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် ချကြည့်ရင်အောက်ပါအတိုင်းတွေ့ရတယ်။

* * * [နံပါတ်-၁]

	အိပ်ပတ်	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတ်

	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅

နံပါတ်-၁

	၃
၂	၁
၀	၆
၅	၄*

(မူလမဟာဘုတ်) (နာမက္ခရာတိုင်)

၂၂၂ နက္ခတ္တရာဇ်မြဲစာပေဂုဏ်:

ဗုဒ္ဓဟူး ဘင်ဌာနဖွားကို ဗုဒ္ဓဟူးအစတနလာအဆုံး အပြင်မိတ်ပြုတ်တဲ့ ဘင်+ရာဇ= အနိဋ္ဌ+က္ခဋ္ဌ နာမည်ပေးထားခြင်း၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် မှန်ခြင်းတို့ကြောင့် နာမည်ပေးမှန်ပါတယ်။

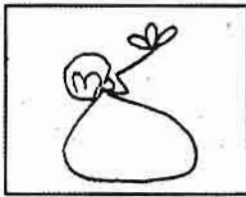
ဒါပေမယ့်...

ဘင်အပျက်ဌာနက ဗုဒ္ဓဟူးနံအက္ခရာစာလုံး နှစ်လုံးဆင့် နာမည်ပေးခြင်း မှားပါတယ်။ ညံ့ပါတယ်။

ထိုးမြဲလက်မှတ်ကလဲ အဲဒီဘင်ဌာနက ဗုဒ္ဓဟူးနံအက္ခရာစာလုံး နှစ်လုံးဆင့် ရွေးထိုးထားလို့ ညံ့သွားပါတယ်။

ဒီလိုနာမည်မျိုးမှာ "ဝင်း" တစ်လုံးကို ဖြုတ်သင့်တယ်။ လက်မှတ်ထိုးရင် ရာဇဌာနက တနလာနံအက္ခရာစာလုံး "ကြည်" ကို ရွေးထိုးသင့်တယ်။

* * *



- * ပွင့်ဖတ်(၃)ပါတဲ့ ပန်းပွင့်သင်္ကေတထည့်ပါ။
- * ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည့်တည့်ကြီးကြီး

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေကျွေးကြမ်း)
လက္ခဏာပေးခင်ပညာသုတေသီ



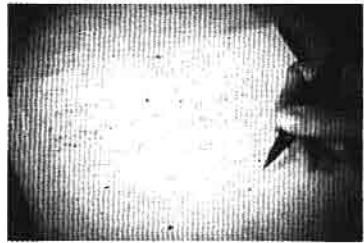
လူလှဆွဲပါ။
* လက်မှတ်အောက်က ဖျင်းမသားနားပါ။ * * *



ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂) မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ "ဇေယျာမောင်" ခေါ်တဲ့ အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ 'အုတ်ရေ' အိမ်ထောင်ရေးဇာတ်ကားအယှဉ်ပြိုင် များလွန်းတယ်။ ဇာတ်ကားများဟာ အမြဲစိတ်ညစ်နေရတယ်။ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ရဲ့ ခြေထောက်ကေားဖြစ်ပါတယ်။ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကလဲ ပုံသဏ္ဍာန်မကောင်းပါဘူး။ သင်္ကေတတွေ ရှိတဲ့အပြင် အညွှန်းနောက်ပြန်ဆွဲထားတာ မကောင်းဘူး။ ထိုးမြဲလက်မှတ်ရှင်ရဲ့ ငွေထည့်

က ၁၃၄၅ ရ၊ ဝါဆိုလ၊ အင်္ဂါဖွားဖြစ်
လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာ
တိုင်စဉ်ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း
တွေ့ရတယ်။

ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။
နာမည် နောက်ဆုံးစာလုံးကို “အေ”
ကို မြန်မာလို လက်မှတ်ရွေးထိုးထား
တာပါ။



*** [နံပါတ်-၂]

ကျန်းမာရေး ချူချာတတ်၊ ငွေပြတူ။

	အိပ်ပတ်	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

(မူလမဟာဘုတ်)

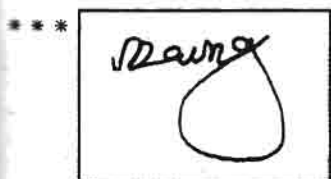
	၀	
၂	၅	၁
၆	၃	၄

(နာမက္ခရာတိုင်)

နံပါတ်-၂	
	၂
၁	၀
၆	၅
၄	၃

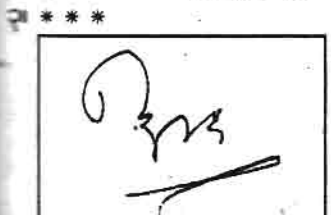
အင်္ဂါဘင်ဖွားကို အင်္ဂါအစ ပုဒ္ဒဟူး
အလယ်၊ ကြာသပတေးအဆုံး
နာမည်ပေးထားတာ အနိဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ+
အုဋ္ဌဖြစ်လို့ နည်းနည်းပဲ ကောင်းတယ်။
နာမက္ခရာ တိုင်စဉ်မှန်တယ်။
ထိုးမြဲလက်မှတ်ထိုးရင် “မောင်”
တစ်လုံးတည်း ထိုးမှ ပိုကောင်းမယ်။

အိတ်ပေါက်နဲ့ ဖားကောက်နေရသလိုပဲ
ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ရဲ့ လက်ရှိ
ကြုံတွေ့နေရတဲ့အခြေအနေကို ပြော
ပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။



- ✦ လက်မှတ်အောက်က မှည့်ပေးထားတာ။
- ✦ ငွေအိတ်သင်္ကေတ လှလှကြီးကြီး ဆွဲရမယ်။

သူမရဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ကို ကြည့်ရင်
ပုံသဏ္ဍာန်ညံ့ပါတယ်။ “သဝေထိုး” က
ခွက်မှောက်သင်္ကေတ ဖြစ်နေပြီး
လက်မှတ်အဆုံးက အောက်ကျနေ
တယ်။ အောက်မျဉ်းပိတ်က ရေတံ
လျှောက်ပုံ ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါတွေဟာ
ချို့ယွင်းချက်တွေပေါ့။



ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာ
မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်
ပိုင်ရှင်ကတော့ “မမြင့်မြင့်အေး”

သူမရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်က ၁၃၃၉ခု၊
တပို့တွဲလ၊ ကြာသပတေးဖွားဖြစ်လို့
မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်
ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရ
မယ်။

*** [နံပါတ်-၃]

ကြာသပတေး မရဏဖွားကို
ကြာသပတေးအစ၊ တနင်္ဂနွေအဆုံး
မရဏ + အထွန်း = အနိဋ္ဌ + ကုဋ္ဌ
နာမည်ပေးထားတယ်။ နာမက္ခရာတိုင်
စဉ်မှန်၊ ဝုဒ္ဓိမှန်ဖြစ်တယ်။ နာမည်ပေး

နံပါတ်-၃		
	အိပ်ပတ်	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

(မူလမဟာဘုတ်)

	၆	
၁	၄	၀
၅	၂	၃

(နာမက္ခရာတိုင်)

	၁
၄	၆
၅	၄
၃	၂

(နာမက္ခရာတိုင်)

အပြန် အဆန်
၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၀ ၁
(၄ဒွိ)

ကန်စွဲ

ပိဗ္ဗာဏာ။ ယှဉ်ပြိုင်ဘက်များနှင့် တွေ့ရသော်လည်း မိမိက အောင်မြင်မည်။ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ စီးပွားဖြစ်ထွန်းမည်။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း အမြတ်များမည်။

ငါးထမ်းကျော။ ။ အလုပ်များသည်ကြားမှ မလိုသူတို့၏ တိုင်ကြားမှုကြောင့် ပြဿနာဖြေရှင်းရမည်။ မိမိ၏ ရိုးသားမှု၊ ကြိုးစားမှုများ ပေါ်လွင်ပါလိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းကျော။ ။ အိမ်ထောင်ဖက် ခရီးထွက်ရမည်။ သားသမီးများနှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းကောင်း ကြားရမည်။ မိသားစု ကျန်းမာပျော်ရွှင်ရလိမ့်မည်။

အချစ်ကျော။ ။ အချစ်ရေးတွင် အောင်မြင်မည်။ ချစ်သူရွေးမယ် ချစ်ဝဲလည်ဖြစ်နေလိမ့်မည်။ သစ္စာရှိရှိ ချစ်ဖို့တော့ လိုပါမည်။

ပညာကျော။ ။ အချစ်ရေးကြောင့် ပညာရေးတွင် အားနည်းရလိမ့်မည်။ ချစ်တော့ချစ်ပါ။ ပညာရေးကိုတော့ လျစ်လျူမရှုပါနှင့်။

ကျန်းမာကျော။ ။ ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်ပါသည်။ ရုတ်တရက် အအေးမိ နှာစေး ချောင်းဆိုး ဖြစ်တတ်၍ အအေးမပိပါစေနှင့်။

ထောင်ရန်ကန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်ကန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိထိရန်ကန်များ။ ။ ၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိထိရန်ကန်များ။ ။ ၁၊ ၂၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

အထောင်ယတြာ။ ။ ဗုဒ္ဓဂိုဏ်းတော် တစ်ဆူထွင် ပေါ်ပြန့်(၆)ပွင့် ကပ်လှူပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

ကန်စွဲ

ပိဗ္ဗာဏာ။ ။ လုပ်ငန်းများ ကောင်းမွန်အောင်မြင်သော်လည်း စစ်ဖက်၊ ဆေးဖက်၊ စာရင်းဖက် ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများ ရုတ်တရက် အခက်အခဲတွေ့ရတတ်သည်။ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှု ခံရတတ်သည်။

ငါးထမ်းကျော။ ။ အထက်လူကြီးများ၏ ကူညီပံ့ပိုးမှုဖြင့် အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ စာရင်းဖေးနှင့် ပတ်သက်၍ မှားယွင်းမှု ရှိတတ်၍ အထူးသတိရှိပါ။

အိမ်တွင်းကျော။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေ သာယာမည်။ သားသမီးတို့နှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကုန်ကြေးကျများမည်။ မြေကိစ္စ၊ အမွေကိစ္စတို့ကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်သည်။

အချစ်ကျော။ ။ ချစ်သူ ခရီးဝေးသို့ ထွက်သွားတတ်သည်။ ငွေကြေး ရှာဖွေရန် ဖြစ်လိမ့်မည်။ သစ္စာရှိရှိ ချစ်ဖို့တော့ လိုပါသည်။

ပညာကျော။ ။ ပညာရေး ကံဇာတာ တက်နေသောကာလဖြစ်သည်။ အချစ်ရေး ဝင်နှောင့်တတ်၍ အထူးဆင်ခြင်ပါ။

ကျန်းမာကျော။ ။ လူက ကျန်းမာသော်လည်း စိတ်မချမ်းသာ ဖြစ်ရတတ်သည်။ စိတ်ထောင်းကိုယ်ကျေ ဖြစ်တတ်သည်။

ထောင်ရန်ကန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်ကန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိထိရန်ကန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိထိရန်ကန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

၂၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁)ရက်မှ (၃၁)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ယောစာတမ်း

ဆရာကျော်ခြည်



အထောင်ယတြာ။ ။ ကလေးများကို နို့ထွင်းခေါ် နို့သန့်ပြုတ် အဝကျွေးပါ။ ပိုလျှင် ရွေးများကိုပါကျွေးပါ။

အင်္ဂါ

ပိဗ္ဗာဏာ။ ။ အမျိုးသမီး အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများအသင့်ချုပ်ပြီး အဝတ်အထည်များအလှကုန်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ အိမ်၊ အိမ်ခန်းလုပ်ငန်းများ အမြတ်နည်းမည်။

ငါးထမ်းကျော။ ။ တာဝန်ယူထားရသော လုပ်ငန်းများအချိန်မီ မပြီးစီး၍ အထက်လူကြီး၏ အပြစ်တင်မှု ခံရမည်။ ပီရိယနှင့် ကြိုးစားပါ။

အိမ်တွင်းကျော။ ။ အိမ်တွင်းရေးတွင် သဘောထားချက်မတိုက်ဆိုင်၍ စကားများရတတ်သည်။ သားသမီးများကြောင့် ငွေကြေးအကုန်အကျ များမည်။

အချစ်ကျော။ ။ ချစ်သူရှိပြီးသူများ ချစ်သူ ထပ်မံတွေ့ရကိန်းရှိသည်။ ပညာကျော။ ။ ပညာရေးမှာ မပေါ့ဆပါနှင့်။ ကြိုးစားပါ။ အချစ်ရေးအခြားအရေးတွေကို ဘေးဖယ်ထားပါ။

ကျန်းမာကျော။ ။ ခေါင်းမူးခေါင်းကိုက် ဝေဒနာ ခံစားရတတ်သည်။ (၁၀)ရက်ကျော်မှ သက်သာမည်။

ထောင်ရန်ကန်များ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်ကန်များ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိထိရန်ကန်များ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

အထောင်ယတြာ။ ။ မိသားစုဝင်များ၏ သက်ကြီးရွယ်အိုများအား ဆေးဝါးအစားအစာ လှူဒါန်းကျွေးမွေးပါ။

ဗုဒ္ဓဂိုဏ်း

ပိဗ္ဗာဏာ။ ။ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တိုးတက်မှု ရှိသော်လည်း ငွေကြေးများ နှောင့်နှေးနေရတတ်သည်။ အိုးအိမ်ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းများ ပြီးစီးသော်လည်း ရောင်းချရေးမှာ နှောင့်နှေးနေရတတ်သည်။

ငါးထမ်းကျော။ ။ မိမိ ဦးစီးတာဝန်ယူထားသော လုပ်ငန်းများ ပြီးအောင်မြင်သော်လည်း အခါအခွင့်ခံစားတင်ဖို့ နောက်ကျနေတတ်သည်။ မိမိ တာဝန်ယူရလေအောင် ကြိုတင် တင်ပြရှင်းလင်းထားပါ။

အိမ်တွင်းကျော။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေသာယာမည်။ အိမ်ထောင်ဖက် အလုပ်အကိုင်ကောင်းမည်။ သားသမီးများ၏ ပညာရေး ကောင်းမည်။

ရေး၊ စီးပွားရေး ကောင်းမွန်မည်။

အချစ်တရား။ ။ အချစ်ရေးတွင် အဆင်မပြေတာလေးတွေ တွေ့ရတတ်သည်။ ဂုဏ်သိက္ခာ၊ ငွေကြေးတို့နှင့် ပတ်သက် တတ်သည်။

ပညာတရား။ ။ ပညာရေးမှာ ကြိုးစားရလိမ့်မည်။ အဝေးခရီး သင်တန်းတက်ရန် သွားရလိမ့်မည်။ အောင်မြင်မှု ရရှိပါမည်။

ကျန်းမာတရား။ ။ ခြေလက်တို့ ထိခိုက်မိတတ်၍ သွားလာလုပ်ကိုင် ရာတွင် သတိကြီးစွာထားပါ။

ထောင်ဂြိုဟ်များ။ ။ ၄ ၆၊ ၈၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွန်းဂြိုဟ်များ။ ။ ၅၊ ၇၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၉။

ထီးတိုဂြိုဟ်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထီးတိုဂြိုဟ်အနီးများ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်းများများ ပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ အိမ်ရှိတရားတွင် ကယပ်ပန်း(၈)ပွင့် (သို့မဟုတ်) စံပယ် နန်း(၈)ကို ကံလှူပေး၍ လိုရာဆောင်ပါ။

ကြာသပတေး

ဗိမ္မာတရား။ ။ အလုပ်များ ပုံမှန်လုပ်ကိုင်နေရသော်လည်း ငွေဝင်ကောင်း မည်။ မရသေးသောငွေများ ရရှိခြင်း ကြောင့်ဗြူများ လာရောက်ဆပ်သော ကြောင့် ငွေဝင်ကောင်းနေမည်။

တိန်တရား။ ။ အလုပ်များကို ပုံမှန်လုပ်ကိုင်နေရမည်။ လုပ်ငန်း နှင့် ပတ်သက်၍ ခရီးသွားခြင်း (သို့မဟုတ်) အလုပ်နေရာပြောင်းရွှေ့ ခြင်းတို့ရှိမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာသော်လည်း သားသမီးတို့ အတွက် စိတ်ပူပန်ရတတ်သည်။ နှစ်ဖက်ဆွေမျိုးများကြောင့် ထွက်ငွေ များတတ်သည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးအောင်မြင်မည်။ ချစ်သူတစ်ယောက်မက တွေ့ရ၍ အရွေးရခက်နေမည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေး ကံဇာတာ မြင့်နေသော ကာလဖြစ်သလို အချစ်ရေးလည်း စနစ်ပွင့်တတ်သည်။ ပညာရေးကိုလည်း ဦးစားပေးပါ။

ကျန်းမာရေး။ ။ အဆစ်အမျက်များ နာကျင်ကိုက်ခဲတတ်၍ ပင်ပန်းသော အလုပ်များကို လျော့လုပ်ပါ။

ထောင်ဂြိုဟ်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀။

ကျွန်းဂြိုဟ်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီးတိုဂြိုဟ်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၀။

ထီးတိုဂြိုဟ်အနီးများ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ ကံကော်ညွန့် (၁၅)ညွန့်ကို အိမ်ရှိ မြတ်စွာတရားအား ထံလှူပေး၍ လိုရာဆောင်ပါ။

အင်္ဂါ

ဗိမ္မာတရား။ ။ စစ်ဖက်၊ ဆေးဖက်နှင့် ပူးပေါင်းလုပ်သော လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။ ယှဉ်ပြိုင်လုပ်ရသော လုပ်ငန်းများ ဆန့်ကျင်လုပ်ငန်း များ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမည်။

တိန်တရား။ ။ အလုပ်နှင့် သက်ဆိုင်သော ခရီးသွားရက်စွဲရရှိနေ သည်။ သို့မဟုတ် အလုပ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင်ရကိန်း ရှိနေသည်။



ငွေကြေးအရနည်းနည်းပမာဏ။
အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်ထောင်ဖက် ခရီးသွားရကိန်း ရှိနေသည်။ ခရီးထွက်လျှင် ငွေရမည်။ ပညာအတွေးအခေါ် အယူအဆ ခိုက်နေသော ကာလဖြစ်၍ စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြီးမှ လုပ်ကိုင်ပါ။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးကတော့ ဟိုမရောက် ဒီမရောက်ဖြစ်နေ မည်။ ချစ်သူအလိုရှိတာကို လိုက်လျောပေးနိုင်အောင်ကြိုးစားပါ။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးတွင် အတော်လေး ကြိုးစားရလိမ့်မည်။ ပညာခိုက်နေသောကာလဖြစ်၍ ကြိုးစားနိုင်မှတော်ကာကျမည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ဗိုက်အောင့်ခိုက်နာ ဖြစ်တတ်၍ အအေးမမိ အောင်နေပါ။

ထောင်ဂြိုဟ်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၀။

ကျွန်းဂြိုဟ်များ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထီးတိုဂြိုဟ်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီးတိုဂြိုဟ်အနီးများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ ဖင်တိုင်းထောင်ရုပ်တစ်ရုပ်ကို ရွေးပဆစ်တံ ဝယ်၍ ဖိစာတ်ပုံတွင် သရဏပုံပေး၍ ကိုရ၍ ပြီးတစ်ပတ်သားထည့်၍ အပြိုင်တစ်နေရာတွင် ချိတ်ဆွဲထားပါ။

ဗုဒ္ဓ

ဗိမ္မာတရား။ ။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ၊ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်းများ အရောင်း အဝယ်ကောင်းမည်။ ရွှေလုပ်ငန်း၊ ရွှေပန်းထိပ်လုပ်ငန်း အမြတ်အစွန်း များမည်။ အိမ်ခန်းများ အရောင်းသွက်မည်။

တိန်တရား။ ။ ဝန်ထမ်းများ မိမိက တာဝန်ယူထားသော လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။ အထက်လူကြီး၏ ချီးမြှင့်မှု ရရှိမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေ သာယာမည်။ သားသမီးများ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေးကောင်း၍ ဝန်ထမ်းလုပ်သော သားသမီးများ ရာထူးတိုးတက်မည်။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူရှိသူ ဖြစ်ပါက အချစ်သစ် မရှာသင့်ပါ။ မိမိ ထက် အသက်ငယ်သော ချစ်သူ၏ အထင်အမြင်လွဲမှားပြီး အစွပ်အစွဲ ခံရတတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ အချစ်ရေးကြောင့် ပညာရေးကို ထိခိုက်ခံရတတ်၍ ချစ်လည်းချစ်ပါ။ ပညာရေးကိုလည်း မပစ်ပယ်ပါနှင့်။

ကျန်းမာရေး။ ။ အကြောတက်ခြင်း၊ အကြောနာခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်၍ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားရာတွင် အလုပ် လုပ်ရာတွင် သတိထား လုပ်ကိုင်ပါ။

ထောင်ဂြိုဟ်များ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွန်းဂြိုဟ်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီးတိုဂြိုဟ်များ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀။

ထီးတိုဂြိုဟ်အနီးများ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ မှန်လက်ကောက် အနည်ဆုံး(၇)ခုကို အိမ်သူအိမ်သား ပျားအား ကျွေးမွေးဒါနပြုပါ။

ကျန်းမာ ချမ်းသာပါစေ
ဆရာ ရောင်ခြည်
နက္ခတ္တဗေဒမြေညီမဂ္ဂဇင်း ၂၁၅

ခါးပိုက်နှိုက်ခါး

အေးမြလှ

ကျွန်ုပ်သည် ခါးပိုက်နှိုက်ခံမှု (၃) ခါ ခံရဖူးသည်။ တစ်ခါက သခင်မြပန်းခြံ မှတ်တိုင်မရောက်မီ လဆထုတ်ပြီးငွေ အားလုံး အနှိုက်ခံရ၏။

မျက်မှန်အသစ်ဝယ်ပြီးစ ပုဇွန် တောင်ဘူတာ မဝင်မီ ရထားပေါ်မှာ မျက်နှာမှညွတ် အလစ်သုတ်ခံရ၏။

မကွေးမှ ညီမအငယ်ဆုံး မျက်စိ ရောဂါကုသဖို့ အထက်ပန်းဆိုးတန်း လမ်းရှိ နားနှာခေါင်းလည်ချောင်း ဆေးရုံကြီးမှ ဆရာဝန် ဆေးစာအရ မင်္ဂလာဈေးမှတ်တိုင်အဝင် ငွေအနှိုက် ခံရ၏။

ခါးပိုက်နှိုက်ဆိုတာ ချိုနဲ့လား၊ အမြီး နဲ့လား၊ အတောင်နဲ့လား၊ မိန်းမလား၊ ယောက်ျားလား၊ ဘယ်လိုအစားလဲ အထူး မြင်ချင် သိချင်၏။ တွေ့ရင်တော့ ဆွဲထိုးမှားပေါ့ စိတ်ထဲမှာ ကြိတ်ပြီး ကြိမ်းမိ၏။

တစ်ခါမှ မဆုံစည်းမိဘူး။ ရှာလေ ဝေးလေပဲ။ သတိ၊ သမာဓိ ထားမိ သည်။ တစ်ခါမှ ရေစက်မဆုံမိဘူး။

နှစ်ယောက် ဆေးဝယ်သွားစဉ် အနှိုက်ခံရ၍ မောင်နှမ နှစ်ယောက်လုံး ညီမက လက်ပွေလက်ဆွဲအိတ် ခွဲခံရ ပြီး ငွေပါသွား၏။ ကျွန်ုပ်က အိတ်ကပ်ခွဲ ပြီး ငွေလုခံရ၏။

မေတ္တာညွန့် ဘူတာနှင့် ပုဇွန်တောင် ဘူတာအကြားမှာ ကျွန်ုပ် မျက်ခွက် မျက်နှာကို လက်ဝါးနှင့် အုပ်ရိုက်ပြီး ခါးပိုက်နှိုက်က ဆွဲချွတ်သွားသည်။

သူ့ကို ရိပ်ခနဲ မြင်လိုက်ရ၏။ ရထား ပေါ်မှ ခုန်ဆင်းသွားသည်။ မျက်မှန်က

၂၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



အလွန် တန်ကြေးရှိသည်။

ဒီတော့ ဘာလုပ်ရမလဲမသိ၊ အလွတ်ကြီးခံရ၏။ လောကီပညာ အရာ လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော နတ် မောက်မြို့၊ နပင်တဲကြီးကျေးရွာမှ အဘဦးဘသို့ ပေးခဲ့သောနည်းကို သုံးခဲ့မှ ရတက်အေးခဲ့ရ၏။

နည်းကတော့ လွယ်လွယ်လေးပါ။ ဓာတ်ဆရာအကျော် ဆရာတော် ခင်ကြီးပျော်၏ အင်္ဂုဇာ ကက်ကင်း ရိုက် အတိုက်အခိုက်နည်းပါပဲ။

လမ်းသွားမည်၊ ခရီးသွားမည်၊ မမြင်ရသည့် ခါးပိုက်နှိုက်၏ဘေး ကင်းဖို့ လိုသည်။ အောက်ပါအစီအစဉ် လုပ်လိုက်ပါ။

ခါး ပိုက် နှိုက်
၂ ၅ ၀

ခါးပိုက်နှိုက် ကက်ကင်းဖြစ်တဲ့...

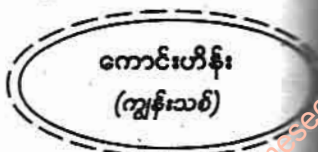
- ၀ ၅ ၂
- ထီး ပတ် ကြိုး
- ထ မင်း ကျော်
- န ဖား ကြိုး
- နမ်း ဖတ် ချဉ်

ကြိုက်ရာ စားသွားပါ။ ဆောင်သွား ပါ။ ခါးပိုက်နှိုက်ရဲ့ဘေးက ကင်းပါလို့ မယ်။ (၂-၅-၀) နှင့် (၀-၅-၂) သည် ကက်ကင်းဖြစ်ပါသည်။

ကားကျပ်နေသလား၊ ရထားကျပ် နေသလား၊ လောကလူပျင်း လက် ကြောတင်းအောင် ရှာမစားချင်သည့် သတ္တဝါ အချောင်သမား လူပူးတောင် ကို အထက်ပါနည်းကောင်းနှင့် တိုက် ဖျက်လိုက်ပါ။

သင်၏ စီးပွားရေးကိစ္စ၊ လူမှုရေး ကိစ္စ၊ အလုပ်သွားပြန်ကိစ္စ၊ အထွေထွေ ဝေယျာဝစ္စခရီး အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သည့် အေးမားပြကို အပူဓာတ် တိုက်ဖျက်ပေးပါလိမ့်မည်။ မေတ္တာဖြင့် ရှေးနည်းကောင်းတစ်လက် မှဒီထဲ ပွားလိုက်ပါသတည်း။

သုခိတာ ဟောထ ဒုက္ခမုဗ္ဗထ



ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝေါမြို့နယ်၊ ဇေယျာဒေဝီတိုင်းရင်းဆေးကုခန်း

ဆရာကြီး ဦးသိန်းစိုး

(တဆ-၀၅၀၇၆)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

နှလုံးလေးပက်နှာရောဂါ

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ

လေးဖက်နှာခေါ် အဆစ်ရောင် အဆစ်ကိုက်ရောဂါဟာ အမျိုးသမီးတွေ အများဆုံးဖြစ်တာ တွေ့ရှိရပါတယ်။ အဲဒီ လေးဖက်နှာရောဂါ တစ်ဆင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်နိုင်သလို နှလုံးရောဂါကတစ်ဆင့် လေးဖက်နှာရောဂါ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

နှလုံးရောဂါနဲ့ ယှဉ်တွဲဖြစ်တဲ့ နှလုံးလေးဖက်နှာရောဂါဖြစ်စဉ်နဲ့ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းတွေကို သိရှိဖို့အတွက် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝေါမြို့နယ်ကို ရောက်တဲ့အခါ ဦးသိန်းစိုးနဲ့ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာဦးသိန်းစိုးက တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဦးနီတွတ်ရဲ့ သားကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးကုသက် (၁၅)နှစ်ခန့်ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာဦးသိန်းစိုးနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေး မေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည်ဆင်ပြုလိုက်ပါတယ်။

■ 'ဆရာနဲ့ ဆွေးနွေးဆင်ခြင်တဲ့အခါကတော့ နှလုံးလေးဖက်နှာရောဂါအကြောင်းကို ဆရာတွေမှာ ခြင်္သေ့တယ်။ ဝယ်ဆေး နှလုံးလေးဖက်နှာနဲ့ ခြင်္သေ့ကို ဝေါမြို့နယ်ဆရာ' ဟု ပြောဆိုခဲ့သည်။

□ 'အရပ်စကားအရ လေးဖက်နှာလိုခေါ်တဲ့ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဟာ နှလုံးရောဂါကို အခြေခံ



◆ ဆရာဦးသိန်းစိုး (တဆ-၀၅၀၇၆)

ပြီး ဖြစ်တတ်သလို လေးဖက်နှာရောဂါကို အခြေခံပြီး နှလုံးလေးဖက်နှာ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

လေးဖက်နှာရောဂါကြောင့် နှလုံးဟာ ထိခိုက်ပျက်စီးလာပြီး နှလုံးရောဂါဖြစ်လာစေနိုင်သလို သွေးတွင်းမှာ (ကိုလက်စထရော)ခေါ် အဆီဓာတ်ပျက်တွေကြောင့် နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ၊ နှလုံးအဆီဖုံးရောဂါ၊ နှလုံးသွေးကြော အဆီပိတ်ရောဂါတွေကြောင့်လဲ နှလုံးလေးဖက်နှာရောဂါဖြစ်စေပါတယ်'

■ 'အဆစ်ရောင် အဆစ်ကိုက်ရောဂါလိုခေါ်တဲ့ လေးဖက်နှာရောဂါကို ခြင်္သေ့တဲ့ အကြောင်းရင်းများကို ဝေါမြို့နယ်ဆရာ' ဟု ပြောဆိုခဲ့သည်။

□ 'အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါလိုခေါ်တဲ့ လေးဖက်နှာရောဂါကို ခြင်္သေ့တဲ့ အကြောင်းရင်းများကတော့...

၁။ အစားအသောက် ပြုမူပုံစံ နောက်ထပ် အစားအသောက် ထပ်ဆင့် စားသောက်ခြင်း၊

၂။ ကြေကျက်ခဲပြီး ဝမ်းမီးနုနုစေတဲ့ အစားအာဟာရများ လွန်ကျားစွာ

နုပျော့ရောင်ခြင်ခြင်းမရှိစေရန်

စားသောက်ခြင်း

၃။ ရောစပ်စားသင့်သော အစားအစာများ စားမိခြင်း(ဥပမာ စိမ်းစားဥနဲ့ သကြား၊ နွားနို့နဲ့ငါး၊ နွားနို့နဲ့ပဲ)။

၄။ နေပူမီးပူခံပြီး ရေချိုးခြင်း သို့မဟုတ် နေပူမီးပူခံပြီး ရုတ်တရက် လေအေးစက်၊ ပန်ကာလေတိုနဲ့ နေထိုင်ခြင်း။

၅။ ခန္ဓာကိုယ်နှင့်မမျှအောင် ပြင်းပြင်းထန်ထန် အလုပ်လုပ်ခြင်း (မနိင်သောဝန်ကို ထမ်းခြင်း)။

၆။ စိတ်ဖိစီးမှုများပြီး နှလုံး အနားပေးချိန်နည်းခြင်း။

၇။ မေထုန်မှု လွန်ကဲခြင်း
စတဲ့ အကြောင်းအချက်များဟာ လေးဖက်နာခေါ် အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါကို ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများ ဖြစ်ပါတယ်။

■ 'လေးဖက်နာခေါ် အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါ' လက္ခဏာများကို ထောက်ပြ ပြောပြပေးပါဦး ဆရာ'

□ 'လေးဖက်နာခေါ် အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါ' လက္ခဏာတွေကတော့...

၁။ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ကိုယ်လုံး ကိုက်ခဲခြင်း။

၂။ အသားများ နာခြင်း။

၃။ အဆစ်အဆက်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ကိုက်ခဲခြင်း။

၄။ နံနက်စောစော အိပ်ရာထ ခြေဖဝါးနဲ့ ခြေဖနောင့်နာခြင်း။

၅။ နံနက်အိပ်ရာထ လက်ချောင်းလေးများ တင်းခြင်း။

၆။ ဆီးဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ ဆီးပူခြင်း။

၇။ အပူအအေး မမျှဘဲ ချမ်းလိုက်ပူလိုက်ဖြစ်ခြင်း။

၈။ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း။

၂၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လေးဖက်နာရောဂါနဲ့ ယဉ်တွဲဖြစ်တဲ့ နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါနဲ့ ကုထုံးကတော့...

၉။ မူးဝေမောပန်းခြင်း။

၁၀။ စိတ်မရွှင်လန်းခြင်း။

၁၁။ ရုပ်ညှိုးခြောက်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာများဟာ လေးဖက်နာခေါ် အဆစ်ရောင် အဆစ်ကိုက်ရောဂါ လက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်'

■ 'နှလုံးလေးဖက်နာ ရောဂါ' လက္ခဏာများကိုလဲ သိရှိရအောင် ဆရာ'

□ 'နှလုံး လေးဖက်နာရောဂါ' လက္ခဏာတွေကတော့ အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရဲ့ လက္ခဏာများနဲ့ အချို့ တူပြီး ကွဲပြားတဲ့အချက်ကတော့ တံတောင်ဆစ်များရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ဒူးခေါင်းအဆစ်များ ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ အရေပြားတွင် ပွေးကွက်တွေလို အနီကွက်တွေ ထွက်ခြင်း၊ အပူငယ်များထွက်ခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာများ ရောထွေး ဖြစ်တတ်ပါတယ်'

■ 'နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါ' ကုထုံးကတော့ကို ထောက်ပြ ပြောပြပေးပါဦး ဆရာ'

□ 'လေးဖက်နာရောဂါနဲ့ ယဉ်တွဲဖြစ်တဲ့ နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါနဲ့ ကုထုံးကတော့ နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါရှင်ကို အစာကြေလေသက်ပြီး အပူငြိမ်းစေဖို့အတွက် ဆေးအမှတ်(၇) နွယ်ချိုလျက်ဆားနဲ့ ဆေးအမှတ်(၁၅) သည်းခြေဆေး၊ ဆေးအမှတ်(၃၃) အစာကြေလေပုပ်ထုတ်ဆေး သုံးမျိုးကို ဆတူရောစပ်ပြီး ' ထမင်းမစားမီ

လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေခွေးခွေးနဲ့ တိုက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

နံနက်ထမင်းစားပြီး မိနစ်(၂၀)ခန့် ကြာတဲ့အခါ သွေးကြေလေကြော ပွင့်ပြီး အကိုက်အခဲများ သက်သာပျောက်ကင်းစေဖို့အတွက် ဆေးအမှတ်(၆) ဟလီဒူစတုန်းဆေး (၁)ကျပ်သာ၊ ဆေးအမှတ်(၁) မက်လင်ချည်လျက်ဆား(၂)ကျပ်သာ၊ ဆေးအမှတ်(၂၃) ဆေးပုလဲကလောင် (၃)ကျပ်သာ တို့ကို သမအောင် ရောစပ်ပြီး ဆေးလက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေခွေးနဲ့ တိုက်ရပါမယ်။

နှလုံးသည်းခြေ အားကောင်းဖို့အတွက် ဆေးအမှတ်(၁၅) သည်းခြေဆေးနဲ့ အဘိညာဉ်နှလုံးအားဆေးကို ဆတူရောစပ်ပြီး တစ်ကြိမ် လက်ဖက်ရည်ဖွန်းတစ်ဖွန်းခန့် တစ်နေ့ (၅)ကြိမ် ရေအေးနဲ့ တိုက်ရပါမယ်။

အခိုးပွင့်ပြီး အကိုက်အခဲများ သက်သာပျောက်ကင်းစေဖို့အတွက် ဆေးအမှတ်(၂၁) ဆီးဆေးဖြူနဲ့ ဆေးအမှတ်(၄၃) အကင်းဆယ်ပါးဆေးကို ဆတူရောစပ်ပြီး နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေ တစ်နေ့(၃)ကြိမ် လိမ်းပေးရပါမယ်။

အိပ်ရာဝင်ချိန်မှာ အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့ အခိုးပွင့်လိမ်းဆေးကို နှင်းသို့မဟုတ် အုန်းဆီနဲ့ ရောစပ်ပြီး အဆစ်အဆက်များကို လိမ်းပေးရပါမယ်။

လေးဖက်နာရောဂါနဲ့
နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါကို
ကြိုတင်ကာကွယ်
ချင်တယ်ဆိုရင်
ကံ၊စိတ်၊ဥတု၊အာဟာရ
ဆိုတဲ့...



ဆီးဝမ်းမှန်ဖို့အတွက် ဆေးအမှတ်
(၈) သွေးဒုလ္လာဆေး၊ ဆေးအမှတ်(၉)
ဆီးဒုလ္လာဆေး၊ ဆေးအမှတ်(၁၂)
စက္ခုပါလဝမ်းပုပ်ချဆေးတို့ကို ဆတူ
ရောစပ်ပြီး မန်ကျည်းဖျော်ရည် မချို
မချဉ် သင့်ရုံဖျော်ပြီး တိုက်ရပါမယ်။

အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း နှလုံး
လေးဖက်နာရောဂါရှင်ကို အခိုးပွင့်စား
ဆေး၊ နှလုံးအားဆေး၊ အခိုးပွင့်လိမ်း
ဆေး၊ ဆီးဝမ်းမှန်ဆေးတို့နှင့် တိုက်ကျွေး
ကုသသွားရင်း နှလုံးလေးဖက်နာ
ရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်းသက်သာ
ပျောက်ကင်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

■ 'အဆစ်ရောင် အဆစ်ကိုက်ရောဂါ
ခေါ် လေးဖက်နာရောဂါနဲ့ နှလုံး
လေးဖက်နာရောဂါကြိုတင် ကာ
ကွယ်ရန်များကို ထက်ပြီး ပြောပြ
ထားပါပြီဧကရာ'။

□ 'အဆစ်ရောင် အဆစ်ကိုက်ရောဂါ
ခေါ် လေးဖက်နာရောဂါကို ကြိုတင်
ကာကွယ်ချင်တယ်ဆိုရင် တတ်
ကျွမ်းနားလည်တဲ့ တိုင်းရင်းဆေး
ဆရာ၊ ဆေးဆရာမတို့နဲ့ တိုင်ပင်
ဆွေးနွေးပြီး ကုသရပါမယ်။

အချို့ဆေးဆိုင်တွေက စပ်ပေးတဲ့
အကိုက်အခဲပျောက်ဆေးနဲ့ စတီးရွိုက်
လို့ ခေါ်တဲ့ အရောင်ကျဆေးတွေဟာ
ကြာရှည်သုံးစွဲရင် အစာအိမ်နဲ့
ကျောက်ကပ်ကို ထိခိုက်တတ်ပါတယ်။

စတီးရွိုက်ဆေးတွေက အရိုးပွတာ၊
အစာအိမ်ရောင်တာ၊ ဆီးချို၊ သွေးချို
တက်တာ၊ မျက်နှာဖောသွပ်လာတာ၊
ကိုယ်ခံစွမ်းအား ကျဆင်းတာစတဲ့
ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးတွေ ခံစားရတတ်
ပါတယ်။

လေးဖက်နာရောဂါနဲ့ နှလုံးလေး
ဖက်နာရောဂါကို ကြိုတင်ကာကွယ်ချင်
တယ်ဆိုရင် ကံ၊စိတ်၊ဥတု၊အာဟာရ
ဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်တရား(၄)ပါးကို လွန်
ယုတ်လွဲများမှု မဖြစ်အောင် နေထိုင်
စားသောက်ရပါမယ်။

အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့ လေးဖက်နာ
ရောဂါဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်း(၇)
ချက်အပြင် နှလုံးရောဂါမဖြစ်အောင်
စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ စိုးရိမ်သောက
များခြင်း၊ မနာလိုဝန်တိုခြင်း (မစ္စရိယ
စိတ်ထားခြင်း)တို့ကို အထူးရှောင်ကြဉ်
ရပါမယ်။

အထူးသဖြင့် အဝမလွန်အောင်၊
ပုံမှန်ရှိသင့်တဲ့ ကိုယ်အလေးချိန်ရှိ
အောင် ထိန်းသိမ်းရပါမယ်။ ဂေါက်
ရောဂါမျိုးရိုးရှိပြီး သွေးတိုးရောဂါရှိတဲ့
အမျိုးသားများဟာ အရက်၊ ဘီယာ၊
ဝမ်းတွင်းကလီစာ၊ ပင်လယ်စာ၊ အချို
ရည်တွေကို လုံးဝရှောင်ကြဉ်ဖို့ လိုပါ
တယ်။ အဆစ်အမျက်အဖိဖြစ်
လောက်အောင် ပြင်းထန်တဲ့ ကိုယ်

လက်လှုပ်ရှားမှုကို ရှောင်ကြဉ်ဖို့
လိုပါတယ်။

အမျိုးသမီးများအနေနဲ့ မီးယပ်
သွေးစလို့ခေါ်တဲ့ အပျိုဖော်ဝင်စ
အရွယ်တွေမှာ မီးယပ်ထိမ်၊ချုပ်၊ငုပ်
ခြင်း၊ လကျော်သွေးပေါ်ခြင်း၊ သွေး
ဆင်းနည်းခြင်း စတဲ့ မီးယပ်မှန်ကန်မှု
မရှိတာတွေ၊ အမျိုးသမီးများ သားဖွား
ပြီးစ၊ တစ်လနှစ်လအတွင်း အနေ
အထိုင်၊ အစားအသောက် ဆင်ခြင်ရ
ပါမယ်။

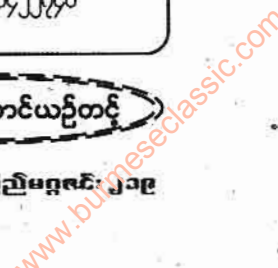
သွေးသားစင်ကြယ်ဖို့အောင် နေထိုင်
နိုင်ဖို့နဲ့ အသက်(၄၀)မှ (၅၅)နှစ်အတွင်း
စနစ်တကျ သွေးဆုံးခြင်းမရှိတဲ့ သွေး
ဆုံးကိုင်ရောဂါတွေစတဲ့ အမျိုးသမီး
ရောဂါအမျိုးမျိုး မဖြစ်အောင် တတ်
ကျွမ်းနားလည်တဲ့ သိပ္ပံဆေးပညာရှင်
ဆရာဝန်၊ တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်
ဆရာ/ဆရာမတို့နဲ့ တိုင်ပင် ညှိနှိုင်း
ကုသသွားမယ်ဆိုရင် နှလုံးလေးဖက်နာ
သာမက ရောဂါအမျိုးမျိုးကို ကြိုတင်
ကာကွယ်ပြီး သက်တမ်းစေ့ ကိုယ်စိတ်
နှလုံးကျန်းမာ၊ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်
သွားနိုင်မှာဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့ပါ
ရစေ။

■ 'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ'

□ 'ဆရာ ဦးသိန်းစိုးနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်
တဲ့ လိပ်စာကတော့...

ဆရာ ဦးသိန်းစိုး
ဇနီးအေး တိုင်းရင်းဆေးကုခန်း
တာရှိုးတန်းလမ်း စာယပ်ကျောင်းလမ်းထိပ်၊
ပြစ်ကုန်တိုက်နယ် ပေါ်ပျို့နယ်၊
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး။
ဖုန်း-၀၉ ၃၀၄၂၂၀၀

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်



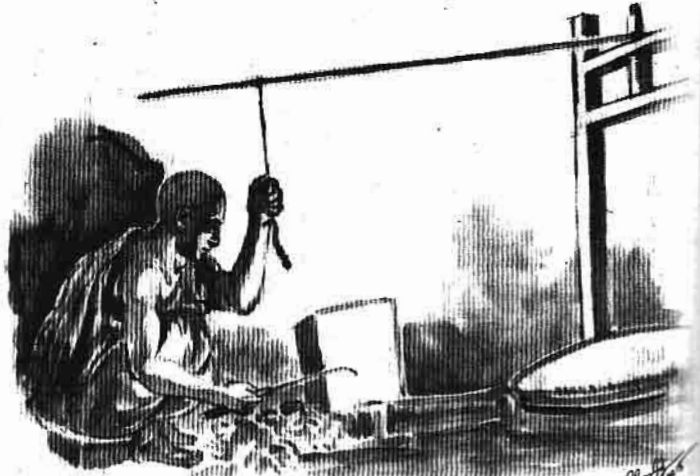
ဖြစ်တတ်ပျက်တတ် ဥပါဒ်၊ ဋီဘင်၊
ဘဝင်၊ ဝုဋ္ဌော၊ ဇော၊ တဒါရုံ အာရုံ
ခြောက်ပါး ခြောက်တံခါးတည်း၊
ကျောက်နဂါး အသားကိုထုခြေ အရည်
ညှစ်၍ယူ၊ လေးတူသားနှင့်၊ နဂါးတစ်
ကောင်နှော၊ စီးလေဖောင်သင်္ဘော၊
ရေကျောရေပြတ်နည်းကိုကြံလေ။

နဂါးတစ်ကောင် စားရအောင် ဖား
ဆယ်ကောင်ကို အစာဝအောင်ကျွေး၊
ဂဠုန်ဆယ်ပဲသောက်၊ ဂဠုန်ပြန်ငြား၊
ဖား၊ နဂါးသေငြား အပြီးရောက်၊
တစ်ထောင့်မျှော်ချင် တစ်ဆင့်၊ နှစ်ဆင့်၊
သုံးဆင့် မြှောင့်ကား လေးဆင့်မှာကား
အမှန်သား ငါးဆင့်၊ ခြောက်ဆင့်၊ ဆယ့်
နှစ်ဆင့်ရောက်လျှင် ဓာတ်ဆေးဘက်
ကို ချင့်တွက်၍ထား။

ငါ့မှာ ဆေးထူး မရှိဘူး။
ဂဠုန်ဆယ်ပဲသောက် ဂဠုန်ပြန်ငြား
ဖားနဂါးသေငြား အပြီးရောက် ဆယ်
လေးမက ဟိုင်းက ဟောက်၍တက်’
ဆိုသော စကားများ၊ ကျမ်းစာပါ
အတိုင်း အရည်ပြဒါးကိုလုံ့လ တစ်ခုခု
ပြုပြင်ထားပါက ယင်းကို သုတဟု
ခေါ်ဆိုသည်ဟု တစ်ခု ဖော်ပြထားပါ
သည်။ ကျန်သည်ဓာတ် ဒန်၊ နာ၊
ရာဇာတို့သည်လည်း လုံ့လတစ်ခုခု
ပြုထားပြီးဖြစ်ကြောင်း ဆင်ခြင်နိုင်ပါ
သည်။

ဒန်၊ နာ၊ သုတ၊ ရာဇာတဟူသော ထို
ဓာတ်လေးပါးကို အများသူငါတို့ သိပြီး
သား ဖြစ်ကြပါသည်။ ဓာတ်တည်ခြင်း၊
ဓာတ်ဆေးစပ်ခြင်း၊ ဓာတ်ဆေးကျွေး
ခြင်း စသည်တို့ မမှန်ပါက တမုံ
မွှားမွှား နဂါးမသေ ဘား(ဖား)မကျေ
ဖြစ်တတ်ကြောင်း...

ထိုလင်္ကာပါ အကြောင်းအရာတို့
အား ကျွန်တော်၏အဘိုးသည် ယုတ္တိ
ရှိရှိ သဘာဝကျကျက ကောက်ဖော်
၂၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



ဣန္ဒြေစိုဗျာဒဏ္ဍိတော၏ ထိုနေ့ပြဇာတ်ပြုကျမ်း၏ နောက်ဆုံးအပိုဒ်
ဒကာမောင်ကြီးသို့လေးသော မေတ္တာစာမှ

ဒီဇင်ဘာ

ဒန်၊ နာ၊ သုတ၊ ရာဇာ

ဟူသော ဓာတ်လေးပါး၏လုပ်ဆောင်ချက် လင်္ကာအချို့၏ တောက်နုတ်ချက်

ပြောပြသွားပါသည်။
ဓာတ်ကစားသော သူတို့သည်
မီးနေမီးရပ် ဓာတ်သဘော သဘာဝတို့
ကို သိသင့်သလောက် သိရပေမည်။
ကျွန်တော်သည်လည်း အစုံမသိပါ။
အဘိုး ပြောပြသလောက်သာ သိပါ
သည်။
မြားမြောင်လှသော လုပ်ရတ်တွေ
ကို နားမလည်သော်လည်း မိမိ
နားလည်သလောက် အဘိုးပြောပြ၍
သိသင့်သလောက်တို့ကို တင်ပြပါမည်။
စဉ်းစားချင့်ချိန်၍ ဉာဏ်ကြီးကြီးနှင့်
တွေးတောကြံစည်နိုင်ကြပါစေ။
မိမိတည်သော ဓာတ်အစိမ်းသည်
အာရုံမရှိသေးပါ။ လူတို့ကဲ့သို့ အာရုံ
ခြောက်ပါးရှိအောင်(တင်စားခြင်း စကား
ရိပ်) ထို့အတူ ဓာတ်ကိုလည်း ထိုသို့
အလားတူ ပုံသဏ္ဍာန်တူ ပြုမူရပေမည်။
ထိုဓာတ်စိမ်းကို အာရုံရှိလာအောင်

မည်ကဲ့သို့ ပြုမူမည်ကို ဤသို့ သိထား
လိုပါသည်။
'ကျောက်နဂါးအသားကိုထုခြေ အရည်
ညှစ်၍ယူ လေးတူသား(ဖား)နှင့် နဂါး၏
ကောင် နှောစီးလေ ဖောင်သင်္ဘော'
ကျောက်နဂါးသည် ဘာဓာတ်ကို
ဆိုလိုကြောင်း...
နဂါးသည် ရိုးရိုးနဂါး မဟုတ်ပါ။
ကျောက်နဂါးဟု နာမ်ကို အထူးပြုသော
စကား ကျောက်ဖြစ်သည်။ ကနဦး
ကျောက်ထားပါသည်။ ဓာတ်မှာလည်း
ဒန်ဟု ဖော်ပြထားပြီးဖြစ်သည်။
အသားကိုထုခြေဟု ဆိုရာ၌ အသား
ကို ထုရုံတင်မက ခန့်နှင့် ခြေထား
သည်။ ဓာတ်မှာလည်း နာဟု ဖော်ပြ
ထားပါသည်။ အထက်ပါ စကားဆိုလို
ကို ဉာဏ်ကြီးကြီးနှင့် ရိုးရိုးစင်စင်
တွေးပါ။
အရည်ညှစ်၍ယူ ဆိုရာ၌ က(ခေါ်)

နှင့် ခ(နာ)တို့ကို အဆီကျအောင် ချက်ခိုင်းခြင်းဖြစ်သည်။ (ကြေးအဆီ ချက်ပုံချက်နည်းကို လေ့လာပါ။)

ဒန်နှင့်နာ နာနာချက်၍ ရလာသော ဒန်ဆီကို လေးတူ အလေးချိန် တူညီစွာ စားနှင့် ရောခိုင်းပါသည်။ ဘား(ဖား) သည် မည်သည့်ဓာတ် ဖြစ်နိုင်မည် နည်း။ ဘာနှင့်ဘားထားပါသည်။ ဒန်နှင့်နာကို ဖော်ပြီး၍ ရတနာနှင့် သုတ(၂)မျိုးသာ ကျန်ပါသည်။ စီးလေ ဖောင်သဘောဟု ဆိုပါသည်။

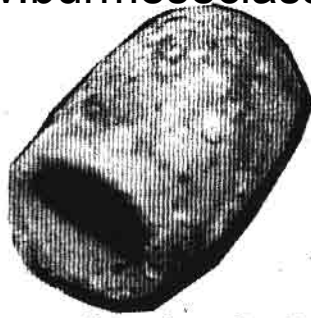
ကျောက်နဂါး(သို့မဟုတ်) ဒန်အဆီ တို့ ဘား(ဖား)နှင့် အလေးချိန် တူညီ ရောပြီး ဖောင်သဘောတို့သည် ရေပေါ် ဌသာ တည်သောအရာတို့ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် သတ္တုတို့တွင် အရည် အဖြစ်ရှိသော အရာသည် အရည်ပြဒါး တစ်မျိုးတည်းသာရှိ၍ လုံ့ခွက်ထဲ၌ အရည်ပြဒါးကိုထည့်ပြီး နဂါး+ဘား (ဖား) ရောဓာတ်လုံးကို တင်လိုက်လျှင် ပြဒါး ရည်ပေါ်၌ ဖောင်သဘော စီးသကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါလိမ့်မည်။

ရေကြောရေပြတ်နည်းကို ကြံလေ နာဝယ် နဂါး+ဘား(ဖား)ရော ဓာတ်လုံးကို ပြဒါးရည်ပေါ်တင်၍ လုံ့ခွက် ထဲ၌ ဖွဲ့မိစိုက် ပြဒါးအရည်အခဲအပြုကို ဆိုင်ခိုင်းခြင်းဖြစ်သည်။ ပြဒါးခဲလျှင် ရေကြောပြတ်၍ ပြဒါးမခဲလျှင် မပြတ် တာ ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ပါ စကားရိပ် အကြောင်း အရာတို့သည် ဓာတ်လုံးစ.တည်ခြင်း အတွက် လုပ်ထုံးကို လင်္ကာချီး၍ ဆော်ပြထားခြင်းဖြစ်၏။ ဤအသိသည် အဖွဲ့တော်၏ ဉာဏ်သိမဟုတ်ပါ။ အတိုး၏ ဉာဏ်သိသာ ဖြစ်ပါသည်။

‘နဂါးတစ်ကောင် စားရအောင် ဖားဆယ် ကောင် အစာအောင်ကျွေး’ ဟု ဆိုထား၏။



ဖားဆယ်ကောင် ဆိုသည်မှာ ဘာလဲ...

ငါ့မှာဆေးထူး မရှိဘူးဟု ဆိုထား ပါသည်။

ဤစကားနှစ်ရပ်ကိုယှဉ်၍ မိမိ ဉာဏ်နှင့်ချိန်၍ ရိုးရိုးစင်းစင်း စဉ်းစား ပါက အဖြေပေါ်လာပါလိမ့်မည်။

ဓာတ်တစ်ခုကို အစာကျွေးရာ၌ ကျွေးချင်တိုင်းကျွေး၍ မရပါ။ လူတို့ နှင့် နိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါ။ စားချင်သော အာရုံ၊ ကြားချင်သောအာရုံ၊ သွားချင် သောအာရုံ ထိုအာရုံတို့ရှိမှ ဖြစ်နိုင် သကဲ့သို့ လူတို့ အစာ စားသောအခါ ထမင်းဟင်းနှင့် ရေတို့ကို ဝမ်းဗိုက်က လိုအပ်သလောက် စားသောက်ရ၏။

ဝမ်းတွင်းရောက်သွားသော အစာ တို့ကို ခန္ဓာကိုယ်က လိုအပ်သလောက် ကစား၊ အဆီတို့ကို ကြိုတ်နယ်စုတ်ယူ လိုက်ပြီး မလိုအပ်သည်တို့ကို ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်အဖြစ် ပြန်စွန့်ထုတ်ပါသည်။

ထို့အတူပင် အာရုံရှိအောင် ပြုပြင် ပေးထားသော ထိုဓာတ်လုံးသည် (ပြဒါးရည်ပြဒါးကို အခဲအဖြစ်သို့ ပြောင်းနိုင်သော အစွမ်းသတ္တိ ရှိနေ ပြီဖြစ်၍) ထိုဓာတ်လုံးကို ချင်ချိန်၍ အစာကျွေးလျှင် အဆီကိုစုတ်၍ မလို အပ်သည်တို့ကို ချော်အဖြစ် စွန့်ထုတ် လိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ဟုတ်၏ မဟုတ်၏ ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင် မိမိကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နှင့် စဉ်းစားလုပ် ဆောင်ပါ။ “ဓာတ်မတတ်က မအပ်

မရာ”ဟု ဆိုထားသဖြင့် မီးနေမီးရပ် ဓာတ်သဘောတို့ကို သိထား တတ်ထား ရပေမည်။

အခြားသော ကျမ်းတို့၌ ထိုဓာတ် လေးပါးကို ဝှက်၍ထား၏။ ဣန္ဒြာစရိယ ဆရာတော်သည် ဓာတ်ကို တိုက်ရိုက် ဖွင့်ဆိုပေးထားပြီး လုပ်ထုံးကို လင်္ကာ စကားရိပ်တို့ဖြင့် ဝှက်ဖော်ထားပေးပါ သည်။

‘လက်ချားတခန်း ယမ်းဆား ဆပ်ပြာ ဇဝက်သာနှင့် အစရှိသည် ဖြင့် ဆေးလေဆေးယုတ်တို့နှင့် မဖုတ် မလှော်လေနှင့် ကိုယ်စိတ်သာ ရှိရှား တော့မည်’ဟု ဆိုထားသည်။

ဓာတ်သန့်သန့် ဖိုတိုက်သန့်သန့် သီးခြားလုပ်ရန် လိုအပ်သည်။ ထိုဓာတ် ကို ပြုလုပ်တော့မည်ဆိုလျှင် မည်သည့် ဓာတ်ပစ္စည်းမှ မရောနှောစေဖို့လို ပါသည်။

ဓာတ်တို့သည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ပေါင်းစပ်ဖို့အတွက် ဓာတ်နုသည် အချိန်မှာ ရော၍ ဓာတ်ရင့်သွားလျှင် ခွဲမရ၊ တစ်သားတည်း ဖြစ်သွား၏။ ဓာတ်တို့၏ အဆီအနှစ်ပဲ ကျန်လျှင် ကောင်း၏။

အစာအောင်ကျွေး ဆိုသည် မှာ...

မိမိတည်သော ဓာတ်ကို ဓာတ်၏ ဆေး ကျွေးခိုင်းခြင်းဖြစ်၏။ ကျွေးလိုက် ချော်ဖြစ်လိုက် ဓာတ်သည်လည်း တိုး လာလိုက် လျော့သွားလိုက် ထပ်ကျွေး လိုက်နှင့် တစ်ခုသောအချိန်တွင် ဓာတ် သည် တိုးလည်းမတိုး လျော့လည်း မလျော့ ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

ထိုအချိန် ထိုအခါသည် ဓာတ်အစာ ဝခြင်းဖြစ်၏။ ဤအချိန်အခါသည် မိမိ ကျွေးသော ဆေးအစာတို့၏ အဆီ အနှစ်လုံးကြီးဖြစ်၏။ ထိုအဆီအနှစ်

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လထုတ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း (၂၉)နှစ်
ပြည့် အမှတ်တရ အထူးထုတ် စာ
(၆၃)၌ ဆောင်းပါးရှင် “လွယ်ကောင်း
အောင်” ၏ “ကျည်လွဲ” အမည်ရှိ
ဆောင်းပါးကို ဖတ်လိုက်ရပါသည်။

ဆောင်းပါးအဆုံး၌ စာတည်းချုပ်
၏ ဆောင်းပါးရှင် ဆရာလွယ်ကောင်း
အောင်၏ ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုပြီး
လိုအပ်သောအစီအရင်များ ကျန်နေခဲ့
ပါက ပညာပါရမီအလိုမှာ မခြင်းမချန်
ရေးသားပေးပို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ
ပန်ကြားအပ်ပါသည်ဆိုသော မှတ်
ချက်ကလေးကိုပါ တစ်ပါတည်း
ဖတ်လိုက်ရပါသည်။

ဆောင်းပါးရှင်၏စာ၌ ဤအစီအရင်
မှာ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ဆီမှ ရရှိ
ကြောင်း၊ ထိုမိတ်ဆွေမှာလည်း သူ
ဖခင်ဆီမှ တစ်ဆင့်ရခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း
နှင့် အားနည်းချက်များရှိပါက ဖြည့်စွက်
၍ ဖတ်ရှုလိမ့်မည်ဟု ယူဆရကြောင်း
ရိုးသားစွာ ဝန်ခံထားသည်ကိုလည်း
ဖတ်ရှုရပါသည်။

ဆောင်းပါးရှင် လွယ်ကောင်း
အောင်၏ ဆောင်းပါးနှင့် ပတ်သက်၍
စောဒက မတက်လိုသော်လည်း ဤ
နယ်ကွင်းပိတ် အစီအရင်ကို စာရေး
သူ လက်လှမ်းမီသမျှ၊ လေ့လာ ဆည်း
ပူးမိသမျှ တင်ပြလိုပါသည်။

လုပ်ထုံး လုပ်နည်းများကတော့
အမျိုးမျိုး ရှိနိုင်ပါသည်။ “တစ်ကျောင်း
တစ်ဂါထာ၊ တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်း”
ဟူသည့် ဆိုရိုးစကားလည်း ရှိပါသည်။

ကိုယ်သိသမျှ၊ လေ့လာဆည်းပူးမိ
သမျှ ကိုယ့်လုပ်ထုံး လုပ်နည်းမှန်သမျှ
တို့နှင့် မတူညီ ကွဲပြားသဖြင့် မှားယွင်း
သည် မမှန်ကန်ပါဟု မဆိုလိုပါ။

စာရေးသူသည် ဤနယ်ကွင်းပိတ်

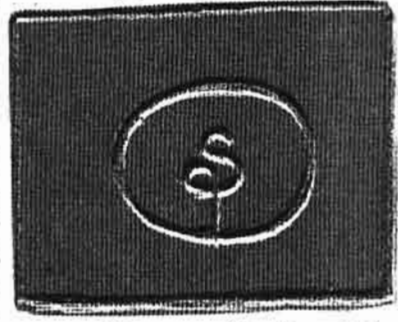
ဆောင်းပါးရှင် လွယ်ကောင်းအောင်၏

ကျည်လွဲ

နယ်ကွင်းပိတ်နှင့်

နေဝန်းသစ်

လေ့လာမိသမျှ



သေနတ်ပြီး လက်ဖွဲ့အစီအရင်ကို
ဗားမဲ့ဗားတမော့ လက်တွေ့ အစီ
အရင်ကျမ်း(ပထမ)တွဲနှင့် နာနာ
နယကျမ်း။ အင်းအိုင်ဂါထာမန္တန်
အစီအရင်ကျမ်း(အဘိုး၏ လက်ရေး
မှု)တို့၌ ဖတ်မှတ်တွေ့ရှိ လေ့လာခဲ့ပါ
သည်။

ကျမ်းတိုင်း၏အဆိုအရ စီရင်ရမည့်
နေ့ရက်မှာ စနေနေ့ကျသည့် လကွယ်
နေ့၌ စီရင်ရမည်ဟု ဆိုသည်မှာ တူညီ
ကြပါသည်။ သို့သော် စီရင်ပုံချင်းတို့
ကတော့ ခြားနားမှုလေးများ ရှိနေကြ
ပါသည်။

ဗားမဲ့ဗားတမော့ လက်တွေ့အစီ
အရင်ကျမ်း၌ အထူးအထွေ မတွေ့ရ
ဘဲ ကျမ်းရင်း၌...

သေနတ်ပြီး လက်ဖွဲ့အစီအရင်

စနေနေ့လည်း ဖြစ်ရမည်။

လကွယ်နေ့လည်း ဖြစ်ရမည်။
ယင်းနှစ်နေ့ ဆုံမိသောနေ့၌
ငှပ်၍ ငွေပြားတွင် နယ်ကွင်းပိတ်
နယ်ရရစ်ကို ရေးရမည်။
ထို့နောက် ယင်းငွေပြားကို ထိပ်
လက်ဖွဲ့ထိုးပါ။

အညွှန်း

ယင်းလက်ဖွဲ့ကို ဆောင်ထား
သေနတ်ပြီး၏။

လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် ငွေပြားကို
၍ သေနတ်နှင့် စမ်းကြည့်လျှင်
မထွက်ကြောင်း ကိုယ်တွေ့ တွေ့ရ
မည်။

သို့သော် နယ်ကွင်းပိတ်ကို
၌ ရရစ်မှာ တိတိကျကျ ဆက်
လိုသည်။ ဆက်မိပြီး ပီပီသသ
အောင်မြင်သည်ကို သတိပြုပါ။

အထက်ပါ တင်ပြချက်က
ဗားမဲ့ဗားတမော့ လက်တွေ့အစီ
ကျမ်းပါ (မူရင်း)အတိုင်း တင်
ဖြစ်ပါသည်။

ဆက်လက်၍ နာနာနယကျမ်း
ဖတ်ရှု လေ့လာမိသမျှကို
မည်။

နယ်ရရစ်(နက္ခတ်ပိတ်)
အရင်ကို လကွယ်နေ့နှင့်
တစ်ထပ်တည်းကျသော နေ့

နိဗ္ဗာန် စီရင်ရမည်။

ထိုသို့ စီရင်တော့မည်ဆိုလျှင်
နတ်ရာဇာကျသောနေ့၌ ရေးမည်
ကညစ်ကို...

'ဃလေ ဝေလဗ နမဗကယဗထာ
သမလဗသဗယ'

ဂါထာဖြင့် (၃၇)အုပ်စုတံ၍ စနေ
လကွယ်နေ့ တစ်ထပ်တည်းကျ
သာနေ့ နေပွန်းတည့်ချိန်၌ ငွေပြား
ခေါင်းမြှုပ် ငုပ်ပြီး ကညစ်ကို
တံ၍ တစ်ဆက်တည်း...

"န"ကာရာဇစုဒ္ဒရုပ် "န"အက္ခိ ကုသလ
သွံ နယောဗဒ္ဒိယ "န"

စသော ဂါထာရွတ်ဆို၍ နဝယ်
ကွင်းပိတ် ရေးပြီးချိန်၊ ဂါထာရွတ်ပြီး
တစ်ထပ်တည်းကျအောင် ရေးရ
မည်။

ရေးရာ၌ နဝယ်ကွင်းပိတ်(နရရစ်)

ညာရစ်ရေးရမည်။ အနားမရှိ-
တစ်ဆက်တည်း ကျနေစေရမည်။ အစ
ဆွက်စေရ။



၌သို့ နဝယ်ကွင်းပိတ်ကို ရေးပြီး
၌နှင့် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ အဝတ်
များလဲရမည်။ ထို့နောက်
တိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်၊ ပန်း၊
များ လှူဒါန်းပူဇော်၍ ဝိဇ္ဇာဝိရ
တော်ကြီးများ၊ နတ်မင်းကြီးများ
အမွှေးတိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်များ
ကာ ပင့်ဖိတ်ရမည်။ (တတ်နိုင်
ပွဲခံထိုးနိုင်က ပိုကောင်းပါ

သည်။)

ဝိဇ္ဇာဝိရဆရာတော်ကြီးများပင့်ရန်

'စန္ဒသူရိယ၊ သီရိကျက်သရေ တက်ပြီး
ဝေသည့် အောင်စေတီသိက်၊ ဂုဏ်ပေါင်း
ဟိတိဖြင့် ယဟာတေဗံ ထွန်းလှုံတန်ခိုး
မြေနှင်းကို ဝင်လျှိုးထွက်ဖောက် ထင်တိုင်း
ရောက်အောင် ထက်အောက်နံ့သီး
ကျော်စောရှိလျက်၊ ယက်ပြတ်ရှိန် ဉာဏ်ဝရ
ဝိနဟု ရွယ်ချိန်ကာစ၊ ကြံကာမှန်၌
ဖစလိုရာ ပြည့်စုံပါစေ...

ပေးအပ်နှံ၊ အောင်သံအောင်ဟိန်၊
ပိုးယံကြီးချိန်မှ၊ ပေးတတ်လှသည့် ရာဇ
ဂဟေ ဝါးထွေတောင်ညို၊ ဝန်းရံခိုသည်
ပြည်တော်နက်၊ ရာဇပြုဟ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်လေးဦး
ရှစ်ဦးသောအရှင်၊ အဆယားကြောင်း၊
ရှစ်သောင်းဆရာအပေါင်းတို့ ပါရမီသင်း၊
တပည့်ရှင်းသည် မေတ္တာသက်ဝင် လွန်ချစ်
ခင်လျက်၊ သီဟိုဠ်ပြိုင်၊ အမွှေးတိုင်တို့ဖြင့်
ကြည့်စွာဟန်လျှော့ ကန်တော့ပါ၏။

ကာကွယ်နိုင်ပိတ် ပိတ်ပင်သီးတာ။ မရှိငြား
ဘဲ ကြင်နာသနား မေတ္တာထား၍ သားရီရာ
ဤဟောသို့ ကြွရောက်တော်မူ ကြပါကုန်
လော့... သား၏လိုရာ "စိမ့်ရာ"ကို ကူညီစ
စောင့်ရှောက်ကြပါကုန်လော့'

နတ်ပင့်ရန် .

'ပုရတ္တိမေနမြင်းမိုရ်တောင် အရှေ့
မျက်နှာ၌ အာကာဖြန့်မိုး အုပ်စိုးစံနေ
တော်မူသော တေရဋ္ဌမည်ရကျော်
ဟည်း နတ်မင်းကြီး လည်းကောင်း...
မြင်းမိုရ်တောင်မှ တောင်မျက်နှာ
အရပ်ဌာန၌ အာကာဖြန့်မိုး အုပ်စိုးစံ
နေတော်မူသော ဝိရဋ္ဌကမည်ရကျော်
ဟည်း နတ်မင်းကြီး လည်းကောင်း...
မြင်းမိုရ်တောင်၏ အနောက်
မျက်နှာအရပ်၌ အာကာဖြန့်မိုး အုပ်စိုးစံ
နေတော်မူသော ဝိရဋ္ဌပကမည်ရကျော်
ဟည်း နတ်မင်းကြီး လည်းကောင်း...

မြင်းမိုရ်တောင်မှ မြောက်မျက်နှာ
အရပ်ဌာန၌ အာကာဖြန့်မိုး အုပ်စိုးစံ
နေတော်မူသော ကုဝေရမည်ရကျော်
ဟည်း နတ်မင်းကြီး လည်းကောင်း...
လေးပါးကုန်သော နတ်မင်းကြီးတို့
နှင့် သမ္မာဒေဝ နတ်မြတ်နတ်ကောင်း
နတ်အပေါင်းတို့ကို သီဝီ၊ အမွှေး၊
ရေချမ်းပေး၍ ကြည်သေခွါ ဖြူဖွေးစွာ
ဖြင့် ပင့်ဖိတ်အပ်ပါ၏။

သနားကြင်နာ ကြွရောက်လာပြီး
သား၏စိမ့်ရာ "အစီအမံ" တို့ကို
ကရုဏာပွား မေတ္တာထား၍ ကူညီမစ
စောင့်ရှောက်ကြပါကုန်လော့'

အထက်ပါအတိုင်း ဝိဇ္ဇာဝိရဆရာ
တော်ကြီးများနှင့် နတ်မင်းကြီးလေးပါး
အပါအဝင် သမ္မာဒေဝနတ်များကို
ပင့်ဖိတ်ပြီးသည်နှင့် နဝယ်ကွင်းပိတ်
အစီအရင်ကို ညာဘက်လက်ဖဝါးပေါ်
တင်၍...

'ဥ ဇမ္ဗူဒီပါ ကျယ်စွာပတ်ကုံး ကျွန်းလုံး
နံ့မှ ဒေဝဒေဝါ နတ်တကာတို့ ဖုဒ္ဓမြတ်စွာ
ပွေယံသာ မြတ်စက်တော် အာဏာကြောင့်
မကြာချက်ချင်း ကြွရောက်၍ ကျွန်ုပ်၏
လက်တွင်းရှိ ဤနဝယ်ကွင်းပိတ် စမအင်း
အား သွင်းလောင်းအသက် နတ်ရှင်ငွေနှင့်
ပွေကာဖက် ယခု အသက်ဝင်စေသော်'
ဟူသည့် မန္တန်(၇)အုပ် ရွတ်ရမည်။
ထို့နောက် အောက်ပါမန္တန်
(၃၇)အုပ်စုတံပြီး သိဒ္ဓိတင်ရမည်။

'ဥ သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ ယဟာသိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိအပေါင်း
ထောင်သောင်းထက်လဲ ဆရာထက်'
သိဒ္ဓိတင်ပြီးပါက အောက်ပါမန္တန်
ရွတ်ဆို၍ နတ်အပ်ရမည်။(၇)အုပ်]
ဥ ဝိရဏီနတ်သမီး ထီးချက်လာရှိုမီး
သတို့သား... ဘုရားပျံဖြူဖြူ ခြောင်း
တိဌတု ထည်စေမထည်း ထည်စေ
သတည်း'

နက္ခတ္တရာဇင်ဒြဏ်မဂ္ဂဇင်း ၂၂၃

နောက် အောက်ပါမန္တန်ကို (၇) အုပ် ရွတ်ဆို၍ ချုပ်ရမည်။

ဥံ ဖုဒ္ဓချုပ် ဥံ ဖွံ့ချုပ် ဥံ သံသံချုပ် ဥံ ဗြဟ္မာချုပ် ဥံ ဒေဝီချုပ် ဥံ ယက္ခာချုပ် ချုပ်ဆရာချုပ်

နောက် ပြန်လည်၍ အောက်ပါ မန္တန်ကို (၃၇)အုပ်စုတ်၍ ပြန်လည် နှိုးရမည်။

ဥံ ဖုဒ္ဓသစ္စံကရိယံထက္က ဥံ ဖဗ္ဗသစ္စံ ကရိယံထက္က ဥံ သံသံသစ္စံကရိယံထက္က ဥံ ဗြဟ္မာသစ္စံကရိယံထက္က ဥံ ဒေဝသစ္စံ ကရိယံထက္က ဥံ ယက္ခသစ္စံကရိယံထက္က

ဤသို့ အားလုံးစီရင်ပြီးပါက အင်း စမတို့ကို လိပ်သည့်ပုံစံအတိုင်း လိပ်ကာ ချည်ဖြူကို ပိတ်ချင်းထိုး လက်ဖွဲ့လုပ် အသင့်ဆောင်နိုင်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဤနည်းမှာ နာနာနာယကျမ်းလာ အတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။ အဘိုး၏ အင်းအိုင်လက်ဖွဲ့ ဂါထာမန္တန် အစီအရင်ကျမ်း၌လည်း အထက်ပါ အတိုင်းပင် တွေ့ရပါသည်။ ပို၍ ထူးသည်ကတော့ နယ်အသုံးပင် ဖြစ်ပါသည်။ နယ်နှင့် ပတ်သက်သော အသုံးပြုပုံများကို အဘိုး၏ကျမ်း၌

ကျယ်ဝန်းစွာ တွေ့ရပါသည်။ ဤဆောင်းပါး၌ သေနတ်ကြီး ကျည်လွဲ နယ်ကွင်းပိတ် အစီအမံသာ တင်ပြလိုရင်းဖြစ်သည့်အတွက် ကျန်တာ ချန်လှန်ထားခဲ့ပါသည်။

အားလုံး စုလုံးစိတ်ဝမ်း ငြိမ်းချမ်းကြပါစေ။



ထို့... ဆရာနေဝမ်းသစ်နှင့် သူတေသီ ပညာရှင်တို့ခင်ဗျာ... အဘိုးကျမ်း၌ရှိသော နယ်အသုံးများကို ဆက်လက် ရေးသားပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။ ထို့ပြင် ဗာဠသု သူတေသီ ပညာရှင်များမှလည်း မိမိတို့ သိရှိကြားသိထားသော နယ်အသုံးများကိုလည်း ရှာဖွေ ရှာရင်ခြည်မရှင်သည့် ပေးပို့ကြပါရန် ထပ်ဆင့် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

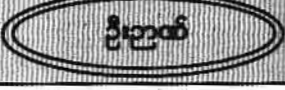
လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
ဓာတ်တည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စာမျက်နှာ (၂၂၁)မှ အဆက်

လုံးကြီးကို မီးမှန်မှန်ပေးသွားလျှင် တစ်ခုသောအချိန်၌ ထိုဓာတ်၏ အစွမ်းသတ္တိကို တွေ့ရပေမည်။ ဓာတ်ပေါက်မီထက်ပိုသော မီးချိန်ကို ပေးမိလျှင် ထိုဓာတ်ထဲမှ အနုမြူဓာတ်ခိုးတိုသည် အနီးအငွေ့ အဖြစ် ထွက်ပြေးသွားကုန်၏။ လုံခွက်ထဲ၌ သုံးမရတော့သော အကာများသာကျန်ပါက ဘာသတ္တိအစွမ်းမှ မရှိတော့ပါ။ မီးပေးမီးယူ အထူးသတိပြုဖို့ လိုအပ်လှပါသည်။ ဓာတ်စ တည်သည့်အချိန်က မိမိဓာတ်သည် အရည်ပြဒါးအား ပြောင်းလဲနိုင်စွမ်း ရှိမရှိ စမ်းသပ်ခြင်းဖြစ်၏။ ပြောင်းလဲနိုင်စွမ်းရှိမှသာ အထက်သို့ ဆက်တက်နိုင်ပေမည်။ မိမိစ တည်သောဓာတ်သည်ပြဒါးရည်ပြဒါးအား ပြောင်းလဲနိုင်သော အစွမ်းမရှိလျှင် အစာကျွေးသောအဆင့်သို့ ဆက်မတက်စေဘဲ ဓာတ်ကို ပြန်လုပ်ရပေမည်။ အစကောင်းမှ အနောင်းသေချာ သို့သကဲ့သို့ သို့မှသာ အချိန်ကုန်လှပန်း မဖြစ်ပေ။ သို့မဟုတ်ပါက အချိန်ကုန် တွေ့ကုန်လှပန်း ဖြစ်သွားမည်။ အချိန် သည် အလွန်တန်ဖိုးရှိ၏။ အစားပြန် မရတော့ပါ။

ဤနက္ခတ်စရိယဆရာတော်သည် ဒကာမောင်ကြီးအား လေဆေးယုတ်တို့ကို မသုံးလေနှင့်ဟု မှာကြားသကဲ့သို့ ဓာတ်လေးပါး လုပ်ရတ်အတွက် ငါ့မှာ ဆေးထူးမရှိဘူးပြော၏။ ဓာတ်အတွက် ဆေးကို အထူးတလည် ရှာဖွေပေးပါဟု ပြောလိုရင်းဖြစ်ကြောင်း ဓာတ်ဆေးကို ချင့်ချိန်ပြုလုပ်ကြရန် မှာကြားထားပါသည်။ 'ဆယ်လေးမက တိုင်းက ဟောက်၍တက်' ဆိုသော ထွေကာလီကာ ရှာရှာကြံကြံ မစဉ်းစားကြရန်လည်း မြှောက်ထား၏။ ပြာဖြစ်တိုင်း စား၍မရပါ။ ဆေးဖက်ဝင်သွားမှသာ ရကြောင်း ပြာကို ကျက်အောင် ဖုတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း အဘိုးသည် မေတ္တာစာပါ ဒန့်၊ နာ၊ သုတ၊ ရတတ... ဓာတ်လေးပါး လုပ်ရတ်သဘောကို ရှင်းပြပေးသွားခဲ့ပါသည်။ အများသွေငါ ဝါသနာရှင်တို့ ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ကြပါစေ။

ကျယ်လွန်သွားပြီဖြစ်သော အဘိုးအား အမှတ်တမ်း

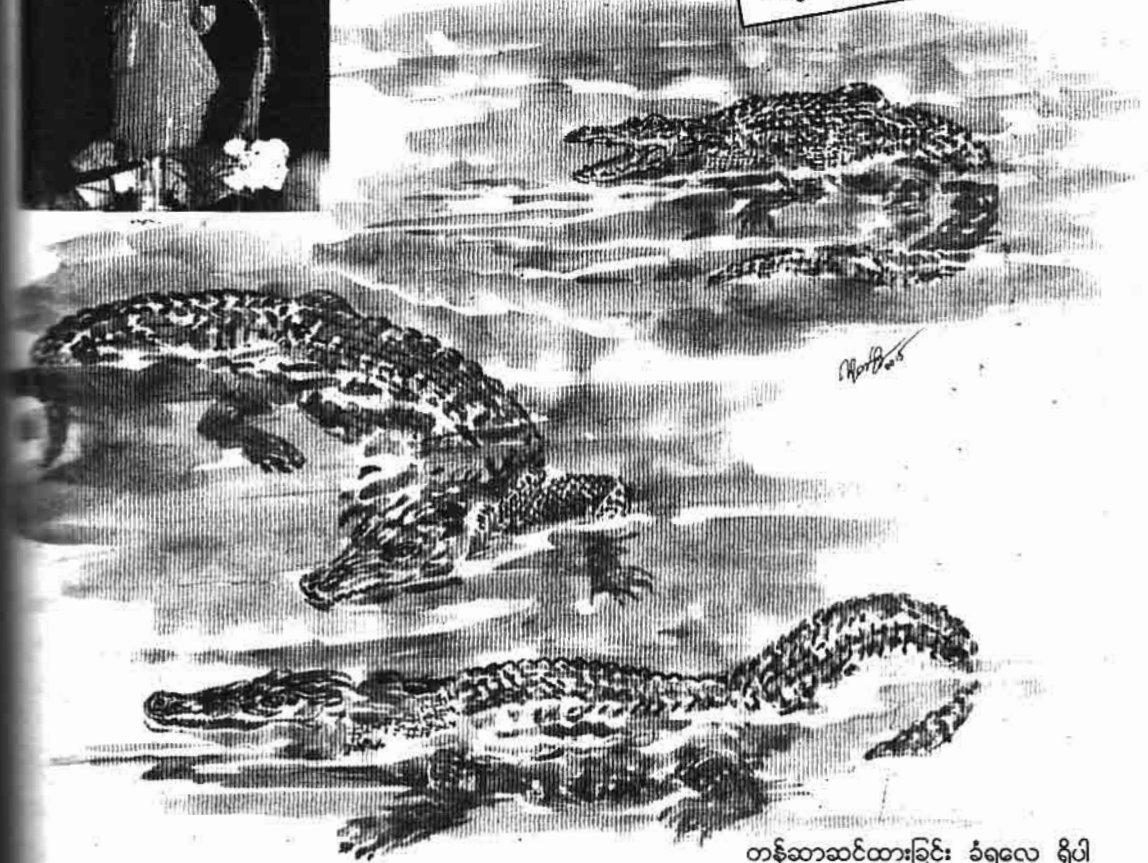


www.burmeseclassic.com

နတ်နွဇ်နဂါး

လှေညှိစားရ

ကျောင်းပြု



ဆရာတော်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဖျာပုံခရိုင်၊
 လေးမြို့နယ်တွင် ကျွန်းညိုကြီး၊
 လှေကျွန်း (သမီးလှကျွန်း)၊
 ကျွန်းတို့ဆိုတာ ရှိပါသည်။
 လေးမြစ်၏ အောက်ဘက်ကို
 လှေလှော်လျှင် ထူးခြားသော ကျွန်း
 များကို တွေ့ရပါသည်။
 ပင်လယ်နှင့် အနီးဆုံးကျွန်းဖြစ်
 ကျွန်းညိုကြီးသည် ရေငံပိုင်
 ကြီး၏ ရေစာချခံရသည့် ကျွန်း
 ဆင်ရှားပြီး ထိုနယ်တစ်ဝိုက်မှာ

တော့ အဓိကရ ကျွန်းကြီးပင် ဖြစ်ပါ
 သည်။
 တစ်ချိန်ခါက သားရဲတိရစ္ဆာန်များ
 ပေါင်းခြင်း၊ သစ်ကြီးဝါးကြီးများရှိခြင်း
 ကြောင့် တောနက်၍ နတ်ကြီးသည်ဟု
 သတ်မှတ်ခံထားရသည့် ကျွန်းကြီး
 လည်း ဖြစ်သည်။
 စိမ်းစိမ်းစိုစို ညိုမှိုင်းရီဝေနေဆဲ
 သစ်တောသစ်ပင်များ ဖုံးလွှမ်းလျက်
 ရှိသော ရေငံတစ်ရိုးတွင် ထူးခြားသော
 ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်များနှင့် မကြာခဏ

တန်ဆာဆင်ထားခြင်း ခံရလေ့ ရှိပါ
 သည်။
 မိန်းမလှကျွန်း၊ ကျွန်းညိုကြီးနှင့်
 ဆတ်ကျွန်းအနီးတစ်ဝိုက်မှာရှိသော
 ပင်လယ်ပိုင်းအရပ်မှာရှိ ရွာများသည်
 ရေငံပိုင်ဦးရှင်ကြီးကို လေးစားယုံကြည်
 ကြသည့်အလျောက် ရွာပုံဆွမ်းခေါ်
 ဆွမ်းတင်ခြင်းကို ဝါဝင်ဝါထွက် ပြုလုပ်
 ကြသည်။
 ရေငံပိုင်ဦးရှင်ကြီးနှင့် ပတ်သတ်
 လျှင် အဓိကရ နေရာလည်း ဖြစ်၍
 အမှားအယွင်း မလုပ်ခဲ့ကြပေ။

www.burmeseclassic.com

ဘက်သို့ တစ်ခုမှ မှားယွင်းကြ
သည် ဆိုပါက မိကျောင်းပေါ်ခြင်း
မိကျောင်းနှင့် ယတ်သက်၍ နိဗ္ဗာန်အား
တတ်လေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရားရှင်
၏ နိပါတ်တော် ကျမ်းဂန်များတွင်
တစ္ဆေ သရဲ စုန်း၊ နတ် စသည်ဖြင့်
ပရလောကဆိုတာ မမြင်ရပေမယ့်
ရှိသည့် အကြောင်းကို ဟောညွှန်ပြသ
ထားပါသည်။

ဤကဲ့သို့ အစဉ်အလာရှိသည့်
အဓိကရနေရာတွင် ဦးဆောင်ဦးရွက်
ပြုလုပ်သူများ ကျေးရွာသားတချို့
လူပုဂ္ဂိုလ်ချင်း မသင့်မြတ်မှုကြောင့်
အစဉ်အလာကို မေ့လျော့မိကြ၍ ဤ
သို့ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်
လာခဲ့ရပါလေတော့သည်။

ကျွန်းညိုကြီးသည် ယခင်က အမှား
အယွင်းမခံ အလွန် နတ်ကြီးသော
ကျွန်းကြီးဟု သတ်မှတ်ထားကြသော်
လည်း ယခုတော့ ထင်းခုတ် တော
တက်သူများနှင့် ကျွန်းညိုကြီး တစ်ဝိုက်
တွင် ရွာ(၁၂)ရွာတိတိ တိုးပွားလာခဲ့
ပါသည်။

ကိုးအိမ်တန်း၊ ဝန်းချောင်း၊ ကျွန်းညို
ရွာ၊ ကြက်တောင်ချောင်း၊ ရွာသာယာ၊
ထိပ်ချောင်း၊ ပျဉ်းမကုန်း၊ ကျားချောင်း၊
တုံးလှဲရွာ၊ ငါးခူချောင်း၊ ကွမ်းသီး
ချောင်း၊ အလယ်ချောင်းတို့ပင်ဖြစ်
သည်။

ကျွန်းညိုကြီးနှင့်တည့်တည့် ဖောင်
ဝင် မြစ်ဆုံနေရာတွင် ထိပ်ချောင်းရွာ
ရှိပါသည်။ ရွာထိပ်သောင်ပြင်တွင်
လှေဝမ်းဗိုက်ရာဟု ထင်ရသည့် ချိုင့်
ခွက်ကြီးတစ်ခုရှိပါသည်။ ထိုဝမ်းဗိုက်
ရာသည် မောင်ရှင်အား ရေစာချ
ကျွေးသည့် နေရာဟု ယုံကြည်ကြ
သည်။ ထိုထိပ်ချောင်းရွာတွင် ဦးရှင်
ကြီး ပူဇော်ပွဲသည် လွန်စွာမှ စည်ကား
၂၂၆ နက္ခတ္တမောင်မြတ်မဂ္ဂဇင်း



လှသည်။

တပေါင်းလပြည့်နေ့မှစ၍ (၃)ရက်
တိုင်တိုင် ပွဲသွင်း၍ အစဉ်အလာတစ်ခု
ပမာ ကျင်းပလာခဲ့ကြ၏။ ထိပ်ချောင်း
ရွာတွင် ယခင်က နာမည်ကြီး မြို့တော်
သိန်းအောင် ပေါင်တို့အတိ၊ ဆတ်ကျွန်း
တွင် မော်ကျွန်းမှ မိုးကြိုးဇာတ်တို့သွင်း
၍ ကပြကြသည်အထိ စည်ကားစွာ
ကျင်းပလာခဲ့လေသည်။

ကျွန်းညိုကြီးနှင့် ဝန်းချောင်းတွင်
ရွာအလိုက် သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့
တွင် ရေငံပိုင်ဦးရှင်ကြီး ပူဇော်ပသပွဲ
ကို ကျင်းပကြ၏။

ဝန်းချောင်းရွာထိပ် ရေကန်နား
တွင် ရေလယ်တည့်တည့် သောင်စပ်
သို့ မိကျောင်း(၃)ကောင်သည်
လပြည့်လကွယ်ညတွင် ဦးတိုက်ကြ၍
အလွန်နတ်ကြီးသောကန်ဟု ယုံကြည်
ကြလေသည်။

တစ်နေ့...ထိုနေ့သည် ဝန်းချောင်း
ရွာ၏ အလှည့်အပြောင်းတစ်ခု ဖြစ်
လာလိမ့်မည်ဟု မည်သူမှ ထင်မထား
ကြ။

တစ်ခုသော လပြည့်နေ့ နေဝင်
ဖျိုးဖျူအချိန်တွင် ဝန်းချောင်းရွာကန်

တည့်တည့် သောင်ပြင်သို့ ရေ
နောက်မီ အဘဘိုးသာအိက စူးစိုက်
ကြည့်နေ၏။ နံဘေးတွင် မြေးဖြူ
မောင်ဇော်က အဖော်အဖြစ် ပါလာ

ထိုအချိန်တွင် မိကျောင်း(၃)ကောင်
သည် ဦးခေါင်းကို ရေထဲနှစ်၍
ဘက်သို့ ဦးတိုက်၍နေသည်။ ရေ
တက်နေသော ကျောကုန်းကြီးများ
အတိုင်းသား တွေ နေရသည်။

‘မြေရေ ကျောပျင်းသုံးကောင် ထင်
ဦးတိုက်လာကြပြီကွယ်၊ ရွာပျဉ်းဦး
ပွဲတောင် နီးလာပါပကောလား’

‘ဟုတ်တယ် အဘ၊ ဒီပွဲထဲ
ပတ်သက်ပြီး အဘမှာ ထူးထူးခြားခြား
ကြုံခဲ့တဲ့ အဖြစ်အပျက်ရှိရင် မြေ
စမ်းပါ အဘရယ်’

‘ရှိတာပေါ့ မြေးရယ်၊ ဟောဒီ
တစ်ခါတုန်းက အဘကြုံခဲ့တဲ့
က ဒီလိုကွယ် မြေးရယ်’

* * *

ဘိုးသာအိ တို့ ဝန်းချောင်းရွာ
သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ မတိုင်မီ
ရက်ခန့်အလို... ဦးရှင်ကြီး ပွဲတော်
ကလည်း နီးကပ်၍ လာလေပြီ

ဒါပေမယ့် ပွဲတော် ဦးစီးဦး
ပြုလုပ်မယ့်သူ တချို့ ခန်းလွန်နေ
ကျွန်းမာရေးကြောင့် အနားယူ
ကျန်သည် လူနည်းစုမှာက
စားမှုနေမှုနှင့် လုံးပန်းနေရင်း
ရေးကိစ္စများတွေက ဝင်လာခဲ့

သို့နှင့် လပြည့်နေ့ ရောက်လာ
တိုင် ဦးဆောင်မည့်သူက
ပွဲတော်ရက်သည် မကျင်းပ
နိုင်ခဲ့ကြပေ။

နတ်နှင့်နဂါး မလှည့်စား
အတိုင်း မယုံကြည်ကြပေမယ့်
မစား မလုပ်ရ။ ပွဲတော် မက
သည်အတွက် ကန်တော့ပွဲ

www.burmeseclassic.com

ဘောင်းပန်မည့်သူလည်း မရှိ။

ဟိုလူလုပ်နိုး ဒီလူလုပ်နိုးနှင့် လပြည့်
ဘက်(၂)ရက်တောင် ရောက်ရှိ၍လာ
ပေပြီ။ အဲဒီအချိန်မှာ ဘိုးသာအိ၏
သူငယ်ချင်း ကိုထွန်းကြည် ပိုးထိ၍
သေပြီဆိုသည့် သတင်းက ဓမ္မဆော်ဦး
ဆွေ့ရသည့် ကြမ္မာဆိုး...

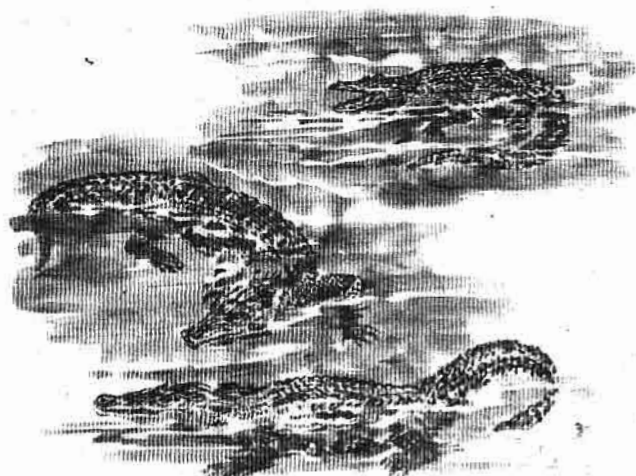
ဦးထိပုံကလည်း နှောင်းပိုင်းလယ်ထဲ
တင်းစားရာရင်း ငါးရုံတစ်ကောင်
ပေါက်ကျင်းထဲ ဝင်သွားတာ တွေ့၍
ထက်နှင့်နှိုက် အစမ်းတွင် ထူးကျင်ဆဲမှ
ပေါက်တာ ခံလိုက်ရပြီး အိမ်ပြန်
ကြတော့ မြေဆိပ်တက်၍ သေဆုံး
ချား၏။

ဒုတိယလူကတော့ ယောက်ဖဖြစ်
သူ ကိုကြိုင်... အလုပ်သိမ်း၍ ထွန်းတုံး
ပေးပြီး လယ်ကန်သင်းပေါ်ခုန်
ထောက် မြွေက ခြေထောက်ကို ပေါက်
ထက်ရာ အိမ်တော့ ရောက်လာပေမယ့်
ထောက်မရှိတော့။

အဲဒီလိုနှင့် ရွာ၏ ကာလသမီးပျို
သားက ထင်းပုံအတွင်း ထင်းသွား
ထက်ရာ မြွေကိုက်၍ ဆုံးပါရော။ တစ်နေ့
လည်း လူ(၃)ယောက်ဆိုတော့ ရိုးသား
သည် ရွာသူရွာသားတွေခမျာ တော်
တော် ချောက်ချားသွားကြသည်။

ရွာသာဆိုသည်... တစ်ရွာလုံးက
သူရိပ်မကင်း မျိုးရိပ်မကင်းကြသည်
အတွက်ချည်းပါပဲ။ ဒီထက် ထူးခြားတာ
ညနေခင်းက ချည်တိုင်မှာ ချည်
တိုင်သည် ကျွဲ၊ နွားတစ်အုပ်သည်
အောက်တစ်ဝိုက်မှာ တဝုန်းဝုန်းနှင့်

အုန်း ရှိ ရှိ" တစ်စုံတစ်ရာကို
လှည့်လှည့်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ခြင်း
ဖြစ်လေသည်။
ရွာက သက်ကြီးရွယ်အိုလူကြီး
သောက်က "ပွဲပေးနေကျ မလုပ်
ဘူး ဖြစ်မှာပဲ" ဟုပြော၍ ရွာသား



တချို့ ပိုင်ရာဆိုင်ရာတွေကို ကန်တော့
ပွဲပေးပြီး တောင်းပန်ကြသည်။

နောက်တစ်နေ့မှာ ဘိုးသာအိ၏
သူငယ်ချင်း ကိုကြိုင်(သေဆုံးသူ)၏
ဇနီးသည် နေရင်းထိုင်ရင်းက မျက်
ထောက်နီ ဆံပင်ဖားလျားနှင့် ယောက်ျား
သံကြီး ဝင်ပူး၍...

'နတ်တိဂ္ဂဟာ အသေအပျောက်တွေ များ
နေတာ သိကြရဲ့လား။ ထောက်...တစ်ရွာ
လုံး ခုနစ်စဉ်တိုက်ခံရတော့မလို ထောင်းပန်
တာ ပြန်လို့ပေါ့ကွာ။ ယိုမသေ မလေးမစားနဲ့
နောက် ဒီမျိုးပဖြစ်စေနဲ့'

ဟု ပြော၍ ပြန်ထွက်သွားလေတော့
သည်။

'ကိုကြိုင် ဝင်ပူးတာလဲဆိုရော ရွာ
ကလူတွေ ပိုပြီး ကြောက်လန့်သွားပြီး
ပွဲတော်ပြန်လုပ်ပေးဖို့ လူကြီးတွေကို
ဝိုင်းပြောကြတာနဲ့ ဦးရှင်ကြီးပူဇော်ပွဲ
ကို ပြန်လုပ်ပေးခဲ့ရတဲ့ သာဓကတွေ
ရှိတယ်။

မထင်မှတ်တဲ့ ဖြစ်ရပ်အပြင်
ယုံကြည်ရန် ခက်လှတယ်။ မယုံချင်
သော်လဲလေ... မပြေးသော်လဲ
ကံတရားက ရှိနှင့်ခဲ့ပြီ။
လောလောဆယ် ပိုးထိပြီးသေတာ
က သုံးယောက်တောင်ဆိုတော့ ဘဝနဲ့

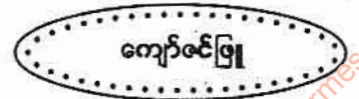
ရင်းပြီး သေဆုံးခဲ့ရသူတွေအတွက်
ကျန်ရစ်သူ မိသားစုတွေခမျာ ကြေကွဲ
မှုက ဖြေဆည်လို့ ရနိုင်လိမ့်မည် မထင်
ပေ။ အဘ ကြုံခဲ့ရတဲ့အဖြစ်က ဒါပါပဲ
ကွယ်'

ထို့ကြောင့် နတ်နှင့်နဂါး မလှည့်စား
နှင့်ဆိုသော စကားက အခိုင်အမာ
ရှိနေသည်ဟု ယုံကြည်ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်
မည်။

ထို့ကြောင့်လည်း လောက၌ မမြင်
ရသောအရာ၊ မမြင်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်
တို့ကြောင့် ခုနုနေရာနှင့်သူ လူ့စည်။
ဘီလူးစည်။ ဟု ဝိုင်းခြာသတ်မှတ်ခဲ့ကြ
ခြင်းဖြစ်ဟန် တူပေသည်။

သူ့အရပ်နှင့် သူ့ဇာတ် ဆိုသည်
ရှိကြသည့်အတိုင်း ဘိုးသာအိ၏
ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်ဇာတ်လမ်းက
နှောင်းလူတို့အတွက် သတိပေးခဲနေ
သယောင် ဖြစ်လေတော့သည်။

[ဘိုးသာအိ၏ ဖြစ်ရပ်မှန်အား
မြေးဖြစ်သူ မောင်ဇော်မှတစ်ဆင့်
ပြောပြသော ဇာတ်လမ်းကို ရေးဖွဲ့ပါ
သည်။] စာရေးသူ



www.burmeseclassic.com



ဇိုးလင်းကြောင် (မြန်အောင်)

နာပိလောက၏

ဖြစ်ရပ်မှာဆန်းကြယ်

သိပ္ပံပညာတွေ ဘယ်လိုပင် တိုးတက်ထွန်းကားနေပါစေ တစ်ခါ တစ်ရံမှာ ဂန္ထိရဖြစ်ရပ်ဆန်းတွေက သိပ္ပံပညာကို စိန်ခေါ်နေသယောင် ယောင် ရှိပါသည်။

ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ် (ဝိဇ္ဇာဝိသ)တို့ ၏ ဖြစ်ရပ်တွေကို လူတွေ ခဏခဏ မြင်ဖူး၊ တွေ့ဖူး၊ ကြားဖူးကြပါသည်။ သူတို့ခွင့်မပြုဘဲ ဓာတ်ပုံရိုက်လျှင် ဘယ်လိုပင် ကူး(ဆေး)သော်လည်း

တစ်ပုံမှ မထင်ခြင်း၊ သူတို့ခွင့်မပြုဘဲ (ရိုက်ခိုင်းလို့) ဓာတ်ပုံရိုက်လျှင် မရှိသော နံရံပြင်ကို ရိုက်လျှင် ဘိုးတော်ပုံများ ပါနေခြင်းက ဆန်လွန်းလှသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်မျိုး များစွာရှိသည်။ မှ အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ထင်လျှင်...

သူ့နာမည်က ဗိုလ်ကြီး... ..တွင် တပ်ခွဲများ တာဝန်ထမ်းနေသူ

စစ်သားပီပီ အစားအစားမကင်း။ တစ္ဆေ ဝန်း၊ နတ်၊ ဘိုး (ဝိဇ္ဇာဝိသ)မယုံကြည်

ဘုရားမှလွဲ၍ အယုံအကြည်မရှိဘဲ တစ်ခွတ်ထိုးသော

ဆိုရလေမက မိန်းမက မင်းလေး

ပွဲဖြစ်၏။ မင်းလေး မစမူကြောင့် တိုးတက်အောင်

စီးပွားဖြစ် အန္တရာယ်ကင်း အယူရှိသူ။ သို့သော်သူ မယုံကြည်လည်း မိန်းမသဘောကို

၍ အကြိုက်ဆောင်ထားသည် တစ်နေ့... မြန်အောင်

တပည့်တစ်ဦးနှင့် သွားကြ၏။ က မင်းညီနောင်ဆောင်းသော (နတ်ဦးထုပ်)နှစ်လုံး ဝယ်ဖို့

သည့်။ ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် မင်းလေးကို မယုံကြောင်း မရှိကြောင်း ရှိရင်လုပ်လိုက်

အရက်ရှိနေကလေးနှင့် ပြောမင်းကြီးမင်းလေး ဆောင်း

ဝယ်လာသော နတ်ဦးထုပ်နှစ်လုံးကို ကိုယ်စီ ဆောင်းလာကြ၏။

အိမ်အဝင်တွင် ဘာမပြော ညာမပြောနှင့် ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် (မင်းကြီး မင်းလေးတို့ ပုံစံမျိုး) ကနေကြသည်။ အတော်ကြာမှ မိန်းမဖြစ်သူက “ကိုယ်တော်ကြီး ကိုယ်တော်လေးတို့ရယ် မသိလို့ပါ အမှိုက်အခဲလေးတွေပါ ခွင့်လွှတ်ပါ” ဆိုမှ အကရပ်သွားကြသည်။

* * *

တပ်အတွက် စပါးဝယ်ယူရသော ခေတ်တွင် ဗိုလ်ကြီး...သည် ပန်းတောကွင်း(ဇီးဖြူကုန်း)တွင် တပ်အတွက် စပါးဝယ်ရ၏။

ည(၈)နာရီတွင် လုပ်ငန်းပြီးဆုံးချိန်၌ ပန်းတောကွင်းရွာတွင် မအိပ်ဘဲ ကုန်းတလုံးရွာက ဦးအုန်းသန်းတို့အိမ်မှာ အိပ်မယ်ဟုဆိုကာ ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် စက်ဘီးဖြင့် လာကြ၏။

ကုန်းတလုံးရွာက ဦးအုန်းသန်းသည် ဗေဒင်ဟော၏။ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် လုပ်ပေး၏။ စုန်း၊ နတ်၊ ပယောဂကုသပေး၏။ ဘိုးတော်ဂိုဏ်းသမားဖြစ်သလို သမထ၊ ဝိပဿနာ တရားများကိုလည်း အားထုတ်ရင်း ရွာမြောက်ဘက်၌ ကြံခင်း၊ ပြောင်းခင်း၊ မြေပဲခင်းများ လုပ်ကိုင်လျက် ခြံထဲတွင် တစ်ယောက်တည်း တဲဖြင့်နေ၏။

မိသားစုက ကုန်းတလုံးရွာရှိ အိမ်တွင်နေထိုင်သည်။ ရေနံပင်စင်စားဖြစ်သောကြောင့် စိုက်ပျိုးရေးကိုသာ ဦးတည်လုပ်ကိုင်နေသူဖြစ်သည်။

အစစအရာရာ အယုံအကြည်မရှိသူ ဗိုလ်ကြီး...က ဘာကြောင့် ဘိုးတော်ဂိုဏ်းသမား ဦးအုန်းသန်းနှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး အကျွမ်းတဝင် ဝင်ထွက်သွားလာပါသနည်း။ အကြောင်းရှိပါသည်။



ထိုအကြောင်းကို နောက်မှ တင်ပြပါမည်။

ဦးအုန်းသန်းတို့အိမ်တွင် အိပ်သော ညက...

‘ကဲ...တပည့် မင်းက ဘုရားခန်းမှာ အိပ်ကာ ငါက အဝင်အထွက် လွယ်တဲ့ ဖည့်ခန်းမှာအိပ်မယ်’

ဟု ဗိုလ်ကြီး...က ဆိုကာအိပ်ကြသည်။(တစ်နည်းဆိုရသော် ဗိုလ်ကြီး...က အရက်သောက်ထားသောကြောင့် ဘုရားခန်းတွင် မအိပ်ခြင်းဖြစ်၏။)

တပည့်ဖြစ်သူမှာ ယား၍ ဘယ်လိုမှ အိပ်မရပေ။ ရေထချိုးသော်လည်း မရ။ ဘယ်လိုပင် ကုတ်သော်လည်း အယားမပြေ။

နောက်ဆုံး ခြေရင်းခန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့အိပ်မှ အိပ်၍ရတော့သည်။ (နောက်မှ တပည့်ဖြစ်သူမှာလည်း အရက်တွေ မိုးသောက်ထား၍ အိပ်မရကြောင်း သိရသည်။)

နံနက်ခင်း အစာပြေစား လက်ဖက်ရည်သောက်ကြရင်း ညက အိပ်မရသည့်အကြောင်း ပြောကြ၏။

ထိုအခါ ဗိုလ်ကြီး...က ဘိုးတော်(ဝိဇ္ဇာမိဂ်)တွေကို သူ ယုံကြည်နေပြီဖြစ်ကြောင်း၊ သူတို့မကြိုက်သည့် အရာကို ပြုလုပ်မိပါက ဒဏ်ခတ်ကြောင်း။

သူတို့ကြိုက်လျှင် (ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိလျှင်) ကူညီကြောင်း အောက်ပါ သူ၏ ကိုယ်တွေ့အကြောင်းကို ပြောပြပါမည်။

ဦးနေဝင်း လက်ထက်က ကချင်ပြည်နယ်ကနေ တန်(၃၀)ကျော်ရှိတဲ့ ကျောက်စိမ်းတုံးကြီးကို အသက်နဲ့လဲပြီး နယ်မြေခံလက်နက်ကိုင်တွေ လက်ထဲက အတင်းတိုက်ယူရတဲ့ အချိန်ပေါ့။

ကျွန်တော်တို့တပ်ခွဲကို နယ်မြေခံလက်နက်ကိုင်တွေက ဝိုင်းထားပြန်တယ်။ အဲဒီ နယ်မြေခံလက်နက်ကိုင်တွေကို မြန်မာ့တပ်မတော်က ဝိုင်းထားပြန်တယ်။

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ပစ်ဖို့ခတ်ဖို့ အခက်အခဲ ဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကလဲ ထွက်ဖို့ ခက်နေသလို နယ်မြေခံလက်နက်ကိုင်တွေကလဲ ထွက်ဖို့ ခက်နေတာပေါ့။

ကျွန်တော်တို့တပ်ခွဲကို ဒီကောင်တွေတိုက်ရင် နောက်က တပ်မတော်ကလဲ ဒီကောင်တွေကို အပြတ်တွယ်ပစ်မှာ။ ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ အကျပ်ရိုက်နေတာပေါ့။ အဲဒီလို စဉ်းစားရ ခက်နေတုန်း အတွေးတစ်ခု ဝင်လာတယ်။

“ဒီထောဒီထောပျက်တဲ့ အစောင့်အရှောက်တွေ အဆက်တိုင်းဆက်တွေရယ် ကျွန်တော်တို့ကတော့ အဆက်တွေနေပြီး ကျွန်တော်တို့ကို ကူညီပို့ဦး”

လို့ တိုင်တည်ပြောဆိုလိုက်တယ်။ မကြာဘူး မနီးမဝေးမှာ ပုဆိုးကွက်တုံးနဲ့ အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကို ဖြင့်လိုက်ရတယ်။

“မင်းတို့ ဒီတည့်တည့်ကိုလွှား သေနတ်တစ်ချက်မှ မပေးနဲ့၊ ယွှားခင် ငါ့ကို ဖတ်ပျက်သွားဦး မိန်းမပုံပေါင် ယူကြဦး”



ခို
(အမရပူရ)

တောင်ပေါ်ရွာလေးမှ

ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း ကွတ်ခိုင် မြို့နယ်အတွင်းရှိ တောင်ပေါ်ရွာလေး ဖြစ်သော ဟိုနာဆိုင်ရွာတွင် မူလတန်း ပြဆရာမအဖြစ် ဒေါ်လေးငယ် တာဝန် ထမ်းဆောင်နေသည်မှာ မေမိ ငယ်စဉ် လေးတန်းကျောင်းသူ အရွယ်ကပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါ်လေးငယ်တစ်ယောက် နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက် အိမ်ပြန်လာ လျှင် ကျောင်းနှင့် ရွာအကြောင်းကို မိသားစုဝင်များအား ပြန်လည် ပြောပြ ပါသည်။

အိမ်ခြေ (၂၅)အိမ်ခန့်သာရှိပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ဒေါ်လေးငယ်သည် ယောက်ျား လေးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ စိတ်ဓာတ်ရှိပြီး မိန်းကလေး မဆန်ပါ။ ဒေါ်လေးငယ် တို့ တာဝန်ကျသည့် ရွာလေးသည် ရှမ်း၊ ပအိုဝ်း၊ ကချင်တိုင်းရင်းသားများ နှင့် တရုတ်လူမျိုးများ နေထိုင်ကြပါ သည်။ အိမ်ခြေ (၂၅)အိမ်ခန့်သာရှိပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း

တစ်ကျောင်းလည်း ရှိပါသည်။ ဒေါ်လေးငယ်နှင့်အတူ မူလတန်း ပြ ဆရာမနှစ်ဦး၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး တို့သည် ရွာထဲရှိ အိမ်တစ်အိမ်တွင် စုနေကြပါသည်။ ဒေါ်လေးငယ်တို့ သည် လစာငွေအပြင် ရွာမှ ထောက်ပံ့ ကြေးငွေ (၃၀၀၀၀)ကျပ်နှင့် ဆန် ဆီ၊ ဆားများ ရရှိကြပါသည်။ ရွာထဲရှိ အိမ်များသည် လူရိုင်းနာ

နေသည့် အိမ်များနှင့်တူပြီး မြေစိုက် တစ်ထပ်အိမ်များ ဖြစ်ပါသည်။ လေး ထောင့်ပုံအိမ်များ မဟုတ်ဘဲ အပိုင်းပုံ အိမ်များဖြစ်ပြီး ဝင်ပေါက်တစ်ပေါက်သာရှိကြောင်း ဒေါ်လေးငယ်က ပြောပြပါသည်။

ဝေးလံသောဒေသဖြစ်ပြီး ကျောင်းတည်ရှိရာ တောင်ပေါ်ရွာကလေးသို့ ခြေကျင် (၅)နာရီကျော်ခန့် လျှောက်သွားရပါသည်။

သူငယ်ချင်း မူလတန်းပြဆရာမလေးများနှင့် ကျောင်းဖွင့်လှင် အတူ သွားနိုင်ရန် ကြိုတင်ပြီး ကျောင်းပိတ်ခါနီးရက် အတိအကျ သတ်မှတ်ထားရပါသည်။

အဖော်နှစ်ယောက်ရှိလျှင် သတ်မှတ်ထားသော စုရပ်နေရာမှ ရွာသို့ အတူ ခြေကျင်လျှောက်သွားကြပါသည်။

တစ်ယောက်တည်းဖြစ်လျှင် ဆိုင်ကယ်ကို ငွေ(၁၅၀၀၀)ကျပ်ပေးပြီး (၃)နာရီခန့် စီးရသည်ဟု ဒေါ်လေးငယ်က ပြောပြပါသည်။

မေမိ(၆)တန်းဖြေပြီး နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်တွင် ဒေါ်လေးငယ် ပြန်လာပါသည်။ နွေရာသီ ကျောင်းပြန်ဖွင့်ခါနီး ရှမ်းပြည်နယ်သို့ ပြန်လျှင် မေမိကို အလည်ခေါ်သွားမည်ဟု ပြောပါသည်။

ဒေါ်လေးငယ်နှင့်အတူ မေမိ ခရောက်ဘူးသော ရှမ်းပြည်နယ်ကို အလည်လိုက်ရမည်ကို တွေးပြီး ပျော်နေမိပါသည်။

ကျောင်းပြန်ဖွင့်ခါနီး (၁၀)ရက်ခန့် အလိုတွင် လားရှိုးမြို့မှတစ်ဆင့် တွတ်ခိုင်သို့ ကားဖြင့် သွားကြပါသည်။

တွတ်ခိုင်မြို့သို့ ရောက်ပြီး ဆိုင်ကယ်တစ်စီးကို ရွာအထိ ဒေါ်လေးငယ်နှင့်



မေမိတို့ ကယ်ရီခေါ်ခဲ့ကြပါသည်။

တောင်ပေါ်ရှမ်းများနှင့် သစ်ပင်ကြီးများပေါ်တွင် လှပစွာ ရောင်စုံပွင့်နေသော သစ်ခွပန်းများကို ကြည့်ရင်း တောင်(၆)တောင်ခန့်ကို (၃)နာရီကျော်မျှ စီးခဲ့ရပါသည်။

မွန်းတည့်ချိန်လောက်တွင် အမျိုးသားကြီးတစ်ဦး၏ရပ်တံပုံ စိုက်ထူထားသော ရွာထိပ်သို့ ရောက်ရှိပါသည်။

ထိုနေရာမှ ရွာထဲဝင်လာရာ ဒေါ်လေးငယ်နေသော အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်ရှိပါသည်။ ဒေါ်လေးငယ်တို့ နေသောအိမ်နှင့် ဘေးအိမ်များသည် ဝင်းခြံစည်းရိုးများ မရှိပါ။

လူရိုင်းများနေသော အိမ်လေးများနှင့်တူပြီး ရောင်စုံပွင့်နေသော ပန်းမျိုးစုံများ၊ သစ်ခွပန်းများကိုလည်း တွေ့ရ၍ မေမိပျော်နေပါသည်။

ဒေါ်လေးငယ်၏ သူငယ်ချင်း ဆရာမ(၂)ဦးကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။ ဒေါ်လေးငယ်မှ မေမိကို နားခိုင်းပြီး ညနေရွာထဲသို့ အလည်လိုက်ပို့မည်ဟု ပြောပါသည်။

ညနေပိုင်းတွင် ရွာထဲသို့ မေမိတို့ အားလုံး မိတ်ဆွေများအိမ်သို့ အလည် သွားကြပါသည်။

ညနေစာကို မုန့်ညင်းကြော်၊ ကြက်ဥကြော်တို့ဖြင့် မေမိတို့ အားလုံး စားကြပါသည်။ စားသောက်ပြီးသော အိုးခွက်၊ ပန်းကန်များကို ဒေါ်လေးငယ်

က ဆေးပြီး စင်ပေါ်တွင် မှောက်ထားပါသည်။

ဒေါ်လေးငယ်နှင့် ဆရာမများသည် စကားဝိုင်းဖွဲ့ပြောပြီး ည(၈)နာရီလောက်တွင် အိပ်ရာဝင်ကြပါသည်။

မေမိသည် ဒေါ်လေးငယ်နှင့်အတူ ဘုရားကန်တော့လိုက်ပါသည်။ အဘိုးအဘွားများ ငယ်စဉ်က သင်ကြားပေးသော စည်းချက်ထားတော် (ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်)ကို "ဟေတုပစ္စယောမှ အစပြုကာ အဝိတပစ္စယော" ထိ လက်အုပ်ချီ ရွတ်ဆို ကန်တော့လိုက်ပါသည်။

ဝါးကွပ်ပျစ်ကြီးပေါ်တွင် တန်းစီပြီး အိပ်ကြပါသည်။ ဒေါ်လေးငယ်ဘေးတွင် မေမိစောင်ခြံပြီး အိပ်လိုက်ပါသည်။ ခရီးပန်းလာသဖြင့် ခဏ အကြာမေမိ အိပ်ပျော်သွားပါသည်။

အချိန် အတော်ကြာသောအခါ မေမိတို့အိပ်သည့်နေရာနှင့် မနီးမဝေး ခြေရင်း မီးဖိုချောင်ဘက်မှ အိုးခွက်ဖွင့်သံများသည် တိတ်ဆိတ်နေသောညကို ထိုးဖောက်၍ ဆူညံစွာကြားရပါသည်။

မေမိစိတ်ထဲတွင် မီးဖိုချောင်ထဲသို့ သူခိုးဝင်လာပြီး အိုးခွက်များ လာရောက် ခိုးသည်ဟု ထင်နေပါသည်။ အသံများသည် ရပ်မသွားဘဲ ကြမ်းတမ်းစွာ လှန်လှော ဖွင့်နေပါသည်။

ဒေါ်လေးငယ်၏လက်ကို မေမိ ကိုင်ပြီး အသိပေးလိုက်ပါသည်။ ဒေါ်လေး

www.burmeseclassic.com

ငယ်မှ မေမိလက်ကို ကိုင်ပြီး အသံ
မပေးနှင့် ငြိမ်ငြိမ်နေဟု ပြောသကဲ့သို့
တင်းကြပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားပါသည်။

မေမိသည် ရင်တုန်ကြောက်လန့်
သွားပြီး စည်းချက်တော်ကြီးကို
စိတ်ထဲမှ ရွတ်ဆိုသည်မှာ အချိန်
အတော်ကြာသွားပါသည်။ မီးဖိုချောင်
ထဲရှိ အိုးခွက်အားလုံး ကုန်သွားမှ ဆူညံ
သံများ ရပ်သွားပါသည်။

ထိုအချိန်မှ ဒေါ်လေးငယ်သည်
နံနက်လင်းမှ ပြောပြမည်ဟု ပြော
သဖြင့် မေမိလည်း ကြောက်စိတ်ဖြင့်
အိပ်မပျော်တော့ပါ။

မေမိသည် နံနက် မျက်နှာသစ်ပြီး
စည်းဖွင့်ဂါထာကို "အဝိဂတပစ္စယော
မှ ဟေတုပစ္စယော" ထိ ပြောင်းပြန်
ရွတ်ဆိုပြီး "စည်းဖွင့်လိုက်ပါသည်။
ဒေါ်လေးငယ်သည် မေမိအား...

'ဥတုနန်းက တော်တော်ကြောက်သွား
လား ဒေါ်လေးငယ်တို့ကတော့ ယူရဆန်း
တော့ဘူး မီးဖိုချောင်ထဲက အိုးခွက်တွေထဲ
မှာ သားငါးဟင်းချက်ထားရင် ညဉ့်နှက်ခိုန်
မှာ အိုးခွက်တွေကို လှန်လှောရှာစားတဲ့
မကောင်ဆိုးပါးကောင်ပေါ့'

ဟု ပြောပြပါသည်။

ဒေါ်လေးငယ်၏ သူငယ်ချင်း
ဆရာမလေးများကလည်း...

'လူတွေကို အန္တရာယ်တော့ မပြုပါဘူး
သားငါးဟင်းတွေရင် အကုန် နှိုက်စားသွား
တယ် စားပြီးစားနဲ့ ပြန်သွားတယ်'

ဟိုတုန်းကတော့ ချက်ထားတဲ့ သားငါး
ဟင်းတွေ ယူကကျ ယိုတော့ဘူး အိုးခွက်
တွေထဲ ခြေရာလက်ရာ ယူကဘူး

ဒါကြောင့် ညနေစာ စားပြီးရင် ဟင်းတွေ
အကုန်စားပြီး အိုးခွက်အားလုံး ဆေးပြီး
ပျောက်ထားလိုက်တယ်'

ဟု ပြောပြပါသည်။

ထိုရွာထဲရှိ အိမ်ကလေးများသည်

ဝင်းခြံမရှိ၊ စည်းရိုးတန်းမရှိသဖြင့်
မကောင်းဆိုးဝါးများ ဝင်ထွက်နိုင်ခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း မေမိသိလိုက်ပါသည်။

ဒေါ်လေးငယ်နှင့်အတူ တောင်ပေါ်
ရွာလေးတွင် ကျောင်းဖွင့်ခါနီးအချိန်ထိ
ပျော်သလောက်နေမည့် မေမိ၏ စိတ်
ကူးများသည်လည်း ပျက်သွားပါသည်။

မေမိတစ်ယောက် ညရောက်မည်
ကို တွေးကြောက်နေပြီး ယနေ့တွင်ပင်
အိမ်ပြန်တော့မည် ဖြစ်ကြောင်း
ဒေါ်လေးငယ်အား ပြောလိုက်ပါသည်။

မီးဖိုချောင်ထဲ ဝင်လာသော
မကောင်းဆိုးဝါးကောင်သည် မေမိနှင့်
ဒေါ်လေးငယ်တို့ ရွတ်ဆိုသော စည်းချ
ဂါထာတော်တန်ခိုးကြောင့် အိပ်နေ
သည့်နားသို့ လာပြီး အန္တရာယ်မပေး
နိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ပါသည်။

မေမိအား မပြန်ရန် တားကြသော်
လည်း ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ ဒေါ်လေး
ငယ်သည် မေမိကို လားရှိုးမြို့ထိ
လိုက်ပို့ပေးပြီး မန္တလေးသို့တစ်ယောက်
တည်း ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

မေမိကိုယ်တိုင်တောင်ပေါ် ရွာလေး
တွင် ကြောက်လန့်စရာ အသံများကို
ကြားခဲ့သော်လည်း မကောင်းဆိုးဝါး
ကောင်ကို မမြင်ဘူးခဲ့ပါသည်။

နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်တွင်
ထူးဆန်းသောဖြစ်ရပ်ကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရ
သည့် တောင်ပေါ်ရွာလေးကိုလည်း
မေမိ မေ့နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

တစ်ခါမျှ မကြုံဘူး၍ အသံကြားရုံ
ဖြင့် ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်ခဲ့သည်မှာ
အမှန်ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

(မေမိပြောပြသော ဖြစ်ရပ်မှန်အား
ရေးဖွဲ့ပါသည်။)

ချို(အမရပူရ)

စာမျက်နှာ (၂၂၉)မှ အဆက်

ယောက်ျားပုံပေါင်း ဆောင်ထားပေးကြား
က...က... သွားကြ သွားကြ အန္တရာယ်
တွေ ကင်းပါစေကွယ်'

လို့ ပြောပြီး ပျောက်သွားတယ်။
အဘိုးကြီးပြတ် လမ်းအတိုင်း
တိတ်တဆိတ် ထွက်လာခဲ့တာ ဘာ
အန္တရာယ်မှ မဖြစ်ဘူးဗျား။

နောက်တော့ ကျွန်တော်တို့ချင်း
ချိတ်ဆက်မိသွားပြီး နယ်မြေခံ
လက်နက်ကိုင်တွေကို တိုက်လိုက်တာ
အဲဒီကောင်တွေ တော်တော်ကျတယ်။
အတွင်းမှာ ကိုယ့်လူမရှိတော့ ရဲရဲ
တင်းတင်း ပစ်ခတ်ထိုက်ခိုက်တော့
ဒီကောင်တွေ အထိနာတာပေါ့။

သိပ်မကြာဘူး ကျောက်စိမ်းတုံးကြီး
ကို ရထားလမ်းဖောက်ပြီး သယ်နိုင်ခဲ့
တာ ကျွန်တော်တို့ တပ်ရင်းပေါ့ဗျား။
တပ်ရင်းပြန်ရောက်တော့ အဲဒီ
ရိုက်လာတဲ့ ဓာတ်ပုံဖလင်ကို ပြန်ဆေး
(ကူး)တာ ဓာတ်ပုံ(၂)ပုံပဲရတယ်။
ဘယ်လိုပဲကူးကူး မရဘူးဗျား။

အဲဒီဓာတ်ပုံနှစ်ပုံကို တပ်ရင်းမှ
တစ်ပုံ ကျွန်တော်တစ်ပုံ ဆောင်ထား
တယ်ပေါ့ဗျား။ ဓာတ်ပုံကလဲ ရိုက်တုန်
က တစ်ဦးတည်း ဓာတ်ပုံထဲမှာတော့
ဘိုးတော်(၃၃)ဦးတောင် ဆိုတော့
အံ့ဩလို့ မဆုံးဘူးဗျား။

ဒါကတော့ နားလည်တဲ့သူတွေ ပြကြည့်
တဲ့တော်အောင်လမ်းဆီပဲဖြစ်မိန်း ထို
ကောဟယ်ဗျား တစ်ခါတစ်ရံမှာ ထို
ဖြစ်ရပ်တွေက ဂမ္ဘီဆန်းတွန်းလှတယ်တဲ့
ဝန်ခံချက် ။ ပြန်အောင်မြို့နယ်
ကုန်းတလုံးကျေးရွာမှ ဦးအုန်းသန်း
ပြောပြသည်ကို ရေးသားထားပါ
ကြောင်း...

သခွာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။

စိုးလင်းအောင်(မြန်အောင်)



တောရောက်တောင်ရောက်ပြောချိ

တောရောက်ခွဲရသူ

မောင်ကံ
(တံတားရွာ)



ထိုဒေသတို့တွင် သူ့စည်း သူ့ကမ်း နှင့် သတ်မှတ်ချက်များရှိရာ ဖောက်ဖျက်သူ မရှိသလောက်ပင် ရှားလှပါသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တိုက်ကြီးမြို့နယ်၏ အရှေ့ဘက် ဖူးကြီးတောနက်ကြီးထဲရှိ တောဆင်ရိုင်းများသည် ဆောင်းရာသီ စပါးခင်းများ ဝင်းမှည့်လာလျှင် သာယာဝတီ၊ လက်ပံတန်းမြို့နယ်များ၏ တောင်ပေါ်ရွာများရှိ စပါးခင်းများသို့ လာရောက်စားသောက်လေ့ ရှိပါသည်။

သို့ရာတွင် တောဆင်ရိုင်းအုပ်သည် ယင်းတို့၏ ပင်မနေရာ ဖူးကြီးတောနှင့် အလွန်ဝေးကွာသည့် ပေါင်းတည်မြို့နယ်၏ တောင်ပေါ်ရွာများသို့မူ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ လာရောက်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် ဆောင်းရာသီ ကျွန်တော် ပေါင်းတည်မြို့တွင် မ-ယ-ကဥက္ကဋ္ဌတာဝန် ထမ်းဆောင်နေချိန်ဖြစ်ပါသည်။ (ထိုအချိန်က မ-ယ-ကဟုပင် ခေါ်ပါသည်။)

ပေါင်းတည်မြို့ အရှေ့ဘက် ပဲခူးရိုးမတောင်ပေါ်မှ ရ-ယ-ကများက သတင်းပို့သည်မှာ ခန့်မှန်းအမြင့် (၈) ပေခန့်၊ အစွယ် ခန့်မှန်း (၁) ပေခန့်ရှိသော တောဆင်ရိုင်း ဆင်တီး (၁) ကောင်သည် နေ့အချိန်တွင် တောနက်

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ တောတောင်ဆင်ရပ်တို့တွင် သူ့နေရာနှင့်သူ့အာပုဂ္ဂိုလ်များရှိပြီး မသိ၍ဖြစ်စေ၊ သူကံနှင့်ဖြစ်စေ၊ မရှိမသေ မလေးမြေပိုမိုလျှင် အန္တရာယ် ကျရောက်နိုင်ပါသည်။

ထိုအတိုင်းဒေသကြီး အနောက်ပိုင်းသာဝတီမှ နတ္ထလင်းအထိ မြို့နယ်အရှေ့ခြမ်း ပဲခူးရိုးမတောင်ခြေ

နှင့် တောင်ပေါ်ဒေသတို့တွင် “ခရိုင်ရာတစ်တောင် မောင်မဲခေါင်၊ စီးတော်ဆင်လော်ရှိန်း၊ မအောင်ဖြူ”တို့မှာ မသိသူ မရှိသလို ပေါင်းတည် သဲကုန်း၊ ရွှေတောင်၊ ပြည်၊ ပေါက်ခေါင်းမြို့နယ်တို့တွင်လည်း “ဂေါ်သဇင်မင်းသားနှင့်သုံးပန်လှမင်းသမီး”တို့မှာ ဒေသခံများ အစဉ်အဆက် သိလာသည့် အမှန်ဖြစ်စဉ်များ ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ရာတွင် ပုန်းအောင်းနေပြီး ညအချိန်တွင် ရွာတွင်းသို့ တိတ်တဆိတ်ဝင်ကာ ခြေတံအမြင့် ဆောက်ထားသော ရွာတွင်းရှိ အိမ်များအား ယင်း၏ နှာမောင်းကို ထိုးသွင်းပြီး စူးစမ်းရှာဖွေရာ ဆားအိုး၊ ငါးပိအိုးများကို တွေ့လျှင် အကုန်စားသွားကြောင်း...

တစ်အိမ်မှ တစ်အိမ် ကူးစားပြီး ကျေနပ်လျှင် ပြန်သွားကြောင်း၊ ရွာသားများမှာ ကြောက်ရွံ့သဖြင့် တောဆင်ရိုင်းကို မတိုက်ခိုက်ရဲကြောင်း၊ ယင်းပြန်ထွက်သွားမှသာ တိတ်တိတ်ထွက်ကြည့်ကြောင်း...

တစ်ရွာပြီးတစ်ရွာ လှည့်လည်စားသောက်နေကြောင်း၊ ရွာစုံပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ရွာသူရွာသားများမှာ တောဆင်ရိုင်းအန္တရာယ်ကြောင့် စပါးရိတ်ခြင်း၊ တောင်ယာလုပ်ခြင်းတို့တွင် ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ဖြင့် လုပ်ကိုင်နေရကြောင်း သတင်းပို့လာပါသည်။

ကျွန်တော်သည် တောဆင်ရိုင်းကို ဖမ်းနိုင်သူ မဟုတ်သော်လည်း မြေပြင်တွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော အခြေအနေမှန်ကို သိရှိပြီး အထက်သို့ တင်ပြရန်အတွက် မြေစာရင်း၊ စိုက်ပျိုးရေး၊ သစ်တော၊ လဝက၊ မွေး/ကုနှင့် လုံခြုံရေး ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များကို စုဝေးခဲ့သည်။

ထို့နောက် တောဆင်ရိုင်းရှိရာသွားရန် မော်တော်ယာဉ်ဖြင့် ရိုးမတောင်ခြေရှိ ဝဲကြီးဆည်ထိသွားကာ ဆည်မြောင်းရိပ်သာစောင့် ဝန်ထမ်းကို မော်တော်ယာဉ်အပ်နှံကာ ဆည်အတွင်း၌ အသင့်စောင့်နေသော စက်လှေ(၂)စီးဖြင့် ရိုးမတောင်ပေါ်ရှိ တောဆင်ရိုင်းရှိရာ ကြို့ကုန်းရွာသို့ ထွက်ခဲ့ပါသည်။

ဝဲကြီးဆည်သည် ပဲခူးရိုးမတောင်ပေါ်တွင် တည်ရှိပြီး ရေပြင်အကျယ်



သည် ဟိုဘက်ကမ်းနှင့် ဒီဘက်ကမ်း (၁၃)မိုင်ကျယ်ကာ ထူးခြားစွာ ပဲခူးရိုးမတောင်ပေါ်တွင် စက်လှေမောင်း၍ ရသောဆည် ဖြစ်ပါသည်။

ဆည်အတွင်း၌ ခရီးသည်တင်လိုင်းစက်လှေ(၁၀)စီးကျော် ရှိပါသည်။ စက်လှေပေါ် ပါလာသူ ဌာနဆိုင်ရာ ဦးစီးမှူးများသည် လွတ်လပ်စွာ ခရီးထွက်ရသဖြင့် အထိန်းအကွပ်မရှိ တောရောက်တောင်ရောက် ပြောလာကြပါသည်။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်တို့ဌာနတွင် ဝန်ထမ်းများအား ဝန်ထမ်းသက်သာငွေ၊ ဆန်၊ ဆီ၊ သီးနှံများ လစဉ် ထောက်ပံ့ရခြင်း၊ ဝန်ထမ်းများ၏ သာရေး၊ နာရေးထောက်ပံ့ရခြင်း၊ သင်တန်းတက်လျှင် ထောက်ပံ့ရခြင်း...

တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် ဝတ်စုံချုပ်ပေးရခြင်း စသည့် များပြားလှသော သက်သာငွေများကို တာဝန်ရှိသူအနေဖြင့် ခေါင်းခံရှာဖွေနေရသည် ဖြစ်ရာ ကျွန်တော်က နှုတ်ဆော့ပြီး...

'အဲဒီဆင်ကို ပိအောင်ဖမ်းမယ်၊ မိလို့ကတော့ ဝန်ထမ်းသက်သာအတွက် သစ်ဆွဲခိုင်းမယ်၊ ရှင်လောင်းလှည့် အစားလိုက်မယ်၊ အပြင်(၈)ပေအကောင်ဆိုတော့ ခိုင်းကောင်းတဲ့အရွယ်ပဲ၊ အကွက်တော့ တွေ့နေပြီ' ဟူ၍ တောရောက်တောင်ရောက်

ပြောလိုက်ပါသည်။ ထိုအချိန်က ကျွန်တော်သည် တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဥတေနဆင်နတ်တို့လည်းကောင်း သတိမရမိပါ။ အသင်းအသင်းများနှင့် အရှိန်ရပြီး ပြောရာကို ဇွတ်ပြောလာခဲ့ပါသည်။

တောဆင်ရိုင်းရှိသည့်ရွာသို့ ရောက်သောအခါ ရွာသားများက ရွာပြင်ထဲ စပါးခင်းသို့ ခေါ်သွားပြီး ယိုင်လဲသော စပါးပင်များကိုပြကာ...

'မနေက ဒီစပါးခင်းထဲ စားသွားတယ်' ဟု ပြောပါသည်။ စပါးခင်းထဲ လျှောက်ကြည့်သောအခါ မစိုမခြောက် မြေပေါ်တွင် လင်ပန်းအလတ်စာ အရွယ်ခန့်ရှိသော ဆင်ခြေရာတို့များကိုကြည့်ကာ ကျွန်တော် ထိတ်ထိတ်သွားပါသည်။

ပို၍ ထိတ်လန့်မိသည်မှာ စပါးခင်းနှင့် မဝေးလှသော နေရာတွင် တောတန်း(၁)ခုတွေ့ရာ ကျွန်တော် စဉ်းစမ်းမိသည်မှာ တောတန်းထဲက ဆင်ရိုးသည် ကျွန်တော်တို့လူအုပ်ကို ခေါ်သွားပြီး ပြေးလာ ရန်ပြုပါက လေးကွင်းပြင်ထဲတွင် အကာအကွယ်မရှိ ပြေး၍လည်း လွတ်မည် မဟုတ်သဖြင့် ဒုက္ခရောက်ရန် ရှိသည်ဟု တွေးမိမှုလရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်သော ဆင်ရန်ကို စွန့်လွှတ်ပြီး ရွာသို့ ပြန်လာသည်။

ရွာရှိအိမ်များသည် အတန်ငယ်မြင့်သော တောင်ကုန်းပေါ်တွင် တည်ဆောက်ရာ ကျွန်တော်တို့လူစု အိမ်များအောက်ဘက်အရောက်တွင် ရွာတောင်ကုန်းပေါ်မှ ကျွန်တော်တို့ကောင်သည် လူများများကို မြင်၍ (သို့မဟုတ်) အခြားအကြောင်းပြောလာမသိပါ။ တောင်ကုန်းပေါ်

www.burmeseclassic.com



အနာမူတ်ကာ ပြေးဆင်းလာပြီး ကျွန်တော်တို့လူစုကို ချီဖြင့် ပြေးခတ် သဖြင့် ဝါလာသူများသည် ကစဉ် တလျား ဦးတည်ရာ ပြေးကြပါသည်။

ကျွန်တော်၊ လဝကမူးနှင့် ရဲတပ် ကြပ်ကြီးတို့သည် တိုင်ပင်ထားခြင်း ချိတ် အနီးရှိ ခပ်ကျဲကျဲ ပေါက်နေ သော ဝါးရုံအတွင်းသို့ ပြေးဝင်ကြပါ သည်။

ကျွဲမကြီးသည် အခြားလူများ ထွက် ပြေးသောကြောင့် မမြင်ရတော့သဖြင့် မြင်နေရသည့် ဝါးချုံအတွင်းမှ ကျွန်တော်တို့(၃)ဦးကို သူ့ချီကားကား ကြီးဖြင့် သိမ်းကျုံးခတ်နေရာ ဝါးပင် များ ကာကွယ်ထားသောကြောင့် ထွက် မထိပါ။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်၏ ကြောက်စိတ်သည် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်နေပါသည်။ နောက်မှ သတိရ၍ စောင်းကုန်းလွယ်ပြီး ဝါးရုံထဲသို့ ရောက် နေသော အနီးရှိ ရဲတပ်ကြပ်ကြီး မား...

'ဆရာကြီး၊ သေနတ်မောင်းတင်ထား' လူ ကို ခတ်ပိတော့ပယ်ဆိုရင် ပစ်သားပစ်လိုက် ကြတော့'

ဟု အော်ပြောလိုက်ပါသည်။

ကျွဲမကြီးမှာလည်း တရှူးရှူးနှင့်နှင့် အခွံကို သိမ်းကြိုးဆတ်နေရာ အိမ်များ ဆီသို့ ရောက်သွားသူများ၏ ပြောကြား ချက်အရ ကျွဲပိုင်ရှင် ရွာသားကြီးသည် ထုတ်(၁)ချောင်း ကိုင်ဆောင်ပြီး အပြေးဆင်းလာကာ သူ့ကျွဲမကို အဝေးဆီသို့ မောင်းသွားမှ ကျွန်တော်၊ လဝကမူးနှင့် ရဲတပ်ကြပ်ကြီးတို့ ဝါးချုံ ထဲမှထွက်ကာ တောင်ကုန်းပေါ်ရှိ နေအိမ်များဆီသို့ ခပ်သွက်သွက် ပြေးတက်သွားပါသည်။

ကျွဲပိုင်ရှင် ရွာသားကြီး ပြောသွား

သော စကားမှာ...

'ဒီကျွဲမ တစ်ပါးမှ လူမဆတ်ပေဘူး ဒီနေ့ကျ မှ ဘာစိတ်ရိုင်း ထင်နေသလဲ ယိုဘူး' ဟု ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်က ကျွန်တော် မရိပ်မိသေးပါ။

ထိုရွာတွင် နေ့လယ်စာစားပြီး ကြိုကုန်းရွာအနီးရှိ သိမ်ကုန်းရွာသို့ လယ်ကွင်းပြင်ကို ဖြတ်လျှောက်ပြီး လမ်းလျှောက်သွားပါသည်။ တစ်ရွာ နှင့်တစ်ရွာ မဝေးလှပါ။ သိမ်ကုန်းရွာ ဝင်ခါနီးတွင် စပါးရိတ်ပြီးဖြစ်သည့် ရိုးပြတ်စ(၁)ခုသည် ကျွန်တော်ခြေမ ထိပ်ကို ထိုးမိပါသည်။

လယ်ကွင်းထဲတွင် သွားနေကျဖြစ် သော ကျွန်တော့်အတွက် ရိုးပြတ်ထိုး ခြင်း၊ ရခြင်းသည် အကြိမ်ကြိမ် ဖြစ် ပူးသဖြင့် အသေးအဖွယ်။ အနည်းငယ် မှပင် စိုးရိမ်စိတ် မရှိခဲ့ပါ။

သို့ရာတွင် မထင်မှတ်ဘဲ ရွာတွင်း တည်းခိုသည့်အိမ် အရောက်တွင် ရိုးပြတ်ထိုးထားသော နေရာမှ ထွက် လာသော သွေးများသည် အနာနှင့် မလိုက်အောင်ပင် များပြားရာ ထိတ် လန့်မိပါသည်။

တည်းခိုသည့် အိမ်ပိုင်ရှင်က ကုတ္တီရွက်များခူးပြီး သန့်စင်အောင် ဆေး၍ ထောင်းထုကာ ပတ်တီးစည်း ပေးပါသည်။ အနာမှထွက်သော သွေး များသည် များလွန်းသဖြင့် ရဲရဲပင် မကြည့်ရဲတော့ပါ။

ထိုအချိန်မှစပြီး ကျွန်တော်၏စိတ် များသည် ထုံထိုင်းရိဝေလာပြီး အိမ် ပြန်လိုသော စိတ်သာ ဖြစ်နေသော

ကြောင့် ရွာတွင် မည်သည့်လုပ်ငန်းမျှ မလုပ်တော့ဘဲ စက်လှေရှိရာ ကြိုကုန်း ရွာသို့ ပြန်လာရာ ခြေထောက်မှ ဒဏ်ရာသည် အနာနှင့် မလိုက်အောင် နာလွန်းလှပါသည်။

ကြိုကုန်းရွာမှ စက်လှေ(၂)စီးဖြင့် ဝဲကြီးဆည် ဆည်မြောင်းရိပ်သာသို့ ပြန်လာရာ ဝဲကြီးဆည်သည် ပဲခူးရိုးမ ကို တမံပိတ်၍ တည်ထားခြင်းဖြစ်၍ ရေအောက်၌ ရိုးမတောင် သစ်ပင်ကြီး များ မြှုပ်လျက်ရှိပါသည်။

ခရီးတစ်ဝက်လောက် အရောက် နေလည်း စောင်းလာချိန်တွင် ကျွန်တော်စီးလာသော စက်လှေ၏ ပန်ကာမှ "ဒုန်း" ဟူသော အသံကြား ကာ စက်လှေမှာ ယိမ်းထိုးပြီး စက်ရပ် သွားပါသည်။

စက်လှေသမားက ပန်ကာကို လေထဲသို့ ထောင်ကြည့်ရာ ပန်ကာ ဒလက် (၃)ခုအနက် (၁)ခုမှာ ကျိုးနေ သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ လှေသမား က...

'ရေအောက်က သစ်ပင်ကိုဖြင့် တိုက်တာ ကိစ္စပုဂ္ဂိုလ်။ ကျန်တဲ့ ၂ခုနဲ့ မောင်းလိုရ တယ်'

ဟု ပြောပြီး စက်လှေကို နှိုးပြီး ဆက်မောင်းလာခဲ့ပါသည်။

ညနေစောင်း ကျနေတွင် ကုန်းထိပ် ပေါ်ရှိ ဆည်မြောင်းရိပ်သာကို အဝေး ကလှမ်းမြင်နေချိန်တွင် နောက်(၁) ကြိမ် "ဒုန်း" ဟူသောအသံ ကြား သဖြင့် စက်လှေသမားက "တိုက်ပြန် ပြီ" ဆိုပြီး ပန်ကာကို ထောင်ကြည့်ရာ

မျက်စိကလေးက ရုပ်တု

နေ့စဉ် (နဂါး)



သူရိယနေဝန်းကြီးသည် အနောက်
ဂေါယာကျွန်းသို့ ဝင်လုစပြုလျက်ရှိ
သည်။ အိပ်တန်းတက် ကျေးငှက်
သာရကာတို့မှာ သံချိုသံညင် တေးသီ
သံတို့ဖြင့် အိပ်တန်းသို့ ပျံသန်းကြလေ
ပြီ။ မကြာမီ မှောင်ရီသန်းလာတော့
မည်။

လေတစ်ချက်အဝှေ့မှာ စေတီတော်
က ဆည်းလည်းခတ်သံများက မဗွ
တေး တစ်ပိုင်းတစ်စကို ဖော်ကျူးနေ
သလိုဖြစ်သည်။

၂၃၆ နက္ခတ္တရောင်မြင်စုံမဂ္ဂဇင်း

ကာလသားခေါင်း ကိုကြီးစောခေါ်
စောကျော်မင်း ဦးဆောင်၍ ရွာဦး
ပရိဝုဏ်စေတီတော်အတွင်း၌ မြက်
ပေါက်နေကြသော လူငယ်တစ်စုမှာ
သီချင်းသံအေးအေးဖြင့် အလုပ်သိမ်းဖို့
ပင် မွဲနေကြ၏။

ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ညနေ ဘုရား
ဝတ်တက် ကြေးစည်သံကြားမှ အသံ
ဝင်လာသည်။ စောစောက ကိုကြီးစော
၏ စိတ်အစဉ်သည် ချစ်ရသူ မထား
နွယ်ဆီ ရောက်နေသည်။

သည်နှစ်သကြန်၌ မထားနွယ်
လာမည်ဟု သူ့မောင် စောထွန်း
ပြောပြ၍ သိရသည်။ မထားနွယ်
ထွက်သွားခဲ့သည်မှာ သည်နှစ်နှစ်
သုံးနှစ်တင်းတင်းပြည့်ခဲ့လေပြီ။

မထားနွယ်တစ်ယောက် မြို့
မသွားမီ ညနေစောင်းအချိန်
သည်လွမ်းစေတီထံပါး၌ ဘုရား
ရောက်လာပြီး စောကျော်မင်း
စကားတွေ ပြောဖြစ်ကြလေသည်။
'စောကျော်မင်း ယုန်ဖြူ ဝိပဿနာ
ပယ် နှင်နဲ့လဲ ဝိပဿနာ အိမ်

ထိုကဲ့သို့ အခြေအနေကလဲ ရှိသေးတယ်
မဟုတ်လား'

မထားနွယ် စကားဆုံးတော့
စောကျော်မင်းသည် သက်ပြင်းကို
အကြိမ်ကြိမ်ချနေရုံက လွဲပြီး ဘာမှ
မပြောနိုင်ခဲ့ချေ။

သူ့ဘဝအခြေအနေကို သူ့အသိဆုံး
ဖြစ်သည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကပင် သူ
တစ်ပါးတို့ထံ၌ နေ့စားအလုပ်ဖြင့်
ရှင်သန်နေရသည်မို့ မထားနွယ်၏ ဘဝ
ကူညီဖြေရှင်းနိုင်ဖို့ မတတ်သာခဲ့။
မထားနွယ် မြို့သွားမည့်ကိစ္စမှာ တခြား
မဟုတ်။

မထားနွယ် အမေ မဆုံးမိက ဆေး
ကုသစရိတ်များကို အတိုးဖြင့် ချေးခဲ့ရ
၏။ ထိုအကြွေးကို ပြန်ဆပ်ချင်ပါသော်
လည်း သူ့မောင် စောသာဦး၏ လုပ်ခ
က စားဖို့ပင် ရသည်။

ထို့ကြောင့် မထားနွယ်တစ်ယောက်
ကြိတ်ရမရသည့်အဆုံး မြို့၌ အိမ်ဖော်
လုပ်ရန် ရွာမှ ပွဲစားတစ်ဦးနှင့် ဆက်စပ်
မိသွားလေသည်။ ထိုကိစ္စကို ချစ်သူ
စောကျော်မင်းအား ပြောပြသော်လည်း
သူမတို့ ဘဝကဲ့သို့ နေ့လုပ်နေ့စားတွေ
မို့ သူမအဖြစ်ကို မကူညီနိုင်ခဲ့ပေ။

နောက်ဆုံးမှာတော့ မျက်စိကို ဇွတ်
အတင်းမိုတ်ပြီး မြို့သို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့
သည်။ သည်နှစ်တော့ အကြွေးတွေ
ထည်း ကျေပြီမို့ ရွာကို ရွာကို အပြီး
ပြန်လာတော့မည်။

စောကျော်မင်းမှာလည်း အလုပ်
ကြီးစားလုပ်ပြီး ငွေလည်း အတော်
စုထားမိပြီ။ အမေဖြစ်သူကိုလည်း
ဆြောထားပြီးဖြစ်၍ သည်ဝါမဆိုမိ
မင်္ဂလာဆောင်ကြဖို့ စိစဉ်ထားပြီးဖြစ်
သည်။

နှစ်ကိုယ်တူ နီးကြမည့်အရေးကို
အဖွားပြီး အပျော်လွန်ကာ အလုပ်သိမ်းဖို့



မေ့လျော့နေခြင်းဖြစ်သည်။

'ကဲ...ငါ့ညီတို့ ဒီနေ့တော့ ဒီလောက်
နဲ့ပဲ သိမ်းလိုက်ကြဖို့၊ နောက်နေ့မှာပဲ
အပြီး လက်စသတ်ကြတာပေါ့'

စောကျော်မင်း၏ စကားဆုံးတော့
အားလုံး လုပ်လက်စအလုပ်များကို
ရပ်နားပြီး ပေါက်ပြာ။ ခြင်းတောင်းများ
ကို သိမ်းကြလေသည်။

ထို့နောက် လွမ်းစေတီကို ဦးချပြီး
နောက် အားလုံး အိမ်ပြန်ရန် ပြင်ကြ
လေသည်။ စောကျော်မင်းကတော့
စေတီမှာ ဘုရားမီး ပူဖော်ရင်း ကျန်ရစ်
ခဲ့သည်။

စေတီတော်ကို မီးပူဖော်ပြီးနောက်
စောကျော်မင်းတစ်ယောက် ဘုရားဝင်း
ထဲရှိ သူနှင့် မထားနွယ် နှစ်ဦးထိုင်လေ့ရှိ
သည့် ခရေပင်ကြီးအောက်၌ ထိုင်ရင်း
လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော မြက်ရှင်း
ခားဦးချွန်ကို ဘာရယ်မဟုတ် မြေကြီး
ထဲ ထိုးစိုက်လိုက်၏။

"ဒုတ်" ဟူသော အသံနှင့်အတူ
မာကျောသော အထိအတွေ့က
စောကျော်မင်း၏ စိတ်ကို စူးစမ်း
လေ့လာချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။
ထို့ကြောင့် ထိုနေရာကို တူးဆွကြည့်
မိလေသည်။ ထွက်ပေါ်လာသော အရာ
ဝတ္ထုမှာ အလုံပိတ်ထားသော မြေအိုး
ငယ်လေးတစ်လုံးပင် ဖြစ်သည်။
မြေအိုးလေးမှာ စဉ့်အိုးလေးဖြစ်ပြီး

လက်ရာ သေသပ်လှပသည်။ ထိုစဉ့်
အိုးလေးကို သေချာကြည့်ပြီးမှ ထိပ်
အဝကို ဓားနှောင့်ဖြင့် ဆတ်လိုက်ရာ
ထိပ်အုပ်ကလေးပွင့်သွား၏။

သိလိုစောဖြင့် အိုးလေးကို မှောက်ချ
ကြည့်လိုက်သောအခါ အိုးထဲမှ အရုပ်
လေးတစ်ရုပ် ထွက်ကျလာသည်။

"ဟိုကဲ ဘာအနုပီလိမ့်"

ဟု အာမေဩတ်သံနှင့်အတူ
စောကျော်မင်းတစ်ယောက် အရုပ်
ကလေးကို ကောက်ယူကြည့်လိုက်
သည်။

အရွယ်အစားမှာ လက်ညှိုးခန့်ရှိပြီး
အနီရောင်ဆေးများ ခြယ်မှုန်းထားလေ
သည်။ အရုပ်မှာ ယောက်ျားကြီးပုံ
ပေါက်နေပြီး သက်ရှိ လူသားတစ်ဦး
ကဲ့သို့ ထင်ရလောက်အောင် လက်ရာ
က မြောက်လှသည်။

ထိုအရုပ်ကလေးကို အသေအချာ
ကြည့်ပြီး စောကျော်မင်းက သူ၏
အကိုအိတ်ထဲသို့ ထည့်ပြီး အိမ်သို့
တန်းပြန်လာခဲ့တော့သည်။

* * *

အရုပ်ရပြီး သုံးရက်မြောက်နေ့၌
စောကျော်မင်းသည် မအိပ်ချင်သေး
သဖြင့် အရုပ်ကလေးကို ကြည့်လိုက်မိ
လေသည်။

ထိုအရုပ်ကလေးသည် သူ၏ အိမ်ရာ
ဘေးရှိ စားပွဲခုံထက်၌ ရလာကတည်း
က တင်ထားခဲ့သည်မှာ ယနေ့အထိပင်
ဖြစ်၏။

အရုပ်ကလေးမဖြစ်ဘဲ ရွှေတိုရွှေစ
များ ဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုလျှင် သိပ်ကောင်းမှာ
ပဲဟု စောကျော်မင်း တွေးနေမိသည်။
ဒါမှသာ ချစ်သူကို တင့်တောင့်တင့်တယ်
ထားနိုင်ပေမည်။

ထိုသို့ အတွေးပေါင်းစုံဖြင့် စဉ်းစား
ရင်း စောကျော်မင်းတစ်ယောက် ဘယ်

www.burmeseclassic.com

အချိန် အိပ်ပျော်သွားမှန်းပင် မသိ
တော့။ ရုတ်တရက် တစ်စုံတစ်ဦးက
ပုတ်နှိုးလိုက်သဖြင့် စောကျော်မင်း
အိပ်ရာမှ ကမန်းကတန်း ထထိုင်လိုက်
လေသည်။

လပြည့်ညဉ့် အပြင်ဘက်တွင်
လမင်းကြီးက ထိန်ထိန်သာလျက်ရှိ၏။
လရောင်ကြောင့် သူ၏ အိပ်ရာနံဘေး
တွင် လူတစ်ယောက် ရပ်နေသည်ကို
သိရှိလိုက်ရ၏။

သေချာကြည့်လိုက်သောအခါ သူ့
အိပ်ရာနံဘေးရှိ အရုပ်ကလေးနှင့်
တထေရာတည်း တူနေ၏။ အကောင်
ကြီးတာနှင့် သေးတာသာ ကွာခြား၏။

ထိုသူက စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောဘဲ
လက်ဟန်ခြေဟန်နှင့် လိုက်ခဲ့ရန် ခေါ်
လေရာ စောကျော်မင်းမှာ စိတ်ညှိခံ
ထားရသူပမာ စကားမပြောနိုင်ဘဲ ထို
သူနောက်မှ လိုက်ခဲ့လေ၏။

အတန်ငယ် လျှောက်မိသောအခါ
အုတ်တံတိုင်းမြင့်ကြီး ကာရံထားသော
ခြံဝင်းကျယ်တစ်ခု ရှေ့သို့ ရောက်ခဲ့ကြ
သည်။ ကြီးမားခဲ့ထည်သော ခြံဝင်း
တံခါးကြီးမှာ ပွင့်လျက်သား တွေ့လိုက်
ရသဖြင့် စောကျော်မင်း အံ့ဩသွား
သည်။

ထိုခြံကြီးမှာ ဦးရွှေသီး၏ ခြံဖြစ်
သည်။ ရွာတွင် အချမ်းသာဆုံး သူဌေး
ကြီးတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ အိမ်
တံစက်မြိတ်ထဲ ဝင်လိုက်သည်နှင့် အိမ်
တံခါးကြီးမှာ လူမရှိဘဲ သူ့အလိုလို
ပွင့်သွားသည့်အတွက် စောကျော်မင်း
ထပ်မံ၍ အံ့ဩသွားရပြန်သည်။

အိမ်ထဲဝင်ရောက်လာကြပြီး အခန်း
ထဲသို့ထိုသူမှ ဝင်သွားသဖြင့် စောကျော်
မင်းလည်း နောက်မှ လိုက်ဝင်လာ
သည်။

ခုတင်ပေါ်တွင် စင်စင်းကြီး အိပ်မော



ကျနေသော ဦးရွှေသီးတို့ ဇနီးမောင်နှံ
ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ခုတင်ခြေရင်း
တွင်ရှိသော သေတ္တာကြီးကို ဖွင့်၍
အတွင်းမှ ရွှေငွေအချို့အဝက်ကို ယူပြီး
စောကျော်မင်းကို ပေးလေသည်။

ထည့်စရာပါမလာသဖြင့် ပုဆိုးထဲ
ထည့် လွယ်ကာ ယူပြန်လာခဲ့လေ
သည်။ ဦးရွှေသီးတို့အိမ်က ပြန်လာပြီး
အိမ်ရောက်ခါနီးမှ စောကျော်မင်း သတိ
ရမိသည်။ သူဖိနပ် ဦးရွှေသီးတို့ အိမ်ဝ
မှာ ကျန်ခဲ့လေပြီ။

ရတနာထုပ်ကြီးကို ထမ်းပြီး ချစ်ရ
သူနှင့် အတူနေရမည့်အရေး တွေးရင်း
အပျော်လွန်ကာ ဖိနပ်ပင် မေ့ကျန်ခဲ့
လေသည်။

* * *

နံနက်ခင်း နေရောင်ခြည်က ခေါင်း
ရင်း ပြုတင်းပေါက်မှ တစ်ဆင့် မျက်နှာ
ပေါ်သို့ ကျရောက်လာတော့မှ
စောကျော်မင်း အိပ်ရာမှ နိုးလာသည်။

တစ်ဆက်တည်း ညက သူမက်ခဲ့
သော အိမ်မက်ကိုလည်း သတိရလာ
သည်။ သူ့အိပ်ရာဘေးတွင် သူ့လုံချည်
ဖြင့် ထုပ်ထားသော အထုပ်တစ်ထုပ်ကို
တွေ့လိုက်ရတော့မှ ညက ဖြစ်ပျက်ခဲ့
သော အရာအားလုံးကို သတိရသွားမိ
လေသည်။

လုံချည်ကို ကမန်းကတန်း ဖြေ
ကြည့်လိုက်တော့ အထဲတွင် ဆွဲကြိုး။

လက်ကောက်၊ ဘယက်၊ လက်စွပ်
စသည်ဖြင့် ရတနာပစ္စည်းမျိုးစုံကို တွေ့
လိုက်ရသည်။

စာပွဲပေါ်တွင် ရှိနေသော အရုပ်
ကလေးကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ သူ့
ကို ပြုံးပြနေသည်ဟု စိတ်ထဲ ထင်မှတ်
မိလေသည်။

ရတနာပစ္စည်းပုံကြီးကို ကြည့်ရင်း
စောကျော်မင်းတစ်ယောက် အပျော်
ကြီး ပျော်နေမိသည်။ သည်နေ့ မထား
နွယ် ရွာကို ပြန်လာမည့်နေ့လည်း
ဖြစ်သည်။

မနက်ဖြန်ဆိုလျှင် သင်္ကြန်အကြိုနေ့
ပင် ကျရောက်တော့မည်။ သင်္ကြန်တွင်
ပျော်ဖို့အတွက် ပစ္စည်းတစ်ခု ရောင်းချ
လိုက်လျှင်ပင် အားလုံး အဆင်ပြေသွား
စေမည်။

စောကျော်မင်းသည် ရတနာပစ္စည်း
ပုံကို ကြည့်လိုက်၊ အရုပ်ကလေးကို
ကြည့်လိုက်ဖြင့် ဝမ်းသာနေမိသည်။

ထို့နောက် အရုပ်ကလေးကို စေ့စေ့
ကြည့်ပြီး "ခင်ဗျားဟာ ကျွန်တော့်ထာဝ
ရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ကြီးပဲ" ဟု နှုတ်မှ ခပ်
တိုးတိုးလေး ပြောလိုက်သည်။ ရတနာ
ပစ္စည်းထုပ်များကို သေချာသိမ်းဆည်း
ပြီး စောကျော်မင်းတစ်ယောက် အိမ်
ရှေ့သို့ ထွက်လာခဲ့၏။

သင်္ကြန်ရက် နီးလာသည်ဖြစ်၍
အလုပ်က နားထွားသည်။ သည်နေ့
လည်း မထားနွယ်ကို သွားကြိုမည်
မည်။ စောကျော်မင်းတစ်ယောက်
အတွေးများဖြင့် အိမ်ရှေ့ ကြည့်
ထိုင်နေသည်။

ထိုစဉ် အိမ်ရှေ့အိမ်မှ သီတင်း
သယ်လာတတ်သော ဒေါ်မသိန်း
အသံက ကျယ်လောင်ကျယ်လောင်
ဖြင့် ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

'ညက ဦးရွှေသီးအိမ်မှာ သူနီ

www.burmeseclassic.com

ရတယ်တဲ့။ ပစ္စည်းအချို့အတွက် ပါလွှားတယ်
လို့လဲ ကြားရတယ်။ ရဲတွေလဲ သူ့အိမ်မှာ
ရှုပ်နေတာပဲ'

ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရတော့
စောကျော်မင်းရင်ထဲမှာ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်
သွားသည်။ ထို့နောက် ပစ္စည်းထုတ်ကို
နေရာပြောင်းရန် စဉ်းစားပြီး အိမ်ခန်းထဲ
သို့ ဝင်လာခဲ့သည်။

ပစ္စည်းထုတ်ကို နေရာတကျ သိမ်း
ဆည်းပြီး အရုပ်ကလေးကို အင်္ကျီအိတ်
ထဲ ထည့်လိုက်သည်။

'စောကျော်မင်းအိုလား'
အိမ်ရှေ့မှ ခေါ်သံကြားသဖြင့်
ကမန်းကတန်း ထွက်လာခဲ့သည်။ အိမ်
ရှေ့တွင် ရပ်ကွက်လူကြီးများနှင့် ရဲ
အချို့ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ အိမ်ရှေ့
ကပြင်ရောက်သည်နှင့် ရဲအရာရှိတစ်ဦး
က...

'ညီလေး ဒါ ပိုညီရဲ့ ဖိနပ်ကွပ်ပါဟန်နော်'

စောကျော်မင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်မိ
လေသည်။

'ကဲ... ညီလေး စခန်းခဏလိုက်ခဲ့
ပါ'

အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်နှင့်
စောကျော်မင်းအား လက်ထိတ်ခတ်
လိုက်သည်။ ရွာထဲမှ လူများကလည်း
ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။ စောကျော်မင်း
သည် ခေါင်းကို ငိုက်စိုက်ချလျက်
မည်သူ့ကိုမျှ မကြည့်ရဲဘဲ တစ်လှမ်း
ချင်း လျှောက်လာခဲ့သည်။

အမှန်အတိုင်းကို သူပြောလျှင်
လည်း မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ
ယုံကြည်လက်ခံပေးကြမည် မဟုတ်ပါ။
သူလည်း ရှင်းမပြချင်တော့။ သူ့အိတ်
ကပ်ထဲပါလားသော အရုပ်ကလေးကို
ငုံ့ကြည့်၍ စိတ်ထဲမှ...

'ခပ်ဗား တော်တော်ရက်စက်တဲ့သူပဲ'

ဟု ပြောပြီး အရုပ်ကလေးအား

ရဲသားတစ်ဦးကို အိတ်ကပ်ထဲမှ နှိုက်ယူ
စေပြီး အဝေးတစ်နေရာသို့ ပစ်ခိုင်း
လိုက်လေသည်။

မထားနွယ် တစ်ယောက်မှာတော့
ချစ်သူ စောကျော်မင်းတစ်ယောက်
ခုလောက်ဆို သူမအား ရွာအဝင်လမ်း
ထိပ်မှာ အပြုံးတွေ တပွေတပိုက်ဖြင့်
စောင့်မျှော်နေလောက်ပြီဟု တထစ်ချ
ယုံကြည်နေမိမှာ သေချာပါတော့
သည်။

* * *

[စာရေးသူသည် အမှတ်(၄) ဘဝ
သစ်စခန်း၊ တနင်္သာရီ၌ ခေတ္တတာဝန်
ကျခဲ့စဉ်က စာတ်လမ်းများကို ပြော
ပြခဲ့သော အတူနေ တပည့်ကြီး၊ (ရဲ
ဘက်ဝန်ထမ်း)အား ကျေးဇူး အထူး
တင်ရှိပါသည်။]

နေဇော်(နုဂဟ)

စာမျက်နှာ (၂၃၅)မှ အဆက်

နံကာဒလက်မှာ (၁)ခုသာ ကျန်ပါတော့သည်။ စက်လှေ
ဆား ပြောသည်မှာ...

'ကျွန်တော် ဒီဆည်မှာ လိုင်းဆောင်နေတာ ကြာလှပြီ ဒီလိုမျိုး တစ်ခါ
မှ မဖြစ်ဘူး'
ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

စက်လှေ(၂)စီးဖြစ်၍ မောင်းမရ တော့သည့် စက်လှေကို
သူ့နံကာဒလက်ဖြင့် ကြီးဖြင့်တွဲကာ တဖြည်းဖြည်းချင်း မောင်းခဲ့
ခဲ့သည်။

ထိုအခါမှ ကျွန်တော် စဉ်းစားမိသည်မှာ မည်သူ့ကိုမျှ
ဆတ်ဘူးသော ကျွဲမသည် ကျွန်တော်ကိုသာ သဲကြီး မဲကြီး
သူ့ခတ်ခြင်း...

ဖိုးပြတ်ဝတ်ထိုးသည့် အသေးအမွှေ ဒဏ်ရာလေးမှပင်
ဆင်မှတ်လောက်အောင် သွေးများထွက်ခြင်း...

ကျွန်တော် စီးလာသည့် စက်လှေသည် ပန်ကာ(၂)ကြိမ်
ချိတ်ခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်သည်မှာ ကျွန်တော်သည် ပဲခူး ရိုးမ
ဘေးထဲ သွားရာတွင် တောရောက် တောင်ရောက်စကား
အထိန်းအကွပ်မရှိ ပြောမိ၍သာ အန္တရာယ်များ ကျရောက်
သည်ဟု တွေးမိပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စက်လှေပေါ်မှပင် တောစောင့်နတ်၊ တောင်
စောင့်နတ်များ ဆိုင်ရာပိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များကို နှုတ်အားဖြင့်
တောင်းပန်ပြီး ရှေ့ဆက်မည့်ခရီးတွင် အန္တရာယ်ကင်းရှင်း
စွာဖြင့် ရောက်ရှိစေရန် တောင်းပန်ခဲ့ပါသည်။

စက်လှေ(၂)စီးတွဲဖြင့် မောင်းလာရာ မောင်းရီပျိုးချိန်တွင်
ဆည်မြောင်းရိပ်သာသို့ ရောက်ရှိပြီး မော်တော်ယာဉ်ဖြင့်
မြို့သို့ပြန်လာရာ နေအိမ်သို့ အန္တရာယ်ကင်းစွာဖြင့် ရောက်
ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်သည် လုပ်ငန်းကိစ္စများဖြင့် ပဲခူးရိုးမပေါ်သို့
အကြိမ်ကြိမ်သွားရောက်ခဲ့ရာ တစ်ကြိမ်မျှ အန္တရာယ် မတွေ့
ခဲ့ပါ။

ယခုအကြိမ်မှသာ မည်သည့်နေရာက မည်သည့်
အကြောင်း မည်သည့်ပုံစံဖြင့် ရောက်လာသည်ကို မသိရ
သော တောဆင်ရိုင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး "တောရောက်
တောင်ရောက်" ပြော ခံသဖြင့် (၃)ကြိမ်တိုင် အန္တရာယ်
တွေ့ခဲ့ရသည်ကို တောတောင်ထဲသွား မည်သူများ ဆင်ခြင်
နိုင်ပါရန် ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မောင်ကဲ(ထံတာရွာ)





သနားစရာ
နဂါးဗလေး

ထွန်းစွန်းဖြိုင်
(ရွှေတောင်)

**သူ့အမည်က နင်းနင်း
အသက်က (၁၈)နှစ်
အသားညိုချောကလေး
ရွှေတောင်မြို့၊**

ကြို့ကုန်းရွာရဲ့ ကွမ်းတောင်
လမ်းကလေးပေါ့။ သူ့ မပါရင် အလှူပွဲ
မပြုနိုင်ဘဲ ညည်းသလိုဘဲ။ သူ့ရဲ့ အလှူဂုဏ်
မာတော်ကြောင့် ရွာခံသားတွေသာမက
အခြားရွာက ကာလသားတွေ သူ့ကို
ကြိုပန်းကြဲ။ သူ့မိဘထံ လာရောက်
ဆည်းရမ်းသူများလဲ မနည်းပါ။
နင်းနင်းကတော့ ဒါတွေကို စိတ်
မဝင်စား။ မိခင်အိုကြီးနဲ့ မောင်တစ်
ယောက်ကို လုပ်ကိုင်ကျွေးနေရတာ
က သူ့ ကျေနပ်နေတယ်။ သူ့အလုပ်
က ညနေဆို ရွာထွက်သီးနှံတွေ
ကောက်သည့်ဈေးနဲ့ လိုက်သိမ်း၊ ကွမ်း
ကတ်ထဲ ပါသလိုပေါ့။

မနက်မိုးလင်း (၅:၀၀)နာရီလောက်
မှာ လိုင်းကားစောင့်စီးပြီး ကြို့ကုန်းရွာ
နဲ့ (၄)မိုင်လောက်ဝေးတဲ့ (၁၄)စစ်တပ်
ဈေးမှာ သူ ဝယ်ထားတဲ့ ကွမ်းရွက်၊
ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေ ကားပေါ် တင်
ပြီး ဈေးထွက်ရောင်းတာ နေ့စဉ် သူ့
အလုပ်ပဲ။
(၁၄)စစ်တပ်ကနေ ဆက်သွားရင်
နောက်ထပ် (၄)မိုင်လောက်မှ ပြည်မြို့
ကို ရောက်ပါတယ်။ (၁၀:၀၀)နာရီ
လောက်ဆိုရင် သူ ရောင်းတဲ့ ပစ္စည်း
တွေကုန်တော့ (၁၀:၃၀)နာရီ မတိုင်ခင်
အိမ်ပြန်ရောက်လေ့ရှိတယ်။

နေသာတဲ့နေ့တစ်နေ့ (၁၁:၀၀)နာရီ
အချိန်လောက်မှာ သူ့အစ်ကို
သန်းထွန်းဆိုသူက ကြို့ကုန်းရွာကနေ
ရွှေတောင် ရုံးဖြတ်လမ်းရှိ မနောမယ်ဒွီ
ဆရာကြီးဦးစိန်လှအိမ်ကို ရောက်လာ
ပါတယ်။ ကြို့ကုန်းရွာနဲ့ ရွှေတောင်မြို့
ဟာ (၁)မိုင်ကျော်ကျော်လောက်
ဝေးပါတယ်။
'ဆရာကြီး ရှိပါသလား'
လို့ လူငယ်တစ်ယောက် အော်ခေါ်
၍ ဝင်လာပါတယ်။ ဆရာကြီးက...
'ရှိပါတယ် မောင်ရင်၊ ဘာများ
ကူညီပေးရမလဲ'

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၄၁

www.burmeseclassic.com

လို့ မေးရာ...

'ဆရာကြီး ကျွန်တော်နာမည် သန်းထွန်း ကြီးကုန်းရွာကလာတာပါ။ ကျွန်တော် ညီမလေးနှင်းနှင်း အိမ်မှာ ပူကပ်ပြီး တွန့်လိပ်ကွေးကောက် လူ့လိုပိုနေတယ် ဘာမှ မပြော၊ မေးလို့လဲပေရ အဲဒါကြောင့် ဆရာကြီးကို လာပင့်ရတာပါ'

လို့ ပြောသဖြင့် ဆရာကြီး ဦးစိန်လှ လိုက်သွားပါတယ်။ ဟိုရောက်တော့ သူတို့အိမ်မှာ လူတွေ အများကြီး ရောက်နေတာ တွေ့ရတယ်။

နှင်းနှင်းတစ်ယောက် ပူးကပ် လူးလို့မို့နေတာကို အထူးအဆန်း သဖွယ် ကြည့်နေကြတယ်။ ဆရာကြီး က ခေါင်းရင်းကနေထိုင်ပြီး...

'ခရောက်နေတာ ဘယ်သူလဲ ဘာလို့ အနှောင့်အယှက် ပေးနေရလဲ' လို့ ခပ်ဆတ်ဆတ် အသံခပ်မာမာနဲ့ မေးလိုက်ရာ ဝင်စီးနေတဲ့ နှင်းနှင်းရဲ့ နှုတ်မှ...

'ဆရာကြီး ကျွန်တော်က နှင်းနှင်းရဲ့ ဘာ ဟောင်းက သူ့အစ်ကိုကြီး နဂါးဥစ္စာစောင့်ပါ။ နောက် အစ်ကိုလတ်တစ်ယောက်လဲ သိုက် နန်းမှာ ရှိပါသေးတယ်။

ကျွန်တော်တို့က ရွှေစက်တော်ဘုရား အောက်စက်တော်ရာ စမ်းချောင်းအောက် သိုက်နန်းကပါ။ အငယ်ဆုံး ညီမလေးကို လူပြည်ဆွေကလွတ်ထားတာပါ။ ညီမလေး သာသနာပြု အလှူပေးရင် ကျွန်တော်တို့လဲ သိုက်နန်းက အပြန်ကွတ်လွတ်မှာ ဖြစ်တဲ့ အတွက် လွတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်' လို့ ပြောပြနေပါတယ်။ ဆရာကြီး

က...

'သင် ခုလို စီးနေမယ်ဆိုရင် သင့် ညီမလေးလဲ အရှက်ရပြီးတော့ ပင်လဲ ပင်ပန်းတယ်။ နောက်ဆို အိပ်မက်ထဲ မှာပဲလာတွေ့ ခုလို ဝင်မစီးနဲ့'

လို့ ဆရာကြီးက ပြောရာ နဂါး

၂၄၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



အစ်ကိုလုပ်သူမှ...

'ဆရာကြီး ကျွန်တော်က ကျွန်တော်ညီမ သိုက်ကလာကြောင်း သိစေချင်တာရယ်၊ အိပ်ထောင်မပြုဖို့ရယ်၊ အိပ်ထောင်ပြုရင် တော့ ကျွန်တော်တို့က မနေဘူး၊ တစ်ခါ တည်း ပြန်ခေါ်မှာဖြစ်ကြောင်းကို သိစေချင် လို့ ခုလိုစီပြောနေတာ ဖြစ်ပါတယ်'

လို့ ဆိုသဖြင့်...

'ကဲ တို့တွေ သိသွားပြီ၊ နောက်လဲ ဝင်မစီးနဲ့၊ ညီမလေးလဲ ပင်ပန်းနေပြီ၊ ခုထွက်တော့'

လို့ ဆရာကြီးက အမိန့်ပေးလိုက်ရာ နှင်းနှင်းလဲ သတိရသွားပြီး လူးလဲထ လာပါတော့တယ်။

အဖေလုပ်သူက ပျာပျာသလဲ...

'သမီး မောသလား'

ဟု စိုးရိမ်စိတ်နဲ့မေးလိုက်ရာ နှင်းနှင်းက...

'မမောကြောင်း၊ သူ့အိပ်ပျော် သွားသလို ဖြစ်ပြီး ဘာမှ မသိ ကြောင်း' ပြောပါတယ်။ လာကြည့်တဲ့ သူတွေလဲ ပြန်ကြပြီ။ ဆရာကြီးလဲ သူ့ကိုစွဲပြီးပြီမို့ ပြန်ကြွလာပါတယ်။

နှင်းနှင်းတစ်ယောက် နဂါးဥစ္စာ စောင့်မလေးဖြစ်ကြောင်း သူတို့ရွာ တစ်ရွာလုံး သိသွားကြပါတယ်။ ဆရာ ကြီး မပြန်ခင်မှာ ဆရာကြီးက...

'နှင်းနှင်းတစ်ယောက် ရေခဲ အိပ်ထောင်ပြုမယ်ဆိုရင် ဝိုက် ကြည့် ဘာမှ မဖြစ်စေဘူး၊ ငါ လုပ်ပေးနိုင် သူ အဲဒါကို မပေးနဲ့ သိပ်အရေးကြီးတယ် လို့ မှာကြားခဲ့ပါတယ်။

တစ်လလောက်အကြာ နှင်းနှင်း တစ်ယောက် ဈေးရောင်းပြီး ပြန်လာ တဲ့ နေ့တစ်နေ့ အချိန်က (၁၀း၃၀) ကြို ကုန်းရွာထိပ်လဲ ရောက်ရော ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ နှင်းနှင်း ကိုထူးတို့က ရွာထိပ်ကနေ နှင်းနှင်း အပြန်စောင့်ပြီး ခပ်တည်တည်နဲ့ ဖြစ်သူ ကိုထူးက...

'နဂါးမလေး၊ ဘယ်က ပြန်လာလဲ၊ ငါတို့ကို "ဥ" လေးတစ်လုံးလေး လက်ဆောင်ပေးပါလား'

လို့ နောက်လိုက်ပါတယ်။ အချိန်မှာ နှင်းနှင်းလဲ အတော်မှာ သွားပြီး မျက်နှာလဲ နီရဲသွားတာ နှင်းနှင်းလဲ အိမ်ပြန်ရောက်၊ နှင်းနှင်းလဲ သူ့အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့ နှင်းနှင်းတစ်ယောက် ပူးကပ်လူး လဲ ဝင်စီးပြီး နှုတ်မှလဲ...

'မကျေနပ်ဘူး ဒီကောင်ကို ငါ လေးလှုပ်ရမှ ကျေနပ်မယ်၊ ဒီကောင်ကို ငါအစွမ်းပြထားပြီ မကယ်ကြနဲ့' လို့ နှုတ်မှ ပြောနေပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကိုထူးတစ်ယောက် လဲ ဘာဖြစ်မှန်းမသိ၊ သတိမရ အော်မရ ခေါ်မရ ဖြစ်နေပါပြီ။ စလုံး ဘာဖြစ်မှန်းမသိကြ ရုံးဖြတ်လမ်းရုံ မနောမယဒို့ဆ ဦးစိန်လှအား လာရောက်ပင့်ကြ ဆရာကြီး ကြို ကုန်းရွာသို့ လိုက် တယ်။

နှင်းနှင်းတို့ အိမ်ရောက် ဆရာကြီးက...

'ဘာဖြစ်တာလဲ ခုလို ဝင်မစီးနဲ့'

www.burmeseclassic.com

ပြောထားရက်နဲ့ ဆရာအမိန့်
ကို မနာခံတဲ့ သဘောလား
လို့ မေးလိုက်ရာ စီးနေ
သော နှင်းနှင်းနှုတ်မှ...

'ဆရာကြီး ကျွန်တော်က
ဘဝဟောင်းက တော်စပ်ခဲ့တဲ့
သူ့ရဲ့ အစ်ကိုလတ် နဂါးဥစ္စာ
စောင့်ပါ။ ကျွန်တော်တို့
ညီမလေးကို အစ်ကိုကြီး

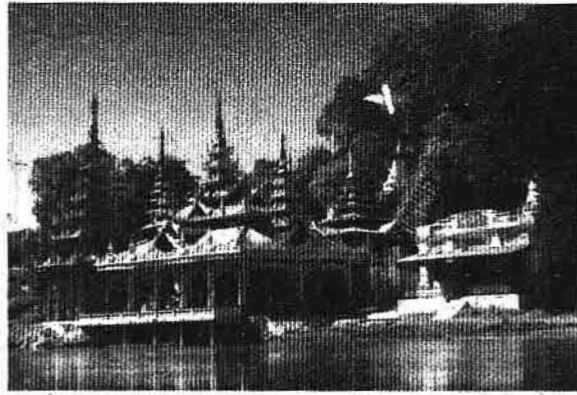
အစ်ကိုကြီး မအားရင်
ကျွန်တော်က တစ်လှည့် အလှည့်ကျ
နောက်ကနေပြီး စောင့်ရှောက်နေကြ
မိတယ်။

ဒီနေ့ ကျွန်တော့်အလှည့် နောက်က
နေပြီး ဓားမိုးစောင့်ရှောက်နေတာ
ညီမလေး ဈေးရောင်းပြီး အိမ်အပြန်
ပြန်ကုန်းရွာထိပ်လဲ ရောက်ရော ဟို
အငယ်ကောင်က ကျွန်တော့်ညီမလေး
ကို "ဟေ့ နဂါးမလေး နင်ဘယ်က
ပြန်လာတာလဲ။ "ဥ"လေးတစ်လုံး
အထက်ထဲထဲ လက်ဆောင်ပေးပါ
အေး"လို့ ကျွန်တော့်ညီမလေးကို
အဆိုက်တယ်လေ။

ကျွန်တော်က ညီမလေးနောက်
ကနေပြီး လိုက်လာတာ ဒီကောင်
ညီမလေးက ဆရာကြီး စဉ်းစားကြည့်
ကျွန်တော့်ညီမလေးက အပျိုဗျူ နဂါးမ
လေးလဲ ခေါ်လိုက်သေးတယ်။

ပြောတာ "ဥ"လေးတစ်လုံးလောက်
လက်ဆောင်ပေးပါဦးဆိုတာ ကျွန်တော်
အောက်က စိတ်မဆိုးသင့်ဘူးလား။
အကြောင့် ဒီကောင်ကို ကျွန်တော်
အထောက်အထားတယ်။ ဆရာကြီး မကယ်နဲ့
အောင် သေမှာပဲ'
ပြောပါတယ်။

အဆိုနဲ့မှာ ကိုထူးမိဘာများလဲ
အောင်လာပါပြီ။
ဆရာကြီးရယ် ကျွန်တော့်သား



လေးကို ကယ်ပါဦး။ သူ့အစ်ကို ကိုဦး
ပြောပြလို့ ကျွန်တော်တို့လဲ သိပြီးပါပြီ။
သားလေးကိုယ်စား တောင်းပန်ပါ
တယ်။ မှားတာရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါ'

လို့ တောင်းပန်ရှာပါတယ်။ ဆရာ
ကြီးက...

'ငါကတော့ ကယ်မှာပဲ။ ငါ့ကိုလဲ
အပ်ထားပြီးပြီ။ သင်ပြန်ထုတ်ပေး။ ဒါ
အမိန့်'

လို့ ပြောလိုက်ရာ စီးနေသူ အစ်ကို
လတ်က...

'ဒီကောင် ကျွန်တော် ထုတ်ပေးရင်
ကောင်းသွားမှာ။ နောင် ကျွန်တော့်
ညီမလေးကို ဒီလိုပဲ နှောင့်ယှက်နေရင်
ဘယ်လိုလုပ်မလဲ'

လို့ ပြောရာ ဆရာကြီးက...

'နောက်ဆို သင့်သဘောပဲ။ ဒီ
သူငယ် အသက်ကိုတော့ ငါ့ကို ပြန်
ပေး'

လို့ အမိန့်ပေးလိုက်ရာ စီးနေသူ
အစ်ကိုလတ် လုပ်သူက လာကြည့်နေ
သူများဘက်ကိုလှည့်ပြီး လက်ညှိုးထိုး
၍...

'ဟေ့ အကောင်တွေ ကောင်းတွေ
ငါ့ညီမလေးကို နဂါးမလေးလို့ ခေါ်ရင်
ခေါ်ကြည့်။ "ဥ"လေးတစ်လုံးလောက်
လက်ဆောင်ပေးပါဦးလို့ ပြောလိုက်တာ
သေပြီသာမှန်း။ မယုံရင် မကြောက်ရင်
စမ်းကြည့်ပါ။ ဆရာကြီး ဒီကိစ္စ ဖြစ်လာရင်

ဆရာကြီးလဲ မကယ်နဲ့'
လို့ ပြောပြီး ထုတ်ပေး
လိုက်ရာကိုထူးတစ်ယောက်
ကောင်းသွားပါပြီ။

'အဲဒီကောင် ကောင်း
သွားပြီ။ ကျွန်တော့်ဆီ
ခေါ်လာခဲ့'

လို့သူ့အဖေနေ့ အမေကို
ပြောလိုက်ပါတယ်။ ခဏ

အကြာ ကိုထူးတစ်ယောက် ရောက်
လာပါပြီ။ စီးနေသူ အစ်ကိုလတ်က...

'မင်း ငါ့ညီမလေးကို ဘယ်လိုပြော
လိုက်သလဲ။ အမှန်အတိုင်း ပြန်ပြော'
လို့ ပြောရာ ကိုထူးက ကျွန်တော်
က...

'ဟေ့... နဂါးမလေး။ ဘယ်ကပြန်
လာသလဲ။ "ဥ"လေးတစ်လုံးတို့ကို
လက်ဆောင်ပေးပါလားလို့ ပြောမိပါ
တယ်'

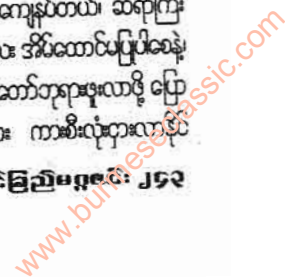
လို့ ပြောရာ...

'ဟေ့ကောင် ငါ့ညီမလေးက အပျို
ကွ။ "ဥ"လေးတစ်လုံးလောက်
လက်ဆောင်ပေးပါလားဆိုတာ သိပ်
ကို ငိုက်ရိုင်းလွန်းတယ်။ ငါ့ညီမလေး
ဘယ်လောက်ရှက်သွားလဲ။ မင်း နှမ
ချင်း ကိုယ်ချင်းစာကြည့်ပါ။ ငါက ငါ့
ညီမလေးနောက်က ပါလာတာ မင်းမှ
မသိတာဘဲ။ ဆရာကြီးကြောင့်
မင်းအသက်ကို ပြန်ပေးထားတယ်။
နောက် ငါ့ညီမလေးကို မင်း ဒီလို
ပြောဦးမလား'

ဆိုသဖြင့် ကိုထူးလဲ...

'နောက် မပြောတော့ပါဘူး
တောင်းပန်ပါတယ်'

'ဒီလိုဆိုရင် ငါ ကျွန်ုပ်တယ်။ ဆရာကြီး
ကျွန်တော့်ညီမလေး အိမ်ထောင်ပြုပါစေနဲ့
ပြောတော့ ရွှေစက်ဆော်ဘုရားလေး ပြော
ပေးပါ။ ညီမလေး ကာစီးလုံးကားလေးနဲ့



အောင် ကျွန်တော်တို့ ကူညီပေးမယ်။
ရွာနဲ့နယ်ပိုင်ပိုင်က ဘုရားဆွမ်းတော်ကပ်
ဖို့ ယူလာပါ။ ကားထွက်မယ့်နေ့ ညီအစ်ကို
နှစ်ယောက်စလုံး လာကြပါမယ်။ ကျွန်တော်
က နှင်းဆီနဲ့ အစ်ကိုက စံပယ်နဲ့ ပေးမယ်။
လာဖြစ်အောင်သာလာခဲ့။ ကားမထွက်ရင်
ထား ကျွန်တော်တို့ ပြန်ပြီး ဟိုကနေ
ဆောင်ကြနေမယ်'

ဆိုပြီး ထွက်သွားပါတော့တယ်။
အဲဒီနေ့ နောက်တစ်ရက်ကစပြီး
နှင်းနှင်းတစ်ယောက် ဈေးရောင်းတာ
ခါတိုင်းရက်များနဲ့ပတူ ရောက်ရောက်
ချင်း ယူလာသမျှ ကုန်စိမ်းပစ္စည်း
ချက်ချင်းကုန်တော့တာပဲ။ အထူးခြား
ဆုံးက သူ့ကွမ်းရွက်စိမ်း(၅)ပိဿာ
ဖောက်သည် ယူလာရင် ပြန်ရောင်းတဲ့
အခါ ကွမ်းရွက်အချိန်(၇)ပိဿာ
လောက်ရှိလို့ (၂)ပိဿာလောက်
တိုးပွားလာတာ တွေ့ရတယ်။

နှင်းနှင်းလဲ ရသမျှ အမြတ်တွေစု
လိုစု၊ အိမ်လဲပေးပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ ရွှေစက်
တော်ဘုရားပွဲတော်ချိန် တပေါင်းလထဲ
ရောက်လာပြီပေါ့။ နှင်းနှင်း လက်ထဲ
မှာလဲ ငွေ(၂)သိန်းလောက် စုမိနေပြီ။
နှင်းနှင်းက ကြိုကုန်းရွာသူ ရွာသား
များကို...

'ရွှေစက်တော်ဘုရားဖူးသူ ကားမ
လမ်းစရိတ်ခံမယ်။ လိုက်လိုသူတွေ
စာရင်းပေးကြ၊ လူ(၃၀)လောက်ဆုံ
မယ့် ကားငှားပြီး ပို့ပေးမယ်။ ထမင်း
စရိတ်နဲ့ လှူတဲ့စရိတ် ကိုယ့်ဘာသာ
ကိုယ်ခံ'

လို့ ကြေညာပြီး စာရင်းယူထားပါ
တယ်။ ဆရာဦးစိန်လှကိုလဲ...

'သွားမယ့်နေ့ လိုက်ပါရန်'
လာပြောပါတယ်။ ဆရာကြီးက...

'မအားကြောင်း မလိုက်တော့ပါ
ဘူး။ သွားမှာသာသွား။ ဘာအန္တရာယ်မှ

မရှိပါဘူး'
လို့ ပြောပြီး ဆရာကြီး မလိုက်ဖြစ်
ခဲ့ပါ။

ရွှေစက်တော်ဘုရားဖူး လိုက်မယ့်
သူ (၃၀)ယောက်လဲ စုမိပါပြီ။ သွားမယ့်
ရက် လူစုပြီး (၅:၀၀)နာရီ ကားစထွက်
တဲ့အခါ ကားပေါ်မှာ လိုက်ပါသမျှ
လူတွေအားလုံး စံပယ်ပန်းအနံ့နဲ့
နှင်းဆီပန်းအနံ့တွေ ကားတစ်ကားလုံး
မွှေးကြိုင်နေတာ လူတိုင်း အံ့အားသင့်
ကြတယ်။

သူတို့ကားပေါ်မှာလဲ ဘာစံပယ်
ပန်း၊ ဘာနှင်းဆီပန်းဆို မူးလို့တောင်
ရှုစရာမရှိ။ ဩော်...ညီအစ်ကိုနှစ်
ယောက်စလုံး တကယ် လာကြိုကြပါ
လားဟူ၍ အများက လက်ခံကြတဲ့
ထူးခြားတဲ့ အဖြစ်အပျက်ကလေး
တစ်ခုပါ။

ရွှေစက်တော်ဘုရားကို ရောက်ပါ
ပြီ။ အဲဒီမှာ တစ်ခါဖူးမှ မရောက်ဘူးတဲ့
နှင်းနှင်းက ရှေ့က ဦးဆောင်ပြီး "ဒါက
ဘာ၊ ဒီနေရာကနေ ဆက်သွားရင်
ဘယ်ရောက်တယ်" စသဖြင့် ပြောပြ
ခေါ်သွားရာ ကျန်တဲ့လူများက...

'ဟဲ့...နှင်းနှင်း နင်လဲ တစ်ခါမှ
မရောက်ဘူးဘဲ နင် ရှေ့ကသွားပြီး ဒါ
ဘာနေရာ၊ ဒါက ဘယ်လိုခေါ်တယ်၊
နင် ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ'

လို့ မေးကြရာ နှင်းနှင်းက...

'ကျွန်မ ဘယ်သိပါ့မလဲ၊ ကျွန်မ
အစ်ကိုနှစ်ယောက်က ရှေ့ကကိုယ်ထင်
ပြပြီး ကျွန်မကို ပြောပြလို့ ကျွန်မလဲ
သိပြီး ပြန်ပြောနိုင်တာပေါ့'

လို့ ပြောလိုက်ရာ ဩော်...သူ
အစ်ကိုနှစ်ယောက်ကို သူတစ်ယောက်
တည်း မြင်နေရတာ။ ဒါလဲ မယ့်နိုင်
စရာပဲ။

အထက်စက်တော်ရာ ဘုရားဖူး

အပြီး အောက်စက်တော်ရာ ဘုရား
ဖူးကြပါတယ်။ အဲဒီမှာ နှင်းနှင်း
သူ့မှာ ပါလာတဲ့ ပေါက်ပေါက်တွေ
နွားနို့တွေရယ်ကို ဘုရားမှာ...

'ဘာဟောင်းက တော်စိန်တဲ့ ဘုရား
ရှင်အစ်ကိုနှစ်ယောက်အတွက် သွေး
ကပ်ပေးပါတယ်။ အစ်ကိုနှစ်ယောက်

အမျှ...အမျှ...အမျှ'
လို့ သုံးကြိမ် သုံးခါပေးပြီး
ဝေနေယျသတ္တဝါအားလုံးလဲ နှင်းနှင်း
တစ်ယောက် အမျှ...အမျှ...အမျှ
ပေးဝေနေပါတယ်။

ပြီးတော့ လှူထားတာတွေ စုနဲ့
ဆိုပြီး စမ်းချောင်းဘေးသွားပြီး
လှူပြီးသား ပေါက်ပေါက်တွေ
စမ်းချောင်းထဲ စွန့်လိုက်တယ်။

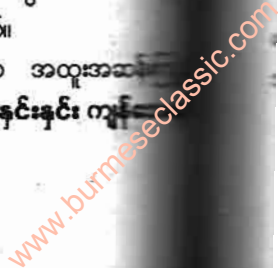
ပေါက်ပေါက်တွေ စမ်းချောင်းထဲ
ထဲ မျောပါသွားတာ တွေ့လိုက်
တယ်။ ဒါပေမယ့် မထင်မတင်
ဝါးတစ်ရိုက် မရောက်ခင် အဲဒီနေ့
လိုက်တဲ့ ပေါက်ပေါက်တွေအား

ပြန်ပြီး ဆန်တက်လာတာကို
လာသူအားလုံး အံ့ဩတကြီး
တွေ့ကြရတယ်။

သူတို့နားလဲ ရောက်ရော
ကြားထဲ ဝင်သွားပြီး ပျောက်
တယ်။ မယ့်နိုင်စရာ တကယ်တမ်း
တဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန်ပါ။

နောက် နှင်းနှင်းလဲ သူ လှူ
နွားနို့တွေကို စမ်းချောင်းထဲ
ရော၊ ပေါက်ပေါက်တွေလိုပဲ
သွားပြီး ဝါးတစ်ရိုက် မရောက်
နွားနို့တွေ ပြန်ဆန်တက်လာပြီး
ရှေ့မှာပဲ ကျောက်တုံးကြားထဲ
ရောက်ပျောက်သွားတာ အားလုံး
မြင်ကြရတယ်။

အားလုံးက အထူးအဆန်း
ကောင်းလို့ "နှင်းနှင်း ကျွန်မ



စွန့်ပြပါဦး' လို့ စွန့်ခိုင်းရာ နွားနို့ရော
ပေါက်ပေါက်တွေပါ နောက်ထပ်
နှစ်ကြိမ်တိတိ ယထမအတိုင်း အထူး
အဆန်း မြင်ကြရတယ်။ အဲဒီအကြောင်း
ဘုရားဖူးက ပြန်လာကြတော့ တခြား
သူတွေကို တစ်ဆင့်ပြောပြရာ ကြားရ
သူတိုင်း အံ့သြကြရတယ်။

အဲဒီလို ယုံကြည်ရမယ့် ကိစ္စတွေ
ရှိနေတာတောင် နှင်းနှင်းအမေနဲ့ သူ့
အစ်ကိုတို့က သိပ်ပြီး ယုံကြည်ပုံမရ
ဒါကြောင့်ပဲ ဘုရားဖူးပြန်လာပြီး မကြာ
ခင် တစ်နေ့မှာ မအေလုပ်သူက...

'သမီးနှင်းနှင်း အလကားနေ ပူကပ်
မနေနဲ့ နှင့်အစား ငါတို့ ရှက်တယ်'
လို့ ပြောရာ နှင်းနှင်းမှ...

'အမေရယ် သမီးကလဲ ဘယ်ပူး
ချင်ကပ်ချင်ပါမလဲ။ သူ့ဘာသာသူ
ဖြစ်လာတာ သမီးလဲ မတတ်နိုင်ဘူး'

လို့ ပြောနေစဉ် သူတို့ ရေခွေးကြမ်း
ဝိုင်းအပေါ်ကို အဝါတစ်ရစ်၊ အမဲ
တစ်ရစ် လက်ကောက်ဝတ်လောက်ရှိ
တဲ့ မြွေကြီးတစ်ကောင် အပေါ်ကနေ
ရေခွေးဝိုင်းအပေါ် ပြုတ်ကျလာတာ
သူတို့ မိသားစုသုံးယောက်စလုံး မြင်
လိုက်ကြရတယ်။

မြင်မြင်ချင်း အမေလုပ်သူနဲ့ အစ်ကို
လုပ်သူတို့က ထပြီး အိမ်ရှေ့ကို ထွက်
ပြေးကြတယ်။ အပြင်ရောက်တော့
သမီးလုပ်သူ နှင်းနှင်း ပါမလာတာ
တွေ့လိုက်ရတယ်။ နှင်းနှင်းတစ်
ယောက် ရေခွေးဝိုင်းမှာပဲ ဆက်ထိုင်နေ
ပြီး တစ်ယောက်တည်း စကားတွေ
ပြောနေတာ အမေလုပ်သူရော အစ်ကို
လုပ်သူပါ မြင်တွေ့နေရတယ်။

သူတို့လဲ အိမ်ပေါ်ပြန်တက်လာ
တော့ ခုနက မြွေကြီးမရှိတော့ဘူး။
ဒါနဲ့ မအေလုပ်သူက...

'ဟဲ့ နှင်းနှင်း နှင် မြွေကြီးကျလာ



တာ မမြင်ဘူးလား။ ဘာလို့ ဆက်ထိုင်
နေရတာတုံး။ ငါတို့များ ကြောက်လို့
ရင်တွေတောင် တုန်နေတယ်'

လို့ ပြောရာ...

'ဘယ်ကလာ မြွေကြီး ဟုတ်ရမလဲ။
အဲဒါ ကျွန်မနဲ့ ဘဝဟောင်းက တော်
စပ်ခဲ့တဲ့ သိုက်နန်းရှင်အစ်ကိုကြီး
ရောက်လာတာ။ ဒါကြောင့် ကျွန်မနဲ့
အစ်ကိုနဲ့ ထိုင်ပြီး စကားတွေ ပြောနေ
ကြတာပေါ့။ အမေတို့က မြွေကြီးပဲ
မြင်တယ်ဆိုတော့ ကျွန်မလဲ မသိတော့
ဘူး။ အစ်ကိုကြီးက ပြောသွားတယ်။

**“နှင့်အမေနဲ့ နှင့်အစ်ကိုတို့ မယုံကြ
လို့ ယုံကြည်အောင် တမင် ငါ
ဖန်ဆင်းပြီး ပြလိုက်တာပဲ။ ဒါမှ
မယုံရင်လဲ မတတ်နိုင်ဘူး။ ငါပြန်တော့
မယ်”** ဆိုပြီး ပြန်သွားတယ်'

ဒီတော့ မအေလုပ်သူက...

'ငါ့သမီးတော့ ကြာရင် ရူးတော့မှာပဲ
စိတ်ညစ်လိုက်တာ'

လို့ ပြောပြီး ငြိမ်နေပါတော့တယ်။

နောက်(၃)လ အကြာလောက်မှာ
နှင်းနှင်းတစ်ယောက် ကြို့ကုန်းရွာမှ
ရွှေတောင်မြို့ ရုံးဖြတ်လမ်းနေ ဆရာ
ကြီးဦးစိန်လှထံ ညနေ (၄၀၀)နာရီ
လောက် စက်ဘီးစီးပြီး ရောက်လာပါ

တယ်။ ဆရာကြီးက...
'နှင်းနှင်းပါလား ဘာများထူးလို့
ဆရာကြီးဆီ လာတာလဲ'

လို့ ပြောရာ နှင်းနှင်းမှ...

'ဆရာကြီး ကျွန်မ ညက အိမ်ကအထူး
အဆန်းပင်လို့ ဆရာကြီးဆီလာခဲ့တာ။
အိမ်ကထဲမှာ သိုက်နန်းရှင်ကောင်မလေး
တစ်ယောက် နန်းထပ်နန်းစားနဲ့ ကျွန်မကို
လာတွေ့တယ်။ သူက သိုက်နန်းရှင်နားပါမ
လေးဖြစ်ကြောင်း မြစ်ကကျွန်းဘုရား
သိုက်ကနေလာကြောင်း ခု
ရွှေတောင်မြို့ ရွှေပြည်အေး

ဆန်စက်ခြေရင်း မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ်
ရဲခေါင်းရင်း နားရုံဘုရားမှာ သူ ပြောယောင်
ဖန်ဆင်းပြီး ဘုရားဖူးလာနေကြောင်း သူ့ကို
လာတွေ့ဖို့ အိမ်ကထဲ မှာသွားတယ်။
အဲဒါ သွားတွေ့ရမလား။ မတွေ့ဘူးလား
ဆရာကြီးကို လာမေးတာပဲ'
ဆရာကြီးက...

'သွားတွေ့ပေါ့။ ဘာမှ နှင့်ကို
အန္တရာယ်ပေးမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သွား
သာ တွေ့လိုက်ပါ'

လို့ပြောသဖြင့် နှင်းနှင်းလဲ ဆရာ
ကြီးအိမ်မှ သူ့စက်ဘီးကလေး ဆက်စီး
ပြီး နားရုံဘုရားဆီ သွားပါတော့တယ်။

ဟုတ်ပါတယ်။ နားရုံဘုရားမှာ
မြွေကြီးတစ်ကောင် ဘုရားဖူးလာနေ
တာကို အထူးအဆန်းသဖွယ် လာ
ကြည့်သူတွေမနည်းပါ။ မြွေကြီးက
လက်ကောက်ဝတ်လောက်ရှိပြီး စပါး
ကြီးမြွေကြီးပါ။ အပုံလိုက် ခွေးပြီး
ဘုရားရပ်တုရှေ့မှာ ငြိမ်နေပါတယ်။

နှင်းနှင်းလဲ ရောက်သွားပါပြီ။
စက်ဘီးကလေး အသာထောင်ထားပြီး
လူတွေ နောက်ကနေ ခြေဖျားကလေး
ထောက်ပြီး လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ
မြွေကြီးခွေးတော့ကို မြင်လိုက်ရပါပြီ။
မြွေကြီးကလဲ နှင်းနှင်း ရောက်လာတာ

www.burmeseclassic.com

ကို ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲတော့ မသိဘူး။ အပုံလိုက်ကိုဖြေပြီး ခေါင်းလဲဖော်၊ ပါးစပ်ကလဲ လျှာနှစ်ခွထုတ်ပြီး လူတွေဆီကို တရွေ့ရွေ့ လျှောလာနေပါတော့တယ်။

လူအုပ်ကြီးလဲ ကြောက်လို့ နောက်ကို ဆုတ်နေကြတဲ့အချိန်၊ နှင်းနှင်းလဲ ကြောက်စိတ်တွေ ထင်လာပြီး သူ့စက်ဘီးကလေး ကပျာကသီ အတင်းစီးပြီး ကြို့ကုန်းရွာကို တကြိုးတည်း စီးပြေးပါတော့တယ်။

ညရောက်တော့ အိပ်မက်ထဲမှာ နဂါးမလေးက...

'နှင်းနှင်း နှင်းသိပ်ဆိုးတာပဲ။ ငါ့ကို လာတော့တွေ့တယ်။ ငါက နှုတ်ဆက်မလို့ နှင့်ဆီလာရော နှင့်က တစ်ခါတည်း ပြန်ပြေးတာ'

လို့ ပြောရာ နှင်းနှင်းက...

'ငါက ကြောက်တတ်တယ်၊ ငါ့ကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့'

မြဲစိမ်းကျွန်းသိုက်နန်းရှင်က...

'ငါ ဘုရားလာဖူးတာ ကျေနပ်သွားပြီ။ နောက်(၃)ရက်ကြာရင် ပြန်တော့မယ်။ ခု နှင့်ကို တစ်ခါတည်း နှုတ်ဆက်တယ်'

အိပ်မက်လဲ မက်ပြီးလို့ (၃)ရက် အကြာမှာ နဂါးရုံဘုရားမှာ ဘုရားလာဖူးတဲ့ မြွေကြီး တကယ်မရှိတော့ဘူး။

နောက် တစ်နှစ်လောက်အကြာ ရွှေတောင်တစ်မြို့နယ်လုံး တုန်လှုပ်ချောက်ချားစရာ၊ စိတ်မကောင်းစရာ သတင်းဆိုးကြီး ပျံ့နှံ့လာပါတော့တယ်။

အဲဒါ တခြားမဟုတ်ပါ။ နံနက် (၅:၀၀)နာရီအချိန် ကြို့ကုန်းရွာထိပ်ရန်ကုန်-ပြည် မော်တော်ကားလမ်းပေါ်မှာ (၁၄)စစ်တပ်ဈေးကို ကုန်စိမ်းသွားရောင်းမယ့် ကြို့ကုန်းသူ မိန်းကလေး(၃)ယောက် ဆယ်ဘီး



ကားကြီးတက်ကြိတ်လို့ (၃)ဦးစလုံး (၃)လောင်းပြိုင် သေသွားကြပြီဆိုတဲ့ သတင်းဆိုးကြီးကို ကြားရပါတော့တယ်။

ကြားရသူ ရွှေတောင်သူ ရွှေတောင်သားအပေါင်း ရင်ထုမနာ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေလို့ စိတ်မကောင်းခြင်းများစွာ ဖြစ်ကြရပါတယ်။

ဒီကြားထဲ စိတ်မကောင်းခြင်းများစွာ ဖြစ်ရတဲ့သူကတော့ ဆရာကြီး ဦးစိန်လှပါပဲ။ ဘာပြုလို့ဆိုတော့ သူ့ တပည့်မလေး နှင်းနှင်းတစ်ယောက် သေသူ(၃)ယောက်ထဲမှာ ပါသွားပြီဆိုတာ သိလိုက်ရလို့ပါပဲ။ သိသိချင်း ဆရာကြီးဦးစိန်လှ ယူကျုံးမရ ဖြစ်ရပါတယ်။

နှင်းနှင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ တစ်ခုခုတော့ မှားလို့သာ ဖြစ်ရကြောင်း သိလိုက်ပါတယ်။

'သနားလိုက်တာ နဂါးမလေး နှင်းနှင်းရယ် ဖြစ်မှဖြစ်ရလ'

ဟု စိတ်မကောင်းခြင်းများစွာ ဖြစ်နေတဲ့အချိန် အဲဒီသေတဲ့နေ့ နံနက် (၁၀:၀၀)နာရီလောက်မှာ နှင်းနှင်းရဲ့ အမေနဲ့ နှင်းနှင်းရဲ့ အစ်ကိုတို့ ဆရာကြီး ဦးစိန်လှဆီ ရောက်လာကြပြီး ငိုကြီးချက်မနဲ့...

'ဆရာကြီးရယ် ကျွန်ုပ်တို့ ယူကြည် မလေးစားသလို ပြီးတော့ ဆရာကြီး စကားကိုလဲ နားမထောင်သလို ခုတော့ ကျွန်ုပ်တို့ နှင်းနှင်း သေသွားပြီ ဆရာကြီး လို့ အော်ပြီး ငိုပြောပါတော့တယ်။ 'ကျွန်မတို့ ဆရာကြီးကို အသိမပေးဘဲ ကျွန်မသမီး နှင်းနှင်းကို တခြားသူက ကောင်လေးတစ်ယောက်နဲ့ မနေ့က သွားပြီးစေစပ်မိပါတယ်။ နှင်းနှင်းလဲ မသိပါဘူး။

ခုတော့ ကျွန်မအဖိုးမလေး နှင်းနှင်း ကျွန်မတို့ကြောင့် သူ့အစ်ကို နဂါးစောင့်တွေက ပြန်ခေါ်သွားတာ ဖြစ်မှာပါ' လို့ ပြောပြရာ ဆရာကြီးက...

'နှင်တို့ကြောင့် ငါ့တပည့်မလေး နှင်းနှင်း ခုလို ဖြစ်ရတာ။ ငါ့စကားကိုလဲ အလေးမထား။ နားမထောင်၊ နတ်နဲ့ နဂါးမလှည့်စားနဲ့ ဆိုတာတောင် မသိကြဘူးလား'

ဆိုပြီး ကရုဏာဒေါသော ဆူပူကြီး မောင်းမိပါတယ်။

သူတို့လဲ ပြန်သွားကြပါပြီ။ ဆရာကြီး စိတ်ထဲမှာ နောင်တတရား အပြည့်ရပြီး ဆရာကြီးဦးစိန်လှ နှုတ်ပုံ 'နဂါးမလေးနှင်းနှင်းရေ ဆရာကြီး စိတ်မကောင်းခြင်းများစွာနဲ့ အမှု-အမှု...အမှု... သုံးကြိမ် အမှုပေါ်တယ်။ ရောက်ရာအရပ်က သာဓုခေါ်နိုင်ပါစေ' လို့ နှုတ်ကနေ ရေရှည်ရင်း ဆရာကြီးရဲ့ မျက်လုံးအိမ်မှာ မျက်ရည်တွေဝဲ...။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ပါစေ။

ထွန်းအေးကြိုင် (ရွှေတောင်)

မေလ၏ တစ်ခုသော နံနက်ခင်း။
အချိန်ကာလကား (၈)နာရီခန့်။
ကောင်းကင်တစ်ခွင် တစ်ပြင်လုံး
မိုးသားများဖြင့် မည်းမှောင်နေသည်။
ဤမိုးကား သေချာပေါက် ရွာမည့်မိုး။
မည်သည့်အချိန် ရွာမည်သာမသိ။

လောကဝံနှင့် အတိတ်ကံ ဖိစီး၍
ရှိရှိသမျှ ငွေကြေးဥစ္စာနှင့် အိုးအိမ်ပါ
မကျန် ဆုံးရှုံးခဲ့လေပြီ။ အိမ်ငှားဘဝ
နှင့် ဟိုပြောင်းသည်ရွှေ လုပ်ခဲ့ရာမှ
နောက်ဆုံး အိမ်ငှားခ မတတ်နိုင်၍
ဤဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းခွင်တွင်
ရောက်ရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။

အလုပ်သမားများနှင့် အတူ
(၁၃)ပေ x (၁၅)ပေသာ ကျယ်သော
တဲကလေးတွင် ဖြစ်သလို နေထိုင်ခဲ့ရ
ပါသည်။ မိသားစုမှာ (၇)ဦး ရှိသည်မို့
မိမိအတွက် အိပ်စရာနေရာ မရှိ။
ဆောက်လုပ်ဆဲ အဆောက်အအုံပေါ်
တက်၍ ကျောခင်းရသည်သာ။

သားကြီးဖြစ်သူမှာ နန်းတွင်း
ဆောက်လုပ်ရေး အင်ဂျင်နီယာတပ်
တွင် ယာယီစာရေးလေးအဖြစ် ဝင်
ရောက်လုပ်ကိုင်နေသည်မို့ မိသားစု
နေစရာ အခက်အခဲကို စာနာသော
ဗိုလ်ကြီးက တဲလေးထိုးပေး၍ နေထိုင်
ခွင့် ပြုခဲ့ခြင်းပင်။

နေထိုင်ခဲ့သော ကာလမှာ (၆)လ
ခန့်ပင် ရှိချေပြီကော။ ဆောက်လုပ်ခဲ့
သော နှစ်ထပ်လိုင်းခန်းများမှာလည်း
အားလုံးပြီးစီး၍ သက်ဆိုင်ရာတပ်သို့
ပင် လွှဲပြောင်းပေးအပ်ခဲ့ပြီးပြီ။ ယနေ့
ကား ဤတဲလေးမှ ထွက်ခွာပေးရမည့်
နောက်ဆုံးရက်။

ပြောင်းရွှေ့ရမည့် နေရာမှာ သား
လတ်ဖြစ်သူ၏ စုဆောင်းငွေဖြင့် ဝယ်
ယူထားသော ပုသိမ်ကြီးမြို့၊ စည်ပင်
သာယာရပ်ကွက်ရှိ (၃၀)ပေ x (၄၀)ပေ
မြေကွက်။ ပြောင်းရွှေ့ချိန်နီးမှ
တက်သုတ်ရိုက် ဆောက်လုပ်ရသော
ကပ်မိုးထရုံကားအိမ်။



အချို့ရောက်မှန်းသော ကောင်း

ကျွန်တော်

အသားသစ် မတတ်နိုင်၍ အိမ်
ဟောင်းတစ်လုံး ဝယ်ယူပြီး ဖျက်
ဆောက်ခဲ့ရသော အိမ်လေး။ မန္တလေး
နန်းတွင်းနှင့် ပုသိမ်ကြီးမြို့မှာ ဝေးလှ
သည်မဟုတ်။ ငါးမိုင်ခန့်သာရှိသည်။
အိမ်ဆောက်ပစ္စည်းများ သယ်ပို့ဖို့
(၈)နာရီအရောက် ကားမှာထားသော်
လည်း ယခု(၉)နာရီပင်ထိုးပြီ။ ငွေကြေး
ဖြင့် ငှားရမ်းထားသောကား မဟုတ်
သောကြောင့် သည်းခံစောင့်ဆိုင်းရ
မည်သာ။ သို့နှင့် သိပ်မကြာမီ ကား
ရောက်လာလေပြီ။

ကားမှာ ပြင်ပကားမဟုတ်။ အနု
ပညာဦးစီးဌာနတွင် အငယ်တန်း
စာရေးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေ
သူ သမီးကြီး၏ရုံးကို အကူအညီ
တောင်းခံခဲ့ရသော ရုံးကား။ E 2000
အရွယ်မျှပင် မရှိသော တရုတ်နိုင်ငံ

လုပ် လိုက်ထရုံကားလေးမို့ နှစ်ခေါက်
သယ်ရပေမည်။

ပစ္စည်းများ အပြည့်တင်ပြီးသော်
လည်း ကားမှာ မထွက်နိုင်သေး။
မည်သို့မျှ နှိုးမရသော ကားကို ယာဉ်
မောင်းဖြစ်သူက ခွ/ကျောက်လှည့်
မပါ။ ပလာယာ တစ်လက်တည်းဖြင့်
အင်ဂျင်ပိုင်းကို နှိုက်နေသည်။

မိုးကား ရွာချိန်နီးနေပြီ။ မိုးထဲ
လေထဲ ပစ္စည်းများဖြင့် ဒုက္ခများတော့
မည့်ပုံ။

နောက်ဆုံးတွင် ကားစက်နိုးသွား
ပြီ။ အရှေ့ဂိတ်မှထွက်ကာ အရှေ့ဆီ
သို့ ဦးတည်မောင်းနှင်လာခဲ့သည်။
နန်းတော်ရှေ့ နယ်နိမိတ်အလွန်
အောင်ပင်လယ်ကန်ထိပ်အရောက် ပြီး

က အပြီးအတေးကြီးစွာဖြင့် တပေါပေါရွာချပါလေတော့သည်။

ကားလေးမှာ စက်သံ မမှန်သော်လည်း မိုးသည်းသည်းကို အန်တု၍ တရွေ့ရွေ့ ပြေးလွှားနေရာမှ နောက်ဆုံးတွင် အိမ်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ခဲ့ပါလေသည်။

မိုးကား သဲသဲမဲမဲ ရွာနေဆဲ။ ပစ္စည်းများ နောက်တစ်ခေါက်သယ်ရန် ကျန်သေးသည်။ သို့သော် စအထွက်ကလိုပင် ကားမှာ စက်နှိုး၍မရ။

ထုံးစံအတိုင်း ယာဉ်မောင်းက ပလာယာတစ်လက်ဖြင့် နှိုက်ပြန်သည်။ အတော်ကြီးကြာမှ ကားက မနီးချင် နီးချင်ဖွတ်ချက်ဖွတ်ချက်နှင့် တော့သည်။

မိုးလေ သည်းသည်းတွင် အနောက်ဆီသို့ ဦးတည်ပြေးလွှားနေသော ကားလေးမှာ စက်သံကမမှန်။ အင်း... ထိုးရပ်သည်နှင့်စာလျှင် စက်သံမမှန်တာက တော်သေး။

ဤသို့နှင့် မိုင်တိုင်(၃)မိုင်အလွန် "ကန်လယ်" ခေါ် အောင်ပင်လယ်ကန် စပ်အလယ် တစ်နေရာအရောက် ကားက မပြောမဆို ဆောင်ကြီးအောင်ကြီး ထိုးရပ်ပါလေတော့သည်။

ဤနေရာမှာ လူနေအိမ်ခြေမရှိ။ ကားလမ်း တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် လယ်ကွင်းများသာရှိပြီး ပရလောက သားများ ကျက်စားရာ နေရာဟု ပြောကြသည်။ ဪ... မိုးမောင်မောင် ထဲ တကယ့်နေရာရောက်မှ ထိုးရပ်လေခြင်း။

အားထားစရာဆို၍ ပလာယာ တစ်လက်သာရှိသော ယာဉ်မောင်းက အစွမ်းကုန်း ကြိုးစားရှာသော်လည်း ကားကမူ တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်။ မော်တာကသာ ဖျစ်ညှစ်လည်နေရသည်။ မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်သည့်အဆုံး ယာဉ်မောင်းက ညည်းရှာသည်။

အကျိုးအမြတ်တိုင်း ဒီကာက ဒီလိုပဲ

ဒုက္ခဇော' ကျွန်တော် ချက်ချင်းစဉ်းစားမိသည်။ ကားက သက်ခဲ့။ အဖြူရောင်၊ အမည်းရောင် ကြိုက်စရာ၊ မကြိုက်စရာမရှိ။ ကေန္တ အဖြူရောင်မုန်းသည့် အကုသိုလ် အညစ်အထေး အမည်းအညစ် မကောင်းဆိုးဝါး တစ်ဦးဦးက ကားကို ဖို့တွယ်နေတာ ဖြစ်ရမည်။

သို့နှင့် မဆိုင်းမတွပင် "ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ" ဟူ၍ အခေါက်ပေါင်း များစွာ ရွတ်နေမိပါတော့သည်။ ကားကမူ သံတုံ၊ သံခဲ၊ သံပြားသဖွယ်။

ဤသို့ ကြရာမရ ဖြစ်နေရင်းက ဖျတ်ခနဲ အသိတစ်ချက် ဝင်လာသည်။

'ဗုဒ္ဓန်းဒေသနာတော်မြတ်ကြီး၏ တန်ဖိုး ရှိန်တော်သည် အလွန်ပင် ပြင်ဆန်လှသဖြင့် တစ္ဆေ သဲရဲ ဖြတ်၊ ပြိတ္တာမှအစ ဘီလူး သဘက်များပင် ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့် ထွက်ပြေးကြရလေကုန်၏'

ရှက်ဖွယ် ကောင်းသည်ကား ရတနာသုံးပါးကို အလွန်ပင် ကိုင်းရှိုင်းသော မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားလာသူ အသက်(၅၅)နှစ်ရှိသူ ကျွန်တော်သည် ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်မြတ်ကြီး၏ ၂၄ ပစ္စည်းကို အစအဆုံး အလွတ်မရရှိခြင်းပင်။

သို့ပေသည့် ရသမျှသော အဦးအစ ပစ္စည်း(၃)ပါးကိုပင် တိုးတိုးလေးရွတ် လိုက်မိသည်။ "ဟောတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊ အဝိပတိပစ္စယော" ဤသို့ တစ်ခေါက်ရွတ်၍ ဆုံးသည်နှင့် ကားအင်ဂျင် ပေါက်ကွဲသံ တစ်ချက် ပေါ်ထွက်လာသည်။

ဆက်ရွတ်သည်။ ပေါက်ကွဲသံများ စိပ်လာသည်။ ဆက်ရွတ်သည်။ ကားစက် နိုးသွားလေပြီ။ သို့နှင့် ကျွန်တော်လည်း စိတ်အေးသွားပြီး မိုးထဲလေထဲ ဆက်လက် ထွက်ခွာလာကြသည်။

သို့သော် မကြာမီပင် ကားစက်သံ

က ချောင်းဆိုးသကဲ့သို့ တဖွတ်ဖွတ် မြည်ပြီး စက်ရပ်မလို ဖြစ်ပြန်သည်။ ကျွန်တော်လည်း စိတ်အေးသွားသဖြင့် မရွတ်မိသော ပစ္စည်း(၃)ပါးကိုပင် ကောက်ကာငင်ကာ ရွတ်လိုက်မိသည်။

ဤတွင် ကားမှာ စက်သံမှန်သွားပြီး ဆက်လက် ပြေးလွှားနေပါတော့သည်။ ကျွန်တော်မှာ ရွတ်ဆိုခြင်းကို မရပ်နားခဲ့။ တစ်လမ်းလုံး အဆက်မပြတ် ရွတ်လာခဲ့သည်။ ကားမှာလည်း စက်သံမှန်လှသည်။

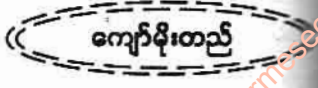
သို့နှင့် တဲလေးညို့ ချောချော မောမော ရောက်ရှိခဲ့ပါလေတော့သည်။ ဒုတိယအခေါက် ပစ္စည်းများ အပြီးသတ် တင်ပြီးသည်နှင့် ကားရှေ့ခန်းတွင် အရင်တက်ထိုင်ပြီး ပစ္စည်း(၃)ပါးကို စတင်ရွတ်တော့သည်။

ယာဉ်မောင်း ကားပေါ်တက်သည်။ စက်နှိုးသည်။ ကားက အသာတကြည်ပင် စက်နှိုးသွားပြီး အိမ်သို့ ဦးတည်ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။

ရွတ်ဆိုခြင်းကိုမူ ခေတ္တခဏမျှပင် မရပ်နားခဲ့။ အဆက်မပြတ်ပင် လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ရွတ်ဆိုလာခဲ့သည်။ ကားကလည်း မှန်လိုက်သည့်စက်သံ ဤသို့ဖြင့် အခက်အခဲမရှိစွာ အိမ်သို့ ဒုတိယအခေါက် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ခဲ့ပါလေတော့သတည်း။

စာရှုသူများအနေနှင့် အနည်းဆုံး ၂၄ ပစ္စည်းကို အလွတ်ကျက်မှတ်ထားပြီး အရေးအကြောင်းရှိက ရွတ်ဆိုပူဇော်ကာကွယ်နိုင်ရန် လွန်ခဲ့သော (၁၅)နှစ်က ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်ကို ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြ၍ ဘေးရန်အန္တရာယ် အပေါင်းကင်းဝေးကြပါစေ။



www.burmeseclassic.com



ဝိပဿနာ (မင်းလှ)

ယောသားရွာယောင်းမှ

ဖြစ်ရပ်ဆန်း

မြန်မာနိုင်ငံ၏ အနောက်ဘက်
 နယ်တစ်ခုဖြစ်သော ရခိုင်ပြည်နယ်
 ဘက်ပိုင်း ရသေ့တောင်မြို့နယ်၊
 ယောမြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်း
 ကြိတ်တန်းကျေးရွာအုပ်စုတွင်
 ကြိတ်တန်းကျေးရွာနှင့် ဒိုးဝေချောင်းရွာ
 ပြင်ရွာဟူ၍ ကျေးရွာသုံးရွာ ရှိပါ
 သည်။
 ကြိတ်တန်းကျေးရွာနှင့် ဒိုးဝေချောင်း
 ရွာသည် (၁)မိုင် (၄)ဖာလုံးခန့် ကွာဝေး
 သည်။ လောင်းလှေဖြင့် တစ်ရွာနှင့်
 တစ်ရွာ သွားနိုင်သလို ခြေကျင်ခရီးဖြင့်
 သွားလာနိုင်ပါသည်။
 ယောမြစ်နှင့် စေတီပြင်ချောင်းတို့
 ခံထားသော ကျွန်းတစ်ကျွန်းပေါ်
 စေတီကျွန်းရွာ၊ ကံပြင်ရွာ၊ ပြင်ဝမ်း
 အောင်စေတီကျွန်းရွာ၊ ဒိုးဝေချောင်းရွာ၊
 ကြိတ်တန်းရွာ၊ မှန်နီပြင်ရွာ၊ ငွေတောင်
 ရွာ(၈)ရွာ တည်ရှိပါသည်။
 စေတီပြင်ချောင်း၏ အနောက်ဘက်
 စေတီပြင်ရွာ၊ မော်ထက်ရွာ၊
 ထက်ထရံရွာ၊ သိန်တောင်ရွာများ

ရှိပါသည်။
 စေတီပြင်ရွာသည် ရသေ့တောင်
 မြို့နယ်၏ မြို့နယ်ခွဲဖြစ်၍ မြို့အဆင့်
 ရှိပါသည်။ ရှေးရိုးသည်။ ရဲစခန်း၊ ဆေးရုံ
 နှင့် အထက်တန်းကျောင်း တည်ရှိပါ
 သည်။ စေတီပြင်ရွာ၏ မြောက်ဘက်
 တွင် ယခင်က ကုန်သွယ်ရေး (စပါး)
 အဝယ်ဒိုင် ရှိပါသည်။
 ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် ကြိတ်တန်း
 ကျေးရွာမှ မောင်အေးထွန်းနှင့် စံအောင်
 ကျော်တို့သည် စေတီပြင် ကုန်သွယ်
 ရေး (စပါး)အဝယ်ဒိုင်မှ စပါးဝယ်ယူရေး
 ကိစ္စများနှင့် ညနေ(၅)နာရီခန့်အချိန်
 တွင် စေတီပြင် ကူးတိုဆိပ်မှ လှေဖြင့်
 ကူးလာပြီး ဒိုးဝေချောင်းရွာသို့ ရောက်ရှိ
 ခဲ့ကြပါသည်။

ဒိုးဝေချောင်းရွာတွင် သူငယ်ချင်း
 ဖြစ်သူ မောင်ဇော်သန်းတို့ နေအိမ်သို့
 ဝင်ရောက်ကြပြီးလျှင် ဒေသထွက် ဓနိ
 ရည်ကို သောက်ကြပါသည်။
 မောင်အေးထွန်းက...
 'ဟေ့ကောင် စံအောင်ကျော် ငါတို့
 နောက်ထပ် ကူးတို့ ကူးစရာ မလိုတော့
 ဘူးကွာ။ ဓနိရည် ဝအောင်သောက်
 တော့ကွာ၊ ငါတို့ ရွာကို ဘယ်အချိန်
 မဆို ပြန်လို့ရပြီကွာ'
 ဟု ပြောလိုက်ရာ စံအောင်ကျော်
 က...
 'ကြုံတုန်း တစ်ခါတလေ သောက်
 ရတာ၊ ဝအောင်သာ သောက်ကြတာ
 ပေါ့'
 နှစ်ဦးသား မောင်ဇော်သန်း၏

www.burmeseclassic.com

နေအိမ်တွင် ခန့်ရည် တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး
သောက်လိုက်ကြရာ ည(၇)နာရီခန့်
အချိန် ရောက်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

မောင်ဇော်သန်းက...

'ဟေ့ကောင်တွေ မင်းတို့ မူးနေကြ
ပြီ။ တော်တော့ မိုးလဲချုပ်နေပြီ။ ပြန်မှ
ကောင်းမယ်'

ဟု ပြောပြီး ရွာဦးထိပ်သို့ ဇော်သန်း
က လိုက်ပို့ခဲ့ပါသည်။

ခန့်ရည်သည် ထန်းရည်ကဲ့သို့ ချိုမြိန်
သော အရသာရှိပါသည်။ နံနက်ပိုင်း
တွင် ချိုမြိန်သော အရသာ ပို၍ရှိသော်
လည်း ညနေပိုင်း ရောက်သောအခါ
ထန်းရည်ကဲ့သို့ အချဉ်ပေါက်လာ၍
ခါးသက်သက် အရသာ ရှိလာပါသည်။

အချိုဓာတ်လည်း ပြင်းလာပါသည်။
များများသောက်လျှင် မူးတတ်ပါ
သည်။

နှစ်ယောက်သား ဒိုးဝေချောင်းရွာ
က ထွက်ချိန်မှစ၍ ခန့်ရည် မူးဝေသော
အရှိန်နှင့် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်
လည်ပင်း၊ ပခုံးဖက်ပြီးလျှင် လျှောက်
လာခဲ့ကြပါသည်။

မိနစ်(၂၀)ခန့် လျှောက်လာရာ ခန့်
တောတန်းလေးနှင့် ရိုးချောင်းလေးကို
ဖြတ်ကူးလိုက်ကြသည်။

အချိန်က ည(၇)နာရီကျော်ခန့် ရှိ
နေပြီဖြစ်၍ အမှောင်ထုများနေပြီဖြစ်
သည်။ သို့သော် လဆန်းရက်ဖြစ်၍
လရောင်အနည်းငယ် ရှိနေပါသည်။
မိုးသားတိမ်တိုက်များ ရှိနေ၍ လရောင်
က လင်းရုံဆိုရုံမျှသာ ရှိပါသည်။

ရိုးချောင်းလေးကို ကျော်ဖြတ်လိုက်
ချိန်တွင် စံအောင်ကျော်က...

'ဟာ... ဟေ့ကောင် မောင်အေးထွန်း
ဟိုမှာ မီးတွေ လင်းထိန်နေတာပဲကွာ လူတွေ
လဲ အများကြီးပဲ ဝါတို့ အိမ်ကို သွားကြည့်ကြ
မယ်ကွာ'

ဟု ဆိုပြီး နှစ်ဦးသား မီးရောင်
လင်းထိန်နေသော နေရာသို့ ရောက်ရှိ
ခဲ့ကြသည်။

မီးရောင်အောက်တွင် လူအများက
ဆိပ်ကမ်းတွင် ရပ်ထားသော လှေ
တစ်စင်းပေါ်မှ ငှက်ပျောသီး၊ အုန်းသီး
များ ယူနေကြသည်။

လှေပေါ်မှ သျှောင်ထုံးဆိပ်ပင်နှင့်
ထိုးကွင်းထိုးထားသော လူ(၂)ဦးက...

'လာကြ လာကြ ငှက်ပျောသီး အုန်းသီးများ
ကို ပေးနေတာဖြစ်တယ်။ မည်သူ့ဆို လာ
ယူကြပါ'

ဟု လာသမျှ လူများကို ခေါ်၍
ပေးနေပါသည်။

'ဟေ့ကောင် စံအောင်ကျော် မင်းက
ငှက်ပျောသီး(၃)ဖီးလောက် ယူကွာ၊
ငါက အုန်းသီး(၃)လုံးယူမယ်'

မောင်အေးထွန်းက အကြံပေးရာ
လှေပေါ်က လူကြီးတစ်ဦးက...

'ဟေ့ကောင်လေးတွေ လာယူကြလေကွာ
ဘာမှ အားနားမနေနဲ့ အလကားပေးနေတာ
လာပါ'

ဟု ခေါ်သဖြင့် နှစ်ဦးသား လှေပေါ်
က လူကြီးထံ ရောက်သွားကြသည်။

'ဦးလေး... ဦးလေး ကျွန်တော့်ကို
ငှက်ပျောသီး(၃)ဖီးပေးပါ'

'ရော့ လူလေး (၃)ဖီးမက ယူပါ။
ကြိုက်သလောက်ယူပါ'

'ကျွန်တော် (၃)ဖီးဆိုရင် တော်ပါပြီ
ဦးလေး'

'ကဲ ဟော ကောင်လေး မင်းကော
ဘာအသီး ယူမလဲ'

ဟု မောင်အေးထွန်းကိုမေးရာ...

'ဦးလေး ကျွန်တော့်ကို အုန်းသီး(၃)
လုံးသာပေးပါ'

'လိုချင်ရင် ထပ်ယူနေရ လူလေး'
'ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့'
ဟု ဆိုပြီး တစ်ယောက်က ငှက်ပျော

သီး၊ တစ်ယောက် အုန်းသီးယူထား
ကြသည်။

လှေဆိပ်မှ ကိုက်(၂၀၀)သို့ အ
တွင် အဘွားတစ်ယောက်နှင့် လင်းထွန်း
ဆုံတွေ့ရာ အဘွားအိုက...

'လူလေးတို့က ဘယ်ကို ပြန်ကြ
လဲ'

ဟု မေးရာ နှစ်ဦးသားမှ...

'ကျွန်တော်တို့ ကြိန်တန်းရွာ
ပြန်မလို့ အဘွား'

ဟု ပြန်ဖြေလိုက်ပါသည်။
အဘွားအိုက...

'လူလေးတို့ ကြိန်တန်းရွာက နိနီ
ဘယ်အချိန်ဆို ပြန်လိုတာပဲ လာ
အဘွားအိမ်မှာ ခဏနားပြီးမှ ပြန်
ကွယ်'

ဟု ပြောဆိုပြီး အဘွားအို၏ နေထိုင်
သို့ လိုက်သွားကြပါသည်။

အဘွားအို၏အိမ်သည် အိမ်ကြီး
အိမ်ကောင်းတစ်အိမ် ဖြစ်ပါသည်။
နေအိမ်အောက်ထပ် ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင်
နေရာပေးပြီး...

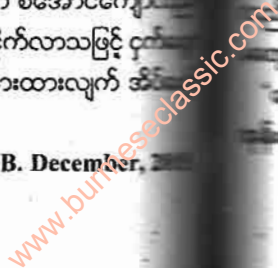
'လူလေးတို့ အဲဒီကွပ်ပျစ်ပေါ်
အနားယူကြပါ။ အဘွားက လူလေး
အတွက် စားစရာတစ်ခုခု သွားယူ
ဦးမယ်'

ဆိုပြီး ခဏထွက်သွားသည်။
'ဟေ့ကောင် စံအောင်ကျော်'

အရမ်းမူးလာပြီကွာ၊ ငါခဏ တုံ့
ဦးမယ်။ အဘွားက စားစရာ ယူထား
အခါ ငါ့ကို နှိုးပါ'

ဟုပြောပြီး မောင်အေးထွန်း
အုန်းသီး(၃)လုံးကို ခေါင်းရင်
ရွှေ့ထားလိုက်သည်။

ခဏအကြာ စံအောင်ကျော်
မူးဝေပြီး အိပ်ငိုက်လာသဖြင့် ငှက်
သီးကို ဘေးနားထားလျက် အိမ်
သွားသည်။



နံနက်(၆)နာရီခန့်အချိန်တွင် ကြိန်
 နန်းကျေးရွာမှ ဈေးရောင်း/ဈေးဝယ်
 အတီပြင်သို့သွားကြသော မလှသိန်း
 ယောင်းစိန်၊ မောင်စောနုတို့
 သာသားရွာဟောင်းနားသို့
 ချောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။
 မလှသိန်းက ရှေ့ဆုံးမှဖြစ်၍...
 'ဟေ့...ဟိုမှာ...ဟိုမှာ လမ်း
 အလယ်တည့်တည့်မှာ
 လူ (၂)ယောက် ဘာဖြစ်နေလဲမသိဘူး'
 ဟု ပြောရာ မောင်စောနုက...
 'ဟေ့...ဟေ့...အနားကို သိပ်ကပ်
 သွားနဲ့၊ ဘေးကနေ ကျော်ပြီးသွား
 နော် တော်ကြာ ပြဿနာတက်နေဦး
 သ်'
 ပြောပြီး လမ်းအလယ်တည့်တည့်
 အနီးပျော်နေသူ (၂)ဦးကို သေချာ
 ကြည့်လိုက်ရာ တစ်ရွာတည်းသား
 ကြိန်တန်းရွာမှ မောင်အေးထွန်းနှင့်
 စံအောင်ကျော်တို့ဟု သိလိုက်
 သဖြင့်...
 'ဟေ့ကောင်တွေ ဟေ့ကောင်တွေ
 ...ထ... မိုးလင်းနေပြီ။ ဒီကောင်
 စံကောင် ညက မူးပြီး အိမ်မပြန်နိုင်
 ခဲ့ဘူးနော်မှာ အိမ်နေကြတာဖြစ်မယ်'
 စံအောင်ကျော်က အရင်နီးပြီး
 နှစ်ပျောသီးကို ကြည့်လိုက်ရာ
 နှစ်ပျောသီးကို မတွေ့ရတော့ပေ။
 'ဟေ့ကောင် မောင်အေးထွန်း ယပျိုကွာ
 ချောက်ပျောသီး မရှိတော့ဘူး။ မင်း အုန်းသီး
 ကော ရှိသေးလား ရှာကြည့်ပါဦး'
 ဟု ပြောလိုက်သောအခါ မောင်အေး
 ထွန်းလည်း လူးလိမ့်ထလိုက်ပြီး
 နှစ်ပျောသီးကို ရှာ... အုန်းသီး
 လည်းမရှိ၊ ငှက်ပျောသီးကိုလည်း
 မတွေ့သောအခါ
 'ဟေ့လူတွေ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်ုပ်တို့
 နှစ်ပျောသီး ငှက်ပျောသီးတွေ ယူထား



ကြသလား'
 ဟု မောင်စောနုတို့ကို မောင်အေး
 ထွန်းက လှမ်းမေးလိုက်ရာတွင်
 မောင်စောနုက...
 'ဟေ့ကောင်တွေ မူးကြောင်မူးကြောင်
 ဖြစ်နေပြီတော့ ဘာ ငှက်ပျောသီး၊ ဘာ
 အုန်းသီးမှ မင်းတို့အနားမှာ မရှိဘူးကွ
 လမ်းအလယ်တည့်တည့်မှာ အိမ်ပျော်နေလို့
 ရွာသားချင်း အတူတူဖြစ်လို့ စေတနာနဲ့
 နှိုးလိုက်တာမယ့်ရင် ငါတို့အိမ်တွေကို
 လာရှာကြည့်နိုင်တယ်'
 မလှသိန်းက...
 'လာ မောင်စောနု ဒီငမူးတွေနဲ့
 အချိန်ကြာတယ်။ ငါတို့ ဈေးသွားရဦး
 မယ်'
 ဆိုပြီး ဆက်၍ သွားကြပါသည်။
 နှစ်ယောက်သား တစ်ယောက်
 မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီးလျှင်
 မောင်အေးထွန်းက...
 'ဒါ...အိမ်က မဟုတ်ဘူး၊ ညက အဖြစ်
 အပျက်တွေကို အကုန်လုံး မှတ်မိနေတယ်'
 ဟု စံအောင်ကျော်ကိုပြောရာ
 စံအောင်ကျော်ကလည်း...
 'တကယ်ကို အံ့ဩစရာပဲကွာ'
 ဟု ပြောပြီး...
 'ငါ အကြံရပြီကွာ၊ ငါတို့ရဲ့ အဘိုး
 ဦးငမောင်နဲ့ အဘွား ဒေါ်မင်းသာဦးကို
 မေးရင် ဒီကိစ္စအဖြေကို သိနိုင်တယ်'

'အေး...ဟုတ်ပြီ မင်းပြောတာမှန်
 တယ်။ ငါတို့ ဒီကပြန်ပြီး အိမ်ကျရင်
 တယ်သူ့ကိုမှ... မပြောနဲ့၊ ရေမိုးချိုး
 ပြီး အဘိုး၊ အဘွားတို့ဆီကို
 သွားကြတာပေါ့'
 ဟု အကြံရပြီး ရွာကို
 ပြန်လာခဲ့ကြသည်။
 နံနက်စာထမင်းကို
 စောစော စားသောက်ပြီး အဘိုး
 ဦးငမောင်၊ အဘွားဒေါ်မင်းသာဦး နေ
 ထိုင်ရာ စဖော်ကျွန်းရွာသို့ သွားရောက်
 ခဲ့ကြပါသည်။
 စဖော်ကျွန်းရွာနှင့် ကြိန်တန်းရွာ
 သည် (၁)မိုင်ကျော်မျှ ကွာဝေးပါသည်။
 စဖော်ကျွန်းရွာက အဘိုးဦးငမောင်၊
 အဘွားဒေါ်မင်းသာဦးအိမ်သို့ ရောက်ရှိ
 သောအခါ အဘိုးဦးငမောင်က...
 'ဟေ့ ကြိန်တန်းက ငါ့မြေးတွေ
 နေပူထဲမှာ လာခဲ့ကြတာ၊ ဘာတွေ
 အရေးကြီးကိစ္စ ရှိလို့တုံး'
 ဟု မေးရာ မောင်အေးထွန်းက
 "ဒီလိုပါ အဘိုး(အဘ)" ဟုဆိုပြီး ညက
 ယောသားရွာဟောင်းမှ အဖြစ်အပျက်
 များကို ရှင်းပြပြောဆိုလိုက်သောအခါ
 အဘိုး(အဘ) ဦးငမောင် အားရပါးရ
 ရယ်မောလိုက်ပြီး...
 'ဟေ့ မင်းသာဦး... လာပါဦး နှင့်မြေး
 နှစ်ကောင် ယောသားရွာမှာ ကြံခဲ့ရပြီဟေ့'
 အဘွား ဒေါ်မင်းသာဦးလည်း
 အနားမှာ လာထိုင်ပါသည်။
 အဘိုးဦးငမောင်က သက်ပြင်းရှည်
 တစ်ခု ပြုလုပ်၍ လေကို မှုတ်ထုတ်
 လိုက်ပြီးလျှင်...
 'ငါ့မြေးတို့ကို ဒီယောသားရွာရဲ့
 သမိုင်းကြောင်းကို အဘိုး ပြောပြမယ်။
 ဒုတိယကမ္ဘာစစ် မဖြစ်မီက ဒီစဖော်
 ကျွန်းမှာ ရွာကြီး(၉)ရွာ ရှိခဲ့ကြတယ်။
 ဒီကျွန်းရဲ့ မူလနာမည်က အစချွံ'

www.burmeseclassic.com

အဦးဆုံး ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ ကျွန်းတစ်
ကျွန်းဖြစ်တဲ့အတွက် စဖော်ကျွန်းလို့
ဟိုးယခင်က ခေါ်ဆိုခဲ့ကြတယ်လို့ ဆို
တယ်။

နောက် ကြာလာတဲ့အခါ စဖော်
ကျွန်း ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီကျွန်းကို
အမှီပြုပြီး အခု အဘိုးတို့ ရွာကိုလဲ
စဖော်ကျွန်းလို့ ခေါ်ကြတယ်။

ယခင် ရှိခဲ့တဲ့ ရွာတွေကတော့
ကံပြင်ရွာ၊ ပြင်ဝမ်းရွာ၊ ကြိန်တန်း၊
ဒိုးဝေချောင်း၊ ယောသားရွာ၊ မှန်နီပြင်
ရွာ၊ ရွာခိုးရွာ၊ ငွေတောင်ရွာ၊ စဖော်ကျွန်း
ရွာဆိုပြီး ဒီကျွန်းပေါ်မှာ (၉)ရွာ ရှိခဲ့ကြ
တယ်။

ဒီရွာတွေထဲမှာ စဖော်ကျွန်းရွာနဲ့
ယောသားရွာက လူအများစုဟာ လယ်
သမားဖြစ်ကြတယ်။ ကြွယ်ဝချမ်းသာ
သူများတယ်။ ရိုးသားကြတယ်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ဖြစ်တဲ့ အချိန်မှာ
ဒီယောသားရွာကို ငုံး(၅)လုံးတိတိ
ကျပြီး တစ်ရွာလုံးမီးလောင် လူတွေလဲ
တော်တော်များများ သေကျေပျက်စီးခဲ့
ကြတယ်။

ကျွန်းပေါ်မှာရှိတဲ့ အခြားရွာက
လူတွေလဲ ကြောက်အားလန့်အားနဲ့
အထုပ်ထုပ်ပြီး ကျောက်တော်မြို့နယ်
ဘက်ကို ထွက်ပြေးခဲ့ရတယ်။ စစ်ပြီးလို့
(၃)နှစ်ခန့်ကြာမှ ကိုယ့်နေရာဒေသကို
ပြန်လာခဲ့ကြတယ်။

အခြားရွာတွေက လူတွေ၊ မိသားစု
တွေ ပြန်ရောက်လာကြပေမယ့် ယော
သားရွာကိုတော့ ဘယ်သူမှ ပြောင်းရွှေ့
မလာကြတော့ဘူး။ ရွာဟောင်းရွာပျက်
ကြီးအဖြစ်နဲ့ပဲ ယခုတိုင် ရှိနေတာပေါ့။

သည်နေရာမှာ အဘိုး ဦးမောင်
နှင့် အဘွားဒေါ်မင်းသာဦးတို့ ကိုယ်
တွေ့အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ပြောပြပါ
သည်။

၂၅ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



'အဘိုးတို့ စစ်ပြီးလို့ ရွာပြန်ရောက်
တဲ့အခါ အခု မြေးလေးတို့ မြင်နေရတဲ့
လယ်ကွင်းတွေမှာ ချုံတွေ တောတွေ
ဖြစ်နေတယ်။ အဘိုးတို့လယ်က
(၅)ဧကလောက်ရှိတဲ့ လယ်တစ်ကွက်
က ယောသားရွာဟောင်းနားမှာ ရှိနေ
တယ်။

မိုးဦးကျလို့ လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်
ဝင်ကြတဲ့အခါ ယောသားရွာဟောင်း
ဘက်က ညဘက် ညဘက်ဆိုရင်
လယ်ထွန်တဲ့ အသံတွေ ကြားနေရ
တယ်။

စပါးရိတ်သိမ်းချိန်ကျရင် စပါးရိတ်
သိမ်းနေတဲ့ အသံတွေ ကြားနေရ
တယ်။ အခါအားလျော်စွာ တီးမှုတ်သံ
တွေ ကြားရတယ်။ ဟိုတုန်းက မကြာ
ခဏ ကြားရတယ်။ အခုနောက်ပိုင်း
ထူးထူးခြားခြား သိပ်မကြားရတော့ဘူး။

ဟို လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၀)နှစ်ခန့်က ငါးရှာ
သွားတဲ့ ဒိုးဝေချောင်းရွာက ညီပုတို့
သားအဖ(၂)ယောက် ပွဲကနေတာ
တွေ့လို့ တစ်ညလုံး ကြည့်နေခဲ့ကြ
တယ်တဲ့။ မနက်မိုးလင်းလို့ သတိရ
တော့ အဲဒီ ယောသားရွာဟောင်းရဲ့
အနောက်ဘက် တောတန်းနားက
သုသာန်ထဲကို ရောက်နေတယ်လို့

ပြောတယ်။
နောက်...
ကျောက်...
ကိုသာလှ...

ယောသားရွာချောင်း
ထိန်တောချောင်းမှတ်ပြီး ချောင်း
(ယင်း)တားပြီး ငါး...
ငါးတွေက လှေအပြည့်
ရရှိတယ်လို့ ဆိုတယ်။

သူ ငါးရှာတဲ့ အချိန်က ည...
တော့ ငါးမျိုးပေါင်းစုံ ရရှိခဲ့တယ်
ပြောပါတယ်။

ငါးတွေကို မနက်မိုးလင်းရင်
ပြင်ဈေးကို ရောင်းမယ်ဆိုပြီး
တုံးလုံးလှဲပြီး နေလိုက်တာ အိမ်
သွားတယ်။ မနက်မိုးလင်း
လှေပေါ်မှာ ငါးတစ်ကောင်မှ မရှိ
ဘူးတဲ့။

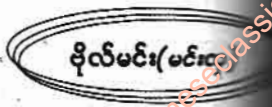
ကဲ...မြေးလေးတို့ ဒီယောသား
ဟောင်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဖြစ်ရပ်
တွေကတော့ အများကြီးပေါ့နော်။

အခု မြေးလေးတို့ ကိုယ်တိုင်
ရပြီဆိုတော့ ဒီရွာဟောင်းနား
သွားလာရင် မေတ္တာပို့ပါ။ အ...

လူလေးတို့ ညက တွေ့ခဲ့တဲ့
ဟောင်းက တွေ့ဆုံခဲ့သူတွေဟာ အ
သနားစရာကောင်းတဲ့ ဖုလောက
ဖြစ်တယ်။

အဲဒီပျိုလ်တွေကို အဲဒီဘာ...
လွတ်ကြစေဖို့ ကုလိုင်တရား...
ပါ။ အပူပေးပါ'

မောင်အေးထွန်းနှင့် စံအေး...
တို့(၂)ယောက် အဘိုး...
အဘွားဒေါ်မင်းသာဦးတို့အား
ကန်တော့ပြီး ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။



မြောက်ပြန်လေအစေ့မှာ နှင်းမုံ
နှင်းစက်လေးတွေကြားက တောင်

လေပ်ပန်းရနံ့
သင်းသင်းလေးက
ကိုခင်ဆွေ နှာဝသို့
တိုးဝေ့လာသည်။

သူတို့အဖွဲ့
ရောက်ရှိနေသော
တောင်ထိပ်မှ
ဝန်းကျင်တစ်ခွင်လုံး
မျက်စိတ်တစ်ဆုံး
လိုက်ကြည့်လိုက်လျှင်
စိမ်းညိုညို
တောင်ကုန်း တောင်
တန်းများက ပတ်ပတ်
လည် ဝန်းရံ ကာဆီး
ထားကြသည်။

မြောက်ဘက်စူးစူး
ဟိုးအဝေး တစ်နေရာ
ဆီမှာတော့ မိုင်းပန်မြို့
ဘက်က တာဝါတိုင်ကို
တောင်တန်းတစ်စုပေါ်တွင်
ခပ်ရေးရေး မြင်တွေ့
နေရသည်။

တစ်စုံတစ်ဦးကိုသွား၍
မှန်းဆ သတိရမိပြန်တော့
လွမ်းတသသ ဖြစ်မိပြန်သည်။

အရှေ့တည့်တည့်မှာတော့ တောင်
တန်းတွေ ဝန်းရံနေသည့် မြေပြန့်ကြော
လေးတစ်ခုပေါ်မှာ ဟိုနားရွာလေးက
တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်။ ကိုခင်ဆွေ
တို့ ဒီဒေသကို ရောက်ရှိနေခဲ့သည်မှာ
လေးလကျော်ခဲ့ပြီ။

မကြာမီ ကိုယ့်မြို့ကိုယ့်ဒေသသို့
ပြန်ရတော့မည်။ ပြန်ခါနီးကာကျမှ
ရက်တွေ့ အချိန်တွေကလည်း ပို၍ပင်
ကုန်လွန်ခဲ့လှသည်ဟု ထင်မိ၏။

'ဟောင်း...ဟောင်း'



ထွန်းလင်း (ရေနံမြေ)

အစားမဟော် တစ်လုတ်

တစ်ဦးတည်း အတွေးရေလှိုင်းပေါ်
မှာ စီးမျောနေစဉ် အောက်ဘက်
ရေဆိပ်မှ သေနတ်သံနှစ်ချက် ဆက်
တိုက်ကြားလိုက်သဖြင့် အတွေးစတို
ပြတ်တောက်သွားသည်။

အစောပိုင်းက ကျော်ကိုထွန်းအဖွဲ့

မှ မောင်မြနှင့် ရဲဇော်အောင်တို့ ဝါးဆစ်
ဘူးကိုယ်စီထမ်း၍ တောင်အောက်
ဆင်းသွားတာ တွေ့လိုက်သည်။

သေနတ်သံကြောင့် ကျော်ကိုထွန်း
သူ့တဲအတွင်းမှ ထွက်လာသည်။

'ဒေအ ကျော်ကိုထွန်းရေ မင်းဟာညွှန်

ယောက် ဖြစ်ပယ်၊ သေနတ်သံက ခပ်စီးစီး ကွဲ၊ မင်းအဖွဲ့က နှစ်ယောက် ထပ်ထုတ်ပြီး လိုက်စမ်းကာ အခြေအနေသိချင်တယ်။ ပြန်ရောက်ရင် ကိုယ့်ကို ယုတ်သို့ကွာ' 'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ ကျွန်တော်ကိုယ် တိုင် လိုက်သွားပါမယ်'

ကျော်ကိုထွန်းနှင့် သူ့တပည့်တစ် ယောက် ရေဆိပ်သို့ လိုက်ဆင်းသွား ပြီး နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် ကျော်ကို ထွန်းနှင့် ရဲဇော်အောင်တို့နှစ်ဦးက ကျီ(ချေ)တစ်ကောင်ကို ဝါလုံးဖြင့် ရှေ့ နောက် လျှိုထမ်းလျက် မောင်မြနှင့် ကျော်လှက ဝါးဆစ်ပိုင်း ရေဘူးကိုယ်စီ ထမ်းလျက် ချွေးတလုံးလုံးနှင့် ပြန်တက် လာကြသည်။

ကိုခင်ဆွေ အခြေအနေကို သဘောပေါက်လိုက်ပြီ။ မောင်မြ လက်စွမ်းပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤ ဒေသဝန်းကျင်တွင် ဝက်ဝံ၊ တောင် ဆိတ်၊ ကျီ(ချေ)များ မကြာခဏ တွေ့ရ တတ်သည်။

သူတို့ ကျက်စားရာဒေသ ဖြစ်မည် ထင်သည်။ မောင်မြက ကိုခင်ဆွေ မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲကိုကြည့်၍...

'ဆရာ ကျွန်တော်တို့ ရေခဲဆင်းတုန်း ရေသောက်နေတာ တွေတာနဲ့ ဖစ်လိုက် တယ်။ အဖွဲ့တွေ ရိက္ခာပြတ်နေတာနဲ့ အတော်ဖြစ်သွားတယ် ဆရာ'

ကိုခင်ဆွေ မဆူမီ သွားဖြဲလေးဖြင့် မောင်မြက ကြိုတင် သတင်းပို့သည်။ ဒီတောင်ကုန်းပေါ်တွင် ကျောက်ကန် စွန်း၊ ကျောက်ချဉ်ပေါင်တို့ဖြင့် စခန်း သွားနေရသည်မှာလည်း လနှင့်ချီ၍ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ။ ပုထုဇဉ်တွေဖြစ်သည့် အတွက် သူများအသားလေး မပါလျှင် ထမင်းစား၍ မဝင်ချင်။

တောမပစ်ရ တားမြစ်ထားသော် လည်း တောင်ထိပ်အထိ အပင်ပန်းခံ

ပြီး ထမ်းတင်လာမှတော့ ခွင့်ပြုရုံမှ တစ်ပါး အခြားမရှိ။

ကျော်ကိုထွန်းကိုယ်တိုင် ဦးစီး၍ အသားဖျက်သည်။ ရရှိသော အသား များအား အဖွဲ့အလိုက် ခွဲဝေပေးပြီး ချက်ကြ ပြုတ်ကြနှင့် ပွဲတော်တွေ့နေ ကြသည်။

တပည့်တွေ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် စားသောက်ပျော်ရွှင်နေတာ တွေ့ရ တော့ စိတ်ထဲ ပီတိဖြစ်မိသည်။

ကိုခင်ဆွေကိုယ်တိုင်လည်း တပည့် တွေ ကောင်းမှုကြောင့် ထိုနေ့ညစာ အတွက် စိုပြည်သွားသည်။

နောက်ရက်တွင် လှုပ်ရှားအဖွဲ့နှင့် ကိုခင်ဆွေတို့အဖွဲ့ တာဝန်လွှဲပြောင်း ထမ်းဆောင်ရသည်။ မိမိတို့ တာဝန်ယူ ထားသော နယ်မြေအတွင်း တစ်တော ဝင်၊ တစ်တောင်တက်၊ တစ်ရွာဝင်၊ တစ်ရွာထွက်ဖြင့် လှည့်လည်လှုပ်ရှား ပေးရတော့သည်။

လှုပ်ရှားအဖွဲ့ တာဝန်ထမ်းဆောင် နေစဉ် တစ်ရက်တွင် ကိုခင်ဆွေတို့အဖွဲ့ သတင်းအရ မိုင်းပန်မြို့၏မြောက်ဘက် စူးစူးရှိ ကျောက်တောင်ကုန်းသို့ ချီတက်လှုပ်ရှားရသည်။

လျှိုကြီးတစ်ခုအတွင်း စမ်းချောင်း လေးအတိုင်း တဖြည်းဖြည်းချင်း ဆန် တက်၍ လျှောက်လှမ်းနေကြသည်။

ကျောက်တုံးကျောက်ခဲများ အကြား သတိကြီးစွာထား၍ လျှောက်ခဲကြရာ စမ်းချောင်းလေး အဆုံးတွင် ကျောက် လိုဏ်ဂူကြီးတစ်ခုအား တွေ့ကြရ သည်။

စမ်းချောင်းကလေးသည် ထိုဂူကြီး အတွင်းမှ စီးဆင်းလာခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှေ့ဆုံးမှ သွားနေသော ကျော်ကို ထွန်းတို့အဖွဲ့က ဂူပေါက်အတိုင်း လိုက်၍ဝင်သွားသည်။ ဂူအတွင်း

အန္တရာယ်နှင့်ကြုံက အသင့်ရှိစေရန် ကိုခင်ဆွေက တိုးတိုးတိတ်တိတ် သတိပေးရသည်။

ကိုခင်ဆွေ နောက်မှ လိုက်ဝင်သွား ရာ ဂူကြီးမှာ အတော်အတန် ကြီးမား ကျယ်ပြန့်ပြီး အလင်းရောင် ကောင်းစွာ ရရှိသည့်အတွက် ဂူအတွင်းပိုင်းအား ရှင်းလင်းစွာ တွေ့မြင်နေရသည်။

ဂူအတွင်းပိုင်း တစ်နေရာအရောက် တွင် ရှေ့မှသွားနေသော မောင်မြက အားရဝမ်းသာစွာဖြင့်...

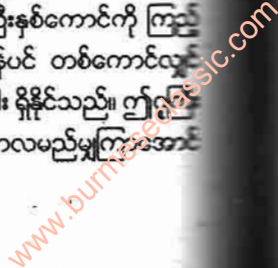
'ဟာ... အာစီရီရဲ စားရက်ကြံလို့ မှတ်ဆိတ်ပျားဆွဲတာပဲ ဒီမှာ ငါ့ကြီးနှစ် ကောင်ပျ'

မောင်မြနှင့် ညွှန်ပြရာသို့ အားလုံး အကြည့်များ ရောက်သွားရာ မြေမျက်စိ မြုပ်ရုံသာသာ ရေရှိနေသော ကျောက် ရေအိုင်အတွင်း၌ အမျိုးအမည် မသိ နိုင်သော ငါးကြီးနှစ်ကောင် အန္တရာယ် အငွေ့အသက်ကို ရသွား၍ ရေအိုင် ကျဉ်းလေးအတွင်း ကူးခပ်ပြေးလွှား နေတော့သည်။

မောင်မြက ရရှိသော အခွင့်အရေး ကို လက်လွှတ်မခံ တဒင်္ဂအတွင်းမှာပင် ဘေး၌ အသင့်ရှိနေသော ကျောက်တုံး ဖြင့် ငါးကြီးနှစ်ကောင်ကို ပစ်ပေါက် ထုနှက်ကာ ဆယ်ယူလိုက်သည်။ သူ့ဘေးနားမှ တိုးမြင့်ခေါ် ငတိုးက လည်း...

'အဟီး... ပွတာပဲကွ ရှေးနံအသင့် ကြာအသင့်ဆိုတာ ဒီမျိုးပေါ့ကွ တစ်ကောင် ကို ဖရိုတူးဆိုရင် တစ်ပိဿာလောက်တော့ ရှိပယ် ထင်တယ်'

မသေမရှင်ဖြင့် တဆတ်ဆတ်လှုပ် နေသော ငါးကြီးနှစ်ကောင်ကို ကြည့် လိုက်ရာ အမှန်ပင် တစ်ကောင်လျှင် တစ်ပိဿာနီးပါး ရှိနိုင်သည်။ ဤဂူကြီး အတွင်း ကာလမည်မျှကြာခဲ့အောင်



နေထိုင်ကျက်စားခဲ့ကြသည်မသိ။

ဂူအတွင်းပိုင်းအထိ သေချာအောင် ရှင်းလင်းပြီးသည်နှင့် ကိုခင်ဆွေတို့က လည်း ဝမ်းတိန်းရွာသို့ ဆက်လက် ထွက်ခွာလာသည်။

ညနေစောင်းတွင် ဝမ်းတိန်းရွာ အရှေ့ဘက် တောင်ပေါ်စေတီသို့ ရောက်ရှိရာ ညအိပ်ရပ်နားရန် စခန်းချ သည်။

မောင်မြင့်တို့ အုပ်စုကတော့ ရလာ သော ငါးကြီးနှစ်ကောင်ကို ညစာ အတွက် ချက်ပြုတ်စားသောက်ရန် ပြင်ဆင်နေကြသည်။ နေဝန်းနီကြီးပင် အနောက်တောင်စွယ်တွင် မေးတင်၍ နေပေပြီ။

မကြာမီ နေ၏ အလင်းရောင်တို့ တဖြည်းဖြည်း မှေးမှိန်သွားပြီး အမှောင်ထုက ကြီးစိုးလာသည်။

ကိုခင်ဆွေသည် ညစာ စားပြီးသည် နှင့် အိပ်ရာပင်မိ စေတီပစ္စယ်ပေါ် တွင် တွေ့ရှိသော ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်တို့ဖြင့် ထွန်းညှိပူဇော်၍ ဘုရားရှိခိုးသည်။

ဝေနေယျာများအား အမျှအတန်း ပေးဝေသည့်အခါ ထူးထူးခြားခြားပင် ကြက်သီးမွှေးညင်းများထ၍ ခေါင်း နားပန်းကြီးသွားတာကို သတိထားမိ လိုက်သည်။

စေတီတော်မှ ဆည်းလည်းသံလေး များနှင့်အတူ မီးဖိုပြီး ဝိုင်းဖွဲ့နေသော မောင်မြင့်တို့အုပ်စုထဲမှ ကျော်လှ၏ အသံစာစာက တစ်ချက်တစ်ချက် လေတွင် ပျံဝဲလာသည်။

အစောင့်များ သတိရှိရှိ စောင့်ကြပ် ကြရန် လိုက်လံမှာကြားနေသော ကျော်ကိုထွန်း၏ အသံကိုလည်း အမှောင်ထုတစ်နေရာဆီမှ ကြားလိုက် ရသည်။



ညသည်လည်း ပို၍ မှောင်ပိန်းလာ သည်။ ကိုခင်ဆွေလည်း မနက်ဖြန် အတွက် လှုပ်ငန်းများကို ခေါင်းအတွင်း စီကာစဉ်ကာ တွေးရင်းမှ အိပ်မောကျ သွားသည်။

ဘုရားကုန်းပေါ်သို့ လူသွားလမ်း လေးအတိုင်း အရပ်ဆိုးဆိုး အမွှေး အမှင်ထူထူနှင့် အကောင်ကြီးနှစ်ကောင် တဂိုပ်ဂိုပ် တက်လာနေသည်။

ညအစောင့်များလည်း ပြင်ဟန် မတူ။ ကိုခင်ဆွေ အိပ်စက်နေသော သစ်ပင်အောက်နား အရောက်တွင် ခေတ္တရပ်သွားသည်။

ထိုအခါကျမှ သေချာကြည့်မိရာ တစ်ကောင်မှာ ဆံပင်ဖားလျားကြီးနှင့် အမကြီးဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ကောင်မှာ သန်မာထွားကျွင်းလှသော အထီးကြီး ဖြစ်နေသည်။

ကိုခင်ဆွေ မှင်တက်မိနေစဉ်မှာပင် အကောင်အထီးကြီးက သူ့ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်ကာ "ဟွန်း" ဝနဲ မကျေ မနပ်သံကြီးပေးပြီး ရှေ့ကုန်းစောင်း တွင် အိပ်နေသော ကျော်ကိုထွန်းတို့ အဖွဲ့ဆီသို့ ဆက်လက်လျှောက်လှမ်း သွားသည်။ မကြာမီ...

'အား... အဖယ်လေး... သေပါပြီဗျာ အဖယ်လေး အောင့်တယ်ဗျာ အား... နာတယ်...နာတယ်' ဗလုံးဗထွေးနှင့် ဆူဆူညံည အသံ များကြောင့် ကိုခင်ဆွေ အိပ်ရာမှ

လန်နိုးလာသည်။ အသံလာရာဘက် သို့ ထကြည့်ရာ ကျော်ကိုထွန်း တို့အဖွဲ့မှ ဖြစ်နေသည်။ ဓာတ်မီးယူ၍ အနီးသို့ သွားရောက် ကြည့်ရှုရာ မောင်မြင့်တစ်ယောက် မြေပြင် တွင် တဆတ်ဆတ်တုန်ခါရင်း လူးလို့မ့်နေတာ တွေ့ရသည်။

ဆေးဆရာကျော်အောင် ရောက် လာပြီး ဆေးထိုးပေးရန် ပြင်ဆင်နေစဉ် မှာပင် ငြိမ်သက်၍သွားသည်။ သွေးခွန် နှုန်းစမ်းကြည့်ရာ နှလုံးခုန်နှုန်း ရပ်တန့် သွားပြီဟုဆိုသည်။ အသက်ပြန်ရှူရန် 'အမျိုးမျိုး ပြုစုကုသသော်လည်း သတိ ပြန်လည်မလာတော့ချေ။

ထိုညအဖို့ အားလုံးရင်ထဲ အတွေး ကိုယ်စီဖြင့် အိပ်စက်၍ မရကြတော့။ မိုးစင်စင်လင်းမှသာ တစ်ယောက် ပျက်နာ တစ်ယောက်ကြည့်ကာ မယုံ ကြည်နိုင်စွာဖြင့်ပင် သက်ဆိုင်ရာသို့ အကျိုးအကြောင်း တင်ပြ၍ မောင်မြင့် ၏ ဂုဏ်အလောင်းအား သဂြိုဟ်ရန် ပြင်ဆင်ကြရသည်။

မောင်မြင့်အား မြေမြှုပ်သဂြိုဟ် ပြီးစီး၍ ဆက်လက်ထွက်ခွာလာကြရာ ဝိန်းပန်တောင်ပေါ် အခါရွာလေးသို့ ရောက်ရှိကြသည်။ ထိုနေ့က အခါရွာ မှာပင် ညအိပ်ရပ်နားကြသည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက် ခရီးဆက်ရန် ပြင်ဆင်နေချိန် ကျော်ကိုထွန်းတစ် ယောက် ရေးကြီးသုတ်ပြာဖြင့် ကိုခင် ဆွေထံ ရောက်လာပြန်သည်။

'ဆရာ ထိုတစ်ယောက် ခွဲမရတော့ဘူး ဆေးဆရာ ပြောတာကတော့ ညကတည်း က အသက်ပျက်တော့တာတဲ့ တောင့် တောင်နေပြီလို့ပြောတယ်။ လိုက်ခဲ့ပေးပါဦး ဆရာ' ပြဿနာတစ်ခုက မပြီးသေး

www.burmeseclassic.com

နောက်တစ်ခုက ပေါ်ပြန်ပြီ။ ကိုခင်ဆွေ ရောက်သွားတော့ ငတီးတစ်ယောက် သူ့အိပ်ရာပေါ်တွင် မျက်လုံးပြူးလျက် သေဆုံးနေတာ တွေ့ရသည်။

ဆေးဆရာဖြင့် ပြင်ပဒဏ်ရာများ ရှိမရှိ သေချာစွာ စစ်ဆေးကြည့်ရှုရာ မည်သည့် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်မှ မတွေ့ဘဲ ထူးဆန်းစွာပင် အသက်ပျောက် နေခြင်းဖြစ်သည်။ အဖွဲ့သားအားလုံး စိတ်၌ သို့လော...သို့လော ဖြစ်နေကြပြီ။

သက်ဆိုင်ရာသို့ တင်ပြပြီး အခါရွာ သုသာန်မှာပင် မြှုပ်နှံသင်္ဂြိုဟ်လိုက်ကြသည်။ ကိုခင်ဆွေ စိတ်ထဲတွင် တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်နေသည်။

တရားခံ မည်သူဖြစ်သည်ကိုလည်း လက်ဆုပ်လက်ကိုင် မပြနိုင်။ ဒါ သွေးရိုးသားရိုးကိစ္စ မဖြစ်နိုင်။ ထူးဆန်း နေသည်မှာ အမှန်ပင်။

ထိုနေ့ ညစာအား မီးဖိုဘေးတွင် ကျော်ကိုထွန်း၊ ရဲဇော်အောင်၊ ကျော်လှ၊ ထွန်းမြင့်တို့လေးဦး ဝိုင်းဖွဲ့စားသောက် နေကြသည်။

ထမင်းစားနေရင်းမှ ရဲဇော်အောင် တစ်ယောက် ကတုန်ကယင် ဖြစ်လာပြီး မျက်လုံးများ နီရဲလာကာ အသံညကြီးဖြင့် ဟီးဟီးဟားဟား အော်ရယ်ရင်းမှ...

‘မင်းတို့က ဝါတို့လင်ယားကို စားထားတာ၊ မင်းတို့ကိုလဲ ဝါတို့က ပြန်စားရမှာကွဟား...ဟား...ဟီး...ဟီး...ဟီး’

ကျန်လူများ ထမင်းစားနေရင်း မှင်တက်မိနေကြသည်။ ဘာဖြစ်မှန်းမသိ ရဲဇော်အောင်တွင် တစ်ခုခု ဝင်ရောက်ပူးကပ်နေပြီဟု သိလိုက်ကြသည်။

ဘာလုပ်လို့ လုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေစဉ်မှာပင် ရဲဇော်အောင်တစ်ယောက်



စားနေသော ထမင်းများ အတောင့်လိုက် ပြန်အန်ထွက်လာပြီး ‘‘အ’’ဆိုသော အသံတစ်ခုသာထွက်၍ အရပ်ကြီးပြတ်လဲကျကာ အသက်ပါ ပါသွားသည်။

ကိုခင်ဆွေ သိလိုက်ပါပြီ။ လိုဏ်ဂူအတွင်း ကျောက်ရေအိုင်မှ ဖမ်းဆီးစားသောက်ခဲ့သော ငါးကြီးနှစ်ကောင်၊ ထိုညက ကုန်းပေါ်သို့ တက်လာသည့် ကြောက်မက်ဖွယ် အကောင်ကြီးနှစ်ကောင်နှင့် တိုက်ရိုက်ပတ်သက်နေပြီ။

ဒီအတိုင်း ဆက်နေ၍ မဖြစ်တော့။ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ကျော်ကိုထွန်း၊ ကျော်လှနှင့် ထွန်းမြင့်တို့သုံးဦးကို အားချင်း မြို့ပေါ်သို့ ပြန်လွှတ်လိုက်သည်။

တစ်ပတ်ခန့်အကြာတွင် သူတို့သုံးဦးအစား ရောက်ရှိလာသည့် ဝိုင်းအောင်ဌေးတို့အဖွဲ့က အမတ်လာသတင်းတစ်ခုကို သယ်ဆောင်လာသည်။

ထွန်းမြင့်နှင့်ကျော်လှတို့ နှစ်ဦးအမည်မသိ ရောဂါများဖြင့် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဆုံးပါးသွားကြပြီဟူ၏။

ကျော်ကိုထွန်း တစ်ယောက်က တော့ ပယောဂဆရာဖြင့်ပြု၍ လိပ်ပြာချုပ်ထားသော်လည်း နေ့စဉ် ကယောင်ကတမ်းဖြင့် အော်ဟစ်သောင်းကျန်းနေ၍

အရူးတစ်ပိုင်းပမာ ဖြစ်နေသောကြောင့် အလုပ်မှ ထွက်ခွင့်ပေးလိုက်ရပါသည်။

နောက်ပိုင်းကျမှ သိရသည်မှာ အမည်မသိ ထိုငါးကြီးများမှာ ကျောက်ငါးကြင်းကြီးများ ဖြစ်ကြပြီး လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော ဤဂူကြီးအတွင်းမှ အစောင့်လင်မယား ဖြစ်နေပါသည်။

အစားတစ်လုတ် အတွက်ကြောင့် မောင့်မြင့် ဦးဆောင်သည့် တစ်ဖွဲ့လုံး အကောင်းပကတိမှပင် အသက်ပေါင်းများစွာ ဆုံးရှုံးခဲ့ကြရသည်။

ကံကောင်းထောက်မရွာပင် ငါးဟင်းချက်စဉ်က ဟင်းဖတ်ကို မစားဘဲ မီးဖိုပေါ်ရှိ ဟင်းအိုးကို အပေါ့ အငန် မြည်းစမ်းကြည့်မိသော ကျော်ကိုထွန်း တစ်ယောက်သာ အရူးတစ်ပိုင်းပမာ ဖြင့် အသက်ရှင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပါလေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ဘိုးဘေးတွေက အမှာစကား ထားရှိခဲ့ဟန်တူပါသည်။ အစားမတော်လျှင် တစ်လုတ်ဟူ၍...

[လွန်ခဲ့သော ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုက ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုအား ကာယကံရှင်များနှင့် ကျေးရွာအမည်များအား ပြောင်းလဲ ရေးဖွဲ့ထားပါသည်။ စာရေးသူ]

ထွန်းလင်း(ရေးမမြေ)

www.burmeseclassic.com

ကရား-သရား
(လပတ္တ)

ဝေတနာပုန် ကံတရား

စားပြတိုက်၍လည်း



ဝေတနာပုန် အောက်ဖွဲ့ထား တံဆိပ်

မြို့နှင့်မနီးမဝေး ဒေသရွာတစ်ရွာ ဖြစ်သည်။ ယခင်လှေနှင့် သွားသော ဆတ်တွင် မနက်စောစော သွားလျှင် မြို့ကို နေ့လယ်မှ ရောက်သည်။ အပြန်တွင် မိုးချုပ်မှ ရွာပြန်ရောက်သည်။ နောက် ရွာကြီးဖြစ်သည်။ အိမ်ခြေ သေးရာခန့်ရှိသည်။ ရပ်ကွက်သုံးကွက် ဖြစ်သည်။ အမှတ်(၁, ၂, ၃) ဖြစ်သည်။ (၂)ရပ်ကွက်တွင် သင်္ဘောတံတား ရှိ သည်။

ကိုသိန်းအောင်+ မမြင့်ကြည်တို့ နှစ်ယောက်သည် အမှတ်(၂)ရပ်ကွက် သင်္ဘောဆိပ်တံတားရင်းတွင် ရှိသည်။ ဆင်းရဲပျောက်သည် ပစ္စည်းစုံပြီး ဆက်မလည်အောင် ရောင်းရသည်။ ဆက်ဆံရေးကောင်းသည်။ ဈေးဝယ် သူများအပေါ်တွင် နွေးထွေးစွာ ဆက်ဆံပြောဆိုသည်။ အလေးချိန်ခွင် မြို့အခြားဈေးဆိုင်များထက် ဈေး ဆက်သာသည်။

ဤအချက်များက ရွာပေါင်း ဆယ့် နှစ်ခုခန့်ရှိသော နယ်တစ်နယ်လုံးမှ လာသုံးသူများ ဝယ်ယူအားပေးကြ သည်။ ကိုသိန်းအောင်၏ ခံယူချက်မှာ ဆာနာမှန်လျှင် ကံကောင်းသည်။ မြို့ဆိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းဥစ္စာ ခိုင်မြဲ ဖြစ်တတ်ဟု ယုံကြည်သည်။

သူတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်လုံး သည် ဘာသာရေး ယုံကြည်လေးစားမှု ဆာနာရက်ရောမှုခြင်း တူညီသည်။ ညီတကာ ကိုသိန်းအောင်သည် သားမည်း၍ ရုပ်ရည်က ရွက်ကြမ်း ဖြစ်၍ ရုပ်မျိုးဖြစ်ပြီး မမြင့်ကြည်သည် သားဖြူသည်။ ရုပ်ချောသည်။

မကြာခဏ အလှူအတန်း လုပ်သည်။ တစ်နေ့ ရှင်ဥပဂုတ္တဖောင်ငယ် လှေ တစ်စီး မျောလာသည်။ ရွာမှ လူစုပြီး စက်လှေနှင့် ဆွဲယူ ပူဇော်ကြသည်။ ဖောင်ကသေးသေး ငါးပေပတ်လည် ခန့်သာရှိသည်။

ကိုသိန်းအောင်မှ ဦးဆောင်၍ ကိုတင်ဝင်း၊ ကိုဝင်းကြည်၊ ကိုသန်းညို (ကွယ်လွန်)တို့သည် ငါးများ လိုက် အလှူခံ၍ ဖောင်တော်ကြီးအဖြစ် ပြန် တည်ကြသည်။

တံတားရင်းတွင်လည်း အလှူခံရ ပွင့်လှစ်၍ အလှူခံသည်။ ကိုသိန်း အောင် ဦးဆောင်သော လေးဦးမှ

လည်း လိုအပ်သလို ဖြည့်လှူကြသည်။ နှစ်လခန့်ကြာသည်။ သွပ်မိုးပျဉ်ကာ ဖြင့် ရှင်ဥပဂုတ္တဖောင်တော်ကြီး ခုံညား စွာ ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ပတ်ဝန်းကျင် ရွာများမှ လာရောက်ဖူးမြော်ကြသူ မစဲ အောင် စည်ကားသွားသည်။ ဖောင် တော်ကြီးပေါ်တွင် နေ့စဉ် ကျွေးမွေး လှူဒါန်းကြသည့် အလှူရှင်များ မထပ်အောင် ရက်လွှဲပေးရသည်အထိ စည်ကားသည်။

ထိုခေတ်က မြန်မာဆိုရှယ်လစ်လမ်း စဉ် ပါတီခေတ်ဖြစ်သည်။ မြို့မှ ပါတီ ကောင်စီအကြီးအကဲများ ရောက်ရှိလာ ပြီး ရှင်ဥပဂုတ္တဖောင်တော်ကြီးမှ ဘုရား

www.burmeseclassic.com

ကို ဖူးမြော်ကြည်ညိုပြီး မြို့သို့ ပင့်ဆောင်လိုသဖြင့် ဖောင်မျောမည့်ရက်ကို မေးသည်။ ရွာမှ ဦးဆောင်သူ လေးဦးမှ မျောမည့်ရက်ကို ရက်ချိန်းပေးလိုက်သည်။

ဖောင်တော်မျောမည့်ရက်တွင် မြို့မှ စက်လှေများ အတီးအမှုတ်အကများဖြင့် ရွာဆိပ်ကမ်းအထိ လာရောက်ဆွဲယူ ပင့်ဆောင်သွားကြသည်။ ကိုသိန်းအောင်ဦးဆောင်သော လေးဦးနှင့် ရွာသူရွာသားများအားလုံး သူတို့၏ ကြိုးစားအားထုတ်မှုကို ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ကြသည်။

သဒ္ဒါတရားသည် လျော့သွားသည်မရှိ ထပ်မံ၍ပင် တဖွားဖွားပေါ်ပေါက်လာသည် ထင်ပါသည်။ သင်္ကြန်ရက်အတွင်း နေ့စဉ် အလှူလှူရန် စိတ်ကူးပေါ်ကြပြန်သည်။

ကိုသိန်းအောင်ဆိုင်နှင့် ကိုတင်ဝင်းဆိုင် နှစ်ဆိုင်သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ်သည်။ အလယ်က သင်္ဘောတံတားဆိပ်လမ်း ဖြစ်သည်။ ဆိုင်နှစ်ဆိုင် ထိပ်တိုက် မဏ္ဍပ်ကြီးထိုးသည်။ သင်္ကြန်ရက် အကြိုနေ့မှ နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့အထိ ငါးရက်တိုင်တိုင် နေ့စဉ် တစ်နေ့တစ်မျိုး ကျွေးမွေးလှူဒါန်းကြသည်။

ကုန်ကျမှုအားလုံး လေးဦး မျှခံကြသည်။ လေးဦးလုံးသည် တံတားလမ်းမှ ဈေးဆိုင်ပိုင်ရှင်များ ဖြစ်ကြသည်။ သင်္ကြန်လွန်သွားသော် မကျေနပ်မတင်းတိမ်ကြသေး။ အသက် ခုနှစ်ဆယ်နှင့်အထက် သက်ကြီးများ စာရင်းကောက်ပြီး သက်ကြီးပူဇော်ပွဲ ထပ်မံကျင်းပကြသည်။ ယင်းနှစ်မှစ၍ နှစ်စဉ် သက်ကြီးပူဇော်ပွဲသက်လက်ကျင်းပကြသည်။

၂၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



ဓားပြတိုက်ရန် ကြံစည်ခြင်း

ဓားပြတိုက်ရန် ကြံစည်ခြင်း

ကိုသိန်းအောင်သည် ညနေ(၆) နာရီတွင် ဆိုင်ပိတ်သည်။ ပြီးနောက် သင်္ဘောတံတားတွင် ဦးကံအေး (ရပက)ရပ်ကွက် ပြည်သူ့ကောင်စီအတွင်းရေးမှူး(ကွယ်လွန်)နှင့် စကားပြောနေကြသည်။ တံတားတွင် ထိုင်ရန် နောက်မှ တန်းလျားခင်းထားသည်။ အချိန်က ည(၇)နာရီခန့်ရှိပြီဖြစ်သည်။ တံတားတွင် လှေတစ်စင်းထိုးစိုက်လာပြီး လူနှစ်ယောက် သုတ်သုတ်ပျာပျာနှင့် တံတားပေါ်တက်လာသည်။ ရွာသား စံပဲနှင့် မြအေးတို့ဖြစ်သည်။ ဦးကံအေးနှင့် ကိုသိန်းအောင်တို့ကို တံတားတွင် ထိုင်နေတာကို မြင်သွားသည်။

'ဟာ အတော်ပဲ ဟိုရှေ့က ဆောင်ကျွန်းမှာ လူဝါးယောက်နဲ့ လှေတစ်စီး တွေ့တယ်။ လူတွေများနေလို့ ဘယ်ဘွားကြမှာလဲ မေးတော့ ဘာမှ ပြန်မပြောကြဘူး။ ရွာတက်ကို လာနေရင်းနဲ့ ချက်ချင်း ပြန်လှည့်သွားတယ်။ သူတို့က ငါးယောက်ဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ဆက်မနေခဲ့လို့

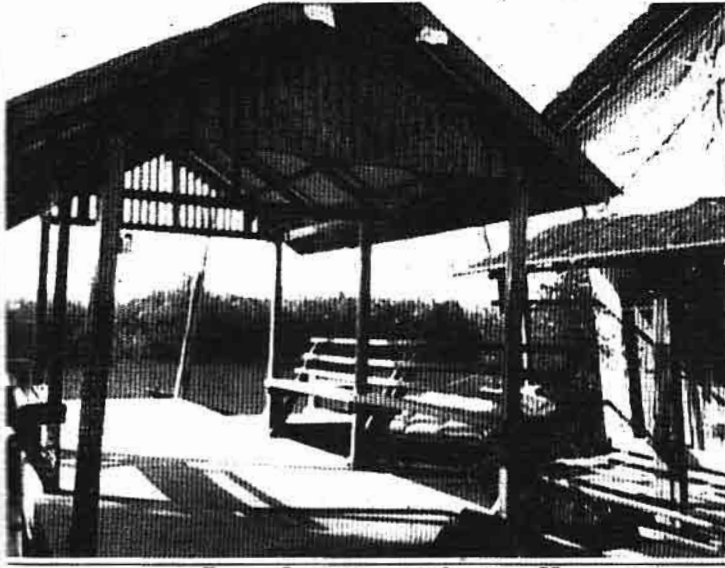
ပြန်ဝင်လာတာ ဒီကောင်တွေကို ကျွန်ုပ်ယောက်တူး'

ဦးကံအေးကို ရှင်းပြနေသော ကိုသိန်းအောင်သည် ဆယ်အိမ်မှူးတာဝန် ပေးထားသူဖြစ်သည်။ ဦးကံအေးသည် ဆယ်အိမ်မှူးပြောသည်ကို အလေးအနားထားပုံရသည်။ ချက်ချင်းလူနှစ်ယောက်သည် ပြည်သူ့စစ်အဖွဲ့ဝင်များဆီသို့ ခိုင်းလိုက်သည်။

နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် လူနှစ်ယောက်ရခေါ်လာသည်။ လက်နက်ကိုင်သားရွှေရှင်(ခေါ်) လေးခွများသည် ဆိုင်ဆိပ်ကမ်းထဲတွင် တက်လာသည်။ ဆိုင်ကမ်းထဲတွင် ထိုင်နေရန် ရောက်နေသော ကြာကန်တို့ကို ဘိုချွန်စက်လှေကို ခေတ္တစက်လှေဖြင့် လူငါးယောက်ပါ လှေအား ထွက်ရှာကြသည်။ လိုက်တော့။

နောက်ပိုင်းမှ သိရသည်မှာ ကိုသိန်းအောင်ဆိုင်အား ဓားပြတိုက်ရန် ကြံစည်ကြောင်း ရွာမှလူတွေ ထွက်လိုက်သဖြင့် မတိုက်ကြောင်း ကြောင်းသိရသည်။ ယင်းသည်

www.burmeseclassic.com



ဓားပြတိုက်လားသာ သင်္ဘောတံတားဆိပ်

ဓားပြအဖွဲ့သည် ချောင်းကြီးရွာစပ်က ကိုချက်ကလေးဆိုင်အား ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်သွားကြောင်း သိရသည်။ ကံတရား၏ အကျိုးပေးဖြစ်မည်ထင်သည်။

ဒုတိယအကြိမ် ဓားပြတိုက်ရန် ကြံကြခြင်း

ဓားပြအဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်မှ ထွန်း ဖြစ်သည်။ သူသည် နယ်ခံသူ ဖြစ်သဖြင့် ဘယ်သူ့ကိုတိုက်လျှင် ဘယ်လောက်ရမည်ကို သိသည်။ ထွန်းတစ်ယောက် ရွာမှ ပျောက်သွားရာမှ ပြန်ရောက်လာကြောင်း၊ ယနေ့ည ဓားပြတိုက်ရန် အကြံရှိကြောင်း တစ်ယောက်မှတစ်ယောက် သူနှင့် နီးစပ်သူများထံမှ သတင်းရသည်။

ကျေးရွာတာဝန်ရှိသူများမှ စက်လှေဖြင့် မြို့တက်ပြီး ရဲစခန်းကို အကြောင်းကြားသည်။ ရဲစခန်းမှ ရဲသုံးယောက် ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ရဲနှင့်အတူ ရွာရှိ ဖြည့်သူ့စစ်၊ ဦးကံအေး(ရပက) အပါအဝင် ရပ်ကွက်တာဝန် ရှိသူများ

ပါသည်။

ဓားပြထွန်းနှင့် နီးစပ်သူများအား စစ်ဆေးလိုက်ရာ အဖြစ်မှန်ပေါ်တော့သည်။ ဓားပြထွန်းသည် ယခုရွာ နှစ်ရွာကြား ကောက်ရိုးပုံတွင် ပုန်းအောင်းလျက် ကျန်ဓားပြအဖွဲ့ဝင်များကို စောင့်နေကြောင်းသိရသည်။

ညရစ်နာရီကျော်တွင် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် သုံးယောက်နှင့်အတူ ပြည်သူ့စစ်နှင့် ရပက အပါအဝင် လူပေါင်းဆယ်ငါးယောက်ခန့်သည် ထွန်းပုန်းအောင်းနေသည်ဆိုသော ကောက်ရိုးပုံအနီးသို့ တိတ်တဆိတ် ချဉ်းကပ်လျက် လူအားဖြင့် ဝိုင်းလိုက်ကြသည်။

လူအရိပ်အယောင် မမြင်ရသေး။ ညကလည်း ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေသည်။ ဝိုင်းထားသော လူအုပ်များသည် ကောက်ရိုးပုံအနီးသို့ တဖြည်းဖြည်းတိုးရင်း ရဲတစ်ယောက်မှ သေနတ် တစ်ချက် ပစ်ဖောက်လိုက်သည်။

‘ဒိုင်း’

‘ဟေ့ထွန်း လက်မြှောက်ပြီးထွက်လာခဲ့’

ပင်းကို တို့ရဲတွေ ဝိုင်းထားပြီ ပင်းထွက် ပလာရင် အသေပစ်ပမ်းရလိမ့်မယ်’

သေနတ်ပစ်ဖောက်သံနှင့် အမိန့်ပေးသံတို့ စည်းဝါးညီလှသည်။ ကောက်ရိုးပုံထိပ်အား လက်နှိပ်ဓာတ်မီးများဖြင့် ဝိုင်းထိုးထားသည်။ “မပစ်ပါနဲ့ အဖမ်းခံပါ့မယ်” တောင်းပန်လျက် ဓားပြထွန်း လက်မြှောက်၍ ကောက်ရိုးပုံပေါ်မှ ဆင်းလာသည်။ ရဲများက လျှင်သည်။ ချက်ချင်းလက်ထိပ် ခတ်ဖမ်းချုပ်လိုက်သည်။ ရဲတစ်ယောက်မှ ထွန်း၏ ခါးမှ သေနတ်အား ဆွဲယူသိမ်းဆည်းလိုက်သည်။

သူ့အား စစ်ဆေးရာတွင် ယနေ့ည ကိုးနာရီတွင် ကျောက်တန်းလေးမှ အဖွဲ့ဝင်သုံးယောက်ကို ဤနေရာသို့ ချိန်းထားကြောင်း၊ သူတို့ရောက်လျှင် ရွာရှိ ကိုသိန်းအောင်ဆိုင်အား ဓားပြတိုက်ပြီး ဆိုင်ရှိကုန်များ အထည်များ၊ လူသုံးကုန်ပစ္စည်းအားလုံး သူ့စက်လှေနှင့်တင်၍ အနောက်ဘက်သို့ လှည့်ထွက်ကြရန် စီစဉ်ထားကြောင်း ဖွင့်ပြောသည်။

ယခင်တစ်ပတ်ကလည်း လူအုပ်နှင့် ထွက်လိုက်သဖြင့် မတိုက်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း၊ ကိုသိန်းအောင်ဆိုင်နောက်ဘေးတံတားတွင် သူပိုင်စက်လှေ ဆိုက်ကပ်ထားသည်။ စက်လှေပေါ်တွင် စပါးကြိတ်လာသဖြင့် ဆန်များ ပါရှိသည်။ အကြံပိုင်လှသည်။

သို့သော် ကံကြမ္မာကား မကောင်းကြုံ၍ မရနိုင်။ ကြံစည်သူသာ ပျက်စီးခဲ့ကြရသည်။ ထွန်းသည် လက်နက်မှ ဓားပြတိုက်ရန် ကြံစည်မှုဖြင့် ထောင်ကျသွားသည်။

သုံးကြိမ်တွင် ဓားပြတိုက်ပြီ

၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလဖြစ်သည်။

နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဗြညီမဂ္ဂဇင်း ၂၁၂

ကိုသိန်းအောင်သည် ကုန်စုံဆိုင် လုပ်ငန်းအပြင် ဆားလုပ်ငန်းလည်း လုပ်ကိုင်သည်။ မနက်ပိုင်း ဆားဖိုသို့ သွားသည်။ ဆိုင်မှ ဆားဖိုသို့ တစ်နာရီ ကျော် သွားရသည်။ ဆားဖိုတွင် ကိုယ်စားလှယ်နှင့် ဆားရေကိုင်များက စီမံအုပ်ချုပ်သည်။ ဆားလုပ်သားများ ရှိသည်။ တစ်ဦးလျှင် အိမ်တစ်လုံးဖြင့် ထားပေးသည်။

အဝယ်တော် ပွဲစား ကိုအောင်သွင် လာမည်ဆိုသဖြင့် စောင့်နေသည်။ ယနေ့ည ဆားဖိုတွင် အိပ်မည်ဟု ပြောထားသည်။ ညနေလေးနာရီတွင် ကိုသိန်းအောင်တစ်ယောက် စိတ်များ လေးလာသည်။ အိမ်ပြန်ချင်လာသည်။ ကိုယ်စားလှယ်ကိုဖိုးသိန်း ယခု (ကွယ် လွန်)အား ပြန်တော့မည် ပြောပြီး ပြန်လာခဲ့သည်။ ကံတရား၏ လှုံ့ဆော် မှုဟု ထင်သည်။

ကိုသိန်းအောင် ဆိုင်ပြန်ရောက် သည်။ ခေတ္တနားသည် ခြောက်နာရီ ဆိုင်ပိတ်သည်။ နေ့စဉ် ပုံမှန်ပိတ်သည်။ ကိုသိန်းအောင်နောက်ဘေး ရေစင် တွင် ရေချိုးနေသည်။ ထိုစဉ် ဆိုင်ရှေ့ သင်္ဘောတံတားသို့ စက်လှေတစ်စီး လာဆိုက်သည်။ လူခြောက်ယောက် ပါသည်။ ဓားပြစက်လှေမှန်း ဘယ်သူ မှမသိ။

တံတားပေါ်တွင် အိုးဘိုရွာပြန်မည့် ကိုညိုမောင်တို့အုပ်စု လူခုနစ်ယောက် စက်လှေကြို ထိုင်စောင့်နေကြသည်။ ယခုလက်ရှိအချိန်တွင် ဓားပြအဖွဲ့များ အလုပ်စရန် မလွယ်ဖြစ်သွားသည်။

သူတို့အစီအစဉ် ပြောင်းလိုက်သည်။ စက်လှေပေါ်မှ လူတစ်ယောက် တံတားပေါ် ခုန်တက်လာပြီး ကိုသိန်း အောင်ဆိုင်သို့သွားပြီး တံခါးခေါက်



ကိုသိန်းအောင်တို့ မိသားစုထွက်ပြေးခဲ့သော ဦးသိန်းပေါက်

သည်။ ကိုသိန်းအောင်ဇနီး မမြင့်ကြည် မှ တံခါးတစ်ရွက် ဖွင့်လိုက်သည်။

စက်လှေမှ တတ်လာသူက ဒီဇယ် ဈေး မေးသည်။ မမြင့်ကြည်မှ ဒီဇယ် ဈေး ပြောလိုက်သည်။ ထိုသူက ကျွန်တော်တို့ ပြန်တက်လာမှ ဝယ်မယ် ပြောပြီး ပြန်ထွက်သွားသည်။ ထို စက်လှေမှ ကိုညိုမောင်တို့အုပ်စု ခုနစ်ယောက်အား မော်တော်ကြို တင်ခေါ်သွားသည်။

သူတို့ စက်လှေတက်လာလျှင် ကျွန်တော်တို့ ညနေက ဒီဇယ်ဈေး မေးသွားတဲ့ စက်လှေကပါ ဒီဇယ်ဝယ် ဖို့ ပြောထားပါတယ် ပြောမည်။ ဒီဇယ် ရောင်းရန် တံခါးဖွင့်လိုက်လျှင် တစ်ဆိုင်လုံး အပိုင်စီးပြီး ဓားပြတိုက်ရန် အကွက်ဖန်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

ကံကြမ္မာကား အလွန်ဆန်းကြယ် လှသည်။ တမင်လူက ဖန်တီးသည် ထက် အံ့ဩစရာဖြစ်သည်။ ကိုသိန်း အောင်သည် ငါးရက်တစ်ကြိမ် ဆားဖို

သို့ သွားသည်။ မနက်စောစော ဆား သွား၍ ညနေပြန်ရောက်သည့် ပင်ပန်းသည်။ ထိုရက်များတွင် ကိုသိန်း အောင်သည် ကိုးနာရီတွင် အိပ်မက် ဖြစ်သည်။

ယခင်ရက်များကဲ့သို့ အိပ်မက် ကံကြမ္မာသည် တစ်မျိုးတစ်စုံ မြေခံ လဲသွားနိုင်သည်။ ယနေ့ည ကိုသိန်း အောင်တွင် မအိပ်နိုင်သေး။ လင်မယား နှစ်ယောက် စာရင်းများ ရေးသား ပစ္စည်းများ ရှင်းသူရှင်း လုပ်နေ သည်။ ညဆယ်နာရီတွင် ပဲ့ထောင် စက် လှေ ပြန်မောင်းလာသံ ကြားရသည့် တံတားတွင် ဝင်ကပ်သည်။ ဓား တိုက်မည့်သူများ တံတားပေါ်သို့ လာကြသည်။

ကိုသိန်းအောင်ဆိုင်နှင့် ကိုတင် ဆိုင်တို့မှာ မျက်နှာချင်းဆိုင်တည် ဖြစ်သည်။ တစ်ဆိုင်နှင့်တစ်ဆိုင် နှစ်ဆယ်သော ကွာသည်။ နေ့စဉ် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှသည်။

www.burmeseclassic.com



ကိုအားဖြင့် ထောက်ပံ့ထား လမ်းကြား

ခုနစ်နာရီပိတ်နေကျ ကိုတင်ဝင်းဆိုင် မှာ ယနေ့ညမှာတော့ ဆယ်နာရီကျော် နေပြီ မပိတ်သေး။ ဆိုင်ဖွင့်ပြီး မြို့ကို တက်မည့် ဧည့်သည်နှင့် စကားထိုင် ပြောနေကြသည်။

ဓားပြများသည် ကိုသိန်းအောင်ဆိုင် ကို ဝင်စီးရန် ပုံစံချ စီစဉ်ထားသော် လည်း ကိုတင်ဝင်းဆိုင်အား ဝင်၍ ဓားပြတိုက်ပြီး လူအားလုံးချုပ်ထားရန် အစီအစဉ် ပြောင်းသွားသည်။

ကိုတင်ဝင်းဆိုင်အား ဓားပြများ ဝင်စီးပြီး ဧည့်သည်နှင့် အိမ်သားများ အား ကြိုးချည်၍ ဝမ်းလျားမောက်ခိုင်း ထားသည်။ ကိုတင်ဝင်းအား ဓားပြ တစ်ယောက်မှ တဖောင်းဖောင်းဖြင့် ရိုက်သည်။ ကိုတင်ဝင်းမှ တောင်းပန် သည်မရ။ ထပ်ရိုက်သည်။ အမျိုးမျိုး နှိပ်စက်သည်။

ဓားပြတစ်ယောက် လက်နာသည် ဆိုပြီး နောက်တစ်ယောက် လဲရိုက် သည်။ ကိုတင်ဝင်းမှာ ဈေးဆိုင်ဖြစ်ရုံ သာ တင်ရောင်းသူဖြစ်သည်။ ကိုသိန်း

အောင်ကဲ့သို့ ဆိုင်ကြီးမဟုတ်။ ကိုသိန်း အောင် တံခါးမှ ချောင်းကြည့်၍ သိ လိုက်ပြီဖြစ်သည်။

မမြင့်ကြည်မှ မွေးကင်းစ သမီးလေး တစ်ယောက်ကို ပွေ့ချီ၍ ကိုသိန်း အောင်မှာ ကျန်ကလေးသုံးယောက်ကို လက်ဆွဲကာ နောက်ဖေး ဗွီဒီယိုရုံ တံခါးမှ အမြန်ထွက်သည်။

အပြင်ရောက်လျှင် လူ စုံမစုံ စစ်ပြီး ကလေးများနှင့် မမြင့်ကြည်အား လွတ် ရာသို့ လွှတ်လိုက်သည်။ ကိုသိန်း အောင်မှ အိမ်အတွင်း ပြန်ဝင်ပြီး လက်ဝတ်လက်စား ရွှေထည်များ၊ အပေါင်ခံထားသော ရွှေထည်များအား လက်ဆွဲအိတ်နှင့် ထည့်ကာ ပြန်ထွက် ခဲ့သည်။

ကိုသိန်းအောင် စိတ်အကြံတစ်ခု ရသည်။ လူအများကို အသိပေးပိုင်း အော်လျှင် ကိုတင်ဝင်းတစ်ဆိုင်သာ ခံရမည်။ မိမိဆိုင် လွတ်သွားနိုင်သည်။ အတွေးဝင်ကာ ပထမဦးဆုံး ကိုသက် ကိုနှိုးပြီး ကိုတင်ဝင်းအိမ် လွတ်လိုက်

သည်။

နောက်အလုံးကြီးခေါ် ကိုအေးမြင့် ကို ဝင်နှိုးသည်။ ကိုအေးမြင့်သည် ကိုတင်ဝင်းနှင့် မယားညီအစ်ကို ဖြစ် သည်။ ကိုအေးမြင့် ထွက်လာသည်။

'ကိုတင်ဝင်းအိမ် ဓားပြတိုက်နေ တယ် ဂျင်ကလီတွေနဲ့ ဝိုင်းပစ်ကြဟေ့'

ကိုသိန်းအောင် အော်သလို အခြား သူများလည်း ထွက်လာပြီး ဝိုင်းအော် ကြသည်။

'ဒိုင်း ဒိုင်း'

ကိုသိန်းအောင်ရှေ့မှ မတ်တတ်ရပ် နေသော ကိုအေးမြင့် ခြေထောက်ကို မှန်သွားသည်။ နောက်တစ်ချက် ကိုသိန်းအောင် ဦးခေါင်းပေါ်မှ 'ရွှီး' ဟု ကြားလိုက်ရသည်။ ကိုသိန်းအောင် အော်ရင်း တစ်အိမ်ပြီး တစ်အိမ် လိုက် ၍ ဝိုင်းအော်ကြရန် အကူအညီ တောင်းလိုက်သည်။

'လုပ်သေနတ်ကြီးဟေ့... ဘာမှ မကြောက်နဲ့ မင်းတို့မှာရှိတဲ့ ဂျင်ကလီ တွေနဲ့ ဝိုင်းပစ်ကြဟေ့' (ဂျင်ကလီ ဆိုသည်မှာ သံချောင်းအချွန်တွင် အထစ်လုပ်၍ လေးနွနှင့် ဆွဲပစ်ရသည်။)

ကိုသိန်းရွှေဆိုသူသည် ပုဆိုး ခါးတောင်းကျိုက်လျက် ခြံတိုင်ထိပ် တက်လျက် ညာသံပေး အော်သည်။

'ဒိုင်း ဒိုင်း ဒိုင်း'

သေနတ်ကျည်ဆန်သည် ညာသံ ပေး အော်နေသော ကိုသိန်းရွှေဘေး နားတွင်ရှိသော အုန်းလက်အား ဝင် မှန်ရာ ဖျောင်းဆို ကျိုးပြတ်ကြသွားရာ ကိုသိန်းရွှေလည်း ခြံတိုင်ပေါ်မှ ဗုန်းဆို လန့်ပြီး ပြုတ်ကျသွားသည်။

ဓားပြများသည် ဝိုင်းထားသော ရွာ သားများအား သေနတ်နှင့် ကာပစ် လျက် ကိုသိန်းအောင်ဆိုင်အား ရဲတင်း

နာဂျာရောင်ခြည်မပူရင် ပျော်



ကိုသိန်းအောင်ဆိုင်(၁)နှင့်
ကိုတင်ဝင်းဆိုင်(ယာ)များကရိုက်ကူးထားသော

နှင့် ပေါက်ဖွင့်သည်။ မွေနှောက် ရှာဖွေ
သည်။ သေနတ်သံများကလည်း ဓားပြ
တိုက်သည်နှင့်မတူ တိုက်ပွဲ တိုက်နေ
သလား အောက်မေ့ရသည်။ သေနတ်
(၁၇)ချက် ပစ်ဖောက်သည်။

သူတို့အနားသို့ ဝိုင်းအော်နေသော
လူအုပ်မကပ်နိုင်ရန် ဖြစ်သည်။ ကိုသိန်း
အောင်ဆိုင်မှ အထည် အနည်းငယ်
သာ ယူဆောင်၍ ဓားပြအဖွဲ့များ ပြန်
ထွက်သွားကြသည်။ ဝိုင်းထားသော
လူအုပ်တောင့်သဖြင့် အမြန် ပြန်ထွက်
သွားကြသည်။ မည်မည်ရရ ရမသွား
ကြ။

ကိုအေးမြင့် ခြေထောက် သေနတ်
မှန်သဖြင့် ဆေးရုံတက်ရသည်။ ကိုတင်
ဝင်းလည်း အရိုက်ခံရသည့် ဒဏ်
ကြောင့် ဆေးရုံတက်ရသည်။

'ကိုသိန်းအောင်အစား ကျုပ်က ခံပေးရ
တာပါပဲ'
ကိုတင်ဝင်းမှ ညည်းတွား ပြောရှာ

၂၆၂ နဂါးကုန်းရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည်။ သူ ခံပေးလျှင် ကိုသိန်းအောင်
နှင့်ဇနီးတို့ ကံကြမ္မာမှ ဝိုင်းရံနိုင်သည်။
ကိုသိန်းအောင်ဇနီးမှာ ကလေး
မွေးကင်းစလေးနှင့်ဖြစ်သည်။ ဤပုံစံ
ဖန်တီးယူ၍ မရနိုင်။ ကုသိုလ်ကံ
ကြမ္မာကား မယုံနိုင်လောက်အောင်
ဆန်းကြယ်သည်။

ကိုသိန်းအောင်နှင့်မိသားစုမှာ လူ
အချင်းချင်း နှိပ်စက်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်
ခဲ့ရသလို ပစ္စည်းဥစ္စာများအား အနိုင်
ကျင့်လုယူခြင်းမှလည်း လွတ်မြောက်
ခဲ့ရသည်။ ကံကြမ္မာကား အကွက်စေ့
လှသည်။ သုံးကြိမ် လွတ်မြောက်ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ကိုသိန်းအောင်သည် အိမ်ရာဝင်
တိုင်း ပတ်ဝန်းကျင်အား မေတ္တာပို့ခြင်း၊
မေတ္တာဖြန့်ခြင်း ပြုလုပ်ပြီးမှ ဘုရားရှိခိုး
သည်ဆို၏။ ဝတ်ပြုအပြီးတွင်
အောက်ပါဂါထာကို နေ့စဉ် ရွတ်ဆိုပြီးမှ
အမှုဝေသည်ဆို၏။

နမောတဿ ဘဂဝတော အနုပတော
သပ္ပာသပ္ပတ္တဿ **[[၉]ခေါက်]**
ဇိတံပေ ဟောတု **[[၉]ခေါက်]**
ကမ္မေ သပ္ပာ **[[၉]ခေါက်]**

ဇိတံပေ ဟောတု အနက်အဓိပ္ပါယ်
မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇိတံ-အောင်
ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။

ကမ္မေ သပ္ပာ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်
ကမ္မေ-ကံ၌ သပ္ပာ-ကောင်းစွာ
ဖြစ်၏။

[မှတ်ချက်] ။ ရွတ်ဆိုသူများ ပါဠိ
စာလုံးများ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်များကို
သိနိုင်ရန် ပါဠိအယ်ဒီတာကြီးမှ တတ်
နိုင်သမျှ ပြန်ဆို ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်

နံနက် ၂ ည တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် ရွတ်ဆို
ပူဇော်သည်ဆို၏။

ကိုသိန်းအောင် ယနေ့ထိ ဘာသာ
ရေး၊ သာသနာရေးများကို သယ်ဆောင်
ရွက်ဆောင်လျက်ရှိပါသည်။ မမြင့်
ကြည်သည် ဓားပြများရောက်လာစဉ်
က သူ့ရင်ခွင်တွင် ပွေ့ချီပြီးပြေးခဲ့သည့်
ချစ်လှစွာသော အငယ်ဆုံးမီးလေးနှင့်
မိသားစုအား ရာသက်ပန် ခွဲခွာသွားခဲ့
ဖြစ်သည်။

ရွာက ပျဉ်ထောင်တွင်းရွာဖြစ်သည်
မြို့က လပွတ္တာမြို့ ဖြစ်သည်။ ယခု
နာကစ်မုန်တိုင်းအလွန်တွင် ကားလမ်း
ပေါက်သွားပြီဖြစ်သဖြင့် လပွတ္တာ
ပျဉ်ထောင်တွင်းရွာသို့ မိနစ် နှစ်ဆယ်
သာ သွားရသည်။



အရဟံ-ဆရာသိန်း
(လပွတ္တာ)

စောရခြေထောက်

နယ်လှည့်စာသမားတစ်ဦး

‘မော်တော်က
(၆)နာရီမှ ထွက်မှာ၊
လက်ဖက်ရည်သောက်
ရင်း စောင့်ကြရအောင် ဆရာ’

တစ်ကိုယ်တော်
စာသမားတို့အတွက်
“မြန်ရာဟင်းကောင်း ခင်ရာ
ဆွေမျိုး” ဟူသော ဆိုရိုးကိုသာ
အဖော်ပြုရလေရာ
ယခုတစ်ခေါက် အထက်
မင်းလှခရီးတွင် နံဘေးထိုင်ခုံမှ
ခရီးဖော် မောင်ထွန်းလင်းအောင်နှင့်
မိတ်ဖွဲ့ခင်မင်မိရာမှ သူနေထိုင်ရာ
သာစည်ရွာကလေးသို့ အလည်အပတ်
လိုက်ပါခဲ့သည်။

သာစည်ရွာသည် မင်းလှမြို့
တစ်ဖက်ကမ်းတွင်ရှိ၍ ကူးတို့
မော်တော်ကလေးဖြင့် (၁၀)မိနစ်မျှသာ
ခုတ်မောင်းရသည်ဆို၏။

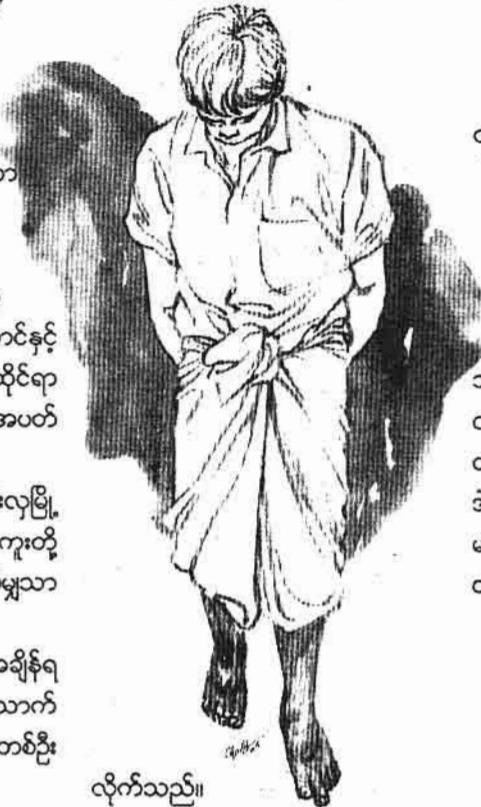
မော်တော်ဘုတ် မထွက်မီ အချိန်ရ
သေးသဖြင့် လက်ဖက်ရည်သောက်
ကြရာ သူနှင့် အရွယ်တူ လူငယ်တစ်ဦး
လည်း လိုက်ပါလာသည်။

ရင်းနှီးစွာ ပြောဆိုကြပုံအရ တစ်ရွာ
တည်းနေ ငယ်သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်
ကြောင်း ခန့်မှန်းရသည်။ ထိုသူငယ်၏
လက်ဝဲခြေညှိမှာ ထူးခြား ကြီးမား
နေသည်ကို သတိပြုမိသည်။ ခြေမ
ထက် သုံးဆမျှ ကြီးမားနေသည်။

လက်ဖက်ရည် သောက်ပြီးသော
အခါ ထိုသူငယ်က လက်ဖက်ရည်ဖိုးကို
ဦးအောင် ရှင်းပေးသည်။ မောင်ထွန်း
လင်းအောင်က...

‘ဒီဆရာကြီးက ဝါထည့်သည် ဝါတို့ရွာနယ်
ကို လှေလာစေချင်လို့ ဖိတ်ခေါ်ထားတာ၊
မင်း ဘာမှ မပြောနဲ့တော့’

ဟု ယတိပြတ် တားမြစ်လေမှ
ပိုက်ဆံကို သူ့အိတ်တွင်း ပြန်ထည့်



လိုက်သည်။

ထိုနောက် မော်တော်ဆိပ်သို့ ပြန်
လာကြ၍ မကြာမီ မော်တော် ကမ်းကပ်
လာသည်။ သာစည်ရွာမှ ဈေးရောင်း
ဈေးဝယ်သူများ လိုက်ပါလာကြသည်။

လူငယ်နှစ်ဦးက သက်ကြီးများ၏
ဝန်စည်စလယ်များကို ကူညီ သယ်
ဆောင်ပေးကြသည်။ နွေနှောင်းကာလ
မြစ်ရေကျချိန်ဖြစ်ရာ နက်စောက်သော
ကမ်းပါးကို တက်ဆင်းရသဖြင့် အလေး
အပင်များကို ကူညီ သယ်ဆောင်ပေး
လေ့ရှိသည်မှာ ရိုင်းပင်းတတ်သော
ရွာလေ့ဖြစ်သည်။

မော်တော်ဘုတ်ပေါ်တွင် နေရာယူ
ပြီးသောအခါ မောင်ထွန်းလင်းအောင်
က တီးတိုးပြောပြသည်။

‘ဒီကောင့်ခြေထောက်ကို သတိ
ထားမိသလား၊ အဲဒါ မွေးရာပါပဲ’

‘အင်း... ခြေရောင်းကလေး တစ်ချောင်း
ချောင်းက ထူထူးခြားခြား ကြီးမားနေရင်
“စောရခြေထောက်” လို့ ဆိုကြတာပဲ။ သူ
ကကော ဘယ်လိုလဲ’

‘ဟုတ်တယ်ဗျာ.၇. သူဝင်ခိုးရင်
ဘယ်သူမှ မတွေ့သလို ဘယ်တော့မှ
လဲ ဖမ်းမိတာ မရှိဘူး။ သူက အိမ်
တစ်အိမ်ကို ဝင်ရင် လူခြေတိတ်ချိန်၊
အိမ်မှာ လူမရှိတဲ့အချိန်မှာ ဝင်တာ
မဟုတ်ဘူး။ နေ့ခင်းကြောင်တောင်လဲ
ဝင်ချင်ရင် ဝင်တာပဲ’

‘စိတ်ဝင်စားစရာပဲ ပြောပါဦး’

‘အဖော်တစ်ယောက် ခေါ်လွှားတယ်၊ အိမ်
နားရောက်ရင် အုတ်ကျိုက်ပြင်စေ၊ အနေ
တော် ခဲတစ်လုံးဖြစ်စေ ကောက်ပြီး နောက်
ပြန်ပစ်လိုက်တယ်၊ အဲဒီခဲက အိမ်နံရံတို့
အိမ်ခေါင်မိုးတို့ကို ထိပြီး အဖော်ဖြစ်သူက
အသံကြားတယ်။’

သူက ပကြားရတူးဆိုရင် ဝင်တော့တာပဲ၊
လှေကားက အဝတ်တံခါးပုက သာယန် အတိုင်း
ဝင်သွားတာပဲ။ အိမ်ပေါ် အိမ်နံဘေး မှာ
ရှိနေတဲ့ ဘယ်သူမှ သူ့ကို မပြင်ကြရဘူး၊
လိုချင်တဲ့ပစ္စည်းကိုယူပြီး ဆင်းလာရုံပဲ။

တစ်ခါတလေ အခြေအနေကို ရိပ်မိ
လို့ ဝိုင်းဖမ်းကြရင် အသာကလေး
ငြိမ်နေတယ်။ အဲဒီအခါ ထူးခြားတဲ့
(ကြီးမားတဲ့)ခြေညှိက လှုပ်လှုပ်ရွရွ
ဖြစ်လာပြီး သံလိုက်အိမ်မြှောင်လိုပဲ
အရပ်ထောင့်တစ်နေရာကို ညွှန်ပြ
တယ်။

အဲဒီလမ်းအတိုင်း သွားရင် လွှတ်

www.burmeseclassic.com

တာချည်းပဲ။ ခြေညှိက မလှုပ်ဘဲ
ငြိမ်နေရင်တော့ လူကလဲ အဲဒီနေရာ
မှာပဲ ငြိမ်နေရတယ်။ အခွင့်သာတော့မှ
လှုပ်ရှား ညွှန်ပြတဲ့ နေရာအတိုင်း
ထွက်ပြေးရတယ်'

'သူ့ပုံစံကြည့်ရတာ သမ္မာအာဇီဝ
လုပ်ငန်းနဲ့ အေးအေးချမ်းချမ်းနေမယ့်
ပုံပဲ'

'အမြဲတမ်း ခိုးဆိုးနေတာတော့
မဟုတ်ပါဘူး။ အင်မတန် အခက်အခဲ
ဖြစ်တဲ့အခါ ဝိသမလောဘနဲ့ ချမ်းသာ
နေတဲ့သူတွေဆီက ရိက္ခာထောက်
သဘော ခိုးယူတာပါ။

လောင်းကစားမှုနဲ့ ကြီးပွားနေသူ
တွေ၊ ငွေတိုးချပြီး ချမ်းသာသူတွေ၊
လာဘ်စားပြီး မာနထောင်လွှားနေတဲ့
အရာရှိကြီးတွေဆီက ခိုးယူတာပါ။
စန်းလဲ အင်မတန် ပွင့်တယ်'

ထိုသူငယ်သည် ထူးခြားသော
အတိတ်က အကျိုးကြောင့် ဤကဲ့သို့
သော ဘဝအခြေအနေကို ပိုင်ဆိုင်
လှုပ်ရှားနေရသည်ဟု ယူဆရ၏။

သူ၏ဘဝ တစေ့တစောင်းကို စိတ်
ဝင်စားမိသော်လည်း လူမှုရေးအရ
ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးခြင်း၊ စူးစမ်း မေးမြန်း
ခြင်းများ မပြုခဲ့ပါ။

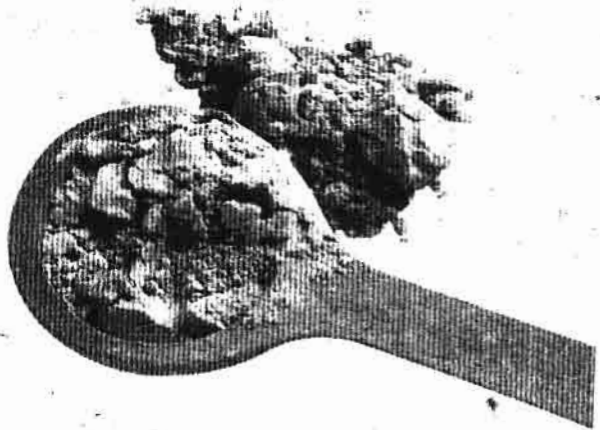
သူ့ဝန်တာကို လွယ်ကူစွာ ထမ်း
ဆောင်နိုင်ပါစေဟုသာ မေတ္တာပို့သ
လျက်...

ပန်ကြားအပ်ပါသည်...

မြန်မာ့ရေမြေရှိ ထူးခြား ဖြစ်စဉ်
တစ်ရပ်အဖြစ် တင်ပြလိုက်ရပါ
သည်။ ဤဖြစ်ရပ်မျိုးနှင့် ဆင်တူ
သော ဖြစ်ရပ်မျိုးများရှိပါက အကျယ်
တဝင့် သိရှိသူများက ဖော်ထုတ်ပေး
စေလိုပါသည်။]

နယ်လှည့်စာသမားတစ်ဦး

၂၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



ဝမ်းကိုက်ရောဂါအတွက်ဆေး

စာရေးသူသည် ညနေဘက်တွင် သဘောသီးဟင်းဖြင့် ထမင်းပြန်ခဲ့ပါသည်။
နံနက် မိုးမလင်းမီ ဝမ်းမှာ ရစ်၍နာကာ အိမ်သာသို့ (၄)ခါ တက်ခဲ့ရပါသည်။
ရွာမှ ကျန်းမာရေးဆရာမထံ ဆေးဝယ်သောက်မှ ပျောက်ခဲ့ရသည်။

ထိုအကြောင်းကို စာရေးသူ၏ အစ်မကြီးအား ပြောပြရာ...

'အဲဒါ သဘောသီးက ဝမ်းအေးလိုပေါ့ညီမရဲ့၊ ရစ်ပြီး နာတယ်ဆိုတော့
ဝမ်းကိုက်တဲ့ လက္ခဏာပဲ၊ မကြီးမှာ သက်သာပျောက်ကင်းတဲ့ ကရင်ဆေးနည်း
ရှိတယ်လေ'

ဟု ဆိုရာ...

'ပြောပြပါဦး မကြီးရယ်... ညီမ အမြဲတမ်း မှတ်ထားတယ်၊ ရာသီဥတုအကူး
အပြောင်းဆို ခဏခဏဖြစ်တတ်တယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုအခါ မကြီးက...

'ဝမ်းကိုက်ရင် ဘာမှ မခက်ပါဘူး၊ နန္ဒင်းနှင့်အစစ်နဲ့ သကြားရောစပ်ပြီး ဆေးတစ်ခွက်စာ
သောက်လိုက်ပါ၊ ချက်ချင်းပျောက်ပါတယ် ညီမရဲ့'

ဟု ပြောပါသည်။

စာရေးသူမှာ နောက်တစ်ကြိမ် ဝမ်းကိုက်ပြန်ရာမကြီး၏နည်းအတိုင်း သောက်
လိုက်ရာ သက်သာပျောက်ကင်းပါသည်။ စေတနာဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
မှတစ်ဆင့် စာဖတ်သူများ၏ ကျန်းမာရေးအတွက် ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

(မကြီးအား ကျေးဇူးတင်လျက်...)

သင်းသီရိဇော်

www.burmeseclassic.com

မှားမိအောင် အာရုံစိုက် မဖြစ်စေ

၅၈၁



ကျွန်မနာမည်က မအေးချမ်းပါ။
 မအေးချမ်းတာပါ။
 ချစ်သူရင်သန်နေရတဲ့ ဘဝကတော့
 မအေးချမ်းလှပါဘူး။ တစ်နည်းအားဖြင့်
 နာမည်နဲ့က မလိုက်ဖက်လှပါဘူး။
 အလွဲကြီးလွဲပြီး အမှားကြီး မှားနေ
 နေလို့ ပြောရင်ရတယ်။
 ကျွန်မ အခုနေ့ နေရာတဲ့ရွာက ဆင်တဲ
 နေတဲ့ရွာကလေးမှာပါ။ ဆင်တဲရွာ
 နေတာက ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
 (အနောက်ခြမ်း) ပြည်မြို့ရဲ့ တစ်ဖက်
 နေရာရှိတယ်။
 ပြည်မြို့နဲ့က ရောဝတီမြစ်ကြီးက
 နီးကပ်လေရဲ့။ ပြည်မြို့က ရောဝတီ
 မြစ်ရဲ့ အရှေ့ဘက်ခြမ်းမှာရှိပြီး ကျွန်မ
 နေထိုင်တဲ့ကတော့ ရောဝတီမြစ်ရဲ့
 အနောက်ဘက်အခြမ်းမှာ တည်ရှိနေ
 တယ်။
 ဟိုဘက်ဒီဘက် ကူးဖို့အတွက်

နဝဒေးတံတားကြီးက ရှိနေတယ်။
 သွားရေးလာရေး လွယ်ကူစေတာပေါ့။
 တကယ်တော့ ကျွန်မဟာ ဆင်တဲ
 သူ မဟုတ်ပါဘူး။ အခြားတစ်နယ်
 တကျေးက အရပ်သူပါ။ ဒါပေမယ့်
 ဆင်တဲသား ကိုထွန်းခိုင်နဲ့ အကြောင်း
 ဆက်လို့ ပေါင်းဖက်မိတဲ့ အခါမှာတော့
 ကျွန်မဟာ သျှောင်နောက် ဆံထုံးပါ
 ဘဝနဲ့ ဒီဆင်တဲကို ရောက်ခဲ့ရခြင်း
 ပါပဲ။
 ကျွန်မဟာ မိခင်နဲ့အတူ နေရသူဆို
 တော့ ကျွန်မ ပြောင်းလာတော့ မိခင်
 ကိုပါ အပါခေါ်ခဲ့ရတာပေါ့။
 ဒီရောက်ပြီး မကြာခင်မှာပဲ ကျွန်မရဲ့
 ချစ်လင်ကြီး ဆုံးပါးသွားခဲ့တဲ့အခါ
 မှတော့ ကျွန်မဟာ သမီးတစ်ယောက်နဲ့
 ကျန်ရစ်ခဲ့ရတယ်။
 ရွာက ထွက်လာကတည်းက အပြီး
 အပိုင် ထွက်လာခဲ့သူဆိုတော့ ခုလို

အခြေအနေမျိုးရောက်နေလဲ ထွက်ပြီး
 သားဆင်စွယ် ပြန်ဝင်တယ်လို့ ထုံးစံ
 မရှိတဲ့အတိုင်း ကျွန်မဟာ ရွာကို မပြန်
 တော့ဘူး။ သမီးတစ်ယောက်နဲ့ မိခင်အို
 ကို လုပ်ကွေးရင်းနဲ့ ဘဝကို ရုန်းကန်
 လှုပ်ရှားနေရတယ်။
 လုပ်ရတဲ့ အလုပ်က ခေါင်းရွက်
 ဗျပ်ထိုးဈေးသယ်ဘဝပါ။ ဆင်တဲနဲ့
 ပြည်မြို့ကို ဟိုဘက်ကူးဒီဘက် ပြန်လာ
 နဲ့ ရှင်သန်နေရတယ်။
 မနက်မိုးလင်းလာတာနဲ့ ပြည်ဘက်
 ကမ်းကိုကူးပြီး ဈေးသွားရောင်းရတယ်။
 ဈေးရောက်ပြီး ပြန်အလာမှာတော့
 ဒီဘက်ကမ်းမှာ ပြန်ရောင်းလို့ရမယ့်
 ငါးခြောက်ငါးခြမ်းမှစအစ ဟင်းချက်
 စရာမျိုးစုံကို ဝယ်ပြီး ပြန်လာရတယ်။
 အိမ်မှာက မဖြစ်စလောက် ကုန်
 ခြောက်ဆိုင်ကလေးက ရှိနေတာကိုး။
 အဲဒီလိုမျိုးနဲ့ ရှင်သန်နေရတာပါ။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မဟာပြည်တက်ကမ်း
ကို အသွားအပြန်လုပ်တိုင်း
လိုင်းကားကိုပဲ အသုံးများ
ခဲ့ရတာပါ။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ
တော့ ကျွန်မရဲ့ ကိုယ်ပိုင်
လှေကလေးနဲ့ ကူးတဲ့အခါ
မျိုးလဲ ရှိတတ်ပြန်ပါတယ်။

ဒါကလဲ အခြားတင်ရော
ထွေလီကာလီတွေ များတဲ့
အခါမှာသာ သုံးမိတာပါ။
ကားနဲ့ပဲသွားသွား၊ လှေနဲ့ပဲ
သွားသွား သွားတဲ့အခါမှာ
ကျွန်မတို့ ဆင်တစ်ရွာရဲ့
မြောက်ဘက်အခြမ်းရောဝတီ
မြစ်ကမ်းဘေးမှာ ရှိနေတဲ့
ရွှေဘုံသာဘုရားတို့၊ ငွေဘုံ
သာ ဘုရားတို့ကိုလှည်းပြီး
မြင်နေရတယ်။

ရွှေဘုံသာဘုရားကတော့ ရွှေရောင်
တွေ ဝင်းနေပြီး၊ ငွေဘုံသာဘုရားက
တော့ ငွေရောင်တွေ တောက်နေတာ
ပေါ့။

ကျွန်မက အဲဒီဘုရားတွေရဲ့ နားကို
တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးပါဘူး။ ဒါကြောင့်
အဲဒီဘုရားရဲ့ သမိုင်းကြောင်းကိုလဲ
မသိပါဘူး။ သူများတွေ ပြောကြတာ
တော့ အဲဒီ ရွှေဘုံသာဘုရားမှရော၊
ငွေဘုံသာဘုရားတွေမှာပါ သိုက်
နန်းရှင် အစ်မတော်မမြစိမ်းရဲ့ ရုပ်တု
တွေ ရှိနေတယ်လို့ ဆိုတယ်။

ဒီအခါ ကျွန်မတို့ ငယ်စဉ်အခါက
အသံလွှင့် ဇာတ်လမ်းတစ်ခုမှာ ကြားခဲ့
ဖူးတဲ့ ကိုဘုန်းကြွယ် မမြစိမ်းတို့နဲ့များ
ဆက်စပ်နေသလားလို့ တွေးမိခဲ့သေး
တယ်။

မမြစိမ်းက သိုက်နန်းရှင်လေ။ အဲဒီ
သိုက်နန်းရှင် အစ်မတော် မမြစိမ်းက
ကျွန်မတို့လို့ လူသားဖြစ်တဲ့ ကိုဘုန်း



ရွှေဘုံသာဘုရားတွင် ရှိနေသော
သိုက်နန်းရှင် အစ်မတော် မမြစိမ်းရဲ့ ရုပ်တု

ကြွယ်နဲ့လာပြီး လက်ထပ်ပေါင်းသင်း
လို့ နေခဲ့တာပါ။

သူတို့မှာ သားတစ်ယောက်ရပြီး
ရှင်ပြုတော့မယ်ဆိုတဲ့အခါမှာ ကိုဘုန်း
ကြွယ်က မြို့ပေါ်ကိုတက်ပြီး သင်္ကန်း
ပရိက္ခရာတွေ သွားဝယ်တာပေါ့။
သင်္ကန်းပရိက္ခရာတွေဝယ်ပြီး လှေနဲ့
ပြန်အလာမှာတော့ သိုက်ဆရာတွေက
ပါလာတယ်။

ကိုဘုန်းကြွယ်က သိုက်ဆရာတွေ
လို့ မသိခဲ့ပါဘူး။ မသိလို့ တင်ခဲ့တဲ့
အခါမှာ မမြစိမ်းရဲ့ သိုက်နန်းအဖွဲ့က
မမြစိမ်းကို ပြန်လာခေါ်သွားခဲ့တယ်။

နောက်ဆုံးမှာတော့ သိုက်ပစ္စည်း
တွေကို လှည်းပေါ်တင်ပြီး သိုက်ပြောင်း
ကြရတယ်။ လူ့လောကမှာ ကျန်ခဲ့တဲ့
ကိုဘုန်းကြွယ်ကိုလဲ အစ်မတော်
မမြစိမ်းက ရွှေကတစ်ပုံ၊ ငွေကတစ်ပုံ
ပေးခဲ့တယ်။

ကိုဘုန်းကြွယ်က အစ်မတော်

မမြစိမ်းပေးခဲ့တဲ့ ရွှေပုံကို
ရွှေဘုံသာ ဘုရားဆိုပြီး
တည်တယ်။ ပေးခဲ့တဲ့ ငွေ
ပုံကို ငွေဘုံသာဘုရား
ဆိုပြီး တည်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ
လို ဇာတ်လမ်းလေးပါ။
ဘာပဲ ပြောပြောပါ။
အဲဒီ အခု ဒီဆင်တဲမှာ
ရှိနေတဲ့ရွှေဘုံသာဘုရား
ငွေဘုံသာဘုရား ဆိုတာ
ကတော့အဲဒီသိုက်ဇာတ်
လမ်းနဲ့ ဆက်စပ်တာ
မဆက်တာကို ကျွန်
မပြောလိုပါဘူး။

ကျွန်မ ပြောလိုတာ
ကတော့ အဲဒီ အသံလွှင့်
ဇာတ်လမ်းမှာပါတဲ့ ရွှေ
သာဘုရား၊ ငွေဘုံသာ

ဘုရားနဲ့ အစ်မတော် မမြစိမ်းတို့
ရုပ်တုတွေဟာ ဒီမှာလာပြီး ရှိနေ
တယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းပါ။

ရွှေဘုံသာဘုရားဘက်မှာ ရှိနေတဲ့
အစ်မတော်မမြစိမ်းရဲ့ ရုပ်တုတွေ
တချို့လူတွေက ငှက်ပျောပွဲ၊ အုန်း
တွေပေးပြီး ပစ္စည်းဥစ္စာ အစရှိသည်
သွားတောင်းကြတယ်လို့ဆိုတယ်။

ရသူတွေ ရှိကြလို့သာ သွားတောင်း
သူ တွေရှိနေကြတာပဲလို့ ကျွန်မထင်
တယ်။ ရသူမရှိရင် သွားတောင်း
ဆိုတာ ဘယ်မှာ ရှိနိုင်ပါ့မလဲ။

ပြီးတော့ ပြောရဦးမယ်။ ဒီ
ရောဝတီမြစ်ကမ်းဘေးရဲ့ သဲသောင်
တစ်လျှောက်မှာ ဒေသခံ ပြည်သူတွေ
က ရာသီပေါ်သီးနှံတွေ စိုက်ပျိုးကြ
ပေါ့။ တစ်နေ့မှာတော့ ကလေးမတစ်
ယောက်က သူ့မိဘများ စိုက်ပျိုး
တဲ့ ဖရဲသီးခင်းကို သွားကြည့်ရာ
အဲဒီမှာ ကလေးတို့ရဲ့ သဘာဝ

www.burmeseclassic.com

သူ့အကြိုက်ဆုံး ဖရဲသီးလေးတစ်လုံးကို သူ့မိဘတွေက ရောင်းစားပစ်မှာစိုးလို့ သဲထဲကိုတူးပြီး သူ့က မြှုပ်ထားလိုက် တယ်။

တစ်ပတ်ဆယ်ရက်လောက် ကြာပြီး သွားပြန်ဖော်တော့ ဖရဲသီးလုံးနဲ့အတူ ရွှေမန်ကျည်းသီးတောင့် သုံးလေး တောင့်လောက် ပါလာသတဲ့။

ကဲ...မထူးဆန်းဘူးလား။ ကြိုပြီး ရှိနိုင်တယ်ဆိုရင် သဲကိုစပြီး တူးစဉ် ကတည်းက တွေ့ခဲ့ရမှာပေါ့။ ခုတော့ သွားပြန်ဖော်မှ တွေ့ရတယ်။ ပြီးတော့ ဒါမျိုး ရွှေမန်ကျည်းသီးတောင့်ဆိုတာ က ဒီခေတ်မှာ မရှိပါဘူး။ ဘယ်သူကမှ ဒါမျိုးလုပ်ပြီး သိမ်းဆည်းထားတာ၊ ရောင်းချကြတာမျိုး မရှိပါဘူး။

ဒီခေတ်မှာက ရွှေပြား ရွှေချောင်း ဒါမျိုးတွေနဲ့ပဲလုပ်ပြီး ရောင်းကြတာပါ။ ပြီးတော့ ဘယ်သူကကော ဒီလိုမျိုး ရွှေကို သူများရဲ့ ဖရဲသီးခင်းထဲကို လာပြီး မြှုပ်ထားကြမှာလဲ။

ရွှေမန်ကျည်းသီးတောင့် ဆိုတာ တွန့်မ ကြားဖူးတာကတော့ သိုက်နန်း နှင့် ဥစ္စာစောင့်တွေက စောင့်ရှောက် ထားတဲ့ ရွှေလို့ ကြားဖူးတာပါ။ ဒီတော့ ဒီရွှေဟာ သိုက်ကပေးတဲ့ ရွှေပဲ ဖြစ်ရမှာ ပေါ့။

နောက်တစ်ခု ထပ်ပြီးပြောရဦးမယ်။ အဲဒါကတော့ အခုလိုပဲ ကလေးမ တစ်ယောက်က ဧရာဝတီမြစ်ကမ်း ထားက သဲသောင်ခုံပေါ်ကို လျှောက် ဦးသွားနေတယ်။

ရေစပ်စပ်ကလေးရှိတဲ့ နေရာကိုလဲ ဆက်ရော ရွှေရောင်လို့ တဝင်းဝင်း ဆောက်နေတဲ့ ကလေးကစားစရာလို အရပ်နှစ်ခုကို တွေ့ရတော့တယ်။ ဆောက်ယူပြီးကြည့်တော့ နွားလှည်း မင်း လောင်းလှေကလေးတစ်စင်း



ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရတယ်။

သူ့အတွက်ကတော့ အထူးအဆန်း ပေါ့။ ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒီခေတ်ကြီးမှာ ဒါမျိုးကလေးကစားစရာ အရုပ်တွေကို ဒီလိုမျိုး သတ္တုတွေနဲ့ ပြုလုပ်ပြီး မရောင်းကြပါဘူး။

အထူးသဖြင့် ပလတ်စတစ်ရုပ်၊ ကော်ရုပ် အဲဒီလိုတွေမျိုးပဲ လုပ်ပြီး ရောင်းနေကြတာပါ။

ဒီတော့ သူက တအံ့တကြဲဖြစ်ပြီး ဘုန်းကြီးကို သွားပြတယ်။ ဘုန်းကြီး ကလဲ ရိုးလွန်းအားကြီးတော့ ရဲသား တစ်ယောက်ကိုခေါ်ပြီး အပ်လိုက် တယ်။ ဒါဟာ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ဒါကြောင့် နိုင်ငံတော်အစိုးရ ကို အပ်ပေးပါဆိုပြီးမှာလို့ ပေးလိုက် သတဲ့။

ရဲသားကလဲ အပ်ပေးမယ်ဆိုပြီး ယူသွားလိုက်တာ တော်တော်နဲ့ ပြန် ပေါ်မလာတော့ဘူးတဲ့။ နောက်ပိုင်းမှာ ပြန်ကြားရတာကတော့ အဲဒီရဲသားက ဒီကလေးမကို ဘာမှ လာမပေးဘဲ နေခဲ့တာပါ။

နောက်တော့မှ ဘယ်ကမှန်း မသိ ရတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က ကလေးမဆီက ယူလာတဲ့ ပစ္စည်းရဲ့ တန်ဖိုးအချို့ကို သွားပေးပါ။ မင်းကို ပေးတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီကလေးမကို ပေးတာ။ သွားမပေးလိုက်တော့ မင်းကို

ဒုက္ခရောက်အောင်လုပ်မယ် စသဖြင့် အိပ်မက် အပေးခံရတော့မှပဲ အဲဒီ ရဲသားက ကြောက်လန့်ပြီး ကလေးမ တို့ရဲ့ မိသားစုအတွက်ဆိုပြီး အိမ်တစ် လုံး ဆောက်ပေးခဲ့သတဲ့။

သူ့အပြောကတော့ နိုင်ငံတော် အစိုးရမှ ပြန်လည်ချီးမြှင့်ငွေနဲ့ ဆောက် ပေးတာပါလို့ပြောသတဲ့။ ဟုတ်မဟုတ် တော့ မသိဘူးပေါ့။

ပြောလက်စနဲ့ နောက်ထပ်တစ်ခုလဲ ပြောချင်ပါသေးတယ်။ အဲဒါကတော့ ဟိုတုန်းကဆိုရင် ဧရာဝတီမြစ်ကမ်း ဘေးတစ်လျှောက်မှာ တစ်ပိုင်တစ်နိုင် ရွှေကျင်သူတွေ ရှိခဲ့ကြတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ ရိုးသားလှတဲ့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ရွှေကျင်ဖို့ဆိုပြီး ရွာက ထွက်လာခဲ့ကြတယ်။ ဆင်တဲ ရွာရဲ့ မြောက်ဘက် မြစ်ကမ်းဘေးက ကားလမ်းအတိုင်း လျှောက်ခဲ့ကြတာ ပေါ့။ အဲဒါနဲ့ ရွှေသွားကျင်ရမယ့် နေရာ တောင် မရောက်သေးပါဘူး။ ကား လမ်းပေါ်မှာတင် အဝါရောင် အမှုန် အမွှားလေးတွေကို တွေ့ရသတဲ့။

မိုးက နည်းနည်းလေး ရွာနေလေ တော့ တောင်ကြားထဲက စီးထွက် လာတဲ့ ရေတွေနဲ့အတူ ပါလာဟန်ရှိ တယ်။

ဒါနဲ့ အဲဒီ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်က ရေစီးကြောင်းအတိုင်း ဆန်တက်ပြီး

www.burmeseclassic.com

ကြည့်တဲ့အခါမှ ချိုင့်ခွက်တစ်ခုထဲမှာ အဝါရောင်အမှုန်အမွှားတွေ အများကြီး တွေ့ရသတဲ့။

ဒါနဲ့ပဲ သူတို့နှစ်ယောက်က ရွှေကျင် တဲ့ပန်းနဲ့ကျင်ပြီး ယူခဲ့ကြတာမှာ နို့ဆီဘူး သုံးဘူးစာလောက် ရခဲ့သတဲ့။

အဲဒီ အမှုန်အမွှားတွေကိုယူပြီး ရွှေပန်းထိမ်ဆိုင်မှာ သွားပြတော့ ရွှေ အစစ်ဖြစ်ကြောင်း ပြောလိုက်သတဲ့။ ဒါနဲ့ပဲ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်က အိမ် ကိုယူလာပြီး အိမ်ကိုရောက်တော့ တစ်ခါမှ မသောက်မစားခဲ့ဘူးတဲ့ သူတို့ နှစ်ယောက်ဟာ သောက်ကြ စားကြ တော့တယ်။

သောက်စားရုံနဲ့ မပြီးဘူး။ ဒီရွှေတွေ ကို ရောင်းပြီး မြို့ပေါ်တက်မယ်။ မြို့ပေါ် ရောက်တာနဲ့ ဟိုတယ်၊ မိုတယ်တွေဆီ သွားမယ်။ သောက်မယ်၊ စားမယ်၊ မိန်းမထည်လဲယူမယ် စသည်ဖြင့် ပြော ဆိုပြီး သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အနာဂတ် ဘဝကို စိမ့်ချက်တွေ ချကြတယ်။ ဒီအထဲမှာ လျှို့ဝှက်တန်းဖို့ တစ်ခုမှ မပါကြ ဘူး။

ဒါနဲ့ပဲ ညဉ့်ကြီးသန်းခေါင်ကျမှ အဲဒီ ရွှေမှုန်တွေကို သူတို့က ဒယ်အိုး တစ်လုံးထဲမှာထည့်ပြီး အရည်ကျိုကြ တယ်။ ဘယ်လောက်ပဲကျိုကျို အရည် မပျော်ဘူး။

ကြာတော့ ဒယ်အိုးတစ်ခုလုံး မီးတွေ ထတောက်လာတယ်။ ပြီးတော့ ရွှေမှုန် တွေက ပေါက်ပေါက်လှော်သလို ခုန်ပျံ ထွက်လာတယ်။

ဒီအချိန်မှာပဲ အိမ်အောက်ကနေပြီး အဘွားကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ လေသံနဲ့... 'ငါ့ဟာ ပြန်ပေး... ဒါဟာ ဖင်းတို့နဲ့ မထိုက်စာနဲ့ဘူး'

လို့ အခါခါလာအော်သတဲ့။ အိမ် အောက်ကိုဆင်းပြီး ဓာတ်မီးတွေ



ဘာတွေနဲ့ ထိုးကြည့် ရှာကြည့်တော့လဲ လာအော်တဲ့ အသံရှင်ကို မတွေ့ရဘူး တဲ့။

အဲဒီလိုမျိုး လေး၊ ငါးခါလောက် အော်ပြီး လေး၊ ငါးခါစလုံး ဆင်းကြည့် တော့လဲ ဘာမှ မတွေ့ရဘူးတဲ့။

အဲဒါနဲ့ပဲ သူတို့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် စလုံးက ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နဲ့ ရွှေရခဲ့တဲ့ နေရာကိုသွားပြီး ပြန်ထား ခဲ့ကြရသတဲ့။ ဒီအခါကျမှပဲ ခုနက လာအော်တဲ့ အသံလဲ မကြားကြရ တော့ဘူးတဲ့။

အဲဒီလိုမျိုး အခြား ထူးခြားတဲ့ဖြစ်စဉ် ဖြစ်ရပ်တွေက အများကြီးပါ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ ပြောခဲ့သလိုပဲ။ မအားပါဘူး။ နည်းနည်းပါးပါး အရိပ်အမြှောက်လောက် ပဲ ပြောပြနိုင်တာပါ။

အားလုံးကို မြှင့်ပုံပြီး ပြောရရင် ကိုဘုန်းကြွယ် မမြစိမ်းတို့ရဲ့ သိုက် သမိုင်း အသံလွှင့်ဇာတ်လမ်းထဲက ရွှေဘုံသာဘုရားတို့၊ ငွေဘုံသာဘုရား တို့ သိုက်ဆရာတွေ လှေပေါ်တင်ခဲ့တဲ့ လှေအရပ်တို့၊ သိုက်ပစ္စည်းတွေကို လှည်းပေါ်တင်ပြီး ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရ တယ်ဆိုတဲ့ နွားလှည်းအရုပ်တို့ဟာ ဒီမှာလာပြီး တိုက်ဆိုင်စွာနဲ့ ရှိနေကြ တယ် တွေ့နေကြတယ်။

ပြီးတော့ ရွှေမှုန်ရွှေမွှား ရွှေမန်ကျည်း သီးတောင့်တွေ။

ဒါတွေ အားလုံးဟာ ဥစ္စာစောင့် သိုက်နန်းရှင်တို့နဲ့ မကင်းဘူးလို့ ကျွန်မ ထင်တယ်။

* * *

ဒါကြောင့် ကျွန်မက ဆင်တဲကနေ

ပြည်မြို့ကိုကူးတိုင်း၊ ပြည်မြို့က... ဆင်တဲဘက်ကို ပြန်ကူးလာတိုင်း အဲဒီ ရွှေဘုံသာဘုရားတို့၊ ငွေဘုံသာ ဘုရားတို့ကို လှမ်းပြီး မြင်နေရတယ်။

မြင်လိုက်ရတိုင်း အဲဒီဘုရားမှာ နို့ဆီ တဲ့ အစ်မတော် မမြစိမ်းရဲ့ ရုပ်တုက စိတ်ထဲက မုန်းပြီးတမ်းတမိတယ်။

'အစ်မတော်ရယ် ညီမတော်မှာလဲ ဆင်း လှုပ်တယ်။ ဖမ်းဖမ်းလိုက်တာမှာလဲ မမြစိမ်းနဲ့တော့။ ဒါကြောင့် သူများတွေကို ကယ်ပေးနေသလို ညီမတော်ကိုလဲ ကယ်ပေးပါဦး'

လို့ အမြဲတမ်းလိုလို တောင်းတမ်း တမ်းတတယ်။ အစ်မတော် မမြစိမ်းဟာ ကျွန်မတို့လို သာမန်လူသားတွေ ကို ချစ်တယ်လို့ ကျွန်မ ထင်တယ်။

ဒါကြောင့်လဲ သူက သာမန်လူသားတွေ ကိုဘုန်းကြွယ်ကို လက်ထပ်ခဲ့တာတွေ ပြီးတော့ ကူညီကယ်မတတ်သူတွေ ကျွန်မမြင်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲ မတော့ ပြောခဲ့သလိုပါပဲ။ သူ့ဆီ သွားပြီး ငှက်ပျောပွဲ၊ အုန်းပွဲတွေ သွားတောင်းကြတာကိုပဲ ကြည့်ရင် ပေးလို့သာ သွားတောင်းကြတာ ဖို့ပါ။ ပြီးတော့ အခုပြောခဲ့တဲ့ မန်ကျည်းသီးတောင်တို့၊ ရွှေလှည်းတို့၊ ရွှေမှုန်ရွှေမွှားတို့ ဆိုတဲ့ သိုက်နဲ့ မကင်းနိုင်ပါဘူး။ သို့မဟုတ် ပေးလို့ ရကြတာပါ။

ဒါကြောင့် ကျွန်မလဲ အစ်မတော် ရုပ်တုတွေရှေ့အထိ ငှက်ပျောပွဲ တွေနဲ့ သွားမတောင်းဖြစ်ခဲ့ရတာတွေ အခုလိုမျိုး ဈေးသွားဈေးပြန်ထုတ် ပါးစပ်နဲ့ တောင်းရတာပေါ့။ သာမန်လူသားတွေအပေါ် ဆင်တဲ ကြင်နာသနားတတ်တဲ့ အစ်မတော် မမြစိမ်းဟာ ဘယ်နည်းနဲ့ဆီ ကို တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်နဲ့

www.burmeseclassic.com

မှာ အမှန်ပဲလို့ ကျွန်မ ယုံကြည်ထား တယ်။

* * *

ဒီနေ့မှာတော့ဖြင့် ကျွန်မက လှေနဲ့ ပြည်ဘက်ကို သွားပြီး ဈေးရောင်း တယ်။ ဈေးရောင်းပြီး ပြန်လာတဲ့အခါ မှာတော့ ထုံးစံအတိုင်းပေါ့။ ဆင်တဲ ဘက်ကမ်းမှာ ပြန်ရောင်းဖို့ ဈေးတွေ လဲ ဝယ်လာခဲ့ရတယ်။

ကျွန်မစီးခဲ့တဲ့ လှေရှိရာ ဘက်ကို ဦးတည်ပြီး လျှောက်လာတော့ ကျွန်မ ရဲ့နောက်ကို အမျိုးသမီးတစ်ယောက် က လိုက်လာမှန်း ကျွန်မ သိရတယ်။ သူ့ကို ကျွန်မတစ်ခါမှ မမြင်ဖူးပါ ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်မ မသိဟန်ဆောင် ပြီး လျှောက်လာခဲ့တယ်။

ဒီအခါ နောက်ကနေပြီး...
'ဟေး...ညီမ ခဏနေပါဦး'
လို့ ပြောလာတယ်။

ဒီအခါ ကျွန်မက ရပ်ပြီး သူ့ကို စောင့်နေလိုက်တယ်။ သူ ကျွန်မ အနားကို ရောက်လာတယ်ဆိုရင်ပဲ ဖက်တစ်ခုနဲ့ ထုပ်ထားတဲ့ အထုပ် တစ်ထုပ်ကို ကျွန်မဆီ လှမ်းပေးတယ်။
ပြီးတော့...

'ဒီမှာ ညီမ... ဟောဒီအထုပ်ကို လမ်းမှာ ဖြေကြည့်နဲ့ အိမ်ရောက်မှ ရေရှိတဲ့ အိုးထဲ ကို စိမ့်ကြည့်'
လို့ ပြောတယ်။

ကျွန်မကတော့ဖြင့် အစပထမမှာ ကြောင်တောင်တောင်ကို ဖြစ်သွားရ တယ်။ ကြည့်လေ ကျွန်မ မသိတဲ့လူ တစ်ယောက်က ကျွန်မ မမြင်ရတဲ့ အရာတစ်ခုကို ဖက်နဲ့ထုပ်ပြီး လာပေး နေတာလေ။

ပြီးတော့ လမ်းမှာ ဖွင့်မကြည့်နဲ့တဲ့။ လမ်းမှာ ဖွင့်မကြည့်ရအောင်က သူ့ ပစ္စည်းက ဘာပစ္စည်းကြီးမို့လို့လဲ။



ပြီးတော့ အိမ်ရောက်မှ ရေရှိတဲ့ အိုးထဲကိုထည့်ပြီး စိမ့်ကြည့်တဲ့။ ပစ္စည်း တစ်ခုကို ရေထဲထည့်ပြီး စိမ့်ကြည့်ရ လောက်အောင်က ဘာပစ္စည်းကြီးမို့လို့ လဲ။

စိမ့်လိုက်ပါပြီတဲ့ ဘာကြီး ဖြစ်လာ မှာမို့လဲ၊ အတော်လေးကို အူကြောင် ကြောင်နိုင်လှတဲ့ ကိစ္စကြီးပါပဲ။

သူ့ကြည့်ရတာလဲ စိတ်မနှံ့ပုံတော့ မပေါ်ပါဘူး။ ဥပမိရုပ်က ခုံညားလှ သလို မဟာဆန်သူတစ်ယောက်လို့ ပြောရင်ရတယ်။

အသက်အရွယ်က (၄၅-၅၀) လောက်တော့ ရှိနိုင်တယ်။ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက် အချိုးအဆစ်တွေကတော့ ဖြင့် အတော်ကလေးကို ပြေပြစ်လှပါ တယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်မက သူ့ပြောရမှာ လဲ အားနာတာနဲ့ "ဟုတ်ကဲ့ပါ" ဆိုပြီး ပြောလို့ သူပေးတဲ့ အထုပ်ကို ကျွန်မရဲ့ ဈေးတောင်းထဲကို ထည့်လို့ ယူလာ တယ်။

ကျွန်မရဲ့ လှေနားကို ရောက်ပြီး သူ့ကို ပြန်ကြည့်တော့ မတွေ့ရတော့ ပါဘူး။ တကယ်ဆို ပြန်တွေ့ရလောက် နိုင်တဲ့ အနေအထားကြီးပါ။

တကယ်ဆိုကျွန်မ တွေ့ချင်တာက

အစ်မတော် မမြစိမ်းကိုပါ။ အစ်မတော် နဲ့တွေ့ပြီး အစ်မတော်ဆီက ပေးတဲ့ ရွှေထုပ်၊ ငွေထုပ်ကို လိုချင်တာပါ။

ခုတော့ ဘယ်ကမှန်း မသိရတဲ့ ကြောင်တောင်တောင်လို အမျိုးသမီးနဲ့ တွေ့ရပြီး ဘာမှန်းမသိရတဲ့ အထုပ် တစ်ထုပ်ကို လာပြီး အပေးခံနေရ တယ်။

လွဲမှားနေပုံများကတော့... ဒါနဲ့ပဲ ဆင်တဲဘက်ကမ်းကို ပြန်ကူးခဲ့ရတယ်။ ကူးနေရင်းနဲ့ အနောက်မြောက်ယွန်း ယွန်းလောက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်ရင် ရွှေဘုံသာဘုရားကြီးကို အတိုင်းသား လှမ်းပြီး မြင်နေရတယ်။ ငွေဘုံသာ ဘုရားကိုလဲ ရှေ့တည့်တည့်လာက်မှာ မြင်တွေ့နေရတယ်။

အဲဒီဘုရားတွေမှာ အစ်မတော်ရဲ့ ရုပ်တုတွေ ရှိနေလေတော့ ခါတိုင်းလိုပဲ ကျွန်မက အစ်မတော် မမြစိမ်းရေ ညီမတော်ကိုလဲ ကယ်မပေးပါဦးလို့ လှမ်းပြီး တမ်းတလိုက်မိပြန်တယ်။ ပါးစပ်ကလေးနဲ့ ဝါယမစိုက်ပြီး တမ်းတ တောင်းဆိုရတဲ့ အလုပ်ကို ကျွန်မ မပင်ပန်းပါဘူး။

တောင်းဆိုရင် ကြာလာတဲ့အခါမှာ အစ်မတော်က နားဆူနားပူ မခံနိုင်လို့ ပေးများပေးခဲ့ရင်တော့ အမြတ်ပဲပေါ့။ ဆင်းရဲတွင်းကလဲ လွတ်ပြီပေါ့။

ကျွန်မ သိပါတယ်။ အစ်မတော် မမြစိမ်းဟာ ကျွန်မကို သနားလာပြီး တော့ ပေးလာမှာပါ။ လောလောဆယ် မှာ အချိန်မကျသေးလို့လဲ ဖြစ်နိုင်တာ ပေါ့။

ကျွန်မ လှော်ခတ်လာခဲ့တဲ့ လှေဟာ မြစ်လယ်ကောင် နေရာလောက်ကို ရောက်လို့လာတယ်ဆိုရင်ပဲ ခုနက အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ပေးလိုက်တဲ့ အထုပ်ကို ဖြေပြီးကြည့်ချင်တဲ့ စိတ်တွေ

ပေါ်လာတယ်။

ဟုတ်တယ်လေ လူဆိုတာမျိုးက သူများ မမြင်ခိုင်းစေချင်တဲ့ အရာကိုမှ ပိုပြီးမြင်ချင်ကြတယ်။ မလုပ်ပါနဲ့ဆိုရင် လုပ်ချင်ကြတယ်။

ခုလဲ ဒီအထုပ်ကို လမ်းခုလတ်မှာ ဖြေမကြည့်ပါနဲ့တဲ့။ အဲဒါကိုမှ ကျွန်မ ကပိုပြီး ဖြေကြည့်ချင်တဲ့ စိတ်တွေက တဖွားဖွားနဲ့ ပေါ်ပေါက်လာရတယ်။ အိမ်ရောက်တဲ့အထိ မစောင့်နိုင်တော့ တာလဲ ပါတာပေါ့။

ဒါနဲ့ပဲ ကျွန်မဟာ အဲဒီအထုပ်ကို ဖြေပြီးကြည့်မိလိုက်တယ် ဆိုရင်ပဲ ကြည့်စမ်း အဲဒီ သောက်ရူးမကတော့ ကွာ ငါ့ကို ဘာများ အောက်မေ့နေလဲ မသိပါဘူး။ မီးသွေးခဲတွေကို ဖက်နဲ့ ထုပ်ပြီး ငါ့ကို ပေးလိုက်ရတယ်လို့။

ဒီကောင်မကို ပြန်တွေ့လို့ကတော့ နားရင်းပါးရင်းတွေကိုဖြတ်ပြီး ရိုက်မိ ဦးတော့မှာပဲ။

အစ်မတော် မမြစိမ်းဆီက ရွှေတုံး ရွှေခဲတွေ၊ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ့်ဘဝကို အဆင်ပြေစွာ ရပ်တည်နိုင်ဖို့ တစ်ခုခုရ အောင် တောင်းဆိုနေတာကို သူက သိလို့ ငါ့ကိုများ တမင်အရွဲ့တိုက်ပြီး ရွှေတုံးရွှေခဲတွေအစား မီးသွေးခဲတွေ ကို ပေးလိုက်တာ ထင်ပါရဲ့။

လိုချင်တာက အစ်မတော်မမြစိမ်း ဆီက ရွှေတုံးရွှေခဲတွေ။ ဟော... အခု ရခဲ့တာက မီးသွေးခဲတွေ။ ဒီမီးသွေးခဲ တွေက ကျွန်မအတွက် ဘာအဓိပ္ပာယ် ရှိမှာလဲ၊ ဘာလုပ်ရမှာလဲ။

ကဲ... အိမ်ရောက်တဲ့အထိလဲ ယူမသွားနိုင်တော့ပါဘူး။ ပြီးတော့ ရေရှိတဲ့ အိုးထဲကိုလဲ သွားပြီး ထည့် မစိမ်နိုင်တော့ပါဘူး။

ကဲ...အဲဒီတော့ ဘာမှ အဖိုးမတန် တဲ့ ဟောဒီ မီးသွေးခဲတွေ အားလုံး

ရောဝတီမြစ်ထဲ ဆင်းသွားကြကုန်လေ ရော့လဟယ်ဆိုပြီး ပစ်ချလိုက်တော့ တယ်။

အဲဒီလို ပစ်ချလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ မီးသွေးခဲတွေဟာ မြစ်ရေနဲ့ ထိတွေ့ လိုက်တာနဲ့ ဝင်းခနဲ၊ ဝင်းခနဲ အရောင် တွေ ထတောက်ပြီး ရေအောက်ထဲ မြှုပ်ဝင်သွားကြကုန်တယ်။

ဒီအခါ ကျွန်မက မျက်ကလူး ဆန်ပျာနဲ့ လိပ်ပြာလွင့်မတတ် ဖြစ်သွား ရတယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ အစ်မ တော် မမြစိမ်းဆိုတဲ့ အသိစိတ်တွေပါ ချက်ချင်းဝင်လာတယ်။

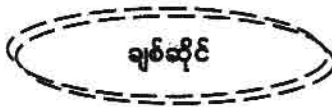
ပေးကားပေး၏ မရဆိုတာ ခုလို အဖြစ်မျိုးကို ပြောတာများလာ။ ဝါးတစ်ပြန်မကနက်တဲ့ ရေအောက်ထဲ ကို ရွှေဝါရောင် အတုံးအခဲလေးတွေ က ဝဲပြီး ဆင်းသွားကြတာကို ကျွန်မ မြင်နေရတယ်။

မြင်သာမြင် မကြင်ရတော့တဲ့ အဖြစ် ကိုကြည့်ရင်း သွေးရူးသွေးတန်းနဲ့ ကျွန်မ ထခုန်ပြီး အော်မိအော်ရာ အော် လိုက်မိတာကတော့...

'ကျွန်မ မှားပါတယ် အစ်မတော် မမြစိမ်းရဲ့ ရယ်လို့...။

[ဖြစ်ရပ်မှန် စာတ်လမ်းအား ပြောပြပေးခဲ့ပါသော အမှတ်(၁၆) အကြီးစားစက်ရုံ (ဆင်တဲ)ရုံ လက်သုံးသံပုံထောင်း အလုပ်ရုံမှ မောင်ချမ်းသာအား ကျေးဇူးတင်ရှိပါ ကြောင်း...]

အစ်မတော် မမြစိမ်းနှင့်တကွ စာဖတ် ခဲ့သူများအားလုံး ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြ ပါစေ။



စာမျက်နှာ (၂၇၂)မှ အဆက်

ခြေထောက်များက ပြန်ကားလျက် ကလေး ဆန်ကော့ဝိုင်းခနဲဖြစ်ပါသည်။ ဦးခေါင်းပိုင်းရှိ အစွယ်ကြီးစစ်ခုမှာ ကားလိုက် စုလိုက်ဖြင့် မာန်ဖိနေပါ သည်။ အရွယ် အရွယ် တစ်လက်မခနဲ စိ ရှိပါသည်။ အစွယ်များမှ အောက်မှ ကျွန်းပက်အိုးကို ကိုက်ဖြတ်ထားတာ တိတိပိုင်ဖြတ်နေပါသည်။ ခြေထောက် (၁၀)ချောင်းခန့်ပါမည် ထင်ပါသည်။ မရေတွက်မိပါ။

နတ်သီးမွေးဟု ထင်ရသော အမွှေး များလည်း ပါပါသည်။ ခြေထောက် များပေါ်တွင် အမွှေးအမှင်လည်း ပါပါ သည်။ ချောင်းအုပ်ကြီးမှ...

ယထာပိန္နဲက သူ့အား စာရတာ မှတ်လို့ မင်တို ကြည့်ရအောင်လို့ ဝါး ပစ်လိုက်တာပဲ။

ဟု ပြောတာ ပိုင်းကြည့်ကြည့် တုတ်ရွည်ကို ဖြေပေးကာ လွှတ်လိုက်ရာ အနီးရှိ ကျွန်းပင်ကြီးပေါ်သို့ ပြေးသွား ပါသည်။

ပင်ကုန်ကကြီးအား ကြည့်ပြီး ဦးထွန်းမောင်မှ...

ဒီပင်ကုန်မျိုးက ရှားတယ်ကွ သူလဲ တောဘုရင်ပဲ။ ပင်ကုန်က မြေနိုင်တယ်။ ဒီပင်ကုန်ကိုအရောက်တာမြေမလာရဲဘူး။ ပင်ကုန်က အခြားအကောင်ငယ် ကလေးများကို ရှာစားတယ်။ ဦးနှောက် ကို ဖောက်စားတယ်။ ငှက်ငယ်ကလေး တွေကို ရအောင်ဖမ်းပြီး စားတယ်။ မရတော့တဲ့အဆုံး မိမိတွေကိုရှာပြီး ဦးနှောက်ဖောက်စားတာပဲ။ သူ့အစွယ် က အဆိပ်ပြင်းတယ်။

ဟု ပြောပြပါသည်။ စကားပြောလင်း စခန်းသို့ပြန်ရောက်ကြရပါတော့သည်။ တိုစာစုဖြင့် ချောင်းအုပ်ကြီး ဦးရွှေနှင့် ကိုညွှန်ထံမောင်လေးတို့ကို အမှတ်ရမိပါသည်။

ချောင်းအုပ်ကြီးကတော့ မရှိတော့ ပါ။ ကိုညွှန်ထံမောင်လေးကတော့ ငွေ တွင် ဇနီး သားသမီး မြေးများဖြင့် အသက်ရှင် ပျော်ရွှင်လျက်ပါ...။

အားထုံး ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။

ဦးသန်းစို (ချောင်းနက်)



ကျွန်တော်၏ တောတွင်း

အတွေ့အကြုံများတွင်
လွင်ပြင်ဒေသ မြို့ကြီး
ရွာကြီးများတွင်
အလွန်တွေ့ရနည်းကာ
တောတောင် ကန္တာရ
တွင်သာ များစွာ
တွေ့ရသော သစ်ပင်၊
ဝါးပင်များ၊ ဆေးပင်၊
ဆေးဥများ၊ ဂမုန်းပင်များ၊
ပထဝီမြေသား
ကျောက်ဓာတ်သတ္တုများ၊
တောတွင်းရှိ သားငှက်
တိရစ္ဆာန်များ။

တောတွင်း အစား
အစာများကို တွေ့ကြုံ
ရသည့်အတိုင်း
မှတ်တမ်းတင်ကာ
စာစီဖော်ပြခဲ့ပါသည်။
ယခုအခါတွင်လည်း
တောတွင်းပင် ဖြစ်လင့်
ကစား အလွန်တွေ့ရ
နည်းသော တောတွင်း
ပင့်ကူနက်ကြီး
တွေ့ရပုံကို ရေးသား
တင်ပြပါမည်။

အချိန်က ၁၉၆၄ ခုနှစ် မိုးတွင်း
ကာလပါ။ နေရာမှာ နေပြည်တော်
ပျဉ်းမနား အရှေ့ပိုင်းခရိုင်၊ ရေနီ
ကြီးပိုင်းကွင်းအမှတ်(၄၉)၊ ပတ်
လည်ကြီးစခန်းမှာ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချိန်က စာရေးသူက ချောင်း
ခေါင်းဖြစ်ကာစ တောထဲကို ရောက်ဖူး
တာစဟု ဆိုရပါမည်။

ပင့်ကူကြီးနှင့်တွေ့

နေ့ရက်ကို စာရေးသူ မမှတ်မိတော့
တောတွင်း ဝင်ကာစနစ် မိုးတွင်း



ဦးသန်းစို
(ချောင်းနက်)

ပင့်ကူနက်ကြီး

ပိုင်းကာလပါ။ တောတွင်းအလုပ်က
မိုးရွာလည်းလုပ်ရသည်။ နေပူလည်း
လုပ်ရပါသည်။

ထိုရက်များက ညနေပိုင်းနှင့် ညဉ့်
ဦးပိုင်း မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသည့်ရက်
တွေပါ။ အလုပ်ကတော့ ကွင်းများ
လှည့်၍ ကျွန်းခြောက်များ ဖြတ်ပိုင်း

ပေးအလုပ် လုပ်ရပါသည်။
ချောင်းအုပ်ကြီးက ကျွန်းခြောက်
သစ်ဖြတ်ပိုင်းပေး နာမည်ကြီးပါသည်။
ကျွန်းသစ်အိတ်စပိုဝင်များတွင် ဝမ်း
စတာ၊ တူးစတာ၊ သရိုးစတာအထိ
ဖြတ်ပိုင်းကောင်းကောင်း ပေးနိုင်ပါ
သည်။ စာရေးသူကိုလည်း ဖြတ်ပိုင်း

ပေး ပိုင်နိုင်အောင် သင်ပြပါသည်။
ထိုရက်ကား ကွင်းအမှတ်(၃၆)ကို
ဖြတ်ပိုင်းပေးရန် မိန်းရေးရွာမှ
ဓားခေါင်း ဦးမောင်ကိုတို့အဖွဲ့နှင့်
ချိန်းပြီးသားပါ။

စာရေးသူတို့က နံနက်စောစော
ထကာ ကိုဉာဏ်မောင်လေး စီစဉ်
ကျွေးမွေးသည့် ထမင်းကြမ်းကြော်နှင့်
ရေခွေးကို အဝသောက်စားကြပါ
သည်။ ပြီးမှ စခန်းမှ ကွင်းအမှတ်(၃၆)
ကို ဖြတ်လမ်းအတိုင်း တောတိုးသွား
ရပါမည်။

ဆင်ဦးစီး ဦးရွှေတို့ ဆင်သမားများ
က ရှေ့ဆောင်သွားကြပါသည်။ စာရေး
သူတို့က တံဆိပ်တုံး၊ ပေကြိုးနှင့်
မှတ်စုစာအုပ်များ ယူဆောင်ခဲ့ကြပါ
သည်။

တံဆိပ်တုံးများကို ကိုရွှေက သူ့
ပလိင်းထဲ ထည့်ယူခဲ့ပါသည်။ စာရေး
သူ လွယ်အိတ်ထဲတွင်ကား မိုးကာ၊
လေးခွ၊ လောက်စာလုံး၊ ဆေးလိပ်၊
မီးခြစ်များသာ ပါခဲ့ပါသည်။

နံနက်စောစောမို့ စခန်းကထွက်စ
နေကွက်တစ်ပြုမှပင် ညက မိုးနင်း
နှင့် မိုးရေစက်များက သစ်ပင် မြက်ပင်
များပေါ်တွင် ရှိနေဆဲပါ။

(၃၆)ကွင်းထဲ ရောက်သောအခါ
နေအတော်မြင့်သော်လည်း သစ်ပင်၊
ဝါးပင်များက နေပြောက်ပင် မထိုးနိုင်
အောင် ရှိနေပါသည်။

ဖြတ်ပိုင်းစပေးရာတွင် ချောင်းအုပ်
ကြီးက မှတ်စုစာအုပ်၊ ဘောလိပ်ပင်
ကိုင်ကာ သူ ကိုင်စွဲနေကျတုတ်(ဝါးလုံး
ငယ်)ဖြင့် ထောက်ပြ၏။

စာရေးသူက ပေကြိုးနှင့် တိုင်းကာ
အရှည် လုံးပတ် ခေါ်ပေး၏။ ဓားခေါင်း
ဦးမောင်ကိုက တံဆိပ်တုံးကိုင်ကာ
ရိုက်ပေး၏။



ဦးထွန်းမောင် ကိုင်စွဲနေကျ
တောင်ဝှေးအကြောင်း အနည်းငယ်
တင်ပြပါဦးမည်။

ချောင်းအုပ်ကြီးက ဘာအလုပ်နှင့်
ဖြစ်ဖြစ် တောထဲသွားတိုင်း နီးရာ
ဝါးရုံမှ အနေတော်ဝါး လေးတောင်ခန့်
တစ်လုံး ခုတ်ယူ၍ ကိုင်ဆောင်စမြဲပါ။

တောင်ဝှေးပမာ ထောက်၍
ထောက်၍ လမ်းလျှောက်ရပါသည်။
ဒါကလည်း ဟိုး ငယ်ရွယ်စဉ်ကတည်း
က အကျင့်ပါနေတာပါတဲ့။ ပြီးတော့
တောထဲက ကျားရန်ကလည်း
ကာကွယ်ပြီးသားကျသတဲ့။ “ကျား
က ထိုသို့ တုတ်ရှည်(လုံ)ပါတဲ့လူ
ကို တယ်တော့မှ ခုန်မအုပ်ချဘူးတဲ့”

ဒါကြောင့် ငယ်ကျင့်အတိုင်း တော
ထဲသွားလျှင် တုတ်ရှည်တစ်ချောင်း
ကိုင်ဆောင်ရသည်ဟု စာရေးသူတို့
ကိုလည်း ပြောပြဖူးပါသည်။

ယင်းသို့အားဖြင့် ချောင်းအုပ်ကြီး
က ဖြတ်ပိုင်းပေးရင်း လမ်းသွားရာတွင်
တုတ်ထောက်၍ လျှောက်ရသဖြင့်
မယိမ်းမယိုင် ချော်လဲခြင်းမရှိပါ။

ဖြတ်ပိုင်းရိုက်၍ အပင်(၂၅)ပင်၊
(၃၀)ပင်မျှ ပြီးပါပြီ။ နေလည်း အတော်
စောင်းပါပြီ။ အနောက်တောင်ဆီမှ
လည်း မိုးသားတိမ်လိပ်များ တက်လာ
ပါပြီ။

ထို့ကြောင့် ဖြတ်ပိုင်းရိုက် ရပ်စဲကာ

စခန်းပြန်ကြပါတော့မည်။ ဓားခေါင်း
ဦးမောင်ကိုနှင့်အဖွဲ့က မိန်းရေးရွာဆီ
ပြန်ကြ၍ ဦးရွှေနှင့် စာရေးသူတို့က
တံစခန်းဆီသို့ ဖြတ်လမ်းအတိုင်း
ပြန်ကြပါသည်။

ဖြတ်ပိုင်းရိုက်သော ကွင်း(၃၆)မှ
ကွင်း(၃၈)ကို ဖြတ်ရပါသည်။ ကျွန်း
ပျဉ်းကတိုး၊ ကညင်ပင်ကြီးများဖြင့်
ပြည့်သည်စွာ ပေါက်ရောက်နေပါသည်။
လမ်းဟူလျှင် မရှိပါ။

စိုထိုင်းနေသော သစ်ရွက်၊ ဝါးရွက်
များပေါ်နင်း၍ လျှောက်ကြရပါသည်။
သစ်ရွက်များက စိုထိုင်းနေ၍ ချိုးချိုး
ချွတ်ချွတ် မမြည်ပါ။ ဖြစ်ဖြစ်နှင့်
အသံထွက်နေပါသည်။

တစ်နေရာအရောက် ကျွန်းပင်ကြီး
၏ အောက်အရောက်တွင် ကျွန်းရွက်
ခြောက်များပေါ်တွင် တဖျောဖျောနှင့်
မည်းမည်း အကောင်တစ်ကောင်
ပြေးနေပါသည်။

ချောင်းအုပ်ကြီးက လျင်မြန်စွာ
သူ့တွင် ပါလာသော တုတ်ရှည်နှင့်
ထိုအကောင်ကို ဖိလိုက်ပါသည်။
နှစ်ကြိမ်မျှ ပြောင်းဖိသောအခါ ထို
အကောင် မိပါပြီ။ မလှုပ်နိုင်ပါ။

ခြေထောက်များကတော့ ကန်
ကျောက်နေပါသည်။ ကျွန်းဖက်များ
ပေါ်တွင် “ဂျစ်၊ ဂျစ်၊ ဂျစ်၊ ဂျစ်” နှင့်
အသံထွက်နေပါသည်။

စာရေးသူနှင့် ဦးရွှေက အကောင်
ဆီသွားကာ ဓားနှောင့်နှင့် ထုမည်
အလုပ် ချောင်းအုပ်ကြီးက လက်ကာ
တားပါသည်။ အနီးကပ် ကြည့်လိုက်
သောအခါ ပင့်ကူအကောင်ကြီး၏
အားလုံးမည်းနက်၍ ခြေဆစ်
လက်ဆစ်က အဖြူရောင်ပါ။ အထောက်
ကြီးပါသည်။

ကိုယ်လုံး လက်သီးဆုပ်ခန့်ကြည့်ကာ

www.burmeseclassic.com

စာရေးသူ သစ်တောကျောင်းဆင်းစ
မော်လိုက်ခရိုင်၊ မော်လိုက်မြို့နယ်၊
တပ်ကုန်းရွာအနီးက
နန်းကြည်းလား စိုက်ခင်းမှာ
တာဝန်ကျခဲ့သည်။

မှတ်မှတ်ရရ ၁၉၆၉ ခုနှစ်၊
ခွန်လ၏ ညတစ်ည
မိုးတဖွဲဖွဲ ကျနေသည့်
ည၌ကြီးသန်းခေါင်မှာ
ခန်းအနီးမှ စားကျက်ထဲက
ကျွဲကို ကျားဆွဲသွားသည်။
တပ်ကုန်းရွာသား အောင်ခင်နှင့်
ဘိုးပုတို့က ကျွဲသေအနီးမှာ
လင့်ထိုးပြီး ကျားကို
စောင့်ပစ်ခဲ့သည်။

လင့်ပေါ်မှာ စာရေးသူလည်း
ပါသည်။ ပါးလိုက် နပ်လိုက်သည်
ကျား နှစ်ရက်၊နှစ်ညကြာအောင်
ခွဲနှင့် စောင့်ပစ်ခဲ့ရသည်။
ကျည်ထိသွားသည့်
ကျားကြီးက "ဝေါင်း"ခနဲ
အန်ဖီအော်ဟစ်ပြီး
ဆင့်ဆီ ခုန်တက်လာသည်။"

အတွေ့အကြုံ မရှိသေးသူ
စာရေးသူက လန့်ပြီး
နောက်ဆုတ်လိုက်သည်။
လင့်ပေါ်မှ ပြုတ်ကျတော့မလို ဖြစ်သွား
စဉ် အောင်ခင်က ဆွဲထားပေး၍သာ
သွားခဲ့။

လင့်ပေါ်က ပြုတ်ကျ၍ကတော့
ကျားနားခဲ၍ သေပွဲဝင်နိုင်သည်ကို
ဆွေးပြီး ကြောက်စိတ်မပြေနိုင်အောင်
အိမ်ခဲ့ရသည်။

ဘိုးပုက အတော်လက်ဖြောင့်သည်။
ကျည်ထိရသည်။ ဘိုးပုခစ်မှာ မုဆိုးပညာ
ဆင်တို့ စိတ်ဝင်စားနေမိသည်။ သစ်
တောကျောင်းမှာကတည်းက သေနတ်
ထိရသည့် မုဆိုးပညာကို စိတ်ဝင်စားခဲ့



တလန်ဝင်း

မုဆိုးပညာမရှိနှင့်

မုဆိုးဖေဒင်

သည်။

ဆရာဦးဟုတ်လင်း ၎က်ပစ်ထွက်
တိုင်းလည်း လိုက်ကောက်ပေးခဲ့ဖူး
သည်။ ဆရာဦးမောင်မောင်အေး
တောလည်ရာမှာလည်း လိုက်ခဲ့ဖူး
သည်။

စာသင်ခန်းမှာ...

'မင်းတို့ တောထဲသွားတဲ့အခါ မုဆိုးသွား
မသွားရဘူး။ သစ်ကိုင်းသစ်ခက်မြောက်တွေ
ကို မြေထဲပြုတ်ပြုတ် နင်းသွားရမယ်'
ဟု သင်ခဲ့ရသည်။
သို့သော် တောထဲတောင်ထဲမှာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၄၃

www.burmeseclassic.com

တိုးတိုးတိတ်တိတ်သွားမှ သားရိုင်း တိရစ္ဆာန်တွေကို တွေ့နိုင် မြင်နိုင်သည် ကိုလည်း သဘောပေါက်ခဲ့သည်။

စခန်းမှာ သေနတ်ရှိသည်။ သေနတ် က အမေရိကန်ရိုင်းဖယ်ခေါင်းတို့ အမဲ ပစ်၍ကောင်းသည့် သေနတ်ဟုဆို သည်။ ဘိုးပုနှင့် အောင်ခင်လည်း စခန်းကို အမြင်ပြီး သေနတ်ယူကာ အမဲလည်နေကျဟု ဆိုသည်။

စနေ့တနင်္ဂနွေရက်မှာ သူတို့ရောက် လာလျှင် စာရေးသူ လိုက်ပါပြီး မုဆိုး တို့၏အထာနှင့် မုဆိုးပညာကို စတင် လေ့လာခဲ့သည်။

နန်းကြည်းလား တောကလည်း သားကောင်တွေပေါသည်။ ချေ(ဂျီ)တို့ ဆတ်တို့၊ တောဝက်တို့ဆိုတာ နေရာ တိုင်းမှာ အစာစားထွက်နေသည်ကို မကြာမကြာ တွေ့ရသည်။

ဒီလို သားကောင်တွေများလို့ အသားစား တဲကျားတွေ ရှိနေတာ

ဟု မုဆိုးကြီးဘိုးပု ပြောသည်။

သစ်တောကျောင်းမှာ သင်ခဲ့ရ သည့် တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်တွေ၏ "ဂေဟဗေဒ" စနစ်က မုဆိုးကြီးဘိုးပု ပြောပြသည့် တောသဘာဝနှင့် ထပ်တူ ကျနေ၍ မုဆိုးတွေ၏ အတွေ့အကြုံ နှင့် သဘာဝကို သဘောကျနေမိ သည်။

စိုက်ခင်းကလည်း သစ်ပင်စိုက်ပြီး သွားပြီ။ အကူလာသည့် ဝန်ထောက် ဦးအုန်းလွင်နှင့် ဦးကျော်မိုးတို့လည်း ပြန်သွားပြီ။ ကျောင်းဆင်းဖက် သူငယ် ချင်း ကိုထွန်းမြင့်ကလည်း ပြောင်းသွား ပြီ။

စခန်းမှာ စာရေးသူနှင့် တောခေါင်း ကြီးတွေသာ ကျန်တော့သည်။

အလုပ်နားရက်ဆိုလျှင် အောင်ခင် နှင့် ဘိုးပုကိုသာ မျှော်နေမိသည်။

၂၇၄ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း



နားရက်တစ်ရက်မှာ ဘိုးပု ရောက်လာ သည်။

'မုဆိုးအတတ်ကို လက်ထပ်သင် ပေးဖို့'

ဟု ပြောရင်း ဘိုးပု အမဲလည်ရာ နောက် တကောက်ကောက် လိုက်ခဲ့ သည်။

စခန်းကနေ နန်းကြည်းလားချောင်း မြောက်ဘက်က တောကို ထွက်ခဲ့ကြ သည်။ သစ်ပင်ကြီးတွေကလည်း မြင့်မား လှသည်။ အရိပ်အာဝါသကလည်း အေးမြလှသည်။ အောက်ပေါင်းက လည်းရှင်းသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ ဝါးရုံ ကြီးတွေနှင့် နွယ်ချုံပင်ကြီးတွေကို တွေ့ ရသည်။

နွယ်ငန်းချုံနှင့် ဝါးရုံတစ်ရုံကို ကျော် လိုက်စည်နှင့် ဂျီ(ချေ)တစ်ကောင်ကို စတွေ့ရသည်။ ဂျီ(ချေ)က နွားနီရောင် ဝဝကစ်ကစ်နှင့် အစာငုံစား၍၊ စာရေး သူက ဘိုးပုနားကပ်ပြီး ပစ်ရန်လက်တို့ လိုက်သည်။

'ဒီဂျီ(ချေ)က အမ ဇီရိုတယ်။ ဝိုက်က လုံးဖောင်းလို့ မကြာခင် မွေးတော့မှာ။ ကျုပ် က အမဆို ဘယ်တော့မှ ယစ်တူး'

ဘိုးပုပြောလိုက်မှ ကျောင်းတုန်းက သင်ခဲ့ရသည့် သားငှက်ဥပဒေကို သွား ပြီး သတိရမိသည်။

"ဒရယ်၊ ဆတ်၊ ချေ(ဂျီ) ဖွန်(၁၅) ရက်မှ စက်တင်ဘာ (၃၀)ရက်ထိ လုံးဝမပစ်ရ" ဟု တားမြစ်ထားသည်။

ဘိုးပုက မုဆိုးဆိုပေမယ့် တကယ် စည်းကမ်းရှိသည့်မုဆိုးကြီးပါလား ဒီလိုနှင့် တစ်ပင်က

တစ်ပင်ကျော် ရှေ့တစ်နှေ့ ဤညရင်း ခြေကို ဖွဖွနင်းကာ လျှောက်ခဲ့ကြသည်။ မြောင်ထ

မြောင် အရောက်မှာ "ဖျောက်" အ သံကြား၍ လှမ်းကြည့်လိုက်ရ ဂျီ(ချေ)ပေါက်ကြီးတစ်ကောင် ဆတ်ခ ခေါင်းထောင်အကြည့် မုဆိုးဘိုးပုနဲ့ သူမြင် ကိုယ်မြင် မြင်နေကြပြီ။

ဘိုးပုက ကျည်ထိုးမောင်းတင် ထွက်အောင် အချက်ပေးရင်း အေးဆေး ဆေးဆေး လုပ်နေသည်။

စာရေးသူက အတင်းလက်တို့ ပစ်ဖို့ပြောနေမိသည်။ ဘိုးပုကထော မပစ်သေး။ ငေးကြည့်နေသည်။ ဂျီ(ချေ) ဆတ်ခနဲ့ လှည့်အပြေး ဘေးတိုက် ပစ်ကွင်းရောက်မှ "ဒိုင်း" ခနဲ့ ပစ်ရ လိုက်သည်။

ဂျီ(ချေ)လည်း တလိမ့်ခေါက်တွေ လဲကျသွားသည်။ မြောင့်လိုက်သည့် လက်၊ ချေ(ဂျီ)ကို အသိပေး ပြောဆို ပြီးမှ ပစ်ခဲ့ပုံကလည်း ထူးခြားလှသည်။ သူများအသတ် သတ်ပေမယ့် စိတ်ဓာတ်က မြင့်မြတ်လှသည့် သားကောင်ကို အသိပေး ပြေးအောင် လုပ်ပြီးမှ ပစ်သတ်ခဲ့တာ "တရားသေ အမဲလိုက်နည်း" ပါ။ မုဆိုးတိုင်း ဒီ စိတ်ဓာတ်ရှိဖို့ လိုအပ်လှသည်။ တွေးနေမိသည်။

ဘိုးပုက လဲသွားသည့် ဂျီ(ချေ) ပေါက်ဆီ အရောက်ပြေးပြီး မြောင် ချောင်းကို ပေါင်းကိုင်ကာ ဒူးခေါက် ကြောကို ဖြတ်လိုက်သည်။

သေနတ်ကို စာရေးသူထံအပ်ပြီး ဂျီ(ချေ)ကိုထမ်းပြီး စခန်းပြန်ခဲ့ သည်။ အပြန်လမ်းမှာတော့ ဘိုးပု

မှဆိုးသင်ခန်းစာ စ,ပါတော့သည်။
မှဆိုးဆိုတာ တောထဲရောက်တာ နဲ့ သတ်ရိုရှိ ဟိုကြည့်ဒီကြည့် ကြည့်ပြီး ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် ခြေသံလုံလုံနဲ့ သွားရမယ်။ ခလုတ်ထိမှာ ဆူးငြိမှာလဲ တွေးမပူရဘူး။

သားကောင်တွေရဲ့ သဘာဝကိုလဲ ဂယနဏ သိထားရမယ်။ သားကောင် တွေရဲ့ အစာစားထွက်ချိန်နဲ့ နားခိုချိန် ဟာ သားကောင်တိုင်း အတူတူပဲ။ နားပါးရမယ်။ မျက်စိလျင်ရမယ်။ လက်လျင်ရမယ်။ စိတ်ရှည်ရမယ်။ ခွံ့ရိုရမယ်။

တစ်ခါတစ်ခါ သားကောင်နဲ့ ကိုယ်နဲ့ သူမြင် ကိုယ်မြင် မထင်မရှား ဖြစ်နေလို့ သူကကြည့်၊ ကိုယ်ကကြည့်နဲ့ ဆုံမိကြ တဲ့အခါ သားကောင်တွေဟာ မျက်လွှာ မရှောင်၊ မျက်တောင်မခတ်၊ နားရွက် မခတ် လုပ်မြဲတိုင်းလုပ်ပြီး အကဲခတ် နေတဲ့အခါ ကျောက်ရုပ်လို သစ်ငုတ် လို့ပဲ...

အဲ...ကိုယ်က စိတ်မရှည်တတ်လို့ မျက်တောင်တစ်ချက် ခတ်လိုက်မိတာ နဲ့ ဆိုးခနဲ ဆတ်ခနဲ ပြေးထွက်သွား ထတ်တာကလဲ သေနတ်ပြောင်းတန်း ချိန်တောင် မရလိုက်ဘူး။

'ဒီလောက်တောင်ပဲလားဗျာ'
'ပြောရတာ ခက်လို့ပဲ။ တောအုပ် ကိုယ်တွေ ကြုံတဲ့အခါ သိမှာပဲ။ ဒီလို စူးစမ်းအကဲခတ် တဲ့နေရာမှာ အလေ့အထသလို ကျားတွေ ရဲ့ဘေးက ပြေးလွတ်တာပေါ့'

ဒီလိုနဲ့ စကားပြောရင်း ဂျီ(ချေ) သမ်း ပြန်လာကြတာ တောလမ်းဆို တော့ ညနေချမ်းမှ စခန်းပြန်ရောက်ခဲ့ ကြသည်။

စခန်းရောက်တော့ ဂျီ(ချေ)ကိုချ နေရာရိုင်းပြီး ဂျီ(ချေ)ကို ဖျက်ကြသည်။ နောက် ဂျီ(ချေ)ခါးချက်ဖို့ တောခေါင်း



ကြီး ဦးဖိုးကွန်းကိုပြောရင်း ဂျီ(ချေ) နှင့်ပျောက်တွေသည် အသီးနှင့် သစ်ရွက်နုကိုသာ စားတတ်သည့် သဘာဝချင်းတူ၍ ချေးခါးချက်၍ ရတာဖြစ်ကြောင်း။ "ဂျီ(ချေ)ချေးခါး၊ ပျောက်ချေးခါး" ဆိုတာ မှဆိုးတွေ၏ အနှစ်သက်ဆုံး ဟင်းလျာဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။

ထိုနေ့ညက ဂျီ(ချေ)ချေးခါးဟင်းနှင့် ထမင်းပိုင်းဖွဲ့စားရင်း စာရေးသူတို့နှင့် အတူ စခန်းမှာ ညအိပ်ပြီးမှ ဘိုးပု ပြန်သွားသည်။

ခုတလော ဘိုးပုတစ်ယောက် ရောက်မလာတာ အတော်ကြာသွားပြီ။ အောင်ခင်လည်း ရောက်မလာ၍ မျှော် နေမိသည်။

မှဆိုးနောက်လိုက် လက်သင်ဘဝ ၏ အတွေ့အကြုံကိုရင်းကာ အမဲ လည်ချင်စိတ်က ပြင်းပြလာသည်။ သည်လိုနှင့် သေနတ်ကိုဆွဲကာ နန်းကြည်းလား ချောင်းဖျားဘက် ထွက်ခဲ့သည်။

စခန်းနှင့် တဖြည်းဖြည်း ဝေးလာခဲ့ သည်။ သစ်ပင်ကြီးတွေကလည်း တစ်ပင်ပြီးတစ်ပင် ပြိုင်ယှဉ်နေကြ သည်။

ဝါးရုံကြီးတွေကလည်း တစ်ရုံပြီး တစ်ရုံ တည်နေပုံ သဘာဝအလှကို တွေ့ရလေတော့ "စုံနိုင် မြိုင်ယံဖျားမှ သားရိုင်းတိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ ဂေဟာက သာယာလိုက်တာ" ဟု တွေးနေမိ

သည်။
သည်လိုနေရာမျိုးမှာ အစာစား ထွက်နေသည့် ဂျီ(ချေ)တွေ၊ ဆတ်တွေ ကို တွေ့နိုင်သည်။ သေနတ်ကို ပခုံးပေါ် တင် ကိုင်လာရင်းက ညာလက်မှာ ပြောင်းကိုင်လိုက်သည်။

မာလာတောကိုဖြတ်ပြီး ဝါးရုံကို ကွယ်ကာ ချောင်းထဲဆင်းလိုက်သည်။ ချောင်းရေပါးပါးက ကြည်လင်ပြီး တသွင်သွင် စီးနေသည်။ ကျောက်တုံး လေးတွေကလည်း ညီညီညာညာနှင့် စီကာပြန်ကာ ရှိနေသည်။

ချောင်းစပ်ရောက်တော့ ရင်ရဲ့ပင် တွေကြားမှ တစ်ဖက်က ချောင်းစပ်ဆီ လှမ်းကြည့်မိသည်။ ခွေးလေးယား နွယ်ရွက်နုနုလေးတွေကို ငုံ့စားနေသည့် ဆတ်တစ်ကောင်ကို တွေ့လိုက်ရ သည်။

သားကောင်ကို ချုံအကွယ်ကနေ ပက်ပင်းတွေလိုက်ရ၍ ရင်ထဲ "ဒိတ်" ခနဲ ခုန်သွားသည်။ စာရေးသူနှင့် ဆတ် က ရင်ဆိုင်အနေအထား ဖြစ်သည်။ ဆတ်ကတော့ အစာကို ငုံ့စားနေဆဲပဲ။

စာရေးသူက စိတ်ကိုငြိမ်အောင် ထိန်းကာ သေနတ်ကို မောင်းတင် လိုက်သည်။ ဆတ်ခေါင်းပေါ်က လည်ကုပ်နှင့်ရင်အုံကို သေချာချိန်လိုက် သည်။

ပြီးမှ ခလုတ်(Tragger)ကို ဆွဲဖြုတ် လိုက်သည်။ "ဒိုင်း" ခနဲ မြည်ဟည်း သွားသော သေနတ်သံနှင့်အတူ ဆတ် မှာ ဝိုင်းခနဲ လဲကျသွားသည်။

စာရေးသူက ချောင်းရေစပ်စပ်ကို ဖြတ်ပြေးပြီး မှဆိုးကြီး ဘိုးပု လုပ်သလို လဲနေသည့် ဆတ်၏ ခြေနှစ်ဖက်က ဒူးခေါက်ကြောတွေကို ဖြတ်လိုက် သည်။ ဆတ်မှာ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်။ သေနေပြီထင်သည်။

www.burmeseclassic.com



၁၀၆

မျိုးသစ်

အပူတ်တရ ပုတီးကုံးပျား

အသက် နှစ်ဆယ်ရှစ်နှစ်မှစ၍ နှစ်ပေါင်းများစွာ ပုတီးစိပ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ်က စိပ်သည့်ပုတီးများမှာ မိမိ၏ ကြာသပတေးနေ့နံ့သား ပိတောက် ပုတီးကို လည်းကောင်း၊ ပန်းပေါင်း (သရိုးကိုင်း)ပုတီးကို လည်းကောင်း၊ ကြေးပုတီးကို လည်းကောင်း စွဲစွဲမြဲမြဲ စိပ်ခဲ့သည့်တိုင် အကြောင်းကြောင်းဖြင့် ရလာသော (ရောက်လာသော) ပုတီး တို့မှာ ရှေးဟောင်း ဆွမ်းအုပ်ထဲတွင် တစ်ဝက်မက ရှိနေ၏။

အချို့သော ပုတီးတို့ကို စတင်ပြီး စိပ်လိုသူတို့အား ခွဲဝေလှူပေးခဲ့သည့် နောက် ကျန်ပုတီးတို့ကို တည်ဆဲ

၂၇၆ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

တစ်ဆူဆူသောဘုရားတွင် လှူဒါန်းရန် ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့ပါသည်။

ပစ္စည်းစုဆောင်းတတ်သူတို့ အကျင့် စရိုက်အတိုင်း တာသသ တပြုပြန် ရှိမနေ ခဲ့ပါ။ တကယ်တမ်း ပုတီးစိပ်ရန် အတွက် ပုတီးများစွာ မလိုအပ်ပေ။ သို့သော်လည်း လက်ဆောင်ရ၍ ဖြစ်စေ၊ အကြောင်းကြောင်းနှင့် ရောက် လာသော ပုတီးကိုဖြစ်စေ၊ အလဟဿ စွန့်ပစ်ရရှိ ထုံးစံမရှိပေ။ ကိုယ်နှင့်အတူ မထားသော်မှ တရိုတသေ သိမ်းဆည်း ရစေပါ။

ကုသိုလ်ယူလိုသူတို့၏ ပုတီးများကိုမှ တစ်လက်သီးတင်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင်၍ပင်

စိပ်ပေးခဲ့ဖူးသည်။ ချဉ်းကပ်လာသော တစ်ပါးသူ၏ ယုံကြည်အားကိုးခြင်း အလေးမထား၊ မထီမဲ့မြင်မည် မေတ္တာဖြင့်သာ တုံ့ပြန်၏။ အထောက်အပံ့သော အကြံဉာဏ်များ ပေးပေး ကိုယ်တိုင်ကလည်း မိမိကိုယ် ထက်ထက်မြက်မြက် အဆင့်မြှင့် ရောက်နေသည်ဟု လုံးဝ မသတိပေး ပါ။ သာမန်လူတစ်ယောက်အနေ အကုသိုလ်ကင်းစွာ ကုသိုလ်အလုပ် လုပ်နေသူဟု ခံယူခဲ့သည်။

ပြောမည်ဆို သရတော် သုံးဆယ်၊ ဂုဏ်တော်ကွန်ဒာဝါ ပုတီးဖြင့် ထုံမွမ်းနေသူအဖြစ် ဘုရားပေါ်အရောက် (တစ်ဆယ့် ယောက်၏ ပြင်ဆင်ပေးမှုအရ)

(သရဏ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂမန-
သိသောစိတ်) ထိုသရဏဂုံစိတ် ဖြင့်
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ
ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဟူသော
(အခြေခံစိပ်နည်း)ကို အဓိကကျစွာ
ပုတီးစိပ်ခဲ့ရပါသည်။

**(နောက်ပိုင်းတွင် အလုပ်စခန်း
ပြီးဆုံးသည်အထိ သရဏဂုံပုတီးစိပ်
က အကျိုးပေးကြောင်း သိခဲ့ရ၏။)**

ဤသို့ဤနယ် ပုတီးစိပ်နေသော
ကလတစ်လျှောက် (ပုတီး)များ
ထူးခြားစွာ ရလာသော(ရောက်လာ
သော) အကြောင်းရပ်ကလေးများကို
တင်ပြလိုရင်းပါ။ မြတ်ဗုဒ္ဓက ဂါထာ
တစ်ဂါထာ ဟောခဲ့၏။

ယာအိသံ ဝပုဏ္ဏီဗံ
တာအိသံ ဟရ ဝောဇလံ
ကလျာဏ ကာရီ ကလျာကံ
ပါမကာရီ စပါမကံ
ထိုအဓိပ္ပါယ်မှာ...

ချိုသောမျိုးစေ့ကိုစိုက်လျှင် ချိုသော
အသီးစားရမည်။ ခါးသောမျိုးစေ့ကို
စိုက်လျှင် ခါးသောအသီး စားရမည်။
ထို့အတူ ကောင်းသောအမှုကို ပြုလျှင်
ကောင်းကျိုးခံစားရမည်။ မကောင်း
သည့် အကုသိုလ်အမှုပြုလျှင်
မကောင်းကျိုး ခံစားရမည် ဟူ၏။
သတိပြုဖွယ်ပင်။

ရွှေတိဂုံစေတီတော် ကြာသပတေး
အရပ်ဖြစ်သော အနောက်ဘက်တွင်
ဘယ်ညာ နှစ်နေရာရှိနေသော်လည်း
ညာဘက်ထောင့် စေတီလေးများ
ကြား လှေကားအတက်နေရာမှာ ပုတီး
စိပ်ရန် သပ္ပာယ်မှုတပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့သို့ ခေတ္တရောက်ခိုက်
ရွှေတိဂုံစေတီတော် ဖူးမြော်ရင်း ပုတီး
စိပ်ရသည်မှာ အေးချမ်းလှပါဘိတော့။
ဘုရားရှိခိုး၊ ပုတီးစိပ်၊ မေတ္တာပို့



အမျှဝေသည့် အချိန်မှာ တစ်နာရီသာ
သာ ရှိမည်။ တောင်ဘက်မှန်ပေါက်မှ
ဆင်း၍ မြို့ထဲသွားရန် အစီအစဉ်အရ
လက်ယာရစ် တစ်ပတ်ပတ်ပြီး ဆင်း
လာခဲ့၏။ ပုတီးဆိုင်များအနီးသို့
ရောက်မှ သတိရလာမိသည်။

ထိုစဉ်က ကားလမ်းမပေါက်သေး
သောကြောင့် ဟင်္သာတမှ ရန်ကုန်သို့
မီးရထားဖြင့် သွားရန်အတွက် သာရ
ဝေါကို ကူးခဲ့ရပြီး နေ့လယ် ရထားမှာ
ကြည့်မြင်တိုင်ဘူတာတွင် လမ်းဆုံး
သည်။

ညပိုင်း(၇)နာရီခွဲ၊ (၈)နာရီ ရထား
ဆိုက်ချိန်၌ အနေဝေးသော 'ဆွေမျိုး
များအိမ်သွားရမည့်အစား ကြည့်မြင်
တိုင်ရှိ - ဆွေမျိုးများအိမ်တွင်သာ
တည်းခိုအိမ်အဖြစ် အနေများ၏။

ရန်ကုန်ကိုမလာမီ တစ်ည ဦးပါရဲ
ဘုရားပေါ်တွင် ဘုရားရှိခိုး ပုတီးစိပ်
အပြီး အာလာပသလ္လာပ ပြောနေကြ
စဉ် ရန်ကုန်သွားမည့်အကြောင်း
ရောက်သွားသည်။ ထိုစဉ်တွင် စကား
ပိုင်းသို့ တစ်ဦးတစ်ယောက်က ဝင်လာ
၏။

'မင်း ရန်ကုန်သွားမယ်ဆို ရွှေတိဂုံ
က ပုတီးတစ်ကုံးလောက် ဝယ်ခဲ့ပေးပါ'
ပြောလာသူမှာ မကြာသေးမီက
ဘုရားပေါ်ရောက်လာသော ဘကြီး
တစ်ယောက်၊ အသက်ပိုင်းခြောက်
ဆယ်ကျော်၊ ခုနစ်ဆယ် နီးနီးပေမယ့်
သန်သန်မာမာ ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်။
ဝတ်စားပုံကလည်း ခုံခုံညားညား

သပ်သပ်ရပ်ရပ်။
'ရပါတယ် ဘကြီးရယ်၊ ဘာသားနဲ့
လိုချင်တာလဲ၊ တစ်ရာ့ရှစ်လုံးပုတီးပဲ
မဟုတ်လား၊ ယောက်ျားစိပ် ပုတီး
အရွယ်အစား ဟုတ်တယ်နော်'

'အေးကွယ်... အသားထက် ပုတီးက
အနက်ရောင် ဖြစ်ရမယ်၊ ကျွန်တာကတော့
မင်း ပြောသလိုပါ။ ရော့ဒီမှာ ပိုက်ဆံ
ပျဉ္ဇူး'

ဘကြီးက ပိုက်ဆံကျပ်တန် အသစ်
လေးကိုရွက်ကို ထုတ်ပေးသဖြင့် စိတ်
ထဲတွင် ပြုံးမိသည်။ ထိုအချိန်က
ပုတီးတစ်ကုံးငါးဆယ်၊ တစ်ရာ့မို့
ပိုက်ဆံကိုးကျပ်ဖြင့် ပုတီးဝယ်ရန်
မလွယ်။

ဘုရားပေါ်မှ ဓမ္မမိတ်ဆွေများ
ကလည်း တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်
ယောက်ကြည့်ကာ ပြုံးစေ။ မည်သို့ပင်
ဖြစ်စေ ဘကြီးမှာသည့် ပုတီးကို ဝယ်
ယူလာရန်နှင့် စိုက်ပေးလိုက်ရသည့်
တိုင် လျှူဒါန်းမည်ဟု ကြံရွယ်ခဲ့သည်။

'ဘာလဲ မင်းစိုက်ရမယ် ထင်နေလား၊
လျှို့ဝှက်ပဲလို့ပါတော့၊ မင်း ဝယ်ရမှာက ပုတီး
သစ်မဟုတ်ဘူး၊ ပုတီးဟောင်းပါ၊ ဝယ်တော့
မင်းသိမှာပဲ'

ကျွန်တော် အံ့အားသင့်မိသည်။
ဘကြီးက ကျွန်တော်စိတ် အတွေးများ
ကို သိနေသကဲ့သို့ ပြောလိုက်ခြင်းပါ။
ဆန်းပင် ဆန်းသေးတော့။

'ရပါတယ်ဘကြီးရယ် ဝယ်ခဲ့ပါ
မယ်'

စကားကို ပြီးပြတ်အောင် ပြော
လိုက်ရသော်လည်း စိတ်ထဲတွင် မထင်
မကျကြီး။

'ဒီမယ်ခင်ဗျာ ပုတီးအသားနောက်ထဲက
ရှိပါလား၊ ပုတီးအသားနောက်ထဲ ဖြစ်
တယ်၊ ယောက်ျားစိပ်ပုတီးလဲလို့
ပုတီးနှင့် နိဗ္ဗာန်တူရုံနား ရောင်း
နားထုပြောရောင်ခြင်းနားနားနား

သူ အသက်ငါးဆယ်ခန့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ အံ့ဩသွားသည့် မျက်နှာထားမှာ မိုးနိုင် မကွယ်နိုင်။

‘တိုက်ဆိုင်လိုက်တာကွာ၊ မနေ့ကမှ လာအောင်ဆိုင်ထားတဲ့ ပုတီးတစ်ကုံး ရှိနေတယ်။ အောင်ကလဲ နက်စွေနေတော့ တယ်။’

အသားက ဘာသာလို့ ပြောပသွားဘူး။ ရောင်ယယ့်ဈေးက ဆန်းဆန်းပဲ ကိုးကျပ်တဲ့ ပြီးတော့ လာပေးတဲ့လူကို ရောင်နုပယ် ဆိုပဲ။ ကိုယ်ကပြပြီး မရောင်နုဘူးတဲ့’ ကျွန်တော်က ကျပ်တန်လေး ကိုးရွက် ထုတ်ပေးလိုက်သောအခါ ရောင်းသူကြီးက ပိုက်ဆံကို တစ်ခုတစ်ခု ဘုရားစင်ပေါ်တင်ထားလိုက်၏။ သူက ပြုံးနေပါသည်။

‘ဘာလဲ အံ့ဩနေသလား၊ မောင်ရင်ဝယ်တဲ့ ပိုက်ဆံကို သိမ်းထားပါတဲ့ ဝယ်သူပိုက်ဆံ ဟာ အကျိုးပေးမယ့်ပိုက်ဆံ အဲဒီပိုက်ဆံဟာ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ချီမြင့်တာဆိုပဲ မှာလိုက်လို့ လာဝယ်တာဖြစ်ရမယ်တဲ့ မောင်ရင်က ဝယ် ပေးရတာ မဟုတ်လား’

နောက်ရှစ်လအကြာ တစ်ခေါက် ရန်ကုန်ကို ရောက်ခဲ့သည်။ နိဗ္ဗာန် ကုန်ဆိုင်နေရာတွင် စာအုပ်ဆိုင် ဖြစ် နေပါပြီ။ ယခင် ရောင်းသူလူကြီးကို လည်း မတွေ့တော့ပါ။

ထို့ပြင် အဝယ်ခိုင်းသည့် ဘကြီး တစ်ယောက် စုန်းစုန်းမြုပ် ပေါ်မလာ သဖြင့် ပုတီးမှာ ၂၀၀၆ ခုနှစ်တိုင် ဝယ်ပေးသူ ကျွန်တော်ထံတွင် ရှိနေပြီ ရှိနေဆဲ။

* * *

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ပိုင်းလောက်က စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အဆင်မပြေ လုပ်သမျှ လုပ်ငန်းတွင် အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့။ စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် သူငယ် ချင်း တစ်ဦးနှင့်အတူ ရန်ကုန်ထွက်



လာခဲ့မိသည်။

စသုံးလုံးမှ သူငယ်ချင်းတစ်ဦးနှင့် တွေ့ပြီး သူ့ကောင်းမှုကြောင့် ရန်ကင်း ကျောက်ကုန်းရှိ အိမ်တစ်အိမ်၏ ဓာတ်နန်းသို့ ရောက်ခဲ့ရ၏။

ထူးခြားချက်မှာ ထိုအိမ်ရှိ ဓာတ်နန်း အတွင်းတွင် လူသားတစ်ဦး ထိုင်နေ သည့်အလား (လူတစ်ထိုင်)ခန့် အဘ ဘိုးဘိုးအောင်နှင့် ဘိုးမင်းခေါင်

ရှုပ်တုကြီးများမှာ ကြားကြားရွားရွား။ တစ်တောင် တစ်တောင်သာသာ ရှုပ်တုများမှအပ အိမ်ရှိ ဓာတ်နန်းများ ၌ အဘဆရာတော်များ ရှုပ်တုကြီးကြီး မားမား မတွေ့ဘူးခဲ့ပါ။ အိမ်တွင်းထိုင် မိချိန်တွင် ဓာတ်နန်းသို့ ရောက်နှင့် နေသူ အတော်များပေပြီ။

ကိုယ်စီကိုယ် အကျိုးအကြောင်း အဆိုးအကောင်း မေးမြန်းဖို့ ပြဿနာ လေးတွေ ပါလာပေမည်။ ကျွန်တစ် ကျွန်တစ် စကားပြောသံများမှာ မောင်းသံ ကြောင့် တိတ်ဆိတ်သွား၏။

ပုဆိုးကွက်တုံး ဆံပင်ရှည်နှင့် စွပ်ကျယ် အင်္ကျီအပေါ် ပင်နီတိုက်ပုံ ဝတ်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးက ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် လာထိုင်စဉ် အားလုံးက ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ စကားသံကို ငဲ့လင့်နေပုံမျိုး။

‘သားတွေ သမီးတွေ ကျန်းမာချမ်းသာ ကြပါစေ၊ ကျရှောက်လတ္တံ့သော အန္တရာယ် အပေါင်းဘေးအပေါင်းက ကင်းလွတ်နိုင်ကြ

ပါစေ’
ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ အသံမှာ အောင်မြင်လှသဖြင့် ခန်းမတွင်း ဟိန်းထသွားစေသည်။

‘ခုချိန်ကစပြီး ခုနစ်ရက်သားသမီး တွေရဲ့ တွေ့ကြုံနေရတဲ့ အခက်အခဲကို ဖြေရှင်းပေးပါတော့မယ်။ အဘ ဓာတ်ကျပြီး ခေါ်သူများကို စတင် ဟောကြားပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်’

တစ်ယောက်သော လူလတ်ပိုင်း ပုဂ္ဂိုလ်က ကြေညာပေးလိုက်ခြင်းပါ။

‘ကဲ သမီးကြီးက စပြောစမ်း’
‘အဘ သမီးလုပ်ငန်းတစ်ခု လုပ် မလို့ ရည်မှန်းထားပါတယ်။ အဲဒါ ကောင်းမကောင်း သိချင်လို့ပါ။ လုပ် သင့်မှ လုပ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားပါ တယ်’

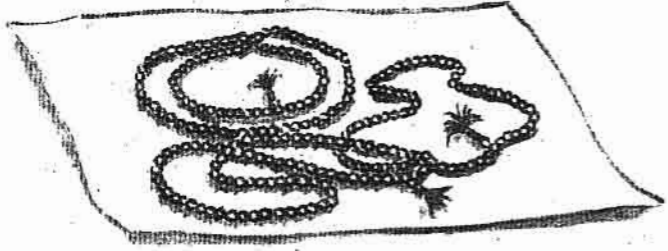
‘အင်္ဂါနံ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေး၊ ဆား၊ စက်ကိရိယာ၊ စက်ပစ္စည်းအားလုံး ရောင်းဝယ်သင့်တယ်။ သမီး ကြိုထား တာလဲ ဒါပဲ မဟုတ်လား’

အမျိုးသမီးကြီးက မှန်ကန်ကြောင်း ဝန်ခံလိုက်ပြီး မျက်နှာလည်း ဝင်း သွား၏။

‘သမီးတစ်ဦးတည်းလုပ်ပါ။ အခုစလ် မလုပ်လေနဲ့ မှတ်ထားနော်’

အမျိုးသမီးကြီးက ရှိခိုးကန်တော့ ပြီး ထပြန်သွားသည်။

‘ဟေ့ အဘသား...လာပါဦးကွ’
ကြောင်ငေးငေး ဖြစ်နေသော ကျွန်တော့်ကို သူငယ်ချင်းက ထသွား ရန် လက်ကုတ် အချက်ပေးသည်။ ရှေ့ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ထိုင်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ကျွန်တော်ရှိရာ လက်ညှိုး ထိုးကာခေါ်နေခြင်းပင်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ အပြုံးကြောင့် စိုးရွံ့မှုကို လျော့ပါး ထသွားမိ၏။ အားလုံးက ကျွန်တော်တို့ ကြည့်နေကြသည်။



အဘယားက ဘာတွေ စိတ်ဆင်းရဲနေ
တာလဲ ပုန်ပြတောင်ကို အရောက်သွား
အမှန်တွေပြလိမ့်ပယ်။ အမှန်တွေပြရင်
စိတ်ချမ်းသာပြီပေါ့ကွာ'

'ကောင်းပါပြီအဘ ကျွန်တော်သွား
ပါ့မယ်'

ကျွန်တော်လည်း ရှိခိုးပြီး ထပြန်
လာခဲ့၏။ သွားပါမည်ဟု ကတိပေးခဲ့
သည့်တိုင်(မှန်ပြတောင်)ကို ကျွန်တော်
မသိရိုးအမှန်။

'ခင်ဗျား တော်တော်ကံကောင်းတယ်။
တစ်ခုခုတွေဆို ခေါ်တာမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျား
ပုန်ပြတောင်ဆိုတာ မသိဘူး ထင်တယ်။
ပုန်းတောင်ကလပ်ရှော့ ပုန်းတောင်ပုကြီးနဲ့
တောင်ထွက်ဟာ ပုန်ပြတောင်ပဲ။

တောင်ပုကြီးရောက်ရင် လမ်းပြန် တက်
ပေါ့။ တောင်ကလပ်ကတည်းက စီစဉ်သွား
ရင်ရပါတယ်'

သို့ဖြင့် ရန်ကုန်မှ ပြန်အရောက်တွင်
မိတ်ဆွေကြီး ကိုကျော်ဝင်းကို အဖော်
ပြု၍ ပြည်ဘက်မှလှည့်ကာ(ပြည်ဝင်/
ပြည်ထွက်) ကျောက်ပန်းတောင်းမှ
တစ်ဆင့် ပုပိုးတောင်ကလပ်။ ထိုမှ
တောင်မကြီး တက်ခဲ့၏။

တောင်ကလပ် အဘဘိုးမင်းခေါင်
စေတီတွင် ပုတီး(၁၀၈) ပတ်အဓိဋ္ဌာန်
စိပ်ပြီးစဉ် ရှေ့အခင်း အဝတ်ဖြူပေါ်၌
ပုတီးတစ်ကုံးမှာ စုစုပုံပုံ မည်သူထား
ခဲ့မှန်း လုံးဝမသိ။ ပုတီးမှာ သစ်သစ်
လွင်လွင် မဟုတ်လင့်ကစား ဟောင်း
ဟောင်းနွမ်းနွမ်းလည်းမမည်။

ပုတီးလုံးကြီးများမှာ ကျောက်ဒိုး
အရွယ် စလွယ်သိုင်းရမည့် အနေ
အထား။ အလေးချိန်မှာ စီးစီးနှင့်နှင့်။

* * *

နိုင်ငံရေးတာဝန်အရ ခရီးသွားရစဉ်
နယ်ဘက်မှ ဆေးဆရာကြီးတစ်ဦးနှင့်

ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ရသည်။ ဆေးဆရာကြီး
တွင် သမီးတစ်ယောက်မှတစ်ပါး
အခြားသားသမီး မရှိခဲ့ပါ။

သမီး၏ခင်ပွန်းက ဌာနဆိုင်ရာ
အရာရှိတစ်ဦး ဖြစ်သဖြင့် ကျောင်း
ဆရာမဖြစ်သူ သမီးမှာ ခင်ပွန်းသည်
ပြောင်းရွှေ့ရာသို့ တတန်းတည်း
လိုက်လံနေရသောကြောင့် မိဘအိမ်သို့
တစ်နှစ်ကြာ၍ တစ်ခါရောက်ဖို့ ခဲယဉ်း
သည်။

ဆရာကြီးမှာ တပည့်တပန်း
နှစ်ယောက် အကူအညီဖြင့် လှုပ်ရှား
သွားလာနေရရှာပြီး အသက်အရွယ်
ရပြီဖြစ်သည့် ဆရာကတော်ကြီး
ကိုယ်တိုင် ပတ်ဝန်းကျင် သားချင်း
တစ်စုများနှင့် ရပ်ဆွေရပ်မျိုးတို့ကို
အားကိုးနေရခြင်းပါ။

ဆေးဆရာကြီးမှာ ဆေးပညာ
ဗဟုသုတများနှင့် ပြည့်စုံသည်သာမက
စာပေပိဋကတ် နှစ်စပ်သည့်အပြင်
အသက်အရွယ် ငယ်စဉ်ကပင် ပုတီး
စိပ်ခဲ့သည်မှာ ယနေ့ထက်တိုင် နိစ္စဝတ်
မပျက် ဆောင်ရွက်နေဆဲ။

ထိုစဉ်က ဆရာကြီး အသက်မှာ
ခုနစ်ဆယ်ကျော်ကျော်။ အသက်
ခြောက်ဆယ်ငါးနှစ် ပြည့်ကတည်း
က ဆရာကြီး နေ့စဉ် နဝင်္ဂသီလခံယူ
ပြီး ဥပုသ်စောင့်လာခဲ့သည်မှာ ကြာပေ
ပြီ။

ဆရာကြီး၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ
ဂုဏ်တို့ကြောင့် ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ရာမှ
ဆရာကြီးအိမ် အဝင်အထွက်ရှိခဲ့၏။

ဆရာကြီးတို့ရွာကို ရောက်လေတိုင်း
ဆရာကြီးထံ တကူးတက စားသောက်
စရာများနှင့် ရောက်စမြဲ။ ဆရာကြီးနှင့်
တဆွေးတနွေး စကားစမြည် ပြောရ
သဖြင့် ဗဟုသုတရသည်။

စာတိုပေစလေးများ ရေးနေသူ
တစ်ယောက်အဖို့ (တိုင်းရက်သည့်
ပက္ကလာ မိုးရွာသည်နှင့် အခန့်သင့်)
အဆင်ပြေနေသည်ပင်။ လုပ်ငန်းမှ
အငြိမ်းစားယူခဲ့ပြီး ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေး
လုပ်နေစဉ်အတွင်း အရောက်
အပေါက် ကျွဲပါးသွားသည် ဆိုရမည်။

ဆရာကြီးမှာ သာမန်အဖျားအနာ
ထက် အရိုးကျိုးနှင့် အနာပေါက်ကုရာ
တွင် နာမည်ရသူဖို့ ဆေးကုသသူ
များခဲ့သည်။ ညဉ့်အိပ်ညဉ့်နေ သွား
ရောက်ကုသပေးရသော လူမမာများ
ပင် ရှိခဲ့၏။

ဆရာကြီး ကုသသော ထိပ်ကပ်နာ
မှာ ဆေးစားပြီး ဆေးတောင့် မှိုင်းခံ
ရုံဖြင့် နှာခေါင်းတွင်းမှ အညစ်အကြေး
တောင့်ကြီးကို ဇာနနာနှင့် ဆွဲထုတ်
လိုက်သည့်နောက် ဝေဒနာ လုံးဝ
ပျောက်ကင်းသွားကြောင်း မျက်မြင်
ကိုယ်တွေ့ပါလေ။

တစ်ည ဆရာကြီးကို အိပ်မက်
မက်ခဲ့သည်။ မဝတ်စဘူး ဝတ်ထား
သော အဝတ်အစား သစ်သစ်လွင်လွင်
ဖြင့် ဆရာကြီးကို သူ့အိမ်ရှေ့ သစ်ခိုင်
အောက် ခုတင်ညောင်စောင်းအနီး၌
ပက်လက်ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်လျက်
တွေ့လိုက်ရ၏။

www.burmeseclassic.com

'ဆရာကြီး ဘယ်သွားမလို့လဲ အထတ်
သစ်တွေ ထပ်လို့ပါလား'

ကျွန်တော့်စကားကြောင့် ဆရာကြီး
ပြုံးသွားပါသည်။ ဆရာကြီး၏ အကျင့်
မှာ အိမ်တွင်နေစဉ် အင်္ကျီဖျင်ပါးပါး
(အဖြူ)ကို ကော်လံမပါ ချုပ်ထားသော
အင်္ကျီနှင့် ပုဆိုးခပ်နှမ်းနှမ်းများကိုသာ
ဝတ်လေ့ရှိသည်။

သို့သော် အပြင်ခရီးထွက်သည့်အခါ
စွပ်ကျယ်လက်စကခံပြီး လည်ပင်း
ကတုံး ရှပ်လက်ရှည်ကို တိုက်ပုံ(နီညို
ရောင်)နှင့်တွဲဝတ်ကာ ပုဆိုးလတ်လတ်
ကလေးများ ဝတ်လေ့ရှိ၏။

အဝတ်အစား ဝတ်ရာတွင် သန့်ပြန့်
သေသပ်သည်မှတစ်ပါး ထည်ဝါမှုကို
ဦးစားမပေး။ စည်းကမ်းစနစ်ကြီး
သည်ဟု ဆိုရမည်။

'အေး...ဟုတ်တယ် ခရီးဝေးကြီးကို ခရီး
သွားမှာကွယ်၊ ဖင်းအတွက် လက်ဆောင်
ဖွယ်တစ်ခုထားခဲ့တယ်၊ ဖင်းအင်္ကျီမှာ
တောင်ယူနော်'

အိမ်ထဲတွင်လည်း လူတွေ အဝင်
အထွက်နှင့် အလုပ်များနေသည့်
အနေအထား။ အလှူလုပ်ရန် ပြင်ဆင်
နေလေသလားမသိ။

သတိဝင်လာချိန်တွင် ဆရာကြီးမှာ
ကျွန်တော်အနီးတွင် မရှိတော့။ အိမ်
ပြင်ထွက်ရန် ခြံဝသို့ ရောက်ရှိနေပါ
သည်။ ဘာမှ မပြောမဆို ထွက်သွား
သဖြင့် လှမ်းခေါ်မိ၏။

'ဆရာကြီး...ဆရာကြီး'
ဆရာကြီးမှာ ခေါ်သံကို မကြား၍
လေလား မကြားချင်ယောင်ဖြင့် ထွက်
သွားခြင်းပေးလား မပြောတတ်။ လုံးဝ
လှည့်စောင်းပင်မကြည့်၊ လမ်းမ
အတိုင်း စိုက်စိုက်စိုက်စိုက်နှင့် ထွက်
သွားခဲ့ပါပြီ။

ဤတွင် လန့်နိုးခဲ့၏။ ထိုနေ့ နံနက်
၂မူနေ့ နဂုတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရထားဖြင့် ချက်ချင်း လိုက်လာခဲ့သော်
လည်း ဆရာကြီး နံနက်ငါးနာရီက
ဘဝတစ်ပါးပြောင်းသွားကြောင်း သိရ
သည်မှာအပ အသက် လုံးဝမမီလိုက်
ပါ။

ထူးဆန်းသည်က ဆရာကြီး
သမီးလည်း လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ရက်က
အိပ်မက်ရာမက် မကောင်းသဖြင့်
ရောက်နေကြောင်း သိခဲ့ရခြင်းပင်။

ဆရာကြီးမှာ ရောဂါဝေဒနာအရ
ဖျားနာခြင်း လုံးဝမရှိ၊ ကျန်းကျန်းမာမာ
လန်းလန်းဆန်းဆန်းကြီးမှ နံနက်
အိပ်ရာထတွင် အသက်ကုန်ဆုံးနေသူ
ဖြစ်ခဲ့ရခြင်းက ပကတိ ဆန်းဆန်း
ကြယ်ကြယ်။

'ဖင်းဦးလေးဟာ သူ့ကိုယ်သူ သေမှာကို
သိနေတယ်ထင်ပါရဲ့ သူ့ရဲ့ဆေးစာအုပ်တွေ
လက်ရေးပူတွေ၊ ပေစာတွေနဲ့ ဆေးဖော်ရ
ဖယ်ဆေးပင်ပိုးပင်တွေကအစ သူတပည့်
နှစ်ယောက်ကို ခွဲဝေပေးခဲ့တာ လေးငါးရက်
လောက်ပဲ ရှိဦးမယ်။

ဖင်းအတွက်လဲ ဟောဒီ ကတ္တီပီအိတ်နဲ့
သူ အပြစ်မဲ့တဲ့ ပုတီးကို ပေးခဲ့ပါတယ်။
ရှေး...ရှေး...ယူပါကွယ်'

သို့ဖြင့် ဆရာကတော်ပေးသော
ပုတီးအိတ်ကလေးကို တရိတသေ
လွယ်အိတ်ထဲတွင်ထည့်ကာ ယူလာခဲ့
ပါသည်။

ဆရာကြီး အသက်ဖြတ်သည့်တိုင်
မပြတ်နိုင်သော ခင်မင်မှု သံယောဇဉ်
အရ စိပ်နေကျပုတီးကို ပေးခဲ့ခြင်းမှာ
ထူးခြားဆန်းပြားသည့် အဖြစ်မို့ ယနေ့
တိုင် မမေ့နိုင်သေးပါလေ။

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ



စာမျက်နှာ (၂၇၅)မှ အဆက်

လဲနေသည့် ဆတ်သေကို သေချာ
ကြည့်ပြီးမှ ဝမ်းသာအားရနှင့် စခန်းသို့
ပြန်ခဲ့သည်။ စခန်းရောက်တော့ ဘိုးပု
ရောက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။
'ဟောအုပ် အဲလည်ထက်တာလား လူ
ကတော့ ပြောကိစ္စပြောကိစ္စ အဲရဲ့ပု
ပုဆိုးပေးင် တွက်ကြည့်အောင်'
'တွက်ချင်တွက် ကျုပ်ကတော့
ဗေဒင်ဆို မယ့်ဘူး'
ဘိုးပုက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် စခန်း
ဘေးမှ စိမ်အိုင်နားသွားကာ "မုဆိုး
ခရမ်းပင်" ကိုရှာနတ်ပြီး အရွက်ကလေး
တွေကို တစ်ရွက်ချင်း တစ်ရွက်ချင်းလွှာ
ကာ ခေါက်ကာ လိပ်ကာ အထပ်ထပ်
ချိုးကာနှင့် အဖြေရာနေပါတော့သည်။
'ပုဆိုးပေးင်က အမေ့ပီ ယစ်ရဲ့ အထိဆီ
ကျယ်ဆီပါလား ပုဆိုးပေးင်တွက်နည်း
က နီးနပ်ပင်နဲ့ တွက်တဲ့နည်းလဲရှိတယ်
ကြက်တက်ပြတ်ပြီး ဟောလိပ်တစ်ပြီ
တွက်တဲ့ နည်းလဲရှိတယ်။
ဒီနည်းတွေထဲမှာ ပုဆိုးပေးင်နဲ့တွက်တဲ့
နည်းက အသေချာဆုံး၊ အမေ့ပီ ယစ်ရဲ့
တု အထိဆီ ယစ်ရဲ့ပယ် ကျယ်ပယ်တု
စာရေးသူက ပြုံးပြီး ဘိုးပုကို
သေချာကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးမှ ဘိုးပု
နှင့် တောခေါင်းကြီးတွေကို ခေါ်ကာ
အမဲထမ်းဖို့ ထွက်ခဲ့သည်။
ဟိုရောက်တော့ သေပြီဆိုပြီး ထား
သည့် ဆတ်က တပြန်ပြီး ထုခန့်နေ
အံ့သ့နေသည့်ဘိုးပုက မုဆိုးပီဆတ်ဆို
ပြေးသွားပြီး ငြိမ်အောင်လုပ်လိုက်သည်။
အားလုံးက ဆတ်ကို ထိမှန်သည့်
သေနတ်ဒဏ်ရာ ရှာနေကြသည့်
ဘယ်နေရာမှ ရှာမတွေ့။
'ဆတ်က အထီးလေး ခေါင်းပေါ်
ပြတ်သွားတဲ့ ကျယ်အထွေကြောင့် သေ
သွားတာ၊ ဒုခေါက်ကြော့ ပြတ်ထားပုံထဲ
အိတ် ရတာ'
ဟု ဘိုးပုနှင့် တောခေါင်းကြီးတွေ
ပိုင်းပြောကြသည်။
သည်တောမှ ဗေဒင်ကို မယ့်ကြည့်
တတ်သူ မုဆိုးလက်သင် စာရေးသူ
ဘိုးပု၏ မုဆိုးဗေဒင်နှင့်ကြုံမှ
နေဆီလောက်အောင်ဖြစ်အပ်သော

တင်ဘုန်းဝင်း



(နိဒါန်း)

သဘက်ဆိုသည်မှာ မကောင်းဆိုးဝါး ပရလောကသားထဲတွင် ပါဝင်၏။ သရဲ၊ တစ္ဆေဆိုသည်ကား ထိုသဘက် လက်အောက်တွင် ရှိ၏။ အနောက်တိုင်းသားများ ပြောနေကြသည့် သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင် ဆိုသည်မှာ သဘက်ပင် ဖြစ်ပေ၏။

ထူးခြားချက်ကား သဘက်သည် သာမန်သေးငယ်သော မကောင်းဆိုးဝါးမဟုတ်။ အကောင်ကြီး၍ ကြောက်စရာကောင်း၏။

F.36A. December, 2015.

ရှင်ရဲထွန်း

သဘက်ဆိုသည်မှာ

သူ၏ရုပ်သွင်မှာ နားရွက်ရှည်၏။ မျက်လုံးမှာ ထန်းသီးပမာရှိ၏။ အစွယ်ရှည်ကာ ထန်းပင်မျှရှိသော အရပ်လည်း ရှိ၏။ (မှန်းပြောခြင်း မဟုတ်ပါလက်တွေ့ မြင်ဖူး၍ ဖြစ်၏။)

သရဲ၊ တစ္ဆေ ဝါရင့်လာလျှင် သဘက်

ဖြစ်လာကြလေ၏။ ကျွတ်လွတ်သည့် လောကသားတွေကတော့ မပြောတတ်။ မကျွတ်လွတ်ဘဲ သက်တမ်းရှည်ကြာ စွဲလျှင်တော့ သရဲဝါရင့်ကာ သဘက် ဖြစ်လာကြလေ၏။

မှင်စာ၊ တစ္ဆေ သရဲ စုန်း၊ သဘက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၈၁



ဟူသော ပရလောကသားထဲတွင် မှင်စာမှာ အသေးဆုံး၊ အငယ်ဆုံး ဖြစ်၏။ (တချို့ မှင်စာများသည် လူကို တွေ့လျှင် စ,တတ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။) တစ္ဆေ သရဲ သဘက်တို့မှာ မကျွတ်လွတ်ဘဲ စွဲရာမှ အဆင့်ဆင့် ဖြစ်သွားကြခြင်း ဖြစ်၏။ အမျှဝေ၍ မရရှာပေ။

တချို့က ပြောကြသည်။ ဘုန်းကြီး သေရင် သဘက်ဖြစ်သတတ်။ ထို အဆိုသည် မမှန်ကန်ကြောင်း ကျွန်ုပ် ကိုယ်တွေ့နှင့် နှိုင်းယှဉ်ကာ ကန့်ကွက် ပါသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ ဘဝ တစ်လျှောက်တွင် မကြုံဘူးသော ဖြစ် ရပ် ဖြစ်ကာ မမေ့နိုင်သော ဖြစ်ရပ်ပင် ဖြစ်၏။

သဘက်အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်သည် ငယ်ငယ်ကတည်းက မှဆိုးမ သားသမီး သုံးယောက်အကြောင်းကို ပုံပြင် သဖွယ် နားထောင်ရင်း သိခဲ့ရ ကြားဖူး ရ၏။ မယုံကြည်ခဲ့၊ ဒဏ္ဍာရီကို ဒဏ္ဍာရီ တွင် ထားခဲ့၏။

ကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ရသောအခါ သဘက်ဆိုသည်မှာ တကယ်ရှိကြောင်း သိခဲ့ရလေ၏။ ထိုဖြစ်ရပ်လေးမှာ ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေ ကိုထွန်း ထွန်းဝင်း(တောင်တွင်းကြီး)နှင့် ယင်း၏ မိတ်ဆွေ ကိုအေးခိုင်(ငါးပုတ်လျှို)တို့ ယတြာချေရန် သင်္ကန်းဝတ်ရာမှ အစ ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ယတြာချေခိုင်းလို့

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် ငါးပုတ် လျှိုရွာရှိ ဆံသဆိုင်ဖွင့်ထားသော ကိုထွန်းထွန်းဝင်းထံ စက်ဘီးတစ်စီး ဖြင့် အလည်သွားနေ၏။

ကိုထွန်းထွန်းဝင်းသည် ငါးပုတ်လျှို

ရွာသားမဟုတ်။ တောင်တွင်းကြီးမြို့ သား ဖြစ်၏။ စီးပွားရေး မပြေလည်၍ သူ၏အစ်မရှိရာ ငါးပုတ်လျှိုရွာသို့ လာရောက်ကာ ဆံသဆိုင်ဖွင့်၍ အခြေချရာမှ ကျွန်ုပ်နှင့် သိကျွမ်းရ လေ၏။

ဆိုင်တွင် သူသည် လူတစ်ယောက် ကို ဆံသပေးနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ မဂ္ဂဇင်းဟောင်းတစ်အုပ်ကို ယူဖတ် ရင်း ထိုင်နေ၏။

ထိုသို့ စောင့်နေစဉ် ဆိုင်ထဲသို့ အကျီကျောကွဲနှင့် ပုဆိုးခပ်တိုတို ဝတ် ထားသော လူတစ်ယောက်သည် ခေါင်းကုတ်လျက်ဝင်လာပြီး ကျွန်ုပ် ဘေးတွင်ထိုင်ကာ...

'ကိုထွန်းရေ... ကျွန်တော့်ကို ဆရာတော်က အဝတ်လဲရမယ်တဲ့' ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကိုထွန်း ထွန်းဝင်းသည် ဆံသနေရင်းမှ...

'လဲဆို လဲလိုက်ပေါ့ ကိုအေးခိုင်ရာ၊ အို...ဒါနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ခိုင်းတာလဲ' ဟု လှမ်းပေးလိုက်ပြီး လက်ထဲမှ ဆံညုပ်ကိရိယာကို တရွပ်ရွပ်နှင့် ဆံသ နေ၏။ ကိုအေးခိုင်ဆိုသူက...

'ရာဟုသက်ရောက်ထံ ရောက်နေလို့တဲ့ ဒီနှစ်မှာ ပြင်ပြင်နေရမယ်၊ ယတြာလဲ ချေရ မယ်တဲ့'

ဟု ပြောပြီး ခါးကြားမှ လိပ်ထား သော ကွမ်းထုပ်ကို ဖြေကာ တစ်ယာ ယူ၍ ပါးစပ်ထဲ သွင်းလေ၏။ ဘေးရှိ ကျွန်ုပ်ကိုလည်း ကွမ်းထုပ်ကို လှမ်းပေး

ရင်း စားဦးမလားဟု မေးလိုက်၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်သည် လက်ထဲ ကာရင် ကွမ်းမစားကြောင်း ငြင်းပယ် လိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ဆံသပေး သော ကိုထွန်းထွန်းဝင်းကို တစ်ယာ ပေးလိုက်၏။

ကိုထွန်းထွန်းဝင်းက... 'ဘုန်းဘုန်းက ဗေဒင်လဲ တွေ့တတ်တာပဲဟာ၊ သူတွက်ရင် ကွက်ထိ မှန်တာ၊ ယတြာချေခိုင်းလို့လဲ ချေ ကောင်းတယ်၊ ယတြာကျေတာ ပေါ့'

ဟု ရယ်ကျဲကျဲနှင့် ပြောလိုက်လျှင် ကိုအေးခိုင်က...

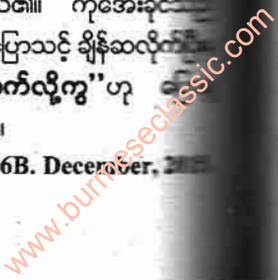
'ချေတာတော့ ချေမှာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း ကျောင်းမှာက ကျွန်တော်နဲ့ ပေါင်း နှစ်ယောက်တည်း၊ ကိုထွန်းထွန်း ဝင်းလည်းပျာ'

ဟု အဖော်စပ်လေ၏။ ကိုထွန်းထွန်း ဝင်းသည် ဆံသခြင်းကို အပြီးသတ် လိုက်ပြီး...

'ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ ကိုအေးခိုင်ရ' 'မင်း မသိဘူးနော်'

'ဘာလဲဗျ...ခင်ဗျားကလဲ' ဟု ကိုထွန်းထွန်းဝင်းက ယင်း

တွင် ခြေဆန့်ထိုင်ရင်း အားမရ မေးလိုက်လေ၏။ ကိုအေးခိုင်သည် ပြောသင့် မပြောသင့် ချိန်ဆလိုက်စဉ် "သရဲကြောက်လို့ကွ"ဟု လိုက်လေ၏။



ထိုအခါ မဂ္ဂဇင်းဖတ်နေသော ကျွန်ုပ်၊ ခြေဆန့်ထိုင်နေသော ကိုထွန်းထွန်းဝင်းတို့သည် အံ့ဩသွားကြလေ၏။ ယုံလည်း မယုံကြည်ပေ။ ဘုရားရှင်၏ အရိပ်အောက်မှာ အဘယ်သို့သော နာနာဘာဝက နေနိုင်ပါမည်နည်း။

ကျွန်ုပ်လည်း စိတ်ဝင်စားသွားသဖြင့် ဖတ်လက်စ စာအုပ်ကို ပိတ်ကာ စကားဝိုင်းထဲ ဝင်လိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် လက်တွေ့သမားပင်ဖြစ်၏။ အကြားနှင့်မယုံ၊ အမြင်နှင့်ယုံ၏။ အကြားနှင့်ယုံက မျက်ကန်းသမား၊ အမြင်နှင့်ယုံက လက်တွေ့ဟု ခံယူထား၏။ ထို့ကြောင့်...

'ဒီနေ့လို တိုးတက်နေတဲ့ခေတ်ကြီးမှာ ဒီလို အကောင်တွေ ယုံတော့ပါဘူး။ ရှိလဲ လူကို ဒုက္ခပေးနိုင်ပါဘူး'

ဟု တီးတိုးပြောချလိုက်လျှင် ကိုအေးခိုင်သည် ကျွန်ုပ်ကို လှည့်ကြည့်ပြီး အမှိုက်ခြင်းထဲ ကွမ်းတံတွေးထွေးလိုက်ကာ...

'မယုံတဲ့ သူတွေက မယုံဘူးပေါ့။ ခံရတဲ့ကောင်တွေ ဒုနဲ့ဒေးပဲ' ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည်... 'ဘယ်လို ခံရတာလဲ' ဟု မေးလိုက်ရာ ကိုထွန်းထွန်းဝင်း...

'ဒီလိုကွ ကိုထွန်း... ပြုသီတာကျောင်းရဲ့ အနောက်ဘက်ဝါရုံပင်မှာ သဘာကျိတယ်တဲ့ ခြောက်တာ ညတိုင်း ဆရာတော်နဲ့ ရင်းနှီးနေလို့ အိမ်ဝါရုံပင်မှာ ကပ်နေတာ နှစ်ပေါင်း မနည်းတော့ဘူး'

ဟု ပြောပြီးနောက် ကိုအေးခိုင်၏ နှုတ်လှမ်းပုတ်ကာ...

'ကျွန်တော်လဲ စိတ်ဆေးချင်တာနဲ့ တော်ပဲ ကျွန်တော်ပါ စည်းမယ်' ဟု ပြောလျှင် သူသည် ဝမ်းသာလေ၏။



ကျွန်ုပ်လည်း သဘာကျိတယ်မှာ တကယ်ရှိမရှိ သိချင်ကာ ကွင်းဆက်လေ့လာလိုသဖြင့် သူတို့နှင့်အတူ စည်းရန် ခွင့်တောင်းလေ၏။ ယင်းတို့သည် ကျွန်ုပ်အား "အဖော်ရတာပေါ့" ဟု ဆိုကာ ခွင့်ပြုလိုက်လေ၏။

ထိုစဉ် ကျွန်ုပ်၏ ထရံတစ်ဖက်ခြားတွင်ရှိ အသားမည်းမည်းနှင့် ကိုကုလားဆိုသူသည် ကျွန်ုပ်တို့ကိုကြည့်ကာ နှုတ်ခမ်းတွန့်လိုက်ပြီး "ပြေးဖော်" ဟု မကြားတကြား ပြောသွားလေရာ ကျွန်ုပ်ကလည်းစိတ်ထဲမှ "ကြည့်လိုက်လေ" ဟု စိန်ခေါ်လိုက်လေသတည်း။

သဘာကျိအိမ်ပါးလား

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ မိဘတွေထံတွင် ခွင့်တောင်းကာ ငါးပုတ်လျှိုရွာရှိ မြသီတာကျောင်း၌ ကိုထွန်းထွန်းဝင်းနှင့် ကိုအေးခိုင်တို့နှင့်အတူ ကိုရင်ဘဝနှင့် ကိုးရက်တိတိ နေရလေတော့၏။

ထိုကျောင်းတွင် အခြားသော သံဃာတော်များမရှိ။ ဆရာတော် ဦးမင်္ဂလ တစ်ပါးတည်းသာ သီတင်းသုံး၏။ ကျောင်း၏ ခေါင်းရင်းဘက်တွင် သိမ်ရှိ၏။ သို့သော် မပြည့်စုံ။ ကျောင်းကလည်း လေးဖက်လေးရံမလှ။ ကာထားသော ထရံတို့ကလည်း ကျိုးတိုးကျဲတဲ။

မြေပြင်နှင့် ကိုးပေအကွာရှိပြီး လှေကားဆင်ထား၏။ အမိုးကား သွပ်မိုးဖြစ်၏။ ပရိဘောဂတွေက မပြည့်စုံရာ။

ကျောင်းနောက်တွင် မြောင်းလေး တစ်ခုရှိ၏။ ထိုမြောင်းလေး၏ တစ်ဖက်တွင် ဝါးရုံပင်ရှိ၏။ ထူးထူးခြားခြား ဝါးရုံပင်တစ်ပင်သာ။ ဆရာတော်ကလည်း မခုတ်ခိုင်း။ ခုတ်လို့ကတော့ ကိုယ်အပြစ်နဲ့ ကိုယ်သာဟု မိန့်လေ့ရှိ၏။ ဘာကြောင့်လဲလို့ မသိ။

ကျွန်ုပ်တို့ ကိုရင်သုံးပါးကိုလည်း စိတ်ချလက်ချ သီတင်းသုံးစေ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် ကိုထွန်းထွန်းဝင်းသည် စ.ဝတ်ဝတ်ချင်း စိတ်ထဲကြည်နူးသလို ရှိ၏။ ကိုအေးခိုင်တစ်ပါးတည်းသာ ထိတ်နေ၏။

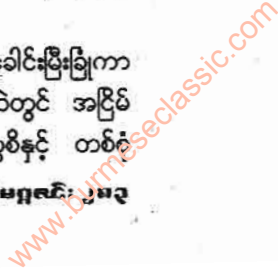
ညဘက်ကျိန်းလျှင် တစ်ပါးစီ မကျိန်းကြ။ သုံးယောက်ပူး ကျိန်းကြ၏။ အခြေအနေကတော့ မထူးခြားသေး။ ဒုံရင်းက ဒုံရင်း။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ စိတ်ချလက်ချ သီတင်းသုံးနေတော့၏။

မကြာပါဘူး လေးရက်မြောက်၌ ကျွန်ုပ်တို့သုံးယောက် ကျိန်းနေစဉ် ကျောင်းပေါ်သို့ တစ်စုံတစ်ယောက် တက်လာသံကို ကြားရလေတော့၏။

"ဒုန်း...ဒုန်း...ဒုန်း" ဟူသော အသံကို ကျွန်ုပ်ကြားရလျှင် ကိုယ်တော်တစ်ပါး အောက်ဆင်း အပေါ့သွားရာမှ ပြန်လာနေရာသလားဟု တွေးမိ၏။ ခြေသံကတော့ ပြင်း၏။

မျက်လုံးမှိတ်လျက်နှင့် ဘေးတစ်ဖက်စီကို စမ်းကြည့်တော့ ကိုယ်တော်နှစ်ပါး ခေါင်းမြီးခြုံ အိပ်နေသည်ကို သိရလေ၏။

သူတို့သည် ခေါင်းမြီးခြုံကာ အိပ်သော်လည်း အထဲတွင် အငြိမ်မနေကြ။ နှုတ်က ပွစိပွစိနှင့် တစ်စုံ



တစ်ရာကို ရွတ်နေကြ၏။

တစ်ညလုံး မီးစက်မောင်းထားသောကြောင့် [တစ်ညလုံး ဆိုသည်မှာ ည(၇)နာရီ မှ (၁၂)နာရီအထိသာ] တစ်ကျောင်းလုံး လင်းနေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ တက်လာသည့်အသံကို ကြားရ၏။ ခြေသံကို ကြားရ၏။ အကောင်အထည် မမြင်ရ။ ကိုရင်အေးခိုင်သည် ခေါင်းခြူးခြူးထွားရင်းမှ...

‘တက်လာပြီ ထင်တယ်’

ဟု ပြောလိုက်စဉ်မှာပင် ကျောင်းထရုံပေါ်ရှိ အရိပ်ကြီးကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် လန့်သွားရလေ၏။ ကြောက်စိတ်တို့က တစ်မှဟုတ်ချင်း ဝင်လာလေ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် မီးမှောင်သွားလေရာ ကျွန်ုပ်သည် “အောင်မလေး” ဟု တအားကုန်အော်ကာ စောင်ကို လွှားခနဲ ခေါင်းအုပ်မိအောင် ခြုံလိုက်လေ၏။

အရိပ်ကား နည်းနည်းနောနော မဟုတ်။ လူသုံးရပ်စာလောက် မြင့်ကာ မျက်လုံးတို့က ထန်းသီးလုံးမျှရှိပြီ မီးခဲကဲ့သို့ ရဲရဲတောက်နေ၏။

စောင်ထဲရှိ ကျွန်ုပ်မှာ စောင်ကို အသာဟပြီး ထိုအရိပ်ကြီးကို ကြောက်ကြောက်နှင့်ကြည့်လိုက်၊ စောင်ထဲ ပြန်ဝင်လိုက် လုပ်နေ၏။

စ,တာလာ။ ကုပ်ချိုးမလို့လား ဟူသော အတွေးတို့က ဝင်လာနေစဉ် ကိုရင်အေးခိုင်က စောင်ထဲမှနေ၍...

‘ကိုရင်ထွင့် တွေ့လား... သဘက်ဆိုတာ အိကောင်ကြီးပေါ့’

ဟု ခပ်အုပ်အုပ် ပြောလိုက်လျှင် ကျွန်ုပ်သည် “သဘက်ဆိုတာ ဒါမျိုးပါလား” ဟု ကြောက်ကြောက်နှင့် တွေးကာ စောင်ကို လှစ်ခနဲ ခြုံလိုက်ပြီး မျက်စိကို မအိပ်ချင်သော်လည်း



စွတ်မိုတ်ထားရလေ၏။

ထိုစဉ်မှာပင် ကျောင်းအောက်မှ...

‘ဟဲ့ကောင်ကြီး ကိုယ်တော်တွေကို ဘာမှ မလုပ်နဲ့ ကိုယ့်နေရာကိုယ်နေ’

ဟူသော ဘုန်းဘုန်း၏ အသံဝါကြီးကို ကြားရလေ၏။

လူဝတ်လဲပြီ

နောက်တစ်နေ့ နေ့ဆွမ်းစားပြီး သောအခါ ကျောင်းထိုင် ဘုန်းဘုန်းအား ထိုသဘက်အကြောင်းကို မေးလျှောက်မိ၏။ ထိုအခါ ဘုန်းဘုန်းက...

‘ဒီကောင်ကြီးက ကျောင်းနောက်က ဝါးရုံပင်ကလာတာပါ ကိုရင်ရာ၊ ပွေးထားတာ

-မဟုတ်ဘူး။ ခေါ်လဲ မခေါ်ထားဘူး။ နေတာ

ကြာပြီဆိုတော့ ဘုန်းဘုန်းကို ဘာမှ မလုပ်ဘူး။ ဘုန်းဘုန်းက ရဟန်းတရားပဲ အား

ထုတ်တာ။ အဲဒါတွေ စိတ်မဝင်စားဘူး။ အစက ဒီကျောင်းရောက်တော့ ဘုန်းဘုန်း

ကိုလဲ ခြောက်တယ်။ ရွာခံတွေပြောတာ ဥစ္စာစောင့်ရှိတယ်တဲ့ အခုထိတော့ မတွေ့

ဘူး။ ဒီကောင်ကြီးပဲ တွေ့တယ်’ ဟု မိန့်၏။ ကျွန်ုပ်က...

‘ဘုန်းဘုန်း တခြားကိုယ်တော်တွေကို ဒီလိုပဲ ခြောက်တာပဲလား’

ဟု မေးလျှောက်လျှင် ဘုန်းဘုန်းသည် ကျွန်ုပ်ကို ပြုံးပြကာ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ ကျွန်ုပ်က...

‘ဘုန်းဘုန်း ဒီသဘက်က ဘယ်တကယ်လာလဲဟင်’

ဟု မေးလျှောက်ပြန်၏။

‘ကြာတော့ကြာပါပြီ သူပြောတာ ဂုဏ်တွေ လက်ချက်နဲ့ သေသွားတဲ့ လူတစ်ယောက်ဆို ဟု မိန့်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်၏ ခေါင်းထဲ၌ စွဲနေသော ဘုန်းကြီးသေမှ သဘက်ဖြစ်သည်ဟူသော အတွေးသည် ထိုအချိန်မှာ ပျောက်သွားလေ၏။

ထိုနေ့မှာပင် ကျွန်ုပ်လည်း လူဝတ်လဲ၍ရလေတော့၏။ ရှေ့ဆက်ဝတ်ဇုံကတော့ အအိပ်ပျက်ကာ ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်လာလိမ့်မည်။ အခုတောင် တစ်ညလုံး မအိပ်ရသဖြင့် ခေါင်းထဲ မူးနောက်နောက်ဖြစ်လေ၏။ တင်ညတည်းနှင့် မျက်ကွင်းတို့ ချောင်ကူးလေ၏။

ကိုထွန်းထွန်းနှင့် ကိုအေးခိုင်သည် ကိုးရက်တိတိပြည်သော ဘုန်းဘုန်း၏ တစ်ချက်လွတ်အိမ်ကြောင့် စည်းရလေ၏။ ကိုးရက်ပြည့် လူဝတ်လဲကြသောအခါ ကိုအေးခိုင်သည် ကိုရင်ဝတ်နှင့် ညဘက်ထဲ၌ မကျိန်။ နေ့လည်းမကျိန်။

သေးပေါက်ရင်တောင် မပေါက်၊ အလေးသွားတာတော့ အောင့်ထားသဖြင့် ရောဂါရလေတာပေါ့ ဆော့ရုံသို့ တင်ရလေ၏။

ကိုထွန်းထွန်းဝင်းသည်ကား ဆက်အိပ်မရသဖြင့် မျက်စိကြောင့်ကာ သရဲကပ်သည်လောက်ပယောဂဆရာနှင့် ကုရလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည်က သဘက်ဆိုတာ အကောင်ကြီးကို လက်တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် ညတိုင်း အိပ်မက်တွေတော့ပေ။ ထို့ကြောင့် အားလုံးက ကာ အကြောအားဆေး သွင်းတော့သတည်း။

သဗ္ဗေသတ္တာ ဇာတ်

ရှင်ရဲထွဋ်





အစ္စမဲလ်ကုယ်

မိုးမိုး (မဏ္ဍရာ)

ကျွန်ုပ်သည် မွန်ပြည်နယ်ရှိ ခြေမြန် တစ်ရင်းတစ်ရင်းမှ အငြိမ်းစားယူခဲ့ပြီး ပြင်ဦးလွင်ခရိုင်၊ မတ္တရာမြို့တွင် အခြေချနေထိုင်လျက် ရှိပါ၏။

စားဝတ်နေရေးအတွက် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဖွင့်ပြီး ရုန်းကန်ခဲ့သော်လည်း အကျိုးမပေးသဖြင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဖြုတ်လိုက်ပြီး အမိန့်ရ အရက်ဆိုင်လေး ထပ်မံ၍ ဖွင့်ကာ ရောင်းချစားသောက်ရပါ၏။

နေထိုင်သည့် ရပ်ကွက်က အမှတ် (၂)ရပ်ကွက်ဖြစ်၍ မကြာသော အချိန်တို့အတွင်းမှာပင် သူတို့တွေနှင့် ရင်းနှီး

ကျွမ်းဝင်ခဲ့ရလေ၏။

တစ်ယောက်စကား တစ်ယောက်ကြား ဆိုသကဲ့သို့ အစွမ်းအစကိုယ်စီ ရှိကြသော သူတို့ကို စစ်သားတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သော ကျွန်ုပ်မှ သတိပြုမိသည်မှာလည်း မထူးခြားလှပါချေ။

ပထမဆုံးသတိပြုမိရသူက အာဠာဝက မောင်ဇွေဖြစ်၏။ ဒုတိယသတိပြုမိရသူက မျောက်လေဗွေပေါက်စဖြစ်၏။ တတိယလူကတော့ ကျွန်ုပ်၏ အရက်ဆိုင်တွင် “မိုက်ကယ်”လုပ်

သွားသူ “ကာယသိဒ္ဓိနာရှုဘူးပိုင်ရှင်” တို့ ဖြစ်ကြ၏။

ကာယသိဒ္ဓိခေါ် ပြီးဆေး အမျိုးမျိုး ရှိကြရာတွင် အချို့က ပေါ့ပျော့ဆေးကို ထိုးကြ၏။ အချို့က အာဠာဝက၊ မျောက်လေဗွေ၊ ဝက်ကုန်းဆေးများ ထိုးကြ၏။ အချို့ကလည်း ကြောင်အတက်၊ ကြောင်အဆင်းများကို ဘယ်ပေါင်၊ ညာပေါင်တို့တွင် ထိုးကြ၏။

www.burmeseclassic.com

အချို့သူများမှာ ကြောင်အတက် ဆေး အောင်သူအောင်၍ အချို့သူများ မှာ ကြောင်အဆင်းအောင်သူ အောင် ကြ၏။

ကြောင်အတက်ရော အဆင်းပါ အောင်သူ အချို့လည်း ရှိကြောင်းကို ကြားသိရပါ၏။

ပထမဆုံးအဖြစ် အာဠာဝက မောင်ငွေ၏အကြောင်းအား သိမြင် သရွေ့ တင်ပြပါမည်။ မောင်ငွေက သစ်စက်ပိုင်းဆရာအလုပ်ဖြင့် အသက် မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုခဲ့၏။

ယခုအချိန်တွင် သူ၏ အသက် သည် (၆၀)နီးပါး ရှိချေပြီ။ မတ္တရာ မြို့နယ်သည် သစ်တောများ ပေါများ သော ဒေသဖြစ်၍ ပိုင်းဆရာ မောင်ငွေ တစ်ယောက် ဝင်ငွေရွှင်ခဲ့လေ၏။ သူ သည် မိန်းမတစ်ယောက်ကို တူတူ တန်တန်ယူပြီး တင့်တင်တယ်တယ် ထားနိုင်ခဲ့၏။

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ တစ်ယောက်၏ တိုက်တွန်းမှုဖြင့် ဂိုဏ်းဆရာတစ် ယောက်ထံတွင် အာဠာဝကဆေးကို ထိုးခဲ့လိုက်၏။

ဆေးစောင့်ရှိသော အာဠာဝက ဆေးသာမက သူ၏ လက်နှစ်ဖက်စလုံး နှင့် ရင်ဘတ်၊ ကျောတို့တွင် တိရစ္ဆာန် ရုပ်များ ထိုးထားသည်မှာ အပြည့်ဖြစ် ၏။

နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်း အင်္ကျီမဝတ်ပါချေ။ ခင်မင်သူများမှ သူ့ကို တိရစ္ဆာန်ရုံကြီး ဟု ခေါ်ကြ၏။

မောင်ငွေသည် နောက်ပိုင်းတွင် အသောက်အစားဘက်သို့ အားသာခဲ့ ၏။ ပိုင်းဆရာအဖြစ် လာ၍ငှားပါက ကြိုတင်ငွေ အရင်တောင်းပြီး အလုပ် ကိုသွား၍ မလုပ်ဖြစ်သည်က များ၏။

ကြာလာတော့ သစ်စက်ပိုင်ရှင်များ



မှ မောင်ငွေကို မယုံတော့ချေ။ တစ်ခါ တစ်ရံ ကျွန်ုပ်၏ ဆိုင်ကိုတောင်မှ လာ၍ ညာတတ်၏။

မည်သို့ဆိုသော် သစ်စက် မလည် ပတ်ရသော နေ့များတွင် သစ်စက်မှ ငွေမရနိုင်သော နေ့များတွင် မောင်ငွေ က သူ၏ခေါင်းပေါ်တွင် လွှစာမှုန့်များ ဖြူး၍ အရက်ဆိုင်အတွင်း ဝင်လာကာ 'ဦးစိုး ဘီအီးတစ်လုံးလောက် ပေး ပါဗျာ၊ ညနေပိုင်း သစ်စက်က ပြန်လာ ရင် ပေးပါမယ်'

ဟု ပြောကာ အကြွေးယူသောက် တော့၏။ ညနေပိုင်းမှာ မျှော်မနေပါနှင့်။ မောင်ငွေ ပေါ်မလာတော့ပါ။

ပိုက်ဆံ အဆင်မပြေမချင်း ကျွန်ုပ် ၏ဆိုင်သို့ သူ မလာတော့ပါ။ အဲ... ငွေလေးဘာလေး အဆင်ပြေရင်တော့ သူ ပေါ်လာ၏။ အကြွေးလည်း ဆပ်ပြီး သောက်လည်း သောက်၏။

ကျွန်ုပ် ရေးချင်သည်မှာ သူ၏ အစွမ်းအကြောင်းပါပဲ။ အစွမ်းအစက တော့ သိပ်မဆိုးဟု ထင်ပါသည်။ မောင်ငွေသည် ကျွန်ုပ်၏ဆိုင်တွင် သောက်ရင်း မူးလာပါက အာဠာဝက ထသည်ဟု ထင်ရ၏။

သူသည် သူ၏ခေါင်းကို အရက် ပုလင်းဖြင့် ရိုက်ခွဲခြင်း၊ မကြာမကြာ

ပြုလုပ်တတ်၏။ ပုလင်းဖြင့် ရိုက်ခွဲ၍ မကြာပါက အမြည်းအဖြစ် အခြားသူ များ ယူလာသော သီး၊ သီးဖြင့် သူ့ခေါင်း ကို သူ့ရိုက်ခွဲတတ်၏။

တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်ုပ်၏ဆိုင်ရှေ့တွင် ရှိသော သစ်ပင်ကို ခေါင်းဖြင့် တိုက် ခြင်း၊ ဓာတ်တိုင်ကို ခေါင်းဖြင့် တိုက် ခြင်းများ ပြုလုပ်တတ်၏။ ပုလင်းသာ ကွဲမည်။ သူက ဘာမှမဖြစ်။ သီး၊ သီး သာကွဲမည် သူက ဘာမှမဖြစ်။

တစ်ခါကလည်း လုံးချောအဖြစ် အခွံသင်ထားသော အုန်းသီးဖြင့် သူ့ ခေါင်းကို သူ့ရိုက်ကာ လောင်းကြေးငွေ တစ်သောင်းကျပ် ရသွားခဲ့လေ၏။

သို့သော် မူးပြီး အိမ်သို့ ပြန်သွား သောအခါ မိန်းမဖြစ်သူမှ ငရုတ်ကျည် ပွေ့ဖြင့်ထုခြင်း၊ တုတ်ဖြင့်ရိုက်ခြင်း ပြုလုပ်သော်လည်း မောင်ငွေကတော့ မဖြူပါချေ။

နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် သိရှိရသည် မှာ မောင်ငွေသည် အာဠာဝကဆေး ကို အောင်ခဲ့သည်သာမက သူ့တွင် အံ့ပွားပါ ရှိသည်ဟု သိရှိရပါ၏။

တစ်ခါက သူ့ကို ကားဖြင့် တိုက်မိခဲ့ ရာ ကားအောက်သို့ ရောက်သွားခဲ့ သော်လည်း အသက်မသေခဲ့ချေ။ ခါး တော့ နည်းနည်းစောင်းသွားခဲ့၏။

မြေပွေး ပေါက်ခံရသော်လည်း မသေခဲ့ပါချေ။ သို့သော် သူ့မိန်းမက လည်း ထုနှက်တုန်း အာဠာဝက မောင်ငွေကလည်း သောက်တုန်းပင်။

ဒုတိယအဖြစ် မျောက်လေဇွေ ပေါက်စအကြောင်းအား တင်ပြပါ မည်။ ပေါက်စ ဟုသာ ခေါ်ရသည်။ အသက်က(၆၀)ခန့် ရှိပေပြီ။ သူသည် အရွယ်နှင့်မမျှအောင် လျင်မြန်ဖျတ် လတ်၏။

ငယ်စဉ်က ဘုန်းကြီးကျောင်း နေခဲ့

www.burmeseclassic.com

ပြီး သူ၏ဆရာဖြစ်ခဲ့သော လူပျံတော် ဆေးဆရာကြီး တစ်ယောက်မှ ဆေး များကို စုတ်ဖြင့် ထိုးပေးခဲ့လေ၏။

အာဠာဝကဆေး၊ မျောက်လေဗွေ ဆေး၊ ဝက်ကုန်းဆေးများ ထိုးပေးခဲ့ရာ မျောက်လေဗွေဆေး တစ်မျိုးတည်း အောင်ခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်တို့ မျက်မြင်အဖြစ် သူသည် လမ်းလျှောက်ရာ၌ လျင်မြန် ဖျတ်လတ်ခြင်း၊ အမြင့်တက်ရာ၌ ကျွမ်းကျင်ခြင်းတို့ကို တွေ့ရ၏။

ကိုပေါက်စသည် တစ်ခါတစ်ရံ သူ၏ အိမ်ဝင်းအတွင်းရှိ သရက်ပင်၊ တမာပင်တို့ပေါ်၌ တက်၍ အိပ်တတ် ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ ရပ်ကွက်အတွင်းရှိ လွန်ခဲ့သော နှစ်(၁၂၀)ကျော်က သိမ် တိုက်ပျက်ကြီးပေါ်တက်ကာ သိမ် ချုံနွယ်များ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း၍ ကုသိုလ်ယူတတ်၏။

သိမ်ပျက်ကြီးမှာ ပြိုကျနေပြီဖြစ်၍ မည်သူမျှလည်း မတက်ရဲပါ။ ကိုပေါက်စ တစ်ယောက်တည်းသာ တက်ရဲလေ ၏။

ကျွန်ုပ်၏ဆိုင်တွင် အရက်သောက် ပြီး ထပြန်သွားသည်မှာ “၄၈” ဆို ပျောက်သလောက် မြန်ဆန်၏။ သူ၏ အိမ်တွင် ဇနီးဖြစ်သူ မခင်တုတ်နှင့် စကားများ ရန်ဖြစ်ပါက သူ မှားခဲ့ပါက မခင်တုတ်မှ ရိုက်လည်း ငြိမ်ခံ၏။ ဘာမှ နာကျင်ပုံမရပါ။

သူကမှန်၍ မခင်တုတ်ကို ရိုက် လျှင်လည်း မခင်တုတ်က မဖြူပါချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မခင်တုတ်က လည်း အံ့ပွားနှင့်ပါခင်ဗျား။

ကျွန်ုပ်၏အခေါ် မျောက်လေဗွေ ပေါက်စ (ခ) ပေါက်ပေါက်နှင့် သူ၏ ဇနီးဖြစ်သူ မခင်တုတ် (ခ) တုတ်တုတ် တို့ကတော့ ယခုထိ ရန်ဖြစ်လိုက် ပြန်ချစ်လိုက်ပါပဲ။



တတိယအဖြစ် ကာယသိဒ္ဓိနာရှု ဘူးပိုင်ရှင် “ကိုမိုက်ကယ်”၏

အကြောင်းအား တင်ပြပါမည်။ ယခင် က သူ့ကို ကျွန်ုပ် မသိရှိခဲ့ပါ။လမ်းကြူ ၌ ကျွန်ုပ်၏ဆိုင်တွင် အရက်ဝင်ကာ သောက်သွားခြင်းသာ ဖြစ်ပါ၏။

သူသည် အသက်အားဖြင့် (၆၀) ခန့်ပင်ဖြစ်၏။ ခြေထောက် ထောင့် ထောင့်ဖြင့် မျက်လုံးတစ်လုံးသာပါ၍ မျက်မှန်အနက်ကို တပ်ထား၏။

အရက်ဆိုင်တွင်းသို့ ဝင်လာ ကတည်းက သူ၏ စကားလုံးများက ရင့်သီးလှတော့၏။

‘ဟေ့ ဘီအီးတစ်လုံး ပေးဟေ့’

‘ဘာအမြည်း ရလဲ’

‘အရက်ဆိုင်ကလဲ ညံ့လိုက်တာ’

‘သောက်တဲ့ကောင်တွေကလဲ ငမဲ့ တွေချည်းပဲ’

‘ဘယ်ကောင် မိုက်လဲ’

‘ငါ့ကို ဘယ်လိုကောင် မှတ်သလဲ’ နှင့် ပွဲကြမ်းပါတော့၏။

ဆိုင်တွင်းရှိ လူများကတော့ အေး ဆေးသမားဖြစ်၍ မည်သူကမှ ဘာမှ ပြန်မပြောကြပါ။

ထိုအချိန်တွင် ဆိုင်တွင်းသို့ ကျွန်ုပ် နှင့် ညီအစ်ကိုလို ခင်မင်သော ထွန်းဝင်း ရောက်ရှိလာ၏။ ထွန်းဝင်းက ထိုသူ အား သေချာစွာကြည့်ပြီး...

‘ခင်ဗျား ကိုအောင်ထွန်း မဟုတ် လား’

‘အေး ဟုတ်တယ်ကွ၊ မင်းက ဘယ်သူလဲ’

‘ကျွန်တော်က ခင်ဗျားနဲ့ တစ်ရွာ တည်းပါ။ ခု သောက်ပြီးပြီလား၊ ပြီးရင် ကျွန်တော် လိုက်ပို့မယ်’

‘ကောင်းတာပေါ့ကွာ၊ ငါ ဒီရပ်ကွက် ထဲမှာပဲ တည်းတယ်ကွ’

‘ကဲ ကဲ ပြီးရင် လာဗျာ’

ဟု ပြောကာ ပိုက်ဆံရှင်းစေပြီး ယင်းညည်သည်အား ဆွဲခေါ်ထုတ်သွား ပါ၏။ ခဏနေတော့ ထွန်းဝင်း ပြန် ဝင်လာပြီး အရက်မှာသောက်၏။ ကျွန်ုပ်မှ...

‘ထွန်းဝင်း ခုနလူက ခာယ်သူလဲ ကွ’

‘အဲဒါ ကျွန်တော်တို့ရွာကပါ။ အရင်ကတော့ တစ်ရွာတည်းပါပဲ။ ဘယ်နှယ်လဲ အစ်ကိုကြီး ဒီမှာ မိုက် ကယ်မှ လုပ်သွားရဲ့လား’

‘အေးကွ မိုက်စကားပြောပြီး စိန်ခေါ်နေတာပဲကွ’

‘ဟား ဟား ဟား ဟား ကျွန်တော် က အဲဒီလိုထင်လို့ ဆိုင်အပြင်ကို လိုက်ပို့လိုက်တာပါ။ ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ဆီနေပြီး မီးသွေးဖုတ်တို့၊ ဖိုဆွဲတို့ တောက်တို့ကြည့်ပြီး လုပ်ပေးခဲ့ရလို့ ဘုန်းကြီးက “ကာယသိဒ္ဓိနာရှုဘူး” တစ်ခုကို စီရင်ပေးခဲ့တယ်။ အဲဒါနဲ့ပဲ မိုက်ကယ် ဖြစ်သွားတာပါပဲ’

‘ပြည့်ပြည့်စုံစုံလေး ပြောပြမိသိ ပြီးကွ’

‘ဟုတ်ကဲ့ဗျာ ကာယသိဒ္ဓိနာရှုဘူး’



အစွမ်းကတော့ ဒီလူက သွားလေရာ မှာ နှာရှူဘူးကို အမြဲဆောင်သွား တယ်ဗျ။ ရန်ဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် နှာရှူ ဘူးကိုထုတ်ပြီး ရှူလိုက်တယ်။

ရှူပြီးလို့ ဟတ်ချိုးဆိုတာနဲ့ သူ့ အတွက် ကာယသိဒ္ဓိပြီးတာပဲဗျ။ ဓား နဲ့ကတော့ စွမ်းမစွမ်းကို မသိရပါဘူး။

မတ္တရာမြို့ အောက်ပွဲ(ဘုရားပွဲ)မှာ နှာရှူဘူးအားကိုးနဲ့ လက်ဝှေ့တက် ထိုးသေးတယ်ဗျ။ သူ့ကိုထိုးတဲ့ ပြိုင် ဘက်က ထိုးသလောက် ခံနိုင်တဲ့သူ့ကို ကြာတော့ မထိုးနိုင်တော့ဘူး။

ဒီတော့မှ သူက ပြိုင်ဘက်ကို အလဲ ထိုး အနိုင်ယူခဲ့တယ်ဗျ။ ရွာမှာဆိုရင် လဲ နှာရှူဘူး ရှူပြီး ဟတ်ချိုး ချေလိုက် တာနဲ့ သူနဲ့ ရန်ဖြစ်တဲ့သူတော့ အပြေး ကောင်းမှ လွတ်မယ်ဆိုတဲ့ သဘောပဲ ဗျ။

ဒါပေမယ့် ရွာက လူမိုက်အချို့ကလဲ သူ့ကို နိုင်ကွက်ချောင်းနေကြတာပါပဲ။ ဟတ်ချိုး မချေခင်မှ အနိုင်ရမယ်ဆို တာကို သိသွားကြတယ်ဗျ။

တစ်နေ့မှာ အဲဒီ ကိုအောင်ထူး ရွာထဲက အပြန်မှာပေါ့။ သူ့ကို ရှုံးထား ခဲ့တဲ့လူတစ်ယောက်က လေးခွနဲ့ ချောင်းပစ်တာ ဘယ်ဘက်မျက်လုံး တစ်လုံး ထွက်သွားခဲ့ရတယ်။

မျက်လုံးကူပြီးလို့ အနာပျောက်တာ နဲ့ သူကလဲ စိန်ခေါ်တာပဲ။ မကြာပါ ဘူးဗျာ တစ်နေ့ညမှာတော့ ကိုအောင် ထူးဟာ အရက်ဆိုင်ကအပြန် ဗိုက်နာ လို့ နဘူးချုံကွယ်မှာထိုင်ပြီး နောက်ဖေး သွားနေတုန်း သူ့ရန်ဘက်တစ်ယောက် က ဓားနဲ့ဝင်ခုတ်ပြီး ထွက်ပြေးသွား ခဲ့တယ်ဗျ။

ကြောက်ကြောက်နဲ့ ခုတ်တာဖြစ် မယ်ဗျ။ ခေါင်းကို မခုတ်မိဘဲ ဒူးခေါင်း ကိုသာ ခုတ်မိလို့ အသက်မသေဘဲ ခြေထောက် ထောင့်ထောင့်နဲ့ ဖြစ်သွား ခဲ့ရတယ်။ သူ့ရဲ့ ပီယဆေးက ဟတ်ချိုး ချေမှ ပြီးတယ်ဆိုတော့ ဟတ်ချိုးဆေး လဲ မကယ်နိုင်ပါဘူးဗျာ။

နောက်တော့ သူလဲ တခြားအရပ် ကို ပြောင်းသွားတာ ခုမှ ပြန်တွေ့ရ

တာပဲ။ တွေ့ရတော့လဲ အရင်စိတ်တွေ မပျောက်သေးတာ တွေ့နေရတယ်။

တစ်ခုတော့ သတိထားဗျို့။ သူ့ နှာရှူဘူးတော့ အထုတ်မခံနဲ့၊ လူချင် လူယူ၊ ဒါမှမဟုတ် လက်ဦးမှုယူပြီး အလဲအကွဲ ရိုက်ချင်ရိုက်လိုက်၊ ဒါမှ သာ သူ့ကို နိုင်လိမ့်မယ်'

ဟု ထွန်းဝင်းမှ ရှည်လျားစွာဖြင့် ဟတ်ချိုးနှာရှူဘူးအကြောင်းကို ပြော ပြပါသည်။ ကျွန်ုပ် စဉ်းစားမိသည်မှာ လောကကြီးမှာလည်း ဒီလိုလူတွေ ရှိ သေးသကဲ့ဟု စဉ်းစားသုံးသပ်မိပါ၏။

အာဠာဝက မောင်ငွေ၊ မျောက်လေ ဗွေပေါက်စနှင့် အံ့ပွား မခင်တုတ်တို့က ကျွန်ုပ်တို့ ရပ်ကွက်တွင် အမှန်တကယ် ရှိ၍ အမှန်တကယ်လည်းပဲ အစွမ်း ကိုယ်စီ ရှိကြပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ပါ သတည်း။

(အမည်မှန်များဖြင့် ရေးသားပါ သည်။)

ဦးစိုး(မတ္တရာ)

လေဖြတ်ခြင်းဝေဒနာ မဖြစ်စေရန် အတွက် ရဲယိုရွက်ညှာတစ်ခုအား အပ်ချည်ကြိုးဖြင့်ချည်ကာ ခါးတွင် စည်းပတ်ထားခြင်းဖြင့် ကာကွယ်ပြီး ဖြစ်စေသည်ဟု ကိုကျော်မြင့် (ဘီလူးကျွန်း)က ဖိစိတဒါန ပြုလေ သည်။

သူ၏ရင်းနှီးရာ ပတ်ဝန်းကျင် အတွင်း ပွဲတွေ့အောင်မြင်သည့် မိရိုး ဖလာ သုံးစွဲလာသော မွန်ရိုးရာ စတီ နည်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလေသည်။

ဆေးသုတေသီတစ်ဦး

လေဖြတ်ရောဂါ မဖြစ်စေဖို့



လေဖြတ်ဝေဒနာ ကာကွယ်ရန်အတွက် ခါးချည်ကြိုးထုတ်ပြီး(ဘီလူးကျွန်း)

အဘိုးစာလပွန်နှင့်

ဝိနွှင်အောက်မှ မီးလုံးကြီးများ (၂)

ဝသနသက်လွင်



ယခင်လမူ အဆက်

ကျွန်ုပ်အိပ်ရာအနီးသို့ ရောက်ခဲ့
သော အဘိုးအိုနှင့် တူလွန်းလှသဖြင့်
အထွေထွေ လိုက်သွားမည်ဖြစ်၍ ထို
အဘိုးသည် ရော်ဘာတောထဲသို့ ဝင်
သွားပြီး အခိုင်အယောင်မျှပင် မတွေ့
ရောက်ကွယ်သွားပါသည်။

ကျွန်ုပ် နောက်ပြန်လှည့်ကာ

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို ဦးချလျက်
ပဲဟင်းခွမ်း ကပ်လိုက်စဉ်...

‘ရဲဘော်က ရောင်းဒေါင်းတပ်စခန်းမှ ထင်
တယ်။ သာဓု... သာဓု... သာဓု စောစောက
ပဲ “နိုင်တလပွန်” ဆိုတဲ့ အကာကြီးတစ်ဦး
ငှက်ပျောသီးတစ်ဖီး လာကပ်သွားတယ်။
စခန်းမှူး ရောက်လာရင် ဟောဒီပုတီးလေး
ပေးလိုက်ပါလို့ ပြောသွားတယ်’
ဆရာတော်၏ စကားကြောင့်
ကျွန်ုပ် ပုတီးကုံးလေးကို ယူကြည့်ပြီး...

‘ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နဲ့ အဘိုးလား။
နာမည်က နိုင်တလပွန်တဲ့လား။ ဒီ
အဘိုးက ဘယ်မှာ နေတာလဲဘုရား’
ကျွန်ုပ် မြင်တွေ့လိုက်ရသော အဘိုး
အမည်မှာ နိုင်တလပွန်ဟု သိလိုက်ရ
သဖြင့် ဆက်လက် လျှောက်ထားလိုက်
ရာ...

‘ဒီအကာကြီးက ဒီရွာကတော့ ယဟုတ်ဘူး။
လပြည့်လကွယ်နေတွေ့ဆိုရင် ကျောင်းကို
ပုန်းအစောကြီး ရောက်ရောက်လာတတ်
တယ်။

ရောက်လာတိုင်း ငှက်ပျောသီးတစ်ဖီး လျှာနေ
ကျပ်၊ နေရပ်ကို မေးကြည့်တော့ စလယ်
တံခွန်တိုင်ကလိုလို တောင်ဒီရွာကလိုလို
ဆရာတော်လဲ အတိအကျ ယသိရဘူး’

ကျွန်ုပ်သည် နေရပ်လိပ်စာ
မသိရသော ထိုအဘိုးအို
ပေးခဲ့သည့် ကိုးလုံး
ပုတီးကို တရိတသေ

မြတ်မြတ်နိုးနိုး အိတ်ထဲ ထည့်ပြီးနောက်
ဆရာတော်ကို ဦးချ၍ တပ်စခန်းသို့
ပြန်လာခဲ့သည်။

အဘိုးပေးခဲ့သော ပုတီးဖြူလေး
တစ်ကုံး။

ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် အိပ်မက်ထဲက
အဘိုး။

အိပ်မက်လိုလို၊ တကယ်လိုလို မြင်
တွေ့ခဲ့ရသော အဘိုးကို ယနေ့နံနက်
မျက်ဝါးထင်ထင် ခိုင်ခနဲသာ တွေ့လိုက်
ရပြီး ပေးခဲ့သော ပုတီးဖြူလေးကို

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၉

www.burmeseclassic.com

ကြည့်ရင်း ထိုအဘိုးသည် သူတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်ရမည်ဟု မှတ်ယူကာ ပြန်လည် ဆုံတွေ့လိုသည့် ဆန္ဒနှင့် အတွေးများ ပျံ့လွင့်နေမိပါတော့သည်။

* * *

ထိုနေ့။

ထိုနေ့သည်ကား တပေါင်းလပြည့် ည ဖြစ်လေသည်။ ခါတိုင်းသောညများ ထက် ယနေ့ညမြင်ရသော မီးလုံးကြီး နှင့်ပတ်သက်သော ပုံရိပ်များသည် ပို၍ ဆန်းကြယ်နေ၏။

ည(၁၁း၃၀)နာရီခန့်တွင် ကင်း သမား တပ်သားတင်စိုး လာခေါ်သဖြင့် ကျွန်ုပ် အိပ်ရာမှ ထခဲ့ရသည်။

‘ဆရာကြီး ထယ်ဦး ထယ်ဦး ပိန္နဲပင်ကုန်းထိ က မီးလုံးကြီးကို လာကြည့်ပါဦး’

ကင်းသမား တပ်သားတင်စိုး၏ ပျာပျာသလဲ အသံကြောင့် ရဲဘော်ကြီး ဦးသာလှလည်း နိုးလာပြီး ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အတူ ဘန်ကာပြင်ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ကြ ပါသည်။ တပ်သားတင်စိုး ညွှန်ပြရာ ပိန္နဲပင်ရှိ ကုန်းထိပ်ကို ကြည့်လိုက်ရာ...

‘ဟာ’

ကျွန်ုပ်တို့ ရဲဘော်တစ်စု တအံ့တဩ ဖြစ်သွားကြပါသည်။ အခါတိုင်း မြင် တွေ့နေကျဖြစ်သော အချင်းသုံးပေခန့် ရှိသော မီးလုံးနီနီရဲကြီးသည် ယနေ့ (၂)လုံးဖြစ်နေသည်။

ကြည့်နေရင်းမှာပင် ထိုမီးလုံးကြီး နှစ်လုံးသည် တစ်လုံးနှင့် တစ်လုံး ပူး ကပ်လာပြီး တစ်လုံးတည်း ဖြစ်သွား သည်။

တစ်လုံးတည်းဖြစ်သွားရာမှ အချင်း နှစ်ပေခန့်ရှိ မီးလုံးကြီးသုံးလုံး ဖြစ်သွား ပြန်သည်။ တစ်ဖန် ပိန္နဲပင်ကြီးကို မီးလုံးသုံးလုံးက ရှေ့နောက်လိုက်ပါပြီး လှည့်ပတ်နေသည်။

ရှေ့ဆက် ဘာဖြစ်လာဦးမည်ကို

၂၉၀ နတ္ထရာဇာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

စိတ်ဝင်တစား ကြည့်နေစဉ် ဘန်ကာ တဲ၌ အိပ်နေကြသော ရဲဘော်များ အားလုံး ထလာကြသည်။ အချိန်ကား ည(၁၂း၀၀)နာရီတိုက်။ (တပ်သား တင်စိုးကို ကင်းချိန်းမည့် တပ်သား ကြီးမူတူး ထလာပြီး ဘန်ကာအပြင် ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် မီး လုံးကြီးများကို ထူးထူးဆန်းဆန်း တွေ့မြင်ရ၍ ရဲဘော်အားလုံးကို ထ ကြည့်ရန် နှိုးလျက်ခေါ်ပြခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။)

ရောင်းဒေါင်းစခန်းတွင်း၌ ရှိကြ သော ကျွန်ုပ်တို့ ရဲဘော်အားလုံး မီးလုံး ကြီးများ၏ လှုပ်ရှားမှုများကို ကြည့်နေ စဉ် ပိန္နဲပင်ကြီးတစ်ပင်လုံးသည် ဆလိုက်မီးများ ထိုးထားသကဲ့သို့ အလင်းရောင်များ ဖြာဝေကာ လင်း ထိန်နေပါသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ် ခေါင်းပေါင်းဖြူနှင့်အဘိုးအိုတစ်ဦး ပိန္နဲ ပင်ကြီးရှေ့မှာ ရပ်နေသည်ကို မြင်လိုက် ကြရသည်။

အဘိုးအို၏ နှုတ်ခမ်းမွေးဖြူဖြူ မှတ်ဆိတ်မွေး ဖြူဖြူများကိုလည်း ထင်ထင်ရှားရှားမြင်ရသည်။ ထိုအဘိုး ၏မျက်နှာကို ကျွန်ုပ်သေချာစွာ မျက် တောင်မခတ်ကြည့်လျက်...

‘ဗိုလ်လွန်ဆိုတဲ့အဘိုးပဲ ပါကို စကားလာ ပြောခဲ့တဲ့ အဘိုးပဲ’

ကြည့်နှုတ်ခမ်းသာစိတ်များနှင့် ကျွန်ုပ် နှုတ်မှ ရေရွတ်သွားမိသည်။

‘ဒီအဘိုးနဲ့ ဆရာကြီးထိလိုလား’

ရဲဘော်များက ကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်းမေးကြ သည်။ ကျွန်ုပ်မှာ ခေါင်းညိတ် ခေါင်းခါ မပြုနိုင်ပါ။ ပိန္နဲပင်ကြီးမှ ဆန်းကြယ် သော ပုံရိပ်သဏ္ဍာန်များကို စိတ်ဝင်စား ဖွယ် ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းပမာ ကြည့်နေ မိတော့သည်။

ခဏအကြာတွင် ပိန္နဲပင်ကြီးကို လှည့်ပတ်နေသော မီးလုံးသုံးလုံးသည် နှစ်လုံးတည်းဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ စခန်း ဘက်သို့ ကားလမ်းအတိုင်း လိမ့်ဆင်း လာသည်။

ထိုမီးလုံးကြီးနှစ်လုံး၏ အလယ်တွင် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့်အဘိုးသည် ခြေ ပြင်မှ အမြင့်တစ်ထောင်ကျော်ခွာ လျက် မီးလုံးကြီးများနှင့်အတူ တစ်လုံး ချင်း လျှောက်လာနေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ စခန်းရှေ့တည့်တည့် ရောက်သောအခါ ကားလမ်းပေါ်တွင် တည်ငြိမ်စွာ ရပ်တန့်နေသည်။

ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့်အဘိုးကို အနီး ကပ် ထင်ထင်ရှားရှား မြင်လိုက်ရပြီဖြစ် ၍ အိမ်မက်ထဲမှ သို့မဟုတ် အပြင်ဘက် မှာ မြင်တွေ့ခဲ့ရသော အဘိုးကို ကြည့်၍ လေးစားခြင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်း၏ စိတ်ဆန္ဒ ကို မတားဆီးနိုင်ကာ...

‘အဘိုး...အဘိုး စာလွန်’

ကျွန်ုပ် အော်ဟစ်ခေါ်လိုက်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ရုတ်တရက်အသံကြောင့် ရဲဘော်များလည်း သူတို့ရှေ့တွင် မြင်တွေ့နေရသော အဘိုးကို စိတ်ဝင် စားစွာ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် မီးလုံးကြီး နှစ်လုံးသည် ပျောက်ကွယ်သွား သည်။

ထို့အတူ သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆို နိုင်သော အဘိုးနိုင်တလမွန်သည် ပျောက်ကွယ်သွားပါတော့သည်။

သည်တွင် ကျွန်ုပ်နှင့် ရဲဘော်တစ်စု မှာ ထိုဆန်းကြယ်မှုဖြစ်ရပ်ကို အချိန်အဖုံဖုံထင်ကြေးနှင့် မှတ်ချက်ပေး ဆို ဆိုနေကြရင်း အရုဏ်ကျင်းသည် သောက်နံနက်ခင်းသို့ ရောက်ခဲ့ရ တော့သည်။

* * *

ဤသို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်မှုမှစသည်



ရောင်းဒေါင်းရွာတပ်စခန်း၌ ကျွန်ုပ်
(၄)လကျော်ကြာမြင့်သည်အထိ တာဝန်
ထမ်းဆောင်ခဲ့ရပါသည်။

တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ်အတွင်း
ကျွန်ုပ်နှင့်ရဲဘော်များအားလုံး
ဖျားနာမှုကင်းခဲ့၏။ တာဝန်ယူ
ရသည့် လမ်းကင်းတစ်လျှောက်
အန္တရာယ်ကင်းခဲ့၏။

ရောင်းဒေါင်းရွာ ပြည်သူလူထု၏ ချစ်ခင်
မှုကို ရခဲ့၏။

ရွာသူရွာသားများက ကျွန်ုပ်တို့
မမှာမကြားဘဲ သားငါးများ၊ အသီး
အနှံများကို အခါအားလျော်စွာ လာပို့
ကြ၏။

ကျွန်ုပ်တို့စခန်းမှလည်း ရွာထိပ်ရှိ
ဘေးမဲ့တောရ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့
နေ့စဉ် ဆွမ်းဟင်းဒါနပြုကာ ကုသိုလ်
များ ရရှိခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့ စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ
စွာဖြင့် စခန်းရှိ ရဲဘော်အချင်းချင်း
ချစ်ခင်ညီညွတ်ပြီး ရွာလူထုနှင့်လည်း
ရင်းနှီးခင်မင်နေကြချိန်၌ ကျွန်ုပ်သည်
တပ်ကြပ်အဆင့်မှ တပ်ကြပ်ကြီးရာထူး
အဆင့်သို့ တိုးမြှင့်ခံရပြီး တပ်ရင်းသို့
ပြန်ရန် အကြောင်းဖန်လာခဲ့တော့
သည်။

တပ်ရင်းမှ ကြေးနန်းတစ်စောင်
ရောက်ရှိလာသည်။

ကြေးနန်းစာအရ မနက်ဖြန်မနက်
တွင် တပ်ကြပ်ကြီးအုန်းမောင်မှ
ရောင်းဒေါင်းစခန်းမှူးတာဝန်ကို ကျွန်ုပ်
ဆံ့မှ လွှဲပြောင်းယူမည်ဖြစ်ကြောင်း
စခန်းရှိ လက်နက်ခဲယမ်း၊ ရိက္ခာ၊
အင်အား စသည် လွှဲပြောင်း လက်ခံ
ဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် အသင့်
စီစဉ်ထားရန် ညွှန်ကြားလာပါသည်။

ကျွန်ုပ် ရာထူးတိုးသည့်အတွက်
စခန်းရှိ ရဲဘော်များအားလုံး ဝမ်းသာ



ပျော်ရွှင်ကြသော်လည်း ကျွန်ုပ်နှင့် ခွဲခွာ
ရမည့်အတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်ကြ
ရှာသည်။

ကျွန်ုပ် ဤစခန်းမှ မနက်ဖြန် ပြန်ရ
တော့မည်ဖြစ်၍ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့်
သူတော်စင်ကြီး အဘိုးနိုင်တလမွန်
မှာကြားထားသည့် နေ့ရက်မှစ၍
ဆွမ်းဟင်းကပ်လှူမြဲဖြစ်သော ဘေးမဲ့
တောရဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ သွား
ရောက်ကာ ဆရာတော်ကို လှူဖွယ်
ပစ္စည်းနှင့် ကန်တော့ခဲ့သည်။

ထို့နောက် နေ့စဉ် ရေလောင်းနေကျ
ဖြစ်သော မီးလုံးကြီးများ လိမ့်ဆင်းရာ
ပိန္နဲပင်ကြီးဆီသို့ သွားရောက်ပြီး ရေ
တစ်ပုံးကို စိတ်ကြည်လင်စွာ ထား၍
လောင်းပေးခဲ့ပါသည်။

လုပ်ဆောင်ရမည့်ကိစ္စများ ဆောင်
ရွက်ပြီး စခန်းသို့ ပြန်လာကာ ရေချိုးပြီး
ဘုရားရှိခိုး ပုတီးစိပ် အမျှဝေပြီးနောက်
ညနေထမင်းစားကာ ချထားသည့်
ကင်းများကို စစ်ဆေးပါသည်။

**(မှတ်ချက်) ။ ရောင်းဒေါင်းစခန်း
သို့ ကျွန်ုပ်ရောက်ရှိပြီး ဘုရားရှိခိုး
အမျှအတန်း ပေးဝေနေ၍ ကျဆုံးခဲ့
ပြီး မကျွတ်မလွတ်ကြသည့် တပ်ကြပ်
လှအောင်နှင့် တပ်သားကျော်ရှိန်တို့
သာဓုခေါ်နိုင်ကာ သုဂတိဘုံဘဝသို့**

ရောက်သွားကြပြီထင်၏။ ရော်ဘာ
စိနပ် တဖြတ်ဖြတ်နှင့် ရွှေသံများ
မကြားရတော့သည်မှာ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ
ဖြစ်၏။)

ထိုည (၁၀)နာရီကျော်ခန့်တွင် ပိန္နဲ
ပင်အထက်သို့ မီးလုံးကြီး ပျံတက်ပြီး
အောက်သို့ ထိုးဆင်းလိုက်၊
အပေါ်ပျံတက်လိုက်

သုံးကြိမ်ပျံလုပ်ပြီး ထိုမီးလုံးသည်
ကားလမ်းအတိုင်း စခန်းဘက် လိမ့်
ဆင်းကာ စခန်းရှေ့မှ ပိန္နဲပင်ကြီးဆီသို့
ပြန်ရောက်ပြီး ပျောက်ကွယ်သွားသည်
ကို တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် စတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့်
အဘိုး ပေါ်လာနီး စောင့်မျှော်ရင်း ည
(၁၂)နာရီခန့်တွင် လူစုခွဲကာ အိပ်ရာဝင်
ခဲ့ကြပါသည်။

မျက်စိထဲ၌ သူတော်စင်ကြီးဟု
သတ်မှတ်ထားသော အဘိုးတလမွန်
ကို မြင်ယောင်ရင်း ပြန်လည် ဆုံတွေ့
လိုစိတ်ဖြင့် တမ်းတနေမိပါသည်။

* * *

နောက်နေ့ နံနက်(၈)နာရီခန့်တွင်
စစ်သုံး နစ်ဆန်းကားဖြင့် ဌာနချုပ်
တပ်ခွဲမှ ဒုအရာခံဗိုလ်ညွှန်လှိုင် လိုက်ပါ
လျက် လုံခြုံရေးစစ်သည်များ စခန်းသို့
ရောက်ရှိလာကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့်
စခန်းမှူးတာဝန် လွှဲပြောင်းလက်ခံမည့်
တပ်ကြပ်ကြီးအုန်းမောင်လည်း ပါလာ
ပါသည်။

ကျွန်ုပ် ရောင်းဒေါင်းစခန်းရှိ
လက်နက်ခဲယမ်း၊ ရိက္ခာ၊ ငွေကြေးများ
ကို တပ်ကြပ်ကြီးအုန်းမောင်သို့ စာရင်း
ယေးဖြင့် လက်မှတ်ထိုး လွှဲပြောင်းပေး
လိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးအုန်းမောင်
မှာ ညီအစ်ကိုပမာ ခင်မင်ကြသူများ
ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် နေ့ည အရက်

www.burmeseclassic.com

သောက်တတ်သူဖြစ်ပြီး လက်မြန် ခြေမြန် တဖောက်ကန်း လုပ်တတ် သော အကျင့်စရိုက်ရှိသူဖြစ်၏။

တာဝန်လွှဲပြောင်းစဉ် တပ်ကြပ်ကြီး အုန်းမောင်ထံမှ အရက်နဲ့ရသဖြင့် ရင်းနှီးခင်မင်စိတ်ဖြင့် တိုးတိုးတိတ် တိတ် သတိပေးလိုသဖြင့်...

'ဆရာအုန်းမောင် ဒီမှာနေရင် အသောက်အစား နည်းနည်းလျှော့ပါ ဗျာ၊ စခန်းတွင်းက ရဲဘော်တွေနဲ့လဲ သင့်မြတ်အောင်နေပါ။ ကျွန်တော် မေတ္တာစေတနာနဲ့ ပြောတာပါ။ စိတ် မဆိုးပါနဲ့'

ဟု ပြောသောအခါ ကျွန်ုပ်ကို သူ၏ အရက်ခိုးဝေနေသော မျက်လုံးနီကြီး ဖြင့် ကြည့်ကာ...

'ငါ့အလုပ် ငါသိပါတယ်ကွာ၊ ငါလဲ တပ်ကြပ်ကြီးတစ်ယောက်ပဲ။ မင်း အရင် တပ်ကြပ်ကြီးဖြစ်နေတာ၊ ဆရာ လာမလုပ်နဲ့ ငါကတော့ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ပဲ'

ခပ်ဆတ်ဆတ် ပြန်ပြောပါသည်။ ကျွန်ုပ် ဘာမှ ပြန်မပြောတော့ဘဲ ရဲဘော်အားလုံးကို နှုတ်ဆက်ပြီး ကား ပေါ်တွင် တက်ထိုင်နေလိုက်ပါသည်။ ရောင်းဒေါင်းရွာ ဘေးမဲ့တောရ ကျောင်းနှင့် ပိန္နဲပင်ကြီးကို စိတ်ထဲမှ နှုတ်ဆက်လိုက်ပါသည်။

'ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နဲ့ သူ့တော်စပ်ကြီး အတိုး တလပွန်ရေ သားလူလေး ကျွန်တော် နှုတ်ဆက်ကန်တော့ခဲ့ပါတယ် ခင်ဗျား'

* * *

တပ်ရင်းသို့ (၁၁:၀၀)နာရီကျော် ကျော်တွင် ပြန်ရောက်သည်။

ကျွန်ုပ်ကို အနား(၃)ရက်ပေးထား သဖြင့် ဇနီးသားသမီးများရှိရာ အိမ်ထောင်သည်များလိုင်းသို့ သွားပါ သည်။ တာဝန်ပေါ့သွားသဖြင့် ရေချိုး

ထမင်းစားပြီး အနားယူလိုက်ပါသည်။ ညနေပိုင်းတွင် မိသားစုနှင့်အတူ တပ်ပြင်ထွက်ခွင့်(Out pass) ယူကာ ရတနာပုံရုပ်ရှင်ရုံ၌ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပြီး တပ်ရင်းအိမ်ထောင်သည်လိုင်းသို့ ပြန် လာကြသည်။

တပ်ရင်းရုံးကြီးမှ ဖြတ်၍ အိမ်ထောင်သည်လိုင်းသို့ ပြန်ခဲ့ရာ ည (၉:၃၀)နာရီခန့်ရှိနေပြီး ရုံးပေါ်၌ စစ်ကား နှစ်စီးနှင့် ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဗိုလ်ကြီး သိမ်းအိုင်၊ တပ်ရေးဗိုလ်ကြီး တင့်ဆွေ အရာခံဗိုလ်နှင့် အကြပ်စစ်သည်များ စုရုံးနေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်ကို တွေ့သည်နှင့်...

'အတော်ပဲဆရာကြီး မိုးကျော်ရေ ရောင်းဒေါင်းစခန်းမှာ တပ်ကြပ်ကြီး အုန်းမောင် သွေးအန်ပြီး အခြေအနေဆိုးနေ တယ်။ လောလောဆယ် ခင်ဗျားပဲ စခန်းမှူး တာဝန် ပြန်ယူပေးပါဦး။

ခွင့်သွားနေတဲ့ ဆရာတင်ဦး ပြန်ရောက်ရင် ချက်ချင်းပြန်လဲပေးပါမယ်။ ကဲ လက်နက် ခဲယမ်း ကျောပိုစိတ် ပြင်ပေတော့ နောက်မှ ခင်ဗျားကို နာခွင့်ပြန်ပေးမယ်'

သည်နံနက်ကပင် ကျွန်ုပ်နှင့် တာဝန် လွှဲပြောင်းယူခဲ့သော တပ်ကြပ် ကြီးအုန်းမောင် သွေးအန်ပြီး အခြေ အနေဆိုးနေကြောင်း ကြားသိရသည့် အတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်ခဲ့ရပါ သည်။

ယခု ကျွန်ုပ် ရောင်းဒေါင်းစခန်းသို့ ပြန်သွားရပေဦးမည်။ တပ်မတော်၏ အမိန့်နှင့် တာဝန်ကို ကျွန်ုပ် မငြင်းသာ ပါ။ အိမ်ထောင်သည်လိုင်းသို့ အပြေး အလွှားပြန်ပြီး အိပ်ရာလိပ်၊ ကျောပိုး အိတ်နှင့် ကာဘိုင်သေနတ်လွယ်ကာ ရုံးပေါ်သို့ တက်လာပြီး ရောက်ရှိ ကြောင်း သတင်းပို့လိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ် ရောက်ရှိသည်နှင့် နှစ်ဆန် ကားသည် သံဖြူရေမှ ရောင်းဒေါင်း စခန်းသို့ မောင်းခဲ့ပါတော့သည်။ ရောင်းဒေါင်းစခန်းသို့ ရောက်သော အခါ ရဲဘော်များက ကျွန်ုပ်ကို ငွေ လျှင် ဆီးကြိုကြသည်။

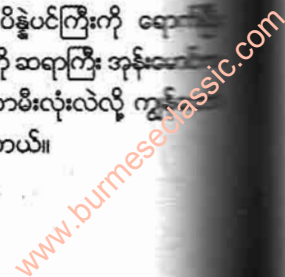
တပ်ကြပ်ကြီးအုန်းမောင်ကို တပ်ရင်း သို့ သယ်ဆောင်ရန် စောင့်ကို ပုခက် လုပ်၍ အသင့်ပြင်ထားသည်ကို တွေး သည်။ ဆရာအုန်းမောင်သည် အာ ဖျော့သော မျက်လုံးဖြင့် ကျွန်ုပ် ကြည့်၍ မျက်ရည်များ ကျနေသည် သူ၏ ပါးစပ်မှ သွေးစများ ယိုစီးကျ ပါသည်။

တပ်ကြပ်ကြီး အုန်းမောင်၏ ချက်ချင်းပင် ကားပေါ်သို့တင် နှစ်ဆန်ကား ပြန်ထွက်သွားသည် ကျွန်ုပ်က ရဲဘော်လေး ကျော်သူ့ စခန်းအဝင်တံခါးကို ပြန်ပိတ်ခိုင်းထိတ် သည်။ ကျွန်ုပ်၏ ကာဘိုင်သေနတ်ထဲ စားပွဲပေါ်တင်၍ အနီးတွင် ရှိနေကြ သော ရဲဘော်ကြီးသာလျှင် မူတူနဲ့ ရဲဘော်များကို...

'ဆရာကြီးအုန်းမောင် ဒီမနက်က အုကောင်းပါ။ ဘယ်လိုဖြစ်လို့ ငွေ အန်ပြီး အခုလို ဖြစ်သွားရတာထဲ ဟု မေးလိုက်ပါသည်။

ရဲဘော်ကြီးမူတူး ။ 'ဒီည (၇)နာရီ လောက်က ဆရာကြီးရယ်၊ ပိန္နဲပင်ကြီးဘက်က မီးလုံးကြီး ခါတိုင်းလိုပဲ ကားထဲ အတိုင်း စခန်းဘက်ကို လိမ့်ဆင်သွား ပြီး တက်လိုက်ဆင်းလိုက် လုပ်ကြံ တယ်။

နောက် ပိန္နဲပင်ကြီးကို ရောက်ပြီး ငြိမ်နေတာကို ဆရာကြီး အုန်းမောင် ကြည့်ပြီး ဘာမီးလုံးလဲလို့ ကျွန်ုပ် တို့ကို မေးတယ်။



ကျွန်တော်တို့က မသိဘူးလို့ ပြောတော့ သူက စုန်းဖြစ်လိမ့်မယ်။ ငါတို့ကို လာစမ်းတာလား။ အုန်းမောင် အကြောင်းသိမယ်ပြောပြီး ရဲဘော် ဝင်းမြင့်နဲ့ ကာဘိုင်သေနတ်ဆွဲပြီး ပိန္နဲပင်ရှိရာ ကားလမ်းတောင်ကုန်းကို တက်သွားတယ်။ ဆရာကြီး အုန်းမောင် တအားမူးနေတယ်။ ဝင်းမြင့်က မလိုက်ချင်ဘဲ ကြောက်ကြောက်နဲ့ လိုက်သွားရတယ်။

ထိုအချိန်တွင် မျက်နှာညှိုးငယ်စွာဖြင့် တပ်သားဝင်းမြင့်က...

'ကျွန်တော် ဆရာကြီးအုန်းမောင် နောက်က . ခပ်ကုတ်ကုတ်လိုက်သွားတယ်။ ကျွန်တော်တို့ စခန်းအပြင် ရောက်တော့ ပိန္နဲပင်ကြီးအောက်က မီးလုံးကြီး ပျောက်သွားပြီ။ ဆရာကြီး အုန်းမောင် တောက်တစ်ချက်ခေါက်ပြီး ပိန္နဲပင်ကြီးဆီကို တန်းသွားတယ်။

ကျွန်တော် မလိုက်ရဲလို့ နောက်ချန်နေခဲ့တယ်။ ဆရာကြီးအုန်းမောင် ပိန္နဲပင်ကို သေးနဲ့ပန်းပြီး မိုးမွန်အောင် ဆဲတယ်။ စုန်းတွေ တစ္ဆေတွေ ဒီမှာ မနေနဲ့၊ အုန်းမောင်ဆိုတဲ့ကောင်က ဘာမှ မကြောက်ဘူး။

မီးလုံးကြီးကို နောက်တစ်ခါ မြင်ရရင် ဒီပိန္နဲပင်ကို အမြစ်က လှန်ခတ်လှဲပြီး မီးရှို့လိုက်မယ်ကွလို့ ကြိမ်းမောင်းတယ်။ နောက် ပိန္နဲပင်ကို ခြေထောက်နဲ့ ကန်ပြီး စခန်းဘက်လှည့်အပြန်မှာ ကျွန်တော်က ဆရာကြီးရှေ့က သွားနေတုန်း "ဖြန်း" "အား" ဆိုတဲ့ ခြိမ်းခနဲ ကျောပြင်ကိုရိုက်သံ...

ငယ်သံပါအောင် အော်လိုက်တဲ့ အသံတွေကြားလို့ နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဆရာကြီး အုန်းမောင် မှောက်လျက် လဲနေတယ်။

"ကြောက်ပါပြီ၊ ကြောက်ပါပြီ" လို့



အော်နေတာနဲ့ စခန်းမှာ ရှိတဲ့ ရဲဘော်တွေကို လှမ်းအော်ခေါ်လိုက်ရတယ်' **ရဲဘော်ကြီးသာလှ။** 'ကျွန်တော် တို့ရောက် သွား

တော့ ဆရာကြီး အုန်းမောင် ပါးစပ်ထဲက သွေးတွေ အန်ထွက်နေတယ်။

"ကြောက်ပါပြီ၊ ကြောက်ပါပြီ မရိုက်ပါနဲ့" လို့ အထိတ်တလန့် အော်နေတာနဲ့ စခန်းကို မ, သယ်ခဲ့ရတယ်။ သွေးအန်တာများနေလို့ စိုးရိမ်ပြီး တပ်ရင်းကို အကြောင်းကြားလိုက်ရတယ်'

ရဲဘော်များ၏ ပြောကြားချက်များကို ကျွန်ုပ် ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်ရင်း ဆရာအုန်းမောင်၏ တဖောက်ကန်နိုင်မှု၊ အရက်သေစာသောက်စားပြီး မူးရှူးကာ မဆင်မခြင် ရမ်းကားမှုကြောင့်...

သူ၏ နောက်ကျောပြင်ကို မမြင်အပ်သော ဂန္ထိရနယ်မှ ပရလောကသားတို့၏ အရိုက်အနှက်ခံရပြီး သွေးအန်ရခြင်းသည် ပိန္နဲပင်ကြီးနှင့် မီးလုံးများ ပတ်သက်ဆက်စပ်မှု - ရှိလိမ့်မည်ဟု ယူဆပါသည်။

မမြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ပရလောကသား ပြိတ္တာတစ္ဆေများ ရှိသည်ကို အရက်သောက်ပြီး အသိတရားကင်းမဲ့ကာ ကိုယ်ထိလက်ရောက်စော်ကားခြင်း အညစ်အကြေးဖြစ်သော သေးနှင့်ပန်းခြင်း၊ ရိုင်းစိုင်းစွာ ဆဲဆိုတိုင်းထွာခြင်း၊ ပိန္နဲပင်ကြီးကို ကန်ကျောက်ခြင်းတို့ကြောင့် ဤသို့

သွေးအန်ရသည်အထိ အဖြစ်ဆိုးနှင့် ကြုံရခြင်းသည် ဘယ်သူမှပြု မိမိအမှားကြောင့်ဟု ဆိုရပေပေမည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် စခန်းရှိ ရဲဘော်များ တပ်ကြပ်ကြီးအုန်းမောင်၏ ဖြစ်ပျက်ပုံကို ကြည့်ပြီး အတွေးကိုယ်စီနှင့် ငေးငိုင်းနေကြစဉ် ကုန်းထိပ် ပိန္နဲပင်ကြီးဆီမှ မီးလုံးကြီး ပေါ်လာပြန်သည်ကို မြင်လိုက်ကြပြန်သည်။ **အချိန်အားဖြင့် ည(၁၂)နာရီခန့် ရှိနေပြီဖြစ်၏။**

ကျွန်ုပ်တို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်နေစဉ် ထိုမီးလုံးကြီးသည် ပိန္နဲပင်ကို လှည့်ပတ်၍ ထုံးစံအတိုင်း ကားလမ်းပေါ်မှ ကျွန်ုပ်တို့စခန်းဘက်သို့ လိမ့်ဆင်းလာနေသည်။ မီးလုံးကြီးနောက်မှ လိုက်ပါလာသော အရိပ်သဏ္ဍာန်တစ်ခုကို မြင်လိုက်ရသည်။

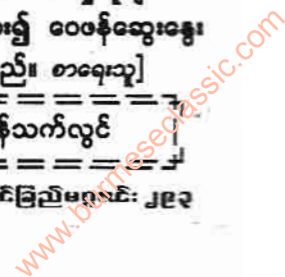
ထိုအရိပ်သဏ္ဍာန်သည် ကျွန်ုပ်ပြန်လည် တွေ့ဆုံချင်သည့် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး အဘိုးနိုင်တလမ္ဗန် ဖြစ်နေသည်ကို သဲကွဲစွာ မြင်တွေ့လိုက်ရပြီး မီးလုံးကြီးနှင့်အတူ အားလုံး ပျောက်ကွယ်သွားပါတော့သည်။

'မြင်အပ်၊ ပြင်အပ် နှစ်ရပ်များစွာ သတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ်ပြုပေစေ၊ ဥဒါန်သားကင်းစင်ဝေး ငြိမ်းအေးကြပါစေ'

ကျွန်ုပ် လှိုက်လှဲစွာ မေတ္တာဝေငှလိုက်ပါတော့သည်။

[တပ်ကြပ်ကြီး မိုးကျော်(အငြိမ်းစား)၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ကို ရေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင်ဆိုသည်ကို ကျွန်ုပ်မည်သို့မျှ မှတ်ချက် မပြုလိုပါ။ စာရှုသူများသာ ချင့်ချိန်စဉ်းစား၍ ဝေဖန်ဆွေးနွေးကြစေလိုပါသည်။ စာရေးသူ]

ဝသုန်သက်လွင်





ရှောင်ဆန်လင်း (ဘီအေ)

ဂမ္ဘီရဆန်သော

မြွေကွင်းဆက်

၏ နောက်ဆက်တွဲ

ဆရာဦးမင်းဇင်(ရွှေနင်း) ရေးသားသော မြွေကွင်းဆက်(သို့မဟုတ်) မြွေကွင်းပိတ်အကြောင်း ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ အမှတ်(၃၄၀)၊ စာမျက်နှာ(၁၈၂)တွင် ဖတ်ရှုရသဖြင့် မြွေကွင်းဆက်နှင့်

ပတ်သက်၍ ကျွန်တော် ကြားသိထားသမျှ ရေးသားလိုက်ပါသည်။ မြွေကွင်းဆက် (ခေါ်) မြွေကွင်းပိတ်အကြောင်း ဖြစ်ပျက်ပုံ အသေးစိတ်ကို ဆရာဦးမင်းဇင်(ရွှေနင်း)၏ ဆောင်းပါးတွင် ရေးထားပြီးဖြစ်၍ ကျွန်တော်က ထပ်မံ၍ မရေးသားလို

တော့ပါ။
ဤသို့ မြွေကွင်းဆက် ဖြစ်ခြင်းကို “မြွေထုံကျားသည်” ဟု တချို့က ဆိုကြပါသည်။ မည်သို့ပင် အခေါ်အဝေါ်ကွဲလွဲစေကာမူ ဖြစ်ရပ်က တူညီမှု ရှိနေပါသည်။

ထို့ပြင် ကျွန်တော် ကြားဖူးထားခဲ့သော “မြွေတို့တရားကျင့်သည်” ဟူသော အခေါ်အဝေါ် သုံးနှုန်းမှုကလည်း ဤမြွေကွင်းဆက်ခြင်းကိုသာ ဆိုသည်ဟု ထင်ပါသည်။

အဟိတ်တိရစ္ဆာန် မျှသာ ဖြစ်သော မြွေက “တရားကျင့်နိုင်ပါမည်လား” ဟု မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်ထဲတွင် အပြန်အလှန်

ငြင်းခုံကြသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုသည် လွန်ခဲ့သော (၂၅)နှစ်ခန့်က ဖြစ်ပွားခဲ့ဖူးတာကိုလည်း ကျွန်တော် ကောင်းစွာ မှတ်မိနေပါသေးသည်။

လူသားများလို တရားမကျင့်ကြ နိုင်ဦးတောင်မှ အဟိတ်တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးထဲတွင် အလွန် ဂမ္ဘီရဆန်သော သတ္တဝါတစ်မျိုးဟုဆိုက လူအတော်များများ လက်ခံနိုင်ဖွယ် ရှိသည်။

လူ့အသက်ကို သေစေနိုင်လောက်အောင် သဘာဝတရားက အပ်နှင်းထားသော အဆိပ်ပိုင်ရှင်ဟူသော မြွေသတ္တဝါကို လူ့အများက ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ကြပါသည်။

လက်ဦးသူက နိုင်စတမ်းဖြစ်၍ မြွေကို တွေ့သည့်နေရာတွင် သတ်ဖြတ်သူများလည်း ရှိပါသည်။ မြွေသား

ချက်ပြုတ်၍ နှစ်ခြိုက်စွာလည်း စား
တတ်သူများ ရှိနေပါသည်။

မြွေမကြီး မရှိခိုက် မြွေဥများကို
ယူဆောင်သွားပြီး ချက်ပြုတ်စား
သောက်သူကို ထိုညတွင် အိပ်ပျော်
နေစဉ် မြွေမကြီးက လိုက်လာပြီး
ကိုက်သတ် လက်စားချေလေ့ရှိ
ကြောင်း၊ လူပုံအလယ်တွင် မြွေဥစား
ထားသူ အိပ်ပျော်နေစေကာမူ ထိုသူကို
မှားယွင်းမှုမရှိ ရွေးချယ်သတ်ဖြတ်
တတ်ကြောင်း၊ ရေခြားမြေခြားထိ
ရောက်အောင် မြွေမကြီးက လိုက်
တတ်ကြောင်း ကြားသိရဖူးပါသည်။

မြွေလည်းမသတ်၊ မြွေသားလည်း
မစား၊ မြွေများကိုလည်း မေတ္တာပို့ပေး
လေ့ရှိသူကို (မြွေကို တက်နင်းမိသည့်
တိုင်) မကိုက်ဟု ဆိုပါသည်။ ထို့ကြောင့်
မြွေသည် အလွန်သစ္စာစောင့်သိသော
သတ္တဝါဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။

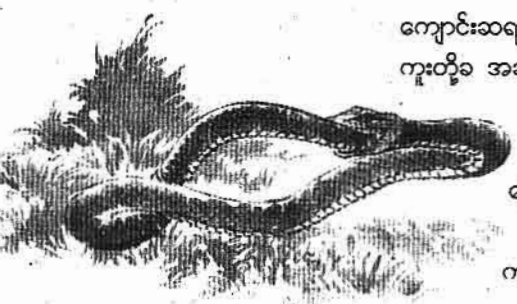
သာမန်အားဖြင့် မြွေကို တွန့်လိမ်
ပြီးမှသာ ရွေ့လျားသွားလာတတ်သည်
ကို လူတို့ မြင်တွေ့ဖူးမည်ဖြစ်သည်။
သို့သော် အချို့မြွေများသည် အလျင်
လိုစွာ သွားလာချင်သည်ဖြစ်စေ၊
ရန်သူ နောက်ကို လိုက်လျှင်ဖြစ်စေ
မြွေကို အမြီးနှင့်ထောက်ပြီး ခပ်ဝေးဝေး
သို့ ရောက်ရှိသွားအောင် လေထဲမှာ
ပျံသန်းရွေ့လျားတတ်သော မြွေလည်း
ရှိတတ်သည်။(မြွေတိုင်း ဤသို့ ပြုမူနိုင်
လိမ့်မည်ဟု မထင်ပါ။)

မြွေတို့ ကိုယ်ပျောက်(ပျောက်)
တတ်သလော...

ဖြစ်စဉ် [၁]

လွန်ခဲ့သော (၂၅)နှစ်ခန့် အချိန်
ကာလ...

ကျွန်တော် နေထိုင်ရာ ရပ်ကွက်မှ
တောင်ဘက်သို့ ထွက်လိုက်လျှင်
ငမိုးရိပ်ချောင်းကို တွေ့ရမည်။ ငမိုးရိပ်



ချောင်းကို ကူးတို့လှေဖြင့် ဖြတ်ကူး
လိုက်မည်ဆိုပါက အခြားတစ်ဖက်
ကမ်းတွင် ရှင်တစ်ရာဘုန်းကြီးကျောင်း
ကို ရောက်နိုင်ပါသည်။

ကျောင်းနံဘေး ဝဲယာတွင် အုန်း
ပင်များ အပြည့်စိုက်ပျိုးထားသော
အုန်းခြံများလည်း ရှိပါသည်။ ကျောင်း
၏ နောက်ဘက်တွင်ကား မျက်စိတဆုံး
လယ်ကွင်းကြီးများ ဖြစ်ပါသည်။

(ထို လယ်ကွင်းပြင်ကြီးသည်
ယနေ့အခါတွင် ဒဂုံမြို့သစ်(မြောက်
ပိုင်း)ဖြစ်နေပြီး တိုက်တာအဆောက်
အအုံများဖြင့် ပြည့်နေပြီ။ ငမိုးရိပ်
ချောင်းကိုဖြတ်၍ ဒဂုံတံတားကြီး
လည်းပေါ်ပေါက်လာပြီ။)

ရှင်တစ်ရာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း
ကို ကျွန်တော်တို့ရပ်ကွက်မှ ကိုးကွယ်
သူ များပြားလှသည်။ ရှင်တစ်ရာ
ကျောင်းသည် အသက်သတ်လွတ်
စားသုံးကျင့်ကြံသော ကျောင်းဖြစ်ပြီး
ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ရောက်လာသူ
သည် အသားငါးဟင်း ယူဆောင်လာ
ခွင့် မပြုပါ။

အခါကြီးရက်ကြီး နေ့ရက်ကာလ
များတွင် ဥပုသ်သီတင်းဆောက်တည်
သူများကို ကျောင်းမှ အသက်သတ်
လွတ်ဟင်းဖြင့် ထမင်းကျွေးလေ့ ရှိပါ
သည်။

ငမိုးရိပ်ချောင်းကို ဖြတ်ကူးရာတွင်
လည်း ဥပုသ်သည်များကို (ရှင်တစ်ရာ

ကျောင်းဆရာတော်၏ အစီအစဉ်ဖြင့်)
ကူးတို့ခ အခမဲ့ စီးခွင့်ရသည်။

ရှင်တစ်ရာကျောင်း
နေရာသည်
မြွေ အလွန်ပေါများသလို
ရှင်တစ်ရာ ဆရာတော်
ကလည်း မြွေဆိုးများကို
နိုင်နင်းသည်ဟု
လူပြောများသည်။

(ဆရာတော်ကား ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပြီ။)
ကျွန်တော်နှင့် တစ်အိမ်တည်း
အတူနေသူ ယောက္ခမကြီးသည်
ဝါတွင်းကာလတွင် ရှင်တစ်ရာကျောင်း
သို့သွားပြီး ရက်ရှည် ညအိပ် တရား
စခန်းဝင်လေ့ ရှိသည်။

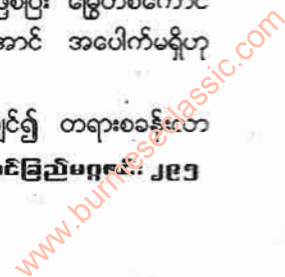
တရားစခန်းဝင်ဆဲတစ်ရက် နံနက်
ခင်းပိုင်းအချိန်တွင် ဘုရားစင်မှ ဘုရား
ပန်းအိုး ရေလဲလှယ်ရန် အဖော်မိန်းမ
တစ်ဦးနှင့်အတူ ယောက္ခမကြီးက စီစဉ်
ရာ ဘုရားစင်ပေါ်တွင် မမျှော်လင့်ဘဲ
မြွေကို မြင်တွေ့လိုက်သဖြင့်...

'ဟဲ့...ဟဲ့...လာကြပါဦး၊ မြွေ...မြွေ...
ဘုရားပန်းအိုးကြားထဲမှာ နန်းတော်ကျားမြွေ
ဟဲ့ အဆိပ်သိပ်ပြင်းတယ်၊ အကိုက်ခဲလိုက်
ရရင် မလွယ်ဘူးနော်၊ သတိထားကြ'
ဟု အော်ဟစ်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို
အကူအညီတောင်းသည်။

'ဟောတော်... ပြောရင်းဆိုရင်း မြွေက
ဘယ်ပျောက်သလဲ ယထိတော့ဘူး'

တစ်ဦးတည်းမဟုတ်၊ နှစ်ဦး
တစ်ပြိုင်နက် မြင်ပါလျက် မြွေက
မျက်စိအောက်မှာပင် ပျောက်ချင်းမလှ
ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ဘုရားစင်
သည် အုတ်ဖြင့် အခိုင်အခံ ဆောက်
လုပ်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး မြွေတစ်ကောင်
ဝင်ထွက်နိုင်အောင် အပေါက်မရှိဟု
ဆိုလေသည်။

ကုသိုလ်ရချင်၍ တရားစခန်းလာ



ဝင်သူ ယောက္ခမကြီးသည် ကိုးပါးသီလ စောင့်ထိန်းထားပြီး မဟုတ်မဟတ် အကြောင်းမဲ့ ထွင်၍ မုသာဝါဒ လိမ်ညာ ပြောဆိုနေခြင်းတော့ မဟုတ်တန်ရာ ပေ။

အမှန်တကယ် တွေ့ကြုံခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ဖြစ်စဉ် [၂]

တပ်ကြပ်ကြီးဂီလူးသည် တပ်မတော် (ရေ)တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေဆဲ စစ်မှုထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသည် တိုင်းရင်းသားတစ်မျိုး ဖြစ်သလို ဘာသာခြား ကိုးကွယ်သူလည်း ဖြစ်ပါ သည်။

သူသည် စစ်မှုထမ်းဟောင်းတစ် ယောက်ဖြစ်သော ကျွန်တော့်အား ထူးထူးခြားခြား ခင်မင်မှုရှိကြောင်း သတိထားမိနေပါသည်။ သူနှင့် ကျွန်တော် လူချင်းဆုံမိတိုင်း စကား လက်ဆုံကျနေမြဲ ဖြစ်ပါသည်။

တပ်ကြပ်ကြီးဂီလူးသည် ရှင်တစ်ရာ ဘုန်းကြီးကျောင်း နံဘေးကပ်လျက် အုန်းခြံတစ်ခြံကို မိဘဘိုးဘွားပိုင် အဖြစ်မှ အမွေဆက်ခံခွင့် ရထား သည်။ များသောအားဖြင့် သူ၏ အုန်းခြံထဲကို ညပိုင်းမှာသာ သွားအိပ် လေ့ ရှိတတ်သည်။

ကျွန်တော် နေထိုင်သော ရပ်ကွက် ထဲတွင်လည်း သူပိုင် အိမ်တစ်လုံးရှိ သေးသည်။ ထိုအချိန်က ဇနီးသေဆုံး ပြီးနောက် သူ့သားနှင့် အတူနေထိုင် သည်။

တစ်နေ့ရုံးပိတ်ရက် နံနက်ပိုင်းတွင် အုန်းခြံရှိရာသို့ သားအဖနှစ်ယောက် အတူထွက်လာခဲ့ရာ အုန်းခြံသို့ ရောက် လုနီးနေရာတွင်...

'သား ဂဲ(ခဲ)တစ်လုံး ပြန်ပြန်ရှာစမ်းပါဟာ ယုန်စာ ဟင်စားရနေပြီကွ'



စဉ်းစားဖွယ်ရာကောင်းသော ပဟေဠိ ဖြစ်နေပါသည်။

မြွေကွင်းဆက် (ခေါ်) မြွေကွင်းပိတ် အကြောင်း ဆက်ပါမည်။

မြွေကွင်းဆက် လုပ်နေခြင်းကို လူတို့တွေ့ကြုံရန် ခဲယဉ်းလှခြင်း၊ တွေ့ကြုံသော်မှ ဤဂန္ထီရနည်းလမ်း ကို မသိရှိခြင်း၊ သိရှိလျှင်လည်း အလွန် အဆိပ်ပြင်းထန်လှသော မြွေ၏ ကွင်း ထဲသို့ လက်ထိုးထည့်ရန် မဝံ့ခြင်းတို့ ကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် "မြွေ၏အဆိပ် သည် အပြင်းထန်ဆုံး၊ အဆင့်မှာမြို့ သည်" ဟု ဆိုသဖြင့် တစ်ချက်မှား လျှင် အသက်နှင့် ရင်းနှီးရမှာ သေချာ ပေသည်။

ထို့ကြောင့် အလွန် ဂန္ထီရဆန်စွာ မြွေကွင်းဆက်ဟူသော သဘာဝလွန် ဖြစ်ရပ်ကို တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့်တိုင် မတော်လောဘနောက်သို့ မလိုက်ဘဲ သူတို့၏ ဂန္ထီရလောက သဘာဝတရား ကို ပုံမှန်အတိုင်းသာ ဖြောင့်တန်းစွာ လည်ပတ်နိုင်အောင် မေတ္တာပို့ပေးခြင်း ဖြင့် ယခုဘဝရော နောင်သံသရာပါ ကောင်းကျိုး ကျက်သရေမဂ်လာ ပြည့်စုံနိုင်ပါစေကြောင်းကို ဆရာ ဦးမင်းဇင်(ရွှေနဝင်း)နည်းတူ ဆန္ဒပြု လိုက်ပါသည်။

စာကြွင်း။။ ရေတပ်စခန်း၊ တစ် နေရာရောက် တပ်ကြပ် ကြီးဂီလူးသို့ အမှတ် တရ...။

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ

အောင်ဆန်းလင်း(ဘီအေ)



ရွှေတောင်
ဇာတ်အောင်အောင်

လောင်စာဝတ်ထမ်း

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပန်းတောင်း
မြို့နယ်ထဲမှာ သနီဝချောင်းဆိုတာ
ရှိတယ်။ အနောက်ရိုးမကို ချောင်းဖျား
ခံတယ်။ ရေဝေရေလဲ တောင်ကုန်း
တောင်တန်းတွေက စီးကျတဲ့ ရေတွေ
သနီဝချောင်းဖျားမှာစု။

သူ့ဘယ်ဘက် တောင်တန်း
အသွယ်သွယ်က စီးကျတဲ့ ရေတွေလဲစု။
အကြောင်းပြု ပေါင်းစုပြီး မြောက်က
နေ တောင်ကို စီးဆင်းတယ်။

ဗူးဖက်ရွာနဲ့ ရပ်သာရွာလောက်
ရောက်ရင် ချောင်းပြင်က အကျယ်ကြီး။
ရေစစ်ချိန် မိုးအကုန် ဆောင်းအစ

F.38A, December, 2015.

ကိုင်းမြေတွေကပေါ်ပြီ။
ကိုင်းထဲမှာ မြေပဲ၊ ပြောင်း၊ ခရမ်း၊
ခရမ်းချဉ်၊ ဘူး၊ သခွား၊ အာလူး၊
ငှက်၊ မုန်လာ၊ ပဲမျိုးစုံ စိုက်လို့ရသမျှ
ဘာမှ မကျန်အောင် စိုက်ကြပျိုးကြ
တယ်။

သနီဝချောင်းဖျားမှာ မိုးကြီးပြီး...
ချောင်းကျရောက်လဲ ကြမ်းတမ်းပြီ။ အဲဒီ
လိုများ ချောင်းကျရေ ကြမ်းပြီဆိုရင်
ချောင်းရေက ရေနီတွေ။ ဒိုက်သရော
ကအစ ဘာမှ မချန် ချောင်းရေက

မယ်တစ်ရွက် (၁)
တိုက်စား။
ချောင်းဘေး ဝဲယာရွာတွေက တချို့
ဆို အိုးပျက်အိမ်ပျက်။ တိုက်စားချက်
ပြင်း...

သနီဝချောင်းဖျားမှာ သနီဝရွာ
လေးရှိတယ်။ ရွာကသေးသေး၊ အိမ်ခြေ
ကနည်းနည်း။ တစ်အိမ်နဲ့တစ်အိမ်
ခပ်ကျဲကျဲ။ ဒါပေမယ့် ရွာထဲကလမ်း
ပြောင့်တန်း။

ဝမ်းစာအတွက် လက်လှုပ်မှ ပြီးစပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၉၃

လှုပ်ကြွရ။ လက်လုပ်လက်စားနဲ့ တောင်သူလယ်သမားက အများစု။ အနောက်ရိုးမမှာ အမဲလိုက်တဲ့ တောလိုက်မှဆိုးရှိတယ်။ ချောင်းရိုး ဝဲယာမှာ ငါးရှာ၊ ဖားရှာ တံငါလေးတွေ ရှိတယ်။ လယ်ပိုင်၊ ချောင်းပိုင်တွေလဲ ရှိတယ်။

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ကွဲပြား သလို မခွဲခြားပေမယ့် လူတန်းစားက ကွဲပြားနေတယ်။

ကိုဖိုးထိုက်နဲ့ မမယ်ဂုံတို့ကလဲ သနီဝ ရွာသားရွာသူတွေပေါ့။ သနီဝ မှာမွေး၊ သနီဝမှာနေ၊ သနီဝမှာပဲ အခြေချ သေကြမယ့်သူတွေ။

ကိုဖိုးထိုက်ကို သူ့မိဘတွေက အဖိုးထိုက် အဖိုးတန် သားလှရတနာ တစ်ပါးရယ်လို့ “မောင်ဖိုးထိုက်” လို့ အမည်ပေး။

မမယ်ဂုံလေးကိုတော့ မျက်နှာ လေးက ချစ်စရာ ခုံညှင်းလေးနဲ့ တူပါ တီ။ သူ့မိဘက အသက်ပုံချစ်တဲ့ “မမယ်ဂုံ”။

ဖိုးထိုက်က တစ်မူထူးတဲ့ သူငယ် လေး။ ငယ်ရွယ်စဉ် ကလေးဘဝ ကတည်းက ဇာတ်ပြ၊ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော့ အဆုံးအမ ဦးထိပ်ထား။

အရွယ်ရောက်လို့ လူလားမြောက် လာတော့ သူများတကာလို ငါးမရှာ၊ ဖားမရှာ၊ ယုန်ထောင်၊ ကြောင်ထောင်၊ ချိုး၊ ခါမထောင်။ မသိ။ အမဲပစ်ဖို့တော့ ဝေး။ သူ့အဖေပေးတဲ့ပညာ နီးဖြာ၊ ဝါးဖြာ၊ တောင်းရက်၊ ပလုံးရက်... အိမ်မှာရှိတဲ့...ရက်။

အိမ်မှာ မရှိတဲ့ရက် သနီဝချောင်း ပျားကိုတက်။ တောင်းရက်၊ ပလုံးရက်ဖို့ ဝါးခတ်။ အလုပ်နဲ့လက်နဲ့ ဖယ်ဆက် မပြတ်...တရစပ်။

တစ်ခါတစ်ခါ လယ်သူရင်းငှား



အဖြစ်နဲ့ သူရင်းတိုင်အိမ်မှာဝင်တယ်။ တစ်မိုးတည်း သူရင်းငှားရင် စပါး (၂၀)။ မိုးနေဆက်ပြီး သူရင်းငှားဝင်ရင် ကောက်ခြေတလင်းသိမ်းတဲ့ အထိ နေရတာဆိုတော့ စပါး(၄၀)ရတယ်။ ဝမ်းစာလဲထား။ အသုံးများတာလဲ ပါတောပေါ့။

ရွာမှာတော့ မပြုမပြင် မခြယ်မသ တဲ့ မမယ်ဂုံက အချောအလှ နံပါတ် (၁)။ ဒါပေမယ့် နံပါတ်(၁)ဖြစ်တော့ မလာ။ လက်လုပ်လက်စား မိဘနှစ်ပါး က သမီးအလှရတနာတစ်ပါးကို ရွှေတို ငွေစ မဆင်နိုင်ဘူး။

ဆံတောက်ကြီးဖားဖားမှာ အိမ်စိုက် ပန်းလေးပန်း၊ မျက်နှာမှာ သနပ်ခါး ရေကျလေးပွတ်၊ ဖွပ်လျှော်လို့ ကြေး ကင်းစင် ဖြူလွလွ အကျီဟောင်း ထဘီဟောင်းလေးဝတ်။

ကျင့်ဝတ်ဖြူ၊ မနက်၊ ည ဘုရားရှိခိုး လို့၊ ဆွမ်းတော် ပန်းတော် ရေချမ်း တော်ကပ်လို့။ ဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်း။ ရှုလိုက်တိုင်း ယဉ်စစ သမီးအလှ မမယ်ဂုံ၊ ကောက်စိုက်သမ စည်းခေါင်းဆောင်မမယ်ဂုံ။

ဖိုးထိုက်တို့အိမ်က မယ်ဂုံတို့အိမ်နဲ့ (၃)အိမ်ကျော်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်တန်း။ စားလွယ်ခတ်လောက်မှာရှိတာ။ လယ် သူရင်းငှားနဲ့ ကောက်စိုက်သမ။

မိုးဖြိုင်ဖြိုင်ကျလို့ ကောက်စိုက်ကြပြီ ဆိုရင် ပျိုးစည်းထမ်းတဲ့ မောင်ဖိုးထိုက်၊ ကောက်စိုက် မမယ်ဂုံ မျက်နှာချင်းဆိုင် ကြ၊ မြင်ကြ၊ တွေ့ကြ၊ စကြ၊ နောက် ကြ။

တစ်ရွာတည်းသူ တစ်ရွာတည်း သွား တွေ့ပါမြင်ပါများတော့ ယဉ်ပါ။ ချစ်တတ်တဲ့ နှလုံးသား... နှစ်ပါးကဟော။ ဘဝတစ်ခု လက်တွဲပြုဖို့အခြေ။

မိဘတွေကလဲ သဘောတူ။ ကြည့် ကြည့်ဖြူဖြူ ထိမ်းမြား။ ပုဆိုးတန်းတင် အကြင်လင်မယား။ ရွာဦးဘုန်းတော် ကြီးကျောင်းမှာ သင်အံလေ့ကျက်ခဲ့ ရတဲ့ မယားကျင့်ဝတ်၊ လင့်ကျင့်ဝတ် မေတ္တာစစ်အချစ်နဲ့ ရန်ဖြစ်ဖို့များ မဆို ထားနဲ့။ စကားအရာတောင် တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကတောက် ကဆတ် အတင်အချမရှိ။

အကျင့်စိတ်ဓာတ် မြင့်မြတ်လို့ မရှိအတူ ရှိအတူ အေးအတူ ပူအမှု အိမ်ထောင်ရေးသူခချမ်းသာ ကိုယ်စီ ကိုယ်င ခံစားကြ။

နှစ်ဖက်မိဘ ညှိကြ။ ဖိုးထိုက်က တစ်ဦးတည်းသောသား။ မိဘများက မခွဲနိုင်။ မမယ်ဂုံလေးခမျာ သျှောင် နောက်ဆံထုံးပါ အလိမ္မာအိမ်ပါ။ မိဘနဲ့ လဲတည့်။

သနီဝချောင်းဖျားက ငါးတောကို ဖိုးထိုက် တက်တိုင်း တက်တိုင်း မနက်ဆို ရွာဦးကျောင်းက အုန်းမောင်း ခေါက်ရင်ထ။ တောတက်ဖို့ပြင်ဆင် မမယ်ဂုံ စီစဉ်ပေးလိုက်တဲ့ မနက်ထ ထမင်းထုပ်ကလေး လက်ကဆွဲ လက်စွဲတော် စားမကို ခါးမှာထိန်း

www.burmeseclassic.com

ပုဆိုးစုတ်ကလေးကို ခေါင်းကစွပ်။ ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းမှာခြုံ။ မိုးမှ မလင်း သေးဘူး လုပ်ငန်းစ။ နေဝင်မိုးချုပ်မှ အိမ်ဝကို ပြန်ဝင်။ နေ့စဉ်...နေ့စဉ်။

ခုတ်ပါများတော့ ဝါးကရှား။ ဝါး တောက ပါး...ပါးသွားတယ်။ ဝါးချော ချောလိုချင်တဲ့ မောင်ဖိုးထိုက် ချောင်းဖျားအစသီ တစ်စ တစ်စ တိုး။ တိုး...တိုး ခုတ်သွားလိုက်တာ တစ်နေ့ တော့ ဝါးစခုတ်တဲ့ နေရာကနေ တော နက်ပိုင်းကို ရောက်သွားတယ်။

အဲဒီနေရာကို ဖိုးထိုက် တစ်ခါမျှ မရောက်ဖူးဘူး။ တောင်စောင်းက ခပ်ပြေပြေ ဆင်ခြေလျှော။ ခုတ်ပြီး သား ဝါးတွေ ပခုံးပေါ်ထမ်းပြီး ဆင်း လိုက်ရင် လျှောခနဲ တောင်ခြေကို ရောက်မယ့် အခြေအနေ။

တစ်ခဏ တွေ့ပြီးစဉ်းစား ဝါးရဖို့ ကတော့ အသေအချာ မြေမှာ ပေါက် ပြီးသာ။ မရှား။

ဒီနှစ်ပေါက်တဲ့ဝါး ရှာရတာ ခက် တော့ အခက်သာ။ ဝါးကလဲ မြောင်မှ။ နီးပြာလို့လဲ ကောင်းမှ။ နုလွန်းလို့လဲ မဖြစ်။ ရင့်လွန်းရင်လဲ မဖြစ်။ သယ်ရ ပိုးရလဲ လွယ်ပါမှ။

ဖိုးထိုက် ဓားမလေး လက်ကကိုင်။ မယိုင်မလဲအောင် ကြိုးစား။ တောင် ကုန်းထိပ်ဖျားဆီ တက်သွားပြီ။

တောင်စွယ် တောင်ကုန်းထိပ်ကို ရောက်ခါနီး မော့ကြည့်လိုက်တော့ **ကျောက်ဖြူရုပ်ကြီး...**

ကျောက်ဖြူရုပ်ကြီး... ဟုတ်ပ။ မတ်တတ်ရပ်ကြီး။ ညာလက်ကို ဆန့် ထုတ် လက်ညှိုးညွှန်လို့။ ကျောက်ဖြူ သားမှာ တချို့နေရာက ရေညှိတွေ အကွက်လိုက်...အကွက်လိုက်။

ဟိုတစ်ကွက်၊ ဒီတစ်ကွက် စိမ်းမြ ရောင်စို။ မြဟန်တော့မတူ။ နေပူရင်



ကွာကျ။ ကွာကျတဲ့နေရာက ကွာ။ တွန့်တဲ့နေရာက တွန့်။

ကြောက်ရွံ့ပြီး မောင်ဖိုးထိုက် နောက်ဆုတ်လိုက်တယ်။ လန့်လိုက် တာ။ ရင်တဒိတ်ဒိတ်နဲ့။ ကြောက်စိတ် ကြောင့် တုန်လှုပ်။ ကျောက်ရုပ်ကြီး ကတော့ နေမြဲ။ ရပ်မြဲ။ လက်ညှိုးညွှန်မြဲ။ မျက်လုံးအစုံ အပြူးသားနဲ့ ဖိုးထိုက်ကို များ ကြည့်နေသလိုလို...

ဘုရားဂုဏ်တော် (၉)ပါးထဲက တစ်ပါးသော (အရဟံ) အဖန်ဖန် ရွတ်ဖတ်။ မတ်တတ်ကြီး...မေ့နေ။ အရဟံဂုဏ်တော်ကို ရွတ်လေ...စိတ် ငြိမ်လေ။ စိတ်ငြိမ်လေ... ရွတ်လေ။ ဘယ်လောက်ကြာနေပြီ မသိ။

အသိဝင်တော့ သေသေချာချာ ကြည့်။ ပီတိရုပ်သွင်ပေါ်လာ။ ပုဆိုးနဲ့... အကျိနဲ့...ခေါင်းပေါင်းနဲ့။ ဖိနပ်တော့ မပါ။ လူတစ်ရပ်သာသာအမြင့်။ (၄) တောင်ပြည့် ယောက်ျားကောင်းသဖွယ် တင့်တယ်လှပအောင် ထုထားတဲ့ အရပ်။ ကျောက်ဖြူရုပ်။

မောင်ဖိုးထိုက် ကြောက်ကလဲ ကြောက်၊ မောကလဲမော။ မောမောနဲ့

ကျောက်ဖြူရုပ်ကြီး ခြေရင်းမှာ ထိုင် ချလိုက်တယ်။

အမောပြေတော့ ထမင်းထုပ် ကလေးကို ကျောက်ရုပ်ကြီးရဲ့ လက်ညှိုး ညွှန် ညာဘက်လက်မှာ စွပ်လိုက် တယ်။ ပါးစပ်ကလဲ ပြောသေးတယ်။ 'ကျောက်ရုပ်ကြီး... ကျုပ် ထယ်ထုပ် ကလေး ခပ်ပျားကို အိမ်ထား ခဲ့ယ်ဗျာ။ ကျုပ် ဝါးသွားခုတ်ဦးမယ်။ ပြန်လာမှ ထမ်းစားမယ်' ကျောက်ဖြူရုပ်ကြီး နောက်ဘက်ကို ဖိုးထိုက် ဝင်သွားလိုက်တော့ ဝါးတော ပဲ။ ချောလိုက်တဲ့ဝါးတွေ။ ဝါးပေါတာက လဲ ကမ်းကုန်။

အစုံ အစုံ မြေမှာပေါက်။ ဝါးတစ်ရုံ ကို ရောက်...ငါးပင်လောက် ရွေးခုတ်။ (၂)ဆစ်စီ၊ (၃)ဆစ်စီဖြတ်။ ချပ်ချပ် ရပ်ရပ် စည်းနှောင်။ ဝါးစည်း (၂)စည်း ညီနှောင်။

ဝါးစည်း (၂)စည်းကို တောင်ပေါ်က နေလှိုင့်ချ။ ထမ်းပိုးအတွက် ဝါးတစ်ပင် ရဲ့ အလယ်သားအဆစ် (၅)ဆစ် လောက်ဖြတ်။ ထိပ် (၂)ဖက် သပ်။

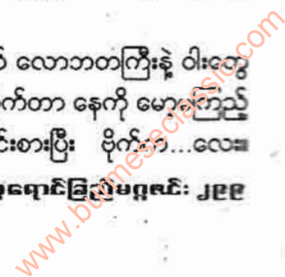
သူ့ပါးစပ်က တောင်းဆိုနေပြီ။ ထမင်းဆာပြီ။ အူ တကြုတ်ကြုတ် မြည်။ ပြန်ပြီ...ပြန်ပြီ ကျောက်ဖြူရုပ် ကြီးဆီ။

ကျောက်ဖြူရုပ်ကြီး ညာဘက်လက် မှာ စွပ်ထားတဲ့ ထမင်းထုပ်ကလေးကို ဖြုတ် ဖြေစားတော့မည်။ ထမင်းမစား ခင် ဖိုးထိုက်က ပြောတယ်...

'ကျောက်ရုပ်ကြီးရေ ကျုပ် ထယ်စား တော့မယ်။ လာ...စားပါဦး'

ကျောက်ဖြူရုပ်က တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်။

ဖိုးထိုက် လောဘတကြီးနဲ့ ဝါးတွေ ခုတ်နေလိုက်တာ နေကို မော့ကြည့် မိ။ ထမင်းစားပြီး မိုက်...လေ။



အိပ်ချင်ပြီ။ တရားတမောအိပ်။
အိပ်ရာကနိုးတော့ နေတော်တော်
စောင်းနေပါပကော။

ကသောကမျော အိပ်ရာကထ။
ထမ်းပိုးလေးကို မ။ ဓားမလေးကို ကိုင်။
ဝါးစည်းတွေရှိတဲ့နေရာ သွား။
တောင်ခြေကို မ...ရွှေ။
တွန်း...ချ။

ဝါး(၂)စည်းကို
ထမ်းလှိုင်းလို ရမယ့်နေရာ
အရောက် ဝါးစည်း(၂)စည်း
ကိုလှဲ။ ထမ်းပိုးမှာ ချည်နှောင်။ မြအောင်
တံ။ လက်နဲ့ ဆွဲမကြည့်။ မြအောင်
ထပ်ချည်။ ပန်းပေါ်တင်ထမ်း။ ခြေလှမ်း
စ။ မမယ်ဂုံရိရာ သနီဝ။

တောတက်ပြီး ဝါးခုတ်တဲ့နေ့တိုင်း
ကျောက်ဖြူရုပ်ကြီးရှိတဲ့ နေရာကို
ဖိုးထိုက် ရောက်အောင်သွားတယ်။
ဝါးခုတ်တယ်။ ထမင်းထုပ်ကိုလဲ
ကျောက်ဖြူရုပ်ကြီး ညာလက်မှာ အမြဲ
ချိတ်တယ်။

လူတို့သာဘဝ ယဉ်ကျေးမှုအရ
ထမင်းစားနေတုန်းများ တစ်စုံ
တစ်ယောက်ကိုမြင်ရင် "ထမင်းစား
ပါဦး" ခေါ်နေကျ။ ဖိုးထိုက်က အခုလဲ
သူ့အနားမှာ သက်ရှိ လူတစ်ယောက်
ရှိနေသလိုပဲ ခံစားရတယ်။

ဒါကြောင့် ထမင်းစားခါနီးတိုင်းပဲ
ဖိုးထိုက်က ကျောက်ဖြူရုပ်ကြီးကို
ထမင်းစားခေါ်တယ်။

ဖိုးထိုက် ကျောက်ဖြူရုပ်ကြီးကို
တွေ့ပြီး (၂)လလောက်အကြာ
တစ်နေ့မှာ ထမင်းစားခေါ်မြဲတိုင်း
ထမင်းစား ခေါ်လိုက်တော့...

"ယောက်ဖ"ဆိုတဲ့ အသံကြီး
ဖိုးထိုက် ကြားလိုက်ရတယ်။
ကျောက်ဖြူရုပ်ကြီးဆီက လာတာ။
ကျောက်ဖြူရုပ်ကြီးက ခေါ်တာ။



ဆင်းရဲသား...လေ။
ကျောက်ဖြူရုပ်ကြီးက စကား
ဆက်တယ်။ ဖိုးထိုက်စိတ်ကို သိပုံရ
တယ်။

'ဟိုကို ငါ ငွေဒဂါး(၅)ပြား ရေးသုံးပေး
လိုက်မယ်။ မပိုင်နဲ့ပဲ ယယ်ကုန် ကြက်ထယ်
ပြီးချက်ခိုင်း။ မင်း ဝါးခုတ်တက်တဲ့ နောက်
ခက် ချက်ဖြစ်အောင် ချက်ခဲ။ ငါ နှက်လိုက်
မယ်
တဲ့။

ပြောပြောဆိုဆို ငွေဒဂါး(၅)ပြား
ဖိုးထိုက်ရှေ့ကို ကျလာတယ်။ ရတနာပုံ
နေပြည်တော် ဒေါင်းတံဆိပ် မင်းတုန်း
မင်းကြီးထုတ်တဲ့ ဒဂါး။ အဖွေးသား။
အညှိမသန်း။

ဘူးသီးကြော် တစ်ချပ်မှ တစ်ပြား။
မှန့်အိုးကင်းကပ် တစ်ချပ်မှ တစ်ပြား။
ပြား...ခေတ်။ ပဲ...ခေတ်။ နင့်နေ
အောင် တန်ဖိုးရှိတဲ့ ငွေဒဂါး(၅)ပြား။

ကြက်တစ်ကောင်နဲ့ ဆန်တစ်ခွက်
ဌာန်ကုန်အောင် ချက်လိုက်စမ်း...
(၁)ကျပ်တောင် မပြည့်တဲ့ခေတ်။ အဲဒီ
ခေတ်မှာ ဖိုးထိုက် တွေးနေတာ။
အသပြားများလှချည်။

'ငါ့မှာစာ မင်းလုပ်ခဲ။ အတွေးတွေ ပစ္စ
နဲ့ နောက်လဲ ပေးသွားမှာ ချက်သာချက်
ခဲကွာ'

ကျောက်ဖြူရုပ်ကြီး စကားအဆုံး
မှာ ဖိုးထိုက် ပါလာတဲ့ ပုဆိုးစုတ်
အစွန်းတစ်ဖက်မှာ ငွေဒဂါး(၅)ပြားကို
ထည့်ထုပ်လိုက်တယ်။ မိန်းမချည်
(၂)ထုံး ချည်လိုက်တယ်။ ဝါးစည်းကို
ထမ်း အိမ်အပြန်လမ်းကိုစ ... စိတ်က
တော့တွေး ငွေဒဂါး(၅)ပြားရဲ့ အရေး
တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ရွာခြေကပ်။ ဖိနပ်
မပါတဲ့ ခြေပလာနဲ့ အိမ်ကိုဝင်။ မယ်
မျက်နှာလေးကိုမြင်။ မြင်မြင်ချင်
မယ်ဂုံလေး အပြေးလာ။ ဝါးစည်း

ဖိုးထိုက် ကြောက်လိုက်တာ။
ဆတ်ဆတ်တုန်း။ ထခုန်မိမတတ်။
မယ့်နိုင်စရာ။ အုံ့လဲအုံ့သြ။ ငါးပိဖုတ်နဲ့
ထမင်းလုတ် လက်က ပြုတ်ကျသွား
တယ်။

မော့ကြည့်လိုက်တော့ ကျောက်ဖြူ
ရုပ်က မလှုပ်မရှား။ အသံသာကြားရ။
ဖိုးထိုက် ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်ဘူး။
နှုတ်က ဆွံ့...အ...နေ။ မေ့ပြီး
အကြည့်...

"ယောက်ဖ" လို့ခေါ်တဲ့ အသံ
ထပ်မံလို့ ကြားရပြန်တယ်။

ဖိုးထိုက် ကြောက်နေ လန့်နေတဲ့
ကြားထဲက အသံကြီး တုန်တုန်ရီရီနဲ့
သူ့နှုတ်က ထွက်သွားတယ်။

'လာ ကျုပ်နဲ့အတူ ထမင်းစားပါဗျ။
လာဗျ ဟေ့လူ'

ဖိုးထိုက်အသံ မဆုံးမိ ကျောက်ဖြူ
ရုပ်ကြီးက ရယ်တယ်။

'မင့်ထမင်းထုပ် ငါ မစားလောက်ဘူး။
ပထူး။ ငါ စားချင်တာ ဝအောင် ချက်ကျွေး
ပါလား။ ဆန်တစ်ခွက်နဲ့ ကြက်တစ်ကောင်'

ခက်ချေပြီ။ ဖိုးထိုက် အခက်တွေ့
ပြီ။ ဘယ်လို စကားပြန်ရပါ။ မော့
မကြည့်ဘူး။ လှုပ်တောင် မလှုပ်ဝံ့ဘူး။
ခေါင်းကြီးငုံ့လို့။ သူတို့မိသားစုက မရှိ
ခွမ်းပါး။ တစ်နေ့လုပ်မှ တစ်နေ့စား။

www.burmeseclassic.com

...မ။ မြေပြင်ချ။ ချွေးစလေးတွေကို သုတ်။ မောင်ဖိုးထိုက် အမောပြေဆေး ယမင်းရုပ်။

ညှိမိုးချုပ်လို့ အိပ်ရာဝင်ကြတော့ ဖိုးထိုက်က မယ်ဝုံကို အကြောင်းစုံ ပြောပြတယ်။

‘မနက်ဖြန် သန့်တက်ခါ နီးဖြာ ပလုံးရက် တောင်ရက်မယ်။ ဖိန့်နွဲခါ တောတက် ဝါးခုတ်မယ်။ ကျောက်ဖြူရုပ်ကြီးမှာ တာ ထမင်းချက်ပြုတ်။ သယ်သယ် တစ်ထုပ် ထုပ် လုပ်သွားမှာဖြစ်မယ်။’

ကုသိုလ်ရပါတယ်။ စားချင်နေတာ ကျွေးရ မှာ။ ပေးလိုက်တဲ့ ငွေအပူပြာကလဲရှိသေး။ လက်မနေနဲ့။ ကောင်းအောင်ချက် ဖိုးထိုက် တောမတက်ခင် တစ်ရက် ကြိုပြီး မယ်ဝုံက ကြက်တစ်ကောင်

ဝယ်ချက်တယ်။ တောင်ပုံရိုး၊ ခေါင်း၊ လည်ချောင်း၊ ခြေထောက်တွေကို သူတို့စား။ တောတက်မယ့် မနက် အင်ဖက်ကြီးကြီး(၂)ရွက် အောက်ကခံ ဆန်တစ်ခွက်ချက် ထမင်းထည့်။

ထမင်းပေါ်က ကြက်သားအသား တုံးတွေတင်။ ခြေကျင်ခရီး မယိုမဖိတ် ပြုတ်မကျအောင် ချည်နှောင်ထုပ်ပိုး ပေးလိုက်တယ်။

မောင်ဖိုးထိုက် ထမင်း(၂)ထုပ် လက်ကဆွဲ။ လက်စွဲတော် ဓားမ ခါးမှာ ထိုးလို့ ကျောက်ဖြူရုပ်ရှိရာ တောထဲ ဝင်ပြီ။ ရောက်တာနဲ့ ဖိုးထိုက်က ထမင်း(၂)ထုပ်ကို ကျောက်ဖြူရုပ် ညှာလက်မှာစွပ်ပြီး...

‘မင်းမှာတဲ့ ထမင်း ကြက်သားဟင်းနဲ့

ပါလာပြီး ဆာပြီဆိုစားနဲ့။ ဝဲကို မစောင့်နဲ့။ ငါ ဝဲသွားဆုတ်ဦးမယ်’ ဖိုးထိုက် ဝါးခုတ်ပြီး ဝါးတွေ စည်းနေောင်။ ခိုင်အောင်ချည်။ မြေမညီ တဲ့ တောင်အဆင်းလမ်း ဝါးတစ်စည်း ထမင်းကျောက်ဖြူရုပ်ကြီးစပ်ပြန်လာတယ်။ ဝါးစည်းကိုချ။ ထမင်းထုပ်တွေ ကြည့်လိုက်တော့ တစ်ထုပ်တည်း တွေ့ရ။ သူ့အတွက်သာကျန်။ ကျန် တစ်ထုပ် မတွေ့ရ။ ကျောက်ဖြူရုပ်ကြီး က စားပြီးနေပြီ။ ထမင်းထုပ်တဲ့ အင်ဖက်တောင် မတွေ့ရ။ ဘယ်များ သွားပစ်လိုက်ပါလိမ့်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး



သစ်တိုသီးအိုးစိမ်

‘မမာအေး ပေးလိုက်တဲ့ သစ်တိုသီးအိုးစိမ်က ဆားလဲပေါ့ပြီး ပုပ်ဟောင်တဲ့ အနံ့ဆိုးလဲ မရှိဘူး။ ကောက်ဦးပေါ်စ မုန့်ဆန်း အနံ့လို သင်းသင်းကလေးကွယ်။ ပုစွန်ခြောက်ကလေးနဲ့ငရုတ်၊ ကြက်သွန်ခါသတ်ပြီး ကြော်စားလိုက်တာ နှင့်အစ်ကိုကြီးက ခံတွင်းတွေ့လို့တဲ့’

‘လိုချင်ရင် ထပ်ယူသွားလေ။ ကျွန်မမှာ အများကြီးရှိသေး တယ်’

‘နှင့်စိတ်ကို ငါသိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခြံထဲမှာလဲ သစ်တိုပင် တွေ အများကြီး။ အသီးပေါ်ချိန်ဆိုရင် ကြွေပုပ်ပြီး အလဟဿ

သစ်တိုသီးအိုးစိမ်

အနံ့မဆိုးအောင်

ဖြစ်နေတာ။ ဘယ်လိုလုပ်သလဲ ပြောပြပါဦး’

‘သစ်တိုသီးကို စားနဲ့ စိတ်ပေါက်ပြီးရင် ချက်ချင်း ဆားရည်ပြုပ် အောင် စိမ်ထားရတယ်။ တစ်နာရီလောက်ကြာမှ ဆယ်ယူပြီး လေလုံတူးထဲ ထည့်ထားရုံပဲ။ ရေထည့်စရာ မလိုဘူး။ သူ့တာသာ ထွက်လာတာ။’

စားတဲ့အခါ လိုသလောက် ဆယ် ဆယ်ယူပြီး သိပ်ခွင့်တာ မကြိုက်ရင် အရည်များများ ညှစ်ပစ်ပေါ့။ ကြော်စားသုပ်စား ခံတွင်းပြန်စေ တဲ့ အရန်ဟင်းတစ်ခွက်ရတာပေါ့ အစ်မကြီးရယ်’

(သစ်တိုသီးသည် မွှေး၍ ပြန့်ပွားတတ်သောရောဂါ များကို ထိန်းချုပ်ပေးသည်။ အုကို တွန့်၍ စေသည်ဟု အရှင်နာဂသိန်၏ ပုံပြဆေးအဘိဓာန် တတိယတွဲ စာ- ၄၉၇ ၌ ဖော်ပြထား၏။)



www.burmeseclassic.com



ရဲဘိုးသူ (မောင်မြိုင်)
(ခေတ္တ-သစ်တစ်ပင်စခန်း)

ဘိုးတော်သိန်း ပြောပြခဲ့သော ပညာသည်အမျိုးသမီးကြီးနှင့်

စက်ပြုတ်နုညှမ်းပညာ

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၄၀)ကျော် တိတိကျကျ ဆိုရပါလျှင် မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၃၃၅ ခုနှစ်ကာလလောက် က ဖြစ်ပါသည်။

မိဘနှစ်ပါးမှာ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာ တော်ကြီး၏ တပည့်သားဝကများ ဖြစ် သည့်အလျောက် ကုန်းသတ္တဝါတို့၏ အသက်သွေးသားတို့အား ရာသက်

၃၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပန် လျှင်ဒါန်းကြပြီး နှစ်စဉ် နွေရာသီ အားလပ်ရက် စေတော်ဝင် ရွှေပေါ် ကျွန်းသို့ ရောက်မြဲဖြစ်ပါသည်။

‘မောင်မြင့်တို့ ဒိုက်ဦးဘက် ရောက် ကြသေးလား’

‘မရောက်ဖြစ်ကြပါဘူး အဘရယ်’ အဘသိန်းဆိုသူက ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီးနှင့်အတူ ပါရမီပြည့်

သာသနာပြုခေါ်
ပိတ်ဖြူစင်ကြယ်
ဝတ် လှသူတော်
ဦးသိန်း ဖြစ်ပါသည်
ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီး
ယခင် ရဟန်းဝတ်သည်
အကြောင်းပြော
ဦးပဉ္စင်းသိန်းဟုခေါ်ဆို၍ တပည့်
ဝေနေယျများကမူ ဘိုးတော်သိန်း
ဟု ခေါ်ဆိုကြပါသည်
အဘသိန်း
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
ဒိုက်ဦးမြို့နယ်၊ ကုန်းဝိုင်းကြီး
ဇာတိ ဖြစ်ပါသည်
အသက်(၃၅)နှစ်အရွယ် တွင်
ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီးနှင့်
အတူ တပည့်ရင်းအဖြစ်
လိုက်ပါနေထိုင်ခဲ့
ဖြစ်ပါသည်
ဆေးပညာ
ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်
သည်ဟု ဆိုပါသည်
ထူးထူးခြားခြား အဘသိန်း
ပြောပြခဲ့သည့် စကား
ဗဟုသုတရဖွယ် ဖြစ်တော့
‘စုန်းဆိုတာ မောင်မြင့်တိုး ကြား
လား’

‘ကြားဖူးပါတယ် အဘ’
‘ဟိုမှာ မြင်နေရတဲ့ အမျိုးသမီးက
အရင်က ပညာသည်လို့ခေါ်တဲ့ ရှမ်း
ကြီးပေါ့’

အဘသိန်း ညွှန်ပြ၍ ခပ်လှုပ်
တွင် ဘုရားညောင်ရေအိုးကို လှမ်း
သည့် အမျိုးသမီးကြီးအား ကြည့်
မိ၏။ စုန်းဆိုသော စကားအား က
ဘဝကပင် ကြားဖူးခဲ့သော်လည်း
ဆုံးပူးခြင်း မရှိခဲ့ပါ။
ထိုအမျိုးသမီးကြီးမှာ အ

ဝါးဆယ်အရွယ် ဥပဓိရုပ်ကောင်းမွန်ပြီး အသားဖြူပါသည်။ ကျွန်တော့်အား အဘသိန်း တစ်စုံတစ်ခု ပြောလိုဟန် ရှိကြောင်း စိတ်တွင် ထင်မိပါသည်။

‘မောင်မြင့်တိုး စာရေးတာ ဝါသနာ ပါတယ်ဆိုတော့ စုန်းဆိုတဲ့ ပညာသည် အကြောင်း ဗဟုသုတ ပြောပြမယ်။ စိတ်ဝင်စားလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘ စိတ်ဝင်စားပါတယ်’

‘ဒီလိုကွယ့် အမျိုးသမီးကြီးဟာ စေတော်ဝင်ကျောင်း ရွှေပေါ်ကျွန်းကို ယောနယ်ဘက်က ရောက်လာခဲ့တာ။ သဘောကောင်း မနောကောင်းလဲ ရှိတာ အမှန်ပဲကွယ့်။ သူ့ရဲ့အကြောင်းကို ရိုးရိုးသားသား ဝန်ခံပြောပြခဲ့တာ စိတ်ဝင်စားစရာပဲ မောင်မြင့်တိုး’

‘ဘယ်လိုတွေလဲ အဘ’

‘အဲဒီအမျိုးသမီးကြီးဟာ အသက် သုံးဆယ်မှာ အိမ်ထောင်ကျပြီး သစ်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ကြတယ်တဲ့။ သူ့ကိုယ်သူ စိတ်ဖျက်စရာနဲ့ ကြုံလာရတာက သင်ယူတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ အလိုလို ပါလာခဲ့တဲ့ စုန်းပညာကြောင့်ပဲ။’

ဘယ်လိုတွေဖြစ်ခဲ့လဲဆိုတော့ သူနဲ့ နေခင်းမှာ လုပ်ငန်းအကြောင်းကိစ္စနဲ့ ဖတ်သက်တဲ့ ယောက်ျား၊ မိန်းမတွေ ဆီ ညဘက်ဆို သူ့ရဲ့ မသိစိတ်က ချောက်သွားတတ်တာကို သတိပြုမိတယ်ဆိုပဲ။

အဲဒီမှာမှ လုပ်ငန်းကိစ္စ လုပ်ကိုင် ပြောဆိုကြရင်း အဆင်ပြေတာမျိုး၊ အဆင်မပြေတာတွေမျိုး ကြုံရပြီး ခုန်လှုပ်တစ်ခုနဲ့ မုန်းလိုတစ်ဖုံ ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ် စိတ်စွဲတဲ့လူဆီ ညဆို ဆီရောက်ပြီး ဒုက္ခပေးတော့တာပဲ’

‘စိတ်စွဲလမ်းလွန်းလို့လား အဘ’



‘မဟုတ်ဘူး သူ့ရဲ့ မသိစိတ် ညအချိန် ရောက်သွားခြင်း ခံရတဲ့သူ တွေဟာ နောက်တစ်နေ့မှာ မကြည့် မလင်နဲ့ စုန်းပြုစားခံရသလို ဖြစ်ရတယ်ဆိုတဲ့သတင်း သူ့ကိုယ်တိုင် ပြန်ကြားရတယ်လို့ပြောတယ်။’

သူ ထပ်ပြီး ဝန်ခံပြောပြတာက...

“စမ်းသပ်ကြည့်တယ် အဘတဲ့။ အသိ စိတ်ရှိရှိ မကောင်းမှုလုပ်လိုက်ပေမယ့် အချို့လူပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။ အချို့ လူတွေကတော့ ပညာနဲ့ ပြုစားခံရ တယ်ဆိုပြီး ဟိုဆရာ၊ ဒီဆရာတွေဆီ ရောက်ကြတယ်။ ကိုယ်တိုင် ပြန်ပြီး တုံ့ပြန် ဒဏ်ခံရခဲ့တယ် အဘ”

တဲ့။ နောက်ပိုင်း ငါ့ဟာငါ စုန်းပညာ သည်ဖြစ်မှန်း သိလာသလို ပတ်ဝန်း ကျင်ကပါ ရိပ်မိလာတယ်လို့ ဆိုတယ် ကွယ့်’

‘အဲလိုကြီး ဖြစ်နေတော့ ဘာ ဆက်လုပ်တယ်တဲ့လဲ အဘ’

‘အဘပြောပြမယ်။ ဒီအမျိုးသမီး ဟာ သိစိတ်မှာ စိတ်ကောင်းရှိတယ်။ သဘောကောင်းတယ်။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို ကြည်ညိုသူပဲကွယ့်။’

ညညကျရင် မသိစိတ်က စိတ်စွဲ လမ်းတဲ့ လူယောက်ျား၊ မိန်းမတွေဆီ ရောက်ပြီး မကောင်းတဲ့ စိတ်တွေ ဖြစ်လာတော့တာမို့ သူ့ကိုယ်သူ စိတ် ဖျက်ပြီး မကောင်းတဲ့ ဝမ်းတွင်းပါ အကျင့်ဆိုးကို မလိုလားဘဲ ရွံရှာနေ တယ်လို့ ဆိုပါတယ်’

‘ဒီလိုနဲ့ ရွှေပေါ်ကျွန်းကို ရောက်ခဲ့ တာပေါ့’

‘ဟုတ်တယ်။ ဆရာတော်ကြီး ဂုဏ်သတင်းက မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး ပျံ့နှံ့နေတာကို။ ရွှေပေါ်ကျွန်း စေတော် ဝင်ကျောင်း ဓမ္မသာလမုနာ ဆရာတော် ကြီးကို ဖူးခွင့်ရတာနဲ့ ခြေတော်ရင်းကို ဦးခိုက်ပြီး လျှောက်ထားက...

“တပည့်တော်မ မကောင်းတဲ့ စိတ်တွေ မကောင်းတဲ့ပညာတွေ စွန့်လွှတ်ချင်လှပါ တယ်ဘုရား”

လို့ ငိုပြီးလျှောက်တယ်။ ပြီးတော့ “သူ့ကို ကယ်ပါဦးဘုရား”တဲ့’

‘ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီးက ဘာမိန့်လဲ အဘ’

‘အဘသိတာကတော့ ဆရာတော် ကြီးက ဘာမှ မမိန့်ဘူး။ ဦးပဉ္စင်းသိန်း ကိုခေါ် ဆိုတာနဲ့ အဘကို လာခေါ် တော့တာ။ အဘ ဓမ္မသာလဆောင်ကို ရောက်တော့ ဆရာတော်ကြီးက မိန့် တယ်။’

“ဒကာမကြီးကို အကျွတ်အလွတ်တက် မှာ နေရာချပေးလိုက်၊ စိတ်ချမ်းသာစွာ နေပါစေ ဦးပဉ္စင်းသိန်း”

တဲ့။ ပြီးမှ ကျုပ်ခိုင်းတာ လုပ်ပေး လိုက်လို့ မိန့်တယ်။ အဲဒါနဲ့ အဘလဲ အကျွတ်အလွတ်ဘက်မှာ နေတဲ့ ယောဂီအမျိုးသမီးကြီးဆီ ပို့ပေးခဲ့တာ ပေါ့’

‘ဆရာတော်ကြီးကတော့ သိနေ မှာပေါ့ အဘ’



‘မယ်တဲ ဘယ်နေပလဲ မောင်ပြိုင်ကို။
ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီးဟာ တော်
တော်ကြီးကို အသိထူတွေ ဝိုတယ်ဆိုတာ
ယုံ။ နောက်မှ ဆရာတော်ကြီး မိန့်တာက
တဝတော်တော်ကြီး ပြုတ်တိုက်တွေမှာ
ဟောင်းနွမ်းနေပြီဖြစ်တဲ့ စိတ်ပုတီးတစ်ကုံး
ကိုရှာ။’

သုံးလို့ ပကောင်းတော့တဲ့ ပုတီးလုံးတွေကို
ဖြုတ်ပြီး သောင်ပင်အောက်မှာ သွားလို့
စွန့်ခိုင်းတယ်။ ပုတီးသီတိုက်ကိုပဲယူပြီး
ရေနံပြောင်အောင် သန့်စင်ခိုင်းတယ်။

‘ကြီးကို ဘာလုပ်တာလဲ အဘ’
‘ပုတီးကြီးကိုယူတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကို
နောက်မှ အဘ သဘောပေါက်တော့
တယ်။ အဲဒီပုတီးကြီးဟာ မြတ်စွာ
ဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော်တွေ၊ ဂုဏ်
တော်တွေကို လူအများ အာရုံထားပြီး
အကြိမ်ကြိမ် ပွားများထားလို့ အစွမ်း
အာနိသင်ကြီးနေတဲ့ ကြီးလို့မိန့်တယ်။
ထူးခြားစွာ အဘကို မိန့်တာက
တော့...’

‘ဦးပွင့်သိန်း တစ်သက်တာပုတ်ပါ။
စက်ကြီးပျက်ရန် ဆေးအမှန်ဟာ ဒဏ္ဍာပုံ’

လို့ ခပ်ဆန်းဆန်းမိန့်တယ်။ ဆရာ
တော်ကြီး အဲလိုမိန့်တော့ အဘလဲ
“ပုတီးကြီးနဲ့ ဒုတ္တာ ဘာဆက်လုပ်
ရမလဲ ဘုရား” လို့ လျှောက်တာပေါ့။

ဆရာတော်ကြီး သင်ပြစေခိုင်းခဲ့
တာက သက်နိုးစနဲ့ ရှုံ့အိတ်ကလေး
တစ်ခု ချုပ်ပြီး ဒုတ္တာ(၂)ကျပ်သား
ထည့် ကြိုးနဲ့ လည်ပင်းမှာ ဆွဲခိုင်းနိုင်
အောင် စီမံစေတာ။ အဘကိုလဲ အဲဒီ
ပညာသည် အမျိုးသမီးကြီး စက်ဖြတ်
တာကို အကြောင်းပြုလို့ ဘုရားရှင်ထံ
သစ္စာဆို၊ ဂုဏ်တော်(၁၀၀၀)ပွားတဲ့
“ခင်ဗျား ပညာသည်ကြီးပျက်
အောင် ဖြတ်ပေးလိုက် ဦးပွင့်သိန်း”
လို့ မိန့်ပြီး အဘကိုပါ ပညာသင်ပေး
သွားခဲ့တယ်။

‘အဘ ဆရာတော်ကြီး ခိုင်းတဲ့
အတိုင်း လုပ်ပေးလိုက်လား’

‘လုပ်ပေးခဲ့တာပေါ့ မောင်မြင့်တိုး။
အဲဒီအမျိုးသမီးကြီးကို “ဗုဒ္ဓေါ
မောစေယျံ” ဆိုတာကိုပဲ နေ့ညမပြတ်
ပွားများခိုင်းခဲ့တယ်။ ထူးခြားတာက
ပညာသည်အမျိုးသမီးကြီး တစ်ပတ်

လောက် အိပ်မပျော်ခဲ့ဘူးဆိုပဲ။ နောက်
ဆုံးတော့ သူ့ရဲ့ မကောင်းတဲ့ ပညာ
သည်စက် အပြီးတိုင် ပျက်သွားခဲ့
တယ်။

ပညာသည် စုန်းမဘဝကနေ လမ်း
ကြောင်းမှန်ပေါ်ရောက်ပြီး သူတော်
ကောင်းဓာတ် ကိန်းဝင်ခဲ့တာကြောင့်
ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီးရဲ့ တည်
ရင်း ဒကာမကြီး ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ
စာရေးလို့ရအောင် ဗဟုသုတ ပြောပြ
လိုက်တာပါပဲကွယ်’

အထက်ပါ အကြောင်းလေးမှာ
ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီးနှင့် နေ
ပေါင်းများစွာ အတူနေထိုင်ခဲ့သူ ခင်
တိုင်းဒေသကြီး၊ ဒိုက်ဦးမြို့နယ်
ကုန်းပိုင်းကြီးရွာဇာတိ အဘသိန်း
ပြောပြခဲ့ဖူးသည့် ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်ထဲ
တစ်ပုဒ်သာ ဖြစ်ပါတော့သည်။

ရွှေပေါ်ကျွန်း သာသနာ့မြေအမှတ်
တရ...

ရဲမျိုးသူ(ဟောဒီပိုဒ်)
(ခေတ္တ-သစ်တစ်ပင်စခန်း)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်စာအုပ်တိုက် **BURMESE CLASSIC** **ဂန်ဂါ စာအုပ်များ ရရှိနိုင်ပါပြီ**

- ၁။ ဆေးခြီးတိုရောင်ခြည် [အမှတ် (၁)မှ အမှတ်(၃၉)ထိ] ၂။ အရိရတ်ရောင်ခြည် [အမှတ် (၁)မှ အမှတ်(၂၁)ထိ] ၃။ တိုင်းရင်းဆေးသမားတော်များ၊ ဆေးဆရာများနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း [အမှတ် (၁)မှ အမှတ်(၁၆)ထိ] ၄။ အံ့ဖွယ်ထူးခြား ဂမုန်းများ [အမှတ်(၁)မှ အမှတ်(၁၀)ထိ] ၅။ ယတြာရောင်ခြည် [အမှတ် (၁)မှ အမှတ်(၈)ထိ] ၆။ ကျင့်စဉ်ရောင်ခြည်[အမှတ် (၁)မှ အမှတ်(၁၁)ထိ] ၇။ ဂါထာမန္တန်ရောင်ခြည် [အမှတ် (၁)မှ အမှတ်(၉)ထိ] ၈။ ပရလောကနှင့်အံ့ဖွယ်ထူးခြားဖြစ်ရပ်ဆန်းများ[အမှတ် (၁)မှအမှတ်(၁၁)ထိ] ၉။ ပါရမီဘာသာရေးရာ အခြေလွှာ (ဆရာကြီး ဦးစံတင့်-စတုနိကာယ ကောဝိဒ်) [အမှတ် (၁)မှ အမှတ်(၄)ထိ]
- ၁၀။ တိရစ္ဆာန်ရောဂါကုဆေးနည်းနှင့် ဆေးခြီးတိုများ [အမှတ် (၁)မှ အမှတ်(၅)ထိ]
- ၁၁။ လက်တွေ့သီးပင်ပွင့်ပင် စိုက်ပျိုးနည်းများ [အမှတ် (၁)မှ အမှတ်(၆)ထိ]

မှတ်ချက်။ ။ တစ်အုပ်လျှင် စာမျက်နှာ (၁၆၀)စီ ပါပါသည်။ တစ်အုပ်လျှင် (၆၀၀)ကျပ် ဖြစ်ပါသည်။
စာတိုက်မှ မှာကြားလိုပါက ပို့ခ (၂၀၀)ကျပ် ကျပါမည်။ ငွေပေးရွေးယူရပါမည်။
အမှန်တကယ် ရယူလိုသူများ အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်း မှာကြားနိုင်ပါသည်။

ဆယ်သွယ်မှာကြားရန်လိပ်စာ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်စာအုပ်တိုက်
အမှတ်(၂၀၉-မြေညီ)၊ ၂၉-လမ်း(အထက်)၊ ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ဝန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း ၀၁-၂၅၂၅၂

